

Författare och kompilator

ROGER MIKAEL KLANG

Civis Lundensis

'FÅNGAD I SPELET'

del 2 av 2

Game changer Version 5.1

Bild bokomslaget med tillstånd från FMV

Korrekturläsare; Britt-Louise Hoberg Karlsson

Klangen försvarsmedia

K

Klangen försvarsmedia
Lokalisering: Gunnesbovägen 223
226 54 Lund

© Copyright Roger Mikael Klang, Dec 2018

Alla rättigheter reserverade. Ingen del eller helhet av de här böckerna i serien som heter **'Fångad i spelet'** får översättas, reproduceras eller användas i någon form eller med några medel, elektroniska eller mekaniska, inkluderat fotokopiering och inspelning, eller med något informationslagrings- eller informationsinhämtningssystem, utan att ha skriftligt tillstånd med manuell handskriven underskrift av författaren. Det enda undantaget från dessa regler är om någon vill kommentera böckerna eller någon del av böckerna under sidhuvudet **Feedback och kritik** på författarens hemsida

<http://dettyskakriget.com/> för då tillåter författaren att text överförs från nätböckerna till kommentarsfältet på författarens hemsida, utan mellanled eller kopieringar enligt ovanstående förbud som gäller delat, allmänt eller organisatoriskt bruk eller lagring.

Copyrighten är i enlighet med lag (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk. Men hav förtröstan, jag är inte omöjlig att komma överens med. Ni kan kontakta mig på **rmaffairs@gmail.com** för att köpa böcker eller ställa frågor.

Klangen försvarsmedia är grundad 2012

Författad av Roger Mikael Klang, civis Lundensis, Scania Svecia huvudsakligen under perioden sept. 2011 fram t.o.m. första året av Trumps presidentämbetsperiod under 2017. Skrivandet har tagit lika lång tid som andra världskriget varade. Böckerna är en omarbetad utgåva av bokserien som tidigare har getts ut med namnen Revolution in Military Affairs och 'Caught up in the game'.

ISBN: 978-91-984113-7-9

Jag vet att när Peter Hultqvist och andra upphöjda aktörer inom försvarsområdet, i medierna talar om typ "*andra källor*" lite diffust så är det mig de talar om. Men nu i aug. 2018 kommer FM och regeringen att förlora den här källan. Strategi sträcker sig mot framtiden och har inget slut förrän människan är borta. I fortsättningen får de aktivt söka på nätet för att hitta det de söker efter av mig. Alla strategidrag som jag räknar ut kommer man inte att hitta på nätet, man kommer inte att få tillgång till annat än sådant som jag är tämligen säker på, men inte ens detta kommer man att få direkt till sig genom mig. Varken arbetshypoteser eller säkra kort kommer de att få direkt av mig längre. Om det finns folk i hkV som inte har tappat huvudet och inte springer runt på Pridefestivaler som dekapiterade kycklingar så vill jag bara säga, ni har mina sympatier. Men jag kan inte veta vilka dessa är. Mitt syfte är och har alltid varit att bistå Sverige och svenska folket, det har aldrig varit personligt inflytande. Jag har ingen fin titel, jag har ingen fet lön och jag har ingen prestigefull position. Kort sagt, jag har absolut inget ansvar för Sveriges moraliska och i förlängningen militära förfall. Jag har hjälpt FM trots att de tyr sig till maffiaregimen, för det enda som är värre än en svensk maffia med hangarounds i riksdag och statstelevision eller all svensk television (förutom SD som inte tillhör maffian eller är hangarounds) som styr svenska folket mot slakthuset, är en utländsk maffiaregim som kontrollerar det svenska folket och styr oss mot slakthuset. Det var mitt enda motiv för att hjälpa FM och indirekt Peter Hultqvist som jag även har skickat ett par exemplar av mina böcker till. En gång i tiden i en svag stund skrev jag brev till Göran Persson, dåvarande statsminister, och sade att flyktingar nog kan aklimatisera sig även i Norrland. Efter det påbörjades en flyktingvåg till Norrland. Mitt motiv var att jag inte ville att Norrland skulle separeras från övriga Sverige. Fast beslutet och ansvaret var alltigenom Göran Perssons.

KAPITEL 2. VÅR FAKTISKA SITUATION.....	SID 13
Res publica – staten.....	13
Balkan.....	33
Tecken på ökat ryskt intresse för Sverige.....	42
Nordiskt försvarssamarbete.....	45
Vägarna och hamnarna i Ryssland.....	47
Iskander-M i Kaliningrad Oblast.....	55
Amerikanska CE-II i Polen.....	62
CFE-avtalet.....	69
Ryssland och Kina; En ohelig allians.....	71
SVR och FSB:s extraordinära befogenheter.....	74
Ska vi försvara vår ära, och i så fall, hur ska vi bemöta de ryska krigsfartygen på svensk ekonomisk zon om det hettar till? Eller ska vi satsa på att försvara Gotland och lämna fältet fritt för ryska örlogsfartyg på ”svenskt” vatten?.....	77
Vi får väl ta den snytingen.....	88
”Gothus sum, cave cornua” (Jag är gute, akta dig för hornen).....	91
Andra hamnar från Sydost till Nordost som ryssarna kan tänkas utnyttja vid en landsättning på Gotland.....	99
Ubåtskrigföring.....	102
Suveränitet eller internationalitet.....	105
Vem äger Internet?.....	106
Cyberspionage, måltavla Sverige.....	108
Spionage, måltavla Tyskland.....	109
NSA:s ekonomiska implikationer på den amerikanska ekonomin.....	115
Det amerikanska försvarets nominella värde.....	117
Hur gör djur.....	117
Värnplikt.....	118
Att fela att planera är att planera för att fela.....	120
Frontjournalistik på Gotland under ett krig.....	122
Elavbrott, driftstörningar tele/IT och förorenat dricksvatten.....	123
Låt oss vända blad.....	123
Instabilitet.....	130
KAPITEL 3. BALTIKUM.....	SID 137
Putindoktrinen.....	137
Putins gränsöverskridande lagar.....	138
Är Sovjetunionen tillbaka?.....	141
Kan Estland förbättra sin situation?.....	146

I ljuset av det baltiska läget, vad talar för ett svenskt Natomedlemskap, och vad talar emot?.....	150
Post Obama.....	167
KAPITEL 4. GEORGIEN OCH UKRAINA.....	SID 171
Georgien.....	171
Bakgrund Georgien.....	173
Krig i Europa – Ukraina vs. vem då.....	174
Euromaidan.....	177
Bakgrund.....	177
Mirror imaging.....	182
Utvecklingen i Sveriges närområde och östra Ukraina 2014-2016.....	182
Taktisk kärnvapendetonation i Ukraina.....	191
Ett vittnesbörd från en som vet, att i princip allt Ryssland har gjort sedan Georgienkriget har varit planerat långt i förväg.....	193
KAPITEL 5. AFGHANISTANDOKTRINEN.....	SID 197
Demografiska kartbilder för etnicitet, klantillhörighet, upprorsrebeller och deras styrka och rörelsemönster, samt religion.....	201
Marauder.....	202
MRAP.....	202
Oshkosh M-ATV och Oshkosh JLTV.....	202
Daisy-chaines.....	203
FOI.....	204
Anti-terrorism och kontra-terrorism.....	204
Counterinsurgency (COIN).....	205
Counterintelligence.....	205
KAPITEL 6. CIVILFÖRSVARET.....	SID 207
MSB:s uppdrag.....	207
Övergripande åtgärder.....	207
Kryptografiska funktioner.....	208
Operativ samverkan på nationell nivå.....	209
Försörjnings- och flödessäkerhet vid krig och krigsfara.....	209
Förmåga att hantera it-incidenter.....	211
Ryskt spionage och kriminalitet i Sverige.....	212

KAPITEL 7. STRATEGI I ETT HYPOTETISKT VK3.....	SID 217
Det som kan rulla rullar.....	221
Psyop mot eller myter om Vikingarna.....	228
Mina önskemål för öst.....	235
De små omtvistade Diaoyu/Senkaku-öarna öster om Taiwan och deras inverkan på geostrategierna.....	236
Kinas ekonomi är fortfarande i ett beroendeförhållande gentemot USA:s ekonomi.....	246
Naturtillgångar i gränsområdena mellan Ryssland och Kina och längs sidenvägarna till lands.....	268
Hur skulle ett dominant Kina styra och ställa i världen om USA förlorade sin hegemoni?.....	269
Den strategiska rymdkapplöpningen mellan USA och Kina.....	270
USA:s inverkan på Israels förhållande till Norden och dess betydelse för geostrategin.....	272
Ryssland säljer S-300 luftvärnssystem till Iran.....	272
Naturkatastrofer som kan kasta om stolarna säkerhetspolitiskt har redan inträffat.....	274
Nationalkaraktär kontra genetik.....	275
Blixtkrig.....	280
Den som har luftherravälde vinner krig?.....	287
God kan slåss mot ond, och ond kan slåss mot ond. Men god kan inte slåss mot god.....	302
Stormakternas kontemporärt övergripande strategier.....	307
Civilisationernas undergång.....	310
 KAPITEL 8. SVENSK VAPENEXPORT OCH IMPORT.....	 SID 317
 KAPITEL 9. DEN PREUSSISKA FÖREBILDEN ELLER IDEALET ÄR PÅ VÄG TILLBAKA, ELLER SÅ HAR DEN ALDRIG GÅTT UR TIDEN I VISSA KRETSAR.....	 SID 323
Var tysk materiel jämbördig med amerikansk och brittisk?	337
Några indicier för tyskarnas större skicklighet i det mesta de företog sig med deras armé.....	341
Strategisk maskirovka vs. Taktisk och operativ maskirovka.....	344
Varför inte ta tillvara Finlands och Tysklands krigserfarenheter?.....	350
Kalla krigets filosofi.....	351
Vem bör Österrikes försvar riktas mot?.....	353

KAPITEL 10. "BUILDING BRIDGES. DIGGING TRENCHES" VAR DET NÅGON SOM SADE. SVERIGES FÖRSVAR BEHÖVER GÅ MER FRÅN TAMKATT TILL TIGER. MEN I SÅ FALL EN TIGER SOM RYTER!.....	SID 359
Uppdragstaktik.....	362
Aeternam Pacem (Den eviga freden).....	374
Vågar vi framhärda svensk militär effektivitet i samma mening som vi säger att vi är patrioter, med tanke på att folk ofta drar paralleller mellan effektivitet och Nazitysklands vk2-krigsmakt i de här sammanhangen?.....	376
Pro patria.....	380
Underrättelseguide Ukraina.....	383
Uppförandekod; integritet och etisk handling för en agent.....	389
Nödvändigheter för uppdragsagenter (HUMINT).....	391
KAPITEL 11. MELLAN SKÅL OCH VÄGG.....	SID 395
Vikingatida demokrati.....	395
Psyop mot det egna folket.....	397
Kan mindre frihet och äganderätt någonsin vara bra?.....	403
Hur man lämnar avtryck på världen.....	405
Island.....	413
Lite konstruktiva grundlagslösningar.....	434
Direktdemokrati som fungerar.....	437
La Cosa Nostra (Vår Sak).....	438
Media.....	442
Varför gör regeringarna som de gör?.....	448
Statsmannaskap.....	458
Öppet brev till George W. Bush.....	462
KAPITEL 12. KÄRNVAPEN.....	SID 465
Konstruktion.....	468
Ett vapen för terrorister?.....	469
Skrotning av kärnvapen.....	470
Uranfyndigheter.....	470
Anrikning av Uran.....	470
Plutoniumframställning.....	471
Tritium och Deuterium.....	471
USA:s förstaslagsförmåga; LGM-30 Minuteman.....	472
USA:s andraslagsförmåga.....	473
Historia.....	474

United States Strategic Command.....	476
Topol M och RS-24 Yars (Ryssland).....	477

EPILOG.....	SID 481
-------------	---------

KÄLLHÄNVISNINGAR OCH REFERENSER.....	SID 483
--------------------------------------	---------

BILDREGISTER

BILD: Svenskt luftvärn med 120 km räckvidd.....	25
BILD: S-400 Triumf på Gotland.....	26
BILD: S-500 Triumf.....	31
BILD: Balkan.....	35
BILD: S-400 och Iskander-M i Kaliningrad och på Bornholm.....	38
BILD: In och utfartsleder i Östersjön.....	54
BILD: Ubåtsstrategi.....	94
BILD: Koordinerat simultant angrepp.....	97
BILD: IDAS.....	105
BILD: Hästskotrafiken.....	152
BILD: Diagram.....	167
BILD: Transnistrien, ej erkänt.....	179
BILD: Ukrainas vapenproduktion.....	189
BILD: Kärnvapen i Europa.....	192
BILD: Vikingastrid.....	228
BILD: Senkakuörna.....	236
BILD: Nine-dash line.....	239
BILD: Sundet Bosporen.....	256
BILD: Påtänkta gasledningar i Mellersta östern.....	257
BILD: En bit av Sidenvägsprojektet.....	260
BILD: Sidenvägen transitländer.....	262
BILD: Flygande svärmformation.....	275
BILD: Ärtväxter i ärtflighetslärans tjänst.....	277
BILD: Luftvärnsgruppering Visby flygplats.....	329
BILD: SEAD-plan uppdragsskiss.....	357
BILD: Radar sektorsindelning.....	367
BILD: Nine-eleven.....	379
BILD: Korpen Hugin och Oden.....	394
BILD: Jag i en prekär situation.....	395

BILD: Mau-Mau upproret, koncentrationsläger.....	408
BILD: Bombräd över Tyskland.....	412
TABELL: SVT.....	444
BILD: Doktor Strangelove.....	472

Förkortningar, latinska och andra, som ibland förekommer i boken:

dvs. = det vill säga.

t.ex. = till exempel = exempelvis

etc. = et cetera = och så vidare

s.k. = så kallade, så kallad, så kallat: f.d. = före detta

m.m. = med mera; m.fl. = med flera

bl.a. = bland annat, bland andra

m.a.o. = med andra ord

t.o.m. = till och med

p.g.av = på grund av

alt. = alternativt: resp. = respektive

ung. = ungefär

ggr = gånger

ad hoc = för detta ändamål: per se = i sig självt (filosofiska termer)

omm = om och endast om (filosofisk akronym)

vk1 = första världskriget: vk2 = andra världskriget

FM, FML, FMV, HKV, FOI = Försvarsmakten, Försvarsmaktsledningen, Försvarets materielverk, Högkvarteret, Totalförsvarets Forskningsinstitut

KAPITEL 2. VÅR FAKTISKA SITUATION

Rysslands fyra stadier för väpnad konflikt, i stigande ordning; Väpnad konflikt, lokalt krig, regionalt krig, samt storskaligt krig.

Försvarsmakten tilldelas 1,15 (2013) procent av BNI. Den enskilt största utgiftsposten i materielanslaget är Visbykorvetterna.

Man bjuder inte in sin tilltänkte mördare på vodka såtillvida man inte har en jävligt bra plan!

En vältränad fiende vet alltid vad han gör. Men en välövad fiende kan vara feltränad, och då kan övningen göra mer skada än nytta.

Givet tid så får alarmisterna alltid rätt.

”Politik är att vilja” Olof Palme. ”Politik är det möjligas konst” Otto von Bismarck. Den som inte har förstått det har inte förstått någonting om storstrategi och geopolitik.

RES PUBLICA – STATEN

“To date, there is no consensus about the possible entry into NATO in Swedish society. Proponents point to the danger posed by Russia, the adversaries point to the costs of the membership in the alliance. However, the fact that the Swedes have been recently coordinating closely with NATO forces, and that the planes have been sent to Libya, says that the ‘Atlantic’ vector of Swedish politics today is stronger.

If Sweden joins the Atlantic alliance, it will create many problems for Russia both at the Baltic Sea and the Arctic. In the north, near Russian borders, a joint Swedish-Norwegian strike group will appear, theoretically able to act against our Baltic and Northern fleets. Today, NATO is increasing its presence in the Arctic. In this regard, the addition of Sweden to the alliance is a very bad signal for Russia.”

Citat Anatoly Tsyganok, head of the Center for Military Forecasting, Institute of Political and Military Analysis.

Havsrättskonventionen UNCLOS implikationer på Sverige. Vad kan vi göra åt den militärt bevakade ryska geopolitiska storstrategiska gasledningen på svensk ekonomisk zon i Östersjön?

“Settlement of Disputes

Provisions for the settlement of disputes arising out of an international treaty are often contained in a separate optional protocol. Parties to the treaty could choose to be bound by those provisions or not by accepting or not accepting the Protocol. The Convention on the Law of the Sea is unique in that the mechanism for the settlement of disputes is incorporated into the document, making it obligatory for parties to the Convention to go through the settlement procedure in case of a dispute with another party.”

Ovanstående betyder att vi kan tvinga Ryssland att komma till förhandlingsbordet om den militära bevakningen av gasledningen på svensk ekonomisk zon i Östersjön.

Jag har studerat de första 131 sidorna av havsrättskonventionen UNCLOS och kommit fram till att den illusoriskt är till för att skydda små stater mot övergrepp. Men i själva verket så skyddar den de stora staternas ”rätt” att ta sig friheter, och som bevis för detta kan man bara peka på det att Ryssland har tagit sig rätten, i enlighet med havsrättskonventionen som de ser det, att bevaka den geopolitiska storstrategiska gasledningen på svensk ekonomisk zon strax utanför Gotland i Östersjön med militära krigsfartyg. Vissa möjligheter har vi dock att reglera Rysslands tillträde till svensk ekonomisk zon och förehavanden på denna, enligt havsrättskonventionen som ju Ryssland själva stöder sig mot för sina så kallade rättigheter.

Positiv lag = rätt till dagis, allemansrätten etc.
Negativ lag = förbudslag

Att ”bevaka gasledningen” på svensk ekonomisk zon med militära medel är en rätt som Ryssland har tagit sig friheten till. Det som är en Positiv lag för

den ena, är en Negativ lag för den andra. Havsrättskonventionen säger ingenting om rätten till bevakning av infrastruktur med militära medel på andra länders ekonomiska zon, men så som man kan tolka den, vilket säkerligen inte är någon slump, så säger den heller ingenting *emot* att sådan marinmilitär bevakning får förekomma. Hade havsrättskonventionen uttryckligen talat om rätten *för* omfattande marinmilitär bevakning av infrastruktur på andra länders ekonomiska zon, så hade Ryssland haft en rätt till det. Vilket torde vara den typ av lag som borde krävts.

Havsrättskonventionen UNCLOS är inte en lag som ska tala om stora staters totala frihet på bekostnad av små stater i dessa sammanhang. UNCLOS ska vara en *Negativ* lag som talar om skyldigheter att följa regelsystemet. Tyvärr reglerar den handlandet otillräckligt. Man kan säga att det finns "*kryphål i lagen*" eller med andra ord; att det inte finns någonting i lagen som *uttryckligen* och *specifikt* säger emot ett visst handlande från en agent. En förbudslag kan vara gjord omedvetet tillåtande i och med det att människorna som stiftar lagarna har sina kognitiva och visionära begränsningar även de. Alternativt så kan den vara gjord medvetet tillåtande. Som det är nu så är förmodligen lapsusen i denna förbudslag en medveten lapsus i havsrättskonventionen, antagligen för att det skulle vara möjligt att få flera av de 5 permanenta medlemmarna (P5) med vetorätt i FN:s säkerhetsråd att överhuvudtaget skriva under på den. Det som är vår skarpast formulerade rättighet i UNCLOS, artikel 111; "*Rätt till omedelbart förföljande*" på våra vatten, är i själva verket en förbudsparagraf mot vårt eget försvar, eftersom vi inte på någon punkt ges rätt att öppna eld mot en inkräktare.¹ Ordvalet är ju konsekvent "*utländska fartyg*", vilket implicerar att det inte kan finnas några inkräktare, eftersom ordet inkräktare inte nämns någonstans. En stormakt har alltid råd att öppna eld mot oss med den starkes rätt och att efteråt tolka vår tolkning av konventionen godtyckligt, men vi små stater förväntas hålla inne med elden även när (*om*) vi kränks å det grövsta av en stormakt, kanske till och med finner oss vara i ett påtvingat assymetriskt förlopp i ett ännu inte

¹ Det rör sig i så fall i praktiken om en inkräktare på ytan, eftersom undervattensverksamhet empiriskt sett följer andra seder, typ att hemlighålla verksamheten samt förneka intrånget när det upptäcks. Det är enbart därför som vi har ansett oss ha råd att sätta in skarpa vapen mot undervattensfarkoster. Det är då för väl att åtminstone marinen har fått utlopp för sina uppdämda aggressioner från tid till annan, för Gud ska veta att vi har varit pissnödiga.

förklarar krig. Till och med i artikel 30, som behandlar främmande örlogsfartyg i territorialhav, kallas dessa för fartyg och inte för inkräktare. Vi ges i artikel 30 rätten att "kräva" att örlogsfartyg, som underlåter sig att följa svenska lagar, lämnar svenska vatten. Det är all befogenhet vi ges. Det låter ju betryggande! (*Obs, spår av ironi förekommer i kommentaren.*) Sverige hade liten möjlighet att påverka utformningen av havsrättskonventionen UNCLOS, och även liten möjlighet att inte skriva under på den som den utformades av de flesta av de permanenta staterna i FN:s säkerhetsråd; USA Storbritannien, Frankrike, Ryssland och Kina.

"The U.S. signed the Agreement in 1994 and now recognizes the Convention as general international law, but has not ratified it at this time. UNCLOS entered into force in November of 1994 with the requisite sixty ratifications."
Citat; Wikipedia

Ett litet land är ibland beroende av att skriva på och följa internationella konventioner, som de inte är nöjda med utformningen på, av territoriella säkerhetsskäl. Det är alltid samma stormakter som dikterar villkoren medan småstaterna på sin höjd får vara med och utforma detaljerna som ju är villkorade. Små stater med aggressiva stora grannar kan inte välja att avstå från att skriva under FN-konventioner som havsrättskonventionen, då detta vore likvärdigt med att lossa händerna på en bakbunden våldsbrottsling. Det betyder att småstaterna ständigt är på reträtten och tvingas att avstå sin tidigare rätt successivt istället för omedelbart, om de har en stor och aggressiv grannstat. Ett starkt försvar är därför den enda permanenta lösningen för en liten stat som Sverige. Det är en lösning mot omedelbart underordnande till en aggressiv stormakt, såväl som det är en lösning mot successivt underordnande till en aggressiv stormakt. Några garantier för vår suveränitet finns dock inte vare sig vi väljer eftergiftspolitik eller försvarspolitik. Lika bra då att välja försvarspolitik så att vi åtminstone kan stå upp för vårt land som män.

Jag är medveten om att UNCLOS kan menas vara en Positiv internationell lag, alltså en konvention som talar om rättigheter, men enbart ifall konventionen är tänkt att ge stormakterna extra befogenheter och inte tänkt att ge de små staterna skydd mot övergrepp. Vem av stormakterna vill ställa sig upp och säga det? Ingen! Bättre då med en tvetydig lag som kan tolkas fördelaktigt för den egna stormaktsstaten.

Här nedan har jag plockat ut de delar av konventionen som är relevanta för vår möjlighet att påverka den uppkomna situationen med en rysk geopolitisk storstrategisk gasledning på svensk ekonomisk zon i Östersjön. Jag avstår från att kommentera, ni får själva dra era slutsatser av det tryckta ordet i den 131-sidiga konventionen och se hur den affekterar oss när orden i den är som tydligast.

Artikel 20 i havsrättskonventionen från 1982

Undervattenbåtar och andra undervattensfarkoster

I territorialhavet skall undervattenbåtar och andra undervattensfarkoster framföras i övervattensläge och föra flagg.

Artikel 25

Kuststatens rätt till skydd

1. Kuststaten får inom sitt territorialhav vidta nödvändiga åtgärder för att hindra sådan genomfart som ej är oskadlig.
2. /.../
3. Kuststaten får, så vitt den ej formellt eller faktiskt diskriminerar mellan utländska fartyg, tillfälligt häva rätten till oskadlig genomfart för utländska fartyg, i särskilt angivna områden av dess territorialhav, om en sådan åtgärd är av väsentlig betydelse för skyddet av dess säkerhet, varmed även förstås vapenövningar. Åtgärden träder i kraft först sedan den blivit vederbörligen offentliggjord.

Avsnitt C

Regler för örlogsfartyg och andra statsfartyg som nyttjas i ickekommersiellt syfte

Artikel 30

Örlogsfartygs underlåtenhet att iaktta kuststatens lagar och andra författningar

Om ett örlogsfartyg inte iakttar kuststatens lagar och andra författningar rörande genomfart av territorialhavet och inte beaktar en framförd anmodan att rätta sig efter dessa, får kuststaten kräva att fartyget omedelbart skall lämna territorialhavet.

Del V

Ekonomisk zon

Artikel 60

Konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner i den ekonomiska zonen

1. I den ekonomiska zonen skall kuststaterna ha exklusiv rätt att uppföra samt att bemyndiga och reglera uppförandet, driften och användningen av A) Konstgjorda öar B) Anläggningar och konstruktioner för dem ändamål som avses i artikel 56, och andra ekonomiska ändamål. C) Anläggningar och konstruktioner som kan hindra statens utövande av rättigheter i zonen.
2. Kuststaten ska ha exklusiv jurisdiktion över dessa konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner, inbegripet jurisdiktion i fråga om lagar och andra författningar rörande tullar, skatter, hälsovård, säkerhet och invandring.

Kapitel 7

VII

Det fria havet

Artikel 111

Rätt till omedelbart förföljande

1. Omedelbart förföljande av utländska fartyg kan tillgripas, då kuststaternas behöriga myndigheter har goda skäl, att tro att fartygen brutit mot denna stats lagar och andra författningar. Sådant förföljande måste påbörjas då det utländska fartyget eller någon av dess båtar befinner sig i den förföljande statens inre vatten, arkipelagvatten, territorialhav eller angränsande zon och får endast fortsätta utanför territorialvattnet eller den angränsande zonen om förföljandet inte har avbrutits. Det är inte nödvändigt att även det fartyg som ger order att stanna befinner sig i territorialhavet eller den angränsande zonen, när det utländska fartyget i territorialhavet eller den angränsande zonen erhåller denna order. Om det utländska fartyget befinner sig i sådan angränsande zon som avses i artikel 33 får förföljande endast ske om dem rättigheter kränkts för vilkas skydd zonen upprättats.
2. Rätten till omedelbart förföljande gäller i tillämpliga delar vid överträdelser i den ekonomiska zonen, eller på kontinentalsockeln innefattande säkerhetszoner runt anläggningar på kontinentalsockeln av kuststatens lagar och andra författningar som i enlighet med denna konvention är tillämpliga på den ekonomiska zonen eller kontinentalsockeln, innefattande sådana säkerhetszoner.
3. Rätten till omedelbart förföljande upphör så snart det förföljda fartyget kommer in på sitt eget lands eller tredje lands territorialhav.
4. Omedelbart förföljande anses inte ha påbörjats, såvida inte det förföljande fartyget, med lämpliga tillgängliga medel konstaterat att det förföljda fartyget eller någon av dess båtar eller andra farkoster som arbetar i lag och använder sig av det förföljda fartyget som moderfartyg befinner sig innanför territorialhavets gränser, eller, i förekommande fall, i den angränsande zonen eller den ekonomiska zonen eller över kontinentalsockeln. Förföljandet får inte påbörjas förrän synlig eller hörbar stoppsignal har utsänts från ett avstånd varifrån den kan ses eller höras av det utländska fartyget.
5. Rätten till omedelbart förföljande kan endast utövas av örlogsfartyg eller militära luftfartyg eller av andra fartyg eller luftfartyg som är försedda med tydliga kännetecken och identifierbara såsom varande i statens tjänst och bemyndigade därtill.

Del XVI

Allmänna bestämmelser

Artikel 300

Gott uppsåt och missbruk av rättigheter

Konventionsstaterna skall med gott uppsåt fullgöra de skyldigheter som de åtagit sig enligt denna konvention, samt utöva de rättigheter, den jurisdiktion och de friheter som erkänts i konventionen på ett sätt som ej innebär missbruk av rättighet.

Artikel 301

Fredlig användning av haven

Konventionsstaterna skall vid utövandet av sina rättigheter och vid fullgörandet av sina förpliktelser enligt denna konvention avstå från att använda hot eller bruka våld mot en stats territoriella integritet eller politiska oberoende eller annan behandling som är oförenlig med de folkrättsliga principer som är nedlagda i Förenta Nationernas stadga.

Artikel 302

Utlämnande av information

Utan inskränkning i en konventionsstats rätt att anlita de förfaranden för biläggande av tvister som är föreskrivna i denna konvention, skall ingenting i denna konvention tolkas som en skyldighet för en konventionsstat att lämna information som står i strid med dess väsentliga säkerhetsintressen då de fullgör sina skyldigheter enligt bestämmelserna i denna konvention.

*

Sverige har Nordens längsta kuststräcka och Nordens största landarealer med en gigantisk strategiskt belägen ö, "*hangarfartyget Gotland*", att försvara

mitt i Östersjön. Detta måste man räkna in, att vi har olika geografiska förutsättningar i Norden, när vi gör vår försvarsplanering. Inte för den geografiska ytan som sådan, men för att vi har långa patrulleringssträckor till sjöss, långa flygsträckor, och motsvarande problem för armén. Att Sverige som land är avlångt och utgör mer än hälften av Rysslands intresseområdes sträckning i Väster med flera strategiska regioner, så som norra Norrland, Gotland och Skåne, gör inte saken enklare. Halva Norges utsträckning består av små öar och en lång kuststräcka bruten av fjordar som gränsar mot berg. Det enda större norska område som kan erövrats av mekaniserade förband ligger i nordöstra Norge, under Varangerfjorden. Men för att kapa åt sig hela Nordkalotten kommer Ryssarna troligen att behöva gå genom norra Finland och Sverige för att omfatta de norra nationella låsen. På Nordkalotten finns även en operativ norsk ledningscentral och flera flygbaser. Utöver det så finns på Nordkalotten en malmutskeppningshamn i Narvik med järnvägsförbindelser till de svenska malmfälten. Danmark har en för Ryssland strategisk Nordspets om Ryssland vill försäkra sig om en fri sjöväg ut i Nordsjön, vilket de måste göra förr eller senare. Jylländska Skagen blir intressanta enbart av den anledningen. **Jügarchefen** uttrycker sig så här;

”Område A. Varför blir då norra Sverige militärgeografiskt ett område av strategiskt värde för Ryssland i händelse av en konflikt med NATO. Av två anledningar blir detta område det, dels på grund av Rysslands andraslagsförmåga dels på grund av Rysslands ekonomiska intressen i Barents Hav. Vad avser andraslagsförmågan så utnyttjar Ryssland främst Barents Hav samt delar av Arktis för att hålla den dold. För att skydda den mot NATO:s jaktubåtar och ubåtsjaktresurser krävs det att Ryssland förnekar NATO möjligheten att verka med dessa resurser där. Härvid krävs det att del av Norge besätts. I norra Norge finns det militärgeografiskt hindrande Lyngepasset. Två sätt finns att passera detta om det är hindrande, vilket det bedömt kommer vara i en konflikt mellan Ryssland och NATO. Antingen genom en amfibisk kringgångsrörelse eller en kringgångsrörelse genom Sverige. Amfibisk operation är fullt möjlig men alla amfibiska operationer är stora risktaganden, var för risktagandet att gå igenom Sverige är lägre rent taktiskt och operativt. Dock blir konsekvensen om Sverige ännu inte är en stridande part i konflikten, att Ryssland får ytterligare en motståndare vilket på det strategiska planet blir en riskfaktor. Likväl, för att skydda dels sina ekonomiska tillgångar dels den militära infrastrukturen i Murmanskområdet, så krävs det att man förnekar NATO möjligheten att kunna verka där. Det enklaste sättet för detta är att återigen besätta delar av Norge för att tvinga

Natostridskrafter att öka avståndet till detta område, var vid det tidigare resonemanget kring att skydda andraslagsförmågan blir aktuellt.”

Källhänvisning; **Jägarchefen**

Visby var en av grundarna av Hanseförbundet 1358. Några år efteråt, under den tyska Hansans och den danske kungen Valdemar Atterdags tid, när konsekvenserna av negligeringen av försvaret av svenska Gotland (!) någon gång efter 1332 blev uppenbara, anföll den danske kungen år 1361 Gotland med en välutrustad krigshär. Valdemar hade förstått det som svenskarna (!)² inte hade förstått, att tyskarna (!) i Hansan skulle göra noll och intet för att förtjäna sina givna privilegier på öjn Gotland. Det avgörande slaget utspelade sig utanför Visbys ringmurar där Valdemars stridsvana och välutrustade soldater krossade och mördade ett gotländskt ”hemvärn”, eller med andra ord vad man brukar kalla för en bondehär, till sista man medan Visbys Hanseborgare höll porten stängd för den gotländska bondehären tills det sista blodet hade spillts utanför porten. Gotland var sedan ”dansk” i flera hundra år. Så Gotland har ungefär samma historia av ockupation som Skåne Halland och Blekinge. Fram till andra halvan av 970-talet var Skåne svenskt och/eller skånskt, och likaså efter 1658 även om vi har fått slåss för det. Skåne har på pappret varit danskt långa tider, men det kvittar egentligen för vi var ockuperade. Men om detta kan man inte läsa på svenska Wikipedia. Sverige, landet som inte finns, och därmed har per definition Skåne aldrig varit självständigt eller svenskt. Skånskan är omisskännligen en dialekt av svenskan och inte av danskan. Låt oss inte göra om det misstaget att tro att Tyskland kommer att kämpa våra strider på Gotland i utbyte mot ekonomiska och materiella fördelar samt migrationsfördelar! Det kvittar egentligen om migrationen är ömsesidig för det större landet vinner alltid på utbytet.

² Den som inte har förstått att medeltiden, och även senare epoker, var en enda lång kamp för att åstadkomma ett sammanhållet svenskt land baserad på gemensam religion, kultur och tankesätt, är förmodligen en nutida historiker. En av anledningarna till att de misslyckades var att skattepolitiken skilde sig åt mellan olika regioner och skatt var en stor sak på den tiden. De lade även under sig andra riken, samtidigt får man inte glömma att vikingarna gjorde samma sak. Vikingarna liksom romarna levde i nationalstater med i grunden samma kamp. Vid medeltid stelnade smältdegeln Sverige och sedan på 1800-talet stelnade Sverige igen, denna gång till en äkta nationalstat.

Valdemar Atterdag ansågs ha gjort en skamlig gärning redan vid tiden (1361), av Europas kungahus, och detta var ändå medeltid. Och Hansan teg, eller gjorde i varje fall intet åt saken, eftersom de fick fortsätta med sin handel på Gotland. Jo, det är klart, de intog Skåne och besatte det viktiga slottet Kärnan i Helsingborg. Vid fredsförhandlingarna i Stralsund 1370 tvingades Valdemar Atterdag till eftergifter gentemot hanseiterna. Dessa fick Skåne som förläning på 15 år, och alla icke-tyska köpmän uteslöts från sillmarknaden i Skanör-Falsterbo. Hansan var ett handelsmonopolförbund som försvarade sin handel mot konkurrens.

Vadan denna plötsliga historieundervisning? Jo ett rikt Gotland eller ett geostrategiskt betydelsefullt Gotland kommer i framtiden alltid att vara ett eftertraktat byte för olika länder runt Östersjön, som Danmark och Ryssland. För Ryssland är det så redan idag. Gotland är ju en ö mitt i Östersjön, och det gör Gotland utsatt. Ön är svår att hålla nära intill resten av Sverige. Det är det svenska territorium som är svårast att hålla intill livet. Men Gotland är också svårare för en motståndare att fullständigt inta än norra Norrland. Norrland kan intas genom en kombinerad mark- och luftinvasion om ryssen går igenom Finland. Gotland däremot ligger 260 km sjövägen från Kaliningrad Oblast och ännu längre från S:t Petersburg. Så länge som Gotland inte har något luftvärnsregemente så kommer ön alltid att kunna bli föremål för luftlandsättningar. Men man kan inte ta Gotland enbart med luftlandsättningar ens med BMD 4:or (*13,6 tons Airborn Combat Vehicle*). Man måste föra över stridsvagnar, mobila luftvärnssystem, raketartilleri eller traditionellt artilleri, underhåll m.m. Ryssland kan dock börja med luftlandsättningar för att ta Visby flygplats, Visby, Slite hamn, Kappelshamn, Ljugarn, Burgsvik och Klintehamn så länge som vi saknar ett kombinerat UAV/luftvärns/mekskytte/pansarregemente på Gotland.

Gotland är av intresse för Ryssland om de vill kunna luftförsvara hela Östersjön, eller förhindra att andra luftförsvarar Östersjön från vår ö eller använder kustrobotar alt. kryssningsrobotar mot ryska sjömål. Regeringen har i november 2017 definitivt beslutat sig för att köpa in det amerikanska Patriotsystemet med 170 km maxräckvidd, förmodligen mindre på lägre höjd, som vann över det fransk-italienska Aster-30. Aster-30 kallas också för SAMP/T. Patriot har upp till 50 km längre räckvidd än Aster-30. Men Aster-30 är billigare och mer optimerad (*även om den inte är riktigt färdigutvecklad i 2017*) eftersom Aster-30 kan brukas mot den ballistiska markmålsroboten Iskander-M såväl som mot kryssningsrobotar, flyg och helikoptrar. Om Patriotsystemet ska ha en god chans att bemöta Iskander-M

så behövs det nog två helt olika robottyper, Patriot PAC-2 för aerodynamiska mål på mer normala höjder, och Patriot PAC-3 för ballistiska mål. De har helt olika prestanda så det går inte att optimera ett system utan båda systemen krävs. En enda Patriotrobot går loss på >3 000 000 dollar. Aster-30 blir bättre och billigare och det behöver inte vara en nackdel att den har nästan 50 km kortare räckvidd än Patriot PAC-2, eftersom jordens krökning gör att ryska flygplan om de vill ändå kan gå in för landning genom att vid inflygningen flyga i radarskugga mot Visby flygplats på ~400 m höjd utan att upptäckas om ett Patriot PAC-2 system med radar står deployerat i Västervik eller på Öland 100 km från Visby. Att använda luftvärnssystem offensivt gör man inte gärna, det är mer av ett defensivt vapen. Ju närmre robotsystemet står fiendens måltavla desto bättre kan man säga. Av denna anledning och därför att vi måste koncentrera oss på att vinna ett krig som med all sannolikhet åtminstone delvis kommer att föras mot oss på ön Gotland så behöver vi kunna försvara våra luft- och markförband med ett optimerat luftvärnssystem som Aster-30, vid den bas vi kommer att använda bland annat vid Visby flygplats på Gotland. Aster-30 blir billigare, optimerad och förmodligen bättre än Patriot. Det var robotsystemet Aster-30 Försvarets Materielverk (FMV) ville ha. Det är också så att vi gynnar svensk industri, dvs. SAAB, därför att med Aster-30 så kan vi integrera svenska moderna radarsystem av högsta kvalitet till robotsystemen. Det kan vi inte med Patriot som har s.k. svarta lådor för all elektronik. Dessa lådor får inte öppnas upp av oss för service eller någon annan anledning eftersom USA vill skydda sin teknik. Det är idioti att välja Patriot PAC-2 och Patriot PAC-3 av ovan nämnda anledningar. Men jag tror att det behövs flera olika system för att möta olika typer av hot. Närskyddsluftvärn för Aster-30 kan utgöras av Lvkv 90 som vi redan har. Sedan behöver vi köpa in luftvärn typ IRIS-T SL med medellång räckvidd som skydd för våra stridsfordon och stridsvagnar mot helikoptrar, flyg och kryssningsrobotar. Detta skulle vara optimalt. Med Aster-30 hade vi behövt bara en robottyp för att den ska kunna bekämpa samtliga snabbflygande mål – ballistiska robotar, kryssningsrobotar och flyg – och den blir kanske hela 20 procent billigare än en Patriot PAC-2. Svenska luftvärnsrobotar eller Natodito med maximalt 170 km räckvidd på en viss höjd skulle optimistiskt sett mot mål på högre höjd, från norra Öland ha en porté som täckte in hela södra Gotland upp till norra Gotland inkluderandes Visby flygplats. Luftvärnsrobotar med 120 km porté avfyra från Västervik skulle i teorin kunna täcka in områdena vid Gotlands flygplats, men det blir inte optimalt eftersom endast ett litet stråk av Gotland täcks in i bästa fall. Mot flygmål som flyger på en höjd över 3 000 m blir räckvidden för Aster-

30, 3-120 km. Mot flygmål som flyger på en höjd under 3 000 m är maxräckvidden för Aster-30 50 km. Och även om portén blir 120 km så kan ett flygplan undvika roboten trots att denna flyger 3 gånger så snabbt som flygplanet, så länge som flygplanet inte hamnar inom No escape zone. Ett flygplan kan dessutom flyga på <400 m höjd i radarskugga på sådana avstånd från vår radar som +100 km när de flyger in i ett luftvärnssystemets robotporté för att gå in för landning. Att använda luftvärn offensivt kan man inte gärna, luftvärn är till sin natur mera av ett defensivt vapen. Den bästa lösningen är att deployera ett optimerat luftvärnssystem typ Aster-30 vid kärnkraftverket i Oskarshamn, i Västervik och vid Visby flygplats på Gotland (*Bermudatriangeln*). Det är ju på Gotland vi ska avgöra kriget till vår fördel, och det är över Gotlands innanhav vi ska hålla rent från flyg som har sjömålsrobotar mot våra överskeppningsfartyg.

S-400 Triumf har en porté på 400 km. Systemet består av spaningsradar, ledningsdelar samt luftvärnsrobotar. S-400 är gjord för att bekämpa olika typer av mål och har därför tre olika robottyper. Placerar ryssarna X antal batterier med sådana på Gotland så får de betydligt större handlingsfrihet både mot ballistiska missiler med mål på Gotland och mot flyg. Det skulle

innebära att Ryssland i teorin kunde angripa svenska plan redan när de har startat från sina flygbaser på det östra fastlandet eller F 17 i Kallinge utan att våra plan skulle hinna undan ens om de flög mot samma väderstreck som S-400:an flög mot, *omm* ryssarna skulle ha radartäckning mot så låga höjder på de avstånden. Nato-attackflyg som startar från Kastrup i Köpenhamn med mål på Gotland eller Öland kan, om de stiger till tillräckligt hög höjd (*cirka 3 000 m*) så att de syns på ryssarnas målinmättningsradar, angripas av S-400 redan initialt om S-400 batteriet och radarn förläggs på Öland. Ryssarna kan med en flygspaningsradar av typen Beriev A-50 som startar från Visby flygplats skanna luften 100 m över Bornholm från cirka 4 000 m höjd utan att någonsin flyga ut över Gotlands västra kust. Det täcker samtidigt med råge in övervakningen av lufterummet över F 17 i Kallinge.

Låt mig bryta här en stund för att citera kvalificerad information, först från en initierad svensk tidskrift om ryskt luftvärn i den närmsta framtiden – S350E och S-500:

”Detta nya system S-350E 'Vityaz', vilket på ryska betyder riddare, förevisades på MAKS-mässan i Moskva sommaren 2013. Systemet är

lättrörligt med ett 8-hjuligt BAZ terrängfordon som bärare till de tyngre delsystemen. Ett luftvärnsrobotkompani består av en ledningsmodul och ett radarfordon samt fyra robotfordon. Eldberedskap kan intas direkt från marschgruppering på under fem minuter. Systemutvecklingen startade i mitten av 1990-talet, men accelererade först 2007. Under utvecklingen har ett nära samarbete skett med Syd-Korea som tagit fram sitt nya luftvärnsrobotsystem Cheongung med stöd av det ryska företaget Almaz-Antey. Enligt anskaffningsplanen ska de ryska stridskrafterna utrustas med totalt 30 system intill år 2020. Systemet ska kunna skydda mot angrepp av såväl konventionella stridsflygplan, inkluderat Stealthflygplan, som kryssningsrobotar, ballistiska robotar och drönare. Systemet använder sig av vertikalstartande robotar och har 360 graders täckning, vilket är avsevärt bättre än motsvarande Patriot-system. Men i likhet med de bästa Patriot-systemen tillskrivs de även kapacitet till bekämpning av signalsökande robotar, som AGM-88 Harm och Kh-31 Krypton. I S-350E ingår flera olika robotar. Den största, med beteckning 9M96E2, har man tagit direkt från S-400-systemet. Roboten har räckvidd på cirka 120 km och cirka 30 km höjdtäckning. Den styrs via en datalänkförbindelse från en 3 D multifunktionsradar på X-bandet, innan robotens egna målsökarsystem tar över styrningen i slutfasen. Roboten har dysor som ger den stora möjligheter att manövrera med extremt höga G-tal. Den väger totalt 420 kg och ett radarzonrör svarar för utlösning av en förfragmenterad stridsdel på 26 kg.

Framtiden

Tanken är att S-350E-systemet ska utprovas och levereras under 2014, varefter ersättning av de äldsta S-300P-systemen kan påbörjas 2015. Luftvärnsrobotsystemet S-500 blir klart 2017 och ska levereras till de ryska stridskrafterna från 2018 enligt Vitali Neskorođow, chef för konstruktionsavdelningen vid Almaz-Antey. Med S-500 finns det inga problem säger chefskonstruktören vid en intervju. Redan 2015 kommer systemet att vara färdigt. Luftvärnsrobotsystemet S-500 tillhör den senaste generationen av integrerade luftförsvssystem som kan bekämpa ballistiska robotar. Även upp till tio luftmål med överljuds fart kan bekämpas samtidigt med en räckvidd av upp till 500 km. **[Räckvidd upp till 600 km mot ballistiska mål. Förf. anm.]** Samtidigt pågår en intensiv uppbyggnad av radarsystem för att ge förvarning och att skapa kontroll över luftrummet. Senaste tillskottet är en lågfrekvent s.k. 'Kontejner' (Container)-radar med mycket lång räckvidd (>3000 km) genom reflektion mot jonosfären. Radarn

invigdes i republiken Mordvinien cirka 500 km Sydost om Moskva. Den arktiska delen står nu för en intensiv uppbyggnad efter att ha negligerats under en rad av år. Rysslands och Vitrysslands Västgräns är redan väl tillgodosedda vad gäller radarövervakning.

Luftförsvaret uppbyggda i nätverk

*I och med uppbyggnaden av S-400 integrerades de kort- och medelräckviddiga systemen 9K330 TOR (SA-15) och Pantsir-S1 (SA-22) i ett nätverk. Finessen ligger i att Almaz-Antey är huvudleverantör till huvuddelen av dessa system, vilket förenklar integrationen. S-350E Vityaz följer exemplet och kan också integreras i samma nätverk och på så sätt ge en effektivare användning av tillgängliga resurser. När Ryssland byggt ut sina system fullt ut har man absolut ett av världens mest effektiva luftförsvaret. Totalt kan ett batteri S-350E ta sig en upp till 16 mål samtidigt. Källhänvisning; **Vårt Luftvärn nr:1 2014***

En artikel på engelskspråkiga "spaceflight.news" rapporterar om den ryska satelliten KYuA-1, som sköts upp i december 2015:

"Secondary payload is calibration satellite KYuA-1. It is sphere with mass at 15.8 kg attached to Volga upper stage. It is separated before prime payload will be injected into orbit. It is designed to help in calibrating radars of new anti-aircraft and anti-missile systems developed by Almaz-Antey Company for Russian Ministry of Defense."

Ettan i namnet KYuA-1 antyder att detta bara är en första satellit. Almaz-Antey Company, som nämns på spaceflight.news, tillverkar S-400 Triumf. Den typ av markradar som en radarkalibreringssatellit av typ KYuA-1 ska kalibrera är förmodligen av OTH-typ. På så sätt kommer S-400 verkligen att få den räckvidd på 400 km som namnet indikerar. Inga mer begränsningar för invisningsradar, och därmed roboträckvidd på grund av radarhorisonten, oavsett vilken höjd målet flyger på. Det ser alltså ut som att ryssarna har lyckats med att kompensera för phased array OTH-radarantennens inexacthet så att man kan målinmätta till S-400 och/eller S-500 med phased array radar med stöd av KYuA-1. Det står dock i texten; "*It is designed to **help** in calibrating radars of new anti-aircraft and anti-missile systems*", så jag antar att man inte kommer undan det att man behöver länka satellitsignalerna via

en mottagardrönare eller A-50 Mainstay eller motsvarande högtflygande plattform. En fast markstation är nog inte tillräcklig. Så därför så är tekniken förmodligen inte särskilt revolutionerande. Man kan göra jobbet lika bra eller dåligt med stöd av en A-50 Mainstay, som kan spåra upp till 50 föremål inom en radie på 230 km. Stora mål kan spåras på ett avstånd upp till 400 km.

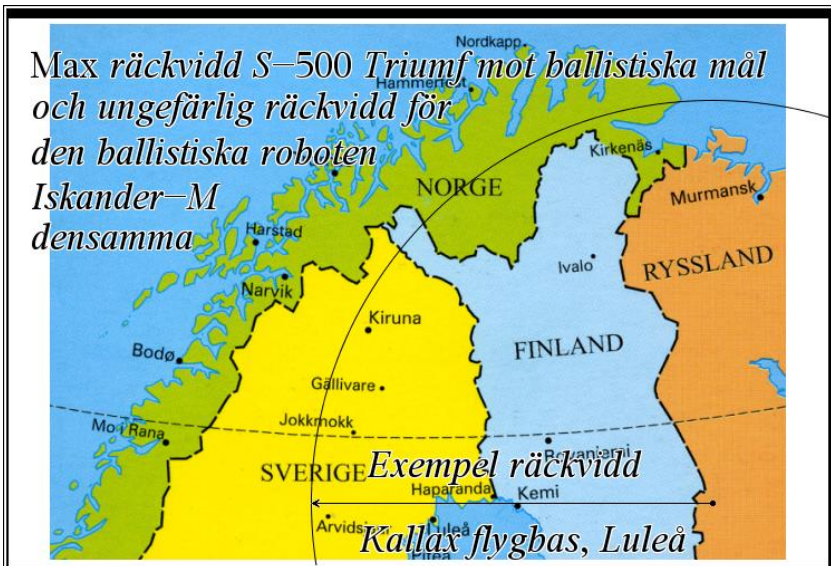
Danmark är en halvö med ett antal större öar, men dessa öar härbärgerar en stor del av Danmarks befolkning. Köpenhamn och Korsör marinbas och Kastrups flygplats ligger på den folkrikaste och största ön, Själland. Köpenhamn ligger på östra Själland och Korsör på västra Själland. Norra delen av halvön Jylland är mer hotad än Göteborg är hotat från havet. Det är teoretiskt möjligt att Jylland angrips partiellt med marina och luftlandsatta styrkor om ryssen känner att han måste ta Gotland och Skåne, förutsatt att både det svenska och danska flygvapnet och luftvärnet är utslaget. Och om de gör det så endast under förutsättning att Ryssland har råd med ett storskaligt angrepp på Norden där alla övriga i den här texten uppräknade öar, geografiska områden och städer samt Nordkalotten ingår i det tilltänkta bytet. Norra Jylland är viktig för att kontrollera infarten till Kattegatt och Öresund. Resten av Danmark kan de betvinga med hot. Danmark har redan i mars 2015 blivit kärnvapenhotat på ambassadörsnivå av den ryska ambassadören i Köpenhamn, Michail Vanin, när danskarna kontemplerade att ingå i USA:s robotförsvar. Göteborgs hamn kan mera troligt tänkas bli satt i blockad med minor. Men ännu troligare är att Ryssland bara hotar med minering skulle Sverige minera Öresund, quid pro quid. Att Natoländer skulle låna delar av vårt land i syfte att förbättra NATO:s utgångsläge är helt osannolikt idag, osannolikt bara så länge vi kan försvara oss själva. Kan vi inte försvara oss själva så drar amerikanarna fördel av det svenska folkets Amerikavänlighet inklusive många i försvarsmaktsledningen och tar sig igenom Mellansverige utan att egentligen formellt fråga om de får först. Finland är geostrategiskt svårast utsatt med sin långa landgräns mot Ryssland och en känslig kuststräcka i en smal bukt i Finska viken. Men landets territorium är inte det primära målet för ett aggressivt Ryssland. Det är kanske Norge som är det, tror jag i och med kapplöpningen om oljan och gasen i Barents hav, som tillsammans med mineralfyndigheter samt Nordostpassagens och Nordvästpassagens alltmer isfria vatten har öppnat upp för en ekonomisk boom och följaktligen också en militär sådan i Barentsregionen. Så här skriver Wiseman; *"Området väster om den beskrivna linjen [Lyngenfjorden] innehåller flera av de viktigaste norska försvarsanläggningarna och uppmarschområdena. Här finner man bl.a. de flygbaser som förberetts för att*

ta emot NATO-flyg, framförallt amerikanskt, t ex Andöya, Evenes och Bardufoss, stridsledningscentralen Sörreisa och flera av de stora bergsförråd förberedda med materiel för bl.a. amerikanska marinkåren.” Norrmännen har även en ny modern ledningscentral i Bodø. Dessa försvarsanläggningar ligger alla inom ett begränsat geografiskt område i Norge, väster och norr om svenska Kiruna. Det rapporteras den 2 september 2015 att Kolabrigaden har tilldelats och erhållit ett ”regimental set” av luftvärnssystemet S-400 Triumf.

Rysser har en flygbas med en startbana på 3 500 m, Olenja i Olenogorsk på Kolahalvön. Sverige, och då främst det strategiskt belägna Gotland, Blekinge med sin strategiska Karlskrona örlogsbas, Skåne och Öland, samt danska Bornholm mellan Sverige och Polen sitter också löst. Och ifall norra Norge med sin operativa ledningscentral, sina flygbaser, de amerikanska förhandslagren och Narvikshamnen angrips så anfalls även norra halvan av Norrland och Finland, som vidlyftigt och halsstarrigt räknas in i det strategiska Barentsområdet av Ryssland, enligt ryssarnas egen utsägo.

Nordkalotten är som skrivits av *Jägarchefen* strategiskt viktig för Ryssland för deras strategiska andraslagsförmåga, och för att försvåra för amerikanska förstärkningar till Europa i vårt befintliga läge då USA sedan länge har reducerat sina styrkor väsentligt i Europa. Båda strategierna involverar ryska ubåtar, dels kärnvapenbärande och dels konventionella ubåtar. 62 procent av Rysslands andraslagsförmåga – SLBM (*Submarine Launched Ballistisk Missiles*) – är baserade i den ryska delen av Nordkalotten. Detta gör Nordkalotten till ett av Rysslands viktigaste områden ur ett ryskt geostrategiskt säkerhetsperspektiv för att kunna garantera sin avskräckningsförmåga, enligt *Jägarchefen*. Nordkalotten är viktig för Ryssland även ur ett strategiskt energihänseende. Men det finns en annan möjlighet för Ryssland att nå sina mål på Nordkalotten. Ryssland kan invadera Gotland, Gotska sandön och kanske Öland där ett ensamt och alliansfritt Sverige ställs mot stormakten samtidigt som Ryssland mycket nogsamt förmedlar att inga andra länder eller områden kommer att beröras i konflikten. Får de Gotland så kan de själva välja tidpunkt för när de ska ta Baltikum. Tyskland kommer förmodligen inte att släppa igenom jänkarna landvägen till Polen i den situationen. Ryssarna skulle förr eller senare placera ut långräckviddiga luftvärnssystem och kustrobotar på öarna. Då finns det bara begränsade möjligheter för USA att ingripa och vinna i norra Europa. Följaktligen så försvinner en stor del av det hot som ryssarna känner att de har att möta längst i norr, alltså det kommer inga förstärkningar över Atlanten. Nordkalotten blir ett avspänningsområde för ryssen enbart. Men om Ryssland skulle ta sig för att angripa nordkalotten enbart så finns fortfarande

möjligheten för USA att skicka förstärkningar till norra Europas försvar. I ljuset av det så vill nog normmännen och finnarna att Sverige ska koncentrera sig på att försvara sina Östersjööar medan Norge och Finland ansvarar för Nordkalotten. Förutom när det kommer till flygstridskrafter förstås, fast man får i sammanhanget inte glömma att Ryssland sedan september 2015 har luftvärnssystemet S-400 på Kolahalvön. Där finns även Iskander-M med bl.a. taktiska kärnvapenladdningar. Det är en möjlighet att Sverige hjälper till att luftförsvara vår del av Nordkalotten.

Kallax har dessutom en lång landningsbana kapabel att hantera tungt transportflyg, samt en järnvägsförbindelse till Narvik mot Norska havet. Det gör inte Nordkalotten mindre intressant. Detta område representerar vitala territorier där både USA och Ryssland har ett kontrollbehov vid mer spända lägen. Fem system – S-400, det ballistiska systemet Iskander-M, sjömålsroboten P-800 Oniks samt den kinesiska ballistiska hangarfartygsdödaren DF-21D kombinerad med den nya DF-17, med stödsystem – är en 'game changer' med sin standoff och dikterar i princip de geostrategiska villkoren. Västvärlden har inte insett värdet av prestandan i sådana extrema system och har halkat efter. Även inom området taktiska

kärnvapen, där USA inte kan sätta emot efter att ha avvecklat sina markbaserade taktiska kärnvapen, är Västvärlden hopplöst utmanövrerade. USA är rädda att om de använder taktiska kärnvapen mot Ryska styrkor så kan situationen eskalera till att Ryssland brukar strategiska interkontinentala kärnvapen. Sedan 2007 är Büchel den enda kvarvarande flygbasen med kärnvapen i Tyskland. Enligt den tyska TV-kanalen ZDF tänker USA förhandslagra 20 äldre men moderniserade och modifierade taktiska kärnvapen (B 61-12) i denna tyska flygbas i västra Tyskland. Varje bomb motsvarar två Hiroshimabomber, men de måste för det första fällas från flygplan, och för det andra så kommer de att fällas av det tyska flygvapnet. Ryssland har svarat med att förklara att man kan komma att framgruppera *nya* kärnvapen till Kaliningrad Oblast. Tydligt finns det redan ryska kärnvapen i Kaliningrad Oblast. (*Obs, ironi!*) Fast tyskarnas möjligheter att fälla en B 61 över ryskt territorium är minimal. Ryssarna saknar inte luftvärn och Panavia Tornadoplanen måste lufttankas. Ett Tornadoplan kan annars bära upp till 4 st. B 61 bomber. Men Tornado ska pensioneras och Eurofighter Typhoon är inte byggd för att bära B 61 bomber.

Under 2011 gick den norska incidentberedskapen upp 34 gånger, och identifierade 48 olika stridsflygplan. Aktiviteten under året 2011 var lika stor som under perioden 2008 – 2010 och visar på kraftigt ökad rysk närvaro vid norra Norge. Först sekundärt kommer hotbilden mot Finland. Finska Hangö och Åland är intressanta för Ryssland skulle jag tro. Finland angrips sannolikt inte separat från Norge och Sverige utan det anfälls endast simultant med delar av Norge och Sverige. Men ska Putin våga ta initiativet att angripa Norge och Danmark så måste USA först förlora världsherraväldet och kanske kasta in handduken, likt en gång CCCP. Därför så är det nog i realiteten i dagsläget troligare att Skåne och Gotland utgör det primära målet för ett aggressivt Ryssland, eftersom den som äger Gotland, Gotska sandön, Öland, Baltikum och Skåne också kontrollerar flygzonen över Östersjön och halva inkörsporten sjövägen till densamma. För att behärska Östersjön totalt så måste ryssarna nästan ta ön Bornholm så att inte amerikanerna deployerar luftvärns- och kustrobotar alt. kryssningsrobotar där man kan få sin vilja igenom, och där man om man så önskar når som längst åt norr respektive Nordost, med undantag för kustområdena i Pomorskie (*på tyska; Pommern*) i norra Centraleuropa vid den polska delen av Östersjön. Det kan bli särskilt viktigt om Tyskland förvägrar amerikanerna militär transitering landvägen genom Tyskland till Polen, vilket amerikanerna med nödvändighet behöver med tanke på att S-400 Triumf luftvärnsrobotarnas porté når ända till Tysklands nordöstra gräns och Väst Bornholm, från Kaliningradenklaven.

Jag tror inte att amerikanerna skulle leka katt och råtta i luften strax innan *no escape zone* med de ryska S-400 robotarna. S-400:s porté skulle nog kunna ge utdelning längre bort än till Kolobrzeg dvs. >300 km från Kaliningrad och <100 km från den tysk-polska gränsen.

Viceamiral Viktor Tjirkov, befälhavare för Östersjöflottan, meddelade att S-400 Triumf batterier som baseras i Kaliningrad Oblast kommer att bli operativa i april 2012. Detta sade han i januari samma år. S-400 Triumf är numera operativt i Kaliningrad. Det berör direkt eller indirekt F 17, 3.Sjöstridsflottiljen och 1.Ubåtsflottiljen samt eventuella framtida förband på Gotland. S-400s radar är kapabel att spåra över 100 mål på ett avstånd av över 400 kilometer och ta sig an uppemot 12 av dessa 100 mål på varierande avstånd, beroende på vilken robot som används. Robotarna som kan användas har en räckvidd på antingen 400, 250 eller 120 km. 400-kilometersroboten kan enligt uppgift flyga i Mach 12 med ett flygtak på 40 000-50 000 meter och måste skjutas ned på hög eller medelhög höjd. S-400 Triumfsystemet är optimerat för att skjuta ned antingen ballistiska missiler eller kryssningsrobotar men kan även användas mot signalspanningsplan och radarplan typ AWACS. Fyrahundrakilometersroboten sägs kunna användas även mot jakt/attackflyg. Den höga kastbanan säger mig att man när man flyger i Gotlands innanhav bör försöka svänga undan missilen genom att gira höger eller vänster och sjunka ned till radarskugga, om man har tillräckligt tidig sensorvarning. S-400 Triumf's Natorapporteringsnamn är SA-21 Growler. De kan även ta till flyg med R-37 Vympel-robotar, med 300 km räckvidd, mot bl.a. AWACS.

BALKAN

VJTF (*Very high readiness Joint Task Force*) är Natos spjutspetsförband i Europa som kan deployera och vara redo på 48 h. Det består av en landbrigad på 5 000 man som understöds av luft- och sjöstyrkor samt specialförband. VJTF kan understödjas av två till landbrigader för snabb förstärkning vid en krissituation. Allt som allt blir det 30 000 man inkluderat NRF (*Nato Response Force*). Men förband måste ändå föras över från Nordamerika för att kunna återta Baltikum och hjälpa Polen. Men om varken tyskarna, italienarna, schweizarna eller österrikarna släpper igenom de tunga förbanden så kommer inte några förstärkningar att komma alls från USA, för de kan ju ändå inte vinna i så fall eftersom Baltikum och Polen då blir lika isolerade

som Georgien var 2008. Amerikanarna har dock ett alternativ att ta till om de inte får fri passage genom nämnda områden. Och det alternativet involverar Camp Bondsteel i Ferizaj i östra Kosovo. Man kan undra om amerikanarna redan nu har tänkt på att bunkra upp luftvärnsrobotar, kustrobotar och kryssningsrobotar med tillhörande plattform, i Camp Bondsteel för senare förflyttning till norra Polen norrut genom östra Europa. Eller möjligen lagra dem i någon av de fyra amerikanska baserna i Bulgarien. Den mest relevanta av dessa, logistikbasen i Aitos, ligger nära Svarta havet i öster eller cirka 600 km fågelvägen från Camp Bondsteel i Väster. Den bas som ligger närmast Camp Bondsteel i Kosovo är en flygbas i Bulgarien, och den befinner sig 400 km fågelvägen från Camp Bondsteel. De fyra amerikanska baserna i Bulgarien huserar totalt endast 2 500 man åt gången och dessa roterar väldigt ofta. Det finns också en eller två flygbaser i västra Ungern som amerikanarna kan använda. Amerikanarna borde föra in luftvärnssystem och logistiska komponenter och utrustning till logistikbasen redan nu, då det kan bli problem att få igenom krigsmaterielen och plattformarna/trailersen med transportfartyg genom Otrantosundet mellan Joniska havet i söder till Adriatiska havet ovanför den italienska stövelns klack, på grund av ryska ubåtar som från Krimhalvön i Svarta havet tar sig igenom sunden vid Bosporon och Dardanellerna i Turkiet, ut i Medelhavet och rundar Grekland för att ta sig igenom Otrantosundet och minerar de stora hamnarna på Balkan. Amerikanarna behöver angöra hamn i Split i södra Kroatien eller Rijeka i nordvästra Kroatien, alt. Trieste i nordöstra Italien eller möjligen Duresi i Albanien 100 km fågelvägen till västra Kosovo. Hamnar i Montenegro ser inte ideala ut att angöra.

Annars återstår att antingen angöra hamn i nordvästra Italien, franska Rivieran eller sydvästra Frankrikes kust och därifrån frakta robotarna och plattformarna landvägen, alt. att flyga in materielen till Kosovo trots att den måste bli ganska omfattande och tung, i synnerhet som det behövs plattformar/trailers till robotarna. Men även om man använder sig av landväga transport från Frankrike eller Italien så garanterar det inte framgång, därför att järnvägsknutpunkter och järnvägar norrut mot Östersjön kan klippas av med hjälp av sabotage, kryssningsrobotar eller Iskander-M. Det är inte heller lämpligt att frakta materielen på tågagnar på ett högst begränsat antal järnvägsleder från Camp Bondsteel till norra Polen, eftersom detta transportsätt lätt kan saboteras av ryssarna och för att ryssen troligen förväntar sig ett sådant tillvägagångssätt. Vägar har den fördelen att förbanden är insatsberedda under gång. Amerikanarna måste förbikoppla Serbien antingen till Väster eller till öster i så fall. Det som återstår är att med C-130 eller C-17 Globemaster III transportflygplan flyga in både plattformar, resupply vehicles, ammunition-trailers och robotar till närmsta stora flygplats i anslutning till Camp Bondsteel, för att senare transportera dem landvägen via olika vägar till norra Polen. En möjlig typ av plattform som kan lastas ombord på en C-130 är HIMARS-systemet (*High-Mobility Artillery Rocket*

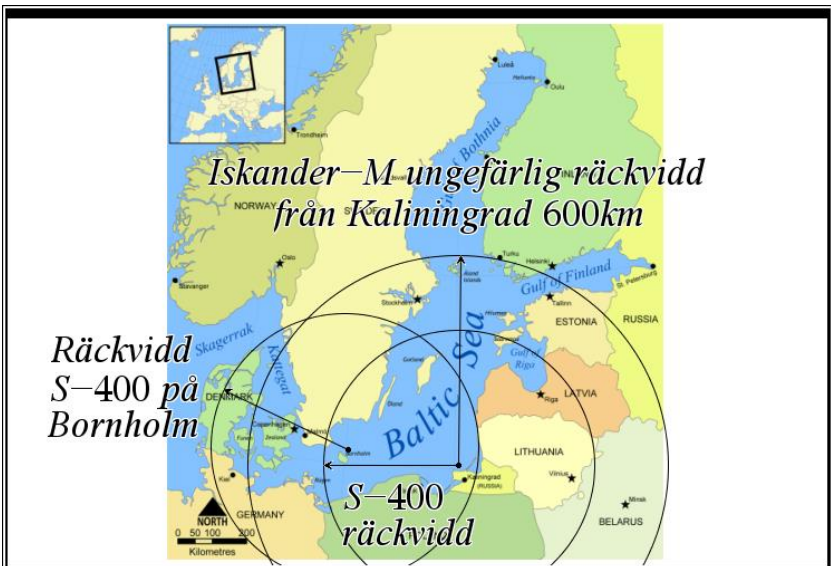
System), en gummihjulsförsedd lastbilsplattform för kryssningsroboten MGM-168 ATacMS. MGM-168 Block IVA är effektiv mot sjömål. Också luftvärnssystem ryms i en C-130. Avståndet från ens Transnistrien till Kosovo är alltför stort för att ryssarna ska kunna skjuta ned transportflygplanen med S-500 luftvärnsrobotar. Däremot skulle ett par luftvärnsrobotar från ett ryskt containerfartyg som smugit sig in i Adriatiska havet i teorin kunna skjuta ned ett amerikanskt lastflygplan. Amerikanerna tvingas då att tidsödande och resurskrävande blockera infarten till Adriatiska havet, och äntra fientliga fartyg som inte frivilligt kommer att låta sig äntras. De måste även avsöka stora hamnars grannskapsvatten på Balkan efter ryska ubåtar och minor under alla omständigheter om amerikanerna väljer att sjövägen förflytta tung materiel till Camp Bondsteel. Man kan möjligen tänka sig att amerikanerna är fräcka och trots att Tyskland förbjudit fordonstransitering flyger in materielen och fordonen över tyskt luftrum till Ungern, Slovakien eller Tjeckien och därmed undgår ryska luftvärnsrobotar. Eller så flyger man via Schweiz och Österrike och Slovenien till Ungern eller Slovakien, men då riskerar man rent hypotetiskt sett att bli nedskjuten från norra Adriatiska havet av fartyg med ryska hypotetiska luftvärnsrobotar med en (*väl tilltaget*) nödvändig räckvidd på ~400 km. Fartyget kan ha UAS:er med radar, som skjuts ut från luftvärnstuberna för detektering av och målinvisning mot det amerikanska lastflygplanet. Ryssarna måste även ha tillgång till pre-underrättelser, typ när lastflygplanet lyfter, i vilken riktning det flyger och från vilken bas. Om lastflygplanet flyger på så låg höjd som 1 000 m 400 km från fartyget så är det i teorin tillräckligt om UAS:erna flyger på ~2 000 m höjd 200 km från fartyget för att man ska kunna målmeddela direkt med kortvågsradio (HF/VHF). Den ryska tekniken är antagligen inte avancerad nog för att en UAS, med en sammanlagd tillräcklig räckviddsprestanda, sensorprestanda och signalprestanda, ska passa i en normal avfyrningstub. UAS:en bör alltså ha god räckvidd och närma sig lastflygplanet på 4 500 m höjd för målinmätning upp till 100 km från målet, 300 km från robotfartyget. Ryssland saknar såvitt jag vet realtidshandlingstekniken bortom horisonten på satellitområdet. UAS:en kan målsända till robotfartyget/roboten med kortvågsradio på avsedd altitud, även om detta kräver en kraftig antenn, alt. via satellit i polär bana förutsatt att dessa gör överflygningar vid rätt tidpunkt. Ryssarna kan på känt ryskt manér dölja luftvärnsrobotar i civila containerfartyg, men de kan då efter avfyrning inte längre verka dolt och Adriatiska havet är lååångt och smalt. Därför måste containerfartyget eskorteras av minst en konventionell attackubåt. Ryska kryssningsrobotar har mycket lång räckvidd och kan avfyras från Medelhavet

mot Balkan, men endast mot fasta installationer. Det överlägset bästa för amerikanerna vore att redan nu förflytta in all tung materiel som behövs till Camp Bondsteel i ett sådant läge mellan staterna i Östersjöområdet som beskrivs i det här stycket. Det förefaller vara Balkan som är på tapeten nu (2016) i NATO, för många charmoffensiver och inbjudningar till NATO har riktats dit på senare tid. Det är av den anledningen att USA behöver säkra alternativa landvägar från Balkan till Polen för att kunna återta Baltikum. Flera länder på Balkan är redan med i Nato men tre länder förutom Serbien är det inte; Kosovo, Makedonien och Bosnien-Hercegovina.

Fartyg med en Deep draught (*Deep draught = djupgående*) på 9 m eller en Air draught på 57,1 m kommer inte igenom Öresund. Man kan lasta ombord en hel del på ett stort RORO-fartyg men det får inte bli för djupgående eller instabilt i hög sjö. Som exempel kan nämnas att RORO-fartyget Ivan Gren kan transportera 13 Main Battle Tanks eller 60 Armored Personnel Carriers. Ivan Gren kan även svälja 1-2 helikoptrar. Uppgifter gör gällande att den är bestyckad med både luftvärn, sjömålskanon och raketartilleri. Den behöver ingen hamn. Hamnar så långt som 600 km bort är mera sårbara för NATO än tillfälliga urlastningsområden relativt nära fientligt område. Bara om ryssarna vet var urlastningen kommer att äga rum och när den kommer att äga rum vid ett tillfälligt urlastningsområde på en valfri strand är det sämre. Förutsatt att man kontrollerar eget luftrum i Polen så blir förhandslagring i Polen kombinerat med en kustoperation i Polen kanske den bästa lösningen. Hur man än vrider och vänder sig så blir nog Vitryskt territorium involverat.

Bornholm är idealiskt för Nato för angrepp på marinbasens fartyg med bas i BDK-58 Baltijsk, med flyg och kryssningsrobotar, men ön är inte med tvingande nödvändighet lika viktig defensivt för NATO så länge Tyskland är med på tåget. Öns läge för offensiv krigföring av Natostyrkor gör den intressant för Ryssland. En OTH-radar av SW-typ i Rønne på Bornholm kan täcka vattnen mellan Bornholm och Rügen och Bornholm och Skåne och på så sätt hjälpa till att stänga infarten till Östersjön. På Bornholm finns det en OTH SW radar. Ryssland har någon form av mobil OTH-radar med för mig oklar prestanda. Fast en OTH-radar kan inte diskriminera militära mål, som inte är formerade, från civila mål. Dessutom så finns det en flygplats på Bornholm. Den flygplatsen kan de använda som bas för flygburen radar av typen Beriev A-50 (*Natonamn A-50 Mainstay*) om de deployerar ett starkt luftvärn på ön. A-50 behöver inte ens flyga utanför Bornholms parametrar för att erhålla full täckning över fartyg på havsytan ända till och inkluderat Kiel-

kanalens inlopp till Östersjön. Men få amerikanska örlogsfartyg kan ta vägen genom Kiel-kanalen, på grund av för hög Air draught. Om Ryssland i ett tidigt skede tar Bornholm så kan de teoretiskt sett med kustrobotar (*med hjälp av "civila" små båtar som hittar och målnmäter militära mål till A-50 Mainstay*) tillfälligt stänga inloppet till Östersjön, och detta utan att riskera att någon av deras egna örlogsfartyg eller containerfartyg med kryssningsrobotar sänks. Som kaka på kaka så når de till både Hamburg och Berlin och större delen av Jylland med S-400 Triumf luftvärnsrobotar på Bornholm.

Det är troligt att ryssen önskar placera ut sjömålsrobotar vid Helsingborg eller på den svenska ön Ven 4,5 km utanför Skånes Västkust, för att täcka det Öresundsinloppet. Och de vill förmodligen placera ut luftvärnssystem för att täcka in Danmark, Skagerack och vattnen närmast Väst Jylland, Landvetter flygplats utanför Göteborg samt F 7 i Sätenäs. En A-50 på Bornholm kan stödja kustrobotförband och fungera som avskräkningsmedel. Men A-50:s verkningsområde är inte idealiskt över Bornholm allena, dvs. det kan vara förenat med stora risker att verka därifrån. Å andra sidan så är det förenat med lika stora risker att starta från Kaliningrad för att målnvisa mot sjömål i

de tyska och danska vattnen. De behöver nog alltjämnt flyga över Bornholm. Om de kunde så skulle de hellre använda sig av Skånes luftrum för att målinmäta, alt. ännu hellre adderat ta Skåne och Blekinge som en buffert och använda sig av Bornholms luftrum med omkrets för att målinmäta. Då skulle de kunna reducera risken att svenska och danska luftvärnsrobotar skjuter ned deras A-50 när dessa belyser för kustrobotar eller kryssningsrobotar mot mål som passerar Östersjöinloppen. Det är ett hypotetiskt scenario.

Den ryska sjömålsroboten P-800 Oniks har en räckvidd på 600 km och är en surface-to-surface missil med konventionellt stridshuvud. Den amerikanska kryssningsroboten LRASM (*Long Range Anti-Ship Missile*) kan i princip avfyras från landbacken men är primärt avsedd för användning ombord på örlogsfartyg och flyg. LRASM är under utveckling, den beräknas vara i tjänst 2017-2019. Den kommer att få en operationell räckvidd på 370 km. Bornholm tillhör Natolandet Danmark. Men frågan är om danskarna hellre lämnar ifrån sig Bornholm till Ryssland. Troligen inte med tanke på (*klokt nog*) radarbasen på Bornholm, och det danska Forsvarsministeriet, som (*idiotiskt nog*) är lokaliserat till den lilla ön Christiansø belägen 20 km Nordost om Bornholm. Fast danskarna planerar att minska sitt försvarsanslag med upp till 10 procent de kommande åren. Denna fråga kontempleras sannolikt noga av ryssarna regelbundet, för om danskarna bestämmer sig för att de vill försvara sin ö så kommer NATO att bli inblandat. Skåne och kanske Blekinge å andra sidan blir kanske en stor tugga för ryssarna att bita av med tanke på att det är fastland på den skandinaviska halvön, men fördelarna för dem är att vi inte är ett Natoland. Hallandsåsen ligger förvisso som ett naturligt hinder som sårar Skåne från Halland och var en gång i tiden ett av de starkaste snapphanefästena. Det kan också tänkas att Ryssland som komplement till att ta Gotland tar Öland, vilket nog skulle innebära att Ryssland förhindrar en svensk medverkan i kraftmätningen samtidigt som vi då inte får någon hjälp utifrån. Då skulle de förhindra att sensorer, luftvärnssystem och kustrobotbatterier placerades på Öland. Rysslands S-400 Triumf robotar skulle täcka Östersjöns lufthav i en cirkel mot inloppet ditin mellan Falsterbo Skanör, Köpenhamn och Bornholm såväl som F 17 i Kallinge och Malmen i Linköping om Öland tas. F 17 och Malmen kan S-400 i och för sig täcka även från Gotland. Den viktigaste faktorn för ryssen att ta Öland är alltså inte att de ska kunna placera luftvärn på ön, den viktigaste faktorn är att de ska kunna förhindra att Sverige eller NATO placerar sensorer, luftvärnssystem, kustrobotar och kryssningsrobotar på ön, och därmed skulle ryssen stänga ute västerlänningar från stora delar av Östersjön och skapa en rysk buffert-ö mellan Gotland och fastlandet.

Fördelarna som kommer av det här tillvägagångssättet är att man kanske slipper ett litet dödläge med NATO. Men varken Ryssland eller NATO kommer att lägga alla ägg i samma korg.

Finland och Åland står på bättre politisk fot med Ryssland. Finland är strategiskt säkrare sedan Kaliningradenklaven blev rysk efter andra världskriget och Ryssland fick en ny port till Östersjön, och sedan Ryssland under kriget berövade Finland deras nickelgruvor och andningshål mot Barents hav – Petsamo och Fiskarhalvön – och sedan Finland förlorade området som gränsar mot Murmanijärnbanans mest känsliga del i näsviken av Kolahalvön vid Kandalaksja, samt sedan alla delar av Karelen och Ladogasjön närmast S:t Petersburg blev ryskt. Å andra sidan förlorade Ryssland 1991 kontrollen över de baltiska hamnarna och de kunde inte längre flyga över eller från Baltikum med militärt flyg. Finland blev på 1990-2000-talet följaktligen geopolitiskt viktigare för Ryssland, men måhända inte så viktiga som de var i 1939. Men i Kaliningrads befolkning finns självständighetssträvande tendenser som kan exemplifieras med följande uttalande av den sedan 2010 avlidne Leonid Gorbenko, f.d. borgmästare i Kaliningrad; *"It makes no sense to go to Moscow. There is no money there, the goal is therefore to become self-sufficient. We have no other option"*. Ett självständigt Kaliningrad Oblast kan det dock bli svårt att uppnå, eftersom Kaliningradenklaven helt saknar råvarutillgångar, för i så fall måste de göra sig beroende av någon annan. Den stora frågan är vilken risk de baltiska staterna löper att bli invaderade. Risken ökar om den litauiska regeringen bestämmer sig för att inte godkänna vissa av de ryska militära transporter som alltid ska föränmälas för att gå över litauiskt territorium till Kaliningrad Oblast i enlighet med en överenskommelse från 1996. Det blir avgörande för vårt Gotland. Balterna är lika beroende av att vi kan och vill försvara Gotland, som vi är av att de är med i NATO.

Ryssland är beroende av farvattensleden i Öresund, Kattegatt och Skagerack, och det är därför som de måste äga Skåne och Gotland som minst om de är på offensiven.³ Det är inte för danskens skull som vi ännu har kvar P7 i Revingehed utanför Lund. Om Amerika förlorar världsherraväldet, plötsligt eller utdraget i tiden, så kan vad som helst hända och då ligger Skåne och Gotland illa till. Men det är inte troligt att Ryssland verkligen minerar

³ 75 procent av Rysslands export och närmare 85 procent av dess import sker i och in/ut ur Östersjön. EU är Rysslands största handelsområde.

Göteborgshamnen, ens med en blekt amerikansk världsdominans, eftersom Sverige då kan tänkas minera Öresund. Ryssland nöjer sig snarare med att hota med att minera Göteborgs hamn, som ett påtryckningsmedel mot Sverige med tanke på att 90 procent av all svensk import kommer genom våra hamnar. Skulle Sverige minera Öresund så vore det ett dråpslag för Ryssland. Dock kan de stäva igenom det danska sundet Stora Bält för danskarna har inga moraliska skrupler med att släppa igenom rysk örlog. I Kremls ögon kan det passivisera resten av Sverige vid en rysk mikroinvasion av Gotland om man hotar med att minera Göteborgs hamn, med tanke på betydelsen av den svenska importen genom Göteborgs Hamn. Det finns två tänkbara inledningar till en ockupation av enbart svenska strategiska mål, dvs. främst Gotland och Skåne:

- A) Antingen samlar ryssarna marina styrkor under det falska skenet av en jätteövning i Östersjön och Kaliningrad Oblasts kustområde. Med vetskapen att vi inte kan starta krig mot en stormakt, trots att vi vet att de har för avsikt att angripa oss, så för ryssarna igenom marina styrkor via Öresund eller Stora Bält för att senare genomföra ett planerat angrepp. Fegt eller inte, ett ryskt överfall kommer endast att ske med en massiv övermakt. Men det kan enligt min mening finnas ytterligare ett scenario:
- B) Ryssarna bjuder in den kinesiska marinen till övning i Östersjön och det kinesiska flygvapnet till en samordnad övning med bas i Kaliningrad Oblast och Luga. Kineserna gör därefter ryssarnas jobb genom en lömsk trojansk häst. Den kinesiska marinen har redan besökt Östersjöns vatten och Stockholm i september 2015 via Bälten med en nybyggd robotjagare, en fregatt och ett understödsfartyg. Den kinesiska marinen övade med Ryssland i Östersjön 2017.

Betänk att det har hänt under den förra folkvandringstiden att hunnerna (*asiater*) har slagit sig ned i Europa, efter ha slagit Östgoterna från centraleuropa, bara för att drygt 80 år senare försvinna lika plötsligt som de kom. Vid den senare tidpunkten slog den romerska armén i allians med Visigoterna under ledning av Goten Alarik hunnerna. Betänk Mongolstormen i östra Europa på 1200-talet. Betänk att kineserna runt år 2006 påbörjade fabriksbyggen i det strategiskt belägna Kalmar med kinesiska arbetare och talade stort om en miljon kineser som skulle migrera till Kalmar. Det föll

platt på grund av svensk byråkrati. Hösten 2013 godkände de isländska myndigheterna gemensamma isländska, norska och kinesiska energibolagsansträngningar för att utforska eventuella oljeförekomster vid Islands norra kustområden. Detta gjordes knappast från kinesisk sida för att importera oljan som kan tänkas finnas där hela den långa vägen till Kina. För Kinas del är det helt och hållet en del av det etappsystem som de i det tysta håller på att bygga upp hela vägen från Kina till Malacka till Sri Lanka till Afrika till Island och/eller Grönland och ända in i Östersjön. Kineserna satsar på världsherravälde. Men vi ska inte frukta en planerad kinesisk attack av i alla fall Gotland. Kineserna kan inte tillnyttogöra sin vanligen överlägsna känsla för slagfältets dynamik, de kan inte göra det de är bäst på i ett krig mot en infiltrerad och osynlig motståndare, när det inte finns några slagfältsuppställningar. Hur ska fältherren kunna ta reda på våra svagheter när han inte kan pröva vår moral? Det går ju inte. Det de kan göra förutom att studera Jane's, är att lära sig av våra operativa drag och taktik vid första incidenten samt gardera sig mot möjliga motattacker, det är de kapabla till. Då må det vara hänt, då förlorar vi om övermakten är stor och de har råd att gardera sig mot alla tänkbara angrepp och infallsvinklar.

Däremot så kan kineserna pröva oss i luften och till sjöss. Om vi uppträder konsekvent i luften och till sjöss så kommer kineserna att förstå att vår stridsmoral är hög och förhoppningsvis avstå ifrån att angripa oss. Jag tror att kineserna kommer att följa urgammal tradition snarare än den gamle Mao Tse Tung's självmordsstrategi/operationskonst, precis på samma sätt som vi har utvecklat vår operationskonst i takt med att vi har blivit mer amerikaniserade och att världen har förändrats. Det finns en gammal kinesisk förbannelse; *"Må du leva i intressanta tider"*. Vi lever i intressanta tider, liksom gör kineserna, och då ska vi också dra fördel av dessa tider på de sätt vi kan, vi vet ju att kineserna kommer att göra det. Detta är bara ett tänkbart scenario, men inte ett särskilt troligt sådant. Alla scenarier skall dock nagelfaras, hur teoretiska de än kan tyckas vara.

TECKEN PÅ ÖKAT RYSKT INTRESSE FÖR SVERIGE

Världen har blivit lite trängre sedan konkurrensen om råvaror eskalerat med Kinas expansion, och Rysslands energiutpressning. Moral har blivit en handelsvara.

Nuvarande presidenten återigen och tidigare premiärministern Vladimir Putin har slagit fast när det gäller energihandel: *"All rysk energiexport ska användas för att öka Rysslands inflytande i omvärlden"*. Att USA tillfälligt blev mer självförsörjande på energi genom utvinningen av skiffergasen, gjorde att ryska Gazprom hösten 2012 beslöt att lägga planerna på en utveckling av Sjtokmanskojefältet i Barents hav på hyllan. Den tänkta produktionen av gas var tänkt för en amerikansk marknad som helt enkelt inte fanns längre. Amerikas självförsörjning på energiområdet, om man bortser från deras oljeberoende även om den var 40 procent lägre i december 2012 än samma månad ett år tidigare, har även inneburit att betydande mängder flytande naturgas via hamnterminaler (*LNG-anläggningar*) från bland annat Qatar har frigjorts och kommit marknaden till del. Marknadens aktörer vill därför inte längre gå med på att ingå långsiktiga kontrakt med bundna priser och kvantiteter som länge varit normen. En annan anledning till att lägga Sjtokmanskojefältet på is är att *EU-kommissionen* insisterar på att vertikalt integrerade företag ska brytas upp och att nya aktörer ska ges tillgång till existerande och ny infrastruktur. Parallellt utreder *EU-kommissionen* i vilken grad Gazprom har brutit mot europeisk konkurrenslag genom att utnyttja sin starka ställning i östra Europa och Baltikum. *EU* verkar för att bygga upp nya tillförselvägar från Kaukasus, Centralasien och på lite sikt även Irak, som ett komplement till rysk naturgas. Året 2014 utvann Gazprom 444 miljarder kubikmeter naturgas. I juli 2015 sade det ryska ekonomiministeriet att utvinningen av gas kommer att sjunka till 414 miljarder kubikmeter samma år, en minskning med 7 procent. Ungefär lika mycket har exporten till *EU* och Turkiet minskat. Läget försvåras ytterligare av att det pris Gazprom får har sjunkit med hela 25 procent. Europa hämtade nu också mer gas från Norge än från Ryssland. Gazproms investeringar har dessutom minskat kraftigt vilket gör att framtiden ser osäker ut. Ryssland är starkt beroende av att Gazprom går bra. I juni 2015 sjönk den ryska bruttonationalprodukten med 4,2 procent jämfört med förra året. För 2015 som helhet räknar man med att *BNP* minskar med 3 procent. Frågan är hur länge Ryssland kan hålla fast vid sin modell där energi är en strategisk resurs under kontroll av högsta statsledningen. Även om Ryssland inte längre lyckas med det så innebär det inte att Sverige går säker från en rysk intervention, det kan till och med vara så att Sverige och Gotland specifikt blir måltavla för ryska aggressioner då Östersjön blivit allt centralare för ett revanschistiskt Rysslands energi- och geostrategi. På hösten 2012 flyttades den ryska marinens högkvarter från Moskva till S:t Petersburg. För protokollet; S:t Petersburg var rysk huvudstad från 1712-1918. Källor; **Johan Tunberger**

och Jan Blomqvist.

Ryssarna inser att deras ekonomiska system är mer sårbart i längden än Västvärldens ekonomiska system vid en kraftmätning mellan USA och EU å ena sidan, och Ryssland å den andra sidan. Precis så ligger läget i dagsläget. Så de inser också att de måste agera aggressivt och gripa tag i ett annat lands infrastruktur och ekonomi, för att förslava ett annat folk och vinna strategiska fördelar för att kunna få sin egen ekonomi att växa. Och det snart. Ett sätt att göra det är genom att erövra östra Ukraina men låta Ukraina betala för de erövrades pensioner och sociala välfärd. Ett annat sätt är genom att gripa åt sig Gotland och Norrland samt (*minst*) norra Finland och låta oss betala för den sociala välfärden och köpa vår egen norrländska energi och järnmalm. Gotland får vi snällt fortsätta att försörja med energi efter en rysk ockupation om vi fortsatt vill göra anspråk på öjn. (*Se även senare underrubrik i det här kapitlet; Låt oss vända blad*)

Tilläggs ska att Sverige som en del av EU:s energipolitik hjälper till att bryta Rysslands baltiska "energiblockad", genom den s.k. NordBalt-kabeln, som dras från småländska Nybro till litauiska Klaipeda. Arbetet utförs av ABB och ska vara klart i slutet av 2015. Men vi kan inte backa upp det med något trovärdigt försvar. Det har förekommit ryska störningar av kabelutläggningen mellan Sverige och Litauen. Ryska örlogsfartyg har vid upprepade tillfällen förhindrat arbetet. Fyra gånger under mars till april i 2015 har ryska fartyg stört utläggningen. Ryssarna uppger att området valts ut för militärövning. Källa; **Patrik Oksanen, helahälsingland.se den 4 maj 2015**

Dimitrij Medvedev sade i april 2013: "*Some 100 million euros (\$129 million) has been spent on preliminary environmental research – the largest ever in the Baltic,*" Medvedev said in his piece published by the Kremlin's official web site in Russian. "*About another 40 million euros (\$51 million) will be spent in the next three years on setting up monitoring along the entire pipeline,*" the prime minister wrote in the article titled "*The Baltics in the 21st Century: Priority – Environment.*" RIA Novosti den 5 april 2013.

Man kan undra vad dessa monitorer ska övervaka, kan det vara örlogsaktivitet av NATO och Sverige? Medvedev sade vidare att både regeringar och privata företag borde gemensamt slå sina krafter ihop för miljönsaken. Det är intressant att det är Medvedev som uttalar sig och inte Putin. Man kan anta att om Sverige ställer den uppenbara frågan om mot vad, med vad och hur man övervakar miljön, så träder Tsar Putin in och hävdar Rysslands s.k. rätt att bevaka gasledningen med militära medel av

godtyckliga skäl. Dit kommer vi nog ändå tids nog, det här är sannolikt bara ett första steg. Snart har vi ryskt underhållsarbete av ryska företag på ryska militära fartyg i Gotlandshamnarna, med den veka, okunniga och ointresserade regering vi har [detta skrevs före riksdagsvalet 2014. Förf. anm.]. Ryssarna har ju via sitt ombud Nord Stream redan muddrat och byggt ut hamnen i Slite på Gotland. Nord Stream opererar två gasrörsledningar från Ryssland till Tyskland med en årlig total kapacitet på 55 miljarder kubikmeter gas. Rysslands Gazprom som levererar gasen äger 51 procent av Nord Stream medan tyska, franska och holländska aktieägare utgör de resterande ägarna. Gazprom behöver inte mer än 51 procent av aktierna i Nord Stream för att Putin ska kunna kontrollera Nord Stream totalt, eftersom Gazprom är så regimerat unisont Kremltroget och har flertalet f.d. militärer på hög nivå som ryska styrelsemedlemmar. Rysslands president sedan 2000 fram till idag, med fyra års avbrott när Dimitrij Medvedev var statschef 2008-2012, heter Vladimir Putin.

Ryssland försöker att på olika sätt obstruera marknadsekonomin i Central- och Östeuropa för att dominera sina grannar. EU-kommissionen uppnådde en seger när de fick stopp på Southstream-rörgasledningen som skulle ha lett gasen under Svarta havet genom Bulgarien upp i Europa, och givit Ryssland ett starkt grepp om energimarknaden i sydöstra Europa. Ryssland svarade med att initiera en gasledning via kandidatlandet Turkiet, den s.k. Turkishstream. Serbien, Grekland och Ungern har visat intresse för att koppla upp sig till gasledningen. Turkishstream skrinlades hösten 2015.

§

LIGNET (*CIA:s publiksida*) skriver den 2 juli 2013 att enorma oljereserver har upptäckts utanför den arktiska kanadensiska Newfoundland- och Labradorkusten. (*Framfört den 19 juni 2013.*) Nya miljöregler som går ut på att lägga ett större ansvar och därmed större krav på exploitören om det blir ett större oljespill, kan göra oljeborrning alltför kostsamt.

NORDISKT FÖRSVARSSAMARBETE

I en gemensam artikel fredagen den 10 april 2015, gick försvarsministrarna i Sverige, Finland, Norge och Danmark samt Islands utrikesminister ut och redovisade sina planer på ökat militärt samarbete länderna emellan. I

deklarationen motiverar ministrarna det fördjupade samarbetet med att ”vi måste förhålla oss till Rysslands handlande, inte till Kremls retorik”. Man anser att Ryssland har visat att det är ”redo att använda militära medel för att uppnå sina mål, även när det innebär brott mot internationella folkrättsliga principer”. Det ryska utrikesdepartementet svarade i en kommuniké två dagar senare att det som oroar Moskva mest är att Sverige och Finland tenderar att mer och mer närma sig NATO. Utrikesdepartementet i Moskva anklagade även de nordiska länderna för att ha slagit in på en antirysk kurs. Ryska UD hävdar också att allmänheten i Norden har utsatts för en aggressiv, underförstått antirysk, propaganda på senare tid. Men Natos högsta politiska ledning välkomnar ett fördjupat nordiskt försvarssamarbete. Den fristående ryske militärexperten Alexander Golts säger att Moskvas värsta farhågor håller på att besannas, men att Ryssland inte kommer att svara med militära medel. Jag hade hellre hört det från Natos generalsekreterare, men Ok. Fyra punkter i det fördjupade samarbetet:

- Fler gemensamma övningar.
- Gemensamt industrisamarbete även i försvarssammanhang.
- Gemensamt utbyte av underrättelseinformation.
- Gemensam bearbetning av cybermaterial.

Det som kan sätta käppar i hjulet för ett nordiskt försvarssamarbete om inte Island ges utrymme och bistånd att bygga upp ett eget försvar ser vi hända i augusti 2015. Ryssland har beslutat att stoppa import av bland annat isländsk fisk. Handelskonflikten med Ryssland har väckt debatt på Island. Flera tunga isländska politiker, även ministrar, har ifrågasatt om deras lilla exportberoende land faktiskt har råd att fortsatt stötta övriga Västländers sanktionspolitik mot Ryssland. Fisket står för runt 35 procent (2017) av all export från Island och Ryssland är den näst största marknaden för isländska fiskprodukter. Därför drabbas hela den isländska ekonomin av att Ryssland den 13 augusti 2015 beslutade att stoppa importen av mat från Island, som riktat straff för att islänningarna står bakom EU:s sanktioner mot Ryssland trots att Island inte är EU-medlem. EU:s sanktioner mot Ryssland inbegriper bland annat finansiering av ryska banker som staten kontrollerar, ett vapenembargo samt begränsningar för export till den ryska energisektorn. Ukraina, Albanien, Montenegro och Liechtenstein har hamnat på Rysslands svarta lista av liknande skäl som Island. Rysslands svarta lista är Rysslands svar på EU:s sanktionspolitik. En regeringskälla i Reykjavik uppger att

preliminära siffror tyder på att det ryska importstoppet kommer att kosta Island 3 procent av landets totala export och 1,5 procent av BNP. Ryssland har hittills köpt nästan hälften av all makrill som exporteras från Island. När den marknaden nu har stängts försöker Island i stället få EU att minska sin 18-procentiga tull på isländsk makrill. Tullavgiften har kommit till som en effekt av "makrillkriget" där Island har haft svårt att komma överens med EU och Norge om makrillkvoter i Nordatlanten. Eftersom Island tar emot det här slaget för att de stödjer EU:s handelssanktioner mot Ryssland är det bara naturligt att be om flexibilitet och att de här tullavgifterna minskas. *"När det gäller de här [ryska] sanktionerna finns det nog inget annat land i Europa som drabbas så hårt som Island. Vi som organisation försöker att inte hamna mitt i en internationell dispyt, men vi måste på något sätt minimera effekterna av det här."* citat; Kolbeinn Arnason chef för det isländska fiskets branschorganisation SFS. Källa; **SR;Ekot**

VÄGARNA OCH HAMNARNA I RYSSLAND

I Ryssland så tror folk att det nya motorvägsprojektet mellan Moskva och S:t Petersburg skulle vara ett mutprojekt med Putins fingrar djupt ner i syltburken. Upphandlingen vanns av den franska koncernen VINCI och byggs nu av företaget. Men priset har trissats upp av den ryska regimen, vilket tyder på att det ligger en hund begraven här. För vilken kund trissar normalt upp priset på varan han tänker köpa? När både upphandlingen på Mistral och den strategiska motorvägen så lägligt kommer nästan samtidigt för den franska staten, så bör man ta sig en funderare på om Frankrike verkligen är våra vänner. De kan vara köpta. Som minst så borde den franska regeringen känna till Rysslands strategiska taskspel mot inte bara Sverige utan också Ukraina som ni ska få se. VINCI är ett urgammalt välrenommerat franskt företag. VINCI grundades 1735 av fransmannen Jean-André Lepaute. Att den franska staten inte skulle ha goda kontakter med VINCI, och VINCI inte vara understödd av den franska staten, får anses uteslutet. VINCI har ju lagt motorvägar, järnvägar, och de opererar 10 regionala flygplatser m.m. i Frankrike och är ett mycket, mycket stort, internationellt företag inom infrastruktur och konstruktion, hydraulik, olja och gas. VINCI bygger även idrottsarenor. Här sätter jag ett litet frågetecken för arenabyggena i ryska OS-byn Sotji. Är VINCI insyltat även där? Någon bör ta reda på det. En arbetsgivare med 190 000 anställda som arbetar på 260 000 konstruktionsprojekt årligen, jag skulle vilja påstå att chanserna är stora för

att VINCI hade mer än ett finger med i spelet i det grandiosa Sotji-projektet.

För att återgå till motorvägen mellan Moskva och S:t Petersburg. Motorvägen drogs rakt igenom ett naturskyddsområde, vilket rönt protester hos i lokalbefolkningen miljömedvetna ryssar. Redan tidigare så fanns det en vägförbindelse och en järnvägsförbindelse mellan Moskva och S:t Petersburg. Putin tog beslutet att områdets skyddsstatus skulle upphävas och avfärdade protesterna med motiveringen; *”Det uppstår alltid konflikter mellan utveckling och naturskydd. Men vägen måste byggas.”*

Motståndet mot vägbygget leddes av journalisten Michail Beketov. Han påstod 2008 i en artikel att Putin inte hade befogenhet att upphäva områdets skyddsstatus, ett par dagar senare satte någon eld på hans bil. Han skrev en ny artikel där han hävdade att upphandlingen hade varit riggad. Strax därpå blev han svårt misshandlad. Beketov blev av med ett ben, fyra fingrar och förlorade talförmågan och dog nästan av misshandeln. Alla som protesterade mot motorvägsbygget blev angripna. Men när VINCI:s franska chef kom till Ryssland 2010 höjde han de ryska ledarnas beslutsamhet, pragmatism och effektivitet till skyarna. Ett par månader senare i november samma år blev en annan rysk journalist, Oleg Kashin, som hade skrivit om korruptionen i samband med motorvägsbygget, svårt misshandlad. Misshandeln fångades lägligt nog av en övervakningskamera och spreds över hela världen. Jag tror inte att Putin blev upprörd över det.

Världens antagligen dyraste väg byggdes mellan Sotji och skidåkningsområdet fem mil därifrån. Den s.k. Olympiska vägen har kostat astronomiska belopp – 64 000 000 000 kr för dessa fem mil. *”OS i Sotji ska genomföras till vilket pris som helst”* sade Putin. Enligt officiella siffror har vinterspelen i Sotji kostat nästan 400 000 000 000 svenska kronor. Det är mer än de sex föregående vinterspelen tillsammans, men då fick ryssarna bygga från grunden. Putin har ett storslaget och välbevakat palats, vid Gelendzjik nära Kertsundet vid Krim, som inte står skrivet i hans namn, utan i hans vänners och kollegors namn. Putin har även aktier i Gazprom, Surgutneftegas och även GUNVOR (*sågs det av USA:s finansministerium, men det förnekas av GUNVOR*) för 40 miljarder dollar.

Egentligen så behöver jag inte knyta ihop säcken för den knyter ihop sig själv. Men jag ska ändå i min slutsats ge er en bild av hur Putins regim fungerar i maskopi med Frankrike. Det är möjligt att Putin planerar att sitta på sitt ämbete tills han dör. Men Putin är inte mer korrumperad av pengar än vad Adolf Hitler var. Han har ett palats som han inte äger på papperet. Putin ser alltså förmodligen pengar som ett verktyg med vilket han kan stärka

statens ställning i omvärlden. Putin är en patriotisk Tsar, liksom Tsarerna i äldre tider var patriotiska. Jag skulle gissa att det grandiosa palatset i Gelendzjik är tänkt att användas som ett "Örnnäste" av Putin och FSB, GRU m.fl. i händelse av en öppen krigsförklaring och annektering av resten av Ukraina.

Vladimir Putin slog alltså fast när det gäller energihandel: "*All rysk energiexport ska användas för att öka Rysslands inflytande i omvärlden*". Att Putin inte skyr några medel eller kostnader för OS-byn, motorvägsbyggena och "sitt" palats tyder på att Putin under lång tid planerat motorvägsbygget mellan Moskva och S:t Petersburg i strategiskt hänseende. Det tyder också på att Putin planerade annekteringen av Krim redan långt före OS 2014, och han avsåg att bygga OS-byn som ett verktyg för att nå sina mål. Jag blir även orolig för Sveriges del när Putin lägger sådan vikt vid motorvägsbygget mellan Moskva och S:t Petersburg att han är beredd att mörda för att få sin vilja igenom. Det tillsammans med den av Putin kontrollerade Nord Streams muddring och utbyggnad av Slite hamn för att göra den skickad för djupgående fartyg på Gotland indikerar, men bevisar inte, att Gotland och Baltikum är ett sedan länge planerat mål för en rysk mikroinvasion vid sidan av östra och södra Ukraina och Krim, på samma sätt som Putin enligt egen utsago planerade invasionen av Georgien. Motiven för att annektera Baltikum är bl.a. att Putin behöver de baltiska hamnarna, hans egna hamnar är otillräckliga och inklämda i Finska viken de flesta och största av dem. Passagen i Finska viken är dessutom inte optimal för den ryska örlogsflottan, just för att den avslöjar sig på ett mycket tidigt stadie så fort den ska ut i Östersjön. Medeldjupet är på mindre än 25 meter. Men det är klart, har man enbart rent mjöl i påsen så spelar detta ingen roll. Putins Ryssland behöver även flygbaser i, och en militär korridor över det baltiska luftrummet, om han ska bedriva en expansionistisk Östersjöpolitik. Motiven för att ta Gotland och förmodligen även Skåne är strategiska. Han kan placera långräckviddiga luftvärnsrobotar på Gotland och därmed så kan han äga större delen av Östersjön och förhindra NATO-hjälp till Baltikum, samtidigt som vi tvingas lägga ned södra Sveriges flygflottiljer. Att äga Skåne garanterar honom dödläggesscenariet halv kontroll över Östersjöinloppen. (*Jag skulle kunna lägga ut orden om Nicolas Sarkozy's uttalanden i november 2014 om den av honom önskade försäljningen av det malpåseplacerade lednings-, helikopterplattform- och amfibielandsättningsfartyget Mistral till Ryssland, men jag väljer att avstå, fast inte av respekt för den smurven.*)

Trots sin stora landmassa och det faktum att Ryssland har hamnar i alla fyra väderstreck, är antalet hamnar relativt litet. De ryska hamnarnas användbarhet är dessutom ofta begränsad på grund av såväl klimatologiska förhållanden som av de långa transportavstånden.

I norr är det endast de större hamnarna i Murmansk och Arkhangelsk som har internationell status, och av dessa är det enbart Murmansk på Kolahalvön längst i norr som kan hantera regelbunden trafik året runt. Vid Arkhangelskområdet i viken söder om Kolahalvön så bildas det vintertid en tjock ogenomtränglig is. Ett statistiskt antagande är att den ryska omsättningen för hamnarna i Östersjön och i Svarta havet var för sig är fyra ggr så stor som den för hamnarna i Murmansk och Arkhangelsk i Barents hav. Ur den aspekten är trafiken mellan hamnarna i norr och olika EU-länder marginell.

I öster finns ett antal hamnar i anslutning till Stilla havet. På grund av gynnsammare isförhållanden och åtkomst till det ryska järnvägsnätet är det dock bara de tre sydligaste, Vladivostok, Vostotjnyj och Nachodka, som fungerar effektivt. Det största problemet för de ryska Stillahavshamnarna är emellertid att de ligger tusentals kilometer från sina kärnmarknader i centrala Sibirien och cirka två veckor bort från Moskva med ordinarie frakttåg – 9 300 km.

I Syd har Ryssland två kvarvarande större hamnar [aktuellt före 2014. Förf. anm.] i anslutning till Svarta havet, Novorossijsk, som fortsatt är den största hamnen av alla hamnar i före detta Sovjetländer, samt Tuapse. En begränsande faktor för trafiken på dessa hamnar och för framtida utveckling är beroendet av att passera Bosporen, vilket även kan kräva lotsar som tillhandahålls av turkarna, för att nå ut i Medelhavet och mer avlägsna marknader. Detta är emellertid en begränsande faktor även för övriga nationer runt Svarta havet. Den största marknaden för ryskt spannmål är Medelhavsländerna.

Vidare har Ryssland osedvanligt stora geoeconomiska nackdelar att hantera i form av långa transportavstånd mellan olika befolkningscentra liksom ringa tillgång till kustland som kan användas till hamnverksamhet. De områden som har de bästa förutsättningarna för rysk hamnverksamhet ligger längst in i Finska viken eller i anslutning till Östersjön och Svarta havet. Karaktären av innanhav i båda fallen innebär dock att hamnarna i dessa områden alltid kommer vara perifera i förhållande till de transoceana transportflödena. Som regionala hamnar kan deras betydelse dock knappast överskattas. I monetära värden domineras Rysslands utrikeshandel av utbytet med EU, vars

medlemsländer står för närmare 50 procent av den ryska utrikeshandeln. Kina, med en andel om 10 procent, kommer på andra plats, följt av Ukraina, Japan och USA.

Östersjöhamnarna: Sönderfallet av Sovjetstaten reducerade Rysslands hamnkapacitet med 53 procent. De viktigaste Östersjöhamnarna som Ryssland förlorade var Tallin (*Estland*), Riga, Ventspils och Liepaja (*Lettland*) och Klaipeda (*Litauen*). I Svarta havet förlorade Ryssland Odessa och Mykolajiv till Ukraina, samt Batumi och Suchumi till Georgien. Som svar på förlusten av hamnkapacitet har Ryssland prövat en dubbel strategi som har syftat till att försöka återta kontrollen över förlorade hamnar alt. ersätta förlorad hamnkapacitet genom investeringar i befintliga ryska hamnar eller i nya hamnprojekt. I de baltiska staterna har första delen av Rysslands strategi varit märkbar främst i turerna kring privatiseringen av det litauiska oljeraffineriet *Mažeikiai*, numera polskägda *ORLEN Lietuva*, och den tillhörande onshore-terminalanläggningen/offshore-oljeledningen *Būtingė* och de misslyckade ryska försöken att ta över dessa anläggningar.

I termer av fraktade varor var de tre största hamnarna i regionen 2009 Primorsk, S:t Petersburg och Göteborg. Hamnen i Primorsk är Östersjöns största hamn avseende mängd gods. Därefter följer storleken på hamnarna i ovanstående nämnda ordning. Hamnen i Kaliningrad Oblast har goda transportförbindelser via järnväg men som den exklav Kaliningrad Oblast är ligger den insprängd mellan Polen och Litauen bortom Vitryssland. Behovet av transitering via det litauiska och det vitryska järnvägsnätet för att nå det ryska kärnlandet ses till viss del som ett politiskt och ekonomiskt problem. Dessutom konkurrerar militära intressen om samma land som hamnen skulle behöva göra anspråk på för en naturlig expansion. Utöver nämnda hamnar så finns hamnen i Vysotsk, hamnen i Viborg och hamnen i Ust-Luga. Östersjön är idag Rysslands absolut viktigaste hamnområde för det maritima handelsutbytet med utlandet, och inga större förändringar i detta hänseende är att vänta fram till 2030. Enbart för sjöfartsburna transporter var det 75 procent av Rysslands export och närmare 85 procent av dess import, som passerade de ryska Östersjöhamnarna under 2011. Hamnkomplexet i S:t Petersburg var (2006) Rysslands viktigaste Östersjöhamn med avseende på import, hantering av bulklast och övrig torrlast. I och med att en övervägande del av importen var containeriserad, var S:t Petersburg även viktigaste containerhamn. Men större delen av Rysslands utökade hamnkapacitet är kopplat till byggandet av de nya hamnarna i Primorsk i f.d. finska Karelen och Ust-Luga i den sydöstra delen av Finska viken. Oljehamnen i Primorsk är

helt inriktad mot export och är idag Rysslands största oljehamn. Ust-Luga hanterar torrlast och containrar m.m. En förutsättning för att kunna bygga kapacitet för oljehantering i Primorsk har varit framdragningen av oljeledningar. Oljeledningssystemet BTS-1 har sin ändpunkt i oljehamnen i Primorsk och distribuerar olja från Timan-Petjora-regionen, västra Sibirien och Ural-Volga-regionen. Den nådde full kapacitet 2006 med 75 mn ton olja per år. BTS-2 som förbinder Unetja i Brjansk-regionen och Andreapol i Tverskaja-regionen med hamnen i Ust-Luga har en kapacitet på 50 mn ton olja per år.⁴ Båda ledningarna kontrolleras av statligt ägda Transneft som distribuerar 93 procent av all olja som utvinns i Ryssland. Via Primorsk och Ust-Luga skeppas oljan vidare till i första hand europeiska konsumenter med Rotterdam som främsta omlastningshamn för vidaregående trafik. Sverige importerar (2013) 9 miljoner ton råolja från Ryssland. Som jämförelse kan nämnas att Tyskland importerar 14 mn ton råolja och Finland importerar 10 mn ton (2013). Sammanlagt exporterar Ryssland 49 mn ton petroleum, var av 42 mn ton råolja, till andra Östersjöstater (2013). Rysslands import från övriga Östersjöstater bestod (2012) till stora delar av mineraler och byggmaterial, metallprodukter samt maskinutrustning. Från övriga nordeuropeiska länder importerades företrädesvis kemiska produkter, jordbruksprodukter och maskinutrustning. Det bör tilläggas att denna bild av importen via Östersjön är långt ifrån heltäckande. Skattningen har bara fångat upp runt 40 procent av det sjöfartsburna inflödet till Rysslands Östersjöhamnar, enligt handelsstatistik från de tretton EU-länder som ligger till grund för statistiken.

I Östersjön (*liksom i Svarta havet*) konkurrerar de ryska hamnarna med ett antal mellanstora hamnar i kringliggande länder. Huvudsakliga rivaler i Östersjön utgörs av baltiska och finska hamnar. Isförhållandena för de baltiska hamnarna är gynnsammare än för de ryska hamnarna djupt inne i

⁴ BTS-1 och BTS-2 har byggts med det underliggande syftet att minska de transitriskerna som från ryskt håll anses förknippade med Rysslands beroende av den gamla Druzjba-ledningen som byggdes under 1960- och 1970-talen. Druzjbas tre förgreningar möjliggjorde på sin tid transitering av rysk olja till europeiska nedströmsmarknader via Lettland och Litauen, Vitryssland-Polen samt Vitryssland-Ukraina. Den baltiska förgreningen togs ur drift etappvis 2003 och 2006, och av de återstående förgreningarna är det i synnerhet transiteringen via Ukraina som från ryskt håll ses som en betydande transitrisk.

Finska viken. Bedömningen är dock att exporten till Asien fortsätter att öka, i viss utsträckning på bekostnad av oljeexporten via Östersjöregionen. Då Ryssland samtidigt bygger ut pipelines och infrastruktur i anslutning till de ryska oljehamnarna i Finska viken, bygger prognosen i BTO-2030 på att transiteringen av rysk olja över de baltiska staterna och Polen på sikt kommer att upphöra.⁵ I övrigt förväntas störst tillväxt i det södra hamnområdet (*Svarta havet*). Orsaken till detta är ett förväntat ökat handelsutbyte mellan den europeiska delen av Ryssland och de asiatiska länderna i Stilla havsregionen. I första hand är det i detta fall containertrafiken som förutsätts öka. Redan 2015 är målsättningen, att inte mer än 15 procent av ryska sjötransporter som helhet, skall gå över hamnar i utlandet. För oss är det bättre desto mer av Rysslands energiexport i Östersjöregionen som går över grannländernas hamnar och territorier, eftersom det då blir svårt för Ryssland att utöva energiutpressning mot någon enskild Östersjöstat.

Det finns en inkompatibilitet mellan rysk import och export; samma fartyg eller containrar kan inte användas för transporter av såväl importerat som exporterat gods, varför de går tomma i endera riktningen, inte bara för bulkvaror utan också vad beträffar containeriserat gods vilket är problematiskt för Ryssland. I hamnarna i Riga och Tallin var 70 procent av den omsatta lastvolymen rysk transit. Av stor betydelse är Rysslands export av kol till Kina, av vilket en stor del transiterades via hamnarna i Riga och Ventspils. Det är osäkert huruvida Ryssland kommer att lyckas med att överföra mer av transittrafiken till de egna hamnarna på grund av de ryska hamnarnas svaga konkurrensförmåga. Rysslands handelsflotta i Östersjön består till största delen av fartyg med inte mer än 100-250 meters längd, beroende på typ av lastfartyg, då fartyg med en Deep draught (*djupgående*) på mer än 9 m inte kommer längre bort än till Köpenhamn eller Malmö. Stora Bält som tillhör Danmark har ett minsta djup på 17 m i den Nordgående kanalen resp. 19 m i den Sydgående kanalen. Genomseglingshöjden genom Stora Bältbron är 65 m och genom Öresundsbron 57 m. Det finns ett riktat ryskt och även kinesiskt intresse för att få kontinuerlig tillgång till de danska kanalerna inte minst marinmilitärt för robotfartyg, landstigningsfartyg och fregatter. Stora Bält är strategiskt viktig för rysk örlog.

⁵ BTO-2030 = Baltic Transport Outlook 2011, med planeringshorisont fram till 2030.

Den ryska Vitahavskanalen som sträcker sig 227 km från Vita havet söderut mot Finska viken via sjöarna Onega och Ladoga är bara 3,5 m djup. Som en jämförelse kan nämnas att Roputja-klass landsättningsfartygen har en Deep draught på 3,7-4,2 m. Vitahavskanalen saknar strategisk betydelse. Den tyska Kiel-kanalen tillåter en Deep draught på max 9,5 m och en Air draught på max 40 m. Det tar cirka 7-8 timmar att segla igenom Kiel-kanalen i den tillåtna maxhastigheten 15 km/h (8,1 knop) om man räknar in den tid det tar att passera slussarna i vardera ände av kanalen. Östersjöländernas handelsflottor spar tid och brännolja vid handel med Västeuropeiska länder på kontinenten genom att ta vägen genom Kiel-kanalen. Men fartygen får då inte vara stora. Men Kiel-kanalen har inte någon strategisk betydelse för rysk örlog.

Vladimir Putin har alltså slagit fast när det gäller energihandel: "All rysk energiexport ska användas för att öka Rysslands inflytande i omvärlden". Sverige importerar en tredjedel av sin energiförsörjning. Importen av rysk råolja från det kaspiska området till Sverige slår rekord, trots EU:s sanktioner mot rysk oljeindustri. 2011 var andelen så liten att den inte ens nämndes. Året efter hade den stigit till 14 procent och 2013 noterades 19 procent.

Importen kan i verkligheten vara ännu större än vad siffrorna ger sken av. Drivmedelsprodukter kan nämligen tillverkas av rysk råolja, men köpas från ett annat land, exempelvis Finland, utan att ursprunget framgår. Rysk råolja stod 2016 för 45 procent av de drivmedel som importerats till Sverige, enligt uppgift. Resten kom i alla fall tidigare i stort från våra nordiska oljegrannländer Norge och Danmark. Vi importerar även en del från Nigeria och Venezuela. Sverige är i det närmaste självförsörjande på energi i uppvärmnings- och upplysningsavseende och för industrin. Vi importerar nästan bara råolja för raffinering till drivmedel för transporter (*inklusive energitransporter*) och bilar även om en del villa-oljepannor finns kvar.

Källa; *FOI:s rapport; Ett skepp kommer lastat*

ISKANDER-M I KALININGRAD OBLAST

Det duger inte att både dra in kärnvapen i de politiska diskussionerna och att räkna kallt med att kärnvapen kommer att användas mot oss. Man får inte göra fiendens kärnvapenanvändande till en norm eller normallägesbild, för då har man inte det som krävs av en statsman eller krigare. Det finns ingen god anledning till att hantera kärnvapenfrågan som om det var *fait accompli* att vi blir slagna med dem, omm man inte har en bra lösning på hur man ska bemöta ett kärnvapenangrepp. Anta t.ex. att du bor i ett stökigt område. Ungdomarna i området kastar jord på dina fönster vid tillfällen. Går du då ut och säger till ungdomarna att; ni får inte kasta gatsten på mitt fönster så att det krossas, för det är emot lagen? Då är det hundra gånger bättre för vår del att hota med kemiska eller biologiska vapen oavsett om dessa kommer att slå tillbaka mot oss själva, för ska vi kärnvapenbombas så skall vi ta dem med oss. Det kvittar ju ändå oss vad som händer för vi är ju redan kärnvapenbombade.

Iskander-M är egentligen en kvasibalistisk robot, dvs. den går i en bana inom stratosfären. Det kan vara värt att tänka på detta när man diskuterar räckvidd. För att helt fly jordens gravitation krävs en minsta hastighet av 11 km/s. En tumregel är att 45 graders kastbana ger den längsta räckvidden, givet att samma förutsättningar i övrig prestanda gäller. En flackare kastbana innebär också att Iskander-M kan manövrera under hela sin bantid. Iskander-M kan förprogrammeras för att undvika bekämpning från luftförsvarssystem genom en rad undanmanövreringsbanor i slutfasen. Det påstås av Ryssarna

att den inte ska kunna skjutas ned på grund av dess manövrerbarhet, med åsyftning på dem piruetter eller undanmanövrer, som Iskander-M kan göra mot luftvärnsrobotar. Det vore behjälpligt om vi kunde räkna ut på vilken höjd som man bör försöka skjuta ned en Iskander-M, så att den åtminstone inte är i den fas där den manövrerar som häftigast när vår luftvärnsrobot når den. Men jag antar att time of impact beror mestadels på vilket luftvärnssystem med högt höjdtak som vi inför. De flesta bedömare numera (2015) anser att Iskander *"extended range version"* med en räckvidd på över 600 km måste vara kryssningsroboten Iskander-K och inte den ballistiska roboten Iskander-M. Kanske är det så. Men räckvidden för Iskander-M tenderar att flyttas ned efter vad Kreml säger av politiska skäl. Idag säger många här i Sverige 400 km. Jag tror inte det. Dessutom, Iskander-K:s räckvidd bryter mest troligt också mot INF-avtalet om 500 km max räckvidd, även om roboten bär en tyngre kärnvapenstridsspets vilket kortar räckvidden.

Skulle Ryssland ana ett hot i Europa, specifikt en amerikansk robotsköld, så kommer de att ta sig rätten att placera ut Iskander-M i Kaliningrad Oblast varifrån de kommer att utgöra ett hot mot Polen och även Tyskland, för att inte tala om Sverige. Den militäre talespersonen Överste Andrey Bobrun säger att den förlängda Iskander är konstruerad för operationer mot markbaserade mål som command centers, force groups, air and missile defense facilities och aircraft at airfields. Han säger också att; *"the weapon systems have high tactical maneuverability and can be delivered by all types of delivery systems, including from aircraft"*. Flera ryska nyhetsmedier rapporterade den 25 januari 2012 att förberedelser för deployeringen av Iskander-missiler i Kaliningradenklaven var påbörjade. Den ryska försvarsministern Sergei Shoigu bekräftade i december 2013 att Iskanderrobotar avsågs att placeras ut i Kaliningradenklaven 2014. År 2015 annonserade general Jurij Jakubov på det ryska försvarsdepartementet att USA:s planerade deployering av stridsvagnar och tunga vapensystem in på Rysslands gränser, dvs. i Polen och i Baltikum, vore *"den mest aggressiva handlingen sedan kalla kriget"*. Han sade att handlingen kommer att mötas av rysk vedergällning, men det är mest retorik. Han menade uttryckligen med *"vedergällning"*, att, som han sade, Ryssland kommer att bli tvunget att bygga upp sina styrkor på Rysslands Västfront, bl.a. kommer sannolikt Iskander-systemet att placeras ut i Kaliningrad Oblast (*om den inte redan finns där inofficiellt, i vilket fall hotet blir enbart retoriskt*). Det troliga valet av vem som ska ansvara för Iskander-missilerna i Kaliningrad Oblast är 152 missilbrigaden vid Tjernjackovsk. Staben för enheten som ska formas har

redan blivit utvald av generalstaben. Det är illavarslande om utplaceringen av robotsystemet Iskander i Kaliningrad Oblast, som kan nå F 17 i Blekinge och Karlskrona örlogsbas i samma län, blir av.⁶ I synnerhet som Ryssland senare ska eller har uppgraderat räckvidden från 500 kilometer som inkluderar Gotland, vilket är en kortdistansmissil, till över 600 kilometer vilket är en medeldistansmissil. Iskander kan med sin extended version förmodligen precis täcka Stockholmsområdet i sin räckvidd. Men även F 7, Lv6 och strategiska mål i Göteborg och Uppsala kan bli måltavlor om Iskander-M deployeras i Kaliningradenklaven. Den når även Stockholm och hela Gotland, från det västra militärdistriktet vid Ust-Luga norr om Peipussjön vid "Narvalåset" i Estland, om den har en räckvidd på ~650 km. Varför skulle de ens ha en extended version? Det var till del ett budskap till oss. Det rör sig om 9K720 Iskander-M (SS-26 Stone) – Program "extended range version", som Putin beslutade om efter Bush's proklamering om Amerikas rätt till preemptive strikes och den tänkta robotbasen i Polen. Men det kan hända att planerna för SS-26 Stone extended range version redan låg på ritbordet eller var under utveckling vid tidpunkten för Bush's proklamering. Det rör sig om över 600 kilometers räckvidd, men efter det initiala budskapet så har siffran falskeligen rundats av till 600 i de flesta artiklar om Iskander. Finska källor säger upp till 700 kilometers räckvidd med en konventionell laddning som väger 480 kg. Att de har uppgraderat räckvidden bryter mot den INF Treaty från 1988 mellan USA och Sovjet. INF Treaty täcker inte *short range tactical ballistic missiles* eller *short range land based cruise missiles*. INF säger däremot att en stor del av de robotar som når 500 kilometer till 5 500 kilometer för Ground Launched Ballistic and Cruise Missiles skulle skrotas. Man skiljer på short range och shorter range. 500 kilometers räckvidd är max för short range, det gäller såväl konventionella vapen som "taktiska kärnvapen"⁷. INF Treaty syftade till att reglera antalet strategiska kärnvapen och deras support, som USA och Ryssland får ha, även fast INF Treaty inte behandlar själva de nukleära stridsspetsarna utan bara "land based intermediate range and shorter range ballistic missiles". Värt att notera är att varken Bush eller Putin lade alla korten öppet på bordet och sade orden "nuclear missiles" i samband med den planerade ryska extended range

⁶ Jag försöker i boken att använda ordet robotar om markstående missiler och robotar i silos, och ordet missiler om robotar i sin banfärd.

⁷ Operativt taktiska nukleära system kallas även Non-Strategic Nuclear Weapons (NSNW)

version missiltypen kontra den amerikanska robotbasen i Polen.

Enligt Nato-Russia Founding Act från 1997 lovade Nato Ryssland att inte placera kärnvapen i Estland och andra länder som då blev Natomedlemmar. Avtalet har också setts som ett stopp för permanenta baser i nyare natoländer. Avtalet stipulerar att NATO inte får stationera som det står, ”*substantive*” konventionella Natostyrkor i Baltikum. Putin kan nu smyga in Iskander-M med kärnladdningar i det fördolda till Kaliningrad Oblast vid minsta Nato-deployering i Baltikum och samtidigt hävda kontraktsbrott av Väst. Öppet kan han inte placera ut Iskander-M med kärnladdningar, utan att under ett kallt krig som det vi ser idag här i norr ge USA alibi för att utveckla och utplacera ballistiska kärnvapen t.ex. i Baltikum. Därför så är det en öppen hemlighet att Iskander-M kan bära kärnstridsspetsar, för Putin har inte medgett det. Först den dag de använder Iskander-M med kärnstridsspetsar så släpps katten ur säcken, men då spelar det inte längre någon roll i storpolitiken för då är det redan krig. Det är ju i fredstid den största nyttan med Iskander-M med nukleära stridsspetsar finns, bara genom att existera, och bara så länge som det bara finns misstankar om det. Misstankarna måste dock finnas här för att tricket ska fungera. Men det får inte vara till visshet för då kommer Nato att svara upp. Vi har ett trumfkort om Iskander är tänkt att bära nukleära stridsspetsar. Det finns nämligen en chans för oss att tvinga ur Putin i etern vilken typ av stridsspetsar som Iskander i Kaliningrad definitivt är tänkt att bära, och därigenom försöka diskvalificera Ryssland från att använda små nukleära stridsspetsar som detonerar på en höjd av cirka 100 m mot t.ex. F 17, Karlskrona örlogsbas, Lv6, P4 m.m. En markdetonerande kärnladdning ger inte samma effekt över ytan i en stad, men den ger i alla fall bra mycket större effekt än en konventionell laddning. Smuts, bråte och damm blir starkt radioaktivt förorenat vid en markdetonation. Roboten strider mot INF-avtalet om räckvidden för strategiska robotar om dessa når längre än till Stockholm från Kaliningrad Oblast. Räckvidden hänger på stridsladdningens vikt eftersom den, bränslekammarens storlek, stommens vikt, kastbanan och typ av raketbränsle avgör räckvidden. Den sist uppräknade faktorn är en ”*unknown*” som inte alltid kan bedömas. Magnesiumpulver som bränsle e.g ger en lång räckvidd. Ett annat lämpligt fast bränsle som brinner snabbt är Termit, som består av järnoxid och aluminium. Termiter ger lite värmeenergi per massenhet. Stridsladdningen väger i allmänhet mer om det är nukleärt, dvs. approximativt 750 kg mot 480-700 kg om det är konventionellt, så paradoxalt nog så blir det den Iskandermissil som bär en konventionell stridsspets som uppenbart bryter mot INF-avtalet.

Chefen för den ryska generalstaben, Nikolaj Makarov uppgav i en artikel publicerad den 17 november 2011 i Washington Post att; *"under vissa förhållanden kan lokala och regionala konflikter komma att eskalera till ett fullskaligt krig, involverandes kärnvapen"*. Kan det sägas tydligare? Putin kan ha syftat på små icke-kärnvapenstater och icke Natoländer som Sverige och Finland när han talade om förebyggande ryska anfall. I alla fall om Iskander har en räckvidd på >500 kilometer med en 750 kg kärnladdning.

Den nya ryska militärdoktrinen från den 25 december 2014 stipulerar liksom den alltid har gjort att Ryssland kan slå tillbaka med kärnvapen vid ett kärnvapenangrepp mot Ryssland och/eller dess allierade (§ 12a). Men doktrinen stipulerar även att Ryssland tar sig rätten att slå med kärnvapen vid ett konventionellt angrepp mot landet om detta hotar statens själva existens (§ 27). Men Rysslands existens verkar ju alltid vara hotad och från alla håll också, om man ska tolka rysk retorik ordagrant, och det ska man väl. I samma militärdoktrin från 2014 sägs det att *"en tendens har börjat framträda så att militära faror och militära hot förskjuts mot informationsarenan och Ryska Federationens inre sfär"* (§ 11). Ser ni vartåt det barkar hän?

Strax efter Makarovs uttalande, i november 2011, gick Rysslands president *Dimitrij Medvedev* ut i nät-TV-mediet *Russia Today* och nämnde i förbigående siffran 500 kilometers räckvidd för Iskanderrobotarna i samband med att han förklarade att Ryssland kommer att tvingas att dra sig ur *Start avtalet* om robotbasen byggs i Polen, och att Ryssland kan eller inte kan komma att bygga en egen missilsköld. Denna siffra, 500 km, går helt på tvärs mot vad som har framkommit tidigare. Det är bara för oss att hoppas att ryssarna har tänkt om nu. Men själva poängen med en *"extended range version"* är ju att den har längre räckvidd än den tidigare Iskandermissilen som höll sig inom INF-avtalet. Medvedev öppnade i talet för samtal med Västmakterna, med hotet om att lämna START-avtalet ifrån 2010. Samtidigt sade han att han hade beordrat försvarsministern att omedelbart försätta;

"The missile attack early warning radar station in Kaliningrad on combat alert" och; "the new strategic ballistic missiles commissioned by the Strategic Missile Forces and the Navy will be equipped with advanced missile defense penetration systems and new highly effective warheads." samt; "If the above measures prove insufficient,

the Russian Federation will deploy modern offensive weapon systems in the west and south of the country.”

När Amerikanerna 1962 från ön Johnston island sköt upp och provsprängde atombomben i testet Starfish Prime i exoatmosfären 400 km ovanför havsytan 1 445 km från Hawaii så slocknade trafikljusen och gatubelysningen på ön av EMP-effekten (*EMP = Electro Magnetic Pulse*), såväl som att en tredjedel av alla Low Earth Orbit-satelliter följaktligen slogs ut. Bomben var på 1.4 megaton och vid kärnvapenprovet skadades elektrisk utrustning på 1 445 km avstånd. Men idag är elektroniska kretsar, typ IC-kretsar, 1 000 000 ggr känsligare än de var 1962. Det innebär att om ryssarna skickar iväg en kärnvapenrobot som detonerar 40 km över Stockholm, med vilka plattformar och medel de än har, så affekteras el och elektronik inte bara i Stockholm och i en radie ända bort till Göteborg, utan även i Kaliningrad Oblast såväl som S:t Petersburg av EMP-effekten. S:t Petersburg ligger ~750 km från Stockholm, men EMP-effekten skulle ha nått längre om detonationen hade varit på en högre höjd. 40 km höjd är minimum för att uppnå en NEMP-effekt och det medför att S:t Petersburg affekteras.

Under förutsättning att Ryssland inte planerar att blåsa bort Stockholmsarna i en rad nukleära detonationer på en höjd av kanske 200 m över staden så kan man ställa sig frågan:

Med tanke på den långa interferensperioden mellan Sovjetunionens kollaps och Rysslands comeback; Är rätt ryssar medvetna om att den största stötestenen med INF-avtalet för deras Östersjö- och Skandinavienstrategi berör Iskander-M med *konventionella* laddningar, inte *nukleära*? Värt att notera är att Ryssland i september 2004 genom Rysslands f.d. försvarsminister Sergej Ivanov sade till journalister att Ryssland hoppades att dra sig ur INF-avtalet. Efter det har Ryssland tagit upp INF-frågan upprepade gånger i samtal med USA. Senast amerikanska och sovjetiska nukleära kärnvapenprovsprängningar ägde rum i exoatmosfären var 1963, och den tidens ledare har för länge sedan gått i pension eller snarare dött. Amerikanerna skickade vid tiden upp VELA-satelliten, som skulle detektera kärnvapenexplosioner, för att hålla ett öga på Ryssland. Under Sergej Ivanovs besök till Washington i 2005 frågade Ivanov sin amerikanska motsvarighet Donald Rumsfeld hur USA skulle reagera om Ryssland drog sig ur INF Treaty. Detta upprepades i augusti 2006 när de två försvarsministrarna möttes i Fairbanks Alaska. Putin nedgraderade INF-avtalet till att vara av underordnad betydelse i 2007. Putin sade den 10

februari 2007 under den inflytelserika *the Munich Wehrkunde Security Conference* att; *"the INF treaty no longer served Russia's interest"*. Det kanske rentav ska ses som ett avskaffande av INF treaty? Men han har i så fall inte konfirmerat det med ytterligare muntlig skärpa, däremot med handling. Man kan inte jämföra äpplen med päron, men med hänvisning till det ökade hotet från skurkstater valde USA att år 2001 ensidigt säga upp ABM-avtalet (*Anti-Ballistic Missile treaty*). Detta skedde efter 6 månaders uppsägningstid, vilken var stipulerad enligt ABM-avtalet. Ryssland undviker nog att bruka ens ett 10-kilotonskärnvapen i stratosfären på grund av den effekt som en EMP-detonation kan få på deras egna satelliter. Under alla dessa år som INF Treaty har diskuterats i samband med Iskandersystemet så har inte någon större spelare någonsin offentligen nämnt ordet *"kärnvapenstridsspets"* på vare sig den amerikanska eller den ryska sidan i samband med att de tagit upp Iskandersystemet till diskussion. Ändå har INF-avtalet debatterats flitigt i samband med uppgraderingen av Iskandersystemet. INF Treaty reglerar endast räckvidden och numerären på robotar, inte stridsspetsarna som sådana. Det kan följaktligen vara att Ryssland vill upphäva INF Treaty för möjligheten att förlänga räckvidden på Iskander-M med *konventionell* sprängladdning.

Den ryska militären bekräftade i mitten av december 2013 att de redan stationerat Iskander i västra Ryssland. Tidningen Izvestia uppger att en del av robotarna finns i Kaliningradområdet. Polen och de baltiska staterna har uttryckt oro med anledning av utplaceringen. Iskander i det västra militärdistriktet ska fungera som ett motviktssystem mot det amerikanska robotförsvaret i Europa, säger den ryska militären. Men Putin är tyst.

Radaranläggningen i Barentsregionen vid Norska *Vardø* vid gränsen till Ryssland blir i krigstid ett av målen för robot- eller flygattacker så att ingen förvarningstid ges mot Iskander-M och ryskt flyg. I april 2011 rapporterades att det fanns 75 operativa robotsystem och 30 avfyrningsramper i rysk tjänst. I augusti 2011 rapporterades att 6 taktiskt operativa Iskandersystem hade kompletterat dessa i 2010, totalt 120 fler robotsystem som ett resultat av återupprustningsprogrammet som sträcker sig till 2020. Detta räcker till 10 missilbrigader, där en missilbrigad med full styrka har 12 avfyrningsramper, var och en med 2 robotar, och 2 missildragare med ytterligare 24 robotar.

U.S. Colonel (*pensionerad*) Sam Gardiner, tror att det är osannolikt att Väst vid den här tidpunkten har den politiska viljan att resa frågan om Iskander på dagordningen. Frågan väcker inte intresse ens i militära kretsar. Gardiner reste frågan om Iskanders räckvidd i ett seminarie han höll i både Stockholm och Tallinn för flygvapnet i regionen, såväl som i USAF högkvarter i Tyskland. Vad gäller reaktionerna ”*så kunde han lika gärna ha pratat om priset på apelsiner på den asiatiska marknaden*”, sade han i en privat konversation 2010.

AMERIKANSKA CE-II I POLEN

Den närmsta och snabbaste vägen för Interkontinentala ballistiska missiler mellan Washington och Moskva och vice versa går rakt över Arktis. Vad det gäller START II avtalet, som skrevs under den 8 april 2010 under Obama och Medvedev och som ratificerades den 5 februari 2011 av bägge parter, så står det så här på engelskspråkig Wikipedia; *The treaty places no limits on tactical systems, such as the Lockheed Martin F-35 Lightning II, which will most likely be replacing the F-15E and F-16 in the tactical nuclear delivery role.*

Putin har proklamerat att Ryssland tar sig rätten till ”*pre-emptive nuclear strikes*” eller förebyggande anfall med kärnvapen, vad gäller kärnvapenanvändning mot angränsande stater, redan innan han uttalade sig om uppgraderingen av Iskander-M. Putin kände sig kanske tvingad att proklamera detta efter George W Bush’s taktlösa egna proklamering om att USA tog sig rätten till pre-emptive strikes. President Obama upphävde i september 2009 George W Bush’s deklARATION med en egen anti-deklARATION, men Putin har ännu inte gått ut och avsagt sig Rysslands rätt till pre-emptive nuclear strikes. Putin är fångad i spelet. Generellt så finns det två stormakter för USA att förhålla sig till i geopolitiken, Kina och Ryssland. Samtidigt så finns det två Jokerstater, Iran och Nordkorea, som USA svårligen kan förhålla sig till och som varje amerikansk president måste kontempera att använda kärnvapen mot i självförsvar. Vad gäller Nordkorea med kärnvapen så synar Jokern Kim Jong-un USA med svaga spelkort på hand och förlitar sig på att USA inte ska angripa landet med kärnvapen, då Sydkorea är vän med USA, och Syd och Nord väsentligen består av samma folk. En storskalig amerikansk invasion av Nordkorea är inte trolig då Kina troligtvis skulle

blanda sig i leken, som de gjorde under Koreakriget. Bush menade, när han proklamerade USA:s rätt till pre-emptive (*förebyggande*) nuclear strikes, kärnvapenanvändning mot skurkstater som Iran och Nordkorea. **Den 26 juni 2013 kunde man läsa följande konklusion på LIGNET WORLDWIDE INTELLIGENCE + FORECASTING** (*LIGNET = Langley Intelligence Group Network = CIA*);

Should the US Strike North Korea to Prevent an EMP Attack?

Addressing an audience on Capitol Hill on June 14, R. James Woolsey, a long-time foreign policy expert who served as head of the CIA from 1993-1995, warned that North Korea probably already has a nuclear weapon specifically designed to generate an electromagnetic pulse (EMP) so powerful that if it were used in an attack on the United States, it would threaten the future of American civilization. The question is: What does the United States do about it?

Man kan tycka att reaktionen är överdriven. Men begrundade vad jag sade tidigare, att när Amerika 1962 provsprängde en atombomb i exoatmosfären 1 445 km från Hawaii så slocknade trafikljusen och gatubelysningen på ön. Amerikanerna räknar med att för att slå ut all elektronik i USA så måste man detonera en atombomb på 483 km höjd över USA. På 50 km höjd skulle en kärnladdning påverka ett halvt dussin stater, räknar man med. Det är ett rimligt antagande men då skulle delar av dem mer perifera staterna inte affekteras.

US Focus on Hacking Clouds 'Existential Threat' of EMP Attack

A recent study by the Pentagon's Defense Science Board concludes that cyber warfare poses such a serious 'existential threat' that the United States should be prepared to retaliate against an all-out cyber attack with a nuclear response. At least 33 nations are developing cyber attack and defense capabilities and integrating this new dimension of warfare into their military organizations, according to a United Nations survey. LIGNET 12 juli 2013

Det är inte någon marginaliserad grupp som har kommit fram till ovanstående som avhandlar cyberattacker mot USA. Fem tvåpartikommissioner (*Dem. och Rep.*) samt oberoende myndighetsstudier har kommit fram till slutsatsen att NEMP är ett dödligt hot mot Amerika. Att Amerika då inte skulle svara med kärnvapen om de är beredda att göra det vid en cyberattack förefaller osannolikt. Det är i alla fall mer troligt med en *post-attack strike* än att Amerika skulle genomföra en *pre-emptive strike*.

Barrack Obama har tidigare hintat i september 2009 att han skulle revidera förslaget om en robotbas i Polen, men några hade tydligen lyckats övertala honom om att fullfölja Bush's planer. Det var dock inte ett valitt argument som Russia Today hade ändå, att USA har så många robotbaser på andra platser som skulle klara av att slå ut de iranska robotarna, eftersom de iranska robotarna torde storcirkelnavigera över nordligare breddgrader (*latituder eller väst-östlig sträckning*) för att nå USA. Det kan även bli så att amerikanerna kommer att tvingas att skjuta ned iranska kärnvapenrobotar över ryskt luftrum. Interkontinentala kärnvapenrobotar har höga paraboliska kastbanor och flyger i 6 km/s. En robot med endast en kinetisk verkan kan inte lätt styras i sin paraboliska kastbana mot ett mål på högsta altitud som färdas kanske så mycket som 45 grader i motmedlets färdriktning i mach 17,647 mot en amerikansk mångmiljonstad.⁸ Amerikanerna sade själva att de hade tekniska svårigheter med den tilltänkta robotskölden i Europa. Intressant är att Putin inte har nämnt någonting om att amerikanska antikärnvapenrobotar i framtiden kan komma att skjuta ned sina mål över Baltikum eller Ryssland för att från Polen intercepta eventuella iranska missiler mot London. Från exempelvis Rumänien eller Bulgarien måste man skjuta ned en iransk ballisticisk robot med målet London över centrala Sverige eller Norge. Om kärnvapenroboten tar vägen över Barents hav mot New York så måste den skjutas ned approximativt Grönland. Oavsett om måltavlan är London eller New York så storcirkelnavigerar den över delar av Ryssland.

Det är nog så att den amerikanska robotbasen måste förläggas i Tjeckien eller södra Polen. Om inte kärnvapenroboten tar vägen över Nordsjön med

⁸ Om man förutsatte att USA vore beredda att offra en försvarlig del av sina satelliter på grund av EMP-effekten, i utbyte mot att rädda en amerikansk storstad, så hade en kärnladdad anti-kärnvapenmissil måst detonera så nära inpå kärnvapenmissilen som 500 m.

målet London, vilket i föreliggande fall gör det möjligt att skjuta ned kärnvapenmissilen över Baltikum eller Ryssland. Kraften från två, mer eller mindre frontalt kolliderande missiler, tar delvis ut varandra. Plutoniumet utsätts för friktion och värms upp och starkt radioaktivt material kan därför komma att spridas över stora ytor, om och när den iranska roboten skjuts ned i sitt banspår på väg mot London, *om* plutoniumet inte brinner upp i atmosfären. Eventuella missiler detekteras i ett tidigt skede med bl.a. satelliter med IR-sensorer för att man ska hinna skjuta ned dem i tid. En amerikansk markradar av typen AN/TPY-2 finns också i drift vid Kürecik sedan 2012 i östra Turkiet, och den är en early missile warning radar station med en räckvidd på upp till 1 000 km. AN/TPY-2 kombineras normalt med THAAD, som måste skjuta ned sitt mål "*nära bältet*". THAAD är ett taktiskt armésystem som ska skjuta ned kort- och medeldistans ballistiska missiler i nedstigningsfasen. Men THAAD kommer inte att bli aktuellt för att skjuta ned interkontinentala kärnvapenmissiler. En radar av typen AN/TPY-2 kan med sin 1 000 km räckvidd inte se längre än till södra Kaspiska havet. Man vet inte vilken eller vilka amerikanska städer som är måltavlan och att då jaga ikapp kärnvapenmissilen i cirka 30 graders vinkel är inte lätt. Interceptorn måste programmeras före start. Man måste först veta vilken höjd som kärnvapenroboten flyger på och i vilken hastighet och i vilket skede den är i sin projektilbana och i exakt vilken riktning den flyger, så att man vet var man ska fånga upp den. En mid-course radar är tänkt att placeras nära den amerikanska robotbasen i södra Polen eller i Tjeckien. Amerikanerna har <6 minuters förvarning och förberedelsestid om både den iranska missilen och interceptorn har en marschhastighet på mach 17,6 och den amerikanska robotbasen ligger i södra Polen medan den iranska ligger vid södra Kaspiska havet. Den iranska kärnvapenmissilen måste storcirkelnavigera. Då skjuts roboten uppskattningsvis ned någonstans över Grönlands Östkust eller över Norra ishavet. Mach 17,647 innebär att missilen flyger i 6 km per sekund eller 360,3 km per minut eller 21 618 km/h. Som jämförelse är tiden det tar för en strategisk ballistisk ICBM-robot att över Arktis gå från ryskt territorium till USA (*eller det omvända*) cirka 20 minuter. De system som varit aktuella för den europeiska robotskölden har varit Ground-Based Midcourse Defense (GMD) med en typ av Ground-Based Interceptor (GBI) kallad CE-II, samt en landbaserad version av SM-3. SM-3 är med ABM mått

mätt en ganska liten pjäs på cirka 1500 kg⁹. Med block IIA som är under utveckling så kan denna nå sitt mål på en höjd av 900 km, 1500 km från avfyrningsplatsen med en flygtid på cirka 10 minuter. Men en genskjutning av en iransk robot med SM-3 kommer inte att ske över Norra ishavet, det faller helt utanför robotens prestanda. Men med en CE-II kan man skjuta ned iranska missiler som har en projektilbana över norra Europa, och då skjuta ned dem över Baltikum eller Ryssland. SM-3 och CE-II har enbart en kinetisk verkan mot målet.¹⁰ CE-II interceptorn kräver assistans av markradar och sensorer baserade i rymden mot mera komplexa och sofistikerade måltavlor. CE-II interceptorn har en Exo-Atmospheric Kill Vehicle (EKV). För närvarande (2015) drar USA upp planer för framtidens EKV. Multi-Object Kill Vehicle (MOKV) kommer att bestå av sex individuella EKV:er, som ska kunna ta sig an sex stycken mål eller skenmål med bara en bärande interceptor. Den beräknas vara operativ först framåt år 2030.

Jag skulle bli förvånad om funktionen i de amerikanska GBI-robotarnas styrsystem skulle "läsas" så att de inte kan intercepta över Ryssland, för amerikanerna har varit motvilliga till att utfärda legalt bindande försäkringar om detta trots att amerikanerna framhäver att robotförsvaret inte är riktat mot Ryssland. USA känner sig tvungna att möta det nukleära hotet från Iran på ovanstående sätt. För Polens alt. Tjeckiens alt. Norges del så gäller det att bedöma om det positiva med USA:s närvaro med deras robotförvarssköld och mid-course radar vägs upp av det negativa med ryska officiella militära företrädares och Putins utspel om *pre-emptive strikes*. Medvedev sade i samma inslag (*där han liksom i förbigående nämnde att Iskanders räckvidd var 500 km*) i Russia Today i November 2011 också; *"I have instructed the armed forces to draw up measures for disabling missile defense system-data and guidance systems if need be. These measures will be adequate, effective and low cost"*, vilket enligt min tolkning kan översättas till att Ryssland önskar att svara på hot genom att störa ut kommunikationslänken mellan

⁹ Jämfört med det 30-tal CE-I och CE-II som finns i kontinentala USA vilka är på 12,7 ton.

¹⁰ Robotar som verkar med kinetisk energi förses ofta med en verkansdel bestående av utfällbara stänger och styrs så att de får en direktträff med kärnvapenmissilen. CE-II robotarna är normalt baserade i USA. CE-II kan intercepta även genom att flyga över kärnvapenmissilen och knuffa ned den från dess bana bakifrån.

mark och satellit. Han menar ju att aktionen ska vara ”adequate” och ”low cost”. CE-II interceptorn behöver guidning från satellitsensorer och markradar. Han avser därför sannolikt att obstruera USA:s GNSS-satelliter på 20 000 till 25 000 km höjd så att eventuella utplacerade amerikanska CE-II robotar i Polen inte skulle gå att använda över Ryssland. Vad det gäller GNSS-system så är robotens GNSS-mottagare lätt att störa ut med relativt enkla medel. Den genomsnittliga satellitens sändareffekt ligger på mellan 50 och 300 milliwatt. Men man kanske inte hittar fönstret för att störa ut en robots GNSS framgångsrikt från det ryska fastlandet. Att knuffa bort satelliterna från deras banor på 20 000-25 000 km över jordytan är inte alldeles enkelt, och framförallt är det inte ”low cost”. Ryssarna behöver känna till i förväg när iranierna skickar iväg sina kärnvapenrobotar mot USA eller London.

Satelliter är begränsade och man saknar ofta täckning vid varje givet ögonblick, antingen på grund av väderlek eller på grund av för få satelliter i omlopp eller på grund av att man saknar realtidsförmåga.

§

Ryssland och Kina uttalade sig i mars 2013 gemensamt om att de skall koordinera sin reaktion på USA:s planer att utöka sitt robotförsvaret i Asien-Stilla havet regionen. Uttalandet följer på USA:s deklaration den 16 mars 2013 genom försvarsminister Chuck Hagel, att de skall lägga ned byggandet av missilförsvarssköldens fjärde fas i Europa till fördel för en missilförsvarssköld i Alaska, som skulle ge amerikanerna täckning för att motstå ett Nordkoreanskt kärnvapenangrepp. USA ska adderat deployera 14 st interceptors i Alaska år 2017 och installera en radaranläggning i Japan för tidigt spårande av nordkoreanska missiler, för att bemöta Nordkoreas upprepade hot om att avfyra kärnvapenrobotar mot USA. Beijing och Moskvas argument mot den Stillahavsbaserade amerikanska robotskölden är att den skulle underminera Kinas och Rysslands egna militära strategier i Stilla havet, vilket skulle rubba den globala strategiska balansen (*i regionerna*). Sagt av vice utrikesminister Cheng Guoping i Beijing. Det går undan i internationell storpolitik och förhållanden hinner snabbt bli inaktuella. En av anledningarna till att amerikanerna avsåg att lägga ned fas 4, med andra ord den interkontinentala robotskölden i Europa, är de tekniska svårigheterna. I Obama's USA handlade det även om pengarna som projektet

skulle kosta. Det här var andra gången, som Barrack Obama reviderade förslaget om en robotbas i Europa. Man kan läsa följande på nätet (Wikipedia): *"On 30 April 2014, the Government Accountability Office issued a report stating that the system may not be operational any time soon because "its development was flawed". It says the GBI missile is "capable of intercepting a simple threat in a limited way".*" Med begränsat sätt menar de sannolikt att vinkeln inte får vara för stor vare sig för träff framifrån eller bakifrån från sidan.

Den 28 mars 2013 flög två B-2 Spirit, 20 800 km från Whiteman Airforce base i Missouri till Sydkorea och släppte dumme MOP (*Massive Ordnance Penetrator = Bunkerbusters med 61 meters djupverkan*) på Jik Do övningsfält. Det var första men inte sista gången som B-2:or flög över den koreanska halvön. Nordkorea protesterade mot den årliga gemensamma sydkoreansk-amerikanska övningen och hotade Sydkorea och USA med en kärnvapenattack, som vi alla känner till. Den 3 april 2013 tillkännagav USA att de ska deployera ett robotförsvarssystem på den lilla amerikanska ön Guam i ögruppen Marianerna längst söderut knappt 2 800 km Ostsydost Taiwan som försvar mot nordkoreanska interkontinentala ballistiska nukleära missiler. Amerikanerna har 7:th fleet i Apra Harbor och en flygbas på ön.

Stater eller välorganiserade hackerorganisationer kan kapa kommunikationssatelliter genom hacking (*s.k. soft kill*). Det påstås att Kina gjorde detta under världscupen i fotboll. Det kan vara intressant att veta att Kina i 2007 förstörde en egen satellit, som var i slutfasen av sin tjänstetid, med en robot (*hard kill*). Det rörde sig om en annan satellit som skickades upp i omloppsbana och sedan styrdes in mot måltavlan. Kollisionen var så kraftig att målet slogs ut. För att beskriva testet myntade man begreppet *"dödsfordon"*. The United States Department of Defense deklarerade som svar den 14 februari 2008, att Ticonderoga-class kryssarna USS Shiloh och USS Lake Erie, som är utrustade med stridsledningssystemet Aegis, skulle försöka att *"skjuta"* ned en död satellit, USA-193, över norra Stilla havet precis före den förväntades brinna upp vid dess återinträde. Den 20 februari 2008 sköts en SM-3 robot upp från USS Lake Erie, som träffade satelliten. För att inte flygande bråte ska sprida sig i satellitbanssegmenten som alla använder så måste man, riktigare uttryckt, knuffa ned en satellit. Men nätta knuffar är nästan omöjliga att åstadkomma.

CFE-AVTALET

Den 14 juli 2007 meddelade Ryssland att landet ämnade avbryta iakttagandet av sina fördragsskyldigheter i CFE-avtalet om de väpnade styrkornas antal, vilket träda i kraft 150 dagar senare. Detta ses som ett svar på USA:s planer att uppföra ett robotförsvarssystem i Polen och Tjeckien. CFE-avtalet eller *'Treaty on Conventional Armed Forces in Europe'* (avtalet om konventionella styrkor i Europa) är ett nedrustningsavtal med begränsningar för militär utrustning i Europa. CFE-avtalet innefattar materiel inom kategorierna stridsvagnar (*battletank; tak på 40 000*), pansarfordon (*armored combat vehicle; tak på 60 000*), artilleri (*tak på 40 000 pjäser*), jaktflyg (*tak på 13 600 plan*) och stridshelikoptrar (*tak på 4 000*). I december 2007 proklamerade Ryssland ensidigt ett moratorium för CFE-avtalet med motiveringen, att NATO utvidgat sina positioner mer än vad som avsetts då avtalet tecknades i början av 90-talet, samt USA:s planer på ett robotförsvar i Europa. Från Natohåll har man däremot under 00-talet uppmärksammat Rysslands bristande efterlevnad av *"flankbegränsningarna"*. Ett halvår efter moratoriet, inleddes mobiliseringen av stridskrafter i området runt Georgien. Det är oroande att vi nu ser en liknande rysk inställning till OSSE och Wiendokumentet, som bl.a. behandlar föranmälan av större övningar.¹¹ Som Kungliga Krigsvetenskapsakademins ledamot Johan Wiktorin ofta påpekar, så pekade den förra försvarsberedningen på CFE-avtalet, som en hörnsten för europeisk säkerhet. Så här skrev försvarsberedningen i sin rapport *"Säkerhet i samverkan"* inlämnad 4 dec 2007 en vecka före Ryssland frånträdde CFE-avtalet:

¹¹ Den militärpolitiska dimensionen utmärks av vissa åtaganden som länderna förbundit sig att följa. Wiendokumentet 1999 som bl.a. omfattar årligt informationsutbyte av försvarsplanering och större planerade övningar. För att verifiera uppgifterna genomförs utvärderings och/eller inspektioner. Vidare utväxlar man information om OSSE-staternas militära styrkor och följer den s.k. Uppförandekoden som reglerar militära styrkors roll i demokratiska samhällen. Ytterligare två överenskommelser som hanteras inom OSSE är fördraget om observationsflygningar samt det anpassade CFE-avtalet om begränsningar av konventionella stridskrafter i Europa (i vilket Sverige inte är medlem). Källa; ***Regeringskansliet***

Nedrustningsavtal och andra kontrollregimer är betydelsefulla förtroendeskapande medel för säkerhet. Genom avtal kan transparens och förutsägbarhet mellan länder uppnås. Europa har genom CFE-avtalet (Treaty on Conventional Armed Forces in Europe) sedan 1992 kombinerat begränsningar av mängden tung materiel med informationsutbyte och inspektioner. Avtalet innehåller en särskild flankregel av särskild betydelse för Sverige, då den reglerar den ryska militära närvaron i vårt närområde. 1999 skrevs ett anpassat avtal, som ännu inte har ratificerats av alla parter. CFE-avtalet är centralt för europeisk säkerhet, inklusive för Norden och Östersjöområdet. Det är därför viktigt att det inte försätts ur spel genom unilateralt agerande och att avtalet ratificeras.

Den nämnda försvarsberedningsrapporten innehöll också den vid det här laget mycket kända formuleringen om "lackmustestet", en formulering som skulle återkomma igen i försvarsberedningens rapport vid midsommartid 2008 med utvecklingen i Kaukasus. Lackmuspappret skulle i augusti 2008 och inledningen på Georgienkriget visa knallrött.¹² Som Wiktorin påpekar ska det bli mycket intressant att se hur den nya försvarsberedningen väljer att behandla frågan kring CFE-avtalet. Ryssland upprepade den 3 april 2013 att man inte ser någon framtid för CFE-avtalet. Att framtiden ser mörk ut för CFE-avtalet är mycket illa, men än värre är det om nu även Wiendokumentet ska börja luckras upp. Det här blir som sagt frågor som försvarsberedningen måste behandla och som man inte kan avgränsa sig ifrån. Källhänvisning: **Carl Bergqvist, alias Wiseman**

Sammantaget har vi nu fyra indikatorer i negativ riktning när det gäller Rysslands militärstrategiska utveckling:

- A) Landet har visat att det kan tänka sig att lösa konflikter med väpnad makt (Georgien 2008, Ukraina 2014-20??)
- B) Den ryska statsledningen genomför en våldsam satsning på militär upprustning. De inflationsrensade siffrorna för 2015 motsvarar 0,41 Sovjetunionen i årligt anslag.

¹² Det visade i alla fall rött enligt Centerpartiets försvarspolitiska talesman.

- C) Kontinuerliga beredskapsövningar som inte anmäls enligt Wiendokumentet. Inget informationsutbyte enligt CFE-avtalet, som är ett juridiskt bindande dokument.
- D) Upparbetad förmåga att inom loppet av 24 timmar mobilisera och förflytta över 100 000 soldater till anbefalld operationsriktning.

RYSSLAND OCH KINA; EN OHELIG ALLIANS

Kinas försvarsbudget på 215 miljarder dollar (2016) ligger på en knappt tre gånger så hög nivå som Rysslands (2016). Efter årtionden av animositet mellan Ryssland och Kina ingick de båda länderna ett strategiskt partnerskap med varandra 1996. Den pensionerade Generalmajoren Karlis Neretnieks, med rötter i Lettland, sade på en försvarskonferens i Malmö i oktober 2013, att Ryssland och Kina har ingått en ohelig allians, eller ett *"resonemangsäktenskap"* mot USA. Det stämmer väl överens med min egen uppfattning och känt rysk-kinesiskt samagerande. Ryssland har inte råd att på egen hand utkämpa ett fullskaligt konventionellt krig mot USA och Kina har inte råd att på egen hand utkämpa ett kärnvapenkrig mot USA. Detta utgör själva grundbasen för ett *"resonemangsäktenskap"* mellan Ryssland och Kina, och jag tror att de är medvetna om det. Deras livsfilosofi är obefintligt samstämmig, men de har en gemensam nämnare; de har samma antagonist – USA. *"Min fiendes fiende är min vän"*. Liksom Tyskland och Japan inte hade någon samstämmig livsfilosofi, kulturellt utbyte eller egentlig handel mellan de två länderna under andra världskriget, men ändå kunde samarbeta i tekniska frågor, så kan Ryssland och Kina göra samma sak idag. Det förekommer vapensamarbete och teknologiöverföring mellan Ryssland och Kina och vice versa, mest från Ryssland till Kina i skrivande stund. Men det kan ändras. Det går inte så bra för Ryssland på egen hand. Se på det där med Skolkovo-fiaskot.¹³

¹³ Skolkovo är ett innovationscenter som var alt. är under uppbyggnad i närheten av Moskva. Projektet kom till på dåvarande president Medvedevs initiativ, i syfte att modernisera den ryska ekonomin och förhindra ungdomar att lämna landet för arbete i Väst. Komplexet är det första, högteknologiska forskningsinstitut, som byggs i Ryssland efter Sovjetunionens fall. Den 29 april 2010 informerade president Medvedev

Kina är en av Rysslands största handelspartners, men Ryssland är inte ens en av Kinas fem största handelspartners. Men Ryssland är energirik och Kina behöver energi. I december 2009 invigdes den första av det ryska företaget Rosnefts Ostgående oljerørsledningar från östra Sibirien till Asien i vad som kallas för ESPO (*East Siberian-Pacific Ocean oljerørsledningar*). Avstånden gör det ekonomiskt olönsamt för Ryssland att genom rörledningar exportera olja och gas från östra Sibirien till Europa. Olja och gas från Kaspiska havet borde på motsvarande sätt vara olönsamt att exportera till Kina. En av de ryska oljerørsledningarna förser Kina med 15 miljoner ton olja per år under loppet av 20 år enligt kontraktet. I gengäld så har Kina lånat ut 25 miljarder dollar till Ryssland för att de ska kunna konstruera oljerørsledningar och utveckla oljeextrahering i östra Sibirien. Dessutom inledde borrhplattformen Berkut i havet öster om Ryssland borrhningar efter gas och olja på kontinentalsockeln inom ramen för Sackalin-1 i september 2014. Hälften av den ryska exportkvoten till Kina består av råolja och oljeprodukter. Ryssland gick 2013 med på att dubbla de 15 miljoner ton olja, som Rosneft exporterar till Kina. Kina och Ryssland skrev i maj 2014 dessutom under ett omfattande 30-årigt gasavtal med varandra och leveranserna beräknas påbörjas 2018. Avtalet tecknades under Rysslands president Vladimir Putins besök i Shanghai, och bedöms vara värt runt 400 miljarder amerikanska dollar. Avtalet innebär att Ryssland med start 2018 kommer att exportera 38 miljarder kubikmeter gas årligen till Kina. Det är förvisso betydligt mindre än de 155 miljarder kubikmeter Ryssland exporterade till Europa 2013.

Kina har 20 nukleära reaktorer, som producerar 2 procent av Kinas totala elproduktion. Ytterligare 29 reaktorer är under konstruktion. Ryssland har byggt två 1 000-MW reaktorer vid Tianwans kärnenergianläggningar och kommer att bygga två till vid dessa anläggningar, som ligger på 35:e breddgraden vid Gula havet Väster om Sydkorea.¹⁴

allmänheten om dennes direktiv till regeringen som berörde utarbetning av en särskilt fördelaktig rättslig-, skatte-, administrativ-, och tullreglering som skulle tillämpas i denna region. Sedan dess har det gått käpprätt åt skogen.

¹⁴ Oslo ligger som jämförelse på 60:e breddgraden och breddgrad 0 korsar Kongo där Afrikas "kranium" sitter ihop med "nackkotorna" någonstans vid Guinea-bukten.

Vapenexporten från Ryssland till Kina har minskat till förmån för Indien, eftersom de ryska myndigheterna känner oro över Kinas militärindustriella komplex och över Kina som geopolitisk rival. Dålig kvalitet på utrustning och komponenter, varaktiga förseningar och avvikelser från det uppgjorda priset har renderat i att vapenhandeln mellan rysk försvarsindustri och Kina har minskat ytterligare på senare tid (2015). Det svarar också för ett minskat försvarssamarbete länderna emellan. Men konflikten eller kriget i Ukraina kan på grund av att viktiga delar av f.d. Sovjetunionens vapenproduktion och därför viktiga delar av Rysslands vapenproduktion ännu idag, och på grund av att Ryssland är satt under vapenteknisk sanktion av Väst, innebära att Ryssland snart tvingas att söka sig mot Kina igen för att köpa kinesiska komponenter typ t.ex. elektronik. Ryssland är inte självförsörjande inom elektronik. Allt som allt så väger maktförhållandena över till Kinas fördel. Men eftersom Ryssland har en mycket större kärnvapenarsenal så anser Kreml antagligen att de bör sättas i paritet i de bilaterala samtalen med Beijing. Situationen är naturligtvis ohållbar i längden. Atombombsvapnet lägger städer i aska, men det ekonomiska vapnet segrar i små steg och i det vardagliga livet. De flesta av Rysslands Iskander-system med nukleära taktiska laddningar har lokaliserats till deras östra militärdistrikt för att kompensera för sitt numerära underläge gentemot kineserna.

Att Ryssland annekterar områden i Ukraina är absolut emot Kinas intressen. Kina hade långt framskridna planer på stora investeringar i Ukraina, innan den förre presidenten Viktor Janukovyj förlorade makten. Revolutionen i Kiev har satt käppar i hjulet för Kinas planerade satsningar. Janukovyj var i Kina i början av 2013, innan Maidan var påtänkt. Kina lovade då att investera stort i Ukraina, speciellt i vattenkraftsproduktion, enligt Kinakännaren Tom Hart. Motprestationen var att Ukraina skulle upplåta enorma arealer bördig mark för jordbruksproduktion som endast skulle exporteras till Kina. Dessutom köpte Kina "Bison" air cushioned landing crafts från Ukraina så sent som 2014. Med tanke på handelsavtalet var alltså inte revolutionen i Kiev idealisk för Kina och dess intressen i Europa. Dessutom så riskerar det nylanserade kinesiska projektet "*Silk Road Economic Belt*", dvs. den nya sidenvägen mellan Ostasien och Europa, att undermineras. Kineserna har hamnat i kläm här. Likt Ryssland har Kina alltjämt stormaktsambitioner. Men kineserna ville inte handgripligen lägga sig i ett annat lands interna angelägenheter, särskilt inte som Kina är mycket nervösa för att uigurerna i Xinjiang-provinsen ska försöka bli självständiga. Kinas problem är att de

riskerar att förlora strategiskt viktiga områden i Tibet och i Xinjiang. Beijing har i huvudsak offentligen förhållit sig neutrala i konflikten, men det betyder inte att de är glada över Rysslands agerande i just det här fallet. Det är exakt som när Mussolini framgångslöst angrep Grekland mot Hitlers vilja den 28 oktober 1940, dvs. det skapar stor irritation. USA kommer inte att tillåta att Kina köper land i Ukraina enligt ryska bedömare (2015). Om det visar sig stämma så är det ganska kontraproduktivt, eftersom ett Kina som är beroende av jordbruksprodukter från Västs bakgård är bättre än ett Kina som är beroende av jordbruksprodukter från t.ex. Brasilien eller Afrika. Men jag tror att amerikanarna förstår min poäng. Jag tror inte att amerikanarna vill se ett svältfött Kina. Jag tror att det är Ryssland som ser sig självt i spegeln, s.k. mirror imaging, när de gör bedömningen att USA kommer att förvägra kineserna mat till sin befolkning.

Källor; *bl.a. FOI:s studie från juni 2015; China and Russia – A Study on Cooperation, Competition and Distrust*

SVR OCH FSB:S EXTRAORDINÄRA BEFOGENHETER

Ingen i den högsta ryska toppen i säkerhetsrådet, presidenten, premiärministern, FSB eller SVR tar på sig något som helst ansvar för mordet på Alexander Litvinenko. Ingen av dem tar på sig skulden för journalisten Anna Politkovskajas död. Jag tänker reda ut det här, här och nu.

Jag trodde tidigare att Putin var direkt inblandad i mordet på Anna Politkovskaja den 7 oktober 2006, men så läste jag att hon mördades på Putins födelsedag. 364 mot 1 att det inte var någon tillfällighet. Putin skulle inte själv mörda Anna på sin egen födelsedag. Det är en slags inofficiell helgdag då många ryssar firar Putin, jag kan bara anta att det blir mycket fylla med många krigsskadade veteraner i farten. Jag tror att det var någon av dem, som i stundens ingivelse ville ge Putin en födelsedagspresent. Eller så var det planerat, men det var inte planerat av Putin i så fall. Det är alltså ganska troligt att Putin inte ljuger när han säger att han inte hade någonting att göra med mordet på Anna. Antagligen så tror Putin på det han själv säger när han säger [samtida med George W Bush. Förf. anm.] att han är; *”den ende demokraten bland ledarna i världen”*. Men han är ju inte det. Putin kan inte skyllas för allt ont som händer i världen, men Ukrainakriget äger han. Problemet är att Ryssland är fritt för somliga men likt ett fängelse för andra.

Det kan vara förenat med livsfara att uttrycka sig "fel" i Ryssland, som situationen är i så många andra länder. Citatet: "Jag håller inte med om vad du säger, men jag är beredd att gå i döden för din rätt att säga det" kan alltså inte översättas till det politiska livet i Ryssland. Följaktligen är Ryssland ingen demokrati. Möjligen så är Ryssland kvartsdemokratiskt, men Thomas Jefferson sade en gång; "yttrandefrihet kan inte begränsas, bara förloras."

Att någon eller några av de högst uppsatta i säkerhetsrådet har varit inblandad i den f.d. KGB-agenten Alexander Litvinenkos död den 23 november 2006 i London måste man kunna anse som spikat. Varför? Därför att polonium 210 bara framställs på industriell basis i en stat i världen, nämligen i Ryssland, och det produceras bara 100 gram polonium 210 i världen på årsbasis. Polonium 210 kostar 2 000 000 dollar grammet. Det är inte vilken mördare som helst som har råd med det, däremot en stat. Polonium 210 är en industriell vara, som används i mikroskopiska mängder bland annat när man tillverkar plastmuggar till vattenbehållare och dylikt. Förutom stater med kärnkraftverk så är det ingen som kan komma över polonium 210 i de mängderna som användes vid mordet på Litvinenko, som inte har kontroll över den ryska anrikningen av Uran. Det är något jag utgår ifrån, att Ryssland har kontroll över de här 100 ytterst värdefulla grammen om året. Och dessutom måste den personen ha förkunskaper om det alfastrålande poloniumets egenskaper, som att den är svår att spåra i en människokropp, att den är giftig enbart vid förtäring eller via sår och att den har en i de här sammanhangen mycket kort halveringstid. Det tyder på att någon har frågat vetenskapsmännen, eller blivit informerad av en vetenskapsman, någon som har ambitioner inom Rysslands gränser.

Det har påståtts från ryskt håll att någon av de ryska oligarkerna (läs Boris Berezovskij, numera boende i London) har köpt polonium av ryssland med det obskyra syftet att mörda Litvinenko. Intressant att notera är att Litvinenko själv på sin dödsbädd, pekade ut Putin som sin mördare, och inte Berezovskij som kände Litvinenko personligen. Boris Berezovskij kan frikännas av engelska myndigheter. Engelsmännen vet vad Boris har för affärer och produktioner i England. Ingår polonium 210 i någon av Berezovskijs företags produkter, och i så fall i hur många centigram, eller rent av milligram? Jag är säker på att man inte får föra in radioaktivt material i Storbritannien utan tillstånd, och Berezovskij har alldeles för mycket att förlora på att äventyra sitt medborgarskap i England genom att låta någon obskyr person göra det för hans egen räkning. Men det är bara ett sidospår i stil med en

konspirationsteori att Berezovskij skulle vara skyldig. Det enda som skiljer den "teorin" från en ordinär konspirationsteori är att "teorin" kommer ifrån toppen av det ryska säkerhetsrådet (*jag har satt ordet teori inom citationstecken här, eftersom de vet om att det är de själva som är skyldiga*). Putin kanske inte ligger bakom Litvinenkos död personligen, men han vet vem som gör det, så högt uppsatt måste mördaren vara. Detta gör Putin till en machiavellisk lögnare. Det är anmärkningsvärt att både mordet på Anna Politkovskaja och mordet på Alexander Litvinenko skedde inom loppet av mindre än 2 månader, kort tid efter att SVR och FSB fick utökade befogenheter, dvs. rätten att döda i statens tjänst.

Slutsatsen är att Putin måste revidera sin lag om att SVR och FSB ska kunna likvidera människor, som anses vara ett hot mot Rysslands inre säkerhet inom eller utanför gränserna för den ryska federationen, om Putin vill vara demokrat som han säger att han är. För om Putin inget visste om mordplanerna under tidpunkten för Litvinenkos död, så har han ingen kontroll över säkerhetsorganen. Han har deras lojalitet, men han har inte kontroll över vad de gör. Och det är helt på grund av den nya lagen från 2006, som egentligen kom till för att sätta stopp på främst de tjetjenska rebellerna i första hand. Har man inte kontrollen över rodret så styr man inte landet. Ryssland är ett skepp som far vind för våg på patriotismens vatten, och de är på väg att krascha mot klipporna. Inte för att de är patriotiska, utan för att de är odemokratiska och våldsamma. Jag kommer ihåg när Putin sade: "Den som är svag blir slagen". Det var efter den misslyckade gisslanfritagningen i skolan i Beslan i september 2004. Jag har pinpointat den dagen som dagen då Putin ändrade inställning från demokratiskt tänkande, till nomenklatura, machiavellism och elittänkande, troligen. Man får inte glömma att det var den relativt gode men alkoholiserade Boris Jeltsin som utnämnde Putin till premiärminister 1999. [Detta avsnitt skrevs av mig i 2007, året före Georgienkriget. Förf. anm.]

Om inte Putin reviderar sin lag om att SVR och FSB ska kunna likvidera terrorister och människor, så kanske någon kallhamrad framtida statsman i Sverige inför en liknande lag. Det är inte svårt att föreställa sig på ovanstående grunder att svagare svenska politiker som är mindre utav statsmän, sitter som i en rävsax och låter sig utpressas, men utan att stiga ned från maktens tinnar för en trivialitet som det. Det rör sig om i runda tal 85 procent av riksdagen och hela regeringen med undantag för Carl Bildt, som å andra sidan saknar inrikes såväl som utrikes stöd. Han är den dryge svenskjäveln som är gift med den där italienskan. Eller som en höjdaramerikan sade om C.B.; "He is a medium sized dog with a big dog

attitude". Jag är övertygad om att han uppfattas så därför att han representerar en liten stat med ett svagt försvar som inte kan backa upp hans trut. Jag anser att Carl Bildt har gott om statsmannegenskaper, bara snäppet mindre än Göran Persson. Jan Björklund har förvisso en viss pondus men saknar viktiga statsmannegenskaper precis som alla andra pseudostatsmän i Alliansen. Alliansen som helhet var och är en veritabel katastrof för Sverige.

SKA VI FÖRSVARA VÅR ÄRA, OCH I SÅ FALL, HUR SKA VI BEMÖTA DE RYSKA KRIGSFARTYGEN PÅ SVENSK EKONOMISK ZON OM DET HETTAR TILL? ELLER SKA VI SATSA PÅ ATT FÖRSVARA GOTLAND OCH LÄMNA FÄLTET FRITT FÖR RYSKA ÖRLOGSFARTYG PÅ "SVENSKT" VATTEN?

"I en marin duell så kan den sida som har den längsta räckvidden för sina vapen öppna eld från det största avståndet, även om det bara rör sig om någon kilometers skillnad. Om han simultant har starkare pansar så är han med nödvändighet överlägsen. Vad är du ute efter? Det snabbare skeppet har endast en fördel, att använda sin större fart för att dra sig tillbaka. Menar du att säga att ett fartyg kan övervinna tyngre pansar och överlägset artilleri genom att ha en större fart? Det är precis samma sak med stridsvagnar, den snabbare stridsvagnen måste undvika att möta den tyngre stridsvagnen."
Citat; Adolf Hitler.

Förvisso är huvudpoängen i utsagan att större fartyg med grövre fartygskanoner vinner. Men i och med uppfinnandet av sjömålsroboten så gäller inte det som Hitler ansåg längre, att det snabbare och mindre fartygets enda fördel är förmågan att undvika det större fartyget. Men det var sant då. Idag har korvetter samma eldkraft som en gång slagskepp, och är under goda förutsättningar betydligt träffsäkrare även på längre avstånd. Först efter att man har avfyrat ett par sjömålsrobotar och målingivit så kan det vara bra att göra sig redo för att blåsa på och lämna motståndarenheten och dess belyningsradars räckvidd i kölvattnet. Detta är inte tillämpligt i alla lägen, t.ex. när motståndaren eller vi själva använder taktiska helikoptrar som belyser målet, så behöver man inte belysa målet med belyningsradar från det egna fartyget som kan befinna sig bortom radarhorisonten. De fartygsburna robotarna har mycket längre räckvidd än fartygets belyningsradar kan se ytfartyg vid radarhorisonten. En sak som är viktig är att vi kan skjuta före motståndaren skjuter, och träffa målet. Då krävs det att så fort vår belyningsradar har belyst målets master eller översta delar av fartygsmålet vid horisonten, eller så fort våra passiva sensorer har detekterat fienderadarn,

förutsatt att vi är säkra på att målet är ett legitimt mål vilket kräver pre-informationsinhämtning, så ska man kunna tvärställa fartyget och avfyrar roboten direkt utan dröjsmål och roboten ska kunna korrigera sin målbild så att den träffar de vitala delarna av fartyget, inte bara motståndarens radar. Kan vi göra det så har vi i den bästa av möjliga världar ett övertag. Inte i alla situationer kanske.

Ska vi kunna bekämpa sjömål på stora avstånd med surface-to-surface sjömålsrobotar från svenska korvetter? Ska vi kunna målinmätta med hjälp av helikoptrar baserade på Visbykorvetter? Ska vi kunna försvara fartygen med surface-to-air robotar? Ska vi kunna klara av nattstrid? Vi saknar delar av dessa förmågor idag (2014). På hur stora avstånd ska vi ta oss an motståndaren? Helst så långt fartygsradarn eller annan sensor från korvetten kan nå, eller så målsänder vi med krypterad datalänk från en taktisk helikopter. Sjömålsrobotarnas räckvidd sätter sällan begränsningarna. Den svenska versionen av Rb 15M har en räckvidd på 70 km. Vi kan aldrig slå först mot en överlägsen sjöarm just därför att det är en överlägsen sjöarm, och därför så kommer det sannolikt också vara vi som förlorar i en ytstrid till sjöss om det är den första striden. Jag har insett att utan politisk uppbackning så kommer vi att få betala ett pris i form av att vi inte kommer att kunna hämnas eventuellt sänkta svenska örlogsfartyg. Så vad ska ett litet land göra om det blir kränkt av en stormakt? Starta krig genom att sänka ett örlogsfartyg på svenskt territorialvatten eller ekonomisk zon? För då blir det krig, och ursäkten för att med örlogsfartyg ha befunnit sig på svenskt vatten finns det gott om. Det är en helt annan sak med en främmande makts dolda verksamhet, dvs. det där med främmande ubåtar i Stockholms skärgård på 1980-talet, för där har det kränkande landet förnekat inblandning, och då kan man sänka ubåten. En nation vars jakt- eller attackplan avsiktligt har kränkt Sveriges luftrum och skjutits ner kan också ljuga sig bort ifrån sin skuld genom att hävda; *"det skedde över internationellt vatten"*, *"instrumentfel"*, *"försökte nödlanda på svenskt territorium"*. Då förstår man att det är kontraproduktivt också att skjuta ned kränkande flygplan. Om det omvända händer och vi blir sänkta eller nedskjutna så kan vi nog tyvärr som alliansfri stat inte göra mer än att försöka kräva en stormakt som sänker ett svenskt örlogsfartyg eller skjuter ned ett svenskt spaningsplan över internationellt vatten på pengar för farkosten och skadestånd till de döda besättningarnas familjer. Det finns några saker till vi kan göra. Vi kan göra en drastisk sak – gå med i NATO. Men inte ens det stoppar i alla lägen en aggressiv Ivan. Det finns vissa operativa anpassningar man kan ta till också, t.ex. använda sig av

enbart lätt beväpnade vedettbåtar eller beväpnade mindre motorbåtar när man markerar. Det ekonomiska och taktiska värdet för fartyget blir då mindre ned till försumbart. Man kan även markera gång på gång och kalla upp den ryska ambassadören till utrikesdepartementet för att ge honom en "kavajhytt" vid varje incident, men då blir snart situationen med kränkningsar en normallägesbild, och då har Ryssland de facto flyttat fram sina positioner. Ryssarna vet att de har trumf på sin hand. Man kan bara peka på incidenten i slutet av september 2011 när det norska kustvaktsskeppet KV Nordkapp bordade den ryska fisketrålaren Sapfir II och förde skeppet till kaj i Tromsø för att det hade dumpat fisk på norsk fiskeskyddszon vid Svalbard. Den ryska besättningen på Sapfir II vägrade samarbeta. Ryska UD anklagade då Norge för att provocera, och ryska företrädare (*Vladimir Zjirinovskij, vice ordförande för Duman*) började genast tala om att beväpna ryska fisketrålare med anledning av den norska kustbevakningens agerande. En framgångsrik norsk strid mellan ett norskt krigsfartyg och en rysk fisketrålare i framtiden skulle säkerligen betraktas som en krigsförklaring av Ryssland, om nu inte Norge hade varit med i NATO. Men Sverige är inte med i NATO. En krigsförklaring skulle komma, alternativt skulle stora svenska politiska eftergifter äga rum. Vi kanske till och med skulle lämna över äpplet, spiran och kronan tillsammans med nycklarna till Sveriges portar innan försvaret ens har kommit till skott? Antingen försvarar vi vår ära till sjöss och förmodligen förlorar i suveränitet som stat vid en incident som säkert kommer att komma förr eller senare utan vår försorg, eller så satsar vi på mobila landbaserade luftvärnsrobotar (*med lång och medellång räckvidd*), och kortar vår reaktionstid till krig på Gotland genom att placera stående kombinerade UAS/luftvärns/mekskytte/pansar/kustrobotregemente på Gotland.

Luftvärn med medellång räckvidd på Gotland ska, förutom att försvara sig själva, vara närlokaliserade till våra nedgrävda stridsvagnspar och försvara dessa mot attackhelikoptrar och flyg. Vid en första attackkvåg är det teoretiskt möjligt att Visby drabbas av bombflyg, som startar från Luga militärdistrikt drygt 800 km öster om Linköping och som flyger an på låg höjd. Luftvärn med lång räckvidd ska vara ett basförsvar vid Visby flygplats och ett försvar för överskeppningsfartyg. Vi behöver luftvärn typ Aster-30, som kan verka mot halvballistiska robotar typ Iskander-M. Ryssarna kan tänkas roffa åt sig Gotska sandön norr om Gotland som ett sekundärt mål där de snabbt kan placera luftvärnssystem, som ett första steg mot totalt luftherravälde över Östersjön. Vi måste alltså kontrollera Gotska sandön med en väldigt liten

styrka i en konflikt. Men de måste ändå ta flygplatsen vid Visby och därmed behöver de ta hela Gotland om de ska placera ut S-400 Triumpf på öjn. S-400 Triumpf med en räckvidd på 400 km, kan inte placeras någon annanstans än på öjn för att den ska kunna utnyttjas optimalt. Även kryssningsrobotar och sjömålsrobotar måste placeras på öjn för att kunna verka optimalt i Östersjön.

Patriotsystemet är dyrt! En PAC-2 robot kostar flera miljoner dollar styck. En PAC-3 robot som har en inbyggd radar kostar ännu mer. I ett system kan 8 ramper med upp till 16 robotar var ingå, och det tillkommer en minst 200 man stark bemanning inklusive skyddssoldater. Radar av typ AN/MPQ 53/65 täcker mål inte mer än 170 km bort som måste befinna sig på en höjd av minst 1 400 m.ö.h. p.g.av jordens krökning. Men på mindre än fem sekunder har roboten nått mach 5, vilket är ganska nära Iskander-M:s hastighet på mach 6-7. Men Iskander-M:s höga fart innebär också en mycket kort reaktionstid från upptäckt till beslut. Mach 5 motsvarar en hastighet på 6 120 km/h. En PATRIOT PAC-3 robot möter frontalt en Iskander-M som färdas i en hastighet av 7 344-8 568 km/h eller 122-142 km i minuten, när avståndet Kaliningrad-Karlskrona alt. Kaliningrad-Visby bara är ~350 km. Det blir drygt 1 minuts reaktionstid om radarräckvidden är 170 km. Räkna på det själv! Det krävs kanske en satellitkombination för att åstadkomma tidig detektering av Iskander-M. PATRIOT PAC-3 är inte optimal för att brukas mot aerodynamiska mål som jakt- och attackflyg.

- PAC-3:s räckvidd är endast 15-20 km mot aerodynamiska mål jämfört med PAC-2:s 160 km.
- PAC-3 har en räckvidd på 15-45 km mot ballistiska mål, medan PAC-2 har en räckvidd på 20 km mot ballistiska missiler.
- PAC-3 har en höjdtäckning på max 35 000 m mot ballistiska mål. PAC-2 har en höjdtäckning på 3 000-12 000 m mot ballistiska mål och 60 m-24 000 m mot aerodynamiska mål.

Så varken PATRIOT PAC-3 eller PATRIOT PAC-2 fyller någon tillräcklig funktion på Gotland eftersom man inte kan få både och. Antingen saknar PAC-2 roboten en mot ballistiska missiler optimal höjdtäckning. Alternativt så saknar PAC-3 tillfredsställande funktion som långräckviddigt luftvärn mot aerodynamiska mål och blir därmed kostnadsineffektiv. Min bedömning är att Aster-30 utgör ett bättre val för oss.

Jag kan inte föreställa mig en situation *"when we do first blood"* på

internationellt vatten eller ens på svensk ekonomisk zon. Först när fientliga krigsfartyg eller stridsflygplan befinner sig inom svensk territorialgräns (*det svenska territorialhavet sträcker sig på de flesta ställen 22 kilometer från kusten*) har vi möjlighet i ett krigsscenario att skjuta för att döda om de inte vänder om efter signalering respektive om de inte informerar oss om sin närvaro. Men om det första som kommer emot oss blir Iskander-M och kryssningsrobotar så kan vi skjuta ned dessa under vissa förhållanden om vi har adekvata medel som vi kan utnyttja optimalt. Men hinner vi reagera med tanke på att en ballistisk robot av typen Iskander-M färdas i mach 6-7, när avståndet Kaliningradenklaven-Visby/Karlskrona bara är ~350 km och när vi dessutom med en 30 m hög bra stationär radarplattform ser den ballistiska roboten först cirka 6 000 m över markytan i Kaliningrad?

En skenbar svensk fördel som kommer av att enbart ha mobila luftvärnsrobotsystem med en *"kortare"* räckvidd som IRIS-T SL, är att vi inte ger Putin onödigt alibi till sin expansiva Östersjöpolitik på köpet, så att han inte kan säga; *"Ja men ni har långräckviddiga luftvärnsrobotar som hotar ryskt flyg, varför skulle inte vi få ha Iskander-robotar och S-400 Triumf. Var i ligger den moraliska skillnaden mellan era långräckviddiga luftvärnsrobotar och våra Iskander-robotar etc.?"*. Det betyder att vi även framöver skulle ha möjligheten att uttrycka vårt missnöje över Rysslands alltmer växande offensiva krigsmakt, utan att samtidigt inveckla oss i diskussioner om vår egen försvarsmakt när vi diskuterar Rysslands krigsmakt. Därmed kan vi skrapa av kniven från smuts utan att det medför att Ryssland automatiskt ges realpolitiskt alibi för att verkställa sin geopolitik på Sveriges bekostnad, utöver den storstrategiska gasledningen förstås. *"Kriget är bara en fortsättning på politiken, fast med andra medel."* Citat; Carl von Clausewitz. Det är på det politiska planet vi annars riskerar att ge Putin s.k. alibi att flytta fram Rysslands positioner militärt gentemot Sverige ytterligare, och det har vi inte råd med som liten alliansfri stat mot en stormakt, i synnerhet inte med den svaga regering vi har. Men..., denna fördel väger inte nödvändigtvis upp nackdelarna med luftvärnsrobotsystem med enbart kortare räckvidd eftersom det knappast skulle medföra att den starkare parten plötsligt slutade rusta eller att han blev mindre aggressiv, för så fungerar inte världen. Det är den starkes rätt som gäller. *"Vad som är mitt är mitt! Men vad som är ditt är förhandlingsbart."* Det innebär att hur vi än gör så kommer Ryssland att flytta fram sina positioner. Det ger oss ett incitament för att *"stand our ground"*, för att uttrycka sig med ett bra anglofilit uttryck för det. För vår del så är långräckviddigt luftvärn en defensiv förmåga då den

ska användas på ställen som kustområdet vid Gotlands innanhav vid Visby. (Se; "**Bermudatriangeln**" i bok 1.)

Vad vi än köper in för mobilt luftvärnssystem så kommer Ryssland på nolltid att med robotar nå Karlskrona örlogsbas, F 17, Lv6 och F 7, och därmed har de ett övertag i ett läge där vi inte är beredda och redo för krig. Vi behöver ett mobilt luftvärn som en garant för att försvaret av Sverige inte ska bli ett totalt misslyckande. Luftvärn med lång räckvidd kräver Girafferadar 8A och 4A med tillhörande stridsledningsenhet och elverk om man ska optimera systemet. Putin eller någon annan har ännu inte deklarerat om de kommer att använda sig av konventionella stridspetsar till Iskander-M. Det är illavarslande. De svenska luftvärnssystemen måste veta vilka stridsflygplan och helikoptrar som är våra egna och som rör sig inom parametrarna, för att de ska kunna avfira sina robotar. Ett okoordinerat system leder till katastrof. Vi har självklart valt att göra som USA och identifierar våra egna enheter genom vänlig signalering kallad IFF (*Identification, Friend-or-Foe*), som Giraffe AMB ska utgöra navet för, samt genom AIS (*Automatic Identification System*) av den typ som man har på fartyg. Vissa nackdelar har inte motsidan inledningsvis. För det fientliga flyget och deras örlogsfartyg är allting som inledningsvis rör sig på vårt hav och territorium fientliga mål i princip. Deras egna marinstyrkor är lätta att urskilja av deras flyg, eftersom de antagligen rör sig i formation och befinner sig på förutbestämda koordinater. Och med den ryska amphibious assault ship ledningscentralen Mistral eller motsvarande framtida LHD-fartyg, så får Ryssland sannolikt förmågan att även på våra vatten leda striderna effektivt tack vare IFF.

Poliment-radarerna på en Amiral Gorshkov-klasskorvett belyser mål från en höjd av högst 20,86 m över havet, vilket inte är tillräckligt för att de ska hinna få läsning på mål över västra Gotland från utanför Slite om våra close air support-JAS Gripen-plan flyger på i princip trädtoppshöjd vid starten och flyger Västerut i en krök innan de flyger tillbaka över ön. Annars är det endast Amiral Gorshkov-klasskorvetter som har luftvärn med tillräcklig räckvidd för att kunna slå ut JAS-plan i detta skede. Poliment-radarer motsvarar AESA-radarer i Ryssland.

Vi bör på våra öar i Östersjöhavet ha ett minimumantal stationära multifunktionella radarmaster som är nedfällbara i marken, i sydöstra Blekinge, på Öland, på Gotland, på Fårö, på Gotska Sandön och i Stockholm. Egentligen behöver vi fler och mobila universalradar för att dessa ska kunna

växelsända för att undgå bekämpning. Man kan ha phased array OTH-radar, mobila markradar, markförankrade heliumballonger med radar i fredstid, och luftburet radarsystem i beredskap. OTH-radar och Markförankrade radarförsedda heliumballonger minimerar risken för ett lyckat strategiskt överfall åtminstone 8 dagar av 10 sommartid, övriga dagar är ballongen på marken. Flyg kan inte heller flyga i mycket dåligt väder. Vilket innebär att ett överraskande strategiskt överfall i bästa fall bara kan genomföras 2 dagar av 10 sommartid. Dessa varianter av radarsystem ska kunna koordineras så att de kan växelsända med varandra. De mobila varianterna har ett vapensystem direkt knutet till sig. De fasta radarmasterna kommer att tillåtas endast en kort nedfällningssekvens, eftersom de kan angripas med attackflyg eller fjärrvapen från Kaliningrad Oblast, kanske till och med från örlogsfartyg eller från illusoriskt civila containerfartyg.

§

Påskhelgen 2013 flög två som det skulle visa sig ryska bombplan av typen Tu-22M3 med kryssningsrobotar eskorterade av fyra jaktplan typ Sukhoj Su-27 från sin bas i västra Ryssland kl. 02:00 på natten med avstängda transponders i riktning mot Gotska Sandön via Finska viken innan de svängde söderut. De var troligtvis understödda av ett sjunde flygplan, signalspanings/signalstörningsflygplanet Iljushin Il-76 som skulle öppna en "dörr" i radartäckningen. De kom mycket nära svensk territorialgräns. Händelsen rapporterades av SR;Ekot den 22 april det året. Målen uppgavs vara försvarsmaktens krigsflygbas i Hagshult i Småland, FRA på Lovön i Stockholm, stridsledningscentralerna i Bålsta i Mälardalen och i Hästveda i Skåne. Händelsen går under namnet "*den ryska påsken*". Svenska Dagbladet rapporterade om en annan incident, som inträffade lördagen den 20 april samma år. Den gången var det ett ryskt spaningsplan som flög genom det smala internationella lufrummet mellan Öland och Gotland. Ryssland har över 800 kärnvapenbärande kryssningsrobotar, med en skattad sprängkraft på 200 Kiloton per stridshuvud. Ryssarna övade kärnvapenattack och FRA på Lovön var ett kärnvapenmål. Man vet det för ryssarna måste nämligen utbyta kärnvapenkoder över radio för att få tillstånd till kärnvapeninsats. Tack vare det har FRA:s signalspaning kunnat avslöja att det handlade om simulerade kärnvapenangrepp. Det är inte bara Sverige som har blivit utsatt för simulerade kärnvapenangrepp. USA fick besök på sin nationaldag 2015. Två ryska kärnvapenbombplan av typen Tu-95 Bear flög 63 km från Kaliforniens

kust norr om San Fransisco. Ett av planen sände på nödropskanalen följande humoristiska, men samtidigt djupt hotfulla meddelande i amerikanska öron; *“Good morning American pilots, we are here to greet you on your Fourth of July Independence Day”* Två F-15 plan gensköt de Ryska bombplanen. Det var andra gången som ryssarna gjorde provokativa bombflygningar på Amerikas nationaldag den fjärde juli. Den förra incidenten ägde rum 2012.

Här kan du själv se effekten av ett kärnvapen, som du kan ge olika stora laddningar, i en attack mot valfri stad eller ort i valfritt land:
<http://nuclearsecrecy.com/nukemap/>

*

Det finns ett antal olika spaningsradarsystem, multifunktionsradarsystem och artilleriradarsystem verksamma inom det svenska försvaret.

En spaningsradar skickar ut pulser för att fånga upp ett flertal mål. En spaningsradar kan även vara en multifunktionsradar, dvs. en spaningsradar som även fungerar som en belyningsradar.

En belyningsradar har en kontinuerlig många tusen Watt stark signal som den riktar mot ett fientligt flygplan m.m, så att egna robotar kan söka sig mot reflektionen, när belyningsradarn väl är på. En eldenhet består normalt av en belyningsradar och ett antal lavetter. Avståndet mellan belysare och lavett kan handla om så mycket som 10 km. Då det kan ta timmar att ladda om med nya robotar så bör inte en bataljon om fyra eldenheter splittras upp med alltför långa avstånd mellan varandra.
--

Universalradarn Giraffe AMB använder sig av phased arrays som har ersatt parabol. Phased arrays är lika bra som parabol men billigare att bygga och underhålla. En mobil radar utan ett vapensystem knutet till den gör nytta endast en kort tid innan den blir utslagen. Olika designerade radarsystem kan knytas till t.ex. luftvärnsrobotar och artilleri och även kustrobotar kan komma ifråga. När en anti-radarmissil har låst in sig på en svensk stationär radar så måste man naturligtvis kunna stänga av radarn helt allt som allt, och fälla ned den i marken. Vid ett eventuellt krig på t.ex. Gotland så bör man omdirigera civil luftfartstrafik över Sverige och svenskt vatten för att lättare kunna skilja ut vän från fiende och inte behöva ta i beaktande civilt och privat flyg. Dåliga tyska erfarenheter av att inte ha en gemensam stab vid invasionen i

Normandie under vk2 säger oss att vi bör ha en kombinerad marin- armé- och flygstab om t.ex. Gotland eller Skåne blir utsatt för ett invasionsförsök. En sak vi bör implementera är IFF (*Identification Friend-or-Foe*) mellan både militära och civila finska flygplan till svenska luftvärnskompanier och flyg, för finnarna kommer att behöva flyga över vårt luftrum även under sådana omständigheter, som i ett krig eller en allvarligt krigshotande situation mellan Ryssland och Sverige. Baltiskt civilt flyg kommer att tvingas stanna på marken vid en sådan konflikt, det är inget vi kan göra något åt. Vi måste dock göra klart för finnarna att vi inte kan ta något som helst ansvar för finskt flyg över vårt territorium och vårt territorialvatten i en krigsliknande situation. Om finskt flyg, både civilt och militärt, inte agerar som på förhand avgjort så blåser vi bort dem från skyn med luftvärnsrobotar. Det bör vara en offentlig uppdragstaktisk princip. Om vi sedan lever upp till det är en annan sak.

*

Ryssarna har möjlighet att lägga en ogenomtränglig termodimma på kanske 20 hektar med en höjd på upp till 300 m och en längd på drygt 1 km i upp till dryga 10 timmar, med två grupper á tre maskiner vardera. Systemet de använder heter TDA-2K och kan lägga en rökrida både stationärt och under körning med fordonen. TDA-2K har även en värstingstorebror som går under namnet TMS-65. Dimman kan göra en flygbas ”*osynlig*” för flygspaning och spaning med radar. Men det är inte det som är det primära syftet med att lägga rök, det är ju liten risk att vi skulle kunna göra en påhälsning och fotografera flygbasen från luften. Det primära syftet är att skydda mot robotangrepp med robotar med förmåga till måligenkänning. Men mycket hänger på hur vindarna blåser alt. om det är vindstilla. I vissa kritiska lägen på Gotland, t.ex. vid tidpunkten för en svensk CAS-attack med Brimstonerobotar och/eller bombkapsel 90 mot ett flertal fientliga pansarfordon på Gotland, så kan det vara till vår fördel att koordinera denna attack med ett par JAS-plan med kryssningsroboten Taurus KEPD 350 mot flygbasmålen. Om de fientliga flygbasområdena ligger helt under rök så kan fientligt flyg varken starta därifrån eller landa där. KEPD 350 använder ett navigeringssystem som bygger på bildigenkänning, tröghetsnavigering, terrängreferenser och GNSS för att träffa utvalt mål. Beroende lite på flyghöjd så blir då förmodligen endast terrängreferenser och tröghetsnavigering användbara i sluttampen, men KEPD 350 kan fortfarande slå ut sin måltavla trots röken. KEPD 350 flyger sannolikt an på lägsta höjd.

Sedan är det nog så att KEPD 350 när den når radarräckvidden stiger, och när den når målet tar ett dyk mot målet i 90 graders vinkel. Om det är vindstilla och röken skulle lägga sig över de tre relevanta fientliga flygbaserna i timmar, så hinner vi med att göra mycket nyttigt på andra håll på vårt eget territorium under den tiden. De tre permanenta flygbaserna som berör oss i dagsläget är Luga utanför S:t Petersburg, samt Tjernjakhovsk och Chkalovskfältet i Kaliningradenklaven. Problemet är att ryssarna kan ha flyg redan luftsatt över Östersjön och använda lufttankning. Då kan vi dock simultant i tiden med CAS-attacken på Gotland angripa de luftsatta planen i ett flyngrepp med start ifrån fastlandet. Om verkan är osäker och vi inte tjänar mer på annat håll genom att offra några KEPD 350, så ska vi heller inte bruka dem i det läget. Vi bör alltid ha tillgång till färsk meteorologiska data om Kaliningrad Oblast och Leningrad Oblast (*S:t Petersburgområdet*).

*

NATO:s östliga utvidgning ses av Ryssland som en provokation från USA. Men man ska hålla i minnet att USA:s konventionella styrkor såväl som kärnvapenstyrkor i Europa har reducerats väsentligt sedan det kalla krigets dagar. Vid det kalla krigets slut påbörjades en massiv nedrustning av de förhandslager som fanns i Västeuropa och ett hemtagande av de amerikanska förband som fanns i Västeuropa. Det visade sig kanske tydligast 2013 då den sista amerikanska stridsvagnen i Tyskland transporterades hem till USA. Det synes alltså, som att det inte främst är USA:s styrkor av det konventionella slaget, utan det är Europas egna väpnade styrkor som är stötesten nummer 1 för Putin. USA har sedan länge marginaliserats militärt i Europa men har i 2015 reverserat sitt tillbakadragande av amerikanska stridsvagnar. Nu har amerikanerna strategiskt förflyttat motsvarande en pansarbrigad till Tyskland, en styrka som kan tänkas fördelas till Polen eller möjligen någon av de baltiska staterna. Ryssland har stäven riktad mot Sverige, för inget europeiskt land kommer att komma till vår undsättning. En tidig luftlandsättning på Gotland kommer att ske med förhållandevis små styrkor, någon eller några bataljoner (*kanske 1 000 -1 500 man med lätta stridsfordon, enligt Karlis Neretnieks*). Sannolikt vill ryssen med en luftlandsättning ta Visby flygplats och de strategiska hamnarna, eftersom han vill garantera sig om att logistiskt kunna använda vår flygplats och våra hamnar för sina ljusskygga syften. Ivan behöver inte ens ta några hamnar för att landsätta egna tunga MBT/BMPT/BMD:er, för Ryssland har sina Ivan

Gren RORO-fartyg och landssättningsbåtar av Dugong-klass, som kan köras upp på stranden, och framtida LHD-fartyg/LPD-fartyg och fartyg av Projekt 775/Roputja-klass. LPD-fartyg och Roputja-klassen kan släppa ut amfibiefordon och landsättningsbåtar ur buken på fartygen vid approximativt svensk territorialgräns men kan även fungera som RORO-fartyg. Ett fartyg av Roputja-klass kan ta 10 MBT:er och minst 190 soldater, men inga helikoptrar, och den fungerar därför förmodligen som förstärkningslandsättningsfartyg i kombination med Ivan Gren och LHD (*Amphibious Assault Ships*). Roputja-klassen har eget luftvärn och är välförsvard i aktern, men Dugong-klassen saknar så gott som försvar och kommer förmodligen därför endast att fungera som förstärkningstransport i ett senare skede av kriget. Men de behöver ta hamnarna för underhållstransporter. Ett problem ryssen har är att inte allt de har i form av krigsfartyg av ovannämnda typ, finns permanent lokaliserat i Baltijsk och Kronstadt marinbaser i Kaliningradenklaven respektive S:t Petersburg. Det finns fyra fartyg av Roputja-klassen i Östersjöflottan och ytterligare fyra i norra flottan, av totalt 15 fartyg i klassen som vardera kan ta 10 stridsvagnar och maximalt 340 soldater, som de kan ta till vid ett angrepp mot Sveriges ö Gotland. Det betyder att örlogsfartyg om de inte passerar igenom det danska Stora Bält måste passera igenom Öresund i ett tidigt skede, och de kan då detekteras från land (*Helsingborg*).¹⁵ Rysslands minsta konventionella stridande ubåt (*KILO-klassen*) har enligt *Jane's Fighting Ships 2011-2012* ett djupgående på 6,6 m i ytläge. Öresunds djup är 8 m på de grundaste ställena. Man räknar inte med att konventionella ubåtar kan slinka igenom Öresundspassagen i undervattensläge mellan sträckan Ven till Falsterbo på grund av det ringa vattendjupet. Vi bör ändå ha en spaningsradaranläggning kombinerad med undervattenssensorer som övervakar genomfarten där dygnet runt.

En fientlig luftlandsättning på Gotland och Öland kan komma att ske nattetid efter att strömmen brutits, och då behövs det att våra cirka 250 egna gotländska hemvärnssoldater eller reguljära soldater är försedda med personsökare. Hur ska de annars kunna kallas in med timmars varsel med telefonerna nere när ingen sover på regementen längre? Det kan ju ta mer än sex timmar att komma till skott och kalla in personalen. Vid det laget har

¹⁵ Stora Bält är liksom Öresunds vatten inte internationellt vatten, det är en dansk inre farled. Dock tycks regelverket inte förbjuda utländsk örlogstrafik utanför Natoländerna.

mobilmasternas batterier lagt av.

”En angripare skulle behöva föra över cirka tre tunga mekaniserade bataljoner, artilleri, underhållsenheter m.m. till Gotland. Det blir en ganska omfattande och sårbar operation. Text skulle det ge våra ubåtar goda möjligheter att ingripa.” Karlis Neretnieks

Kanske så är en styrkeuppbyggnad på internationellt vatten strax utanför Gotlands territorialvatten ett rimligt ryskt tillvägagångssätt vid ett ordkrig så länge vi ser till att vi inte kan bli tagna på sängen och om vi har tillräckligt för att styrkemäta med. Men vi behöver då stående relevanta styrkor på Gotland. Ryssen vet att vi inte kan angripa först. Ivans Iskander-M, kryssningsrobotar, flyg, och attackhelikoptrar på framtida LHD-fartyg, kommer i så fall att starta kriget om de inte stöter på några svenska korvetter att sänka för att provocera oss att starta krig och få utlopp för sina aggressioner. Men syftet med att styrkeuppbbygga är att tvinga oss till politiska eftergifter utan kostnad för dem själva.

Projekt 775/Ropotja-klass byggdes i Polen åt Sovjetunionen under 1970- och 1980-talen. Den har en besättning på 98 man och ett dödviktstonnage på 500 ton (*dödviktston = last och drivmedel*). Den kan ta tio stridsvagnar i buken och två kompanier marininfanteri eller uppemot 340 soldater. Den har ingen delvis öppen topp som landsättningsbåten av Dugong-klass har, och den kan släppa ut de simmande BMD-fordonen ur buken liksom Mistral gör. Projekt 775 har en CIWS-kanon – AK-630 – med ett band om 2 000 patroner som den skjuter loss på 30 sekunder eller mindre. Denna CIWS har en effektiv räckvidd på 4 km mot luftmål och 5 km mot mark- och sjösmål. Fartyget har två allmålskanoner, som skjuter 120 skott i minuten med en maximal räckvidd på 15 km, en fram och en bak. Dessutom har den ett sekundärartilleri – A-215 Grad-M – ett raketartillerisystem med en effektiv räckvidd på 30-40 km, som kan skjuta 2 skott i sekunden och som kan brukas mot markmål. Fartyget kan ta upp till 90 minor. (*Läs om Dugong-klassen i en senare underrubrik: **Andra hamnar från Sydost till Nordost som ryssarna kan tänkas utnyttja vid en landsättning på Gotland***)

VI FÅR VÄL TA DEN SNYTINGEN

Ju längre tiden lider, med den politik den svenska regeringen för som går ut på att man inte använder diplomati trots att vi har möjlighet till det enligt havsrättskonventionen, desto svårare blir det att göra någonting åt hela det

här Putins koncept med en geopolitisk storstrategisk gasledning på svensk ekonomisk zon i Östersjön. Jag vill betona att jag aldrig har velat hindra Ryssland från att dra en civil gasledning på svensk ekonomisk zon, det har de ju rätt till. Men de tar sig friheter i och med att de tänker bevaka den med militära medel, det ger inte havsrättskonventionen (UNCLOS) Ryssland rätt till. Som ni kan förstå så är tyst diplomati meningslös och kontraproduktiv i sådana här ärenden. Det måste ske i etern.

Skulle vi i en oförutsedd renodlad sjöstrid där vi blivit beskjutna först, det kvittar lika, vara den som sänker sin motståndare med en sjömålsrobot så blir lyckan kortvarig. Incidenten kommer att tas som en förevändning från rysk sida att börja krig med den starkes rätt, medan om det omvända inträffar, att ryssarna sänker en svensk Visbykorvett, så kan vi inte göra någonting från vår sida annat än att försöka kräva dem på pengar för korvetten och skadestånd till den döda besättningens familjer. Jag har redan förklarat det. Jag anser inte längre att Sverige bör ha en permanent marinbas på Gotland i syftet att där ha förtöjda marina högteknologiska fartyg avsedda för att möta och utmana de ryska militära "*bevakningsskeppen*" i fredstid på svensk ekonomisk zon. Låt ryssarna husera på svensk ekonomisk zon för sig själva istället, även om det kan innebära att det undantagsvis sänks ett eller annat civilt svenskt fartyg som godtyckligt tas för förklädda militära spionfartyg av ryssarna till havs. Vi har en militär flygande radar (*flygspaningsradar PS-890*) och ett signalspaningsflygplan (*Korpen*) som om de opererar över Östersjön kan skjutas ned i fredstid precis som med den nedskjutna *DC-3:an* på 50-talet, antingen över internationellt vatten, över svensk ekonomisk zon eller svenskt territorialkustvatten. Likaledes kan de sänka FRA:s signalspaningsfartyg Orion på internationellt vatten. Men om detta händer så kan vi alltid "*omförhandla*" bort ryssarnas rätt att bevaka sin infrastruktur med örlogsfartyg, på den grunden att ett svenskt civilt fartyg sänkts eller skadats, eller ett militärt spaningsplan skjutits ned alt. signalspaningsfartyget Orion sänkts av den ryska marinen mot alla konventioner. Civila svenska sjömän på fartyg tar lika stora alt. små personliga risker i Adenviken och Indiska Oceanen som de kan tänkas ta på svensk ekonomisk zon i Östersjön vid Gotlands kustvatten i tider av spänningar. Låt de civila sjömännen ta de eventuella förlusterna. Observera att jag inte enbart är ironisk mot den borgerliga regeringen här eftersom jag slagits för en permanent marinbas på Gotland, utan jag är även realpolitisk. Det är bättre att civila rederier förlorar tonnage än att den svenska marinen gör det, för vi kan som sagt aldrig slå först vilket gör våra dyrbara korvetter sårbara, och det politiska priset om vi

väl skulle vinna en fredstida sjöstrid är för stort, vilket gör en vunnen sjöstrid kontraproduktiv. Ryssland är vad oss anbelangar en stormakt. Men jag anser i alla fall att vi ska ha en periodisk depåbas i Fårösund, som kan förse marina enheter med drivmedel och fungera som logistiknav för både korvetter och arméstyrkor vid dessas tillfälliga basering på Gotland. (*Regementen på Gotland ska vi ha permanent.*) Från tid till annan kan vi nämligen patrullera vattnen på svenskt territorialhav och visa vem det fortfarande tillhör, för en total frånvaro öster om Gotland är inte heller bra. En Vedettbåt typ *HMS Jägaren* är lämplig för uppgiften. De svenska sjömän som bemannar henne har bara en 40 millimeters allmålskanon som försvar, och hon "bör" offras först i ett eventuellt sjökrig som tar sin början öster om Gotland. *HMS Jägaren* tillhör röjdykardivisionen som är en del av 4.Sjöstridsflottiljen.¹⁶ Vi kan inte underlåta oss att signalspana med S102B Korpen heller, hur skulle det se ut? Situationer där vi sitter trångt kommer att uppstå. Därför, när vi visar oss öster om Gotland med våra korvetter så måste vi göra det på ett smidigt sätt. Ett sätt att bemöta ryssen är när de kommer med endast enstaka fartyg, eller när vi är två eller flera korvetter. Fredstaktiken kan t.ex. vara att med korvetten/korvetterna röra sig jämsides med de ryska fartygen. Eller köra rakt igenom kölvattnet på lite håll från de ryska fartygen. Eller färdas i 45 graders vinkel längs med och emot de ryska fartygens färdriktning och sedan styra upp i samma riktning som den ryska örlogsen. Eller färdas i samma riktning som de ryska fartygen och låta dem komma ifatt oss. Detta sista förfarandesätt är nästan det bästa och antagligen förenligt med sjölagarna.

Men vi bör aldrig röra oss rakt emot de ryska fartygens beräknade framtida position från en 90 graders vinkel, eller röra oss mot deras för i rakt motsatt färdriktning, eftersom detta tvingar fram ett halt och är provocerande. Man bör inte heller köra ikapp dem bakifrån utom på vårt territorialvatten. Vi bör visa oss i den svenska ekonomiska zonen också med andra fartyg än Vedettbåtar så att ryssarna förstår att de vattnen är våra hemtrakter. Men vi bör vid varje enskilt tillfälle följa något direktiv och en snabbt utarbetad plan på plats. Jag tror att de här förfarandesätten blir psykologiskt riktiga, men ingen kan garantera någonting. Poängen är att vi ska visa att det är vår bakgård, inte att vi vill ta strid. Men vi kan ju också praktisera vanligt sjövätt genom att följa sjövägsreglerna om det tillåts för att ryssarna är beräknliga

¹⁶ 4.Sjöstridsflottiljens huvudort är Berga söder om Västerhaninge, Stockholm.

(som om ryssarna någonsin har varit beräkneliga) och de bestämmer sig för att inte pröva oss.

§

Många är de statsledare och fältherrar, som har smitt planer vilka är militärt aggressiva mot en annan part, utan att egentligen ha haft för avsikt att angripa den andra parten. Men att smida långtgående planer för att invadera ett annat lands territorium leder till ett sluttande plan, och när kulan väl börjat rulla så går det knappast att stoppa företaget. Ett förflugit ord från Putin och kulan är satt i rullning, ingen behöver stanna upp för att planera vidare utan allt är i det ögonblicket redan förberett.

”GOTHUS SUM, CAVE CORNUA” (JAG ÄR GUTE, AKTA DIG FÖR HORNEN)

Våra ubåtar kan nog göra nytta på öppet hav men även när motståndaren ligger stilla i närheten av (*svenska*) hamnar samt vid vissa kustavsnitt på Gotland. Vi bör operera inom torpedskottavstånd till svenska hamnar och får för protokollet finna oss i att tvingas att röra oss endast på vårt territorialvatten. Åtminstone om ryssarna tar till medel som bottenliggande sonarer (*passiva/aktiva*), eller magnetsensorer, eller sensorer som bygger på mätningar av elektriska fält, för att detektera våra ubåtars utväg vid gasledningen, ut i Östersjön från vårt territorialvatten. Det verkar som om ryssarna gör detta fast de kallar sensorerna ”*miljösensorer*”. Passiva bottenliggande sonarer utgår jag ifrån kan detektera svenska ubåtar trots sina tystgående Stirling-motorer på vilket djup som helst i Östersjön. Man kan också, för att i vissa avseenden göra det svårare för ryssen, avmagnetisera ubåtarna regelbundet, t.ex. i en avmagnetiseringsanläggning på havsbotten. Visbykorvetterna har kolfiberarmerade plastlaminatskrov, som är en form av stealth. En annan stealthförmåga kan vara framdrivningssystemet typ vattenjet och en tystgående motor. Men som sagt, vi kan inte do first blood ändå, så de svenska ubåtarna får väl operera i vårt egna vatten, för dessa kan inte slå mot mål i anslutning till strategiska hamnar i stormaktsland så länge som ingen uttalad krigsförklaring har givits eller så länge vi inte har blivit militärt angripna med fysiska vapen. Räckvidden för torpeder idag ligger för en gasturbindrivna Spearfish-torped med pump-jet på mellan 2,3 mil i hög hastighet och 5,4 mil i låg hastighet. I dess högsta hastighet så går den i 150 km i timmen. Vikten är 1 850 kg inkluderat det 300 kg tunga stridshuvudet.

Man får anta att den kan öka sin hastighet i sin slutfas under färden mot målet, eftersom en hög hastighet då är som mest eftersträvarsvärd. Den svenska marinen använder emellertid trådstyrda FFV Typ 613 passive-homing swim-out torpeder, till de tuber som har störst diameter på Södermanland-klass ubåtarna.¹⁷ De rimliga avstånden gör det möjligt för oss att med hjälp av bottenplacerade multistatiska sonarsystem, som ubåtarna kan dra nytta av, operera öster om den norra delen av Gotland och öster om den södra delen av Gotland, med ubåtar som kan avlossa torpeder mot sjömål typ LHD-fartyg vid Slite och vid Ljugarn på östra Gotland. Om det inte går att slå direkt mot LHD-fartygen så ska man åtminstone slå multipelt mot de kringgärdande eskortfartygen. Kanske hinner man då följa upp med att slå direkt mot LHD-fartyget när de torpederade eskortfartygen har sjunkit och lämnat efter sig en lucka i vattnen vid sidan av LHD-fartyget. Det rör sig ju om relativt långa avfyrningsavstånd mot fartyg på relativt djupt vatten. Det förutsätter att våra ubåtar har IDAS luftvärnsrobotar mot LHD:ens helikoptrar. Bättre upp vore torpeder som kan dyka under kringgärdande eskortfartyg och välja ut ett mål som befinner sig mitt i klustret av fientliga fartyg. Multistatiska sonarsystem är aktiva sonarsystem där sändare, och mottagare (*ubåt eller torped*), är fysiskt åtskilda. Multistatiska sonarsystem kan även användas för kommunikation och dessa bör ha en antenn ovanför ytan och kommunikationsnod på sjöbotten för länkning av information, t.ex.

¹⁷ Alla svenska ubåttorpeder har trådstyrning. Torped FFV Typ 613 anti-surface wire-guided passive-homing, med en räckvidd på 20 km vid 45 knop, har en 240 kg stridsspets. Den modernare Torped FFV Typ 62 wire-guided active-passive homing, som enligt *Jane's Fighting Ships 2011-2012* har levererats till den svenska marinen 2010, har en räckvidd på +40 km vid 40 knop. Periskopräckvidden är hälften av det. Men det är inte tråden som begränsar räckvidden, det är torpedens framdrivning som begränsar räckvidden på torpeden. Södermanlandklass-ubåtarnas Cylindrical Hull Sonar (CHS) har en räckvidd på 60 km och dess Flank Array Sonar når 150 km, förutsatt att bottendjupet är tillräckligt för att inte jordens krökning ska medföra att havsbotten skymmer målet. Räckvidden på sonaren påverkas dessutom starkt av vattnets salthalt och temperatur. Våra tre Södermanland- och Gotland-klass ubåtar har vardera 12 torpeder, men endast Gotlandklassen har Torped FFV Typ 62 enligt *Jane's Fighting Ships 2011-2012*. Andra kanske mer uppdaterade uppgifter gör gällande att även Södermanland-klass ubåtarna har Typ 62 torpeder från Bofors.

information från sändande eget flyg, UAS eller satellit. Man kan tänka sig att aktiva sonarsystem kan bestå av batteri- och gasdrivna sonarer med GNSS, på flytbojar som snabbt kan placeras ut, t.ex. släppas från flyg vid förutbestämda koordinater i Gotlands innanhav som ubåtarna i förväg känner till, eller med framförhållning placeras ut av ubåtarna själva.

Efter genomförd attack så ska ubåtarna runda uddarna och återvända till Väst Gotland, för att patrullera vattnen mellan Fårö-Gotska Sandön-Stockholm respektive Gotlands södra udde-Ölands södra udde, och utnyttja kommunikationsnoder alt. skicka upp en signalboj för att sända meddelanden vid en given tidpunkt. Kan vi sända och motta meddelanden via satellit så kan våra ubåtar hålla kontakt med StriC via kommunikationsnoder på sjöbotten och radioboj. Man kan också snabbsända över längre avstånd med kortvågsradio (HF/VHF). Det går även att åstadkomma kommunikation via radiolänk på 3 st. spaningsflyg, som flyger vid en viss given tidpunkt nattetid över luftrummet över norra och södra delarna av Öland, och mellan Gotland och Gotska sandön. De ska flyga på en optimal minsta altitud för att de två ubåtarna Väster om norra och södra Öland, och de två ubåtarna Väst om norra och södra Gotland, ska kunna snabbsända och snappa upp preparerade, krypterade och frekvenshoppande meddelanden från varandra och från basen. Det kan t.ex. handla om statuslägesrapporter. Radiolänkplanen ska transmitta lägesrapporter till ubåtarna (*och ytfartygen*), insamlade av 32.Underrättelsebataljonen på Gotland om det som händer ovanför ytan öster om Gotland, och kanske rapportera målangivning/ordergivning. Allt ska ske inom loppet av sekunder på en fastställd exakt tidpunkt när planet flyger bypass och ger sändningsklartecken under skydd av nattens mörker. Alltihop ska ske i radarskugga från fientliga örlogsfartygs radarspaning vid Gotlands Ostkust.

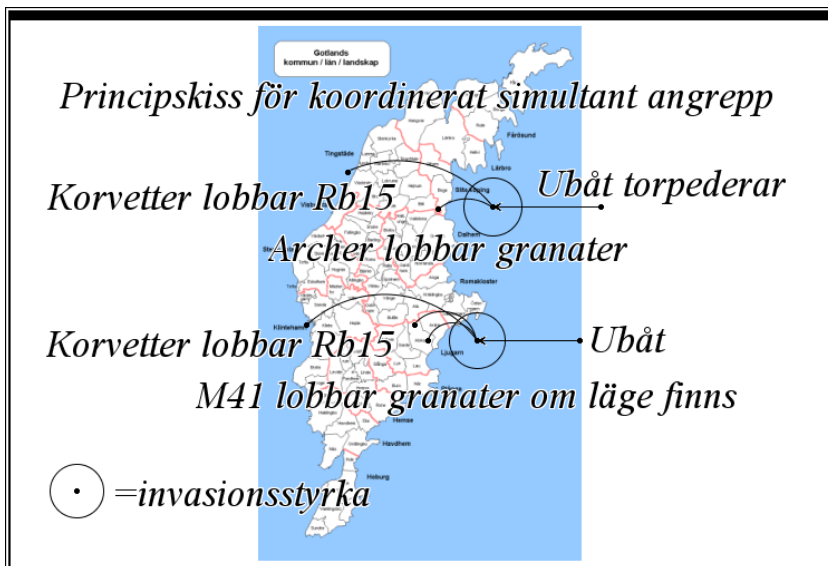

Man kan dra nytta av relälänkar på land och riktade hydroakustiska kommunikationssonarer vid Långe Erik på norra udden av Öland, i Lickershamn på Gotland och vid Skär på norra Fårö samt på Gotska Sandön med tanke på ytorna som ubåtarna ska patrullera och att ubåtarna i undervattensläge ska kunna ha kontakt med varandra på långa avstånd. I första hand ska man i vattnen vid Gotlands innanhav använda sig av ovan nämnda multistatiska sonarkommunikation via marksändning och energiförsörjning från land med kabel till sonaren alt. via fri optisk kommunikation från land. Vidare ska man ha en repeaterstation och en multistatisk sonarkommunikation på Ölands södra udde vid Långe Jan. Repeaterstationer ska finnas på fastlandet Väster om södra halvan av Öland och i Karlskrona örlogsbas. På så sätt kan även en eventuell radiolänk-UAV flyga på lägsta tänkbara höjd över Ölands södra udde och snappa upp dolda signaler från våra ubåtar som den länkar via repeaterstationer på fastlandet till flygbasen i Kalmar och via en av dessa repeaterstationer i Fågelmara på fastlandet till örlogsbasen i Blekinge. Radiobojarerna på ubåtarna är så konstruerade att de har en lång mast för sändande och mottagande av signaler. Intern strömförsörjning på den bogserade signalbojen är att föredra. Om en ubåt är i nödläge så ska man kunna snappa upp signaler från Ölands

och Gotlands kust via det multistatiska sonarkommunikationssystemet och via fastlandet vid alla tider på dygnet.

En LHD har möjligheter att dölja sig bakom öar och i bukten både vid Slite och vid Ljugarn på östra Gotland, och därmed försvara för ett svenskt skottläge med långa torpedskottsavstånd. Vilket i sin tur gör det troligt att ryssarnas operationsplan kommer att vara att LHD:en landsätter förband och verkar från dessa bukter där en sådan taktik är möjlig (*det är även lämpligt för ryssen både med avseende på hamnarna på orterna, avstånd till Visby och av logistisk hänsyn för markförbanden*). Men vi kan kompensera från land med Archer, och granatkastare M/41 med granat STRIX för att gardera oss om vi införskaffar den igen. En Archer eller en M/41 kan knappast sänka ett LHD-fartyg eller en Ivan Gren, men det är inte det som är syftet utan syftet är att skada så många vitala delar att skeppet renderas obrukbart som ledningsfartyg. För mig är det här en viktig del i en operativ doktrin. Det är dock långt ifrån säkert att ryssen i ett initialt skede tar risken att gå så långt in mot land med Ivan Gren att den kommer inom räckhåll för M/41 eller Rb 17. Det är inte ens säkert att Ivan Gren stävar ut från Kaliningrad Oblast i en uppbyggnadsfas, till skillnad från en LHD som nästan är ett nödvändigt medel med dess ~16 helikoptrar ombord. Men om de gör det så behövs det bara ett tiotal M/41 med tillhörande fordon för att det ska gå vägen, i nödfall bara 2-4 stycken framskjutna sådana. Om ifall ryssarna låter LHD-fartygen parkera 7-10 km utanför Gotlandskusten för att fungera som navet i striderna med hjälp av bl.a. IFF (*Identification Friend-or-Foe*) och AIS (*Automatic Identification System*), och parkerar i syftet att sjösätta landsättningsfarkosterna från buken på LHD-fartygen, och Ivan Gren-fartygen och landsättningsfartyg av Roputja-klass kör upp på stranden vid buktarna vid Slite och Ljugarn för att lasta ur, så måste en del av våra M/41 deployeras längre inåt land för att angripa Ivan Gren-fartygen och Roputja-klassfartygen innan dessa har hunnit lasta ur. Archer och våra designerade M/41 granatkastarserviser måste ha egna eldledare med tillgång till personfordon. Kravet är högst 7 km avstånd för att STRIX ska räkna till, men om den inte gör det så räcker kanske våra ubåtars torpedskottfältslägen från södra och norra delarna av Gotland. Och räcker inte Archer och M/41 med STRIX till så kan, som jag har talat om i bok 1, eldledare på östra Gotland typ 32.Underrättelsebataljonen med en UAS, leda in indirekt eld från våra svenska korvetter i havet från den västra sidan av Gotland, som på sina bredaste ställen är 50 km brett. Sjömålsrobot 15 når 70-100 km, källorna varierar men rimligen så är det 70 km som gäller för Rb 15M och 100 km för

Rb 15F (*M står för Marinen och F för flyget*). 1. Amfibieregementet med 2:a amfibiebataljonen kan i den bästa av möjliga världar, förutom att upprätthålla sambanden med hjälp av 201:a ledningskompaniet, angripa LHD:en direkt med kustroboten Rb 17. Alla dessa vapensystem ska angripa LHD:en och RORO-fartyget (*Roll-on/roll-off fartyget*) Ivan Gren, eller motsvarande mindre fartyg med samma funktion, samtidigt på en given signal. Absolut radiotystnad skall råda, i synnerhet för vår örlog, fram till den tidpunkt när man startar kriget genom en samverkande attack från vår sida, annars kan signalspanings satelliter lokalisera örlogsfartygen förutsatt att vår örlog sänder på frekvenser på betydligt högre än 9 MHz. Korvetterna måste till att börja med, ha en ungefärligt tajmad tidsplan för hur många knop man ska fara i för att precis i tid nå sina givna ungefärliga avfyrningspositioner, och inte stå och trampa vatten och göra sig till ett sitting duck-mål därför att man väntar ut övriga plattformars gruppering, när man nått sin destination. StriC måste få klart för sig precis när ubåtar, korvetter och amfibiebataljon m.fl. har gjort klart skepp respektive utgångsgrupperat sig. Detta för att kunna räkna ut och ge signal via t.ex. kortvågsradio eller satellittelefon om verkställande av angreppet för respektive vapensystem på ett sådant koordinerat sätt att attacken orsakar simultanträff mot alla tillgängliga mål, oavsett om distansen mellan våra individuella plattformar och de olika målen samt flykthastigheten på olika projektiler skiljer sig åt. Dock så måste M/41 granater skjutas med koordinerad förskjutning i tiden så att inte granaterna träffar dem egna Rb 15-robotarna och Rb 17-robotarna i dessas bana mot målen. I detta inledande skede spelar vad som ska vara den luftlandsatta 32. Underrättelsebataljonen en viktig roll för att fungera som nav och fastställa vilka av ovan uppräknade vapensystem man ska använda sig av och mot vilka koordinater. Man kan t.ex. inte använda sig av M/41 med STRIX, eller Rb 17 om ryssarna bestämmer sig för att placera sina LHD- och Ivan Grenfartyg mer än 7-9 respektive 8 km ifrån kusten. Men man kan fortfarande använda sig av Archer. Omvänt så kan man kanske inte använda sig av ubåtsvapnet från de i detta stycke anvisade ställena, om LHD-fartygen befinner sig inom cirka 7-8 km från kusten i bukterna vid Slite samt Ljugarn. Ivan Gren måste förr eller senare gå mot kusten eller en Gotländsk hamn för att kunna landsätta fordon.

Fördelarna med ett samordnat angrepp väger upp nackdelarna med att ryssarna kan hinna få i land eller flottsätta LCAC:s med tunga fordon. Men tillvägagångssättet förutsätter att amfibiebataljonen Amf 1 kan hålla sig osynliga för motståndaren och de samtidigt kan nå sjömålen med Rb 17 och att de får målinmätning med hjälp av laserbelysaren. Uppenbart så måste, om LHD-fartygen befinner sig mer än 7-9 km utanför Ostkusten, ubåtsvapnet avlossa sina torpeder vid en given tidpunkt före de svenska korvetterna avfyrar sina sjömålsrobotar från kushavet Väst Gotland. Om M/41 med STRIX, Archer samt Rb 17 används, så ska korvetterna koordinerat avfyrar sina Rb 15 vid en given tidpunkt före dessa tre vapens avfyrning så att respektive vapendel alla når sitt mål approximativt samtidigt. Vi borde ha två amfibiebataljoner, en i Karlskrona och en i Stockholmsområdet, annars så kan de kanske inte utgångsgruppera sig på mer än ett ställe vid Gotlands Ostkust inom rimliga tidsrymder. Flyget bör, så länge vi inte har kryssningsrobotar av typen KEPD 350, om möjligt i huvudsak stå tillbaka i mitt försvar mot en fientlig flottstyrka, det blir mer stridsekonomiskt så eftersom Ryssland har korvetter med luftvärn med lång räckvidd. RBS 70 kan skydda amfibiebataljonen när dessa grupperar Rb 17, det involverar delar av armén. Ubåtsvapnet bör inte användas mot grupper av rörliga örlogsfartyg

på kortare avstånd, annat än till spaning och underrättelseinhämtning. Vi skulle behövt en torpedtyp som kunde dyka under till LHD:en kringgårdande eskortfartyg utan att detonera förrän den når LHD-fartyget. Det är möjligt och kanske t.o.m. lämpligt att angripa fiendeflottstyrkan med ubåtar som är lokaliserade rakt öster om Slite och Ljugarn mitt i Östersjön. I så fall så klarar man nog att angripa en LHD eller Ivan Gren även när dessa ligger <7-9 km från kusten.

Ubåtar är mycket dyrbara maskiner med stor besättning och vi måste göra allt för att förbättra övriga ubåtars överlevnadschanser om en av ubåtarna sänks. Våra ubåtar bör ha en form av svarta lådor som släpps loss och flyter upp efter en viss tid under ytan efter aktivering om aktiveringen inte avbryts inifrån ubåten. I denna svarta låda bör det ha registrerats information om allt som har sagts under ett stridsscenario och alla åtgärder som kaptenen har beordrat och besättningen har vidtagit med basis utifrån sensorinformationen som också ska ha registrerats. På så sätt kan vi utvärdera ubåtskaptenens, ubåtsbesättningens och ubåtens misslyckade prestationer under det som ubåten är konstruerad för – strid. Den svarta flytbara lådan ska ha GPS och en periodisk VHF/UHF-sändarfyr som aktiveras när lådan släpps och flyter upp så att man ska kunna hitta den. Den flytbara lådan ska programmeras med en elektronisk säkerhetskod som ska matcha våra teknikers svars kod när vi har plockat iland lådan, för att endast vi själva ska kunna få tillgång till informationen som lådans innanmäte har registrerat. Om någon annan försöker öppna lådan så ska den självdestrueras. Detta kan ske genom en kombination av redundant inbyggda säkerhetsåtgärder:

1. Lådans hölje kan vara lufttom inuti och reagera på tryckförändringar om den öppnas, som ska medföra att lådan utlöser en inbyggd sprängladdning.
2. Lådan kan ha sensorer som reagerar på frekvenstäta vibrationer som utlöser en sprängladdning om någon försöker skära sig in i lådan mekaniskt.
3. Lådans innanmäte kan vara värmekänsligt och utlösa en sprängladdning om någon försöker ta sig in i lådan med en skärbrännare.
4. Man kan ha en tunn elektrisk hinna som täcker lådans innanmäte och reagerar på strömförändringar som utlöser en sprängladdning

om den elektriska hinnan punkteras eller bryts t.ex. om någon försöker borra sig in i den.

Som ett komplement till denna flytbara svarta låda kan det finnas en intern låda inuti ubåten som registrerar precis samma saker som den flytbara lådan fast bara för senare utvärdering av en vunnen sjöstrid alt. en övning. Jag får tills vidare utgå från att detta redan finns, allt annat vore extremkorkat.

ANDRA HAMNAR FRÅN SYDOST TILL NORDOST SOM RYSSARNA KAN TÄNKAS UTNYTTJA VID EN LANDSÄTTNING PÅ GOTLAND

Det finns en kanske svårnavigerad och spretig fiskehamn norr om Hammarshagehallar på södra Gotland. Strax norr om Vändburgsviken finns ytterligare en hamn samt en badstrand, som kan användas till en lätt logistisk landsättning. Vattnen runt hamnarna är grunda.

Ronehamn på södra Gotland och den från Ronehamn söder om närbelägna badstranden verkar idealiska för en fientlig landsättning av materiel. Ronevägen från Ronehamn är förbunden med väg 142, väg 141 och väg 144. Väg 142 leder direkt till Visby i Nordnordväst via den lilla tätorten Hemse. Vattnen vid Ronehamn ligger skyddade, genom några större och mindre svenska öar i Sydost, från en svensk ubåtsattack. Det innebär att en svensk ubåt som opererar öster om Gotland måste bege sig en bit norrut för att hitta ett skottläge eller en skottglugg öster om öarna. Det är helt förenligt med min ubåtsstrategi på Ostkusten. Bottenreverberationen begränsar sensoravstånden.

Närshamns fiskehamn ligger i en vik norr om Ronehamn. Hamnen an knyter till väg 144 som i sin tur an knyter till väg 142 och väg 141. Det finns ett kluster av vägar för en lätt logistisk ansamling att ta om ryssarna landsätter vid Närshamn, bl.a. till Visby, Ljugarn och Hemse. Men vid Närshamn kan knappast ett transportfartyg av större storlek förtöja, eftersom vattnen är alldeles för grunda. En fullastad Mistral kräver som jämförelse minst 6,2 meters fridjup. På grund av att det finns ett kluster av vägar, och för att vattnen ändå är grunda, så är det inte lägligt att gräva ned svenska stridsvagnar på land i närheten av Närshamn. Närshamns vatten gör att ryska fartyg även är utsatta för svenska ubåtsattacker ifrån sydlig riktning. Mistralfartyg och fartyg av Projekt 775 Roputja-klass varken behöver eller borde förtöja i fiendehamn, inte heller Ivan Gren och landsättningsbåtar av

Dugong-klass behöver förtöja i våra hamnar. Det blir logistiska fartyg som lägger till i kaj i ett senare skede.

Näst i ordningen söder till norr står Ljugarn. Sydsydost om Ljugarn finns ett antal större och mindre holmar som skyddar en fientlig landsättningsstyrka.

Vid Sysneudd Nordost om Ljugarn ligger en fiskehamn vars infart är väl skyddad mot en ubåtsattack från norr, men inte från söder. Fiskehamnen ansluter till väg 146 mot Slite och väg 143 mot Visby, via en del mindre vägar. Vattnen runt hamnen är tillräckligt djupa (13 m) för att tillåta en LHD att befinna sig där för att sjösätta amfibiefordon ifrån buken av fartyget. Viken vid Sysneudd är en trolig urlastningsplats för en LHD och Sandvikens badstrand (*i samma vik*) är en trolig urlastningsstrand för RORO-fartyget Ivan Gren och/eller landsättningsfartyg av Roputja-klass.

Den för stora fartyg trånga fiskehamnen vid Herrvik strax norr om Sysneudd ansluter även den till väg 146 och väg 143. Den går direkt till Visby via två olika men stora vägar. Detsamma gäller för Katthammarsviks gästhamn som tillsammans med hamnen vid Sysneudd och fiskehamnen i Herrvik ligger i ett kluster på kartan.

Vattnen vid Botvaldeviks fiskehamn är väl inte den ideala landsättningsplatsen för en LHD ur skyddshänseende, men vattnen är nog så djupa vid den hamnen. Det ligger en ö kallad Sildungen strax öster om hamnen, som kan ge visst skydd för en landsättningsstyrka. Botvaldeviks fiskehamn ansluter till väg 146 mot Slite i norr, samt väg 147 till Visby.

Vitviken (*Gothems strandbad*) ligger strax norr om Botvaldevik. Det är möjligen ett lämpligt ställe för RORO-fartyg typ Ivan Gren att urlasta pansarfordon på. Fridjupet in mot stranden överstiger dock inte 9 meter. Men viken är inte idealisk för att skydda fartyg i. Vägen vid Vitviken ansluter till väg 146 mot Slite, som ansluter till väg 147 mot Visby.

Näst i tur norröver ligger Slite. Det ligger en badplats i södra Slite som kan användas för att landsätta pansarfordon. Slite hamn ligger väl skyddad under Gotlands Nordostgående kuststräckning samt genom flera stora holmar eller öar Sydost hamnen.

Valleviken har en mycket bra och rak hamn och en intilliggande badplats. Det behövs inget manövrerande för att parkera ett stort stödfartyg i den hamnen. Fridjupet in mot viken varierar mellan 14 m och 9 m, av vad man kan utläsa på Eniros kartbilder. Hamnen ansluter till väg 148 som går direkt till det närliggande Fårösund i norr.

Kappelshamn med 6,2 m fridjup och Visbyhamnen måste vi själva kontrollera från dag 1. De ryska Ropotja-klass landsättningsfartygen, som kan fungera som RORO-fartyg, har en Deep draught på 3,7-4,2 m.

Kanske låter ryssarna sekundärt landsättningsfartyg av Ropotja-klass lasta av så många stridsvagnar/stridsfordon som de till en början kan och säkrar hamnar, bukter och den östra delen av Gotland innan de tar risken att från internationellt vatten gå mot öjn med Ivan Gren-fartyg, Dugonger och eventuellt lägga till i hamn med en LHD för att skydda sig mot ubåtsangrepp. Steregustji-klasskorvetter och Amiral Gorshkov-klasskorvetter står då initialt för det huvudsakliga luftvärnet. En Dugong kan lasta 140 ton hjulfordon/stridsfordon. Den är delvis öppen uppåt vilket gör den ideal för att transportera artilleri. Det finns fem sjösatta Dugonger (september 2014). En försiktighetsåtgärd de förmodligen tar till först vid ett sjöväga angrepp är att från en LHD 22-23 km utanför kusten skicka upp åtskilliga attackhelikoptrar för att rekognosera och sondera terrängen på östra Gotland innan de tar risken att gå mot kusten. Därför så behöver vi kamouflera och dölja M/41 granatkastarna och serviserna och Rb 17-systemen som vi ska ha fört fram till östra Gotland.

Vi kan inte förklara krig mot en stormakt, det är endast stormakten som kan förklara krig mot oss. Problemet är att stormakten har förmågan att både sänka svenskt tonnage utan att förklara krig samtidigt som de provocerar oss till att förklara krig, alt. få oss att försöka hämnas sänkt svenskt tonnage för att få en ursäkt att förklara krig. Kniven vi tvingas använda har ett kort blad i och med att våra ubåtar, med tanke på den ryska Östersjögasledningens sensorer, är restrikerade till egna hamnar och vatten. Knivens blad är faktiskt så kort att jag föreslår att en del av 1.ubåtsflottiljen verkar i Kattegatt, Skagerack och Nordsjön från en marinbas i Göteborgstrakten i framtiden, kanske Halmstadstrakten nära Lv6. Om ryssen i samband med en rysk mikroinvasion av Gotland och Skåne gör ett försök, eller hotar med att minera Göteborgs Hamn, så kommer vår ubåt kunna göra nytta där. Det är

ingen som säger att våra ubåtar inte kan ta sig tillbaka till Östersjön om det hettar till och vi tillåts en rimlig reaktionstid. En del ska finnas i Karlskrona (3 st ubåtar) och en del i Berga eller Muskö (2 st ubåtar) och i framtiden en del i Göteborg. Det får förekomma ett utbyte av ubåtar mellan orterna.

På något sätt måste vi kunna urskilja rysk fartygstyp från fartygstyp, när de befinner sig på vår ekonomiska zon eller Östersjön i gemen. Vårt primära mål måste bli att korta vår reaktionstid för Gotlands omedelbara försvar i framtiden. Det hade varit bra om vi hade kontinuerlig tillgång till satellitbilder över ryska hamnar. Det bör primärt vara på agendan för att skilja fartygstyp från fartygstyp av Östersjöopererande båtar och för att studera deras rutiner. Vi behöver även tre OTH-SW radar för tidig förvarning på Gotland, en vid Hammarudd på västra Gotland för uppsikt Sydväst och två växelsändande vid Harudden på norra Gotland för uppsikt åt Nord och Nordost. Samt en vid Tystberga 70 km söder om Stockholm för uppsikt Ost och ett fåtal radarstationer med individuellt nedfällbara 3D-radarantennar på Gotland för att varna och målange det jakt- och attackflyg m.m. som kommer från Finska viken och Kaliningradenklaven. Vi behöver dessutom Heliumballonger med radar mot lågtflygande mål, främst i Blekinge, på Öland och på Gotland.¹⁸ Stationära radarsystem, i synnerhet aerostat och OTH-radar, kommer i händelse av krig att bli självklara måltavlor. Men vi ska inte skänka bort dem. De mest optimala stationära 3D-radarsystemen kan ha ett underjordiskt närskyddsluftvärnssystem knutet till sig, och det kan även OTH-radarna ha. Bägge ska också ha en hemvärnstropp knuten till sig. Denna tropp ska skydda mot att radaranläggningen erövrats eller saboteras. (Se även **Radarsystem** i bok 1.)

UBÅTSKRIGFÖRING

Efter avlossandet av torpeder så skulle hypotetiskt sett en ubåt istället för att dyka kunna stanna på periskop/sensordjup och attackera konvojens

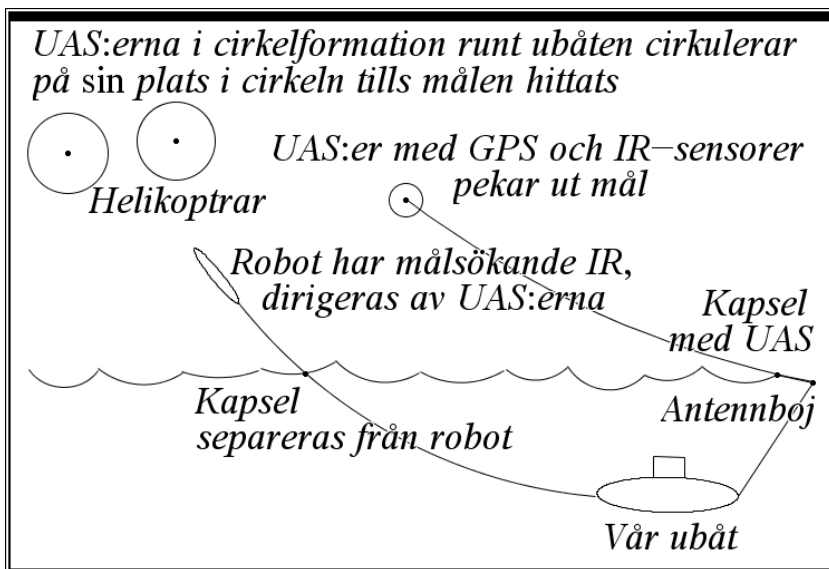
¹⁸ Radarsystem har olika radarfunktion – sjöfartssradar, mellanhöjdsradar mot flyg, artilleriradar etc. Radaranläggning 810, som spanar mot luftmål är t.ex. lokaliserad vid Kolmården, PS 860 är lokaliserad i strilradaranläggning 860 i fortifikatoriska berggrum. PS-871 är flygvapnets och marinens uppdaterade 2-dimensionella spaningsradar (2014) och används för luftmål på låg flyghöjd och mot sjömål, den finns snart stationärt runt om hela landet.

ubåtsjagare, eller ubåtsjagande helikoptrar, med robotar. Sedan kan man lämna den egna överfallsplatsen. Om man har en flytnod och ett par invisnings-UAS så kan man med robotar avlossade från under ytan angripa helikoptrar som är utrustade med passiva sonarer. Men man måste på förhand veta vilken typ av motmedel som motståndaren har tillgång till. Periskopen på svenska ubåtar borde vara panoramaperiskop. De bör kunna se i mörkret, uppåt och åt alla vinklar. Panoramaperiskopet bör ha stereoljudupptagning från ubåtens närområdesomgivning. Man får då tillsammans med bildförstärkare, signalspanare och IR-spanare/sensorer ut mesta möjliga av ett periskop. Med ovanstående system får man det bästa från två världar – ubåt och stealthkorvett i ett. Det kan vara ganska grunt i närheten av hamnar i Östersjön, långt grundare än 30 meters djup, och möjligheterna att gäcka ubåtsjagare är därmed minst sagt begränsade där. Även den egna signalmottagningen från multistatiska sonarer under ytan kan bli begränsad. Att på ett givet uppdrag under flykt, med en mingördel kunna släppa snabbt uppåtstigande mindre flytminor som är hopbundna i rätt stumma fjäderpinnar på rad, minst fem minor med cirka två meters mellanrum och ett par sekunders utlösningfördröjning, mot ubåtsjagare är en bra egenskap hos en ubåt enligt mig. I synnerhet i grunda kustnära områden där djupet inte är ens vän. Man kan ha mindre torpedtuber i aktern för kavitetslockbeten.

Min vision är att framtidens svenska ubåtar ska kunna avlossa luftvärnsrobotar och mark/sjömålsrobotar från över och under ytan. Det finns en tysk luftvärnsrobot utvecklad från IR-roboten IRIS-T, den taktiska IDAS till Type 212 submarine class. Det är en robot under utveckling, som främst är avsedd mot ASW helikoptrar och andra lufthot, men den kan även användas mot små och medelstora ytfartyg och mot landmål. (ASW = *Anti-Submarine Warfare*.) IDAS har en räckvidd på cirka 20 km. 4 robotar i ett magasin passar i en torpedtub. IDAS kan avfyras när ubåten har nedstigit under ytan. Man kan tillåta sig att komma en bit närmare örlogsfartyg om ubåten är utrustad med luftvärnsrobotar. Trådstyrda torpeder används mot två eller fler ubåtsjagande korvetter som taktiserar genom att en eller flera av dem flankerar ubåten. En ubåt skulle kunna nedstiga under ytan och skicka upp ett par autonoma UAS:er som står i förbindelse med ubåten via en flytnod på havsytan. UAS:erna kan sedan målinvisa genom t.ex. lock-on-jam mot helikoptrarnas störmiddel och genom triangulering till luftvärnsrobotarna mot helikoptrarna. Man kan inte målinvisa med en flytnodssensor, och även om man kunde så skulle en aktiv och även en passiv målinvisare samtidigt röja ubåtens läge definitivt. Den flytnod man har, måste vara en form av

signaturanpassad radiomottagare där endast antennen sticker upp över ytan. IDAS är inte optimal för att slå ut markmål med sin endast 13 kg tunga stridspets. Men man kan fyrdubbla kraften hos en stridspets från 13 kg till 52 kg om man reducerar ett magasin, från 4 robotar á 13 kg stridspets, till 1 robot med 52 kg stridspets, per torpedutskjuten robot. Ryska korvetter och fregatter kan bara ta en (1) helikopter liksom svenska korvetter kan. Ett magasin med fyra robotar och två magasin med sammanlagt fyra UAS:er borde göra jobbet mot ett par ASW-helikoptrar. Våra ubåtar bör vara utrustade med anti-torpedtorpeder då vi röjer vår placering för helikoptrarna när vi skickar upp UAS:erna.

Landsättningstonnage är förmodligen eskorterade av korvetter med ASW-helikoptrar. Jag ser därför många tillfällen då det kan vara nyttigt med luftvärnsrobotar avfyrate från under ytan, och markmåls- och i någon mån sjömålsrobotar också. Sjömålsrobotar avfyrate från under ytan har möjligen, jag säger möjligen en fördel visavi´ torpeder, den tvingar inte ubåten att ligga stilla under ytan under robotens banfärd lika länge som om man hade använt en trådstyrd torped. När det gäller luftvärnsrobotar så är det bättre för en ubåt, och i synnerhet ubåtsbesättningens nerver, att slippa utföra defensiva försök att under ytan slinka undan fartygsbaserade ASW-helikoptrar efter en utförd torpedattack mot t.ex. landsättningstonnage, så att man istället kan koncentrera sig på att vara offensiv mot helikoptrarna, fortfarande från under ytan eller från periskopdjup. Jag skriver att man ska vara offensiv mot ASW-helikoptrarna, men man behöver inte vara offensiv med själva ubåten, eftersom ubåtsbaserade luftvärnsrobotar kan ha en räckvidd på ~20 km. Det betyder att IDAS kan avfyras mot helikoptrar som är på uppskattningsvis 18 km håll från ubåten, inom no escape zone. Men det måste då ske från periskopdjup. Man utnyttjar i första hand IDAS mot en ASW-ubåtsjaktshelikopter när helikoptern befinner sig på gott avstånd från sin fartygsplattform. IDAS tvingar därför fienden att bruka sina helikoptrar i nära parametrar till deras egna fregatter, eller så skjuts helikoptrarna ned. Så ubåten får följaktligen en valmöjlighet att lämna överfallsplatsen relativt tidigt om fiendens helikoptrar inte opererar separerade från sina plattformar.

Det finns en matematisk metod som går under namnet MSO (*Management Search Operations*), som polisen i Överkalix framgångsrikt använder sig av för att hitta folk som har gått vilse i vildmarken, och som ursprungligen grundar sig på en metod eller matematiskt program som amerikanska konvojer använde för att ta en omväg runt tyska ubåtar under andra världskriget. Prognosen för polisen i Överkalix att hitta vilsegångna människor är klart bättre nu, och normalt så hittas den eftersökta inom några timmar. Det är en idé för den svenska marinens ubåtar att lära sig av i många situationer, både när de vill agera jägare och när de vill undgå upptäckt.

SUVERÄNITET ELLER INTERNATIONALITET

Kopplingen mellan suveränitet och nationellt försvar leder enligt forskaren på Försvarshögskolan Magnus Christiansson till en *"suveränitetssynvilla"*. Christiansson hävdar att när internationellt samarbete väljs bort med argumentet att landet blir beroende av andra stater, förloras kapacitet, vilket i slutändan endast leder till ökande beroende av andra länder. Han har rätt. Fast jag ser inte någon anledning till att vi förblir beroende om vi inte samtidigt satsar på ett starkt försvar. Jag håller inte med Christiansson när han säger att

så länge vi inte har tillväxt så kan vi inte satsa på försvaret. Ett starkt försvar *skapar* tillväxt, det är empiriskt belagt. Civilekonomen och överingenjör Peter Nordlund, verksam vid Totalförsvarets Forskningsinstitut (FOI), menar att omvärldsutvecklingen med lägre försvarsutgifter inom EU och NATO snarare skapar ett behov för Sverige att kompensera för deras lägre försvarsutgifter än att följa John. Sverige har en mycket högre GDP idag än för 20-25 år sedan, men likväl satsar vi mindre på försvaret än vi gjorde då i förhållande till GDP. Dessutom så har priserna på olika vapensystem rusat i höjden i de flesta fall.

*

I ljuset av den senaste tidens ryska ansträngningar att hämta hem etniska ryssar i utbrytarrepublikerna till ryssland så kan det berättas att President Putin har undertecknat ett dekret som gör det fritt fram för utlänningar att ta värvning i den ryska armén. I ett annat dekret blir det möjligt för ryssar från Krim att tjänstgöra i den ryska armén.

VEM ÄGER INTERNET?

Jag tänker inte hålla någon på sträckbänken, svaret på rubrikens fråga är USA. Det vet vi för att USA kan fortskrida med sin övervakning av utomamerikanska organisationer och medborgare på nätet utan att något händer. Man behöver inte starta krig för att manövrera bort den angloamerikanska axelns dominans. Det räcker med att man gör två saker.

- i. Följer Guds vilja eller en stark moralkod.
- ii. Bygger ett parallellt Internet mer fritt från övervakning.

Det är naturligtvis ingen liten sak att bygga upp ett Internet från grunden med alla dess enskilda komponenter och nätverk. Men jag bedömer att vi, tillsammans med de flesta nordeuropeiska länder, kan göra det. Även Frankrike, Italien och Spanien är möjliga kollaboratörer. Det beror på vad de kan delta med. Det är ingen som kommer att förhindra samarbete mellan enskilda akademiska amerikaner/britter och de nordiska länderna i projektet, men tyvärr så är britterna för sammanlänkade med och favoriserade av staten

USA för att komma ifråga som nationell samarbetspartner. Jag tror att de som stat snarare skulle motarbeta oss än medverka till att projektet blir realiserat. Det vet man därför att Storbritannien och commonwealthländerna är exkluderade från den övervakning som USA har lagt på alla andra länder inklusive Tyskland och Sverige.

Vad det gäller fakta om den amerikanska avlyssningen av EU, den s.k. PRISM surveillance program, så vet man inte så mycket. Man kan läsa följande på Wikipedia;

On June 19, 2013, U.S. President Barack Obama, during a visit to Germany, stated that the NSA's data gathering practices constitute "a circumscribed, narrow system directed at us being able to protect our people".

Wikipedia ger inga ledtrådar om vad och vem som det har spionerats på, trots en uttömmande och lång, uppenbarligen myndighetsskriven Wikipediasida – PRISM surveillance program. Myndigheten ansåg det uppenbarligen bättre att förekomma än att förekommas. Man vet att tyska BND (*utrikesspionaget*) har använt sig av det amerikanska spionprogrammet XKeyscore (XKS) för analyserande men ej insamlade av data sedan 2007, och BfV (*inrikes underrättelseverksamhet*) har använt sig av en testversion sedan 2012. Så tyskarnas säkerhetstjänst måste ha känt till de till juli 2013 hemliga verktygen för den amerikanska övervakningen. Men därmed inte sagt att de har godkänt att amerikanerna avlyssnar EU-parlamentet eller Angela Merkel och läser deras e-mejl. I maj 2015 framkom det dock att mycket tyder på att tyska BND hjälpt amerikanska NSA att bl.a. genomföra industrispionage mot europeiska företag. Det ligger därför nära tillhands att tro att amerikanerna har kunnat övervaka fastlandseuropéerna, inte så mycket för att de har haft teknologiska trumfkort, utan på grund av européernas eget samarbete med NSA, att amerikanerna har spelat ut europeiska länder på kontinenten mot varandra. Det kanske inte ens behövs att vi bygger ett eget internet för att stoppa Prism surveillance section 702 program. Det kan räcka med att vi avstyr europeiska underrättelseorganisationers samarbete med NSA genom att exponera amerikanernas metoder och vidtar tekniska försiktighetsåtgärder.

EU-kommissionen kritiserade **den 2 december 2013** det man kallar USA:s "*storskaliga spionage mot medborgare, företag och ledare*" i Europa. Danska Telenor och vice ordförande i det norska Stortingets kontroll- och

konstitutionsutskott, Michael Tetzschner är upprörda över FRA:s övervakning av våra grannländer. Jag skulle bli mycket förvånad om inte resten av världen gör gemensam sak med FRA, och hälften av världens säkerhetstjänster samarbetar med FRA, inklusive Danmarks och Norges. En stor del av Rysslands kommunikation med omvärlden sker via svenska kablar. Men jag tror inte att FRA spionerar på Stortinget, det finns ännu inga avslöjande Edward Snowden-dokument, som talar för svenskt spionage av den typen mot vänligt sinnade och till råga på nordiska grannländer. Vi är helt enkelt bättre än så.

CYBERSPIONAGE, MÅLTAVLA SVERIGE

Ända sedan Bush-tiden samlar, sparar och ibland läser/lyssnar Amerikanska NSA (*National Security Agency*) på selekterad konversation av miljontals fransmän och spanjorer och förmodligen även miljontals tyskar, svenskar m.m. Merkel surnade för övrigt till när hon senare i slutet av oktober 2013 insåg att hon förmodligen själv var avlyssnad av NSA. NSA avlyssnade den tyska statschefen Angela Merkel's telefoner tillsammans med 33 andra världsledares, i alla fall enligt visselblåsaren Edward Snowdens uppgifter, vilket inte har dementerats av NSA eller Vita Huset. NSA säger att de avlyssnar folk för att undvika framtida terroristdåd. Är då Merkel terroristsympatisör? Man kan i alla fall vara säker på att allt som Angela Merkel har sagt också har lyssnats på av någon högt uppsatt i den amerikanska regeringsapparaten, till skillnad från det mesta av det övriga "mediebruset". Frågan är om de ens anser sig klara sig utan NSA:s kontroversiella metoder längre. Det ser uppenbart ut som att de kommer att släppa avlyssningen av Västvärldens världsledare och Europaparlamentariker genom deras "section 702 program" vars måltavlor är utländska individer på andra sidan haven. Men vad gäller övriga europeiska medborgare så tror jag inte att det blir någon upprättelse. Section 702 program skiljer sig från section 215 program som riktar in sig på metadata över medborgare. Det man är intresserad av med section 215 är inte i första hand vad som sägs utan vilka nätverk som finns, alltså uppgifter om vem som ringer vem, när och hur ofta, enligt en svensk säkerhetsexpert. Section 702 är sannolikt mycket mera långtgående. Det brukar inte vara lika lätt att spionera på sitt eget folk i en demokrati ur ett juridiskt perspektiv.

SPIONAGE, MÅLTAVLA TYSKLAND

En anställd på den tyska underrättelsetjänsten BND ska ha spionerat för USA:s räkning. Mannen ska ha lämnat över hemliga dokument. Det handlar om dokument som bland annat kommer från det politiska utskott som undersöker den amerikanska underrättelsetjänsten NSA:s verksamhet i Tyskland. Den 31-årige medarbetaren på underrättelsetjänsten BND ska under två års tid ha samlat ihop 218 dokument på en USB-sticka. USA ska ha betalat honom en struntsumma på sammanlagt omkring 250 000 kronor. Den misstänkta spionskandalen rullades upp efter misstankar om att mannen stod i kontakt med rysk säkerhetstjänst. Han greps i området kring München och ska i förhör själv ha medgett att han sålt uppgifter till USA. Enligt Süddeutsche Zeitung bjöd det tyska utrikesdepartementet in USA:s ambassadör för att be honom hjälpa till att reda ut vad som hänt. Mannen misstänks ha lämnat ifrån sig dokument från ”NSA-utskottet” i den tyska förbundsdagen. Utskottet har till uppgift att undersöka omfattningen av amerikanska NSA:s verksamhet i Tyskland, och tillsattes efter Edward Snowdens avslöjanden. Bland annat ska förbundskansler Angela Merckels mobiltelefon ha varit avlyssnad. Nu kan således uppgifter från det utskott som är satt att granska USA:s underrättelsetjänst, ha läckt vidare till USA. Källa; **SR;Ekot, den 5 juli 2014** Den tyska regeringen begärde i juli 2014 att den högste företrädaren för den amerikanska underrättelsetjänsten (CIA) i Berlin skulle lämna landet, och detta var det senaste jag har hört om kontroversen.

I boken ”Den Stora Spionskandalen” vilken jag har kommit över ett exemplar av från tiden, som gavs ut första gången 1971 i Tyskland och 1972 i Sverige, författad av de två Der Spiegel-journalisterna Hermann Zolling och Heinz Höhne vilka var ledande experter på underrättelsetjänster verksamma i Väst- och Östtyskland vid tiden, framgår det att fenomenet med amerikanskt politiskt spionage och industrispionage mot (Väst-)Tyskland har ägt rum långt innan IT-åldern. Jag citerar här ordagrant från boken:

Då var det mycket lättare för amerikaner, briter och fransmän att hålla ögonen på Tyskland – de hänvisade helt enkelt bara till sina rättigheter som ockupationsmakter och kraven på trygghet mot infiltration österifrån. Under hänvisning till sådana argument hade de västallierade alltsedan 1945 avlyssnat tyska telefonsamtal och öppnat tyska brev. På varenda större

telegrafstation i Västtyskland satt tyskar, som i själva verket arbetade för de allierade och på deras anvisningar avlyssnade olika telefonsamtal och spelade in dem på band. På kvällarna hämtades dessa band av allierade officerare och utvärderades av dessa. Osäkerheten inför denna avlyssningstrafik gick så långt, att inte ens förbundskansler Adenauer själv – enligt vad han förklarade offentligt vid ett sammanträde i förbundsdagen – kände sig trygg för objudna lyssnare. CIA:s högsta telefonkontrollbyrå låg till exempel i många år i JG-höghuset i Frankfurt. Här kunde i praktiken vartenda telefonsamtal som fördes i hela den amerikanska ockupationszonen avlyssnas och spelas in på band. För att kunna avlyssna lokalsamtal i t.ex. Stuttgart begärde CIA-officerare helt enkelt av tyska teletjänstemän, som hade order att hålla absolut tyst om saken, att de skulle "förlänga" den önskade ledningen med en tråd till Frankfurt. På så sätt kunde man sedan sitta i Frankfurt och avlyssna lokalsamtal i Stuttgart.

Men för att sådana saker alls skulle bli möjliga krävdes medverkan från tyskarnas egen sida. Och både Organisation Gehlen/Bundesnachrichtendienst, författningsskyddet och den militära avskärmningstjänsten gick också de "befryndade tjänsterna" tillhanda – men inte utan vissa egennyttiga baktankar. För i gengäld lät de allierade kollegerna ofta nog sina tyska vänner vara med och utnyttja den rätt till avlyssnande av telefonsamtal som i ockupationsfördraget garanterades de ockuperande makterna.¹⁹ Till slut utplånades nästan helt gränserna för vem som avlyssnade vem. Ofta misstänkte till och med Gehlens lokalavdelningar att de avlyssnades av sina västliga allierade.

Naturligtvis låg det mycket bestämda avsikter bakom denna allierade övervakning. Vad som animerade dem var inte i första hand att skydda sina truppstyrkor i Västtyskland mot spioner från öst. Nej, både briter, amerikaner och fransmän var avsevärt mer intresserade av det tyska näringslivet och vad som hände där. Det fanns knappt ett enda västtyskt industri- eller handelsföretag, som inte var utsatt för telefonspionage från västmakternas underrättelsetjänster. Resultaten – framtidsplaner, produktionssiffror, affärsöverenskommelser, prisöverenskommelser – utvärderades noga i de västliga underrättelsetjänsternas avdelningar för näringslivet och sändes vidare till intresserade företag i de egna hemländerna, som hjälp åt dessa i konkurrensen med tyskarna. Och dessa amerikanska, brittiska och franska informationsavsnämre visade också sin tacksamhet på rätt sätt. De lät respektive underrättelsetjänster värva

¹⁹ Meddelat från BND, 1969.

medarbetare bland deras utlandsrepresentanter och rentav använda dem som täckmantel för att sända ut egna agenter, framför allt till öststaterna, väl camouflerade av olika firmanamn. Affären var i hög grad lönande för båda sidor. "De utländska företagens rena förtjänster på grund av den telefonavlyssning som förekommit hos oss måste", förklarade en gång en högre BND-tjänsteman tämligen bistert, "enligt min uppfattning belöpa sig till miljarder mark sammanlagt under de här decennierna. Våra kära kolleger behövde ju bara öppna de rätta breven i våra egna företags post för att få hela produktionsplaner i sina händer, planer som möjliggjorde för konkurrenfirmen i till exempel Frankrike att spara in hundratusentals mark, kanske ännu mera, i utvecklingskostnader. Vi inom BND räknar med att det industrispionage som våra vänner i Väst utövat här genom sin post- och telefonkontroll måste ha kostat oss minst lika mycket som industrispionaget från öst." Dessa affärer blomstrade ända till 1968, då de västliga UT-männen till slut tvingades släppa kontakten med de tyska ledningarna och efterträddes av BND, författningsskyddet och den militära avskärmningstjänsten. Hämtat från sidorna 370-372 i kapitel 12 i boken "Den Stora Spionskandalen".

§

Det är bara fyra utpekade länder som NSA inte får avlyssna, enligt hemliga juridiska dokument från 2010, som Edward Snowden läckte i juni 2014. Enligt dokumenten har underrättelseorganisationen NSA haft mycket större frihet att samla in information än vad som tidigare varit känt, skriver Washington Post. Endast Storbritannien, Kanada, Australien och Nya Zeeland är undantagna från spionövervakningen. Med bland de läckta dokumenten finns också en lista på 193 länder i världen vars regeringar kan vara intressanta för NSA och det är nästan alla världens länder. Världsbanken, Internationella valutafonden, och det Internationella atomenergiorganet IAEA får också avlyssnas. Den specialdomstol som har till uppgift att övervaka NSA har slagit fast att det är tillåtet för NSA att avlyssna all teletrafik som går till och från intressanta spionmål i andra länder. Men det är inte det enda - enligt Washington Post får NSA också samla in all kommunikation som handlar om de intressanta spionmålen. Det gör att en mycket större grupp människor inkluderas i den krets som kan avlyssnas, skriver Washington Post.

Men NSA kan inte tillåtas spionera urskillningslöst på privatpersoner. Först måste privatpersonen själv godkänna användarvillkoren för diverse appar, vilket han/hon ibland måste göra för att telefonen överhuvudtaget ska fungera som det är tänkt, då installationen av appen är essentiell för mobilens funktion. Så i praktiken är det obligatoriskt att låta sig spioneras på. NSA kan lätt ta reda på var du har varit, när du har varit där, vilken färdväg du har tagit och de vet också vem du har sms:at eller talat med och hur du ser ut förutsatt att du har tagit bilder som hamnar i molnet kopplat till din mobil och dator. Hade det inte varit så att användaren själv måste godkänna spionaget mot honom/henne så hade ju vem som helst kunnat spionera mot vem som helst, i synnerhet mot USA, och USA hade inte kunnat göra något åt det utan att förlora ansiktet. Det hade blivit "*Bellum omnium contra omnes*" = Allas krig mot alla. Nu kan USA offentligen pressa länder till att åtala eller lämna ut databrottslingar för spionage istället för att USA bara sitter tyst och överksamt. Alla appar kan inte användas för NSA:s syften och användarvillkoren för dessa är inte skrivna av NSA eller ens av amerikanska jurister. Posse Comitatus Act förbjuder för övrigt amerikansk militär att samla in information om amerikanska medborgare, och NSA lyder precis som de väpnade styrkorna under United States Department of Defense.

Ovanstående är bara en hypotes men den är högst rimlig och den är logiskt härledd. För vi vet ju att spionage förekommer från NSA:s sida, frågan är bara hur och under vilka former. Där kan man börja nysta. Jag vet inte, och jag tror inte att det är någon i Europa som vet, eftersom det inte uttryckligen står någonstans i användarvillkoren när man laddar ned en app, att man kan bli spionerad på av NSA. Kanske Storbritanniens regering och underrättelsetjänst vet. Men jag läste i dagarna (*juni 2014*) att NSA håller på att inrikta sig på – förmodligen delade – bilder nu. Sannolikt kommer de nu att inrikta sig på redan misstänkta personer, deras utseende och klädsel och omgivningarna där de befunnit sig eller befinner sig, personliga associationer, foto-associationer, tidpunkter för rörlig aktivitet och kameraaktivitet samt transportsätt t.ex. tåg, buss, bil eller motorcykel. NSA har ju koll på var en del av de misstänkta håller hus via mobilernas GPS-appar typ Family Locator, en app bland många som kräver tillgång till dina personliga foton och känsliga uppgifter, när du installerar den. Tåg kör i unika mönster eller järnvägsbaneraksträckor och stationerna ligger med långa mellanrum på givna platser. Bilar kör i ett mönster som ofta innebär rakaste vägen utan förutsägbara mellanstopp på rakor. Bussar kör i förutbestämda krokar och stannar regelbundet på samma ställen på raksträckor. Motorcyklar kan köra och parkera på vissa gator, där fyrhjulningarna inte får köra eller

parkera, och tar sig fram snabbare än övrig trafik i rusningstrafik. Detta mot individer som redan har fastnat i NSA:s garn genom misstänkta mejl-konversationer och textmeddelanden. Men det känns inte bra för oss andra vanliga Svenssons heller att NSA kan ta del av personliga bilder och information om oss, alldeles oavsett att våra bilder förmodligen aldrig blir nagelfarna av experter på NSA. Det räcker med att någon annan har *tillgång* till personliga bilder på våra familjemedlemmar, vårt allra intimaste och värdefullaste. NSA har problem med att många informerade européer och andra världsmedborgare utanför USA, är motvilliga till att installera eller uppdatera appar som kräver tillgång till personlig information och bilder på mobilen. Man lockar därför med ett väl tilltaget gratis lagringsutrymme i molnet. Jag för min del har resignerat. Jag laddar ned alla till mig föreslagna appar nu, även de som kräver tillgång till känsliga uppgifter, annars är det risk att jag får problem med mobilen, alt. så förlorar den sin fulla funktion. De kan få tillgång till hela mitt privatliv, för det har de ju förmodligen ändå.

I augusti 2015 såg man antagligen effekterna av den amerikanska regeringens mer eller mindre öppet utlovade skärpning av section 702 programmet, med uppgraderingen till Windows 10 för att göra livet surt också för PC-ägare med Windows operativsystem. Egentligen så är det Microsoft som samlar in informationen, men på grund av mängden information så lagras den bara temporärt. Vilket inte betyder att de inte kan lagra intressant information längre tider. Inte heller betyder det att Microsoft inte delger information till amerikanska myndigheter när dessa kräver tillgång till känslig information om medborgare och företag i Europa, bortsett från medborgare och företag i Storbritannien förstås. Allt du skriver på tangentbordet laddas upp, inklusive lösenord, kreditkortsnummer, innehåll i krypterade mejl, sjukjournaler, polisutredningar, försvarshemligheter etc. Konkurrenten sätts ur spel till vår nackdel. Det innebär samtidigt att USA närhelst de önskar kan komma åt nyckelpersoner, kapa deras sparpengar och framförallt stjäla deras identitet. Du som använder mobilt bredband kommer dessutom få se den månatliga överföringskapaciteten kontinuerligt ätas upp av att Microsoft spionerar på dig och laddar upp stora mängder data. Även om man har avaktiverat röststyrningen så laddas omedelbart allting som sägs in i en aktiverad mikrofon upp till ett antal servrar. Tejpa över webbkameran med ogenomskinlig tejp och stäng av din mikrofon på datorn, det är mitt råd. För så illa har det blivit. Orwells 1984 är här för alla utom för storebror USA, Storbritannien, Kanada, Australien och Nya Zeeland. Man blir indignerad. Fast man kan trösta sig med att i det långa loppet så blir det USA som

förlorar på övervakningen. Men frågan är om inte vår tids civilisation då går mot sitt slut, eftersom det inte finns någon nation som kan axla Amerikas tidigare centrala roll för Gud.

§

Amerikanerna, eller i alla fall deras militära underrättelsetjänst DIA samt NSA, anser att cyberkrigföring inte är någonting man använder singulärt i en uppkommen konflikt, utan det bör alltid ske i samband med fysiska attacker. Det vore kanske en bra idé om man skulle bekriega en högteknologisk nation som Sverige, eftersom självförtroendekapitalet kan vara större i Sverige än vår faktiska militära förmåga. Sverige kan få en så god förmåga att försvara sig och bemöta en motståndare offensivt med cyberkrigföring att det kommer att tvinga USA att sätta boots on the ground med tanke på vad ett högteknologiskt IT-land som Sverige kan ställa till med mot USA:s civila IT-system. USA är endast intresserade av att kuva oss, alltså tvinga oss till underdånighet, samt i händelse av att NATO behöver skapa en brandgata genom Mellansverige, att återta Natoländerna i Baltikum och ta kontroll över delar av Sveriges infrastruktur. Men vi är ju redan ganska underdåniga, hur skulle vi kunna vara annat som ett tiomiljonersland som ställs mot ett hyperpatriotiskt trehundra-tjugosjumlionersland (2018), som har en högre GDP (BNP) per capita (*per person*), 52 800 US dollar mot 40 900 US dollar per capita för Sverige (2013). USA har på grund av sin folkmängd naturligtvis en mycket högre GDP, 16 720 000 000 000 dollar mot 393 800 000 000 eller en ~42 ggr så hög GDP på en 31 ggr så stor befolkning. USA satsar 4 ggr mer per capita på sitt försvar än vad Sverige gör. I reda pengar blir det 129 ggr så mycket pengar på en 31 ggr så stor befolkning. Norges GDP per capita är om man ska jämföra 99 636 US dollar, enligt somliga skattningar. Det enda jag vet är att trots Norges höga GDP så går inte norrmännen omkring på gator av guld. Norge kan inte använda sig av sina oljepengar utan att riskera att överhetta ekonomin, de kan bara betala av sina statsskulder och lägga pengar på hög. Det har de redan gjort. GDP kan alltså inte tillåtas vara den enda måttstocken på välstånd. GDP är en skattningsfråga, de flesta placerar helt rätt USA högre än Sverige och en del halverar Norges GDP i sin skattning. Så gör t.ex. CIA WORLD FACTBOOK 2015, där jag har hämtat mina uppgifter, för i den faktaboken landar Norge på 55 400 dollar GDP per capita (2013). Dock så har Norges GDP per capita utan vidare förklaring stigit till 70 600 dollar för 2017 i CIA WORLD

FACTBOOK 2018-2019.

Men en sak kan man veta, fysisk krigföring kommer att föregås av cyberkrigföring och Electronic Warfare (EW) i en eller annan form. Jag tror att Sverige är lite känsligare på IT-fronten än vi är på EW-fronten, medan ett land som Nigeria t.ex. skulle vara känsligare på EW-fronten än mot rena IT-attacker. Varför nu USA skulle attackera blåmännen i Nigeria, det är ju en annan fråga. Vad gäller ett land som Iran så har förmodligen Amerika redan känt sig för hur det ligger till med deras känslighet på IT-fronten. Men skulle USA t.ex. attackera svenska företag, banker och institutioner på IT-sidan så skulle Sverige som stat kunna svara rätt hårt. Därför skulle jag tro att USA kommer att undvika ett öppet cyberkrig och enbart attackera de militära delarna av vårt försvar med cyberkrigföring och angripa vår EW-förmåga.

Amerikanarna koncentrerar sig på att ta kontroll över givna system för kontroll av kommunikationer typ mejl-servrar och voice over IP (VOIP) servrar för att få meddelanden att försvinna, alternera de meddelanden som är under överföring, och om möjligt fejka kommunikationer. Därmed tvingar de motsidan att använda en kryptering som amerikanarna inte redan har tillgång till, dvs. ett pseudo Natokrypto.

USA har redan skapat defensiva IT-system som är mer eller mindre autonoma. Standard Intrusion Detection System (IDS) kombinerad med IPS är ett system som automatiskt agerar för att skydda egna system och nätverk som står under övervakning. Det kan vara på makronivå, där man skär av all nättrafik från en aggressor som förefaller sjösätta en nätattack. Det kan även vara finmaskigt, där man skär av enskilda datorsystem som utgör delar av en nätattack. Det gemensamma är att responsen är automatisk och inte behöver godkännas av en administratör.

NSA:S EKONOMISKA IMPLIKATIONER PÅ DEN AMERIKANSKA EKONOMIN

Edward Snowdens avslöjanden om hur den amerikanska underrättelsetjänsten spionerar på miljontals människors tele- och datakommunikation, har lett till sämre affärer för de amerikanska teknikföretagen. Den enklaste förklaringen är att kunderna reagerar mot övervakningen från NSA som samlar in så kallad Metadata, alltså underrättelser om vilka kontakter folk har på nätet, eller på telefon. I Europa är NSA:s spionage mycket mera djuplodande och personlig. Snowdens uppgifter har visat att stora teknikföretag i USA, som Microsoft, Google, Facebook, Yahoo mer eller mindre har tvingats, med

hänvisning till lagen, att släppa in NSA i sina system i underrättelseorganisationens jakt på terrorister. Eftersom det nu är känt att miljontals människor, som inte är misstänkta för någonting, också övervakas av NSA, har en del av dem reagerat med vrede mot teknikföretagen. När de inte kan garantera skydd för privatlivet, så vänder sig kunderna till någon annan, eller bygger upp egna system, som de tror är säkrare. New York Times har talat med en expert som tror att förlusterna för de stora teknikföretagen kan stiga till 35 miljarder dollar på några år. Andra bedömare gissar 180 miljarder dollar i möjlig förlust. Teknikföretagen vill veta vad presidenten och kongressen ska göra för att reglera och begränsa övervakningen av deras kunder. En av Microsofts chefer säger till tidningen att särskilt företagskunder vill veta, mer än någonsin, hur deras uppgifter lagras, används och säkras. Just nu kan teknikföretagen inte ge några svar på det. De väntar på politikernas besked och de är frustrerade över att inte ha fått det än. Inte lär de få det. Den 21 mars 2014 träffade president Obama en rad företrädare för teknikföretagen i ett två timmar långt möte. De har haft flera möten innan dess för att tala om övervakning och integritet. Teknikföretagen är dessutom oroliga över att ansvaret för att lagra data ska föras över till dem, från NSA. Det vill de inte, men det är en idé som Obama låtit ganska positiv till. Han har skickat frågorna vidare till kongressen. Under tiden kommer det nya avslöjanden i stort sett varje vecka om NSA:s övervakning. Bush och Obamas motiv till NSA:s djuplodande avlyssning går så här; *om NSA hade haft rätt att övervaka utländska individer och organisationer så skulle man ha kunnat förhindra 9/11, och de påstår att de har kunnat förhindra terrorbrott efter 9/11 tack vare avlyssningsprogrammet.* Hållningen är förmodligen inte lika sann som att 9/11 inte kunde förhindras på grund av revirpinkande. Bostonbombarna och den homosexuelle nattklubbsskjutaren i Orlando Florida, Omar Mateen, lyckades de i alla fall inte hindra från att begå sina dåd.²⁰ Om det inte hade funnits vattentäta skott mellan CIA, FBI,

²⁰ Den homosexuella Mateen proklamerade sin lojalitet med ISIS i samband med dådet, och ISIS tog åt sig äran innan de blev varse att Mateen var homosexuell. Sannolikt så är alla ISIS smyghomosexuella för islamistiska krigsherrar håller sig med harem av sminkade småpojkar. De har amerikansk fångelsementalitet. *"Jag knullar dig i röven men jag är inte homosexuell"* typ. Så inte bara är de homosexuella, de är pedofiler också. Små flickor, småpojkar, våldssex, allting går förutom normal sex mellan muslimsk man och muslimsk kvinna.

DIA och NSA och om organisationskulturen inte hade varit så trög hos statliga myndigheter som CIA och FBI, så hade man kunnat förhindra 9/11. Sommaren 2001 varnade CIA upprepade gånger förgäves President George W. Bush och andra myndighetspersoner i Vita huset att en al-Qaida attack var nära förestående. Ett par specialagenter på CIA:s Alec station försökte varna FBI-högkvarteret om att illvillingen al-Mihdhar var i USA, men en CIA-chef beordrade agenterna att vara tysta. En av agenterna uttalade sig *“Det var ett klassiskt exempel på när analytiker äger information”* sade han. *“Operatörer delar information. Vissa analytiker tenderade att tänka på information som lägg dig inte i det du.”*

Källa; **SR;Ekot, mars 2014**

DET AMERIKANSKA FÖRSVARETS NOMINELLA VÄRDE

Det totala amerikanska försvarets nominella värde är uppskattningsvis 151 biljoner **dollar** (*trillions på engelska*) som innehåller 12 nollor. En miljard innehåller 9 nollor. 4 600 miljarder (*4,6 biljoner*) dollar nedplogade i robotar, 1 300 miljarder dollars värde i flygplan och 145 000 miljarder dollar i fartyg. Källa; **Donald Trump innan han blev president**. USA:s GDP är på drygt 16 biljoner dollar. USA:s stod 2010 för cirka 43 procent av världens samlade försvarsutgifter.

Uppdatering i december 2017: Men de negativa nyheterna är att Ryssland menade att öka sina militära utgifter med omkring 93 procent i perioden mellan 2007-2015, om siffrorna justerats för inflation enligt SIPRI:s tidigare data och Eurostats tidigare prognoser. Sverige minskade under samma period sina militärutgifter med ung. 15 procent. Danskarna och finnarna planerade först att minska sitt försvarsanslag med upp till 10 procent, men höjer nu istället. Norge sade sig däremot vilja vidmakthålla sin nuvarande nivå fast höjer nu rejält sin försvarsmaktsbudget. Vi i Sverige höjer också vår försvarsmaktsbudget.

HUR GÖR DJUR

Man ska inte stirra sig blind på amerikanarnas tuppkam. Tuppen slåss inte med tuppkammen, även om tuppen kan ingjuta respekt i sin motståndare bara genom att visa upp den. Man bör inte klumpa ihop olika plattformar med deras vapen till en och samma slagkraftiga och fruktansvärda enhet. Man ska

se på varje enskild egenskap hos motståndaren innan man beslutar sig för om det är omöjligt alt. möjligt att angripa honom. Om möjligt angriper man de delar av styrkorna som saknar motverkanssystem, med standoff genom att först sära på dem precis som rovdjur gör med det byte de väljer ut. Rovdjur väljer alltid ut de svagaste och långsammaste djuren och isolerar det från flocken. Det är t.o.m. så att hangarfartyget är ett av de svagaste och långsammaste djuren om vi talar motverkanssystem mot ballistiska robotar som hangarfartyget saknar skydd mot på egen hand. Det är hjärnan, erfarenheterna och klorna som det farliga utgår ifrån:

A) Vilka typer av vapensystem har han? Vilken räckvidd och höjdtäckning har de? Vilka egenskaper och begränsningar har hans vapen, motmedel och sensorer? Vilka svaga punkter har respektive enhet/fartyg? Hur ser t.ex. fartygskonstellationen ut och på vilket avstånd från moderfartyget? Var kan man slå in en kil? Finns det några svaga vinklar eller höjdsegment mot några eller alla plattformar? Och inte minst, hur kombinerar han sina vapensystem operativt? Ovanstående kan delvis vara svårt att ta reda på. Mycket är föremål för tolkning av det som ligger ute på nätet.

B) Vilka plattformar och vapensystem ska vi kombinera i ett slag och mot vad för typ av fartyg och i vilken ordning? Kan man sära på fiendens fartygskonstellation och slå mot Hangarfartyget? I vilket skede kan man slå in en kil? Vilken tid på dygnet bör man slå? Hur ska man gå tillväga?

VÄRNPLIKT

Frågan ställd på sin spets. Ett av endera alternativ kan väljas:

1. Ska vi ha ett insatsförsvar som kan sättas in var som helst i världen, förutom i Sverige?
2. Ska vi ha ett totalförsvar där vi bara kan försvara Sverige och ingen annan?
3. Ska vi ha ett hybridförsvar med värnplikt, som inte är en allmän värnplikt men väl en värnplikt, så att vi har förmågan att försvara delar av Sverige som Gotland, norra Norrland och Skåne, samtidigt som vi kan skicka avlönade expeditionära soldater, utrustning och materiel till olika delar av världen? *(På grund av bl.a. miljöns och vädrets betydelse för utrustningen och materielen m.m. så låter det*

sig inte göras så lätt av ett totalförsvaret med fokus enbart på försvaret av Sverige.)

§

*Redan när beslutet om insatsförsvaret togs 2009 skrev riksdagens försvarsutskott att värnplikten åter kunde aktiveras under endera av två förutsättningar. Antingen att omvärldsläget försämrades eller att försvaret inte kunde bemannas. Bägge de förutsättningarna är nu uppfyllda. Citat; **Allan Widman (fp) i juli 2014.***

Jag anser själv att vi bör införa betald selektiv värnplikt för män för att i framtiden kunna besätta korvetter och andra örlogsfartyg tillfyllest, vilket vi inte lyckats göra med dagens insatsförsvaret. Selektiv värnplikt behövs även för att fylla upp armén. Men vi bör samtidigt ha kvar en betald insatsorganisation för armén flottan och flyget. Insatsförsvaret bör till skillnad från de Nationella Skyddsstyrkorna (NS) kunna sättas in utomlands. I framtiden så bör värnpliktiga utgöra huvuddelen av NS. En övergång för soldater mellan NS till yrkesprofessionen, alt. mellan yrkesprofessionen till NS, måste vara möjlig. Det betyder att kvaliteten och stuket på utbildningarna måste vara likvärdig. NS är redan en del av FM:s insatsorganisation. Hemvärnsman ska man kunna bli om man har gjort värnplikt, GMU eller varit insatssoldat. Kan man driva frågan om betald selektiv värnplikt för män så följer resten automatiskt. Vi bör som minst ha värnplikt med avlönade värnpliktiga åtminstone inom marinen med en möjlighet till fast tjänst för de mest relevanta tjänsterna efter avslutad värnplikt. Så fyller vi upp örlogsfartygen med kvalificerad personal som alltid håller hög standard oavsett tidpunkt på året. Betald värnplikt ger incitament för en yrkeskarriär i FM.

I praktiken så är värnplikten mer eller mindre frivillig då vi aldrig kommer att nå upp till de numerärer som vi hade under det kalla krigets dagar. Det är kontraproduktivt att tvinga någon som inte vill att göra sin värnplikt. Men får vi dem bara till mönstring, så får vi även många på kroken. På Gotland fanns i juli 2016 cirka 250 hemvärnssoldater, 14 stridsvagnar och möjligheten att tillfälligt stationera JAS Gripen plan.

ATT FELA ATT PLANERA ÄR ATT PLANERA FÖR ATT FELA

Inom det Norra och Västra Militärdistriktet finns cirka 40 procent av Rysslands stridskrafter. Totalt omfattar det vad avser snabbt gripbara förband cirka 65 000 man och efter en mobilisering 250 000-300 000 man. Inom Kaliningrad Oblast finns cirka 15 000 soldater, ur samtliga försvarsgrenar, med inrikestrupperna uppgår siffran till cirka 25 000 soldater.

De senaste siffrorna som kan ge en uppfattning om vilken mängd luftfarkoster som finns i Kaliningrad Oblast är från 2010, vissa avvikelser kan således finnas antingen i ökning eller reducering av antalet luftfarkoster, dock är de bedömt ej stora.

LUFTFARKOST	ANTAL
SU-24	29
SU-27	24
AN-12/AN-24/AN-26	14
MI-24	11
KA-28	12
KA-29	8
MI-8	17

Enligt dessa uppgifter förfogar den ryska Östersjömarinens flyggrupp över totalt 115 luftfarkoster av olika typer.

Markförband: *I Kaliningrad Oblast finns främst tre manöverförband för markstrid, 336. Marininfanteribrigaden, 7. Mekaniserade regementet och 79. Mekaniserade brigaden. Styrkemässigt så består i dagsläget marininfanteribrigaden av cirka 3 500 man, de två mekaniserade förbanden har 1 600-1 800 samt 2 500-3 000 man. Källhänvisning; **Jägarchefen***

Men man måste planera för att vinna, inte för att förlora! Kom ihåg att Gotland är en ö som ligger så till att Ryssland måste skeppa över tung materiel och landstiga på ön från ett LHD-ledningsfartyg samt

överskeppningsfartyg typ RORO-fartyget Ivan Gren och landsättningsfartyg av Roputja-klass och Dugong-klass. Det duger inte för dem att *luftlandsätta* stridsfordon typ BMD 3 eller BMD 4 som har relativt klena eldrör och svagt pansar, *omm* vi redan har hunnit att besätta åtminstone den västra delen av vår egen ö Gotland och har en relevant militär närvaro på ön (*först och främst en luftvärnsbataljon*), för BMD har inte starkt pansar nog för att stå emot M/86 beväpnade svenska tropper. För att inte tala om vår Stridsvagn 122 som lätt kan slå ut en BMD, medan ryssen nog inte kan slå ut en Strv 122 med BMD 4:ans 100 mm eldrör. Fast även ryssen har ju supertunn SABOT-ammunition, där projektilen efter att "*saboten*" har "*skalats av*" strax efter att den har avfyrats, färdas i nästan 2 000 m/s med stor kinetisk energi mot målet. Vi har 14 förrådsställda strv 122 vid Tofta skjutfält på Gotland i närheten av Visby. Inte mycket till start men det ger alltid någon tröskeleffekt.

En brigad varierar i de flesta länder i storlek mellan 1 500-3 500 man. En svensk brigad omfattar däremot vanligen omkring 5 000-6 000 man. En brigad är normalt mindre än en division och ungefär dubbelt så stor som ett regemente.

Med FM:s betoning på sensorsystem och telekrigföring så borde vi ha goda chanser att vinna ett isolerat krig på Gotland. Om man känner sin fiendes sensorer och målinmätningssystem på helikoptrar, flyg, örlogsfartyg och pansarfordon, och om man vet vilka lösningar de har på sina elektroniska motmedel, vilket förutsätter att vi har en god ES²¹, MASUND²² och SIGUND²³ och en bra HUMINT²⁴ så kan man slå mångdubbelt fler pansarfordon, helikoptrar och flyg än motsidan kan göra. Om vi dessutom har goda tekniska lösningar på våra egna sensorer, målinmätningssystem och motmedel så vinner vi mycket. Vilket sammantaget kommer att ge ett stort utslag i ett eventuellt krig. Men i dagsläget så kan vi nog inte dra tillräckliga

²¹ Taktisk signalspaning för bekämpningsperspektivet sekunder upp till timmar.

²² Mätandet av signaler och emittering från tekniska system, radar typiskt.

²³ Kommunikationsspaning, s.k. strategisk signalspaning, för perspektivet timmar till år.

²⁴ Underrättelsearbete genom mänskliga kontakter.

nyttofördelar av sensorer och telekrigsförmåga, eftersom materielunderskottet är på tok för stort.

FRONTJOURNALISTIK PÅ GOTLAND UNDER ETT KRIG

Journalister som inte är försvarsmaktsanställda bör fållas in i säkra och informationsmässigt betryggande fållor för försvarsmakten, i synnerhet under de svenska krigsförberedelserna på Gotland. Men journalister har en viktig roll att fylla. De ska dokumentera och rapportera krigsförbrytelser och konventionsbrott, gärna utländska journalister till det. Under förutsättning att en journalist ska få tillåtelse att rapportera från mer känsliga områden så måste han ha genomgått GU-F (*GrundUtbildning Försvaret*) och han måste ha skrivit på att han underkastar sig restriktiv sekretess om det är vad FML önskar. Journalisternas filmade och på annat sätt dokumenterade material måste gå igenom ett filter, t.ex. i form av den nationella säkerhetstjänsten, innan materialet kan tillåtas sändas eller publiceras i media eller i sociala medier.

Vad skulle då hända om journalister fick fri tillgång till hela Gotlands yta, särskilt utländska journalister? Jag tror att de skulle rapportera därefter, vilket skulle få till följd att våra förretrade utgångsplatser, t.ex. för landsättningsplatser, korvetter eller enheter/grupperingar på land för den delen, skulle röjas, vilket skulle göra vårt försvar utsatt och i värsta fall verkningslöst. Det skulle tvinga oss till att ständigt omgruppera till sämre platser eller i värsta fall göra så att vi inte kan använda de operativa drag vi hade tänkt, vilket skulle rendera i anklagelser om passivitet och feghet från utländsk press. Vi skulle hamna på defensiven och inte veta vad vi ska ta oss till, vilket kommer att leda till nya anklagelser om passivitet. Detta skulle bli en ond nedåtgående spiral som i slutändan skulle kunna leda till Ragnarök, dvs. att vi förlorar ifråga om psyops och att vi förlorar kriget/Gotland. Ingen civil trafik, som inte organiseras av FM, till Gotland vare sig med flygfarkost eller med sjöfarkost (*lägg märke till att jag skriver farkost här*), bör tillåtas i synnerhet i uppladdningsfasen av den anledningen att oauktorerade journalister bör hållas borta från Gotland. Förstärkning av Polis från fastlandet med dedikerade uppgifter kan komma att löna sig för att hålla information om var våra styrkor befinner sig borta från medialjuset. Då måste lagarna anpassas efter en sådan situation.

Utöver journalisternas rapportering så måste FM nogsamt dokumentera fiendens krigsförberedelser, konventionsbrott och krigsförbrytelser, med militära filmkameror/kameror, t.ex. med SUAV:er, obemannade markbundna

mikrokameror eller med handburna kameror. Efter hand som kriget fortskrider och uppdragstaktiska initiativ tilltar, dvs. när utgångsgrupperingar och förretrade ställningar inte längre är aktuella, så kan man öppna upp journalisternas fållor och öka deras frihet att dokumentera soldatlivet på Gotland i strid och vila, samt lokalbefolkningens civila vedermödor, under kontrollerade former.

ELAVBROTT, DRIFTSTÖRNINGAR TELE/IT OCH FÖRORENAT DRICKSVATTEN

De senare åren har en rad störningar i allt från dricksvatten till energi och datatrafik ägt rum diakront i tiden, komplett med avklippta elkablar och allt. Även om det konstateras att det är livsmedel som är orsaken till dricksvattenförgiftningarna så utesluter det inte på något sätt att vi är försöksobjekt för biologiska tester av främmande makt. Om vi kommer i krig med någon stat och allvarliga utbrott av epidemier äger rum i t.ex. Skövde-, Halmstad- eller Ronnebyområdet, då vet vi vem som ligger bakom. Vi borde själva utveckla biologiska vapen som inte dödar men väl passiviserar. I händelse av krig mellan Sverige och främmande makt där sådana medel brukas så vet vi att vi har varit försökskaniner och därmed vet vi att kriget har varit planerat sedan X antal år tillbaka från deras sida. Även strömavbrotten och förmodligen IT-avbrotten om de uppträder på samma orter under ett väpnat angrepp mot Sverige kommer att utgöra goda bevis mot aggressorn att han har planerat det väpnade angreppet i årtal. Därför är det ett välkommet initiativ av Johan Wiktorin på KKrVA att redovisa tidpunkt och orter och typ av incidenter för denna främmande makts verksamhet. Skulle det visa sig att det var slumpen i samtliga fall så är detta också värt mycket att få veta.

”Geografiskt är det Gotland och Norrlandskusten (Gävle-Umeå) som är mer drabbat i förhållande till folkmängden. Mest anmärkningsvärt har de stora teleavbrotten varit. Dels det stora avbrottet november 2009, då 3,5 miljoner kunder drabbades. Dels de två stora avbrotten i december nyligen och häromveckan. Anmärkningsvärt är att dessa avbrott skett parallellt med Östersjömarinens beredskapsövning respektive vid uppstarten av LADOGA-15.” Citat; Johan Wiktorin, KKrVA blogg den 25 februari 2015

LÅT OSS VÄNDA BLAD

I ett Europeiskt perspektiv toppar Sverige malmligan. 91 procent av Europas järnmalm kommer från svenska gruvor och vi är EU:s största producent av

bly och zink. Sverige är näst störst i EU vad gäller utvinning av silver, tredje störst vad gäller guld och fjärde störst på koppar. Detta bör göra Norrland extremt intressant för Ryssland. Uppgifterna är från 2016.

Att Gotland ligger på andra sidan ett hav från Kaliningrad Oblast, närmare det svenska livet än det ryska, är vår smala lycka. Men att det genommilitariserade Kaliningrad Oblast är en rysk enklav, som egentligen inte ens är ryskt land, är till Rysslands lycka. Men vi kan åtminstone glädja oss åt att Baltikum är fritt.

Den 20 maj 2015 intervjuades en ryss, av vad jag uppfattade som svenska TV4, vid namn Viktor Kremenyuk, ställföreträdande chef för den ryska säkerhetstjänstens tankesmedja *Institute of U.S. and Canadian Studies of the Russian Academy of Sciences*, startad 1967 av KGB-chefen Andropovs skyddsling och Sverigebekantingen Georgij Arbatov. Kremenyuk sade "sig" vilja se Gotland neutralt eller avmilitariserat, men i själva verket var det Kremls röst vi hörde eller till och med FSB:s röst. Kremenyuk hävdade i intervjun att Gotland var neutralt under 1920-talet. (*Läs citat C nedan.*) Vi som bor i Sverige skulle aldrig svälja det betet. Men betet var inte avsett för oss, det var avsett för den vanlige ryssen. Kremenyuk nämnde att Gotland var nyckeln till kontrollen över den Finska viken. (*Läs citat B nedan.*) Det är inte sant! Tar Ryssland Baltikum så har de fria flygvägar från och över dessa länder och de vinner åter de baltiska hamnarna, och både vi och Nato hamnar i ett betydligt sämre läge, och de kan då dessutom hävda sina egna intressen till sjöss i Finska viken. Det är fortfarande så, som Johan Wiktorin var först med att anföra, frågan om att de vill placera ut långräckviddiga luftvärnssystem på Gotland. Det är huvudanledningen till det vilseledande utspelet. Men de vill bara inte alarmera USA. Där av det krystade uttalandet om Gotland som nyckeln till Finska viken. Kremenyuk hävdar vidare att Ryssland behöver vänliga relationer med Baltikum och att det inte är realistiskt med ett neutralt Baltikum, Ryssland har accepterat det enligt Kremenyuk. (*Läs citat E och F nedan.*) Mitt scenario var redan tidigare ett där Ryssland försöker lugna USA och Nato genom att trola bort korten och hävda att det absolut inte kommer att röra sig om en attack mot något Natoland, bara mot Sverige, och Finland som det verkar. Dessutom så vill de att attacken ska sammanfalla med en ekonomisk kris. Kommer ni ihåg 1990-talet och den djupa enbart svenska krisen? Kommer ni ihåg samhällsomvälvningarna och strömningarna i samhället? Det är i ett sådant läge som de angriper, när vi är maximalt sårbara. "*Get together and work out*

the rules” säger han som i förbigående. Vad menar han med det? Det vet vi nu i början av 2017 och därmed kan vi också veta att Kreml har planerat ett angrepp på oss i årtal. Följande är Kremenyuks uttalande kronologiskt:

- A) Kremenyuk säger ju faktiskt rakt ut att vi kommer att angripas; *”One of the elements of the Swedish TRAGEDY is that it is in between, you know between Russia and Nato you know, and of course the fact that the Baltic states, I mean the three Baltic states, have become members of Nato only increase the tension to the whole problem.”* Han spottar fram ordet *”tension”* och menar uppenbart att vi har oss själva att skylla för att balterna gick med i Nato. Typisk kremlsk icke-logik. *The Swedish ”TRAGEDY”*, vad kan det betyda förutom att vi snart går i Georgiens och Ukrainas fotspår?
- B) Han säger också; *”It [Gotland] is a SCHLUSSEN or a key to the Gulf of Finland”*. Tänk ordet Anschluss.
- C) Vidare säger han; *”Why don’t we sit down and find something like a status. Like it was in THE TWENTIES when Gotland was NEUTRAL”* Han är extremt jovialisk och sjunger fram *”THE TWENTIES”* och *”NEUTRAL”* med illa dold skadeglädje för att han ljuger så uppenbart. Det har han råd med, för lögnen är inte avsedd för oss utan den är avsedd för medelryssen och den Ryska Federationens väpnade styrkor.
- D) Journalisten ställer frågan varför det skulle vara en bra sak att inte ha någon (svensk) militär på den ön; *”Because it will help, you know, to the nations here who heal you know, that their interest may be threatened you know, to get together and to work out the rules.”* Kommentarer överflödiga.
- E) Vidare säger han; *”We need them [Baltikum] economically. These are the passages for our exports in ports you know, I mean, Klaipeda I mean you know, Ventspils I mean you know, even Tallin you know just. We need them, we need friendly relations with them.”* Han menar att det skulle ligga i Rysslands intresse om även de baltiska länderna vore neutrala.

- F) Men han säger jovialiskt; *"But so far we understand it cannot be neutral, so that means you know that the military activity there will continue."*
- G) Strax följt av ett lättsamt *"And of course it gives additional maybe, thrust to the Russians who say -Ha, they want to challenge us. We shall respond."*

Det kan vara att Ryssland hellre börjar med att invadera Gotland innan de tar Baltikum. I så fall kommer de att smöra för USA och Nato, under falskt bedyrande att inget *"Natobroderland"* kommer att beröras av konflikten mellan Ryssland och Sverige och kanske Finland om de inte liksom *"you know"* tar delar av vårt östra grannland senare, fast innan de tar de baltiska staterna. (Läs citaten E och F av Kremenyuk.) Sverige och Finland ligger verkligen risigt till som icke-Natoländer. Men Baltikum kommer inte att skonas senare, fast då är det för sent för USA och Nato att ingripa omm de inte redan har deployerat luftvärnssystem och mekaniserade förband i Baltikum. Inte förrän Gotland är fullt ockuperat och Visby flygplats iordningställd kommer ryssarna att deployera S-400 Triumf på öjn. Efter det följer ett överfall på Finland alt. de baltiska staterna. Under själva landsättningen mot Gotland från sjön så kommer de sannolikt att använda sig av ett mobilt närskyddsluftvärn typ Pantsir-S1, som kan upptäcka mål på ett avstånd av 32-36 km och har en spårningsräckvidd på 24-28 km, eller 9K37M1 Buk med en räckvidd på 3-42 km. Ryssland kan ju inte både köra med kanonbåtsdiplomati mot Nato/USA, vilket de hade gjort om de började med att placera ut S-400 Triumfssystem på Gotland, samtidigt som de kör med reassurance till Nato. Ryssarna tänker långsiktigt! Det har de gjort sedan före Georgienkriget. På grund av sin reassurance till Nato så lämnar Ryssland en utväg öppen till att bygga upp egna styrkor längs med Baltikum som de vill under eller efter ett angrepp mot Sverige med förhoppningen att det inte ska uppfattas som ett hot av Nato. (Läs citat G av Kremenyuk.) Då kommer angreppet mot de baltiska Natoländerna så mycket plötsligare.

Visby flygplats behöver de inte för att flyga in S-400 Triumfssystemen, utan de behöver det för att basera flygspaningsradar A-50 Mainstay på ön. Annars så optimerar man inte S-400 Triumf mot flyg i dagsläget. Men de kan i ett senare skede installera phased array OTH-radars, som kalibreras av satellit typ KYuA-1 m.fl. system. Eller ännu hellre ha både och. S-400 på ön skulle allvarligt hota Natolandet Danmark och Natos intressen och tvinga Nato att anpassa sitt beteende efter S-400 systemet, men framförallt skulle Natos möjligheter att försvara alt. återta Baltikum minimeras.

*”Den Amerikanska tankesmedjan RAND Corporation, har i ett bedömande kommit fram till att de Baltiska staterna, i huvudsak kan ockuperas inom 48 timmar vid ett Ryskt angrepp. Då tar sig fyra (4) dygn som en väldigt lång tid. Likväl skall man komma ihåg att NATO:s nya snabbinsatsstyrka, Very High Readiness Joint Task Force, **skall kunna påbörja förflyttning till ett operationsområde 48 timmer efter det order givits.**” Källa; Jägarchefen*

§

På senare tid, i månadsskiftet juni-juli 2015, har Putin lagt in en högre växel och anklagar Väst ånyo för depraverad liberaldekadens. Putin hävdar att han själv och Ryssland står för en slags moralkonservatism som står i kontrast till Västs depraverade livsstilar med gayparader och allt sådant nonsens. Men denna moralkonservatism är tvingande för individen i Ryssland. Det går inte att tala om rysk frihet längre. Det intressanta är att Ryssland efter 2011, enligt den ryska akademikern Vadim Pokrovsky, som är överhuvud för det federala centret för bekämpandet av AIDS i Ryssland, har dragit tillbaka alla statliga fondmedel för HIV/AIDS-bekämpning i landet. Det har medfört att antalet HIV-infekterade ryssar har ökat med tio procent på bara ett år, och ökningen fortsätter. 90 000 nya fall upptäcktes förra året och Pokrovsky säger att det kommer att finnas en miljon HIV-infekterade ryssar i slutet av 2015. Den medicinske specialisten Pokrovsky räknar med att den verkliga siffran är mycket högre, kanske så mycket som sju gånger högre. Enbart under 2014 dog 190 000 ryssar av AIDS eller AIDS-relaterade sjukdomar. Knappt mer än hälften av de som smittas av HIV i Ryssland är drogmissbrukare, men de som insjuknar i HIV gör det i allt större utsträckning genom heterosexuella kontakter. 3 procent av alla ryska män är infekterade.

Vladimir Putin anser alltså att västländerna är depraverade. Men åtminstone det klassiska Amerika och Sverige anser att vi har fått en fri vilja för att vi ska använda den. Vi har den Gudagivna rätten att välja Gud eller välja bort honom, man såväl som kvinna. Man kan inte tvinga någon att välja himlen, det leder inte till himmelriket vare sig för den som tvingar eller den som blir tvingad! Därför är det vi som har rätt, som låter var man och kvinna avgöra själv hur de ska leva sina liv, utan repressalier från statskyrkan eller från politrukerna. Valfriheten är så viktig, eftersom Gud vill att man ska söka honom av egen fri vilja. Skulle det sedan visa sig att vi är likadana som ryssarna, så är vi det i alla fall endast på en nivå lätt, och vi är uppbackade av

Gud till skillnad från Putins Ryssland. De som är minst ogudaktiga är också de som får i uppdrag av Gud att leda den fria världen. Traditionellt har amerikanerna varit de enda som kunnat göra det. Därför kommer Putins nyromerska ambitioner att misslyckas, för han har inte Gud med sig. Putins Ryssland liknar mer ett korruperat kleptokratiskt centralafrikanskt land med konsoliderat och stabilt postkolonialt styre, än ett modernt Västland. Och därför så har jag varit så mån om att USA inte avviker från den raka stigen, för då är det kört för oss alla.

Somliga spelar efter regelboken, andra kastar hela boken i elden. Det kan man se på hur de tränas. Collateral damage spelar ingen roll för vissa. Ryska soldater tränar t.ex. stormning av ett rum genom att peppra allt som befinner sig i rummet utan hänsyn till civila kvinnor och barn. I stor skala så tränar de tillsammans med kärnvapenbärare som om vore det konventionell krigföring.

§

Ryska ubåtar och spionfartyg rapporterades i oktober 2015 tråla nära de undervattenskablar där nästan all global internetkommunikation mellan Amerika och Europa går igenom. Amerikanerna fruktar att Ryssland i en större konflikt, kan komma att kapa de fiberoptiska kablarna för att lamslå Västvärlden medan ryssarna passar på att kapa åt sig delar av Europa. Amiral Mark Ferguson anger att intensiteten i ryska ubåtspatruller har ökat med nästan 50 procent bara det senaste året. I Pentagon och i de amerikanska underrättelseorganisationerna är detaljkunskaperna om Rysslands växande marina verksamheter sekretessbelagda och diskuteras inte öppet. Vad man gör för att övervaka och motverka ryska aktiviteter är hemligt. Men privat så är kommendörer och underrättelsetjänstens högre tjänstemän mycket mer direkta. De rapporterar att från Nordsjön och nordöstra Asien, och även i amerikanska kustnära vatten, så övervakas en ökande rysk aktivitet längs med kablarnas kända rutter. Genom dessa kablar går kommersiell handel och elektronisk kommunikation. Ankare och andra föremål skadar undervattenskablar regelbundet, men det sker oftast på så pass grunda platser att de kan repareras inom ett par dagar. Om skadan orsakas i lönndom, på större djup, är den betydligt svårare att både lokalisera och åtgärda. Det som oroar Pentagon mest är att Ryssland verkar leta efter sårbarheter på mycket stora djup, där kablarna är svåra att övervaka och kabelbrott svårare att hitta och reparera. Undervattenskablar följer samma sträckning sedan 1860-talet

och är inte hemliga. Genom kablarna ingås transaktioner på 10 biljoner dollar varje dag. 95 procent av all daglig kommunikation går igenom kablarna. Amerikanska militären och underrättelseanalytiker säger att Ryssland även bygger en obemannad undervattensdrönare, som kan bära ett litet taktiskt kärnvapen att användas mot hamnar. Natolandet Norge har begärt hjälp med att spåra ryska ubåtar. Källa; *New York Times den 25 oktober 2015*

§

Ryssland har nu också (*december 2015*) byggt ut sitt luftförsvars- och kustförsvarssystem i Kaliningrad Oblast så till den milda grad att de amerikanska befälhavarna i Europa nyligen gick ut och sa att Ryssland har förmågan att tillfälligt kunna stänga Östersjön, vilket skulle kraftigt försvåra NATO:s undsättning av de baltiska staterna vid en väpnad konflikt.

Vid andra halvan av oktober 2015 genomförde en grupp Natoländer den första skarpa skjutningen med det gemensamma robotförsvaret i vår del av världen. En nederländsk och en spansk fregatt överförde måldata till den amerikanska Arleigh Burke-klass robotjagaren USS Ross som sköt ned en ballistisk robot avfyrad från Hebriderna utanför Skottland. Samtidigt bekämpade den amerikanska Arleigh Burke-klass robotjagaren USS The Sullivans två inkommande kryssningsrobotar. Denna övning reagerade den ryske presidenten på dagarna efter, då han höll tal för Valdaiklubben. President Putin menade att kärnvapenavskräckningen nu har förlorat sitt värde. En vecka senare övade Ryssland sin kärnvapentriad med ubåtar, flyg och markrobotar igen. Från Barents hav sköt man med en kärnvapenbärande Delta IV-ubåt och från Okhotska havet med en likaledes kärnvapenbärande Delta III.²⁵ Den kärnvapenbärande Tu-160 avfytrade kryssningsrobotar mot två olika målområden och den interkontinentala roboten RT-2PM Topol öppnade eld från Plestesk, som ligger söder om Kolahalvön och Vita havet. Denna gång sköts dessutom kryssningsrobot från ytstridsfartyg i Kaspiska havet och mest uppmärksammat av allt, kryssningsrobot från Iskandersystemet. Ryssland visade alltså upp en förmåga att samordna eld med sina kärnvapenstyrkor över stora avstånd i alla dimensioner. Intressant nog skedde det samma dag som ett kinesiskt anti-satellittest med en tidigare okänd anti-satellitrobot ägde rum i den västra delen av Kina den 30 oktober

²⁵ Ochotska havet är en del av Stilla havet och ligger mellan Kamtjatka, Kurilerna, Hokkaido och Sibirien.

2015. Tre veckor efteråt gjorde Ryssland sitt första test med samma funktion. Dagarna efter det kinesiska anti-satellitestet startade USA sin årliga övning av sina kärnvapensystem, denna gång under namnet Global Thunder 16. Mängder med flygförband, bland annat B-52 och B-2 deltog i övningen som involverade flera amerikanska ledningar liksom NORAD, det nordamerikanska luftförsvaret (som inkluderar Kanada).

Enligt amerikanska uppgifter har iranska hackare försökt ta över kontrollen över en damm i staten New York 2013. Nato meddelade 2015 att bruk av cybervapen mot medlemmarna kan falla under artikel 5 i alliansens fördrag. USA är det enda land som har utlöst artikel 5 i Nato-stadgan, detta hände efter nine-eleven 2001. Till och med icke-Natolandet Sverige ställde upp med krigförande förband till stöd för USA. Så Amerika har inte bara gett och gett utan att få någonting tillbaka, så som Donald Trump hävdar. I alla fall, det blev också känt att Pentagon lagt ut stora kontrakt på utvecklingen av dödliga cybervapen, sådana som kan slå kritisk infrastruktur med dödsfall som direkt följd. Urspårade godståg, sammanbrott i anläggningar och översvämmade dammar för att bara nämna några exempel.

Kring Syrien pågår i skrivande stund (*december 2015*) också strategiska demonstrationer från rysk sida. Robotkryssaren Moskva i Medelhavet med sitt mycket kvalificerade luftvärn stänger tillsammans med de tillförda markbaserade S-400 systemen effektivt luftrummet över Libanon, stora delar av Syrien samt delar av Turkiet, Israel och östra Medelhavet. Källhänvisning; **Johan Wiktorin, KKrVA**

INSTABILITET

Efter den arabiska våren fick världen uppleva hur terrororganisationen ISIS växte fram. Det är mycket svårt att hålla koll på händelserna i Syrien på grund av de många krigförande deltagarna. Huvudaktörerna i det syriska dramat är framförallt Israel, USA, Iran, Ryssland, Turkiet, ISIS, de syriska styrkorna och senare tillkom ett par rebellgrupper, alla med sin egen agenda. Massiva rökridåer har lagts av de olika aktörerna inklusive USA för att dölja sina sanna intentioner eller t.o.m. sitt eget deltagande i detta krig och hur.

Turkiets president Erdogan bad i juni 2016 i ett brev till president Putin om ursäkt för nerskjutningen av ett ryskt stridsflygplan i gränstrakterna mellan Turkiet och Syrien i november 2015 då piloten dödades, enligt Putins

presstalesman. Exakt på vilken sida av gränsen råder det oenighet om. Brevet öppnar upp för ett snabbt upptinande i det nedisade förhållandet mellan de två länderna. Ryssland införde efter nedskjutningen av det ryska planet ekonomiska sanktioner och det blev också slut på de miljontals ryska turister som årligen brukade besöka Turkiet. Ett tag pratade man om att det rentav skulle kunna sluta med en militär konfrontation. Före nedskjutningen hade Ryssland och Turkiet bra och för bägge länderna viktiga relationer, både på det ekonomiska och det politiska området. Det är uppenbart att för såväl Moskva som för Ankara så hade det blivit alltför kostsamt att fortsätta med fiendskapen. Den ryska energijätten Gazprom deklarerade direkt efter den turkiska ursäkten att man nu är berett att åter diskutera byggandet av en stor gasledning till Turkiet. Vad som ännu är oklart är hur det här närmandet kommer att påverka kriget i Syrien där Ryssland och Turkiet rapporterades aktivt stödja olika sidor i striderna. Källa; **SR;Ekot**

Ryssland kunde nog ha förutsett operationen "*arabiska våren*" p.g.av de förebådande tecknen från en alltmer självständig Khadaffi. Med blankt draget svärd och skinande rustning gick fredspristagaren Obama till aktion på sin galanta och trogna springare. Äntligen skulle en ny värld skapas genom dominoeffekten. Den amerikanska administrationen, kanske Obama personligen, döpte den arabiska våren tidigt i operationen eller till och med innan den verkställdes. Nordafrika-Mellanöstern skulle inte annat än att kunna utvecklas till en blomstrande region med tillhörande ekonomisk utveckling, fred, säkerhet och frihet. Möjligen skulle också Israelfrågan lösas och Iran hållas tillbaka. Men framförallt skulle hotet från den libysk-afrikanska Gulddinarvalutan röjas undan. Khadaffi trodde att Väst frivilligt skulle betala olja med guld. Han var så girig att han inte ens förstod att guld bara finns i begränsad mängd. Han måste tas ur spelet. Den militära operationen leddes av Natoländerna Frankrike och Storbritannien. Nog skapades en ny värld allt. Och sedan gick vår tappra riddare och gjorde om misstaget genom att tillåta ISIS att växa sig starkt. Inte för att Obama var direkt ond, utan för att han ville mota Olle (*Iran*) i grind och därigenom motverka Rysslands och Irans konvergerande planer att störta Israel m.m. Syrien var schackbrädet. Ryssland kunde hävda att Förenta staterna inte gjorde någonting och till och med levererade vapen till ISIS. Tänk på det en stund. Varför hölls CIA:s "*Operation Timber Sycamore*" dold genom en order från president Obama om syftet med operationen var att beväpna rebellgrupperna? Ryssland kunde hävda att USA inte agerade mot ISIS och till och med försåg ISIS med vapen. USA försåg ISIS-terroristerna med

vapen så att de (*förhoppningsvis*) som goda sunnimuslimer skulle kämpa mot de shia-muslimska iranierna. Men Ryssland nämnde inte det faktum att de tillsammans med Iran ränksmidde för att tillintetgöra Israel och piskade upp en massiv flyktingvåg till Europa för att försvaga mot Ryssland och Iran antagonistiska västeuropeiska stater. Tillintetgörandet av Israel lyckades inte men skapandet av en flyktingvåg gick långt utöver förväntningarna.

Jag kan inte bevisa att mina farhågor är sanna, men om de är det så är det en imponerande planering av Obama. Jag skulle till och med vara benägen att se det som Obamas största bedrift under sina åtta år i Vita Huset om man bortser från hans krigstal när han emottog Nobels fredspris, och kom undan med sitt krigstal med rungande applåder, en guldmedalj och tio miljoner svenska kronor eller så.

Putin stod antagligen inte i maskopi med ISIS, men ondskan i Ryssland och Syrien tänker likadant och drog fördel av varandra. Det är lätt att fastställa att det var Ryssland som bombarderade Syrien. Det finns enligt uppgift 40 000 ryska medborgare i Syrien, av vilka troligen de flesta är turister i det oskadade Tartus och i det oskadade Latakia eller i det ganska orörda centrala Aleppo. Dessutom har Ryssland också en marinbas i Tartus och en flygbas i Latakia. Båda städerna skonades från bombarderandet med kryssningsrobotar.

ISIS utlovade att utbilda och skicka åtskilliga hundratals terrorister i flyktingvägen. ISIS har "*utbildat*" krigare i våldtäkt, eftersom det är den enda krigföring de förstår sig på. Kan det vara så att ISIS står i maskopi med imamer i Västvärlden? Flera imamer i Väst har tagit till orda och förklarat offentligen att det är rätt att muslimer våldtar Västerländska kvinnor. Flyktingar på flyktingboenden berättade hösten 2015 för personalen att det fanns ISIS mitt ibland dem. Det stod om det i tidningarna. ISIS har sannolikt skickat sina "*krigare*" till Sverige och Tyskland för att realisera sitt hot genom våldtäktsterrorism och att piska upp en allmän muslimsk våldtäktsvåg i Sverige. Det är därför som de behöver stå i maskopi med imamerna i både arabvärlden och i Västvärlden.

ISIS försökte att få Västvärlden att ge sig in i den sista striden som den påstås beskrivas i Islams heliga skrifter. Den kommer enligt ISIS, som närhelst det tjänar deras syften tolkar skrifterna godtyckligt, att hållas i den lilla staden Dabiq Väster om floden Eufrat i norra Syrien. USA:s försvarsminister ville

att Sverige bistår USA i kommande strider mot Islamiska staten. Förfrågan har skickats till försvarsminister Peter Hultqvist (S) av den amerikanske försvarsministern Ashton Carter. Förfrågan kom i form av ett brev. Enligt det svenska försvarsministeriets pressekreterare bereds ärendet just nu av regeringen. Brevet är belagt med försvars- och utrikessekretess. Exakt när brevet kom eller vad för stöd som USA frågar efter är fortfarande oklart vid mitten av januari 2016 och det är väl osannolikt att det någonsin blir offentliggjort av vår s.k. regering, som förmodligen har intentionerna att slinka undan och låta oss försvaras av andra, igen, och av samma regeringsparti som alltid. – *Nej krig är ont och ofeministiskt och att ljuga och undanhålla sanningen för folket är tillåtet i en demokrati när det finns något att vinna på det, i synnerhet feministiska saker. Folket förstår inte sitt eget bästa.* Trots att ironi förekommer här, så är det precis så de tänker. Jag har suttit igenom tillräckligt många kommunfullmäktigesammanträden i Lund för att ha hört mainstreampolitiker säga; - *Vi gör så här, men vi behöver inte låta folket få veta.* Och då har det ändå suttit mainstreamjournalister i tjänsten och lyssnat noga på läktaren, men tro inte att de skriver ett endaste ont ord mot en sådan politiker eller ens nämner i förbigående att det blev sagt av en *"folkets företrädare"*. Kommunpolitiken i Sverige är en inbördes klubb, som har ett mål; att rösta tvärtom mot vad SD vill. Faktum är att jag tycker synd om dem. De är ett lätt byte för vargflockarna från Syrien. Det gäller inte alla. Men de det inte gäller tycker jag inte synd om, utan jag önskar dem inget gott för vad de har gjort mot min kommun och mot Sverige.

Även Norge ska ha fått ett brev från den amerikanske försvarsministern Ashton Carter. Norge har bland annat blivit ombedda att bidra med jaktflyg, specialstyrkor och logistikstöd. Sverige har även fått en förfrågan från Frankrike om militärt stöd efter Parisattackerna i mitten av november 2015. Vi erbjöd Frankrike 50-100 strategiska flygtimmar. Det var i stort sett allt. Svaret till Frankrike kom i form av en massa nonsens på Regeringskansliets hemsida: *"Sverige lägger stor vikt vid EU som en solidarisk gemenskap. Vi har ett säkerhetspolitiskt intresse av att EU-fördragets artikel 42.7 och EU:s säkerhetspolitik som sådan är trovärdig. Det förutsätter att det bilaterala bistånd och stöd som Frankrike nu får blir trovärdigt och ändamålsenligt. Sverige kommer därför att göra sin del... Bla, bla, bla."* Känner jag regeringen rätt så kommer sig detta nonsens av hänsyn till muslimerna och inte av hänsyn till fransmännen.

För protokollet: Jag stödjer de kvinnor som har stannat kvar i Syrien och lämnats att slåss mot ISIS av de syriska män som har flytt fältet till

framförallt Sverige och Tyskland. Fast jag har hört från en kvinna som jobbar med att undervisa flyktingar att nästan ingen av de flyktingar som har kommit sedan 2014 är från Syrien. Den svenska regeringen har låtit oss veta att kriget i Syrien har skapat en flyktingvåg från landet. Syrien har i 40 000 år varit ett transitoland för folkvandringar från Centralasien och mellersta östern till Europa.

Fastän Barrack Obama Sr. var en frånvarande far större delen av Barracks liv, så idealiserade Obama torrt sin far i boken *“Dreams from my father”*. I boken *“The Other Barack - The Bold and Reckless Life of President Obama's Father”* av Sally Jacobs, ges en annan, alternativ bild av Barrack Obama Senior. Sannolikt så hade den författaren en bättre insikt i Barrack Seniors liv och leverne, än vad Barrack Jr. hade när han skrev sin bok. Obama Jr. identifierade sig starkt med emancipationsrörelsen i USA, nästan till en punkt där han ansåg sig vara inkarnationen av Martin Luther King, trots att han inte var slavättling. Han röstades delvis fram av svarta rasister, majoriteten svarta medborgare, som enbart såg hans rastillhörighet på fädernet och negligerade att hans far inte var ättling från amerikanska slavar, eller ens amerikan. Hade Obamas svarta rastillhörighet legat på mödernet så hade han aldrig blivit framröstad av de svarta rasisterna i Amerika. Sådan är den krassa verkligheten.

Ingen annan enskild man har gjort så mycket för världens instabilitet, än vad Nobelfredspristagaren Barrack Obama har, inte ens George W. Bush. Nu riktas blickarna mot Donald Trump. Ska han visa sig vara den pajas som han framstod som i valrörelsen, eller kommer han faktiskt att använda huvudet, inte bara hethuvudet, när han väl tillträder den 20 januari 2017? Mina förhoppningar är inte höga. Men låt oss ge mannen en chans. [Skrivet av mig i december 2016. Förf. anm.]

Ok, nu har jag gett mannen en chans. Vad man än vill säga om Donald Trumps politiska gärningar fram till januari 2018 så har han inte gjort sig känd för stor öppenhet. Trump anser, enligt vad han själv har sagt, att USA har gjort sig självt en otjänst när de historiskt sett har mer eller mindre kunggjort utanför Vita husets väggar vad man planerade att göra internationellt. Men Obama ansåg bevisligen också att amerikanerna historiskt sett har varit dumma som har basunerat ut sina planer innan de har satts i verket, med tanke på NSA:s under Obama hemlighållna befogenheter att spionera på sina egna allierade. Folk brukar ju i allmänhet hemlighålla

sina skumma syften. När sakernas tillstånd väl är ett faktum så har Trump uttalat sig, eller när USA inte har haft kontroll över situationen som t.ex. det där med Kim Jong-un och Nordkoreas kärnvapenambitioner så har Trump gjort uttalanden. USA leder inte längre genom exempel, men det betyder inte att Trump enbart har gjort dåliga saker. Men denna nya slutenhet har tvingat oss svenskar att hålla koll på händelser globalt som kinesiska världsherreambitioner eller ryska värjningsförsök mot kinesiska planer i anslutning till Rysslands Militärdistrikt Syd typ det i huvudsak kinesiska järnvägsbygget mellan oljefälten i Baku genom Georgien till Turkiet och liknande fjärran händelser som är en del av den nya sidenvägen, för att kunna förstå Rysslands, Kinas och Trumps planer för Sverige. Vi vet redan var vi har Ryssland och Kina, men vi har traditionellt inte haft så god koll på spelet i gränslandet mellan Ryssland och Asien, eftersom det spelet är insvept i ett slags 'fog of war' och utkämpas medelst civila medel och ibland medelst vapenaffärer. Kreml vill inte att vi ska känna till det för oss obskyra spelet mellan framförallt Ryssland och Kina. Men Kina är den största motivatorn för Ruski att agera. Ryssland strävar åt Nordväst men tvingas åt Sydost, vilket de inte vill ska bli känt av oss här. Amerikas Trump är en joker i leken. Vill han oss väl, eller vill han oss inte väl? Jag tror inte att han vill oss väl, men det kan hända att han har intresse i att Sverige består som nation. Men det kan också hända att han bestämmer sig för att offra en egensinnig och Trumpkritisk bonde i det ständigt pågående strategiska schackspel som pågår mellan framförallt USA och Ryssland och Kina. Exakt vad som händer och vad som sägs mellan höjdarna hos de tre jättarna USA, Ryssland och Kina är svårt att veta. Sannolikt så är kommunikationen tämligen begränsad för de flesta deltagarna. Beröringspunkterna är få för det är så de vill ha det. Det är därför som vi måste vara pålästa om vad som händer runt hela klotet och geografi, naturresurser, råvarutillgångar, industriella resurser, vägar, järnvägslinjer och dess spårvidd, floder, hamnar, flygplatser, GDP för olika länder, etnisk befolkning och deras religiösa tillhörigheter i olika regioner och hur landgränser skiljer dem åt, väderförhållanden vid olika säsonger, vem som investerar i vad var, olika länders militära baser och dessas funktioner, i synnerhet utlandsbaser. Allt detta och mer därtill i både makro- och mikroperspektivet finns tryckt i den lättillgängliga CIA WORLD FACTBOOK. Enligt amerikansk lag måste informationen i CIA WORLD FACTBOOK vara tillgänglig för allmänheten. Man bör hålla i minnet att det bara är ett land av de tre uppräknade som har en svaghet i form av otillräckliga naturresurser som jordbruksprodukter och skog som kan nyttjas som virke - Kina. Bara mellan åren 2012-2013 så tredubblade Sveaskog sin

export till Kina. Sveaskog är bara ett av sex stora svenska skogsbolag. I vilket fall som helst så har vi ingen insyn i Vita huset eller Kreml eller Beijing eller i samtalen dem emellan om det pågår några. I narrativet om naturtillgångar, olje- och gasrör och handelsleder hittar man för det mesta ursprunget till varje konflikt mellan stormakterna och detta borde vara själva fundamentet för all underrättelseinsamling och analys. Vår enda möjlighet till att veta hur vi kommer att påverkas i vårt närområde är att följa med i vad som händer globalt. Det är en ny och skrämmande insikt för oss. [Skrivet den 1 januari 2018. Förf. anm.]

KAPITEL 3. BALTIKUM

Befriare är gäster, och gäster stannar inte för länge. Ryssarna stannade i Baltikum i 46 år utan att gästerna någonsin lämnade, snarare blev de fler och fler.

En kort historik: Kreml gör vad de kan för att pumpa in egna medborgare i perifera små stater som Finland och de baltiska staterna. De har gjort det historiskt. Inga ansträngningar är för stora för att skapa enklaver av ryssar inuti dessa länder. I Sverige finns det 24 000 etniska ryssar födda i Ryssland, inklusive några tusen som är födda i Sovjetunionen, och antalet ryssar ökar kontinuerligt. När de nyinflyttade medborgarna har rotat sig i värdlandet och fått barn och barnbarn, så underblåser Kreml motsättningar mellan ursprungsbefolkningen och den ryska befolkningen om de kan och räcker över ryska pass till de senare. Man kan underblåsa motsättningar genom att basunera ut att ryska medborgare diskrimineras och far illa i värdländerna och genom att instigera oroligheter med hjälp av illegalister. FSB hjälper gärna till med att ge etniska ryssar i Baltikum ryska pass. FSB värvar agenter och spioner i Baltstaterna. En del av dessa agenter sysslar med kriminell verksamhet i Sverige och spionage mot riket. Man bedriver subversion och riktar propaganda direkt till etniska ryssar i Baltstaterna genom TV-media. Man bildar proryska organisationer som arbetar med frågor som språk, historia, kultur och annat som ska knyta den ryska minoritetsbefolkningen i Baltikum närmare fäderneslandet. Efter det följer kanske krav på ryska baser i Baltikum. Sedan flyttar de sina gränser med våld eller hot om våld, och rensar ut ursprungsbefolkningen så gott det går utan att avliva dem. Sedär, Ryssland har återigen flyttat fram sina gränser. Det är ett vinnande koncept. Det är ingen större skillnad mellan idag och under Sovjettiden, då Kreml uttryckligen sade att man skulle sprida internationalen till varje land, förutom att Putin inte är kommunist, utan fascist.

PUTINDOKTRINEN

Jakob Hedenskog, säkerhetspolitisk analytiker på Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), menar att det som kallas för "Putindoktrinen" är en uttrycksform som Ryssland använder sig av för att visa att man ser sig själv som en stormakt, och man kräver av alla andra att de ska se dem som en stormakt och anpassa sitt tänkande efter dem. Inför Ryssland får man stå med mössan i hand och man får liten eller ingen frihet också om man erkänner

dem, alt. så måste man gå i onskans fotspår och därigenom sälja sin själ. Andra uttryck för deras storhetsvansinne är att de är en kärnvapenmakt, som tar varje tillfälle i akt att hota andra länder med dem i ett försök att placeras i paritet med USA. De har också veto i FN:s säkerhetsråd, det vill de att världen ska veta. Man gör anspråk på att ha rätten att försvara ryssar i andra länder, och värna Rysslands föredragna historia i andra länder, och således stiftar man därmed lagar i andra länder. (Se även nästa underrubrik; **Putins gränsöverskridande lagar**) På senare år har man vidgat begreppet *ryssar* till att inbegripa "*landsmän*", inte bara ryska medborgare, i andra länder. Man är beredd att ingripa i andra länder med militära medel om det behövs. I grunden handlar Putindoktrinen om att Ryssland ska respekteras internationellt som stormakt och att landets åsikter alltid ska tas till vara. Det är mycket inrikespolitik i den här utrikespolitiken och Putin har väldigt starkt stöd inom landet för sin utrikespolitik. Rysslands stormaktsambitioner är någonting som det finns konsensus för i nästan alla politiska läger, enligt Jakob Hedenskog. Putindoktrinen sätter tryck på alla länder som har en rysk minoritetsbefolkning och den har redan lett till krig i Europa. Enligt Jakob Hedenskog handlar det om ungefär 15 miljoner etniska ryssar i Rysslands perifera stater. En siffra som minskat från 25 miljoner 1991. I första hand påverkar doktrinen mest länder från före detta Sovjetunionen. Länder som Kazakstan, Moldavien och de baltiska staterna där det finns en stor rysk minoritet. Men i många länder har minoriteten minskat på grund av utflyttning, eller genom oidentifiering, det vill säga att man väljer att se sig som invånare i det nya landet i stället. Jakob Hedenskog tar upp ett exempel där rysk minoritetsbefolkning verkligen har förtryckts, men där Ryssland knappt har reagerat alls. I Turkmenistan Nordost om Iran har ryssar svårt att använda sitt språk och är diskriminerade på arbetsmarknaden, men här väljer man att inte säga någonting för att ha goda relationer med regimen, då det är ett viktigt land på energimarknaden. Så Ryssland använder "*rysskortet*" väldigt selektivt. Källa; **SR;Ekot**

PUTINS GRÄNSÖVERSKRIDANDE LAGAR

Putins Ryssland eller Rysslands Putin stiftar lagar i andra länder. Jag tänker då på lagen mot "*historierevisionism*" – Exonerating nazism – en lag som även omfattar utländska medborgare i utlandet och som är speciellt riktad mot Baltikum, eftersom baltiska historieforskare i Baltikum som skriver för balter riskerar att ställas inför rätta i Ryssland om deras historiesyn framställer Ryssland som stat ofördelaktigt. Med andra ord så får man inte

undervisa eller publicera sanningen, eftersom ryssarnas historiebeteckning är väldigt egocentrerad och dessutom i allmänhet exkluderar för dem själva obehagliga fakta och därför ligger långt ifrån sanningen, precis som de anglosaxiska ländernas historiesyn är/gör till en mindre grad. Det skulle egentligen förvåna mig om de flesta World War 2 buffs i Ryssland kände till att sovjetiska soldater i slutet av vk2 våldtog, lågt räknat 860 000 tyska kvinnor och barn enligt professor Miriam Gebhardt vid universitetet i Konstanz. Ytterligare kanske 310 000 kvinnor våldtogs av de allierade i de västra ockupationszonerna enligt Gebhardts forskning. Även tio år efter krigsslutet pågick fortfarande ganska omfattande våldtäkter som den tyska polisen inte hade makt att ingripa mot. Men jag tror inte att det skulle ha spelat någon roll även om ryska WW2 buffs kände till det. Det skulle också förvåna mig ifall de kände till mot vilka odds tyskarna kämpade och vilken kill-ratio som trots det förelåg. 2,5 miljoner stupade ryssar enbart under 4 månaders strid med kraftigt ryskt överläge både gällande drivmedel, materiel och i antal soldater år 1945. Jag undrar om de vet hur mycket hjälp de fick från Västmakterna. Men de vet att de vann kriget. Balterna är kända för att vara envisa i att framhärda sin egen historiesyn om andra världskriget.

§

1989 hade Estland en befolkning på 1 565 000 var av 30,3 procent var etniska ryssar. 2007 hade landet en befolkning på 1 342 000, var av 25,6 procent var etniska ryssar. Det innebär 130 100 utflyttade etniska ryssar av en population på 474 200 ryssar (1989) och 92 900 utflyttade estländare av en befolkning på 1 090 700 (1989) mellan åren 1989-2007.

Befolkningsminskningen har skett mestadels på gästernas bekostnad (*ryssarnas*) även om de inte hade där att göra från första början. De flesta tvångsflyttades dock från Ryssland till Baltikum under Sovjettiden, och de har ingen egen skuld till att de själva och deras ättlingar bor där. Det finns ingen man kan ställa till svars för att den etniskt ryska befolkningen bor där de bor. Deras uppförande kan man förstås lägga dem till last. Esterna tvingas att göra det bästa av situationen. Fram till för ett antal år sedan så gick det bra, men 2007 blossade det upp oroligheter under bronssoldatstatykrisen när estniska myndigheter ville flytta en bronsstaty av en rysk vk2-soldat från centrum av Tallin till en perifer kyrkogård i huvudstaden. Statyn är en symbol för rysk överhöghet som har stått sedan sovjettiden. Esterna hade all rätt till att flytta statyn, och ryssarna överskred alla gränser när de mer än

sannolikt utsatte landet för en riktad IT-attack. Estland är så IT-integrerat att landet ibland kallas för E-stonia. Estland begärde hjälp från NATO, och NATO sände kunniga militära IT-tekniker för att Estland skulle kunna försvara sig mot och återhämta sig från dessa IT-attacker. Ryssland passade samtidigt på att påbörja storskaliga reparationsarbeten av järnvägen på den östra ryska sidan av Narva. Detta stoppade effektivt alla järnvägstransporter, vilket kraftigt inskränkte Estlands betydelse som transitland för varor. Det är för övrigt ett beteende som detta som gör att jag opponerar mig mot att svenskar blandar sig med ryssar genom att affärskontrakt ingås mellan företag i Sverige och Ryssland, och så förstås det att om man gör affärer med ryska företag så gör man affärer med rysk maffia, och i förlängningen hoppar man i säng med FSB (*KGB:s arvtagare*). Åtminstone om man inte gör som IKEA och bannlyser tagande och givande av mutor på både hög och låg nivå i Ryssland och överallt annars. Men se hur det går för IKEA i Ryssland. Ska ärliga svenska företag i Ryssland tvingas på knä inför Tsaren medan ryska företag i Sverige ska få frodas och tillåtas kriminalisera samhället? Om dessa svenska företag inte är specialståltillverkare eller high tech-företag förstås, då går det säkert bra för Putin att svenska företag etablerar sig i Ryssland. Kan de klandra oss för att vi helst undviker en sådan situation när de kör en sådan kanonbåtsdiplomati som de på egen utsago gör?

§

David Stavenheim på tidskriften CONTRA beskriver torrt vilka orättfärdigheter litauerne fick utstå under Sovjettiden; *Ockupationsmakten förflyttade två elitdivisioner till Litauen, av vilka den ena hade utfört de beryktade deportationerna av hela folkslag... Att läget var kritiskt framgår av ett dokument från ett sovjetiskt krigsrådsmöte, där man allvarligt övervägde ett förslag om att förvisa alla Litauens invånare till Sibirien. Vad det heroiskt kämpande litauiska folket inte visste var, att Litauens öde hade beseglats redan under Jaltakonferensen 1945. På den konferensen tilläts den listige och grymme despoten Stalin att ta kommandot och bestämma gränserna för Sovjetimperiets utbredning efter krigsslutet... För att de nedgrävda männen och kvinnorna skulle kunna förvandlas till stridsdugliga grupperingar krävdes ett övergripande militärkommando med militärdistrikt och ett tillförlitligt kommunikationssystem. Eftersom posten, radion och telefonnätet var i fiendens händer blev partisanerna tvungna att förlita sig på det enklaste kommunikationsmedlet, nämligen budbärare. Dessa var oftast*

obeväpnade unga kvinnor, vilka också var förutbestämda att dö i det tysta... Böndernas ägor konfiskerades av staten och de som motsatte sig detta deporterades... Det djupaste föraktet och hatet hos partisanrörelsen väckte de s.k. "folkförsvararna", de kommunistiska medlöparna i Litauen, vilka utplacerades i byarna och småstäderna. Eftersom de var väl förtrogna med områdena och deras befolkning, var de nyttiga för NKVD. De gjorde upp listor över "folkfjender", som skulle gripas och deporteras till Sibirien... Ockupationsmakten använde sig också av den beryktade "Varulvstaktiken". Förklädda i exempelvis litauiska arméuniformer drog specialkommandon genom landet och dödade med extrem brutalitet oskyldiga människor och sådana som uppenbarligen sympatiserade med partisanerna... Den sovjetiska säkerhetstjänsten blev också alltmer effektiv i sina ansträngningar att värva agenter, och mot slutet av den väpnade kampen fanns det i Litauen 27 000 informatörer som värvats av MGB (senare KGB)... När de sista distriktsledarna dödade en efter en 1953, efter att ha blivit förrådda, och när det inte längre fanns någon som kunde ersätta dem var motståndet nedkämpt... Enskilda partisaner nedkämpades dock av fienden så sent som 1962, eller till och med i ett fall 1965. Den sista överlevande skogsbrodern avled 1986, bara fem år innan Litauens självständighet. Källhänvisning; **David Stavenheim, CONTRA**

Man får anta att det var minst lika illa i Estland och Lettland. Jag gissar att det var de överväldigande logistiska kraven för en sådan massdeportation, som avgjorde övervägandet till ett nej. Putin har sagt att Sovjetunionens kollaps var "1900-talets största geopolitiska katastrof".

ÄR SOVJETUNIONEN TILLBAKA?

Litauen har under de senaste veckorna varit utsatt för en noggrann tullkontroll från Rysslands sida. Tullkontrollen har orsakat stora ekonomiska förluster för litauiska företag, således skulle man kunna säga att de varit utsatt för en form av ekonomisk krigföring. I huvudsak bör man se Rysslands agerande som att de sänder ett budskap kring det stundande undertecknandet av frihandelsavtal mellan EU och ett antal f.d. Sovjetiska republiker. Men det bör även ses som ett budskap till främst EU att inte blanda sig i Rysslands intressesfär. Källhänvisning; **Jägarchefen**

Den 30 augusti 2013 började Ryssland genomföra noggrannare tullkontroller riktad mot litauiskt registrerade fordon med litauiska medborgare som förflyttade sig över den litauiska gränsen till Ryssland.

Detta kom att föranleda att det Litauiska Utrikesministeriet kom att utfärda en rekommendation till att man ej skulle genomföra onödiga resor till Kaliningrad Oblast m h t den utökade kontrollen.

Den 11 september 2013 kom nästa drag från Ryssland. Då började man genomföra noggrannare kontroller av Litauiska långtradera som fraktade varor till Ryssland från Litauen. Motivet var att gods från Litauen innebar en "riskprofil". Detta innebär i praktiken att all form av gods som är paketerat på t.ex. långträdare i Litauen är tvungna att genomgå en fullständig kontroll. Vilket innebär att godset måste lastas av och kontrolleras samt att provtagning genomförs på det. Detta är första gången man från Ryskt håll har utsatt Litauiska långträdare för en konsekvent kontroll, tidigare har det enbart rört sig om enskilda fordon som har kontrollerats.

Den 13 september överlämnade det Litauiska Utrikesdepartementet en protestnot till den Ryska Ambassadören Vladimir Chkhikvadze i Litauen. Litauens vice Utrikesminister överlämnade noten och sa sig vara djupt bekymrad över den uppkomna situationen. I noten framkom bl.a. att de införda kontrollerna skadade speditörernas verksamhet mellan Ryssland och Litauen.

Den 16 september lyfte Litauen frågan kring den mycket strikta Ryska tullkontrollen för dels deras medborgare och dels speditörerna inom den Europeiska Unionen. Man påtalade bl.a. att speditörerna totalt sett förlorar miljoner Euro varje dag pga dessa kontroller. Man påtalade även då att det mest troligt var av politiska skäl man från Rysk sida väljer att genomföra dessa kontroller och inte att varorna på något sätt skulle skada Ryssland. Man påtalade även att liknande händelser hade skett mot länder som är delaktiga i det Europeiska partnerskapsprogrammet.

Den 17 september 2013, dagen efter att Litauen hade lyft problemet inom EU, så kom svaret från EU-organisationen. Svaret var att det krävdes fakta för att EU skulle kunna vidta åtgärder. Ett exempel på fakta som efterfrågades var att man vara tvungen att ha bevis på att Litauiska speditörer de facto "diskrimineras" vid gränsen till Ryssland. Samtidigt så kom det första uttalandet från Ryssland kring de striktare tullkontrollerna. Dessa åtgärder skulle vara kortvariga, dock gavs ingen tidsrymd kring åtgärder, än mindre gavs någon förtydligande förklaring till varför man infört dessa åtgärder.

Samma dag den 17 september 2013 uttalade sig Litauens Utrikesminister Linas Linkevičius i ärendet. Linkevičius påtalade att han hoppades att EU skulle komma med en enad hållning mot Rysslands agerande och att detta skulle få Ryssland att avbryta sitt agerande. Dock så påtalade han även att man ej skulle ha förhoppningar kring att detta skulle lösas omgående. Likväl pekade han på möjligheten att Rysslands agerande mot Litauen mycket väl kunde vara kopplat till det Östeuropeiska samarbetsprogrammet inom EU, för att kunna påverka Litauen, som har EU-ordförandeskapet, och för att påverka det stundande mötet i November där bl.a. Ukraina kan tänkas underteckna ett frihandelsavtal med EU.

Senare under samma dag kom ett uttalande från EU där man uppmanade Ryssland att upphöra med de fördjupade tullkontrollerna. Man påtalade även att man såg inget rimligt skäl till att Ryssland skulle genomföra och fortsätta med kontrollerna. Likväl påtalade man att EU håller ett vakande öga på denna händelse och liknande händelser för att kunna vidta nödvändiga åtgärder om det fortsätter.

Den 18 september så uttalade sig återigen Litauens utrikesminister Linas Linkevičius kring de orättfärdiga tullkontroller som Ryssland genomför. Han poängterade att det fanns likheter mellan Rysslands åtgärder mot Litauen och det agerande som Ryssland har genomfört mot länder i det Östeuropeiska partnerskapsprogrammet. Likväl så poängterade han att det är ofta som Ryssland genomför utspel mot de Baltiska staterna när världens blickar är riktad mot någon annan del av världen, t.ex. Syrien.

Samma dag, den 18 september 2013, så uttalade sig Litauens EU-delegation kring händelsen. Man ansåg att EU borde vidta åtgärder via Världshandelsorganisationen. Det tyngst vägande skälet ansågs vara att Ryssland ej har kunnat ge en rimlig förklaring till varför man genomför dessa åtgärder mot de Litauiska speditörfirmorna som vill in i Ryssland. Således så diskriminerar Ryssland Litauen, och därmed begår Ryssland ett brott mot Världshandelsorganisationens stadgar.

Återigen samma dag så uttalade sig Litauens President Dalia Grybauskaitė för första gången kring det som sker vid Litauens och Rysslands gemensamma gräns. Hon sade sig vara mycket bekymrad över den information som hon erhållit kring situationen vid gränsen och att hon hade

gett instruktioner till regeringen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda Litauens ekonomiska intressen. Efter President Dalia Grybauskaitė uttalande så meddelade EU att man låtit meddela Ryssland och därmed Moskva att man ansåg att de skulle upphöra med de orättfärdiga tullkontrollerna omedelbart, och att man skulle återgå till normaliserade förhållanden mellan de två nationerna.

Måndagen den 23 september 2013 uttalade sig den litauiske oppositionsledaren Andrius Kubilius kring Rysslands agerande, han ansåg bl.a. att man borde sluta tro på att det skulle kunna bli normala förhållanden mellan Ryssland och Litauen. Bland annat så tog han dels upp de Ryska tullkontrollerna dels tog han upp förhandlingarna med Gazprom som har varit allt annat än konstruktiva, i Litauen stiger elpriset.

På onsdagen den 25 så bedömde man att Ryssland skulle börja lätta på sina tullkontroller. Detta kom att visa sig ej stämma under torsdagen den 26, då Ryssland fortfarande upprätthöll likadana tullkontroller, men dessa gick något snabbare, dock så gjorde man bedömningen att detta berodde främst på att det var färre lastbilar som stod i gå, dvs. exporten hade minskat.

Den 1 oktober 2013 så meddelade Ryssland att man skulle lätta på tullkontrollerna vid gränsen till Litauen. Under tisdagen så genomfördes inte fullständiga kontroller likt tidigare dagar, mot de lastbilar som transporterade varor in till Ryssland från Litauen. Förhoppningen under dagen var också att man skulle få en förklaring av Ryssland till varför de genomförde sådana excessiva tullkontroller.

Trots att man under tisdagen den 1 oktober hade meddelat att man skulle upphöra med de noggranna tullkontrollerna så fortsatte Ryssland under onsdagen den 2 att genomföra dessa. Dock så orsakade de noggranna kontrollerna ingen större köbildning, oklart om detta återigen berodde på minskad Litauisk export till Ryssland.

På onsdagen den 2 oktober 2013 kulminerade den senaste månadens utveckling i Litauen då Utrikesministern Linas Linkevičius uttalade sig (uttalandet skedde dock tisdag kväll men publicerades inte förrän på onsdag) om de Ryska tullkontrollerna. Han sade att Litauen mycket väl skulle kunna vidta liknande åtgärder och att Kaliningrad Oblast är en isolerad region geografiskt. Dock så hade inga sådana diskussioner förts inom regeringen.

Jägarchefens slutsatser;

Ett antal möjligheter till varför Ryssland har agerat på det här sättet öppnar sig nu? Jag håller det som högst sannolikt att agerandet på något sätt har en anknytning till det stundande slutförandet av frihandelsavtalet mellan EU och t.ex. Ukraina. Men varför väljer man då att agera på detta sätt mot just Litauen? Jo, dels är Litauen ett till Ryssland geografiskt relativt utsatt grannland som är med i både EU och NATO, och dels är Litauen just nu ordförandeland inom EU, och det stundande undertecknandet av frihandelsavtalet kommer att ske i Litauen.

Den första möjligheten jag ser är att Ryssland vill sända en signal till bl.a. Moldavien och Ukraina, med budskapet: "Se vad vi kan göra mot ett EU- och Natoland samt ordförandelandet inom EU just nu. Tro inte att bara för att ni undertecknar ett frihandelsavtal att ni kommer att komma lindrigt undan, vi kan fortfarande skada och påverka er."

Den andra möjligheten är att likt tidigare så vill man skaka om i de Baltiska länderna över tiden för att de skall veta att de gränisar mot en stormakt som tidigare haft kontroll över detta område. Denna möjlighet håller jag för mindre trolig, för en sådan åtgärd hade det räckt med ett begränsat agerande under en kortare tid på cirka en vecka, med hänvisning till de ekonomiska förluster som Litauen har fått utstå p.g.av tullkontrollerna.

En tredje möjlighet som man bör beakta är att man började åtgärderna mot civilregistrerade bilar för att därefter övergå till Lastbilar. Det är fullt möjligt att det Ryssland genomfört och genomför just nu, är en offensiv aktion mot försök att med underrättelseoperatörer ta sig in i Kaliningrad Oblast. Kontrollerna startade drygt en månad innan Zapad 13 genomfördes. Vad som kan döljas i lastbilar vet vi ju alla sedan TIR-lastbilarnas framfart i Sverige under 1980-talet. Att man kontrollerat personbilar kan innebära att man noggrannare har registrerat och kontrollerat personer som kommit in i Kaliningrad Oblast för att förhindra utländska underrättelseobservatörer att verka. Dock så har jag svårt att se att man över en sådan lång tid skulle genomföra detta för att skydda skyddsvärd information i Kaliningrad Oblast.

Min slutsats är således att detta är ett tydligt budskap, dels mot EU och dels mot de länder som på sikt vill bli medlemmar i EU och som angränsar mot Ryssland. Jag bedömer att budskapet till EU är; lägg inte er näsa i blöt i vår intressesfär. Till de presumtiva medlemsländerna är budskapet gå med i vår tullunion annars så skadar vi er ekonomiskt.

Källhänvisning; **Jägarchefen**, den 5 oktober 2013. Viss korrekturläsning har förekommit och vissa stycken har tagits bort, en mening har lagts till. Dessa avlägsnade stycken är Jägarchefens egen partsinlaga om behovet av att vi inser vårt läge.

KAN ESTLAND FÖRBÄTTRA SIN SITUATION?

EU- och Natomedlemskap stod högst upp på önskelistan hos de baltiska politiska ledarna. Sedan 2004 är det målet uppnått i alla de tre baltiska republikerna. Estland har redan infört evron, Lettland ansluter sig till Evron den 1 januari 2014 medan Litauen strävsamt arbetar för att uppfylla alla kriterier. Ett centralt frågeområde i relation till Sverige är numera försvars- och säkerhetspolitiken. Alla tre baltiska stater medverkar nu i Nordic Battle Group (*nordisk stridsgrupp*). Sverige kommer att leda NBG igen 2015. Även inom relaterade områden som försvarsmaterielinköp vill man vara med, trots att varje lands samlade försvarsbudget inte är på mer än motsvarande cirka två miljarder kronor.

§

EU:s tidigare transportkommissionär, Siim Kallas, själv från Estland, gick 2010 ut och rekommenderade Estland att snarast byta den nuvarande ryska rälsbredden på 1 520 mm till den Europa-standardiserade rälsbredden 1 435 mm då han menade att den ryska transittrafiken skulle upphöra inom de närmaste fem åren. Emedan den gemensamma rälsbredden är ett av de viktigaste incitamenten för nuvarande transittrafik, ansåg Kallas kritiker att ett rälsbyte förmodligen skulle påskynda avvecklingen av transittrafiken i onödan. Ingen tycktes dock ha en annan uppfattning än Kallas att transittrafikens dagar var räknade.

Den bild som kom fram i samband med en studieresa 2011, var att Estland anser sig kunna hantera en avveckling av transittrafiken och att dess betydelse för estnisk ekonomi i vilket fall var i avtagande. Frågan var dock huruvida utvecklingen verkligen kommer att gå dithän: liksom i Ryssland är estniska hamnar offentligt ägda med privat drift av hamnoperationerna. Många av de större stuveribolagen har ryskt ursprung, och dessa har investerat stora belopp i de estniska hamnarnas superstruktur. Detta ses från estniskt håll som en viss garanti för fortsatt rysk transit.

Från FOI:s rapport; Ett skepp kommer lastat

Jag håller det för troligt att det är norra Norrland, Gotland, Gotska sandön, Ven och kanske Skåne som är förstahandssockupationsmål för ett Ryssland som är ute efter Baltstaterna. Inte minst med tanke på att baltstaterna är Natoländer. Vi ska tacka vår lyckliga stjärna för att Baltstaterna är med i NATO, det kan komma att bli Gotlands räddning tack vare en utebliven attack på Baltikum.

Men det finns fortfarande fördelaktiga synergieffekter för Ryssland genom att ta Gotland, Gotska sandön och kanske Skåne utan att ta steg två.²⁶ Vilka är då synergieffekterna för Ryssland om de tar Gotland och Gotska sandön och stannar vid det, samtidigt som de gör allt för att försäkra USA och NATO om att de inte utgör något hot mot några Nato-stater, som t.ex. de baltiska staterna? Ta bara en sådan sak som luftvärnet. Rysslands handlingsfrihet ökar betydligt både till sjöss och i luften om de kan stationera S-400 Triumf på Gotland. Som jag skrev tidigare; *S-400s radar är kapabel att spåra över 100 mål på ett avstånd av över 400 kilometer och ta sig an uppemot 12 av dessa 100 mål på varierande avstånd, beroende på vilken robot som används. Robotarna som kan användas har en räckvidd på antingen 400, 250 eller 120 km. 400-kilometersroboten kan enligt uppgift flyga i Mach 12²⁷ med ett flygtak på 40 000-50 000 m och måste skjutas ned på hög eller medelhög höjd. S-400 Triumfsystemet är optimerat för att skjuta ned antingen ballistiska missiler eller kryssningsrobotar men kan även användas mot signalspaningsplan och radarplan typ AWACS. De sägs kunna*

²⁶ Steg två = att invadera Baltikum och få tillgång till osynad järnväga tillträde till Kaliningradenklaven för militär materiel och förband och direktförbindelse mellan Ryssland och Östersjön, utan att behöva passera den trånga och grunda Finska viken med ett medeldjup på under 25 m, som man enkelt kan minera och sätta upp ubåtsnät i. Inte bara tillträde till sjöss från baltiska hamnar, utan även i luften för militärt flyg.

²⁷ Till skillnad från flera andra ryska uppgifter om ryska vapensystems prestanda när det uppenbart finns någonting för ryssen att "tjäna" på att överdriva eller underdriva, så sätter jag nog inte längre frågetecken för denna. När det gäller kryssningsrobotars räckvidd så överdrivs de gärna. Även effektiv radarräckvidd överdrivs nog. Och räckvidden för Iskander-M underdrivs eller underdrevs av politiska skäl. Oftast så räknar ryssarna prestanda optimistiskt, medan vi svenskar hellre tar i lite i underkant.

användas även mot jakt/attackflyg. Jag gör en kvalificerad gissning att Ryssland har synergieffekter att vinna genom att även placera ut markbaserade mobila kryssningsrobotar på Gotland och Gotska sandön mot sjömål och markmål. Anflygningssträcka, anflygningstid och räckvidd är också faktorer, som kan hålla amerikanerna borta från Östersjöhavet. En turbofandrivna Kh-101 med konventionell stridsladdning sägs från ryskt håll ha en räckvidd på 10 000 km. En kryssningsrobot av typen Iskander-K flyger normalt på 100 meters höjd, i synnerhet vid ett förstaslag. Men den kan sannolikt variera altitud och även skickas simultant på flera olika altituder (*en höjd som nämnts är 6 000 m*) koordinerat med Iskander-M. Den beräknas bli operativ under de närmaste åren. Ryssarna skulle inte ens behöva ta Baltikum för att förbättra sina utsikter både till sjöss och i luften långt upp i Bottenviken norr om Stockholm, och i luften även Väster om Stockholm. De skulle kontrollera Sverige och hela Östersjön samt stora delar av Bottenviken. Idag når inte de mest optimerade S-400 Triumf-systemen Stockholms lufterum vare sig från Luga eller från Kaliningradenklaven. S-400 Triumf skulle baserad på Gotland nå Kattegatt och Köpenhamns lufterum. I en sådan situation så skulle vi lika gärna kunna lägga ned F 7 i Såtenäs och F 17 i Kallinge. Sannolikheten är dock liten att scenariet genomförs utan att de samtidigt landsätter styrkor i Skåne från de nordöstra provinserna av länet, i Hanöbukten och/eller på Falsterbonäset i sydvästra Skåne. Detta för att *"försäkra"* sig om fria handelsvägar genom Öresund med bro och Kattegatt så att inte Östersjön riskerar att bli ett Mare clausum (*ett stängt hav*). Simultant slår de kanske ut Karlskrona örlogsbas och F 17. På grund av att en sådan försäkring om fria handelsvägar blir ganska obestämmd så länge USA:s hegemoni består, så blir scenariet lågprioriterat för en tänkande part, om det inte rör sig om en storpolitisk konflikt. Fast då ska man komma ihåg att territorier och överhöghet alltid har varit prioritet nummer 1 för Ryssland. Ni kanske tycker att det här är ett lite tramsigt koncept, och jag kan väl hålla med om att det måhända inte är läge att reda ut detta än. Men omvärlden kan förändras, USA kan förlora hegemonin snabbt genom någon omfattande naturkatastrof, som t.ex. en massiv jordbävning i Kalifornien eller ett nordkoreanskt lyckat dolt kärnvapenangrepp mot någon amerikansk stad, eller en fientlig robots kärnvapendetonation i exoatmosfären ovanför USA. Eller på grund av egen försorg i form av inre politiska stridigheter. Det enda vi vet med säkerhet är att USA kommer att förlora greppet vid något ögonblickligt eller utdraget händelseförlopp, liksom alla andra supermakter har gjort genom historien, till slut. Ve den som inte är beredd då. Det kommer vi också att göra en dag, och jag fruktar att våra öden är

sammanflätade med Amerikas. För vad har man för nytta av organisatoriska färdigheter när man lever i förtryck och misär likt medeltidssvensken? Amerika är sannolikt garanten för fred och välstånd.

Genom att vilja, avse, planera och budgetera för och kunna försvara Gotland hjälper vi Baltstaterna bäst. Sverige hjälper till att bryta Rysslands baltiska *"energiblockad"*, genom den elkabel som dras från småländska Nybro till Litauen, som en del av EU:s energipolitik. Samtidigt kan vi inte backa upp arbetsgången med något trovärdigt försvar.

§

Den ryska riksåklagaren ska undersöka *"om det var lagligt av dåvarande Sovjetunionen att erkänna baltstaterna"*. Det rapporteras det om i DN den 30 juni 2015. Den ryska riksåklagaren har tidigare konstaterat att det var mot lagen som Krim överlämnades till Ukraina 1954, även om man hävdar att det inte får rättsliga följder, så klart. Jevgenij Fjodorov och Anton Romanov från Putins parti *"Enade Ryssland"* har krävt en utredning. Parlamentarikerna menar att beslutet skadade landets suveränitet och ledde till styckningen av Sovjetunionen. De två anser att erkännandet av de baltiska staterna var landsförräderi och skadade landets suveränitet mot bakgrunden att det var ickekonstitutionella kupper som ledde till bildandet av staterna.

Sedan när kan en stat hävda att dess egna lagar går före en annan stats lagar och det på den andra statens bekostnad? Nu förstår jag varför det långt i förväg kom officiella ryska protester mot Finland, mycket omskrivet i Sverige, för att finska domstolar var partiska för finska föräldrar till skilmässobarn i finsk-ryska parrelationer. Så har Kreml i god tid skaffat ett alibi för sitt eget domstolsbeslut som innebär att Ryssland kan stifta lagar i andra länder och kanske t.o.m. annektera dem, så som de kommer att hävda att Finland gör mot dem. Enligt nyliga uppgifter från en svensk boendes i Baltikum pågår från och med juli 2015 en destabiliseringskampanj, som han anser har initierats av Ryssland, mellan Norge och Litauen. Kampanjen spär på en diskussion om omhändertagna barn i Norge med litauiska föräldrar. Kampanjen har nu pågått under 1½ månads tid och ligger till och med på ambassadörsnivå. Detta styrker väldigt mycket alibi-teorin jag beskriver ovan. Ryssland planerar att legitimera sin säkerhetspolitik för den egna befolkningen och för världen. Samtidigt avslöjar det Rysslands expansionsplaner i norra Europa och Skandinavien i all sin nakenhet, antingen på det politiska planet alt. på det militära planet, eller både och.

Balterna försöker också profitera politiskt. De baltiska staterna deklarerade i början av november 2015 att de tänkte söka ekonomisk kompensation av Ryssland för den socio-ekonomiska skada man lidit under den sovjetiska ockupationen 1940-1991. Ryssland tillbakavisade denna tanke kategoriskt.

I LJUSET AV DET BALTISKA LÄGET, VAD TALAR FÖR ETT SVENSKT NATOMEDLEMSKAP, OCH VAD TALAR EMOT?

...Det var också helt klart att Polen blivit en rysk provins, om landet inte delats. Om så inte varit fallet och Polen varit en stat med förmåga att försvara sig, skulle de tre makterna inte ha kunnat gå så lätt tillväga med dess delning. De makter som å andra sidan var mest intresserade av att vidmakthålla Polens oberoende, dvs. Frankrike, Sverige och Turkiet, hade då kunnat ingripa på ett helt annat sätt till dess hjälp. Men att en stats självständighet skall upprätthållas enbart genom hjälp utifrån, är faktiskt att begära för mycket...

Vi återvänder till vårt ämne och tror att vi bevisat att en försvarare i allmänhet kan räkna med mera bistånd utifrån än angriparen. Försvararen kommer att desto säkrare kunna räkna med hjälp, ju större betydelse hans existens har för alla övriga, dvs. ju sundare och starkare hans politiska och militära tillstånd är. Carl von Clausewitz i "Om kriget" sjätte boken, sjätte kapitlet – "Vilka försvarsmedel står till buds?"

Sedan 2014 har en hotfull rysk retorik kombinerad med ett aggressivt beteende på den militära luft- och sjöarenan riktats mot både Sverige och Finland, främst avseende vårt närmande till NATO. Ryssland hotar oss för att vi inte ska närma oss Nato, inte hotar oss för att vi inte ska gå med i Nato. Detta är både goda och dåliga nyheter. De goda nyheterna är att Putin vet att Ryssland inte rimligen kan attackera Sverige oprovocerat och att det finns utrymme för oss att glida in i och aklimatisera oss i Nato framöver utan att formellt gå med. De dåliga nyheterna är att vi får svårare att formellt gå med i Nato. Tyvärr så är Rysslands retorik inflammerad, alla är fascister och Ryssland har rätt till expansivt självförsvar. Det betyder att de har slutat föra dialog. Det betyder att Sverige måste släppa potatissäcken också, och börja springa framåt. Det betyder mera polarisering som kan leda till krig. Allt hänger på Ryssland nu.

Frågan som jag ser det är inte om vi ska gå med i Nato. Frågan är; hur starkt försvar måste vi ha, för att ha valfriheten både att stå utanför Nato alt. gå med i Nato. Om vi bör vara alliansfria eller fullvärdiga Natomedlemmar kokar även ned till; Hinner NATO deployera styrkor via sjön eller via luften och utgångsgruppera innan den där enstaka veckan har tagit sitt, enligt ÖB Sverker Göransson, oundvikliga förlopp och Gotland och/eller norra Norrland är taget? Det viktigaste tycks vid en ytlig anblick vara att få hjälp med flygstridskrafter. Men det räcker inte med enbart flyg för att slå ryssen i norra Norrland, eftersom fienden har mobila luftvärnssystem. Därför så är det viktigaste för oss att vi disponerar egna luftvärnssystem i Norrland och gärna markbaserade kryssningsrobotar med stödjande UAS:er och kan möta fienden på marken. SOG (*Särskilda operationsgruppen*) kan kombineras med UAS:erna för att fastställa och mäta in mål till kryssningsrobotar. Vi kan välja att försvara antingen Gotland eller Norrland, "*enveckasförsvaret*" gäller bara en region och bara om IO14 uppfylls.

Svaret på om USA hinner deployera styrkor beror på vad det är för vapenslag vi förväntar oss ska hjälpa oss, och vilken del av Sverige det rör sig om. Flygförstärkningar skulle i princip kunna hinna hit innan veckan är över. Men då har vi kanske inte kvar några relevanta flygbaser med tanke på att vi sannolikt blivit bekämpade. Då ställs vi inför "*fait accompli*" vad avser Gotlands flygförsvar. Amerikanska flygstridskrafter behöver 2-4 dygn innan de kan vara i Norge. Marina styrkor behöver 8-14 dygn och gröna styrkor behöver 1-2 månader på sig innan de hinner anlöpa svensk hamn på svensk mark. Det som eventuellt skulle göra någon skillnad på öjn (*Gotland*) är framförallt målinmätningens förmåga till målinmätning av mål för kryssningsrobotar, men också jägare med FGM-148 Javelin mot stridsfordon och luftvärnssystem etc. Det först nämnda kräver nog kompatibilitet på vissa områden. Information ska kunna länkas och tillnyttgöras av en plattform med kryssningsrobotar, som befinner sig t.ex. i Skagerack. I Norrland blir våra flygbaser sannolikt också bekämpade. Men möjligen så är järnvägsförbindelsen mellan norska Trondheim, där USA har förhandslagrat materiel i olika bergrum, och Luleå intakt alt. kan repareras snabbt.

Göteborgs hamn kan användas, men Ryssland kan hota med att minera den. Oavsett om de gör verklighet av hotet eller inte så kommer man inte våga använda hamnen innan man har minsökt. Om finska armén håller ut i drygt 3 veckor så hinner en tung amerikansk mekaniserad brigad med utrustning och personal, utöver de stridsfordon som kan tänkas finnas förhandslagrade i sammanlagt 8 förhandslager i Trøndelagsregionen, ta sig till Norge med transportflyg och därifrån vidare till Norrland via järnvägen. Men det finns ingen anledning att anta att järnvägen förblir intakt hela vägen, fast hela vägen kanske inte behövs. Men Gotland tycks förlorat så länge som vi inte har en 5 000 hungriga amerikanska hjärtan på öjn permanent. Pest eller kolera, det är bara att välja! Jag hoppas därför att förre ÖB Sverker Göransson's utsaga om "enveckasförsvaret" ska visa sig vara gravt missvisande och att vi kan försvara öjn själva, åtminstone så länge som vi har permanenta baser på ön; luftvärn, mekaniserade förband, ett par UAV-kompanier och ett kustrobotförband.

Man kan ställa sig frågan om inte det svenska inflytandet i världen minskar om vi går med i NATO där fienden *alltid* heter Ryssland alt. den militanta islamismen. Men vad menar *politikerna* egentligen med "alliansfrihet",

menar de att vi ska vara solitärt alliansfria (*läs; helt ensamma i världen*), eller menar de att vi ska värna vår frihet att välja vår allianspartner? Från början hette det "*alliansfrihet i fred, syftandes till neutralitet i krig*" när deklARATIONEN först formulerades av Olof Palme och socialdemokraterna i början av 1970-talet. De svenska socialdemokraterna håller i stort sett fast vid den här deklARATIONEN än idag. Problemet för oss är att nästa krig mycket väl kan avgränsas till enbart oss själva och en välkänd provokatör, så att det blir vi som står med byxorna nere. Frågan om vad ordet *alliansfrihet* betyder för oss är ingen liten fråga! Man kan se på vår alliansfrihet som att vi vill behålla vår frihet att agera som vi vill, eller med andra ord att fatta beslut efter vår samvetsfrihet. Praxis är att vi väljer allianspartner. Men frågan om hur riksdagen och regeringen definierar "*alliansfrihet*" kvarstår och behöver besvaras så att vi är ärliga mot oss själva. Med tanke på den ensidiga solidaritetsförklaringen så handlar det nog om att vi ska vara fria att välja allianspartner själva. Men solidaritetsförklaringen blev inte populär, i alla fall inte i Finland, och det beror på att vi inte kan backa upp våra stora fina ord militärt. Här nedan följer solidaritetsförklaringen tätt följt av den finska synen på den, bägge är på engelska:

Solidaritetsförklaringen från den 19 mars 2011; "*A military conflict in our immediate region in which only one country alone is affected is virtually inconceivable. Sweden will not take a passive stance should another EU member state or Nordic country suffer a disaster or come under attack. We expect these countries to act in the same way if Sweden is similarly affected. Sweden should thus both extend and receive military support.*"

Den finska synen på den svenska solidaritetsförklaringen. "*While pondering the mutual solidarity declaration, the different defence solutions of Finland, Sweden and the other Nordic countries have been an obstacle to finding a binding security guarantee between them. The Finnish position has been that separate Nordic security guarantees are not trustworthy as such. Norway and Denmark, which enjoy NATO's security guarantees, cannot unilaterally add to NATO's burden by making promises which eventually may be left to the bigger NATO countries to carry. A very unfavourable situation for Finland would be one in which the Nordic countries would be left alone with their mutual solidarity commitments in a conflict between the great powers, as has sometimes happened in history. These political problems would not arise if all Nordic countries were NATO members.*" Citat; Den finska

studien: **THE DEVELOPMENT OF RUSSIAN MILITARY POLICY AND FINLAND**, av Stefan Forss, Lauri Kiianlinna, Pertti Inkinen och Heikki Hult från National Defence University, Department of strategic and Defence Studies.

Ovanstående studie tar, om man läser mellan raderna, död på en seglivad svensk myt om att Finlands försvarsmakt skulle vara 230 000 stående man starkt, när den i själva verket i fredstid är på cirka 30 000 man, en av Europas minsta militära organisationer. Total personalstyrka i Sveriges armé inkluderat hemvärdet är i skrivande stund på 54 000 man eller med andra ord 2 brigader fördelat på 5 bataljoner. Av dessa soldater utgör hemvärdet 22 000 man. Men Finland har inte tillnärmelsvis lika många stridsfordon per förband. Studien tar även död på myten att de dessutom kan upprätthålla denna stora organisation för mindre pengar än Sveriges lilla försvar slukar. Fast Finland har fortfarande värnplikt och mobförråd och kan mobilisera de 230 000. Det finska försvarsanslaget omsatt i absoluta termer utgör ungefär 60 procent av det svenska, men i termer av GDP är det finska försvarsanslaget högre än det norska, 1,51 procent av GDP eller 24,4 miljarder svenska kronor, mot 1,44 procent av GDP eller 46,9 miljarder skr (2011). Sveriges anslag låg på 1,13 procent eller 38,8 miljarder skr under samma period. Finland har överlag mindre kvalificerad teknisk materiel och utrustning än Sverige, men de har en större mängd av det de har. Finland har 700 artilleripjäser, jämfört med Sveriges 24 högteknologiska Archer som ska levereras framöver. Men Finskt artilleri kan inte sägas ha samma funktion som det svenska artilleriet. Det finska artilleriet täckbombarderar relativt stora ytor till lands. Den svenska Archer slår mot väl definierade måltavlor, t.ex. fartyg till sjöss eller enskilda vapen- och målinmätningssystem.

Finland har ingen ubåtsflotta sedan "Parisfreden" från 1947.

"Lek med tanken att man motiverar sin fråga till Trygg Hansa med att man förvisso aldrig har varit kund hos Trygg Hansa och inte betalar någon premie – men att man en gång hjälpte grannen så att han slapp en vattenskada. Och grannen är minsann kund hos Trygg Hansa." Citat; Morgonsur. Med andra ord så var vi i Afghanistan till ingen nytta för oss själva, men väl för USA, motorn i NATO.

Det råder inget tvivel om att så länge som Baltikum kan räkna med amerikansk hjälp så kan Sverige räkna med ett amerikanskt intresse för att använda vårt territorium. Det innebär ironiskt nog att även Ryssland har

intresse av att använda sig av vårt territorium. Ur det förhållandet blir det en kapplöpning om svenskt territorium. Det har traditionellt varit det starkaste argumentet för svensk neutralitetspolitik. Men då krävs det att vi kan kontrollera vårt eget territorium, och det kan vi inte i dagsläget. Amerikanerna kan urlasta på den svenska Västkusten, inklusive vid Landvetter flygplats, och transportera materielen på land österut. De kan i ett senare skede lasta ombord samma tunga fordonsmateriel på RORO-fartyg vid Ostkusten för att frita Baltikum. Då vet vi att de behöver kunna använda farvattnen mycket nära Öland för fartygstrafik i radarskugga från en radar på den 81 m höga höjden vid Lojsta hed på Gotland. Avståndet mellan Lojsta Hed och Öland är faktiskt så kort att detta inte kommer att fungera med fartyg. Inte heller kan de använda Kalmar sund eftersom Ölandsbron begränsar både på bredden och på höjden. Om vi och amerikanerna kan kontrollera Gotland och Öland och sydvästra Östersjön mellan Polen och Sverige så kan de fortfarande, trots att amerikanerna kanske inte kommer att tillåtas genomfart på tysk mark vid en rysk ockupation av Baltikum och Gotland, genomföra landstigningsoperationer i Polen från svenska Östersjöhamnar. Att amerikanerna kan önska att vinna ett litet dödläge i Östersjön kan vara den främsta anledningen till att Öland faktiskt har ett mycket strategiskt läge för både USA och Ryssland. Amerikanerna behöver således många allierade i Sverige. Stora delar av befolkningen och försvaret behöver vara Nato-vänner. Balkan och Camp Bondsteel blir extremt viktiga för USA:s Nordeuropastrategi ur ett logistiskt avseende. I norra Polen behöver amerikanerna vid ett krig deployera kustrobotbatterier och luftvärnssystem. Om man tänker sig att amerikanska LHD-fartyg är menade att landsätta mekaniserade förband direkt i Polen så gör de bäst i att stäva genom Stora Bält nattetid för att undvika ryskt visuellt fastställande av fartygsklasserna och att de är på väg in i Östersjön. De bör även undvika att stäva i regementerad ordning i Östersjön på grund av detektionsrisken då det skulle kunna följa en rysk vapeninsats. Som jag nämnde i kapitel 2 så är det ingen hemlighet att Nato är ute på en charmoffensiv gentemot flera länder på Balkan just nu (2016). SR;Ekot rapporterade i april 2016 att Norrköpings hamn AB tänker bygga ut för en miljard kronor, för att säkra hanteringen av allt större godskapacitet i framtiden. Den nya Pampushamnen beräknas stå klar först 2023. Finansieringen ska inte bekostas via skattsedeln.

Det finns ett alternativ för USA om vi inte är en vänligt sinnad stat. USA kan liksom Ryssland tänkas vilja *"låna vårt territorium"* för att använda den svenske Generalmajoren Karlis Neretnieks uttryck, och använda oss som ett

slags kärnvapenparaply med ett svagt försvar, om de tänker oss vara en buffertstat eller uppsamlingsbas och uppladdningsområde. USA vill då möjligen att vi ska ge dem ett getingstick så att deras amerikanska styrkor i Sverige inte blir föremål för en kärnvapenattack från Ryssland då vi svenskar faktiskt har försökt att bita ifrån oss som ryssen själva kan konstatera. Men USA vill i så fall inte att vi ska ha ett starkt och kapabelt försvar i vårt Sverige, när de kommer för att skapa en ny Ostfront, en Ostfront som de förmodligen kommer att försöka uppnå genom att göra en "brandgata" eller en vattendelare i någon slags Operation Moses och Röda havet som delar Sverige mitt itu, med eller utan vår assistans. Utöver norra Norrland, Gotska sandön och Gotland kan Bornholm, Skåne och Öland bli utökade strategiska mål för Ryssland och snart har vi ryssar och amerikaner i hela vårt avlånga land. Framförallt behöver amerikanerna säker tillgång till Landvetter. Flygplatser kan amerikanerna svårligen ta från luften genom luftnedsläpp och behålla. Ryssarna behöver Visby flygplats, vilket underlättas av att Gotland är en ö. Kom ihåg den Allierade ockupationen av Island under vk2 som tog plats p.g.av att de Allierade ansåg att den var en strategisk nödvändighet. Det är något att tänka på för alla okritiska Nato-nördar. Men så länge som vi fogar oss i amerikanarnas lånande av svenskt territorium så har vi ingenting att frukta, annat än vårt utplånande som suverän stat. Nato kan vara bra att formellt förena sig med, men inte till vilket pris som helst.

Svenska förband saknar interoperabilitetsförmåga att samöva med Natoländers Marin- eller flygflottiljer, eftersom vi saknar (-2013) kryptonycklar då vi inte är med i NATO. Det talar emot en svensk Natoanslutning. Varje land har unika förutsättningar i unika tider. Sverige och Finland har varnats i förtäckta ordalag för att gå med i Nato. Vår situation kan liknas vid en tillitsövning där en person blundar, korsar armarna och faller bakåt mot en annan person som ska fånga upp honom i fallet. Kommer USA att fånga upp oss i vårt fall bakåt, eller kommer vi att slå i marken utan någon möjlighet att dämpa fallet?

Å andra sidan så deltar Sverige i de återkommande internationella samövningarna Baltops, Northern Coasts' och Arctic Challenge Exercise, där deltagare från flera länder i Europa samt USA medverkar. Vi medverkar redan i RFP (*Reserve Forces Pool*) inom ramen för Natos Response Forces. Arctic Challenge Exercise leds roterat av Sverige, Finland och Norge. Baltops leds av USA för bästa interoperabilitetsförmåga på övningen. Vanligtvis deltar 13-14 länder var av 3 stater inkluderat Sverige som inte är med i Nato. I Baltops 2015 deltar 17 länder. Ryssland är inte ett av dessa

länder, men de deltog 2012. Övningen kommer i huvudsak att bedrivas på Östersjön, vattnen kring Bornholm och strandnära platser i Sverige och Polen vilket innebär att övningsområdet i stora drag sträcker sig från södra Östersjön, med vissa moment på Ravlunda övningsområde Nordväst om Kivik på skånska Österlen (*östra Skåne*) och Ustka övningsområde i Polen. Vår medverkan i Baltops, Northern Coasts' och Arctic Challenge Exercise talar för en svensk Natoanslutning. Det följande är det s.k. värdlandsavtalets, som landade i Stefan Löfvens knä, första paragrafs andra punkt:

- 1.2 Nato-ledd militär verksamhet: militär verksamhet inklusive övningar, utbildning, operativt experimenterande och liknande aktiviteter eller genomförande av ett strategiskt, taktiskt eller administrativt militärt uppdrag eller service- eller utbildningsuppdrag utfört av styrkor, samt processen att fortsätta strida, inklusive angrepp, förflyttning, försörjning och manövrer som behövs för att nå uppdragets eller operationens mål.

Det ger Nato full frihet att föra sina strider som de vill på svensk mark, svenskt hav och i svenskt luftrum. Finland och Sverige ska se till att underhåll och logistik fungerar, t.ex. ge soldaterna mat eller leverera stridsammunition. Det var det borgerliga blockets bidrag till Sveriges försvar. Värdlandsavtalet är så dåligt för oss att det är en bättre idé att gå med i Nato än att stanna kvar i det totalt menlösa värdlandsavtalet.

Det är klart att USA inte vill svika balterna, men det kan vara att de inser att det blir omöjligt att försvara Baltikum om man inte redan nu tillför orimligt stora resurser till Norge och Polen. Man kan också välja att försvara Baltikum redan i Baltikum, genom att tillföra luftvärnssystem med lång räckvidd och mekaniserade förband till de baltiska staterna. Antingen så ser man inte denna möjlighet som realistisk, eller så avstår man av politiska skäl t.ex. därför att man inte vill röra om i getingboet. Man kan också vara förd bakom ljuset eller på egen hand ha missat hela idén. I vilket fall som helst så har amerikanerna inte deployerat några luftvärnssystem i Baltikum ännu. Tyskland kan i ett skymningsläge förvägra amerikanerna tillträde eller genomfart till Polens land och luftrum. I så fall blir scenariet med en "brandgata" genom Sverige sannolikt.

Överingenjör Helge Löfstedt uttryckte sig så här om vår antagliga samarbetsvillighet i tidskriften Försvarsutbildaren nr tre 2014; *"Problemet är väl närmast hur Sverige skall undvika att hamna i en situation där hjälpen tar sig förödmjukande former och som leder till att svenska önskemål negligeras i samband med konfliktens utveckling."*

Genom att förvägra oss att köpa avgörande avancerad materiel samt genom att på lagligt sätt, enligt marknadens regler, *"stjåla"* vår försvarsindustri för att flytta besluten Västerut och anpassa forskningen och utvecklingen till att passa dem själva, så kan U.S. driva igenom sin hyperpatriotiska vilja där Gud inte längre värderas högst i devisen Unit-Corps-God-Country. Jag anser att de värderade Gud högst förr, och gjorde de det inte så var något fel. Idag är det helt Ok att krigshetsa i USA på ett helt annat sätt än under Bush Sr. eller Reagan, och ingen rannsakar sitt samvete för det. När vi köpte Black Hawk (*helikopter 16*) främst för att skadade svenska soldater i Afghanistan skulle kunna transporteras till fältsjukhuset utan amerikanarnas assistans med helikoptrar, fick vi då med på köpet sexpipiga Dillon M134D-H Gatlingkanoner med en eldhastighet på 3 000 rpm, som försvar för helikoptern och som offensivt vapen?²⁸ Jag skulle inte tro det.

...Vi är helt övertygade om att Frankrike varje gång kan slå tillbaka och straffas på detta sätt, om det ånyo försöker uppträda så övermodigt mot Europa, som det gjort under 150 år. Endast på andra sidan paris, vid Loire, kan Frankrike förmås acceptera de villkor, som freden i Europa kräver. Endast på så sätt kan relationen mellan 30 000 000 och 75 000 000 snabbt demonstreras. Men detta kommer inte att ske, om Frankrike skall förbli inringat av arméer från Dunkerque till Genua så som skett i ethundrafemtio år. De allierade arméer, där man ställer upp femtiotals olika små mål, av vilka inget är starkt nog att övervinna den tröghet, de friktioner och de främmande inflytelser, som finns överallt och som ständigt återkommer.

Hur litet de nu rådande förhållandena i den tyska förbundshären motsvarar angivna krav är uppenbart för läsaren. I denna organisation utgör den federala delen av Tyskland kärnan. Österrike och Preussen är därigenom

²⁸ Amerikanerna var mycket irriterade på svenskarna för att de fick riskera sina egna helikoptrar och män för att transportera skadade svenskar, trots att Afghanistankriget från början var deras krig och vi bara hjälpte dem. Därför sålde USA till sist ett antal Black Hawk-helikoptrar till Sverige.

försvagade och förlorar sin naturliga betydelse. Men en federativ stat har i krig en mycket murken kärna. Där finns ingen enhet, ingen energi, inget rationellt sätt att välja fältherren, brist på auktoritet och ansvar.

Österrike och Preussen är de båda naturliga tyngdpunkterna i det tyska riket, från vilka stöten skall utgå. Där ligger spänsten i svärdets klinga. De är monarkier, är vana vid kriget, har sina klara intressen, är självständiga stater och dominerar över de andra staterna. Dessa naturliga egenskaper utgör de grunder, efter vilka den tyska militära organisationen bör utformas och inte efter någon falsk föreställning om enhet. Att skapa enighet under dessa förhållanden är helt omöjligt och den, som försummar det möjliga i sökande efter det omöjliga, är en dåre. Carl von Clausewitz i "Om kriget", åttonde boken nionde kapitlet – "Krigsplanläggning när målet är att förinta fienden."

Det är av ovanstående skäl som en europeisk försvarsgemenskap inte kommer att bli lyckad. Om man däremot byter ut Preussen och Österrike med USA, som den naturliga tyngdpunkten, så får man ett NATO. Fast skyddspatronens generositet är alltid ändlig. U.S. Secretary of Defence, Robert M. Gates, sade i Natohökvarteret den 10 juni 2011: *"The blunt reality is that there will be dwindling appetite and patience in the U.S. Congress ... to expend increasingly precious funds on behalf of nations that are apparently unwilling to devote the necessary resources or make the necessary changes in order to be serious and capable partners in their own defence."*

Begreppet *"Sverige försvaras bäst i Afghanistan"* kom, bortsett från att formuleringen var ett sätt för de klåfingriga politikerna att lättare kunna genomdriva bantningen av det svenska försvaret, måhända från det faktum att Sverige ansågs av Bushadministrationen som viktigt att ha med i koalitionen för att USA skulle vinna legitimitet. Sverige sågs som stort i tredje världen, ett arv efter Palme. Genom att bistå Amerika så vann USA kredibilitet och Sverige säkerhet (*i den bästa av möjliga världar*) genom att vi inte hindrades från att köpa viktig teknisk materiel eller på andra, politiska sätt, fick käppar satta i hjulet. Det behöver inte nödvändigtvis vara militär teknisk materiel, men vital teknologi för Sverige. Problemet är att ju mer vi håller Amerika i kjolen, desto mer förlorar Amerika den positiva affekt som kommer av att Sverige har ett högt anseende i tredje världen, eftersom Sverige då förlorar anseende i tredje världen, och desto mindre viktigt blir det för USA att ha

med Sverige i någon framtida koalitionsstyrka i tredje världen. 500 man, om än duktiga, kan de i princip vara utan. Det lutar mot att vi tvingas gå med i NATO i framtiden. Som tur är så har USA höga tankar om vårt flygvapens professionalitet och säkert även våra marina styrkor, men de anser de senare vara på tok för små för att kunna göra någon verklig skillnad. Det var således mycket viktigt att vi, om än obeväpnade, deltog med flyg i FL01-02, Libyeninsatsen. Vi skötte spaningen i Operation Karakal bra.

Det som är bra i försvarsberedningens rapport *"Vägval i en globaliserad värld"* är att försvarsberedningen föreslår ett breddat och fördjupat försvarssamarbete med de baltiska staterna. Men när den uttrycker sig så här så har de bara till hälften rätt; *"Framtiden blir allt svårare att förutsäga. Det går inte att föreställa sig att en militär konflikt i vårt närområde enbart skulle påverka ett land. Ett enskilt militärt angrepp direkt mot Sverige är fortsatt osannolikt under överskådlig tid. Kriser och incidenter, som även inbegriper militära maktmedel, kan dock uppstå i vår region, och på sikt kan militära angreppshot likväl aldrig uteslutas."*

Det är ett falskt axiom att Ryssland inte skulle ha viljan eller förmågan att angripa ett ensamt Sverige. I Georgienkriget 2008 stod ett ensamt Georgien med långt gångna planer på att gå med i NATO, mot en rysk angripare, och det ryska angreppet var *planerat* enligt Putins egen utsago flera år efteråt. Angreppet var en signal till USA att; *"Vi kan här strypa tillförseln av materiel och isolera de amerikanska styrkorna i Afghanistan, så tänk inte ens tanken att utöka NATOs medlemskrets på vår bekostnad."* Det finns en hotbild mot ett singulärt Sverige, om ifall våra politiker säger att vi ska gå med i NATO, precis som det fanns en hotbild mot Georgien 2008. Georgien var ett kort steg från att gå med i NATO. Det måste dessutom verka mycket lockande för Kreml att säkra sin norra flank till en rimlig kostnad i ett europeiskt storkrig. Det skulle involvera norra Norrland, Finland och Norge från Narvik och upp till Nordkalotten utöver Gotland, Skåne och danska Bornholm. Frågan är ifall Ryssland verkligen tror att det skulle bli lättare att säkra sin norra flank än det skulle bli att segra i östra Europa. Om jag tillåts svara i Kremls ställe; Det skulle det kunna bli om man med *"seger"* även räknar in vinst genom de utsatta staternas politiska och militära försummelse, samt resultatet av genomförandet av hybridkrig kombinerad med klassisk rysk utpressnings- och hotretorik mot de skandinaviska staterna. I östra Europa fungerar inte den klassiska utpressnings- och hotretoriken lika bra. Putin kan ta en liten bit i taget i östra Europa. Eller så kan Putin ta en stor tugga i Skandinavien, som Hitler gjorde.

Om demokrati får råda och folket får bestämma om Natomedlemskap så ges beslutet en legitimitet som Putin får svårt att avfärda. Om Peter Hultqvist och regeringen får bestämma så försätter de Sverige i onödig fara. Vilket tror Du är farligast av följande tre nedanstående linjer:

- 1) Att efter inbjudan till Membership Action Plan ansöka om Natomedlemskap i syftet att gå med i Nato.
- 2) Att nästan obemärkt glida in bit för bit i Nato utan att vi för den sakens skull ansöker om medlemskap.
- 3) Att vara alliansfri eller bara i allians med Finland och bygga upp ett starkt svenskt försvar på egen hand.

Att gå på linje 1) kräver att vi engagerar oss i omvärlden och gör bindande utfästelser om militär hjälp till bl.a. Baltikum.

Att gå på linje 2) är en naturlig följd av att Sverige bryr sig om sina små grannländer och bröder i bl.a. Baltikum. Vi är beredda att hjälpa balterna även om vi inte vet hur vi ska bära oss åt i händelse av en rysk invasion av baltstaterna, och att vi är beredda att hjälpa medför att vi dras in i internationella övningar och organ som domineras av USA.

Att gå på linje 3) är en risktagning eftersom vi inte vet vad som försiggår i Putins huvud. Men vi vet att vi då inte kan räkna med hjälp från USA som ju är Natos främsta garant. Vi kan förstås vara snyltare genom att vi inser att USA och Nato nästan med säkerhet behöver använda sig av Svenskt territorium som bas vid ett återtagande av Baltikum. Men ett sådant tänkande väcker förakt bland Natomedlemmarna, med all rätt, och det kan medföra att de gör som de vill i och med Sverige. Vi förlorar alltså paradoxalt nog inflytande och självbestämmande i händelse av ett krig i vårt närområde.

Jag anser att ett svenskt Natomedlemskap bör debatteras. Men beslutet bör lämnas i händerna på folket genom ett allmänt referendum, och inte i händerna på politikerklassen som ju ändå inte är insatt i någonting som har med försvaret att göra, förutom genusfrågan och värdegrunden då. Ett folkligt referendum fungerar som ett extra säkerhetsnät för Sverige som stat, för det blir inte alls lika lätt för Putin att militärt angripa valda delar av Sverige om ifall beslutet om Natomedlemskap är underbyggt av svenska folket. Nu tror jag inte att angreppet kommer att bli av militär art, utan

angreppet kommer att komma i form av en utdragen cyberattack och/eller genom en ekonomisk konspiration mot Sverige. Det enda som kan avskräcka ryssarna från en cyberattack är om vi har en offensiv förmåga att angripa Ryssland med samma medel. Georgiens president Michail Saakasjvili trodde att NATO skulle ingripa ifall Ryssland angrep Georgien militärt. Men Georgien har ett säkerhetspolitiskt mer isolerat geografiskt läge därför att de har bara två tillfartsvägar till lands från Natolandet Turkiet. Plus att flygplatsen vid Georgiens huvudstad Tbilisi ligger isolerat till. Dessutom har Turkiet en lång historia av kappvändarpolitik oavsett konsekvenserna för nordliga Nato-stater och andra, och det är Turkiet som kontrollerar sunden Dardanellerna och Bosporen mot Svarta havet. Ett Natoingripande var knappast möjligt. Å andra sidan så föraktar nog USA och deras allierade Sverige och svenskar på grund av vår historiska ovilja att ta offentlig ställning, så det är inte säkert att de hjälper oss om vi har beslutat oss men ännu inte hunnit bli medlemmar i NATO.

Georgien 2008 var det berömda "*lackmustestet*". Det blir förstås mer av ett risktagande för Ryssland att angripa Sverige innan vi hinner gå med i NATO, än det var att angripa det isolerade Georgien. Men spelare finns det gott om. Professor Rolf Tamnes, norsk historiker och professor vid *Institut for forsvarsstudier* (IFS), understryker att Ryssland inte litar på den svenska alliansfriheten, eftersom de omfattande nedskärningarna av den svenska försvarsmakten betraktas som ett incitament att söka hjälp utifrån, exempelvis från NATO och USA. Det är tydligen inte tydligt utomlands vad svensk "*alliansfrihet*" står för? I min mening står det för frihet att välja allianspartner efter eget huvud. Vi borde göra klart detta för omvärlden, även om omvärlden då förskjuter oss ännu mer, för oklarheter gynnar oss ännu mindre. Vi sitter i rävsaxen oavsett!

Jag har varit emot en svensk Natoanslutning av säkerhetspolitiska och personliga skäl. Amerika är tyvärr inte längre vad det har varit, som t.ex. under Ronald Reagan's och George H.W. Bush's ämbetsstider. Hade USA sett ut som det gjorde på 1980-talet under Reagan, och om Ryssland hade sett ut som det gjorde när det fortfarande hette CCCP, så hade även jag förespråkat en svensk Natoanslutning *under ordnade former* redan under tidigt 2000-tal. Ironiskt nog så trodde amerikaner under George W. Bush att USA hade närmat sig Gud, men USA har som stat fjärrat sig ifrån Gud. Obama eller Bush kvittar lika. Inte på grund av laglig "*mass surveillance*", utan i huvudsak på grund av *Section 702 program* – riktad övervakning eller spionage mot europeiska ledare, myndigheter, institutioner och företag, som

inte har ett dyft att göra med terrorism – i syfte att skaffa sig ett övertag inom en mängd områden. Om de inte omvänder sig så har de sett sina bästa dagar på alla sätt och vis, förutom militärt. Men ännu ett tag till, så länge de inte vänder sig inåt, kommer de att mäktas med att dominera inom det geostrategiska området på gott och ont. Problemet är att när USA vänder sig inåt så slocknar allas våra civilisationer i samma takt, och inte bara USA:s. Det är bara USA som har varit välsignat av Gud och uppbackat av Gud på samma gång. Sverige är måhända uppbackat av Gud, men det är inte särskilt välsignat av Gud. Gud vill bara att Sverige ska överleva som stat. Det är min kvalificerade gissning i alla fall.

Jag tror inte att ryssarna ser något anmärkningsvärt i takten som de håller på den militära upprustningen. Det är ingen kapprustning, det är en upprustning vi ser. Men med våra ögon sett så är den snabb, fast om bara rätt människor får bestämma här i Sverige så skulle vi vara coolare än vad ryssarna kan vara. En stormakt som Ryssland har inte alla fördelar man kan ha. De kan bete sig illa utan att det straffar sig. Men de kan knappast starta krig utan ett tillräckligt bra casus belli (*orsak till krig*) för sitt eget folk, för Gud och för världen, som de försöker att provocera fram. Att vi går med i NATO kan vara ett sådant motiv. Men om vi håller oss kalla och inte svarar på provokationer så hinner vi rusta upp och vara redo, med bättre utrustning, bättre utbildningsdoktrin och gjorda förberedelser än dem. Det är vårt äss att spela som liten effektiv stat i Rysslands periferi. Sedan kan vi gå med i NATO, om det är det vi vill. Det bästa enligt min mening, är att se det som att Sverige ensamt försvarar Sverige, och ibland andra men på våra villkor. Men då krävs det också ett mycket starkt och effektivt försvar, vilket kostar pengar. Är man inte beredd att betala vad det kostar så får man vad man förtjänar.

Rysk övningsverksamhet av magnitud i Östersjön under senare år:
Zapad 09 i september 2009 – Inför övningen "Väst 09" tog Ryssland in landsättningstonnage i Östersjön som inte var föranmäld, och man drog ihop en stor mängd flygplan för luftlandsättningen. Den svenska övningen Dagny II ägde rum simultant med Zapad 09, på Gotland. Det är svårt att veta vem som drog igång först, men Dagny II var föranmäld i god tid.

Zapad 13 – Ryssland övade invasion av de baltiska staterna och kanske Gotland och Skåne.

Zapad 17 – Storövning samtida med Aurora 17 i september 2017.

På det geoeconomiska området hänvisar jag till FOI:s rapport *”Ett skepp kommer lastat”*. Hur kan Ryssland tänkas värdera det nationalekonomiska och balansera det mot det geomilitära?

- 1) Ryssland vill gärna se det som att omvärlden är beroende av vad de har att erbjuda i form av rysk gas och olja, men jag tror att de inser att Tyskland kan tänkas göra sig oberoende av det geostrategiska Gazprom och därmed Ryssland. De måste hålla Tyskarna glada.
- 2) Det krävs nästan att Ryssland är förmögna att samtidigt angripa hela Baltikum och delar av Skandinavien utan att nämna Island, om de har tänkt sig att kunna räkna med fri passage igenom Öresund, Kattegatt och Skagerack, och de måste kunna behålla sina främsta handelsländer t.ex. Nederländerna och Frankrike.
- 3) Detta i sin tur kräver att USA först, i det närmaste förlorar sin supermaktstatus. Vi har alltså inget som helst intresse av att USA förlorar sin supermaktstatus.

Men jag tänker att Sverige som stat måste upplåta vårt territorium för amerikanska förband på svensk mark om vi ska gå med i NATO. Det räcker inte med att ta emot ett flottbesök då och då, vilket vi ju även kan göra som alliansfri stat i fredstid. Jag är inte speciellt glad i att låta 5 000 amerikanska hungriga hjärtan invadera en svensk småstad eller en av våra Östersjööar i fredstid. Kanske kan vi göra som Norge och låta USA förhandslagra materiel i svenska bunkerrum? Men USA kommer kanske att ha baser i Sverige som ett krav för svenskt medlemskap. Framförallt en luftvärnsbas på någon av våra östersjööar och tillgång till våra flygbaser och hamnar. USA kommer aldrig annars att hinna ingripa i Skandinavien och ännu mindre i Baltikum, innan Ryssland har svält delar av oss. Kan USA inte ingripa i tid på våra breddgrader så är det ingen mening för oss med att gå med i NATO och vi kommer förmodligen då ändå att nekas medlemskap.

Kanske är ett angrepp på ett alliansfritt Sverige ett troligt scenario till att börja med, *om* Ryssland känner sig trängt. När Ryssland väl har

konsoliderat Gotland och Skåne och placerat ut luftvärn (*på Gotland och Gotska sandön*) respektive kustrobotar (*i Skåne*), om amerikanerna ännu inte har ingripit, så kan de lugnt promenera in i Baltikum samt säkra Nordkalotten. Men NATO kan då i teorin stänga inne Ryssland i Östersjön, vilket leder till frågor. Har Murmanjärnbanan till Severomorsk hållits i skick? Har hamnen i Severomorsk byggts ut? Har flygplatsen i Murmansk byggts ut? Och så vidare. Svaren låter inte vänta på sig. 16 djupvattenshamnar ska enligt Polish Institute of International Affairs (PISM) anläggas vid Rysslands arktiska kust. Vi vet redan att de håller på att bygga upp militärt på Kolahalvön. Alakurtti marina flygbas är lokaliserat 3 km Nordväst om Alakurtti. Alakurtti ligger beläget 50 km från den finska gränsen Väster om Kolahalvöns näsrot i Murmansk Oblast och har alltså ett flygfält med en 2 500 m rullbana i betong som ska betjäna det 4:de Marinbombarregementet med SU-24 attackflygplan och 485:e OVP oberoende helikopterregementet med MI-24 attackhelikoptrar och MI-8 transporthelikoptrar. I Alakurtti finns även den nyuppsatta 80:nde oberoende motoriserade skytteinfanteribrigaden, en av Rysslands två arktiska brigader. Den andra nyuppsatta brigaden, arktiska 200:de oberoende mekaniserade infanteribrigaden, är lokaliserad till Pechenga, f.d. finska Petsamo, som gränsar till Norge. 13 flygplatser och 10 luftvärnsradarstationer anläggs likaledes på Rysslands arktiska kust, enligt PISM. En luftvärnsdivision, ett kustrobotförsvar samt ett robotregemente ska enligt PISM också anläggas i den ryska arkipelagen, och mycket av det finns redan på plats. Dessa saker är synergiska med Rysslands energiexpansion i arktis och Rysslands Östersjöplaner och planerna för Ukraina. Rysslands storstrategiska planer kan genomskådas.

Putin for vid månadsskiftet juni-juli 2016 till Finland i samband med Rysslands genom tiderna största beredskapskontroll, som genomfördes den 25-31 augusti 2016. Putin och den finländske presidenten Sauli Niinistö möttes så sent som i mars 2016, fast då i Moskva. Det rörde sig vid det senare tillfället om ett informellt besök, och enligt Ryssland skrev man inte under några avtal, man ”*diskuterade förbindelserna mellan Finland och Ryssland och läget i Europa*”. Nato höll ett toppmöte den första veckan i juli 2016 där man beslutade om att placera ut fyra förstärkta bataljoner i de baltiska länderna och i Polen, något som Ryssland motsätter sig. På ett tidigare möte i Finland kritiserade bland annat moderaten Karin Enström, vice ordförande i den svenska riksdagens utrikesutskott, att Putin får komma. Niinistö svarade att Sverige inte hänger med i vad som händer i världen och att även t.ex. USA har en aktiv dialog med Ryssland. Men man måste förstå

att Finland är hårt trängda och att det inte var en slump att Putin tittade över gränsen just i samband med den ryska massmobiliseringen. Det som avhandlades där kan avgöra Sveriges öde. Det land som vill åt Baltikum och ligger i Ost får en enorm fördel om han ostört under falskt bedyrande om att inget Natoland kommer att beröras först kan ta Gotland. Inte ens utfarten och infarten genom Stora Bält/Öresund/Kiel-kanalen spelar någon absolut roll i och med utbyggnaden i Murmanskregionen av infrastrukturen, hamnar, marinen, flygplatser, och luftförsvaret med 400 km räckvidd. Sverige angrips antagligen på våren eller försommaren om vi angrips av Ryssland.

Jag tänker att Ryssland kan tänkas försöka hitta sprickor i de svensk-finska relationerna. De hoppas på att det ena landet inte ska ansöka om Natomedlemskap utan att det andra landet gör gemensam sak, och att det därför inte kommer att bli något medlemskap för något av länderna. På det sättet är Sannfinländarna farliga som arbetat för att ta ifrån den svensktalande delen av Finlands befolkning medborgerliga rättigheter. Det kan komma att slå tillbaka mot dem själva. Jag tror att Finland är mer beroende av att haka på ett svenskt medlemskap än vad Sverige är beroende av att haka på ett finskt medlemskap. Finland kan nog med Natos ögon sett lättare offras än Sverige. Det kan försätta Finland i en svår sits om Sverige ansluter sig till NATO utan ett samagerande med Finland. Jag hoppas att det politiska och militära samarbetet mellan våra två länder ska fortsätta även om det främst blir Sverige som uppoffrar något med det samarbetet i dagsläget.

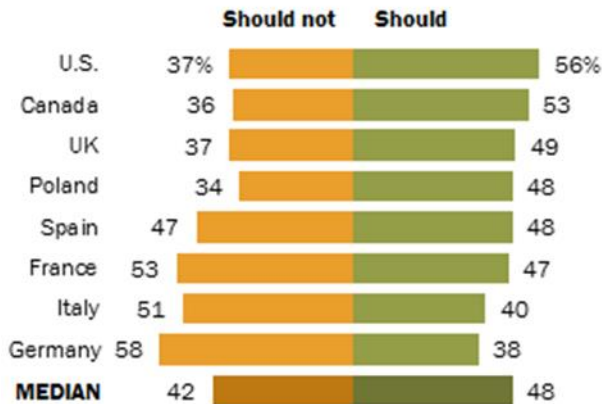
§

I nedanstående blänkare ser man var den svagaste länken i kedjan är. Det är Tyskland. Jag för min del är, trots att Sverige inte är med i NATO, beredd att hjälpa till att försvara ett Natoland i Norden om det är litet, typ baltstaterna eller Island. Men utfästelser om militär hjälp utan att först visa att man verkligen är beredd att fullfölja den är inte mycket värda. Jag är således redo att, om jag vore ansvarig statsman, låta Visby-klass korvetter och våra ubåtar från tid till annan patrullera vattnen i Baltikum i fredstid. Jag har redan gjort en baltisk f.d. officer försäkringar och då kan man inte backa. Också Finland kan jag tänka mig att stödja på olika sätt. Men det kvittar vad jag säger, eller ens vad Peter Hultqvist säger, om vi inte har en plan för hur hjälpen ska gå till i fredstid och i krigstid och medel till det. Vi är inte ensamma om att sakna en plan. NATO saknar eller saknade också en fungerande plan då USA

saknar landbaserade avskräckande och uthålliga ballistiska robotsystem med medellång räckvidd och mångsidiga stridsladdningar, typ som Rysslands Iskander-M som är grupperade i bl.a. Kaliningrad och på Kolahalvön. USA har avvecklat det mesta av sin taktiska kärnvapenarsenal och den som finns är inte landbaserad, den är flyg- och sjöbaserad.

Many NATO Countries Reluctant to Use Force to Defend Allies

If Russia got into a serious military conflict with one of its neighboring countries that is our NATO ally, do you think our country should or should not use military force to defend that country?

Source: Spring 2015 Global Attitudes survey. Q52.

PEW RESEARCH CENTER

POST OBAMA

De baltiska staterna behöver förmedla vad de föreställer sig att europeiska grannländer kan och/eller bör bidra med militärt, ekonomiskt, politiskt och energimässigt i händelse av ett ryskt försök att kupa Baltikum. Personligen

skulle jag om jag var en statsman, stödja de baltiska staterna i händelse av en rysk invasion av länderna, om jag kunde. Problemet är att jag inte vet hur vi skulle kunna göra detta, och jag tror inte att någon annan i mitt land vet hur vi skulle kunna hjälpa. Hårda fakta är att inget land med undantag för USA kan hjälpa helt på egen hand, och att de baltiska staterna är beroende av att det mjuka och oeniga Europa agerar tillsammans militärt. Med Trump vid rodret i USA, vem kommer att samordna EU-ländernas olika militära förmågor? Hur svårt är det inte för en liten militärt svag stat med en aggressiv grannstat att uppbringa hårt psykologiskt motstånd entonigt som ett folk, vissa människor kan, men de flesta kan inte. Tänk på vad jag har sagt. Vad behöver ni i en sådan händelse, och vad har ni? Hur ser naturen och terrängen ut i Baltikum och hur såg den ut i 1940? Vilka är era strategiska resurser och var finns de lokaliserade? Hur ser er infrastruktur ut? Vilka är era hamnars kapacitet? Hur kan ländernas västra flygplatser ackommodera allierade länders flygplansflottor, typ av bränsle, rullbanors längd och sådant?

Det första jag skulle vilja föreslå att de baltiska länderna gör är att de begär en division av långräckviddigt luftvärnsrobotförband från Nato. Luftvärnsrobotar med lång räckvidd och stridsfordon, inte jakt- och attackflyg, skulle göra störst nytta för att förbättra deras situation. Om ryssarna inte kan flyga från Luga eller andra flygbaser, över Baltikum och Finska viken, så kan de inte i förlängningen hålla Öresundsinloppet till Östersjön öppen för den ryska handelsflottan, bulkfartyg och oljefartyg till viktiga ryska handelsländer i Västeuropa som t.ex. Belgien och Frankrike. Detta gäller om vi kan räkna med att danskarna inte viker ned sig genom att släppa igenom ryssarna genom det danska Stora Bält. Med långräckviddigt luftvärn i Litauen och Polen så kan man tvinga det ryska flyget att flyga på extremt låg höjd, 50-100 m över Kaliningradenklaven, eller till och med tvinga det att stanna på marken. Sveriges börda är att vi måste kunna försvara Gotland, och balterna är lika beroende av det, som vi är av att de är medlemmar i NATO-alliansen. Om vi låter ryssarna överta Gotland så kan de sedan deployera luftvärnssystem med en extremt lång räckvidd på ön. Då kan realistiskt sett ingen hjälp komma till Baltikum från de norra delarna av Europa. Men lyckligtvis för baltstaterna så har Nato under 2016 flirtat med länderna på Balkan som gränsar till Adriatiska havet. Ändå skulle det vara trevligt om vi små Östersjöländer kunde stå tillsammans i detta. Inget bra kan komma från att förminska idén om Östersjön som ett potentiellt slagfält. Detta är Rysslands föredragna geostrategiska område. Från 1712-1918 så var S:t Petersburg Rysslands huvudstad.

Vad innebär detta för oss?

1. Att Natoländerna inte har luftvärn med lång räckvidd i Litauen och övriga Baltikum, och att Polen får en ockernota för ett fåtal Patriot-system, är inte optimalt för oss. Kreml torde visualisera ett övertagande av Baltikum medelst ett isolerat angrepp på Gotland först. Ryssland har helt enkelt inte råd att riskera en tidig polsk och en tidig amerikansk deployering av Patriot vid gränsen till Kaliningradenklaven, i Polen och/eller Litauen, nära de ryska flygbaserna, vid ett ryskt regionalt angrepp. Därför kommer nog inget angrepp mot de baltiska staterna förrän Gotland är intaget av ryssarna och ryska luftvärnssystem med lång räckvidd är deployerade på Gotland.
2. En amerikansk eller en polsk deployering av Patriot i Litauen respektive Polen omöjliggör också ryska överflygningar till och från Kaliningrad som är isolerat för underhåll från land på grund av Suwalkigapet, och nu blir isolerat i luftarenan vid ett initialt krig mot Natoländerna.

§

I en av de mer framträdande vikingatida skrifterna finns det en rad som går så här; *"Stjärnor faller. Fenrisulven ränner. Mycken hor."* Kan de med den tidens stavning ha menat *"Fänriksulven ränner. Mycken hor"*? Det är bland annat på grund av det ovanstående citatet som jag tror att de vikingatida sagorna hade sitt ursprung i Sverige. Men egentligen hade de sitt ursprung i de antika grekiska och romerska traditionerna att skapa sagor om troligtvis historiska händelser. Jag tror att vi kommer att få se ett krig på svensk mark mot en eller flera mäktiga motståndare just när en ekonomisk kris i samhället slår till precis som den gången som markerar starten på Vikingatid. Vid en ekonomisk kris är vi maximalt sårbara, där av vald tidpunkt av fienden, eftersom man i omvärlden vet att ekonomiska kriser i Västvärlden hänger samman med hor, likt det gjorde i Tyskland på 1920-talet och 1930-talet, i Sverige i början av 1990-talet och på Island med början 2008, och kommer att göra nästa gång snart för Sverige igen. Inget annat Västland hade kris samtidigt i samma omfattning som Sverige, inget annat land hade öppet hor samtidigt som Sverige. Jag var med vid tiden och blev sjuk i paranoid

schizofreni precis vid starten som inleddes en kvällsnatt i maj 1990 med dunder och blixtar. Senare blev jag av med jobbet och bostaden eftersom jag var ett överskott bland män då jag var ful. Dessutom fick jag inte en diagnos eller medicin förrän fem år senare, och jag var därför inte verbalt kontaktbar och kunde inte nå fram till andra. Men jag är ett mirakel fysiskt, världens långsammaste mirakel kallar jag mig.

Islands första kris med början 2008 och Tysklands kris i början av 1920-talet var möjligen större kriser än Sveriges första stora kris i modern tid på 1990-talet. I Sverige på 1990-talet förlorades ändå 500 000 jobb på en befolkning av 8 miljoner. Och det var definitivt större kris på Island 2008 än den amerikanska krisen involverandes banken Lehman Brothers kölvatten vid samma tid. De amerikanska bankerna Freddie Mac, Fanny Mae, AIG, Citi och Carnegie fångades upp av olika räddningspaket så det var bara Lehman Brothers som tilläts gå omkull. Men i USA motsvarar storleken på räddningspaketen knappt fem procent av landets BNP. För de Isländska bankerna skulle ett liknande statligt stöd ha uppgått till flera gånger landets BNP. Om man jämför USA:s kris på 2000-talet med USA:s kriser på 1930- och 1970-talet så är det en ynklig jämförelse som inte faller ut till post-nineelevamerikanarnas favör. De har helt enkelt utvecklat en skyddande kultur mot kvinnostölder under George W Bush, Barrack Obama och Donald Trump. Lyckliga dem. Problemet är att de fortsätter att ta våra kvinnor samtidigt som de ger oss en attityd. De har alltid tagit våra kvinnor, men de brukade inte ge oss en attityd samtidigt. Vi vet att ondskan tilltar i ett valfritt land ju mer utbrett kvinnoförtrycket blir i det landet. Men det brukade inte vara så med USA som hade en stark och äkta Gudstro. USA var välsignat av Gud. De dagarna är förbi då USA av empati gjorde gott mot de som förtjänade det, de oskyldiga och svaga i världen. Nu måste vi bli vår egen lyckas smed! De som inte förstår det är dömda att gå under. Republiken är död, leve kejsardömet. Bara för att USA har lämnat Gud så betyder inte det att de har abdikerat från maktanspråken. Det finns ännu inget land som kan axla deras forna roll. Kejsardömet kommer att vara med oss många år än realistiskt sett.

KAPITEL 4. GEORGIEN OCH UKRAINA

GEORGIEN

Det bör sägas att närhelst som någon av stormakterna initierar förbands-, flyg- eller flottförflyttningar till något område i världen så bör man genast sätta sig ned och slå upp en kartbok och studera var bergsformationer och dalar ligger, var floder flyter, var sjöar och hav ligger, var sund ligger, var tillfartsvägar, genomfartsvägar och järnvägar/järnvägsknutpunkter är dragna och var flygplatser och hamnar är lokaliserade. Kartböcker ger förstås sällan tillräcklig information om vägars bredd eller ytbeläggning, broars bärfasthet, markunderlag, var träsk ligger eller vilka ytor som är skogbevuxna. En annan osäkerhetsfaktor är den samtida säsongens väderleksförhållanden i området. Man bör också kolla vilka länder som tillhör NATO, och kombinerat med information på nätet om länder i världen så kan man kanske bilda sig en uppfattning om naturtillgångar i det berörda området eller landet och hur nära olika länder står stormakterna och sina grannar. Det finns en allmänt tillgänglig årsbok som heter *"THE CIA WORLD FACTBOOK"* där sådan och liknande information står. Den klarar man sig knappast utan som amatörstrateg. Det är bra att känna till gasledningar och oljeledningar mellan berörda länder och deras allierade. Det är också bra att känna till ungefärlig flygprestanda för deras militära spaningsflygplan, drönare och deras jakt- och attackflygplan, det kan man lätt hitta på nätet om man bara vet vad de kallas. Det är dock ofta svårt för en amatör att fastställa faktisk räckvidd när combat range, operationell räckvidd och färjeräckvidd inte alltid står angivna. Men står det angivet färjeräckvidd så betyder det att flygplanet kan transportera sig den räckvidden enkel sträcka, alltså inte lika långt retur.

Anledningen till att jag nämmer det här är för att kriget i Georgien 2008 var en solklar rysk strategisk manöver. Abchasien var ett av de två huvudsakliga områden som angreps av Ryssland. Abchasien ligger i nordvästra Georgien vid Svarta havet, inte långt ifrån gränsen och de enda två möjliga tillfartsvägarna från Natolandet Turkiet. Sydossetien var det andra georgiska området som skulle angripas av Ryssland, men först efter en georgisk omringning av staden Tshinvali i södra Sydossetien den 8 augusti. Samma dag tågade Ryssland in i Sydossetien. Under tiden för det ryska angreppet på Sydossetien attackerade ryskt flyg mål i Georgien. Dittills hade konflikten varit lågintensiv och pågått inrikes i Georgien under en veckas tid, bland

annat så hade ryska kosackorganisationer flera dagar före krigsutbrottet öppet organiserat frivilligbataljoner i Abchasien och Sydossetien. Ryssland attackerade även andra delar av Georgien under de påföljande dagarna, typ de strategiska städerna Zugdidi och Senaki längs med järnvägen, och hamnstaden Poti som bombades och intogs, alla tre orterna ligger i den västra delen av Georgien. Även flygplatsen vid huvudstaden Tbilisi i sydöstra Georgien bombades. Uppgifter gör gällande att städerna Gori och Kaspi några mil väster om Tbilisi blev föremål för attacker, bl.a. ska en järnvägsbro vid staden Kaspi på den viktiga järnvägslinjen mellan hamnstäderna på Västkusten och Tbilisi ha förstörts. Under Georgienkriget 2008 använde de ryska stridskrafterna Iskandersystemen under hela kriget. Bland annat genomfördes ett precisionsangrepp mot en georgisk stridsvagnsarsenal i Stalins födelsestad Gori. Vid detta robotangrepp slogs 28 stridsvagnar ut. Även oljerörsledningen Baku-Supsa Oil Pipeline slogs ut av Iskanderrobotar. Ryska örlogsfartyg med flaggskeppet Moskva i Svarta havsflottan blockerade Georgiens kust längs Svarta havet, primärt för att förhindra vapentillförsel till Georgien. Ukraina meddelade att de förbjöd ryska örlogsfartyg att återvända till sin bas på Krim till dess att krisen lösts. Det svenska försvarets och FRA:s signalspaningsplan av typen Gulfstream sändes innan dessa händelser upp i luften i augusti 2008 för att från internationellt luftrum bedriva spaning mot Ryssland, samtidigt som FRA:s övriga spaning pågick för fullt. Myndigheterna kunde "se" hur ryssarna transporterade fram förband och hur det sedan blev tyst. Det betydde att allt var på plats och att de sista förberedelserna gjordes för att slå till. Man visste att Ryssland sannolikt skulle gå in i Georgien. Samtidigt drog USA slutsatsen att det inte skulle bli krig. Flera år senare skulle Rysslands president Putin medge att de ryska förberedelserna för Georgienkriget börjat redan 2006.

Sydossetien ligger strax Nordväst om Georgiens största flygplats vid huvudstaden Tbilisi som ligger i den sydöstra delen av Georgien. Av övriga georgiska flygplatser låg en i Abchasien och en i Ajaria i Batumi i sydvästra Georgien som gränsar till Natolandet Turkiet. När Ryssland såg till att få ett försprång till åtminstone två av dessa tre strategiska platser, bl.a. med stöd av Ryska svartahavsflottan, så visade det sig att Georgien i realiteten är ett mycket isolerat land, mycket mer så än Sverige.

Ryssland lämnade enligt uppgift ganska snart Abchasien och Sydossetien efter det på tre veckor avklarade kriget mot Georgien 2008 och regionerna utropade sig snabbt självständiga, uppbackade av Ryssland. De vågade väl inte mer då, men de är desto fräckare nu. Ryssland har idag två baser i Sydossetien och en bas i Abchasien. De är av ringa strategisk betydelse idag

eftersom det amerikanska Afghanistankriget är ett avslutat kapitel och man kan inte längre skära av amerikanska styrkor från deras försörjningslinjer. Putin har sedermera offentligen erkänt att invasionen av Georgien var planerad. Det fanns långt ifrån något omedelbart hot från Kina om att Kina skulle göra sig beredda att kapa åt sig de oljerika fälten i Kaspiska havet vid Baku i den f.d. Sovjetrepubliken Azerbajdzjan. Inte heller fanns det ett egentligt flank-hot från Nato. Ergo sum; Bättre att förekomma än att förekommas, och det passade ju in i Kremls långsiktiga planer.

Det är fullt möjligt och kanske till och med troligt att kriget i Georgien 2008, trots att Putin har erkänt att Kreml planerade det i förväg, grundades i det ryska känsloliv. Det ändrar inte på det faktum att Ryssland agerade kyligt enligt en strategisk plan. Allt var preparerat ned till de ryska pass som Ryssland var snabba med att dela ut till alla sydossetier och abchasier som ville ha ett. Att dela ut ryska pass startade de med månader i förväg. Rysk valuta och militär infördes också planenligt i både Sydossetien och Abchasien månader i förväg, och i Krasnaja Zvezda ställde man flera månader före kriget på framträdande plats frågan om inte det bästa vore om Sydossetien och Abchasien inlemmades i Ryssland, enligt den rysktalande militärhistorikern Lars Gyllenhaal. På samma sätt som Putin i efterhand erkände att kriget i Georgien var planerat i Kreml erkände Putin först i efterhand, att invasionen av Krim var planerad redan innan Janukovyjtj lämnade Ukraina. Men han erkände inte i efterhand utifrån en önskan om någon slags rättrådig öppenhet, utan för att det kunde bevisas på ett lättförståeligt sätt för gemene man att krigen var planerade. Måste vi se detta hända en tredje gång mot en suverän stat för att förstå vad Putin har för åtanke för Gotland? I så fall så blir det lite sent påtänkt för det är Gotland nästa.

BAKGRUND GEORGIEN

Relationerna mellan etniska abchasier och georgier har varit ansträngda. När Sovjetunionen började sönderfalla i slutet av 1980-talet växte de etniska motsättningarna mellan abchasier och georgier över Georgiens steg mot självständighet. Många abchasier var emot denna och förordade upprättandet av Abchasien som en egen sovjetrepublik. Ett inbördeskrig mellan georgiska säkerhetsstyrkor och abchasisk milis tog plats. Flera begränsade inbördeskrig har följt på det och det senaste ägde rum 2006.

Det sägs att den ryska annekteringen av den ukrainska Krimhalvön och den illegala krigföringen i Donbass handlar om att Ryssland inte vill se Exxon och Shell utvinna gasförekomster i västra Ukraina, eftersom Ryssland då skulle förlora sin huvudsakliga inkomstkälla, att sälja gas till EU, framförallt till Tyskland. Men annekteringen av Krim bryter uttryckligen mot Budapestdeklarationen. Krim är inte en del av Ryssland. 1991 hade man en folkomröstning om att tillhöra Ukraina, och 1994 skrev Ryssland på Budapestavtalet om att för all framtid respektera Ukrainas gränser. Det har väl inte undgått någon att Ryssland ockuperade den ukrainska Krimhalvön direkt efter vinter-OS i ryska Sotji 2014, efter protesterna med Euromaidan vid självständighetstorget i Kiev, Ukrainas huvudstad. Det har väl heller inte undgått någon att Ryssland med allehanda illegala medel försöker att kapa åt sig ännu mera av Ukrainas territorium. Krim utropade sig i mars 2014 självständigt från Ukraina och ansökte om att ansluta sig till Ryssland. Den ryska militären mobiliserade på den ryska sidan av gränsen. Vid Ukrainas östliga gräns uppådades vid tidpunkten 60 000 ryska soldater och på Krim 20 000. Ukrainas parlament beslöt sig för att mobilisera 40 000 reservister, som en reaktion på att Krim sagt att man skulle ta över de ukrainska baserna. När alla röster hade räknats efter den följande folkomröstningen på Krim hade 97 procent röstat för att halvön skulle brytas loss från Ukraina och anslutas till Ryssland. Röstdeltagandet angavs till mer än 80 procent. Antalet etniska ryssar på Krim utgjorde 60 procent av befolkningen 2014. 25 procent var ukrainare och 12 procent var krimtatarer, övriga etniciteter ej namngivna. Krimtatarer är generellt sett ryssfientliga sedan Stalintidens deportationer. Om alla som inte röstade var ukrainare och tatarer och alla ukrainare och tatarer som röstade, röstade för att Krim skulle separeras från Ukraina, och alla etniska ryssar dessutom röstade för en separation så skulle valresultatet stämma med några procents felmarginer. Varken Ukraina, EU eller USA erkände resultatet. Krims ledning påbörjade genast en nationalisering av ukrainsk egendom genom att ta över banker, företag, järnvägen och ett energibolag. EU införde reseförbud och frysta konton utomlands för vissa ryska ledare och ledare på Krim.

Ryssland bryter eller upplöser alla internationella avtal kring försvar och säkerhet man ingått, inklusive Budapestdeklarationen där man lovade att för all framtid respektera Ukrainas gränser, i utbyte mot att man fick ta över Ukrainas kärnvapenarsenal. Det utmärkande draget för det här kriget heter

rysk desinformation och ännu mera desinformation. Det är inte lätt för en medborgare att se igenom den ryska desinformationen, såtillvida man inte råkar bo i Ukraina. Att desinformera betyder att förvränga, dölja eller helt uppdikta information i syfte att vilseleda och påverka en målgrupp i viss riktning. Desinformation skapar vad som brukar kallas för *"the fog of war"*. Men man kan titta på en karta för att jämföra med nyhetsflödet och fastställa att striderna har varit som mest intensiva runt de relativt stora flygplatserna i Donetsk och Luhansk, som nu är sönderbombarderade. I Donbass finns nästan 20 procent av de ukrainska städerna. Dessutom har separatisterna en korridor till Ryssland i öster. Ryssland har en lång historia när det kommer till tillämpandet av desinformation. Idag med vår tids internet och nät-TV har förfarandesättet med desinformationskampanjer förenklats och blivit mer direktverkande tidsmässigt. Rysslands främsta desinformationskampanj pågår fortfarande. Den går ut på att Ryssland skulle ha rätt att skapa buffertzoner i suveräna alliansfria stater mot Nato enligt självförsvarsprincipen. Ryssland har ingen sådan rätt! Däremot så har små stater rätt att själva välja sina allierade och vänner lika mycket som Ryssland tar sig den rätten, utan att de ska behöva bli angripna. Inte heller Ryssland har blivit angripet av Nato när de flirtat och samarbetat militärt än med Kina, än med Indien och än med Iran. De är skitsnackare som älskar att rida de svagare. Inte en gång har mobbaren Putin verbalt kärnvapenhotat USA, men små kärnvapenlösa stater, dem kan han hota. Det krävs inte mycket mod för det. Men sådan är mobbarens natur.

Etniska ryssar utanför moderlandet kan bli bearbetade av ryska officerare och agenter. Det går snabbt att få ryskt medborgarskap. Plötsligt finns en mängd ryska medborgare som Putin kan hävda måste räddas undan förtryck och oroligheter. Först ut var Georgien 2008. Tsar Putin målar upp en bild av oroligheter och förtryck som nu drabbar etniska ryssar utanför Ryssland. Att bilden delvis och ibland helt skapats av rysk säkerhetstjänst och/eller ryska medier kan ta tid att visa och inte alla kan koppla ihop både Moskvas påstående och vad som senare framkommer. Den 27-28 februari 2014 intas nyckelbyggnader och flygplatser på Krim, samtidigt blockerar eller intar man ukrainska militära installationer. Putin förnekade först kraftfullt att det var ryska soldater som invaderade Krim. De s.k. *"små gröna männen"* som intog Krim saknade identifieringskännetecken. Det var bara *"lokala självförsvarsstyrkor"* sade Putin. Alla ryska statsmedier var en del i denna desinformationskampanj. Det enda som initialt stod till buds för Ukrainas försvarsminister var att vid månadskiftet februari-mars 2014 hävda att den ryska militären skickat in 6 000 soldater till Krimhalvön, utöver de 25 000

som Ryssland hade rätt att ha där enligt ett avtal med Ukraina, främst på sin stora flottbas. Samtidigt gjorde Ryssland stora militärmanövrar vid gränsen mot Ukraina för att skrämmas och skicka signalen att ett väpnat motstånd skulle utlösa ett fullskaligt krig. Efter den snillrika blockeringen med den gamla Oshakov i hamninloppet till den ukrainska flottbasen vid Donuzlavbassängen var den ryska kontrollen av vattenvägarna nästan total. *"Ryssland har inga planer på att gå in i östra Ukraina."* Det sade den ryske försvarsministern Sergei Sjojgu i mars 2014 till den amerikanske försvarsministern, samtidigt som uppgifter gjorde gällande att ryska soldater hade stormat tre ukrainska krigsfartyg, enligt nyhetsbyrån AP:s fotografier på plats i hamnen i Sevastopol. *"Ryska soldater längs gränsen mot Ukraina är enbart där för militära övningar och ska inte gå in över gränsen"*, sade Sjojgu. Försvarsminister Chuck Hagel hade ett nästan en timme långt telefonsamtal med sin ryska motpart där Hagel krävde en förklaring till varför Ryssland placerat ut styrkor längs gränserna mot östra och södra Ukraina. Källan är en talesperson för den amerikanske försvarsministern.

Först när annekteringen var fullbordad bekräftade president Putin att det rört sig om ryska soldater. Intressant i sammanhanget är den medalj dessa soldater sedan fick motta, där präglingen på baksidan visar datumen för operationen som 20 februari-18 mars. Den 20 februari var dagen innan Janukovyč flydde Ukraina och först den 26 februari började de små gröna männen dyka upp på Krim. Apropå annekteringen så hade ett av de ryska statsmedierna för utlänningar, *"Rysslands Röst"*, som rubricering den 4 mars 2014; *"Ryssland tänker inte lägga beslag på Krim"*. Det som har försvårat Ukrainas situation är landets beroende av rysk gas och att de därför har varit tvungna att stå med mössan i hand inför Putin när de har gjort gasuppgörelser under pågående krig. Källa; **Joakim von Braun**

Putin har inte gett upp tanken på att gripa den strategiskt viktiga ukrainska hamnstaden Odessa med flygplats. Medan staden Mariupol är ett första steg till att skapa en landväg till den ockuperade Krimhalvön i Svarta havet där ryssarna tidigare har hyrt en flottbas av Ukraina, så behövs Odessa för att skapa en direkt landförbindelse till Transnistrien där Ryssland har en krigsbas. Transnistrien kan bara nås genom Ukraina eller Moldavien. De är ute efter att skapa ett Mare Nostrum (*Vårt Hav*) och måste till slut erövra hela Ukrainas kust utmed Svarta havet. Eftersom Ryssland har inlett ett krig mot Ukraina så är Rysslands enda möjlighet att nå, proviantera och stödja Transnistrien att flyga in via rumänskt luftrum till Moldaviens största

flygplats i Chisinau vid inlandet. Men Ryssland kan inte försörja Transnistrien med ny ammunition och moderna vapen via flygplatsen eftersom Moldavien inspekterar varje inkommande plan. Därför vill nog Ryssland förr eller senare attackera Odessa för att skapa en direkt landförbindelse till Transnistrien och beröva Ukraina dess viktigaste hamn, vilket kommer att försvaga Ukrainas ekonomi ytterligare. Under det senaste året (2014) har ryska agenter upprepade gånger infiltrerat Odessa från Transnistrien och placerat ut bomber på kontor och företagsadresser för det pro-ukrainska civilsamhällets organisationer. Källa; ***Euromaidan Press***

EUROMAIDAN

Euromaidan var en folklig missnöjesyttring som under mer än 100 dagar 2013-2014 tog plats på självständighetstorget i Kiev mot regimen, ytterst presidenten i Ukraina. Den ukrainske presidenten Viktor Janukovyj smet den 21 februari efter dödsskjutningarna iväg ur Euromaidans grepp och dök sedan upp i den ryska staden Rostov vid Don, där han höll en presskonferens och hävdade att han var Ukrainas legitime president och att oppositionen genomfört en statskupp. Även de parlamentsmedlemmar som i Janukovyjs eget Regionernas parti inte hade flytt landet fullstoppade med kontanter, guld och antikviteter, röstade för att avsätta Janukovyj i det ukrainska parlamentet (*Rada*) som avsatte Janukovyj med 82 procents majoritet. Genom att fly så hade han också avsagt sig sitt presidentskap. Den ryssvänlige Janukovyj försköts av sitt folk, på grund av att han valde en rysk inriktning och försköt EU. Han var ökad för att fängsla höga oppositionella som Yulia Tymoshenko, den tidigare presidenten i Ukraina, och en del av hennes entourage. Anledningen? Yulia gjorde en dålig gasenergiaffär med Ryssland, samma Ryssland som Janukovyj själv favoriserade.

BAKGRUND

Halvön Krim tillhörighet har vacklat genom århundradena. Under flera århundraden från 900-talet fram till 1200-talet sökte Kievriket (*även kallat Rus eller Kievrus*) etablera kontroll över halvöns strategiska punkter. På 1200-talet erövrades Krim av mongolerna, den Gyllene horden. Efter mongolrikets sönderfall i början av 1300-talet utkristalliserades Krimkhanatet som ett eget rike. Sedan 1475 lydde området formellt under Osmanska väldet, men styrdes i praktiken lokalt. Dess gränser gick vid deras största utsträckning längs med Azovska havet (*bihav till Svarta havet öster om*

halvön Krim) och Västerut mot dagens Moldova. Utrikespolitiskt sett fördes en pragmatisk allianspolitik där ingen av grannarna i norr – den polsk-litauiska staten, den moskovitiska staten eller de ukrainska kosackerna – tilläts bli en dominerande faktor i norra Svartahavsområdet.

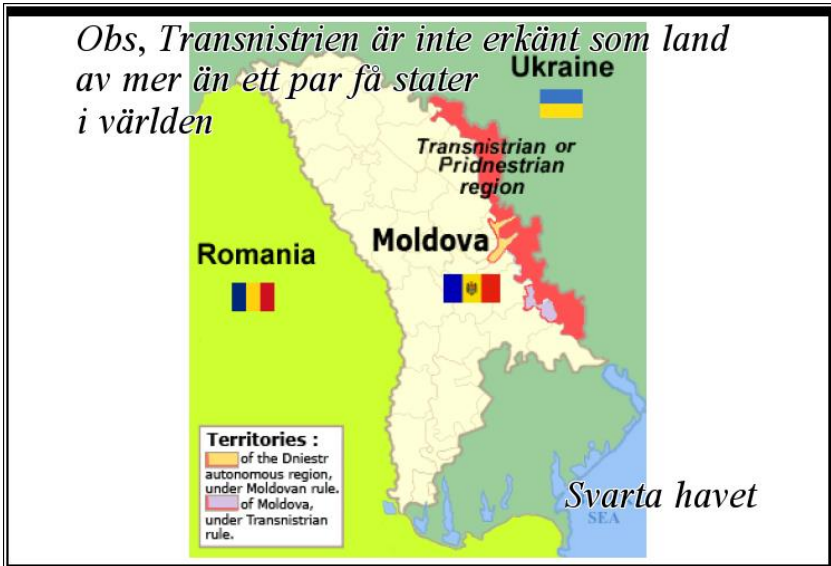
Polen-Litauens tillbakagång som internationell aktör, Moskvas gradvisa nedsläckning av kosackautonomin, och osmanernas politiska och militära tillbakagång banade vägen för en framgångsrik rysk expansion söderut. Krim ockuperades 1774 och blev i praktiken ett ryskt protektorat, som införlivades med Ryssland 1783. I samband med detta och under de efterföljande åren förstördes mycket av tatarisk infrastruktur som kulturella och religiösa centra. Målet var att driva en så stor del som möjligt av befolkningen att flytta till det turkiska fastlandet. Krimhalvön fylldes med kolonister, östslaver och en mängd andra folk, notabelt också från de tyska länderna.

I och med att Frankrike och Storbritannien, i samarbete med Osmanska väldet sökte att stävja Rysslands expansion söderut utlöstes Krimkriget som utkämpades 1853-1856. Ryssland förlorade kriget, men kriget och framför allt försvaret av Sevastopol, kom att bli legendariska och viktiga punkter på den ryska historiska kartan. Halvöns mytiska status i det ryska historiska medvetandet ökade ytterligare efter försvaret av halvön och Sevastopol mot Nazityskland 1941-1942. Efter andra världskriget stämplades de återstående krimtatarerna som förrädare och hela befolkningsgruppen på uppåt 500 000 människor deporterades till avlägsna delar av Sovjetunionen. I deras ställe skedde inflöde av framför allt ryssar under efterkrigstiden. Det var alltså först under efterkrigsåren som den storskaliga russifieringen av halvön ägde rum.

Krims ukrainska historia går tillbaka till 1954 då Chrusjtjov överförde halvön till ukrainska socialistiska sovjetiska republiken som gåva till trehundraårsjubileet av vad som sågs som Ukrainas anslutning till Ryssland. Detta väckte föga uppeende eftersom Ukraina ändå kontrollerades från Moskva. I folkomröstningen om den ukrainska självständigheten i augusti 1991 röstade 54 procent av Krimborna för självständighet, medan 42 procent röstade emot och ville fortsätta tillhöra Sovjet.

Källhänvisning; *Piotr Wawrzeniuk vid Militärhistoriska avdelningen på Försvarshögskolan*

Många vet inte vad Transnistrien är, och än mindre var det ligger. Transnistrien är en ej erkänd utbrytarrepublik i ett av Europas minsta länder – Moldavien. Moldavien gränsar till Ukraina i öster och Rumänien i Väster.

Efter Sovjetunionens sammanbrott och ett kort krig 1992 utropade sig den östra delen av Moldavien som den självständiga republiken Transnistrien där Ryssland har en krigsbas. Det bor runt 400 000 människor i utbrytarstaten, som utgör det smala området mellan floden Dneestr och den moldaviska gränsen till Ukraina. Befolkningen är till största delen av ryskt och ukrainskt ursprung. Transnistrien är den del av Moldavien som aldrig varit rumänskt vilket göra att det inte finns samma nationella samhörighetskänslor med det rumänska som i Moldavien. I april 2014 blev det formellt klart att moldaver ska slippa att ansöka om visum för att resa till länder i EU. I Transnistrien vädjar man till Ryssland för hjälp. Något man redan får och har fått i många år. Gasen från Ryssland, som utbrytarstaten inte skulle klara sig utan, får man köpa till ett närmast symboliskt pris. Vad som kan bli besvärligt för Transnistrien är att man har sin enda öppna gräns, mot Ukraina där man kan utväxla varor. Över denna gräns fraktas förnödenheter och varor av olika slag. Över gränsen går också gasen från Ryssland. Transnistriens exportvaror går åt motsatt håll. För Transnistrien är gränshandeln livsviktig. Efter den

ryska ockupationen av Krim har Ukraina skärpt gränskontrollerna mot Transnistrien. I utbrytarrepubliken Transnistrien finns också 3 000 ryska soldater stationerade. Enheten har funnits där sedan striderna 1992 och de förstärks med början 2014. Källa; **Rolf K. Nilsson**. Ganska bearbetad text.

§

Det kan vara intressant att se tillbaka på hur pjäserna stod mellan Ryssland och Ukraina den 3 december 2013 innan vinter-OS ägde rum: *Än en gång förvånas vi i Västvärlden hur Ryssland utövar sin makt och verkställer sina hot. Denna gång är det Ukraina som drabbas av vreden från Kreml. I skrivande stund rapporteras på nyheterna att militär- och polisförstärkningar är på väg mot den ukrainska huvudstaden Kiev. Oppositionen vill ha fredliga demonstrationer. Men tyvärr finns våldsprovokatörer från presidentsidan med, så väl som nazi-inspirerade rörelser med vilka oppositionen inte vill ha med att göra. Sedan Ukrainas president Viktor Janukovyjtj, som spärrade in den förre presidenten Yulia Tymoshenko, beslutade sig för att stänga dörren till EU och ansluta sig till en Putinledd gemenskap under rysk ledning har protesterna i Ukraina ökat. Minnena från tiden då allting bestämdes i Moskva finns kvar. Ryssland har med alla till buds stående medel, försökt påverka Ukraina att avsluta sina förhandlingar med EU och säga nej till ett utökat EU-samarbete som med all sannolikhet skulle komma att leda till ett framtida medlemskap. Moskva lyckades med sina hot och påtryckningar. Vi får inte glömma att det finns de i Ukraina som gärna ser en återgång till rysk kontroll. Moldavien och Georgien står under samma tryck. Från Moskva har man stoppat den för Moldavien livsviktiga vinexporten till Ryssland, och man talar öppet om hur det lilla landet går en kall vinter till mötes när man inte hörsammar de ryska uppmaningarna. Hade det inte varit en så allvarlig situation i Ukraina och i huvudstaden Kiev, där människor riskerar livet i protesterna mot regimen, så hade det ryska nyhetsinslag som förklarade Carl Bildts besök i Ukraina med att han var ute efter att hämnas det svenska nederlaget mot Ryssland i Poltava 1709, varit ganska komiskt. Konstigt att man inte såg någon konspiration i den gamla skrönan att Ukrainas första flagga syddes av en gammal karolinerkappa. Ryssland accepterar inte att deras närmaste grannar närmar sig EU eller från rysk sida sett värsta fall – ansluter sig till den Europeiska Unionen, för att inte tala om NATO. De baltiska ländernas anslutning till EU och NATO kan vi tacka den oreda som rådde i Ryssland för, när Estland, Lettland och Litauen nådde sina medlemskap. Sveriges*

förvåning, EU:s förvåning, omvärldens förvåning att man från rysk sida hotar och intrigerar mot sina grannar att vända sig från Väst förvånar mig. Varför ska man ändra sina metoder från rysk sida? Hot går hem. Och som med Georgien för några år sedan så verkställs hot också. Den sista utposten mot Rysslands aggressiva utrikespolitik är ett tillräckligt starkt och väl fungerande militärt försvar. I september förklarade en av Putins närmsta rådgivare, Sergej Glasyev, att den rysktalande befolkningen i Ukraina kan splittra landet i protest mot att regimen vänder sig alltmer mot Väst. Han förklarade också att Ryssland har laglig rätt att stödja den rysktalande befolkningen i ett sådant försök. Times beskriver hur Glasyev efter att ha hållit ett tal på en konferens i Ukraina svarade jakande på frågan om han trodde att ett avtal mellan EU och Ukraina skulle leda till en delning av den ukrainska staten. Han svarade inte bara jakande, han gjorde också jämförelser med Tjeckoslovakien och Jugoslavien. Samtidigt varnade han Ukraina för att landet skulle förlora miljarder dollar i handel med Ryssland, möta handelshinder och drabbas av ogynnsamma gaspriser om man undertecknade avtalet med EU. Samtidigt pumpas föraktet och kritiken ut mot EU och den EU-vänliga delen av befolkningen i Ukraina, i ryska statens propagandaorgan. Så också på svenska i den ryska nätradion "Rysslands Röst", för den som orkar lyssna till nyhetssändningarna och läsa propagandatexterna. Rysslands röst slår fast att det vi ser idag i Ukraina är resultatet av 22 års hjärntvätt från Väst. Man talar om Rysslands fiender i Väst och förutsäger EU:s snara undergång. Det är som ett eko från det gamla sovjetiska Radio Moskva. Radiorösten är nästan densamma och precis som då börjar sändningarna med "Här är Moskva". Efter att man vid tiden läste upp de senaste uttalandena från Sovjetunionens kommunistiska partis centralkommitté förkunnades det kapitalistiska Västs snara undergång. Idag är det EU som ska gå under. Förvånad över de ryska hoten? Nej.

Källhänvisning; **Rolf K Nilsson**. Korrekturläsning har förekommit och något stycke har tagits bort, en halv mening har lagts till så att infon blir optimal. Jag kan nästan garantera att Rolf K Nilsson (M) inte håller med mig politiskt trots att han hävdar sig vara konservativ. Jag vill lägga fram det direkt då Rolf K Nilsson inte har velat svara på min förfrågan om jag får använda mig av hans artiklar till min bok. På detta sätt frikänner jag honom från guilt by association. Men jag vill också tillägga att det finns ingen association by guilt!

Ryssland hävdar att samväldets Kosovouppdrag på 90-talet var identiskt med Rysslands övertagande av Krim. Men Kosovomissionen genomfördes först efter ihärdiga diskussioner som involverade hela samväldet och handlade om en långt gången och långvarig kris som fick FN:s säkerhetsråd att uppfatta Kosovokonflikten som ett hot mot den internationella freden och säkerheten. På Krim däremot fanns det ingen förutvarande kris, det förekom inga försök att diskutera situationen med den ukrainska regeringen och FN var inte inkopplat, och till sist så gjordes inga försök till medling.

I Kosovo tog internationella försök för att finna en lösning över 3 000 dagar. På Krim annekterade Ryssland delar av Ukrainas territorium på mindre än 30 dagar. Ryssland har försökt att rättfärdiga sin illegala och illegitima annektering delvis genom att peka på det referendum som ägde rum på Krim. Men referendumet var oförenlig med Ukrainsk lag och hölls under en illegal ockupationsmakt, utan yttrandefrihet eller mediatillgång för oppositionen, och utan trovärdig internationell övervakning av valet.

Ryssland hävdar att den ukrainska regeringen är illegitim. Ukrainas president Poroshenko valdes med en klar röstmajoritet i ett val som valövervakarorganisationen OSCE karaktäriserade så här; *”clear resolve of the authorities to hold what was a genuine election largely in line with international commitments and with a respect for fundamental freedoms.”* De enda områden som det rapporterades allvarliga restriktioner inom var sådana som kontrollerades av separatisterna, som undertog sig; *“increasing attempts to derail the process.”* Officiella ryska myndighetspersoner fortsätter att påstå att det ukrainska parlamentet och regeringen domineras av nazister och fascister. Men i parlamentsvalet så fick de partier som Ryssland märkte som facsistiska långt under 5 procent av de röster som krävdes för att dessa partier skulle kunna ta plats i parlamentet. Väljarna i Ukraina röstade för enhet och moderation, inte separatism eller extremism, och sammansättningen av parlamentsledamöterna reflekterar det. I korta drag, presidenten och parlamentet är legitima medans separatisternas agerande inte var det. Citat; *Nato*

UTVECKLINGEN I SVERIGES NÄROMRÅDE OCH ÖSTRA UKRAINA 2014-2016

April 2014: 6 000 tyska företag har verksamhet i Ryssland, vilket är mer än alla andra EU-länder sammanlagt. Många tyska bolag är dessutom beroende

av rysk naturgas och inte minst ser man Ryssland som en viktig framtidsmarknad. Därför har den tyska regeringen i det längsta försökt få EU att *inte* införa hårda ekonomiska handelssanktioner mot Ryssland. Men Tyskland och flera andra EU-länder försöker hjälpa Ukraina med gasleveranser så att landet ska kunna täcka sitt gasbehov den närmaste framtiden. Det tyska energibolaget RWE började i april 2014 leverera gas till Ukraina via ledningar genom Polen. Detta är möjligt genom ett avtal som RWE slöt redan 2012 med det statliga ukrainska gasbolaget Naftogaz som innebär att det tyska bolaget kan leverera upp till tio miljoner kubikmeter gas per år till Ukraina vid behov, vilket motsvarar en femtedel av Ukrainas totala årsbehov. Exakt hur mycket som ska levereras från det tyska bolaget finns det inga uppgifter om, men det kan tänkas att det varierar från år till år. Men tydligt är att Ukraina tillsammans med EU försökt hitta en väg förbi de värsta effekterna av en rysk gasbojkott mot Ukraina eller kraftigt höjda gaspriser från rysk sida. Läget i Tyskland var i april 2014 gynnsamt för gasexport, eftersom de tyska lagren efter den relativt milda vintern var välfyllda. Även Ungern, Rumänien och Slovakien sade sig vara beredda att leda gas vidare till Ukraina. Agerandet från EU är kontroversiellt, inte minst eftersom en del av gasen som nu säljs vidare till Ukraina ursprungligen kommer från Ryssland. Det statliga ryska bolaget Gazprom varnade när avtalet mellan RWE och Ukraina slöts 2012 bland annat för att det skulle vara ett kontraktsbrott om rysk gas säljs vidare. Varför fick varken EU-länderna eller Ukraina sälja gas vidare? Det har delvis att göra med att Ryssland ansåg sig behöva påtryckningsmedel mot det lilla energiberodande landet Moldavien på den västra sidan av floden Nistru, som gränsar till den minst sagt långsmala moldaviska utbrytarrepubliken Transnistrien och Ukraina i öster, och Rumänien i Väster, eftersom Moldavien kontrollerar tullklareringen till Transnistrien där Ryssland har en militärbas. Sedan så vill Ryssland isolera Ukraina. Transnistriens politiska elit sysslade med trafficking av vapen, droger och människor, och EU såg sig nödgade att utöva påtryckningar mot Ukraina och Moldavien att ingripa 2006. EU:s interferens sågs säkerligen inte som legitim i Ryssland. Ryssland ser efter Ryssland och de skiter fullständigt i andra länders behov. Går du emot dem så blir det konsekvenser.

I november 2015 annonserade så statligt kontrollerade Gazprom att man slutar leverera gas och kol till Ukraina. Ukraina svarade med att stänga sitt luftrum för ryskt flyg. De trilaterala samtalen i Bryssel mellan EU, Ryssland och Ukraina brakade samman i december 2015 och Ryssland deklarerade att Ukraina nu kommer att omfattas av Rysslands sanktioner mot EU. Moskva sade upp frihandelsavtalet Ryssland-Ukraina emellan från och med nyåret

2016. Vid nyåret 2016 träder istället Ukrainas frihandelsavtal med EU i kraft. Överenskommelsen har inte välkomnats av Moskva, som samtidigt inleder ett livsmedelsembargo mot Kiev och stämmer Ukraina på tre miljarder dollar. Kreml vill bygga Nordstream II, vars framtida konstruktion har varit aktuell här i Sverige och på Gotland sedan början av september 2016, därför att Ryssland vill vinna påtryckningsmedel mot Vitryssland. Nordstream I används inte till full kapacitet, och de befintliga gasnäten från Ryssland till Europa går inte heller till full kapacitet. Nordstream II är alltså helt onödig, annat än för att Ryssland ska kunna använda sitt gasvapen för att sätta press på Vitryssland. Källor; *SR;Ekot; SvD samt; Johan Wiktorin KKrVA*

§

Infrastrukturen möjliggör en snabb operation i Ukraina. Väg- och järnvägsnätet är väl utbyggt i landet. Ryssland och Ukraina har samma spårvidd på järnvägen. Vad avser vägnätet har man 166 095 km belagd väg och 3 599 km obelagd vägyta. Järnvägsnätet omfattar 21 619 km var av 10 242 km är elektrifierad järnväg. Järnvägsnätet är i huvudsak väl utbyggt i centrala och östra Ukraina och något mindre utbyggt i västra. Vägar och järnväg går i samtliga väderstreck. Ekonomiska tyngdpunkter inom Ukraina är främst dess industri som i huvudsak är lokaliserad i dess östliga område. I huvudsak är Ukrainas befolkning lokaliserad i städer (*69 procent av befolkningen*). I Ukraina finns även en stor andel rysktalande samt ryssar (*17,3 procent*) dessa bor i huvudsak i de östliga områdena samt i städer.

När det gäller det ryska beroendet av den ukrainska försvarsindustrin, i en intressant artikel från Radio Free Europe kan man läsa om hur starkt beroende Ryssland är när det gäller tillverkningen av helikoptermotorer, robotar, flygplan och styrsystem till de ballistiska robotsystemen, vid fabriker i Ukraina. En del av fabrikererna är dessutom i rysk ägo. Till detta kommer även den service och tekniska kontrollen som genomförs av en del av de ryska kärnvapnen vid fabriken Yuzhmash i Dnipropetrovsk, vilket därmed får anses vara ett av de troligaste anfallsmålen vid en eventuell rysk offensiv. Carnegie Moscow Center gör 2015 gällande att Ryssland skulle ha suspenderat samarbetet med Ukraina i "*Dnepr-programmet*", men erkänner samtidigt att det skadar Rysslands intressen.

Efter att i huvudsak ha neutraliserat Ukrainas sjöstridskrafter har Ryssland intagit en passiv roll med dess sjöstridskrafter. Sjöstridskrafterna kommer bedömt främst utnyttjas för att förhindra att Ukraina får understöd i form av

materiel via sjövägen och för att förhindra Västlig inblandning i konflikten. Ryska Svarta HavsfloTTan bedöms mot en mindre kvalificerad motståndare vara mycket duglig. Troligtvis kommer eller så har ballistiska medeldistansrobotar redan grupperats på Krim för att kunna rasera ukrainska hamnanläggningar, och kustrobotar framgrupperats i norra delen av Krimhalvön för att kunna bekämpa fartyg som löper ut från Odessa 200 km därifrån, men detta kräver i första hand OTH-radar på Krim och/eller flyg typ A-50 Mainstay. A-50 kräver stadigt väder och kan inte flyga runt hur länge som helst i luften så det krävs ett antal av dem, som var och en kräver kontinuerligt underhåll. Varken phased array OTH-radar eller A-50 kan med säkerhet urskilja civila sjömål från militära sjömål. Men det är inget etiskt problem för Ryssland.

De luftstridskrafter som kommer att utnyttjas vid ett väpnat angrepp mot Ukraina kommer bedömt komma ur MD C och S. Detta för att bibehålla kvalificerade luftstridsresurser inom MD V i händelse av att konflikten utvidgas. Så även det kvalificerade luftvärnet som ingår i luftstridskrafterna. Det ryska attackflyget kommer inledningsvis att utnyttjas för att bekämpa motståndarens resurser typ flyg, knutpunkter för uppmarsch så som broar, rangerbangårdar och dylikt. Därefter kommer resurserna att kraftsamlas till att understödja markstridsförbandens offensiv. Det strategiska bombflyget kommer bedömt inledningsvis utnyttjas för att nedkämpa kvalificerat luftvärn, radarsystem, ledningssystem och dylikt [förf. till 'Fångad i spelet' bestrider detta med hänvisning till utebliven casus belli]. Då denna bekämpning är genomförd återgår de delar som ingått till att utgöra resurs för den strategiska avskräckningen.

Källa; *Jägarchefen, KKrVA*

Rysslands Casus belli för att angripa och annektera delar av Ukraina:

- 1) Janukovyjtj var i Kina i början på 2013. Kina lovade då att investera stort i Ukraina, speciellt i vattenkraftsproduktion. Motprestationen var att Ukraina skulle upplåta enorma arealer bördig mark för jordbruksproduktion som endast skulle exporteras till Kina. Ryssarna vet anledningen. Den stavas "*Silk road economic belt*", och den vill Ryssland ska tryckas så långt ut till sjöss mot Indiska Oceanen och Afrika till som möjligt, av säkerhetsskäl. Ryssland får inte förlora inflytandet över oljan i Kaspiska havet till kineserna.

- Därför vill de för närvarande behålla oron och striderna i östra Ukraina på aktuella nivåer.
- 2) Den ryska annekteringen av den ukrainska Krimhalvön och den illegala krigföringen i Donbass handlade också om att Ryssland inte vill se Exxon och Shell utvinna gasförekomster i västra Ukraina, eftersom Ryssland då skulle förlora sin huvudsakliga inkomstkälla, att sälja gas till EU, framförallt till Tyskland.
 - 3) Ukrainas närmande till EU. Rädsla för förlorad kontroll över vapenindustrierna i östra Ukraina som tillverkar helikoptermotorer, robotar, flygplan och styrsystem till de ballistiska robotsystemen.
 - 4) Under det tidigare kriget mot Georgien 2008 meddelades det från Ukraina att de förbjöd ryska örlogsfartyg att återvända till sin bas på Krim till dess att krisen lösts. Inte välkommet.

§

Ibland eller ofta agerar Ruski utifrån opportunistiska motiv. Det förefaller orimligt att ett land som kallar till toppmöte samtidigt väljer att trappa upp sitt militära maktutövande. Men det var precis detta som Kreml gjorde i augusti 2014. Ett utspel där president Putin uppmanade *"milisen"* i sydöstra Ukraina att öppna för ukrainska förband som inringats där att dra sig ur genom en *"humanitär korridor"*. Det blev en dödsfälla. (*Se även första stycket på sid. 193 i detta kapitel 4.*)

Ryssland lanserade 2014 en *"humanitär"* hjälpkonvoj till östra Ukraina. Ukraina motsatte sig detta men gick så småningom med på att släppa in hjälpen om denna lastades om till andra fordon före gränspassagen och eskorterades av Röda Korset. Inspektionen av de ryska lastbilarna visade att många var närmast tomma så när på några få mjölsäckar. Ryssland valde att köra in konvojen i Ukraina utan bistånd av Röda Korset och på en helt annan plats än den som motvilligt godkännts av Ukraina. Här börjar egentligen det intressanta.

Efter att hjälpkonvojen korsat gränsen satte den kurs på industristaden Lugansk i östra Ukraina, vilken Ryssland utpekade som i stor nöd. I bl.a. Lugansk lastades lastbilarna återigen av utan internationell övervakning, men återvände inte direkt och definitivt inte tomma. Istället påbörjades en extraktion av delar av den för Ryssland kritiska ukrainska krigsindustrin. Under den tid som den ryska konvojen spenderade i östra Ukraina lastades maskineri, delar och produkter från bl.a. en fabrik i Donetsk som tillverkar

radar- och telekrigssystem, en fabrik som tillverkar delar till några av de ryska kärnvapenrobotsystemen samt den fabrik som är den enda i f.d. Sovjetunionen som tillverkar turbinblad till flygmotorer och därtill andra kritiska komponenter till flygmotorer. Dessa industrier är arv från det gamla Sovjetunionen efter vars upplösning industrier kommit att ligga i olika länder, varvid Ryssland till stora delar varit tvunget att importera krigsmateriel till sin upprustning. Konstigt nog höll Ukraina igång exporten av krigsmateriel till Ryssland ända till juni 2014 då president Poroshenko beordrade att den skulle avbrytas. President Putin yttrade tidigare under våren att Ryssland inom ett år skulle ha ersatt bortfallet av krigsmaterielimport med egen produktion. Ett uttalande som förkastades av internationella bedömare. Det var nog få som då gissade sig till att plundring skulle vara ett led i detta. Återigen var det en mycket skickligt genomförd operation, genomförd framför näsan på såväl den ukrainska regeringen som resten av världen. I veckor hade Ryssland berättat om denna hjälpkonvoj man vill genomföra till stöd för de nödlidande, och hur de hemska ukrainarna försökte förhindra det. Ett snilledrag som innebar vinst för Ryssland på alla plan. Ukraina tvingades rätta sig efter den ryska viljan och man kunde därtill genomföra uthämtningen av krigsmateriel/industri. Satellitbilder finns publicerade på "hjälpkonvojerna" när dessa står parkerade utanför några av de i augusti 2014 raidade fabrikena, inkluderat Topaz Holding Company i Donetsk, Lugansk Cartridge Works (LCW) och Motor Sich aero-engine production association satellitproduktionscenter. Enligt OSSE var det 230 långradare som körde in i Ukraina. De här fabrikena förefaller ha varit uppsatta på en rysk lista över raidmål på grund av sin strategiska betydelse för rysk krigsindustri, medan områdena där fabrikena ligger fortfarande var under Moskvaseparatisternas kontroll. Rysslands utrikesminister Sergej Lavrov utlovade snabbt att en ny "hjälpkonvoj" snart skulle skickas.

I augusti 2014 kom rapporter om stora ryska trupperörelser över gränsen in på ukrainskt territorium och för första gången tillfångatogs personal från ryska reguljära förband. Samtidigt upptäcktes också gravar i Ukraina för soldater från det ryska elitförbandet 76. luftlandsättningsdivisionen i Pskov (*en gång i tiden tillmätt så stort värde att svensk beredskap justerades utefter var divisionschefen befann sig*). Veckan innan hade också brittiska journalister rapporterat egna observationer om reguljära ryska mekaniserade förband som korsade gränsen in i Ukraina. Det kom ytterligare rapporter om att stora förband korsat gränsen och att hårda strider stod längs kusten till Azovska sjön, varvid det blev uppenbart att Ryssland öppnat en ny front i kriget.

Denna andra front i söder längs Azovska sjön bedömer jag (*Wiseman*) ha som mål att öppna en landkorridor från Ryssland till Krim. Krim är sedan annekteringen en rysk logistisk huvudvärk då området inte är självförsörjande på el, vatten och livsmedel. Även här har Ryssland offentliggjort en plan bl.a. byggandet av en bro över Kertjsundet. Detta är dock ett projekt som beräknas ta minst 5 år. Tills dess är försörjningen av Krim mycket osäker och egentligen beroende av ukrainsk välvilja. (*Grönmarkering i bilden på nästa sida aktuell i aug. 2014.*)

I början av augusti 2016 for Ryssland ut i grova anklagelser mot Ukraina för att försöka genomföra terrorangrepp på Krimhalvön. Förhör visades med påstådda fångar i rysk TV, men frågan dog plötsligt och det visade sig att den ryska historien kunde motbevisas.

Ryska militära och industriella intressen i Ukraina

Sålunda lär det stå högt upp på den ryska agendan att trygga Krims försörjning.

Ett hemligt möte mellan USA och Ryssland hölls i Finland under sommaren 2014 för att diskutera en lösning på Ukraina-krisen (*bekräftat från finska myndigheter*). Bland de krav som Ryssland lagt fram återfinns också just tryggheten av det ukrainsk-ryska försvarsindustrisamarbetet och försörjningstryggheten för Krim. Wiseman bedömer dessa som två av de övergripande strategiska målen med de ryska operationerna i östra Ukraina, liksom att hålla Ukraina utanför NATO (*återfinns indirekt i kraven som*

framfördes i Finland). Bidragande mål är även tryggande av rysk basering i sydvästlig operationsriktning, stärkande av nationell självkänsla och ett försvagande av EU. Wiseman bedömer att det troligaste är att Ryssland nu fortsätter de militära operationerna längs med Azovska sjöns Nordkust med tillägg av ytterligare viss geografisk massa som senare vid ett förhandlingsbord kan lämnas tillbaka medan man behåller en korridor. Farligast vore fortsatta operationer Västerut för att upprätta *Novorossija*, men det folkliga stödet i Ukraina för något sådant är lågt, varvid det skulle binda stora ryska styrkor för att upprätthålla detta. Putin har haft initiativet hela vägen sedan invasionen av Krim i början av mars och inte tappat det för ett ögonblick. Inte ens i samband med nedskjutningen av passagerarplanet MH17. Som en påminnelse om vårt geografiska läge, vill Wiseman påpeka att det från Stockholm är närmare till Kiev än till Bryssel.

Källhänvisning; *Carl Bergqvist, Wiseman's Wisdoms, fredagen den 29 augusti 2014*

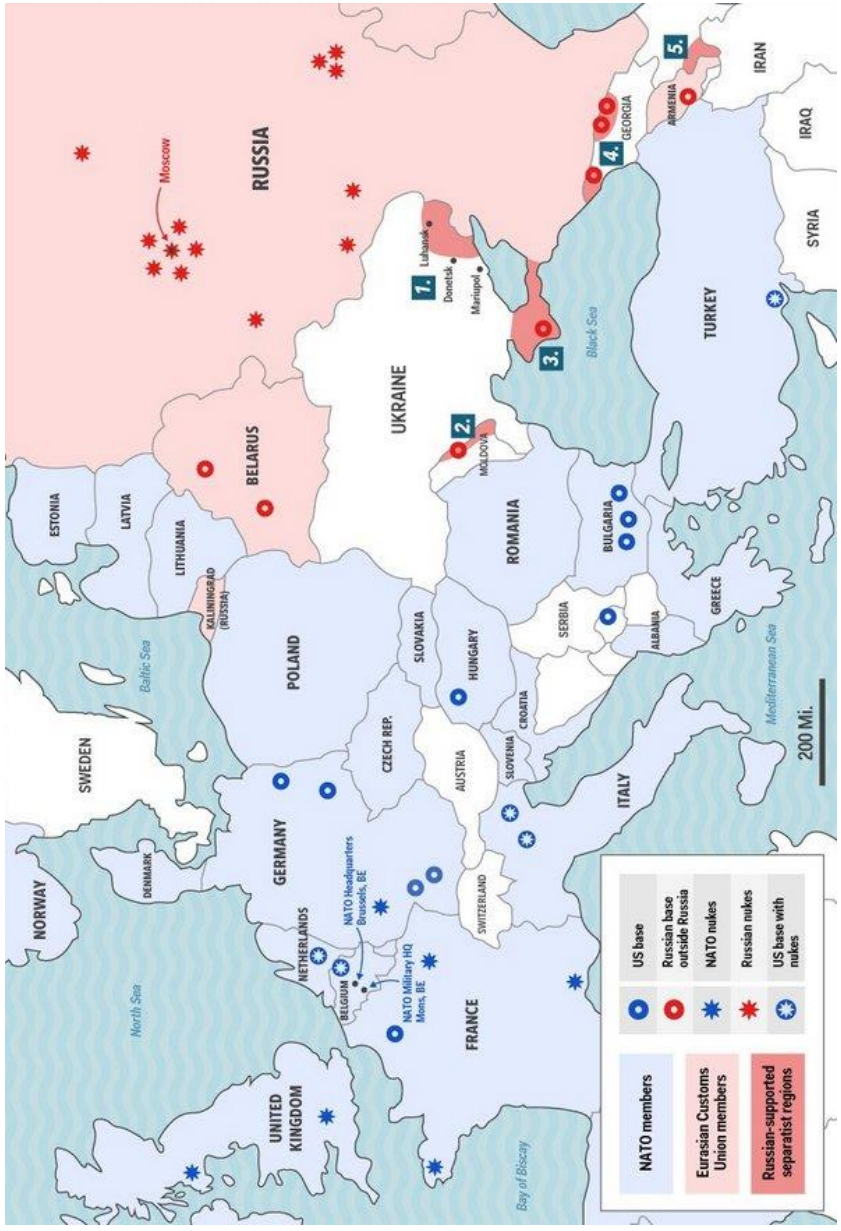
§

Den ryska militära upptrappningen i östra Europa efter *"Ukrainakrisen"*, som det så oskyldigt heter, får hård kritik av försvarsalliansen Natos biträdande generalsekreterare Alexander Vershbow inför hans Sverigebesök i juni 2015. Besöket sker samtidigt som den regelbundet återkommande marina USA-ledda övningen Baltops i Östersjöregionen, där bland andra Sverige och Finland deltar. Alexander Vershbow, som är en av Natos högsta politiska ledare, uttrycker Natos ståndpunkt; *"Våra övningar görs med full öppenhet. Vi offentliggör dem månader och år i förväg. Allting finns på vår hemsida. Det finns ingenting som är avsett att skrämma, chockera, eller överraska, ord som jag kan överföra till de ryska övningarna nuförtiden./.../ Vi har nu att göra med ett Ryssland som verkar vara förberett att använda våld för att uppnå sina mål och försöker riva upp de överenskommelser som gjorts efter det kalla kriget"* Alexander Vershbow syftar på det ryska övertagandet av Krim och de fortsatta striderna i Ukraina, som gjort att Nato återigen rustar i östra Europa med att inrätta två nya högkvarter i Polen och Rumänien samt sex nya kontroll- och kommandobaser, bland annat i de baltiska länderna och en ny spjutspetsstyrka (VJTF) på 5 000 soldater. Inte ens nu när Ryssland riskerar att möta en djup ekonomisk kris i hemlandet och

nationell isolering, har Ryssland visat att de kan tänka sig att sänka insatsen i det geopolitiska spelet.

TAKTISK KÄRNVAPENDETONATION I UKRAINA

Taktiska kärnvapen har sannolikt använts i Ukraina, åtminstone en gång, på ett ställe. Det typiska växande svampmolnet på en pelare var där. Händelsen filmades från ljusblitz till svampmolnets bildande, och lades i efterhand ut på Euromaidan Press hemsida. Händelsen finns inte att hitta på Youtube. Det var dag när kärnvapnet detonerade. Det stod ett högt höghus i vägen för filmkamerans vy, så att allt förutom den övre delen av pelaren och svampmolnet doldes. Man kunde till och med se en "mach-stemkjol" på den vita pelaren. Men det var bakom ett framförvarande höghus i ett likadant höghus flera våningar upp som kameran befann sig på. Det tog åtskilliga sekunder, från och med att svampmolnet tornade upp sig, innan rutorna gick i kras mitt i ansiktet på den som skötte filmkameran. Detonationen skedde alltså en bra bit ifrån höghuset där rutorna krasade. Sprängdegsgubbe? Plastsäck med diesel och bensin på? Det här var en svampformation bedömt flera hundra meter över marken, och den var relativt ren och väl avgränsad och satt på en vit och konturfast pelare. Det såg ut som att svampmolnet växte relativt långsamt, vilket indikerar att avstånden var ganska långa. En sprängdegsgubbe skulle aldrig ha kunnat åstadkomma att rutorna krasade på de avstånden, särskilt inte om sprängdegsgubben sprängdes på marken. Den enda förklaringen som jag kan se det är att tryckvågen som orsakade rutornas krasande kom från en "mach-stem". Mach-stemkjolen var sådan att den bara kan ha bildats av ett kärnvapen, eftersom tryckvågen möttes på mitten av pelaren och bildade en cymballiknande ovan- och bottenkjol, vilket visar tydligt på att kärnvapnet detonerade på precis rätt höjd för den laddning det hade, som man förväntar sig att ett kärnvapen ska göra. Strax efter den här taktiska kärnvapenattacken dök det upp en mängd falska filmsnuttar på pseudokärnvapendetonationer i Ukraina på Youtube, men det var bara maskirovka. (Se även **Kapitel 12 Kärnvapen**; underrubriken; **Konstruktion**)

Slaget om staden Ilovajsk tog sin början den 7 augusti 2014 när Ukrainas väpnade styrkor och pro-ukrainska paramilitära styrkor påbörjade en serie försök att erövra Ilovajsk från pro-ryska insurgenter anslutna till *"Donetsk People's Republic"*. De ukrainska styrkorna lyckades inta den lilla staden den 18 augusti men blev fort kringskurna av motståndaren. Efter dagar av inneslutning lyckades de ukrainska styrkorna göra en överenskommelse med insurgenterna, som backades upp av Ryssland, vilken gick ut på att styrkorna skulle få dra sig tillbaka från staden genom en korridor. Överenskommelsen ärades inte och många ukrainska soldater dog när de drog sig tillbaka genom den korridor som överenskommit. (*Se sid. 186*)

Ryssland är som en galen hund som har fått tag i ditt barn och gnager på ditt barns arm på tio meters avstånd från dig. Så fort du gör ett försök att gå mot den galna hunden för att greppa och dra ditt barn till säkerhet eller attackera hunden så slutar den galna hunden tugga och stirrar dig i ögonen, fortfarande med sina käftar runt ditt barns arm, tydligt hotandes att ögonblickligen slita ditt barn i bitar i sin käft om du fortsätter att gå framåt. Så du stannar, och den galna hunden börjar tugga på ditt barns arm igen, långsamt tuggar den ditt barn till döds observerandes alla dina rörelser. Ditt barn kommer att ätas antingen långsamt eller slitas ihjäl snabbt, det är upp till dig, även om proceduren återupptas igen.

ETT VITTNESBÖRD FRÅN EN SOM VET, ATT I PRINCIP ALLT RYSSLAND HAR GJORT SEDAN GEORGIENKRIGET HAR VARIT PLANERAT LÅNGT I FÖRVÄG

Euromaidan Press, onsdagen den 26 november 2014:

A former Russian insider says he was there when Putin began openly planning the present invasion of Ukraine back in 2003. At a conference in Brussels this week, Andrey Illarionov, a Russian economist and former economic advisor to Vladimir Putin informed that the invasion of Ukraine has been in official planning since at least 2003. *"Since 2003. I can say that certain questions relating to the future war with Ukraine were discussed in my presence. I didn't think the talks would really lead to a real war,"* he said.

In an anguished response to the Orange Revolution a year later which brought about an ostensibly pro-Western government, Russian officials then began discussing the potential for launching a military occupation of Crimea

and it's subsequent annexation. Illarionov also discussed leaked documents which detail the operation of Russia's future war with Ukraine. By 2009, he stated that plans to conjure and support separatism in Ukraine began to surface. It is now known that the terrorist organization known as the "*Donetsk Republic*" began to reassert itself online in 2008 after then Russian-backed Viktor Yanukovich lost his position as Prime Minister. Created in 2005 also in the wake of the Orange Revolution, "*Donetsk Republic*" members attended training camps in Russia funded by the Russian Presidential Administration, where instructors from the security services taught methods of espionage, sabotage and guerrilla tactics to attendees. Syncing with Illarionov's statement, the group began organizing local terrorist training camps as early 2009.

Illarionov did not mince words, making clear that this is a very much a "*Russian-Ukrainian war*" or rather, as he described: "*Putin's war against Ukraine.*" A war he steadfastly describes as being long in the works that will continue to play out in the long term. "*So, they were preparing the war for a long time. The other matter is that it is a long war that has been continuing for more than 16 months. It was officially launched on July 27, 2013, by Putin's speech in Kyiv on the occasion of the anniversary of the baptism of Kyivan Rus,*" he said. The speech cited by Illarionov was on the topic of Ukraine's "*civilizational choice*" and "*orthodox Slavic values.*" In it, Putin bloviates on alleged "*common spiritual values*" which make Russians and Ukrainians a "*single people,*" calling for the preservation of "*ancestral traditions.*" He also convincingly ignores centuries of persecution, telling listeners that subjugation ("*union*") under Russia "*changed the lives of Ukraine's population and its elite for the better, as everyone knows.*" At another point, Putin speaks glowingly of Stalin's reforms and investment in Ukraine during his first "*Five Year Plan,*" a disastrous policy which resulted in the Moscow-orchestrated genocide of up to 7 million Ukrainians. Current conflict zones' historical hallmarks were focused on in the speech, specifically calling the Donbass "*one of Russia's main mining and metals industry regions,*" and Odesa "*one of the Russian Empire's biggest seaports.*" The next day Putin would attend Russian naval celebrations in the Ukrainian city of Sevastopol in Ukraine. All of this, of course, amounted to a cynical sales pitch Russia's unborn Eurasian Union and reunion with Russia, and to convince Ukrainians the perils of European integration. With a smile; "*Let me say again that we will respect whatever choice our Ukrainian partners, friends and brothers make. The question is only one of how we go*

about agreeing on working together under absolutely equal, transparent and clear conditions.”

Numerous predictions

Illarionov resigned from his position within the administration in 2005, has been an outspoken critic of president Vladimir Putin since that time. Since becoming a dissident, his words to date have been prophetic. In October 2008 he quickly exposed, that the Russian invasion and occupation of Georgia in August of that year was premeditated and instigated by the Russian government, when many still debated whether Georgia fired on Russian soldiers first. In February of this year, prior to Russia’s “*green men*” swarming into Crimea, he fully predicted the occupation of the peninsula and similar destabilizing actions in the south and east. In March, after this had already come to fruition, he further predicted and warned of impending Russian forces seeping into eastern Ukraine during an interview on the Ukrainian network TSN. Russian Col. Igor Girkin, “Supreme Commander” of the Donetsk Republic, openly admitted recently to Russia’s involvement in the war and told how his special forces group entered Ukraine in April to seize government buildings.

Källa: ***Euromaidan Press***

KAPITEL 5. AFGHANISTANDOKTRINEN

“Peace keeping is not a job for soldiers, but only soldiers can do it” Citat; Dag Hammarskiöld

Professor emeritus i folkrätt och lärare på försvarshögskolan, NN, sade i en intervju med tidskriften *Fokus* att det var en gråzon mellan brottslighet, terrordåd och inbördeskrig i Afghanistan. Det sade han för att kringgå det faktum att Sverige befann sig i samma krig som USA, för att undvika eventuella obehag för Sverige som stat och naturligtvis för sin och sin familjs egen del samt för krigshögskolans del. Jag tänker inte säga om jag tycker att det var rätt eller fel, jag tänker här bara peka på motsägelserna i ett sådant ställningstagande i en hypotetisk situation med väsentliga svenska förluster i människoliv i den numera förutvarande konflikten i Afghanistan, där Sverige medverkade. Alla internationella insatser Sverige deltar militärt i grundar sig på FN-mandat, men det gör inte verksamheten i främmande land mindre av ett krig om majoriteten av de stridande ländernas förband och regeringar kallade det för ett krig och levde kriget. Somliga kallade det för ett inbördeskrig, men USA:s medverkan gjorde det till ett krig, inte sant? Var det ett inbördeskrig sett med svenska ögon och ett krig sett med amerikanska? NN fortsatte med att säga att talibanerna skulle gripas av afghansk polis och lagföras av afghanska åklagare, *eller av svenska om brotten riktades mot svenskar*. NN sade själv att det trasslade till det för honom, eller rättare så sade han; *”det är en tilltrasslad situation”*. Jag anser att det bör vara svenska militära åklagare som följer krigslagar, som utreder vilda skottväxlingar med fatala följder, om det ens är nödvändigt att utreda. Det kan vara upprörande för offrens familjer att få veta att kulan som dödade deras son eller pojkvän var svensk, när ingen är intresserad eller betjänt av att veta det. Bara när det är fråga om misstänkt grovt tjänstefel så kan det vara av intresse att reda ut en sådan skottväxling. Att som chefsåklagare Krister Petersson vid internationella åklagarkammaren i Stockholm enligt brottsbalken inleda en förundersökning om mord på två dödade svenskar när brottet begicks i annat land och det var allmänt vedertaget att vi inte var en stridande part i inbördeskriget, verkar enbart vara ett spel för gallerian. För antingen så var vi en stridande part och dödsfallen måste då utredas i Sverige, eller så var vi inte en stridande part och brottet måste då utredas och lagföras i Afghanistan. Man ska komma ihåg att anledningen till att de överhuvudtaget valde att påbörja en utredning var att det fanns misstankar

om att de dödande skotten kunde ha kommit från svenskarnas vapen, och straffen ger mer än fyra års fängelse. Skulle några svenskar ha dömts om det visat sig att de dödande kulorna kom från ett eller flera av våra vapen? Nej, bevisligen inte eftersom utredningen visade att det sannolikt var svenska kulor som dödade de två men inget åtal följde. Fast resultatet av utredningen var omtvistat, kanske av realpolitiska skäl. Men enligt vad chefsåklagaren Krister Petersson sade innan utredningen var klar så kunde det vara svårt att hitta någon att åtala för mordet, eftersom den utpekade gärningsmannen (*talibanen*) var död. Hur var det nu, skulle vi hålla rättegång mot gärningsmannaprofiler eller skulle vi utreda eventuella svenska vådaskott? Svaret är att Krister Petersson agerat som en direkt följd på den politiska diskussionen om "*vådaskotten*", men det blev fel eftersom allt sunt förnuft säger att vi borde ha en militärdomstol i krig, men vi har inte det. Hade vi haft en militärdomstol i krig, och vi hade kallat Afghanistankriget ett svenskt krig för Amerikas räkning, så hade den här situationen inte uppstått. Nu sade politikerna att vi inte befann oss i krig, och därför uppstod ologiskheter i systemet där försvarsmaktens linje konvergerar rakt emot rättssystemet vid extrema incidenter. Systemet är inte realistiskt anpassat till myndigheternas olika praxis. Amerikanerna vet hur en slipsten ska dras, för de har lång erfarenhet av krig. Vi bör lära oss av dem.

Dessutom så tillkommer till detta att det var inkonsekvent att kalla det för en civil brottsutredning och inte åtala de svenskar som jagade ikapp den påstådda gärningsmannen och sköt honom till döds för mord, om vi som NN påstår inte var i krig. NN kallade det för "*expansivt självförsvar*". Bristen på krigslagar som upprätthålls av militären är påtaglig. Så var också bristen på kurage från politikerna som inte vågade kalla kriget för ett svenskt krig trots att de ansåg det vara ett amerikanskt krig. I riksdagen hette det fortfarande att Sverige inte har varit i krig på 200 år. Svenska FN-soldater i Kongo bar svensk uniform och stred framgångsrikt för våra värderingar, likaså vakade och stred ibland svenska soldater i forna Jugoslavien, Afghanistan och nu strider de i Mali. Vad ska framtidens historiker och arkeologer tro om Sverige och svenskarna av idag när inga monument finns som talar om krig, men lämningar efter strider med huvudsakligen svensk utrustning kan lokaliseras av arkeologerna i olika delar av världen?

*

Som svensk så får man uppfattningen att amerikanerna värderar aggressivitet hos sina soldater alldeles för högt. Aggressivitet kan förvisso vara bra under rätt förutsättningar, men det leder dig oftare i trubbel än det hjälper dig att klara av svåra situationer. För var någonstans åstadkommer man någon framgång genom att visa aggressivitet om man inte samtidigt kan bemöta t.ex. talibanernas eller vietnamesernas taktik effektivt, för att ta några historiska exempel? Måste inte en fiendes taktik och stridsteknik analyseras och principerna implementeras i utbildningsdoktrinen före man visar någon aggressivitet? Svar; Ja och Nej. Operativ överlägsenhet som amerikanerna har haft i sina moderna krig medför att den egna sidan kan vinna ett övertag, fast det förutsätter att man kan sätta in kryssningsrobotar och Close Air Support/attackhelikoptrar. Infanterivapensystem med "massiv" verkan som FGM-148 Javelin hjälper också till att vinna krig. Det var inte amerikanernas fel att de inte tycktes kunna avgöra kriget i Afghanistan. Försvaren hade en (1) stor fördel – det var deras land. Delfaktorerna till att det var talibanernas land, som gjorde att de fick flera fördelar i det kriget, är inte svåra att sätta fingret på. Kortfattat kan man säga att talibanerna kände sitt eget folk och kunde gömma sig ibland dem, och de tillät sig att terrorisera dem om de inte fick sin vilja igenom. Amerikanerna kontrasterade med sin "jus in bello" (*Law Of Armed Conflict – LOAC*) och de kunde inte folkfördriva lokalbefolkningen i ett utrensningskrig. Talibanerna kände också sitt landskap och kunde uppträda kamouflerat i försvarsställning i bakhåll. Talibanerna kunde lägga IED:er, det var inte lönt för amerikanerna. När talibanerna inte fanns i området, t.ex. på grund av vintersäsongen, så kunde amerikanerna inte vinna om de inte planerade att stanna i landet för all framtid. När amerikanerna inte längre finns i området så har talibanerna vunnit. Det var det hela. Men vänta nu..., kanske så planerar de att stanna mycket länge i landet? För att citera Wikipedia; "*The United States Geological Survey is actively surveying southern Afghanistan for rare earth deposits under the protection of United States military forces. Since 2009 the USGS has conducted remote sensing surveys as well as fieldwork to verify Soviet claims that volcanic rocks containing rare earth metals exist in Helmand province near the village of Khanneshin.*" De räknar med att det finns en miljon ton REE (*rare-earth elements*) där, vilket är ganska mycket. REE används t.ex. till lasrar och elektronik. Var det därför som amerikanerna slogs så våldsamt om Helmandprovinsen, för att finansiera kriget i någon mån, eller åtminstone paxa råvarutillgångar? Det är samma spel som går igen genom hela historien. Den som kontrollerar råvarorna och handelslederna är herre på täppan, och därmed så är det han som får det sista ordet.

För protokollet: Tänk så lätt det hade varit att vinna och ta mark i Afghanistan om vi hade sysslat med medeltida krigföring, liksom det var relativt lätt för tyskarna att avancera på Ostfronten 1941. Det finns ingenting annat militärt som är så svårt som att urskilja insurgenter från civilbefolkning och oskadliggöra dem utan att skada civilbefolkningen, och utan att ha någon egentlig stridslinje i vissa situationer, i synnerhet när insurgenterna gömmer sig bland de civila. Det förefaller vara inte en uppgift utan tusen små och några stora genom många samtal med lokalbefolkningen. Det existerar dessutom i regel en gråzon eller ett visst samarbete mellan civilbefolkning som inte bär vapen och insurgenterna, plus och inkluderat ofta en väpnad kriminalitet. Dessutom kan det finnas en annan osäkerhetsfaktor, regeringsstyrkor som har svängdörrar för insurgenter in i organisationen och som sköter saker, hur ska jag uttrycka mig – originellt. Ofta riskerar de indirekt livet på svenskarna i onödan. Mujaheddin ska vara glada att de inte hade tyskarna från Ostfronten 1941 emot sig, för då skulle de fått svälta ihjäl om man använt sig av brända jordens taktik och fördrivning av hela byar.

*

Man bör inte bli paralyserad av oförutsedda händelser och gå på som vanligt. Som vanligt fungerar uppenbarligen inte om två eller tre fientliga lyckade attacker har ägt rum med samma taktik. Behåll initiativet! Om stället är problematiskt så utnyttja det till er fördel. Lägg er i bakhåll en relativt månkla natt på samma ställe. Kanske kan ni använda granatkastare, men inte någonting så *väl synligt i närheten* som en CV 90, som dessutom inte kommer till sin fulla rätt i lågteknologisk ökenstrid då fordonets stealtegenskaper i form av värmespridning till miljön inte har någon praktisk funktion mot insurgenters tidiga nittonhundratals-teknologi. Det får bli en man mot man combat, om inte miljön runt omkring tillåter annat. Det ska inte vara så mycket månljus att insurgenterna har fri sikt, men inte heller så mörkt att de väljer att omedelbart ta till flykten, utan de ska ta till strid och bli dödade. Så håll inne med elden innan ni brassar på! Ni vet vart de kommer att ta vägen före attacken eftersom det är ni som har valt bakhållsplatsen – mot er. Om man inte svarar med taktiska motdrag vid insurgenternas överfallsställen så kommer de strax tillbaka, nästa natt med säkerhet. Tillbaka kommer de nog eftersom platsen är taktiskt fördelaktig för ett överfall och eftersom vi inte kan behålla konstant kontroll över området med bara en begränsad styrka på 500 man, men ni kan upprepa bakhållsattacken lite då och då och från olika platser. Låt en av insurgenterna

ta sig levande tillbaka så han kan skrämma upp de andra insurgenterna genom att bli ett levande uppskrämt ensamt vittne för dem. Chansen är stor att de beger sig in och ut ur en by snart sagt varje natt för att leta lätta byten. Därefter kanske vi får göra flera försök på olika taktiskt fördelaktiga ställen innan vi får ytterligare framgång. Men våra mödor vet inte insurgenterna någonting om, de kommer att tro att vi har skickligt vetat om vart de skulle komma varje gång, och detta kommer att tära på *deras* moral, inte vår. Insurgenterna kommer att tro att de har en spion ibland dem själva och vända sig emot varandra. Mycket demoraliserande. Om vi lägger oss i bakhåll vid en by så är möjligheterna till total framgång störst den första gången, eftersom insurgenterna kommer att gå rakt i fällan med någorlunda stor sannolikhet.

Man gör rätt i att utvärdera varje enskild incident och göra allting annat grundligt, vi får inte börja tvivla på vår förmåga att göra saker på vårt sätt. Det är liksom vår grej, och skulle vi totalt ge efter för amerikanarnas och britternas önskemål i någon fundamental taktik, ja då skulle vi förlora inte bara med den nya taktiken, vi skulle förlora vår själ och alla fördelar vi har med vår egen taktik också. Man får inte glömma att vi kommer att ha endast 500 man jämfört med USA:s kanske 100 000 man i en framtida konflikt. Vi kan därför inte använda oss av deras bristfälliga taktik för det mesta. Huvudsaken är att vi visar ett visst mått av aggressivitet så slipper vi amerikanarnas tänkta och britternas uttalade spydigheter. Som vi har lärt oss av andra världskriget så kan inte den bästa taktik i världen vinna mot en överlägsen motståndare. Överlägsenheten i mantal måste dock vara ganska kraftig för att insurgenterna ska lyckas ta över totalt, under förutsättning att vi själva visar initiativ. Vi kommer förmodligen att ha bättre utrustning och tyngre materiel, men insurgenterna slåss i eget land och gömmer sig mitt ibland civilbefolkningen.

DEMOGRAFISKA KARTBILDER FÖR ETNICITET, KLANTILLHÖRIGHET,
UPPRORSREBELLER OCH DERAS STYRKA OCH RÖRELSEMÖNSTER, SAMT
RELIGION

Den som besitter sådana kartbilder behöver inte lämna över till nästkommande kontingent med så många onödiga ord, som ändå inte kan uppfattas eller memoreras i detalj. Då behöver man inte lära sig av egen erfarenhet vem som sysslar med assymetrisk krigföring och var och hur, ett lärande som är riskabelt och tar tid, om man är ny i gemet. Med erfarenhet

kommer man långt, men med planering lever man längre. Man kan lägga till, till kartbilderna, upprorsrebellernas förmodade vapensystem. Här kan MUST hjälpa till från hemmafronten genom att luska ut varifrån insurgenterna får sina vapen och vilken typ av vapen det rör sig om. Om man varje morgon spelar det enklaste krigsspel baserat på föregående fientliga överfall (*empiri*), topografiska kartbilder, eventuella drickbara vattenreservoarer, senast använda vapentyper, förmodad klantillhörighet för upprorsrebellerna resp. omkringliggande byar så blir det enklare att skapa sig ett mönster över fiendens rörelser och därmed planera ruten på plats i konfliktområdet. Vad gäller framtida och samtida missioner, typ kanske Mali, så bör man göra efterforskningar om etnicitet etc. redan innan det har tagits beslut i Riksdagen om insats. Men var försiktiga med vad ni önskar för det kan gå i uppfyllelse.

MARAUDER

Det sydafrikanska bepansrade personfordonet Marauder väger 10 ton och är 6,3 m lång och 2,7 m hög. Marauder har 290 hästkrafter och en toppfart på blygsamma 110 km/h men med 1 100 nm. Fönstren är 90 mm tjocka och kan stå emot en RPG (*Rocket-Propelled Grenade*), fönstren går inte att öppna. Marauder klarar en 3 kg sprängladdning under fordonet, marken ger vika snarare än bilen, beroende på markförhållanden. Jag har sett en Marauder köra vidare efter att en 3 kg sprängladdning detonerat under den, förvisso med skadade däck. Fordonet skulle behövts för de svenska trupperna i Afghanistan, men gör marginell nytta i Sverige.

MRAP

MRAP = Mine Resistant Ambush Protected vehicle. Ett tungt fordon som minskar dödsfallen, men det finns nackdelar för de är övertunga och välter lätt. MRAP har rökgranatkastare för att avskärma fiendens okulära och optiska synfält vid en reträtt i en oförutsedd eller ofördelaktig strid.

OSHKOSH M-ATV OCH OSHKOSH JLTV

M-ATV är ett Amerikanskt terrängfordon som förenar Humveens höga hastigheter med skyddet som finns på MRAP-fordonen. Modellen har många likheter med andra fordon av samma slag. Företaget Oshkosh är baserat i staden Oshkosh, Wisconsin i USA. Oshkosh M-ATV designades 2009 och den har 4 besättningsmedlemmar + 1 skytt. Den är lättare och har lägre tyngdpunkt än andra MRAP-fordon, samtidigt som den är minskyddad och

har bättre bepansring än Humveen. M-ATV:s första försvar mot minor är 43 cm frigång mellan chassi och mark. Genom att underredet är V-format och bepansrat så kommer minor som exploderar att rikta kraften mot sidan och i den bästa av möjliga världar leda bort explosionen från besättningen inuti bilen. Den designen finns även hos den sydafrikanska Buffalo som haft sådant sedan 1978. Bilen har Plasan kompositbepansring som ytterligare skyddar soldaterna inuti från IED-explosioner. M-ATV är en Rapid Response Vehicle (JERRV²⁹) snabbutryckningsfordon. Vanligen har M-ATV en kulspruta 7,62mm M240. Alternativ beväpning inkluderar en 40 mm Mk 19 granatkastare eller BGM-71 TOW anti-pansar-robot. (*TOW = Tube-launched Optically tracked Wire-guided. U.S.*) Man kan fjärrstyra 4 olika vapen från inuti fordonet med CROWS-systemet, och operatören har night vision. (*CROWS = Capability Requirement Overhead Weapons Station.*) Operatören behöver aldrig utsätta sig för fientlig eld. M-ATV har tjockt(!) pansarglas, som kan stå emot höghastighetskulor. Ett CTIS-system pumpar upp däcktrycket om däcken punkteras av kulor, så att fordonet kan köra vidare. (*CTIS = Central Tyre Inflation System*) En M-ATV kostar cirka 470 000 dollar. Den har en 7,2 liters Caterpillar C7 turbodieselmotor på 375 hästkrafter. Med den kommer bilen upp i en maxhastighet på 105 km i timmen och har en räckvidd på 515 km. Fordonet väger 11 ton och har fyrhjulsdrift (4x4). Avancerad TAK-4 fjädring gör att den är lätt att köra i tuff terräng.

Efter Oshkosh M-ATV kommer den 30 procent lättare Oshkosh JLTV (*Joint Light Tactical Vehicle*) att införas 2018 i den amerikanska armén och marinkåren. Den har flera fördelar framför M-ATV, bl.a. så är en JLTV lätt nog för att lyftas iland av en helikopter av typen CH-47 eller en CH-53, samtidigt som den är lika skyddad som en M-ATV.

DAISY-CHAINES

Förutom att vara någonting väldigt fullt så finns det en teknik som insurgenterna i Afghanistan använde när de seriekopplade bomber. *Daisy-chaining* innebär att man seriekopplar elektronisk utrustning. Hur bemöter man då insurgenters Daisy-chaining? Jo, genom att jämna landet med marken och göra parkeringsplatser av hela rasket! Det var bara ett gammalt skämt. Men skämt åsido, verkligheten är inte långt därifrån. Assault Breacher

²⁹ JE står för? J:et kanske står för Joint, E:et kanske står för Expeditionary.

Vehicle (ABV) är U.S. Marine corps minröjare, som är en ombyggnad av M1A1 Abrams stridsvagn. Den har ingen huvudkanon, istället har den 1,5 ton C-4 sprängdeg. Med den kan man röja IED-minor ute på fältet. Det 72 ton tunga fordonets huvudbestyckning är minröjningsladdningen M58 som skjuter ut en C-4 laddning, MICLIC (*Mine Clearing Line Charge*), i ett långt snöre. Raketen drar i stubinen och armerar den. När den nuddar marken detonerar den och utlöser alla IED-minor inom en 330x4,5 m lång väg. Inuti fordonet är man väl skyddad. För att avsluta jobbet finns det en 4,5 m bred plog i fronten på Assault Breacher, som röjer minor som eventuellt inte exploderat. När Breacher röjer minfältet så släpper den samtidigt riktmarken bakom sig för att vägleda trupperna som följer i Breachers kölvatten. Markeringssystemet består av ett antal 1 m långa stänger som skjuts ned i marken, precis som man gör med vägmarkeringar inför vintern i Sverige. Gröna markeringar betyder att det är säkert. Röda markeringar betyder att man får vända om. Assault Breacher används bäst på valda vägvagnsnett.

FOI

Hemmagjorda bomber blir allt vanligare i terrorattentat och flera av dem kemikalier som kan användas vid tillverkningen går att få tag på i vanliga affärer. Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) har nu tagit fram en metod som innebär att väteperoxid kan göras oanvändbar för bombproduktion. Väteperoxid är en kemikalie som används för hår- och tandblekning, men den kan även användas för att tillverka bomber. Metoden gör det i princip omöjligt att använda väteperoxid för att tillverka hemgjorda bomber. Metoden kallas "*sann inhibering*" och innebär att ett ämne tillsätts i väteperoxiden vilket förändrar dess kemiska egenskaper så att den i princip blir oanvändbar för bombtillverkning. FOI kommer nu undersöka om det går att använda den här metoden även på ammoniumnitrat, alltså konstgödsel. Det är nästan omöjligt att förhindra att terrorister tillverkar bomber. Det man kan göra är att göra det svårare för dem så att de behöver mer tid, mer teknisk kompetens och mer råvaror. Det gör att chansen blir större att polisen eller säkerhetstjänsten i tid hittar dem som håller på med det här. Källa; **Henric Östmark, FOI**

ANTI-TERRORISM OCH KONTRA-TERRORISM

Anti-terrorism är när man gör målen svåra att angripa. Det kan röra sig om kärnkraftverk eller tunnelbanor. Kontraterrorism är när man attackerar

terroristerna offensivt på deras egen planhalva. Man tar reda på var de finns, samlar information och jagar dem så att de inte hinner organisera en attack. Man behöver använda båda formerna av terrorbekämpning med hjälp av polis, militär och andra myndigheter.

COUNTERINSURGENCY (COIN)

Vad går upprorsbekämpning eller COIN ut på? Låt oss definiera uppror eller högmålsbrott som någon som med fysiskt våld och vapenmakt begår handlingar för att försöka omstörta statsskicket, eller agerar så att fara för statsskickets förverkligande uppstår. COIN går då ut på att vinna befolkningens förtroende och därmed underminera insurgenternas ställning. Åtminstone i den svenska tolkningen av COIN.

COUNTERINTELLIGENCE

Kontraspionage har mer att göra med formella underrättelsetjänster och att kontra HUMINT (*HUMAN INTELLIGENCE*) än det har likheter med COIN, anti-terrorism eller kontra-terrorism. ANSF (*Afghan National Security Forces*) hade svängdörrar för talibaner in och ut ur organisationen. Men man kan fortfarande i ett klanland där man har ett visst inflytande i landets polisiära eller militära styrkor typ ANSF, skaffa information om eller – i den bästa av möjliga världar – hindra eller i alla fall manipulera genom desinformation, riktad mot insurgenternas infiltrationsförsök mot någorlunda formella inhemska väpnade organisationer i landet. Kontraspionage kan delas in som följer:

- A) Kollektivt kontraspionage; Tillskansa sig information om en opponents förmåga att skaffa sig underrättelser som kan användas för att rikta ett slag mot våra entiteter.
- B) Defensivt kontraspionage; Hindra ansträngningar av fientliga underrättelsegrupper eller underrättelsetjänster att infiltrera organisationen.
- C) Offensivt kontraspionage; När man har identifierat en opponents attacker mot systemet försöker man manipulera dessa attacker antingen genom att omvända opponentens agenter till dubbelagenter, eller genom att förse dem med falsk information som de rapporterar hem.

Alla tre kategorierna går i teorin att applicera på situationer i tredje världen även om insurgenter och regeringsstyrkor inte precis är några byråkrater eller har landgränser mellan varandra. Det är min bestämda uppfattning att man *kan* använda sig av kontraspionage i tredje världen, det gäller bara att använda sin kreativitet. Men bara för att regeringsstyrkor inte låter byråkratiska läggningar komma emellan dem och deras personliga kontakter så betyder inte det att vi måste förlägga vår penna och papper. Kamera, bläck och andra tekniska nymodigheter kommer väl tillhands.

KAPITEL 6. CIVILFÖRSVARET

MSB:S UPPDRAG

MSB (*Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap*) ska enligt uppdraget från den förra regeringen beskriva hur det civila försvarets stöd till Försvarsmakten kan utvecklas vid krig och krigsfara, med utgångspunkt i Försvarsmaktens behov, inom områdena transport och logistik, försörjning av livsmedel, drivmedel, elektricitet och telekommunikation samt tillgång till sjukvårdsresurser.

MSB konstaterar att obligatorisk it-incidentrapportering är mycket väsentlig för att stärka den nationella förmågan att hantera it-incidenter i system som är kritiska för samhällsviktig verksamhet inför och under höjd beredskap. Även aktörer utanför den statliga sfären kommer att behöva omfattas om förmågan ska bli tillfredsställande.

MSB ska också beskriva hur samhällets förmåga att utveckla strategiska och moderna psykologiska försvarsförmågor, för att identifiera och möta påverkanskampanjer eller riktade informationsoperationer mot Sverige eller svenska intressen, kan stärkas. Vidare kommer myndigheten följa utländsk informationsverksamhet som kan riktas mot Sverige i syfte att påverka svensk opinionsutveckling. MSB avser i samverkan med berörda aktörer utveckla en nationell strategi för att identifiera, förstå och möta påverkanskampanjer. Vi kan besvara desinformation med information genom att redan nu starta en motsvarighet till det ryska internetmediet "*Sputnik*" som hade svenskar som målgrupp, där vi sänder på ryska till ryssar med TV-hallåor som har ryska som sitt modersmål. Precis som de gjorde mot oss, fast vi ska tala sanningen.

ÖVERGRIPANDE ÅTGÄRDER

En systematisk planering och andra aktiva förberedelser inför höjd beredskap, har inte bedrivits av civila aktörer i Sverige på åtskilliga år. Stora delar av det regelverk som låg till grund för den tidigare totalförsvarsplaneringen är dock alltjämt i kraft.

Generella behov inför en eventuell militär konflikt samt som del i en tröskelförmåga för att förebygga en militär konflikt är:

- A) Robusta akutsjukhus
- B) Robusta ledningsplatser
- C) Robust elförsörjning och telekommunikationer
- D) Robust transportinfrastruktur
- E) Robust befolkningsskydd
- F) Försörjning av livsmedel, läkemedel samt drivmedel och bränsle

KRYPTOGRAFISKA FUNKTIONER

Kontaktvägar mellan Försvarmakten och länsstyrelserna finns, men etablerade metoder saknas. Det saknas modern samverkansteknik, med vilken Försvarmakten och civila myndigheter enkelt kan dela information, vilket försvårar regionala förberedelser. Det finns skillnader i hur Försvarmakten och de civila myndigheterna arbetar med ledning och samordning inom den regionala indelningen, där Försvarmaktens regionala staber har ett flertal aktörer och samarbetskonstellationer att samordna sin verksamhet med.

Vid ett väpnat angrepp mot Sverige kommer den militära insatsledningen att ha ett stort samverkansbehov med civila aktörer. En militär insats berör troligtvis ett större geografiskt område än ett enskilt län. I dag finns på civil sida ingen nivå mellan länen och den centrala nivån. Försvarmakten har idag fyra militärregioner. Länsstyrelserna har ett omfattande och viktigt uppdrag som högsta civila totalförsvarsmyndighet i länet. Vid höjd beredskap ska samtliga länsstyrelserna ha samma förmåga att leda och samordna de civila försvarsansträngningarna regionalt och samverka med det militära försvaret.

Säkra kryptografiska funktioner som godkänts av Försvarmakten för utväxling av krypterade uppgifter i tal och skrift för militära behov, ska också beakta civila behov genom ett samrådsförfarande med MSB.

Befintliga former för aktörsgemensam hantering, som involverar Försvarmakten och övriga samhället på olika nivåer (*nationell, regional och lokal*) bör utvecklas i hela hotskalan.

Ett aktörsgemensamt språk för att undvika missförstånd

OPERATIV SAMVERKAN PÅ NATIONELL NIVÅ

Planeringen inom det civila försvaret har två perspektiv:

- A) Långsiktig planering (strategisk)
- B) Planering av operativ verksamhet (genomförande)

MSB föreslår att det civila försvarets stöd till Försvarmakten ska planeras sammanhållet med övrig planering för det civila försvaret, innebärande;

- C) att planeringen avseende stöd till Försvarmakten inryms på varje nivå, central, regional respektive lokal nivå,
- D) att den samordnade planeringen mellan civilt och militärt försvar resulterar i inriktning för respektive nivå och samhällssektor,
- E) att dessa inriktningar innefattar Försvarmaktens behov inom områdena transport och logistik, försörjning med livsmedel, drivmedel, elektricitet, och telekommunikation samt tillgång till sjukvårdsresurser.

FÖRSÖRJNINGS- OCH FLÖDESSÄKERHET VID KRIG OCH KRIGSFARA

Krigsfara och krig kan beröra olika delar av landet på vitt skilda sätt och innebära svåra påfrestningar på vissa samhällssektorer. Följderna och graden av påverkan på samhället blir olika med anledning av detta. Förmågan att upprätthålla en tillförlitlig försörjnings- och flödessäkerhet blir också i hög grad beroende av vilka varor och tjänster som påverkas samt vilken nivå som anses rimlig att försöka upprätthålla. Vilka flöden som är avgörande för försörjningen och vilken försörjningsnivå som måste upprätthållas blir beroende av vilken inriktning avseende acceptabel nivå som beslutas och var de mest kritiska flödesstrukturerna finns.

Genom att, i samverkan med Försvarmakten samt med såväl andra offentliga som privata aktörer, utreda vilka samhällssektorer och viktiga samhällsfunktioner som är av särskild betydelse för att upprätthålla en tillförlitlig försörjnings- och flödessäkerhet avseende varor och tjänster vid krig och krigsfara, skapas förutsättningar för en planering för att upprätthålla dessa flöden och tjänster. För att i förlängningen kunna skydda och

upprätthålla en leveranssäkerhet krävs att det finns:

- B) Kunskap om civila och militära behov av varor och tjänster och vilka krav på tillgänglighet som måste ställas.
- C) Samordning och planering ur ett helhetsperspektiv.

Man kan generellt säga att Sveriges försörjnings- och flödessäkerhet vilar på den ubåt och de minröjningsfartyg/ubåtsjaktfartyg som om vi skjuter till medel till det ska skydda Göteborgs hamn. Därför så bör de största civila ansträngningarna primärt gå till att understödja marinen och en eventuell helikopterflottilj för ubåtsjakt m.m. på Västkusten, så att de i sin tur kan garantera flödessäkerheten för resten av landets civila sektorer. Det är inte ens säkert att Göteborgs inre sjöfartsleder mineras, det kan t.ex. räcka med ryska hot om mineringar av Göteborgshamnen för att avskräcka rederier och lastfartyg från att lägga till i hamnen vilket ger samma negativa effekt för Sverige som verkliga mineringar av hamnen. Vi skulle förvisso erhålla omvärldens sympatier när civila fartyg inte vågar lägga till i Göteborgs hamn, men med sympatier kan vi inte föda våra barn. En svensk marin- och helikopterflottilj i Göteborgsområdet skulle då kunna ge en tillräcklig känsla av trygghet för att fartyg från hjälpsamma nationer med sympatier för Sverige alt. antipatier för Ryssland, ska våga lägga till i hamnen med olja, varor och bulklaster. Olja har vi så vi klarar oss i 63 dagar, men 50 procent av vår mat importeras. Man kan kombinera det med att teckna nationella försäkringar för om lastfartygen eller tankfartygen skadas eller sänks för att sänka tröskeln för utländsk hjälp. Det kan mycket väl visa sig att det blir både billigare och effektivare med ett minröjningsfartyg, ett par ubåtsjaktfartyg och en liten helikopterflottilj i Göteborg med omkrets, än ett allomfattande civilförsvaret likt det som avses i MSB:s skrivelse *”Så kan det civila försvaret utvecklas och stärkas”* vilken avhandlas i texten i det här kapitel 6.

Dessutom så måste vi militärt taktiskt kunna punktförsvara kärnkraftverken Ringhals 1, 2, 3 och 4 i Varbergs kommun mellan Halmstad och Göteborg för att säkerställa att verken inte blir utsatta för sabotage och stöld av klyvbart material som kan användas till att göra en *”smutsig bomb”* i Sverige av främmande makt³⁰ och som sedan kan sprängas i bitar i Göteborgs

³⁰ 35 av 53 deltagarländer på toppmötet i Haag lovade i mars 2014 att införa internationella riktlinjer om kärnsäkerhet i sina nationella lagar. De lovade

hamnområde i syfte att stoppa leveranserna av förnödenheter, fosfater och olja den vägen. En smutsig bomb är inte ett kärnvapen i klassisk mening utan bara radioaktivt material som man spränger i bitar så att omgivningen blir kontaminerad. Det är inte så lätt att kompensera för bortfallet av Göteborgs hamn, där och bara där kan de största lastfartygen lägga till på Västkusten. Öresund är för grunt för dessa att gå igenom. Forsmark 1, 2 och 3 på Sveriges häl måste också taktiskt punktförsvaras, samt Oskarshamns kärnkraftverk i Småland. Samhällets kravbild för områdesskydd är fastställd sedan 2005. Omvärlden ställer höga krav på säkerheten i Forsmark och Ringhals. Alla kärnkraftverken har genomgått en säkerhetsuppradering.

Preemraff Lysekil är Skandinavien största oljeraffinaderi med kapacitet att raffinera 11,4 miljoner ton råolja/år. Det ligger vid Brofjorden utanför Lysekil cirka 1 mil norr om Orust eller 7 mil norr om Göteborg på den svenska Västkusten. Anläggningen är ett så kallat komplext raffinaderi med ett stort antal förädlingsanläggningar. Preem tillhandahåller bensin och diesel. Gasol, propen och tunga eldningsolja är andra produkter. Preem står för cirka 50 procent av alla raffinerade produkter som säljs i Sverige. Närmare 55 procent av de färdiga produkterna går årligen på export. Raffinaderiet och hamnen borde också dessa taktiskt kunna punktförsvaras.

FÖRMÅGA ATT HANTERA IT-INCIDENTER

MSB konstaterar att obligatorisk it-incidentrapportering är mycket väsentlig för att stärka den nationella förmågan att hantera it-incidenter i system, som är kritiska för samhällsviktig verksamhet inför och under höjd beredskap. Även aktörer utanför den statliga sfären kommer att behöva omfattas om förmågan ska bli tillfredsställande. (Se även underrubrik; **MSB:s uppdrag**)

Utifrån Försvarsberedningens resonemang, kombinerat med de erfarenheter som MSB dragit i den egna påverkansanalysen, föreslår MSB följande definition av påverkanskampanjer:

att arbeta hårdare för att minska risken för terrorangrepp med kärnvapen och så kallade "smutsiga bomber". Men det finns länder, som Ryssland, som inte helt ställer sig bakom slutdeklarationen från kärnsäkerhetstoppmötet i Haag.

Från främmande makt koordinerad verksamhet som innefattar vilseledande eller oriktig information eller annat för ändamålet särskilt anpassat agerande och som syftar till att påverka

- 1) beslut av politiska eller andra svenska offentliga beslutsfattare,*
- 2) opinioner hos hela eller delar av den svenska befolkningen, eller*
- 3) beslut eller opinioner i ett annat land,*

där Sveriges suveränitet, målen för vår säkerhet eller andra svenska intressen kan komma att påverkas menligt.

Källa; MSB (Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap) den 16 december 2014. Utdrag ur skrivelsen "Så kan det civila försvaret utvecklas och stärkas" Diariern 2014-3277.

Värdet av att det civila försvaret så tidigt som möjligt börjar vidta åtgärder lokalt och även vända sig till enskilda medborgare kan visas på flera sätt:

- Den faktiska motståndskraften ökar (motverkar risk för systemkollaps) vilket i sig skapar en ökad tröskeleffekt för motståndaren*
- Med ökad lokal kännedom kan tillskjutna resurser användas mer effektivt. Som exempel i vilka områden klarar man fränfälle av dricksvatten bäst/sämst?*
- Vi kan initiera problemlösning lokalt runtom i landet*
- Signalvärdet utåt "Vi gör oss redo och vi kommer att stå kvar"*
- Signalvärdet inåt, öka medvetenheten hos allmänheten (skapa handling, öka viljan att ta till sig info/utb.)*

Källhänvisning; KKrVA, Lars Holmquist, egenföretagare och reservofficer

RYSKT SPIONAGE OCH KRIMINALITET I SVERIGE

Den svenska säkerhetspolisen, SÄPO, delgav den 18 mars 2015 sin årsrapport för 2014. Liksom för årsrapporten över 2013 så var SÄPO även i år ovanligt öppen med vad man traditionellt varit restriktiva med att delge. Det vill säga olika staters underrättelseverksamhet på svenskt territorium och då i synnerhet f.d. Sovjetunionen och numera Rysslands förehavanden på svensk mark. Säkerhetspolisen konstaterar i sin årsrapport för 2014 att det största underrättelsehotet mot Sverige i fjol kom från Ryssland. Spionaget

beskrivs som omfattande och det har ökat i samband med Ukrainakrisen. På olaglig väg – och i skydd av diplomatiska skenbefattningar – samlar ryska underrättelseofficerare in information om det svenska försvaret, politik, ekonomi, teknik, vetenskap och politiska flyktingar. Ett exempel på en form av spioner är den militära underrättelsetjänsten, GRU, som är en del av den ryska krigsmakten, skriver Säpo i sin årsrapport. Säpo har rapporterat att GRU-agenter bemannar 1/3 av de ryska ambassadtjänsterna, och de bedriver krigsförberedande underrättelseverksamhet mot Sverige. Enligt Säpo handlar det ryska underrättelsearbetet om värvningsförsök, signalspaning och köp av stora mängder kartor. Spionaget i Sverige domineras av Ryssland, Kina och Iran. Ryssland är den största underrättelseaktören i Sverige. De är intresserade av egentligen allting – politisk, ekonomisk, teknisk och militär information. GRU försöker köpa utrustning som är hemlig, eller är belagd med embargo, för att höja den tekniska nivån inom den ryska krigsmakten, enligt Säkerhetspolisen. Säpo säger sig ha stoppat flera försök till köp av exportlicensbelagda produkter. GRU försöker också bland annat värva agenter och göra dataintrång och intresserar sig för militär, polis och annan utlandsstationerad personal, heter det i rapporten. Samtidigt, enligt chefen för MUST, Gunnar Karlsson, hindrar Ryssland de svenska militärattachéerna från att utföra sitt arbete som legalister i Moskva.

SÄPO:s årsrapport kommer i en tid då det ryska spionaget förefaller ha nått samma nivå som under de mest intensiva åren av det *"kalla kriget"*, dels i Sverige och dels utomlands. Till del beror den ökade underrättelseaktiviteten på konflikten i Ukraina. Men man ska vara medveten om att spionage är en mycket långsiktig verksamhet, det tar lång tid (ca 5-7 år) att utbilda och skapa effektiva underrättelseofficerare, var av det vi ser nu är en långsiktig satsning som bär frukt. Sett till den utbildningstid och därefter inskolning som krävs för att få en effektiv underrättelseofficer, som skall kunna genomföra rekrytering av agenter m m, så bör den ökning vi nu ser av rysk underrättelseaktivitet i de västliga länderna ha påbörjats mellan 2008 och 2010. Det vill säga efter Georgienkonflikten, som blev en ny fas i relationerna mellan Väst och Ryssland, var av Ryssland efter Georgien, bör ha gjort tolkningen att relationerna mellan Väst och Ryssland skulle försämrats, varvid en ökning av den personbaserade inhämtningsförmågan krävdes.

Ryssland använder sig parallellt av kriminella element för att spionera på och rent allmänt komma åt dem som i Ryssland uppfattas som antagonistiska

länder. För Sveriges och säkert Finlands del handlar det om bottenskrapet av etniska ryssar från Baltikum, som förmodligen gömmer sig bland vanliga arbetare från baltstaterna. Bottenskrapet anses nog vara billiga förbrukningsvaror, som inte kan spåras till Ryssland. Plattformen kan vara t.ex. ett svenskt byggföretag som köps upp via olika bulvanföretag, där arbetet till synes fortsätter som tidigare. En relativt säker fasad har då skapats för dessa illegalisters underrättelsearbete. Finns det då några kända exempel på detta i Sverige i nutid? Nej det gör det inte officiellt, dock får vi förutsätta att dessa plattformar utnyttjas då SÄPO tydligt beskriver uppbyggnaden av dessa.

Quadcopters har enligt den insatte bloggaren *Cornucopia?* använts av "baltiska hantverkare" från Litauen för att dokumentera helikopterbasen vid Malmens flygfält utanför Linköping. Dessa upptäcktes och greps. Nyligen i juni 2015 mördades en omyndig svensk flicka av vad medierna kallade "litauiska medborgare", som var gästarbetare i en svensk ladugård i västra Götaland mitt i den militära smeten mellan pansarregementet P4 i Skånings, F 7 i Såtenäs och jägarskolan och SOG (*Särskilda operationsgruppen*) i Karlsborg. En del av dessa litauiska gästarbetare är alltså vad man i branchen brukar kalla för "illegalister", dvs. ryska agenter utan officiell anknytning till Ryssland, och de har utbildats för ändamålet, även om utbildningen sannolikt är väsentligen kortare än för vanliga agenter, för annars vore de inte förbrukningsvaror. Är det inte mord på svenska flickor så läser man om gruppvåldtäkter ombord på Viking Line av baltiska kriminella som egentligen är ryssar i sina egna och etablissemangets medvetande. Putin är yttersta ansvarige för denna verksamhet. Har vi tur så rör det sig bara om organiserade kopparstölder eller maskinstölder som Putin använder som vapen mot oss. Putin beblandar sig med kriminella motorcykelgäng i ryska media och är kompis med dem. Motorcykelgänget, som kallar sig för "Nattvargarna", stödjer i sin tur Rysslands invasion av Krim och Ukraina, därför slipper de epitetet kriminella och kan räkna sig bland Putins vänner.

Den svenska regeringen och media vet, men de låter inte folket få veta. Stefan Löfven fortsätter att tuga ihjäl sig, det synes som om han inte kan göra någonting annat. För honom är "en svensk tiger" absolut sanning. Vad finns det för mening med att ta med sig all denna unika kunskap i döden utan att någonsin ha använt sig av den i syftet att förbättra vår strategiska och ekonomiska situation? Men han kämpar förmodligen fortfarande hårt för att konsolidera sin makt i vårt eget land, och därför så kan han inte uttala sig om

allt han vill. Han försöker därför att hitta vägar att inte förlora mera makt än vad han redan upplever att han har gjort. Det hade varit bättre om han insett att vi, på gott och ont, är mer som det klassiska USA idag, och att en platt organisation inte är något som man bör motarbeta utan utnyttja till sin fördel. En platt organisation är detsamma som maktdelning. Det står så här att läsa i Roberts Almanacka i Vilhelm Mobergs Invandrarna: *"Om en man lyder en annan i Nordamerika, hwilket understundom händer, beror detta på att han ännu är för mycket svensk."* Regeringen hänger inte med sin tid, och folket är upprört i den mån de förstår vad som pågår. Folket har dock bara en kanal – internet. Men internet är begränsad.

Man skulle till och med kunna gå så långt som till att säga att ryskorienterad kriminalitet är en förutsättning för rysk expansion i Östersjöregionen. Det är även nyckeln till att kunna angripa Sverige separat då de kan hävda att vi inte kan skydda gasledningen i Östersjön, om de skulle starta piratverksamhet i Östersjön i syfte att vinna casus belli (*orsak till krig*) för att roffa åt sig Gotland och Gotska sandön medelst krigföring. Men rysk kriminalitets i Östersjöregionen främsta och omedelbara fördel är att flytta fram sina positioner genom subversiv ekonomisk krigföring. Det finns bara ett sätt att bemöta detta på, och det är genom att *"släppa bomben"* till folket att ta del av. Ju mer kunskap sprids till dem breda folklagren desto bättre, även om det finns saker som måste bevaras hemliga för att inte äventyra rikets säkerhet. Detta är inte en av de sakerna, för det är det få saker som är. Om inget annat så kan man berätta det när det inte längre är relevant för rikets säkerhet. Men det gör de inte.

En del av det jag skriver här ovan har jag hämtat från den försvarsmaktsanställda bloggaren *Jägarchefen*. Annat är mina egna slutsatser inklusive den politiska bedömningen. Det ska sägas att det officiellt inte finns några definitiva bevis för någonting som står i texten. Men det betyder inte alls att det inte är så som det står i texten. Det betyder egentligen bara att myndigheterna mörkar.

Så här skriver SÄPO om sekretess (*mina understrykningar*): *VI FÖRSTÅR ATT MEDIA och allmänhet vill ha information om vår verksamhet. Vi ansvarar för viktiga områden och ofta är det uppseendeväckande händelser eller brott vi arbetar med. Vi försöker så långt det går att vara öppna med det vi gör och de slutsatser vi drar. Men ofta går det inte av operativa skäl. Vi röjer inte våra arbetsmetoder och vi vill skydda våra källor. Många*

gånger hindras vi också av sekretesslagen från att vara öppna. När det exempelvis råder förundersökningssekretess i våra utredningar får vi, precis som Polismyndigheten, inte berätta något. Det är förundersökningsledaren, ofta en åklagare, som tar ställning till vad som omfattas av förundersökningssekretessen, inte Säkerhetspolisen.

Förundersökningssekretess finns för att en utredning inte ska kunna förstöras eller försvåras. Det är viktigt att misstänkta inte har information om exempelvis vad andra berättat eller om polisens åtgärder eftersom det kan påverka de berörda och förstöra viktiga bevis.

Den här kalla krigs-gamla 44 minuter långa videon bör ses; *Förebudet – Sverige under attack:*

<https://www.youtube.com/watch?v=jDFBqR5cOuE>

KAPITEL 7. STRATEGI I ETT HYPOTETISKT VK3

I Sverige satsar vi 5 procent av våra nationella utgifter på försvarsmakten. I det förkrigstida Nazityskland satsade man 40 procent av alla nationella resurser på krigsmaskinen. 5 versus 40, två ytterligheter. Var ska vi ligga?

Devisen; *"Visa dig stark där (när) du är svag"*; är en devis som är lika gångbar internationellt idag trots rekognoserings satelliterna. Idag i informationssamhället gäller även denna devis för de aggressiva; *"Visa ditt intresse där (när) du har mindre intresse, och mindre intresse där du har intresse"* om du verkligen har för avsikt att komma över naturtillgångar eller storstrategiskt viktiga regioner som Gotland och du inte vill väcka några misstankar eller försvarsopinion i offerlandet. Den sovjetiska regimens chefsstrateg Dimitri Manuilskij presenterade i ett föredrag i Moskva 1930 konceptet att Sovjetunionen för att kunna besegra Väst någon gång skulle komma att behöva inleda en pseudofredsoffensiv. Fredsoffensiven skulle gå ut på att sträva efter att det blev allmänt vedertaget världen över, att Ryssland inte längre utgjorde något hot mot de krafter som var uttalade fiender, dvs. Västvärlden. Västländerna skulle fås att känna sig så trygga och säkra att de invaggades i *"sömn"*, och bli veka och försvarslösa. När dessa passiverade borgare hade somnat skulle Ryssland slå till mot dem med sin *"knutna näve"*. Detta skulle, sade Manuilskij, inträffa någon gång i framtiden. Hans föredrag blev utskrivet. Kopior tog sig till omvärlden och några amerikanska tidningar publicerade delar av talet. Källa; **Bertil Wedin, CONTRA.**

Möjlighet för fienden att snabbt ställa en armé på stående fot och möjlighet till i- och urlastning och logistiktransporter på korta eller rimliga tider över stora avstånd är större idag. Supermakten USA har stående flottstyrkor och mekaniserade legoarméer i beredskap, och Ryssland har visat att de också kan det där med logistik. Det är troligt att de mer offensiva stormakterna har som strategi att blanda bort korten och omorganisera sina förbandskonstellationer för att dölja sina intentioner i fredstid i hopp om att i framtiden politiskt vinna eller skapa en uttalad ursäkt offentligt för sig själva, för sitt folk, för omvärlden och för Gud för att kunna använda sina styrkor mot en annan, strategiskt viktig men svagare försvarad stat än den egna. I synnerhet marina styrkor är ofta lämpliga att blanda bort korten med, jag tänker på de ryska fransköpta kommande Mistral. [Försäljningen är hävd 2014 på grund av det pågående kriget i Ukraina. Förf. anm.] Men de måste, som jag nämnde i Kapitel 2, passera igenom Öresundsbron eller Stora Bält

om örlogsfartygen inte ska baseras permanent i Baltijsks marin- och marininfanteribas (BDK-58) eller Kronstadt i S:t Petersburg. Rysk förmåga att inom loppet av 24 timmar mobilisera och förflytta (*över 100 000*) soldater till anbefalld operationsriktning är mycket god. Dessutom så kommer de att försöka sabotera vår D.I.M.E.-policy (*Diplomati, Information, Militär och Ekonomi*) redan i fredstid, liksom gör alla andra.

Att visa mindre intresse där man har intresse är även bästa sättet att vinna goodwill bland en del romantiserande förrädare i offerlandet. Det räcker med en liten promille landsförrädarklick i offerlandet för att aggressorn ska kunna uppsätta en marionettegering där. Hitler insåg vad goodwill betyder för att vinna över någon på sin sida, t.ex. mot finnarna med Nickelgruvorna vid Kolosjoki i finländska Petsamo där han satsade mycket pengar och skapade arbetskraft. Och innan kriget visade han goodwill även mot ryssarna med det strategiska Litauen som Hitler slugt bytte mot delar av Polen där han visade mer intresse än han i verkligheten hade initialt. Litauerna var ovetande om att Hitler hade bytt bort dem och Hitler vann deras stöd trots Tyskland och Litauens inbördes förkrigshistoria med det tyskannekerade Memel/Klaipėda. Han låtsades för ryssarna som om han ändå inte behövde oljeskiffret i estländska Kohtla-Järve. Esterna var inte medvetna om Molotov-Ribbentropavtalets hemliga uppdelning av deras land till den sovjetiska "*intressesfären*". Och med Bessarabien med närliggande oljetillgångar i Ploiesti i Rumänien, vann Hitler slugt goodwill bland rumäner och Bessarabientyskar genom omlokaliseringen av befolkningen i kampanjen "*Heim Ins Reich*". När man tänker på det så hamnade nästan allting i den sovjetiska "*intressesfären*" enligt det hemliga avtalet, och det som inte hamnade hos Sovjet kom Stalin att mer eller mindre kräva ändå. Stalin var girigt ute efter alla de viktigaste geopolitiskt storstrategiska nyckelpositionerna och råvarutillgångarna. Även det som blev den tändande gnistan till kriget mot Sovjetunionen – sovjetiska baser i Bulgarien intill sunden Bosporen och Dardanellerna i västra Turkiet, med den för Tyskland livsviktiga transporten för kromtillförseln från Turkiet och farleden för drivmedel genom Bosporen och Dardanellerna till Axelmaktspartnern Italien. Hitler var förutseende om Stalins intentioner redan under det sena 1930-talet, det kan man veta eftersom Tyskland vid den här tiden bunkrade upp Krom så att det skulle komma att räcka till årsskiftet 1942-1943 även trots kriget mot Sovjetunionen från och med den 22 juni 1941.

Strategispel kan å andra sidan gå förlorade och dessutom inbjuda någon som Stalin till att ta för sig där man fejkar ett ointresse, om man inte

uttrycker sina verkliga intentioner vilket Hitler undlät att göra mot Stalin. Och Stalin tog för sig. Strategispel är ju ofta liktydigt med att hålla strategiska nackdelar samt andra svagheter dolda. Där av strategispelet med Molotov-Ribbentropavtalet och dess utformning med hemliga tilläggsfördrag. I strategispel så är det nog vanligare att visa styrka när man är stark utom när man har att göra med en småstat, vilket gör att Ryssland får spela ett dubbelspel mellan USA och t.ex. Sverige. Där av alla dessa hemliga förhandlingar mellan stormakterna. Att inte uttrycka sina intentioner, föra folk bakom ljuset och ingå hemliga avtal är ett säkert tecken på illvilliga planer.

Före explosionsmotorn och radion var det ett problem att det inte fanns fri rörlighet mellan stater och alla informationsflöden var tvungna att gå till på samma sätt som de trupp- och flottförflyttningar man skulle rapportera om. Alternativt så använde man sig av brevduvor och sparade några dagar om man var framsynt. De angripande styrkornas rytteri var dock tvungna att anpassa sin takt till trossen, det långsammare infanteriet och det hästdragna artilleriet. Till sjöss var det fartyg som hade den lägsta farten också det fartyg som bestämde takten för flottstyrkan. Detta och främst diplomativäsendet och logistikpucklarna gjorde att egna underrättelser kom fram i förväg, så att man hann förbereda sig vilket i sin tur innebar vissa logistikproblem för den egna sidan också. Våra tiders snabba *informationsflöden* med internet och satellitövervakning ska vägas mot fiendens snabba *logistiska rörlighet* över land och hav och i luften.

“Now these questions are not new. War in one form or another appeared with the first man. At the dawn of history, it’s morality was not questioned it was simply a fact, like drought or disease. The manner in which tribes and then civilizations sought power, and settled their differences.” Barack Obama

Först och främst – innan det blir fråga om ett krig utkämpat med militära medel mellan USA, Storbritannien och kanske Frankrike och Kanada, och på andra sidan Tyskland och Norden, så kommer Atlantmakterna att föra en sanktionspolitik mot oss, vilket kommer att följas av en regelrätt Allierad sjöblockad. Vi kommer ihåg vad som hände den senaste gången britterna upprätthöll en sjöblockad. Efter första världskrigets slut upprätthöll britterna sjöblockaden mot Tyskland från första världskriget, trots att tyskarna drog sig

tillbaka från Frankrike och Belgien, vilket bara under det första året efter krigsslutet medförde att 1 000 000 tyskar svalt ihjäl, mest gamla och barn. Om inte det är en krigsförklaring så vet jag inte vad. Därför så kommer vi nordbor och tyskar att tvingas till att bli den part som startar ett sådant krig med militära medel, vilket de Allierade kommer att göra ett stort propagandanummer av. Redan idag så försöker de Allierade att sära på oss nordbor sinsemellan samt svenskarna från tyskarna och vice versa, genom att tidvis förment favorisera än den ena parten och än den andra. Dessa favoriserade parter, Norge och Danmark, tjänar inte ekonomiskt på den s.k. favoriseringen utan fortsätter att förlora pengar till USA och Storbritannien. Därför kan man veta att det är bullshit, men jag uppmuntrar Norge och Danmark till att dra fördel av de militära materielköpen som följer på detta. USA och Storbritannien skulle alltid kunna kontra med att deras regeringar inte har någon kontroll över de bilaterala ekonomiska förhållandena länderna emellan. Och det är kanske sant, men i så fall så är blodsband den enda alliansbildande fredsskapande faktorn. Om det ena landet ensidigt vinner det andra landets kvinnor utan att det andra landet på grund av kulturella skillnader kan vinna det första landets kvinnor, så kan det inte i längden bildas en jämlik och rättvis ekonomisk union. Kan det inte finnas en varaktig, rättvis och stabil ekonomisk union mellan länder, där det ändå ingås transaktioner och avtal, så kan krig svårligen undvikas i längden. Det finns en annan historisk faktor – geostrategiska förutsättningar – som är historiskt intimt sammanflätad med den ekonomiska biten. Kustländerna från norra Europa ända ned i Medelhavet är i Europa ekonomiskt och historiskt sammanflätade och följaktligen även kulturellt lika varandra. Om man är född i ett land med geostrategiskt dåliga förutsättningar så är sannolikheten större att man ständigt förlorar kvinnor till dem med geostrategiskt bra förutsättningar, nämligen kustländerna till ekonomiskt viktiga hav. Inte minst havsfisket och sjöhandelslederna ger ett övertag. Varför har då aldrig Tyskland varaktigt varit en supermakt? På grund av tre huvudsakliga anledningar;

- A) Det land som är i underläge har i allmänhet inneslutna hamnar.
- B) Det land som är i underläge har ofta endast komprimerade kustområden, ofta vid innanhav, på ett eller ett fåtal avbrutna ställen och de tvingas att konkurrera med andra sjöstater.
- C) Det land som är i underläge har generellt inte sin industri kopplad till sjöfarten i tillräcklig utsträckning på grund av för få hamnar.

Dessutom så gällde under vk2 att tyskarna inte kunde nå alla Storbritanniens hamnar med sina bombplan. Åtminstone inte utan att skjutas ned då de skulle saknat jaktskydd till många hamnar på grund av bristande räckvidd.

Det är därför som nästan alla långlivade supermakter genom historien har varit kuststater eller delstater, och det är därför som inneslutna stater som Tyskland och Sverige har hållit kvar vid sin strama effektivitet som enda ekonomiska försvar ända sedan brons- och järnåldern. Fastän både Tyskland och Sverige är Östersjöstater så är vi inte transatlantiska stater som Storbritannien och Frankrike är, och vi kan lätt sättas i blockad eller sanktioneras, vilket har hänt tidigare i historien. Man kan fylla i med att säga att även små hav påverkar ekonomin. Vätern och Vättern var t.ex. lokalt men begränsat ekonomiskt vinnande vatten (*inte hav men väl sjöar*). Jag härstammar själv på min mors sida ifrån bönder/fiskare/kräftfiskare på Vinön i Hjälmaren, och dessa hade förhållandevis goda säsongsinkomster fram till början av 1900-talet då kräftpesten slog till. Ytterst handlar det om tillgång till råvarutillgångar och naturresurser. Olja, kaffe eller kräftor kvittar lika.

DET SOM KAN RULLA RULLAR

Det är viktigt med haven i territoriella europeiska krig, och det kommer att vara viktigt med haven i ett hypotetiskt tredje världskrig också. Idag finns det lastflygplan som kan bära betydligt mer och tyngre militär last än något flygplan från andra världskriget kunde. Dessutom så kan lastflygplan färdas mycket längre intervallsträckor än något flygplan från vk2 kunde och på kortare tid, vilket är en vinst i sig om man vill undvika mellanlandningar i tvivelaktiga länder. Till det ska tilläggas att infrastrukturen är mycket bättre utbyggd med bättre, asfaltbelagda vägar och utbyggda järnvägar och flygplatser i de flesta länder idag än under vk2, och att dagens lastbilar kan ta mycket större last. Vintern, samt vår- och höstfloder, utgör inte ett lika stort problem med belagda vägar. Ett tredje världskrig kommer förmodligen inte att bli ett sådant utpräglat frontkrig som går ut på att invadera hela länder, eller det "*totala kriget*" med styrkor som sträcker sig från väg till väg, fält till fält, gräns till gräns. Det skulle ta lång tid att sätta ihop tekniskt avancerad materiel även med moderna teknologier och metoder om inte produktionsmetoderna för avancerad krigsmateriels kedja förkortas, mekaniseras och rationaliseras. Det ammunitionsföretag som har planerat för detta kommer att vinna konkurrensfördelar. En modern högintensiv konflikt

kräver en mycket god tillgång till ammunition och robotar. På plussidan står att materiel inte behöver vara så talrik som under vk2. Nedskärningen på kvantitet och koncentrerandet på kvalitet och precision på teknisk krigsmateriel, som även medför mindre men väl skyddade systemgrupper, gör att kumulerad underhålls- och förbandstransport inte kommer att få fullt så stor betydelse i ett vk3, förutom sjöfarten i Atlanten och stilla havet för USA, Japan och Storbritannien samt Kina om dessa blir en aggressor. Eftersom vägarna är bättre i hela Europa idag så behöver man inte singulärt förlita sig på järnvägar med olika spårvidd lika mycket. Men sant är att den materiel och utrustning som dagens soldater använder är i någon mån oftare mera skrymmande och tyngre. Fast mycket materiel är mobil och kan transportera sig rimliga sträckor för egen maskin och operera autonomt, typ helikoptrar, mobila radar- och robotsystem samt olika former av splitterskyddade fordon som fungerar som transportmedel för soldater och vapensystem. Fast den mesta materiel måste man fortfarande först transportera sjövägen till Gotland i Sveriges fall. Om materiel och utrustning är tyngre så har elektroniken förminskats och förfinats in absurdum och är inte alls lika skrymmande och tung idag. Jag tänker på dagens headgears och dylik utrustning som inte ens fanns vid tiden. Vi har teknologiskt väl utrustade och beväpnade förband med mer avancerad materiel att operera, utspridda på lokala punkter, ofta med 360 graders täckning och utan någon egentlig front, samt för den enskilde infiltrerade soldaten mer *"bekvämlighetsutrustning"*, skyddsutrustning och verktyg att släpa på i fält än vk2-soldaten. Det kompenseras ur logistikavseende av att operationsgrupperna är färre men effektiva. Flaskhalsarna som hästdragna fältkök och tross eller hästdraget artilleri är borta. Så länge det finns metoder att transportera bränsle, industriell utrustning och förnödenheter på – sjötransport, lastbilar, järnvägar och för en del utrustning även luftbroar – så är inte allt hopp ute för tyskarna.

Men man får inte glömma att nämna att fjärrprecisionsvapen kan slå ut strategiskt viktiga broar och logistiknoder från långa avstånd. Man kan svårigen dölja sina intentioner mot en kvalificerad motståndare med dagens genomträngande satellitövervakning av örlogshamnar. Jag tror att hangarfartygsgrupper om möjligt ökar i betydelse för de stora sjöstaterna i Atlanten och Stilla havet. Men hangarfartygens primära uppgift är maktprojektion i fredstid. Eftersom kuststater och delastater från Medelhavet via Gibraltar, Portugal, Frankrike och upp mot Storbritannien, har ett övertag mot stater som Tyskland med små och inneslutna kustområden, så är allt Tyskland kan göra bara att försöka motverka effekten av Storbritanniens och

USA:s ekonomiska och marinstrategiska fördelar i krig, att använda Taurus KEPD 350 till att försöka häva blockader. Luftwaffe har köpt in 600 kryssningsrobotar av nämnda typ Taurus KEPD 350 som kan verka mot sjömål. KEPD 350 kan bäras av JAS E.

Idag så är alltså väg- och järnvägsnäten optimalare lagda i de flesta länder jämfört med under vk2, och lastflygplan kan bära betydligt tyngre och mer skrymmande last. Men det måste finnas vänligt sinnade stater som tillåter transitotrafiken på kontinenten och i Asien för germanerna och nordborna, och det rör sig ofta om specifika länder som inte för krigsflagg, som man får tävla med motståndaren om att få med sig på sin sida. Det gör att en Nazi-stat eller grupp av Nazi-stater i Centraleuropa, som är beroende av transitotrafik i Medelhavsområdet och fosfater från Marocko/Västsahara, inte har stor chans att förslava invandrarna från den muslimska världen här i Europa, starta ett tredje världskrig och genomdriva en förintelse, vilket minskar risken för att krigshetsare får inflytande i Centraleuropa då alla inser detta. Men ingen har satt det på pränt förrän nu med min bok. Under vk2 hade tyskarna ett övertag mot de Allierade genom att de gjorde vad de muslimska staterna alltid har drömt om att kunna göra mot judarna. Muslimerna var därför inklinerade att stödja tyskarna. Om en Hitler stiger till makten så blir det inte judarna som får stryka på foten, utan muslimerna som då inte är en tredje part utan kommer att vara en stridande part i muslimska länder. Varför tror ni att tyskarna är så måna om sina relationer med Ryssland och Iran, och i mån av nationell förmåga även Turkiet? Det är på grund av Tysklands strategiska (o)läge, vilket är ett strategiskt oläge även utan en Hitler.

Italien och Spanien är inte fattiga jordbruksländer med en fascistdiktator längre. Närmsta realistiska oljerörläggningssväg mot oljeländerna i Nordafrika går via Grekland, Balkan och vidare genom Österrike för Tyskarna. En sådan pipeline måste de se till att lägga nu och inte senare, om den inte ska bli kapad under konstruktionen av denna eller ännu hellre få pumpstationerna utslagna i konstruktionsfasen, innan oljan flyter genom denna pipeline så att det i någon mening blir omöjligt att kapa den av miljöskäl vilket jag tror ändå kommer att ske. De bör även se till att i ofredstid kunna förflytta örlogsfartyg och underhåll obemärkt genom Gibraltar sund eller via det idag amerikanskt kontrollerade sundet, vid det lilla landet Djibouti på Afrikas horn, mellan Adenviken och Röda havet som leder in till Suezkanalen. Egentligen tror jag inte på att Tyskland klarar det. Jag tror inte att Tyskland klarar sig utan rysk olja och gas vid ett storkrig mot Västmakterna. Under andra världskriget så hade Nordafrika ingen oljeextrahering. Naturligtvis så är Constanta i Rumänien fortsatt viktig som hamnstad vid Svarta havet. Ungern, Bulgarien

och Turkiet, särskilt sunden vid Bosporen och Dardanellerna är även dem viktiga. Den amerikanska basen Camp Bondsteel i Kosovo med 7 000 soldater måste i så fall svepas undan eller isoleras av tyskarna. De måste även svepa undan amerikanskt flyg i Ungern och Bulgarien.

Överraskningsangrepp med marina styrkor ovan ytan, eller med massiva arméstyrkor, blir svåra att genomföra i ett tredje världskrig för germanernas och nordbornas del, med den satellit- och markbaserade övervakningsteknik som de viktigaste stormakterna har. Sanktioner och blockader kommer att bli en europeisk storkonflikts kännetecken vid ett vk3, och det kommer att vara Tyskland och Norden som blir sanktionerade på grund av vårt geografiska läge och för att Tyskland har svårförsvarade hamnar och varvsindustrier jämfört med britterna som har en öppen kust och amerikanerna som har två öppna kuster, var av Storbritannien och USA har sjöväga kontakt mellan två av dessa tre öppna kuster. Endast ubåtar kan hindra den kontaktvägen.

Endast Ryssland kan sätta våra Östersjöhamnar i blockad i Östersjöhavet. Endast Storbritannien kan sätta Tyskland och Skandinavien i blockad i Norska havet och i Nordsjön, troligen med hjälp från USA. Under och efter första världskriget gjorde Storbritannien just det mot främst Tyskland. Endast USA och Ryssland kan sätta Norden i blockad vid Berings sund mellan Alaska och Ryssland. Innebär det att Storbritannien och USA är en möjlig sanktionärer eller blockerare av våra förnödenheter, och måste vi anpassa vår politik därefter? För om inte USA och Storbritannien blockerar oss eller sanktionerar oss, så blir det inte så många problem om Ryssland gör det i Berings sund och i Östersjön, då vi alltid kommer att ha handelsvägar i Väst.

Är det realpolitik eller principer som ska gälla i Sverige? Tänker man driva fram ett politiskt ställningstagande, om Sverige ska göra som vi gör i EU och sätta principerna först, eller om vi ska vara realpolitiska som vi oftast är gentemot USA, så att FML vet vad som gäller? För politikerna tycks minsta motståndets lag gälla och de vill nog bara vara principfasta när de inte riskerar någonting, dvs. sin egen bekvämlighet. Politikerna får inte tillåtas att mörka ett eventuellt sådant beslut i frågan. Myndigheten FM:s personal, även på hög nivå, har meddelarskydd. Med realpolitik menar jag att böja sig för överheten och med principer menar jag att säga som det är även när detta inte är omtyckt. Man kommer inte att tycka om i den anglosaxiska världen, att vi väljer principer framför indoktrinering och fortsatt förlust av kvinnor.

Naturligtvis så kommer bilimport från Ostasien och annan lyxkonsumtion till oss att bli lidande i ett vk3, och därför kommer de exportberoende ostasiatiska bilekonomierna att få sig en liten törn. USA kommer kanske att tvingas till att knyta Kina till sin ekonomi i än högre grad än den är knuten till dem idag, men jag tror inte att de kommer att vinna någon goodwill bland kineserna för det. Tyskland kommer även i ett tredje världskrig att utpekas som fiende nummer 1 för de Allierade. Snabba krigsmarininfartyg kommer att ha betydelse framöver, speciellt för länder som Tyskland och oss här i Skandinavien. Det finns ett brittiskt behov av stora containerfartyg och oljetankers, och därmed brittiska örlogsfartyg som kan skydda dessa från ubåtsattacker i Atlanten. Korvetter och fregatter kommer att kvarstå i betydelse i kustnära vatten och innanhav och ubåtarnas betydelse kommer att bestå. Ubåtsbekämpande örlog kommer att kvarstå i betydelse för Storbritannien. Det som kommer att bli avgörande för utgången av ett tredje världskrig mellan samma antagonister som i vk2 plus Norden, för vi kommer inte undan ett sådant världskrigsscenario i framtiden här i Sverige och vi gjorde det egentligen inte i vk2 heller eftersom vi blev sanktionerade ganska rejält och dessutom utsatta för krigshandlingar, är snarare förmågan att skapa vänskapsband med och möjliga handelsleder mellan Kina till Tyskland/Norden landvägen, sjövägen och luftvägen, samt svårigheterna i att hämta drivmedel/bränsle och diverse viktiga råvaror. Det är de två svagaste punkterna i ett världskrigsstrategiskt läge. Ett totalt världskrig förefaller faktiskt osannolikt från Tysklands och Skandinaviens sida på grund av oljeberoendet och vårt otympliga geografiska läge med många till Tyskland fientligt inställda omöjliga transitländer. Men Kina lanserade 2013 "*Silk Road Economic Belt*", som i framtiden kan komma att förändra förutsättningarna för både tyskar och nordbor i ett världskrig. En befintlig järnvägslinje sträcker sig redan från Kina till Duisburg i Tyskland. "*Sidenvägen*" är tänkt att koppla ihop befintlig infrastruktur och bygga vägar till att bli en transportkorridor som sträcker sig från Stilla havet till Östersjön, helst utan att korsa Ryssland. Förutom de nordliga rutterna norr om Svarta havet och Kaspiska havet satsar man på sydligare förbindelser via Pakistan, Iran och Turkiet. Vi kommer alltid att vara beroende av Kina, och av oljan och fosfaterna dvs. tillgången till världshaven. Råvaror kan vi svårigen hämta från Latinamerika. Vi måste nästan kontrollera Gibraltar sund eller åtminstone ha goda kontakter med några utvalda afrikanska kustländer och kontrollera inloppet till Röda havet vid Djibouti och till Persiska viken. Det är inga små uppgifter! Detta är inte 1939 eller 1941, Rumäniens råoljeextrahering är kraftigt reducerad idag jämfört med under kriget och

peak oil har för länge sedan inträffat där. Vi kan inte heller räkna med en ny överraskningarnas Ardenneroffensiv med pansar. Haven regerar, och då främst Atlanten och Medelhavet, när det kommer till de operativa drag som man har möjlighet att ta till för att slå en Atlantmakt med konventionella medel. Norge måste vi därför med nödvändighet ha med på vår sida om det skulle bli ett vk3, därför att de har de geografiska förutsättningarna för att basera örlogsbaser i, inför en invasion av de brittiska öarna och/eller England. Kom ihåg att det var den norska motståndsrörelsen som höll den tyska flottan i Norge i schack under vk2 genom att rapportera till britterna när de stora tyska fartygen låg för ankar i fjordarna och när de stävade ut. Utan Norge på vår sida står vi oss därför slätt på grund av att ett ockuperat Norge skulle arbeta emot oss, och det ger normännen en bra förhandlingsposition. Men ytsjökrig i ett vk3 kommer så vitt jag kan förstå med tvingande nödvändighet att vara rörligt, eftersom dagens vapensystem är precisionsvapensystem som efter satellitdetektering kan avfyras på långa avstånd och ändå träffa sitt mål. Om de vet var de ska leta så hittar robotars målsökare i allmänhet också målen. Den som kan identifiera, avfyra robot mot och träffa mål från standoffavstånd vinner. Därför är pre-informationsinhämtning med avancerade sensorsystem så viktigt. Efter att man har reducerat deras flotta och flygvapen kraftigt, genom främst massiva kryssningsrobotangrepp (*med en typ av kryssningsrobot med särdeles god prestanda*) och flygangrepp med stöd av lufttankning, bör man snabbt följa upp med en invasion av England innan engelsmännen har hunnit hämta sig ekonomiskt och materiellt. Då måste man ha amphibious assault ships med motmedel typ luftvärn med täckning i alla riktningar, surface-to-surface robotar kombinerade med uthålliga eldinvisande UAS:er, ASW-helikoptrar samt andra motverkanssystem mot torpeder och andra ubåtsvapen. Dessa amphibious assault ships bör i så fall sättas in vid kuststräckor där engelsmännens försvar är som svagast eller avlägsnast. Landsättningsbåtarna bör medha landbaserade mobila luftvärnssystem, därför att fientligt attackflyg alt. surface-to-surface missiler, kan fortfarande bli ett problem på land även om man har landsatt långt ifrån militära basområden. Storbritannien är litet till ytan. Mindre hamnstäder måste därför intas och göras till förskansningar och logistiska baser där vi, likt en gång vikingarna, ska bosätta oss och arbeta för det gemensamma bästa, bygga och organisera. Men man måste slå ut det kvarvarande fientliga flyget snabbt, antingen genom räder eller med kryssningsrobotar om vi har plattformar för det. Jag föreställer mig ett kryssningsrobotfartyg. Det första man ska slå ut är sensorer (*ögon och öron*) och rullbanor, militära såväl som civila sådana om

motsidan gör om dessa till militära flygbaser. När man väl har förskansat sig så får man inte vila på lagrarna utan genast sätta igång och bygga samhället. Vi måste låta lokalbefolkningen hålla ett referendum om sådana viktiga frågor som dödsstraff för grova mord, eller att stoppa immigrationen från Arabvärlden och Nordafrika. Så vinner man en stor del av invånarnas hearts and minds. I förlängningen så kan vi "vinna över" de stora städerna på vår sida med en sådan politik. Om vi betar oss illa så kommer de att slänga ut oss, både lokalbefolkningen och vi måste tjäna på vårt arbete. Är det något vi svenskar kan så är det att arbeta utan solglasögon mitt ibland civila även när det blir hotfullt, för vi har ärliga avsikter. Vi hade det i Afghanistan och vi skulle haft det i Storbritannien. Vikingarna dog i strid mot eller blev utkastade från Vinland (*den nordamerikanska ön Newfoundland*) av indianer, eftersom vikingarna var i minoritet och indianerna inte var välvilligt inställda. Ni tror väl inte att, sammanlagt med dem östorienterade svearna, 250 000-350 000 nordbors väpnade styrkor under vikingatiden kunde invadera och ockupera delar av Storbritannien och slå sig ner på Irland utan ett ganska stort stöd bland civilbefolkningen? Vikingarna måste ha styrt vist. Lord Linlithgow, vicekung i Indien, sade vid något tillfälle; "*You can't collect taxes on the point of a bayonet indefinitely*". Fast detta är ett rent hypotetiskt framtida ockupationsscenario, inte minst med tanke på att Storbritannien är en kärnvapenmakt. Men jag noterar att Storbritannien inte har ett tillräckligt kulturellt skydd för att kunna skapa tullmurar mot oss och förhindra att deras land i framtiden läcker kvinnor som ett såll till Norden, bara vi får bytt ut makten i Sverige till någon som bryr sig om svenskarna. Så vi behöver inte angripa dem. Därför så är det troligaste scenariet för inledningen till ett tredje världskrig brittiska sanktioner eller en blockad av Norden-Tyskland, vid det tillfälle när den sista storheten i Great Britain hotar att erodera, i kraft av att de är en Atlantmakt med kärnvapen som har USA på sin sida. Jag menar att brittiska sanktioner eller blockader är ett kausalt nödvändigt händelseförlopp för att vi överhuvudtaget ska ta initiativet till att sjösätta en sådan här operation. Jag ser sanktioner och blockader som en utdragen krigshandling som ger oss "*Jus ad bellum*", rättfärdigt skäl för att gå i krig. Jag tror inte att Kina kommer att delta i ett tredje världskrig på de allierades sida, snarare så kommer de att försöka hålla sig neutrala och försöka konsolidera och utöka sina olje- och råvaruintressen på Tysklands och Nordens bekostnad och koncentrera sig på att få sin ekonomi och sin militär att fortsätta växa. Om det mot alla odds blir ett storkrig så blir Medelhavet mer betydelsefullt för Tyskland och Norden vid ett vk3 eftersom det i Nordafrika idag, till skillnad från under vk2, finns en råoljeextrahering.

Norges offshore råoljeextrahering till havs kommer möjligen att ligga nere under ett vk3, eftersom briter och norrmän kommer att kämpa om tillgångar till olja och att förneka den andra sidan olja och gas. Britterna kan dock inte utan svårighet erövra och hålla norrmännens offshore-plattformar som ligger närmare den norska kusten än de skotska Shetlandsöarna och är bevakade av norska jägarförband i krigstid. Vi kan inte räkna med Italiens strategiska läge gratis, för italienerna kommer inte att vara på vår sida i ett tredje världskrig, och grekerna vet vi ju vad de tycker om sin försörjare Tyskland och tyskar i allmänhet trots att det nu tydligen ska bli ett tredje stödpaket. De tycker inte ens om svenskar, för de frikänner våldtäktsmän och dömer deras svenska offer för mened, och porträtterar *Zlatan* förment harmlöst med långt blont änglahår i dem blå-gula färgerna i en av de största dagstidningarna i Aten.

PSYOP MOT ELLER MYTER OM VIKINGARNA

Bild från Fotevikens museum i Skåne. Så här gick det naturligtvis inte till när vikingarna krigade. Krigarna på bilden har geist, men ingen kännedom om vikingatida krigföring. Jag kan nämna tre fel med bilden. 1. De har ingen koll

på vad som finns bakom vallen. 2. Anfallet sker packade som sillar. 3. Ingen koordinering av vapen eller slaguppställning.

Britterna hämtar sin historia om vikingarna från amerikanska TV-serier och sänder det som ett seriöst inslag i ett brittiskt underhållningsprogram som om vore det historiska fakta. Det man inte har förstått i de anglosaxiska länderna är att det som skandinav går att bilda sig en ganska god uppfattning om vilka vikingarna var och om deras seder, genom att analysera nordisk arkeologi, som anglosaxiska historiker har noll koll på, och genom att studera den prosaiska Eddan m.m. Framförallt så menar anglosaxiska historiker att vi skandinaver inte kan förstå våra egna förfäder, som de beundrar, samtidigt som de föraktar framförallt oss nutida svenska män. Jag förstår verkligen hur våra förfäder kände sig, och jag tror att de skulle ha känt igen sig i mig även om mina landsmän ännu inte har vaknat. Anglosaxerna hävdar att de lika bra som vi skandinaver kan koka ihop en historia om våra förfäder baserad på den dåtida omvärldens bild av vikingen, som är lika sann som den historia vi kan bygga upp med all insiderinformation. De är överhuvudtaget inte intresserade av att gå till källan för att lära sig av de som vet mest. Jag tycker att deras bild av vikingen som en *machoman* är pinsam. Sedan när blev machomannen den ideala krigaren? Är det inte så att machokulturer saknar förmågan att kriga en stat mot en annan på ett sådant sätt som krig ska gå till för att man ska kunna vinna seger? Jag tror personligen att Vikingen hade full kontroll över allting, inklusive sin egen aggressivitet, han kunde släppa lös den eller så utnyttjade han standoff-övertag, eller det klassiska, att han gjorde tidskritiska strandhugg på ställen där den större staten saknade större militära styrkor för stunden. Han kunde också dra sig undan om det inte fanns några utsikter till seger. Det berodde på vilket som var det för stunden bästa operativa eller taktiska draget. Aggressivitet var inte vikingarnas livsfilosofi, kontroll var deras livsfilosofi. Bloggaren Morgonsur håller på att skriva en bok, som ska bli mycket intressant att läsa. Den handlar om kriget på Balkan, där han så att säga medverkade som svensk soldat i den svenska bataljonen. Svenska veteraner har sagt till honom, skriv inte hur det verkligen förhöll sig för ingen kommer att tro dig. Han har sagt att han tänker skriva som det verkligen förhöll sig och strunta i vad omvärlden säger. Jag för min del är tämligen säker på att antalet utländska krigsnördar som kommer att läsa den, förutsatt att de kan läsa svenska, ligger någonstans runt siffran noll. Översatt till engelska på omvärldens initiativ kommer den då rakt inte bli. Jag tror att det länge förhöll sig likadant med Eddan, den studerades knappt utanför Norden. Jag har ännu inte hunnit läsa den *äldre* Eddan – Saemund Sigfussons

Edda (som egentligen är den yngre av de två skrifterna enligt de flesta forskare), men jag har närstuderat Snorre Sturlassons *yngre* eller m.a.o. senare prosaiska Edda. Det verkar som om skaldekonsten var ett hemligt språk som bara kunde förstås av de invigda. I inledningen på *Gylfaginning* nämns nordisk geografi, länder och folkslag vid dess rätta namn. "*Gylfaginning*", och "*Skáldskaparmál*" visar tydligt på att "*Dvärgarna*" är en omskrivning för danskarna. Jag är efter att ha studerat *Skáldskaparmál* också säker på att "*Jättarna*" är en omskrivning för tyskarna och folk på kontinenten och att Gudarna (*Asarna*) i Gudasagorna, som Snorre återberättar, är en svensk uppdiktning från början. "*Valhall*" är beläget i *Sverige* och *Oden* är en pseudonym för en svensk herre. Tor är en svensk Armés ledare vars hammare och styrkebälte är kodspråk för hans militära maktmedel. Gudasagorna i *Skáldskaparmál* beskriver bl.a. utförligt ett krig mellan svitjoderna (*svenskarna*), och tyskarna eller jättarna som de kallas. En gudasaga går så här; *En morgon vaknar den mäktige guden Tor och upptäcker att hans hammare Mjölner är stulen. Tjuven är Trym, en av jättarna. Han säger att han lämnar tillbaka hammaren om den vackra gudinnan Freja gifter sig med honom. Gudarna tänker ut en plan och enas om att Tor ska klä ut sig till Freja och Loke till hennes brudtärna. De två far iväg till Tryms slott där de tas emot med en fest. Tor är nära att avslöja sig när han äter nästan en hel oxe, men Loke försäkrar Trym om att Freja bara är hungrig. Då jätten lyfter brudens slöja för att kyssa henne blir han skrämmd av de intensiva ögonen och Loke berättar för Trym att Freja bara är trött. Hon har inte sovit på åtta dagar för att hon är nervös inför bröllopet. När jätten hämtar den magiska hammaren för att välsigna äktenskapet, tar Tor hammaren och slår ihjäl Trym och flera andra jättar. Med vetskapen om att Tor är en svensk arméledare och jättarna är tyskar kan man lätt tolka Gudasagan så här; Arméchefen [Tor] blir lurad av tyskarna [jättarna] som har tillskansat sig en viss kontroll över en svensk armékår [Mjölner]. Kanske genom en eller ett fåtal högt uppsatta tyska invandrades försorg. Detta är inte alls omöjligt, även idag finns det tyskättade högt uppsatta chefer i det svenska försvaret. Dessa är lika dynamiska och tuffa som de svenska cheferna. Trym var en mäktig man i nuvarande Tyskland, det som i dåtidens sagor kallades Jotunheim [jättarnas hem], som ville tvinga med svenskarna i ett krig i öst och krävde handelsfördelar gentemot svenskarna [där kommer Freja och brudtärnan med i bilden, som representerar fruktbarhet och handel]. Tor accepterar inte Tryms uppgörelse och är nära att avslöjas när han försöker att vinna handelsfördelar för svenskarna när han är i Tyskland, tvärtemot Tryms bud [Tor äter nästan en hel oxe]. "*Loke*" [som kan vara*

Odens mindre accepterade alter ego, det finns indicier på det då man har tolkat det som att både Loke och Oden var ett par med Freja och både Oden och Loke framställdes som falska och opålitliga. Freja kan samtidigt vara Friggs alter ego. Men i vilket fall som helst så var Loke en mörkhårig brunögd Asagud] lugnar Trym och tyskarna genom att försäkra dem om att Tor bara gör förberedelser för att verkställa Tryms önskemål eller krav om handel med specifika varor [Loke försäkrar Trym om att Freja bara är hungrig]. Tor blottar den återigen svenskkontrollerade och stridsberedda armén för Trym när Trym försöker att utöva inflytande på den svenska armén som spelar med [Jätten lyfter brudens slöja för att kyssa henne men blir skrämmd av de intensiva ögonen]. Trym tas emot i Sverige och mördas tillsammans med flera andra tunga tyskar i följet som har till uppgift att garantera att den svenska armén är lojal med de tyska krigsmålen [Jätten hämtar den magiska hammaren för att välsigna äktenskapet, och Tor tar hammaren och slår ihjäl Trym och flera andra jättar.] End of story.

En annan gudasaga går så här; *Den fräcka guden Loke var delvis gud och delvis jotun dvs. jätte. Loke ingick ett idiotiskt vad med två dvärgar för att se vem som kunde skapa de mest fantastiska skatterna åt gudarna. Loke förvandlade sig till en broms för att försöka distrahera sina rivaler medan de arbetade. Dvärgarna vann trots det vadet och Loke fick munnen igensydd som straff.* Förutsatt att Loke var Odens alter ego, så om Loke var jätteättling så var även Oden det. Men det är osannolikt att Oden var mer av tysk härkomst än resten av asarna. Jag tror att Loke nog var protysk, och han brydde sig inte om ras eller härkomst och ansågs därför opålitlig. Om Loke var Odens alter ego så kan man tolka gudasagan så här; Loke inbegrep sig i samtal med danskarna om strategiska mål [ett idiotiskt vad med två dvärgar] för att avgöra hur man skulle gå tillväga för att våra regioner skulle bli rikare. Loke utnyttjade sin främsta fördel, att gå djupare in i sig själv än vad danskarna kunde och se till att han fick sista ordet snarare än att driva förhandlingarna framåt [förvandlade sig till en broms]. Lokes tunga bakbands så att han inte offentligen kunde ta till orda om att de hemlighetsfulla danskarna var talibanliknande kvinnoförtryckare [Loke fick munnen igensydd]. De hemlighetsfulla danskarna, vars krigsmakt än idag är insvept i en osannolikt tjock obskyritet. Men man kan vara säker på att planer smids för framtiden och som alltid är delar av Sverige målet. Jag tror att Skånes öde avgjordes i det här vadet. Sagan är lite mer elaborerad än vad det framgår här. Det är viktigt att komma ihåg att sagor kan härstamma från den lilla vikingatiden på bronsåldern, men de har säkert piffats upp lite under vikingatid.

Om historien har upprepats i detalj vet vi inte. Om så är fallet så finns det med säkerhet en (1) Gud. Den tidiga krigsguden Tyr och asarna band i sagorna Fenrisulven och Tyr stoppade sin ena hand i gapet på Fenrisulven som säkerhet men förlorade sin hand på köpet. Tyr tycks en gång ha varit betydelsefull, men hans inflytande hade troligen minskat vid tiden de berättelser som senare nedtecknades uppstod.

Muspelheim tillhör muslimerna. Ragnarrök tycks vara vikingarnas syn på hur deras samhälle skulle gå under genom muslimernas försorg någon gång långt in i framtiden. Den tidens skalder insåg att en ny vikingatid skulle komma lång tid efter ragnarrök. Den tiden kommer nu. Intressant är att de tydligt trodde att undergången skulle komma utifrån. Jag tror att undergången kommer att komma inifrån oss själva.

Det finns inte så mycket mening med att grota ned sig i sagorna ytterligare, utöver att nämna Bergdanerna eller Bergsaxarna, som enligt min mening var en blandning mellan dvärgar (*danskar*) och jättar (*tyskar*), och namnen styrker mina teorier. Bergtumlare, helgedoms daner och berggrummens invånare är andra namn för jättar. (*Läs stycke 3, 17 och 18 i Skáldskaparmál.*)

Det är inte nödvändigtvis så att varje gång asagudarna nämns i någon eller flera strofer att de syftar på en enskild svensk kung eller herreman, strofen kan lika gärna vara skriven långt senare när asatron har blivit en religion, men kontinuiteten, den kronologiska ordningen i Snorres sagoberättande, är god för att vara nedtecknad ett par århundranden senare. Det är uppenbart att utan Snorres nedtecknade förklaringar i början av 1200-talet, vi inte skulle förstå någonting av skaldeverserna. Men Snorre Sturlasson har fått lägga ihop 2+2 också. Det står klart att det fanns nationalstater i Norden på vikingatiden, men skaldeverserna kunde migrera inom Nordens herresäten. Varför diktade de så här, dvs. fanns det något bakomliggande politiskt syfte bakom sagorna och prosan? Varför sade de inte bara som det var? Förekommer det ironi i sagorna, och i så fall – är den uttydbar? Det är frågor som vi behöver få besvarade. Man måste försöka ta sig bakom sagorna för att se syftet med dem, och det kan vara mycket svårt så här 1 000 år efteråt. Förmodligen var syftet att beskriva någonting i krypto för en sluten krets av maktmän samtidigt som man undgick att sekretessbelägga materialet. På så sätt behövde man inga hemliga arkiv utan det lilla som väl sekretessbelades kunde memoreras i huvudet och portioneras ut muntligen. Vi får inte låta oss luras till att tro att Asatron har samma '*face value*', som Kristendomen så som den beskrivs i Nya Testamentet, typ förklaringsmässigt eller att den skulle ha en bekräftande sida i form av den Helige ande, som jag och miljoner andra vet existerar. Gudasagorna har en likhet med *Freiherr von*

Münchhausen's vansinnigt orealistiska och excentriska historier för sin samtid. Men det finns också rena beskrivningar av krig, strider och konflikter, som kan tolkas med hjälp av Snorre Sturlassons förklaringar.

På grund av anglosaxernas usla källkritik slår lögnerna rot i folkens utanför Skandinavien medvetande. Med tiden så blir fördomarna sanning. I TV-serien *"Vikings"* utsätts en av vikingarna för något som de kallar för *"blodörnen"*, ett straff som enligt TV-serien var förbehållet de som misshagade gudarna utöver det vanliga. Som vanligt är med myter så ligger det ett korn av sanning i påståendet. Fria män som misstänktes för brott i det vikingatida samhället var ofta tvungna att genomgå tester som kallades *"Gudsdom"*. Gudsdom kunde gå ut på att den anklagade plockade upp stenar ur kokande vatten eller bar glödande järn. Klarade man inte testet ansågs man skyldig och kunde bli bötfärdig, förvisad eller i värsta fall tvingas att gå i trälldom. Att rista blodörn går till så att lagbrytaren knäböjer varefter hans rygg skärs upp med kniv, och sedan hackas revbenen bort från ryggraden med yxa varvid lungorna dras ut ur de gapande blödande såren och läggs på offrets skuldror så att de liknar en stor örns hopfällda vingar. Sedan lämnas offret i plågor tills han dör. Om offret lider i tysthet får han komma in i Valhall men om han skriker släpps han inte in genom dess portar. Enligt TV-underhållningsserien *"Vikings"* alltså. Kompletterat rubbish! Att rista blodörn var alltid en form av elaborerad tortyr med döden som slutresultat, som söner (*oftast*) till mördade herremän använde för att hämnas på gärningsmannen. Det skiljer sig alltså inte mycket från medeltida samhällets tortyruppsåt. Att hävda att rista blodörn var en gudsdom är absurdt. Så skapas myter, och det kan mycket väl vara så som myterna om vikingarna en gång skapades, att fiction blev till pseudofakta långt efter vikingatiden. Eller så var det ren och skär psyop. Jag känner då rakt inte igen mig i bilden av vikingen så som vikingarna utmålas på kontinenten eller i England. Men som svitjoden (*svensken*) Valgard diktade; *"Klart lågade den starke härskarens brand över stadens försvarsverk, vikingarna härjade girigt. Kvinnan vållades sorg."* Det står alltså klart att norrmännen var systematiska våldtäktmän också mot oss svenskar. Men då har alla nordbor oförtjänt fått lida för det. Inte ens nazityskarna våldtog kvinnor i ordets rätta betydelse, tvärtom så var det ett svårt krigsbrott som gav dödsstraff eller tvångskommendering till en straffbataljon vilket var detsamma som ett dödsstraff. På senare tid, nu när de sista tyska överlevarna från vk2 börjar försvinna, så har det gjorts försök att tillskriva tyska andra världskrigssoldater etnisk rensning genom systematiska våldtäkter. Fråga valfri återstående tyska andravärldskrigsveteransoldat hur de tyska Wehrmacht- eller SS-soldaterna såg på våldtäkt och våldtäktmän.

De kommer att förklara för dig med emfas det förakt som de kände mot sådana personer som begår våldtäkt. Tyskarna våldtog inte systematiskt, våldtäkt var inte sanktionerat i Wehrmacht eller i SS krigsorganisation. Men det fanns tvångsprostitution i vissa koncentrationsläger, exempelvis Buchenwald och Flossenbürg. Det betyder inte att de frekvent besökande SS-männen tvingade sig på kvinnorna. Många av kvinnorna hade valt att förbättra sina chanser att överleva och andra resignerade och accepterade sitt öde, precis som en del av de tyska kvinnorna i den östra ockupationszonen i början av efterkrigstiden. De som inte ville delta var fria att välja svält, brist på medicinsk behandling och långsam död i värsta fall. Även prostituerade tyska kvinnor fanns bland lägerfångarna. SS diskriminerade inte i detta. De olika "*Swangsprostitutionslager*" var inte dödsläger, men mat var knappt för de fångar som inte deltog i prostitution, och de kunde förvisas till ett dödsläger om de var judinnor. Men om de svenska vikingarna liknade mig så var i alla fall de inga våldtäktsmän, snarare gentlemän.

Det är lustigt hur ondskan i historien alltid tycks börja med vikingarna eller israelerna idag, och även med tyskarna under Nazitiden. Historien tycks alltid börja med våldsamheter från de här regionerna och nationerna. Men det tycks aldrig ha funnits någonting som ledde fram till våldsamheterna. Den historien har en tendens att försvinna ur historieböckerna som om de våldsamma vikingarna helt plötsligt bara skulle ha poppat upp från ingenstans, från fredliga järnåldersmänniskor. Järnåldersmänniskor som genom ett trollslag förvandlades till blodtörstiga mördare. Nej, historia är ett obrutet led och allting har en kausalitet. Vikingarnas historia skrevs inte av vikingarna själva, så som Romarrikets historia skrevs av romarna. Eddan, som diktades på 900-talet men som sattes på pränt först efter vikingatiden, läses inte så mycket av världens medborgare. Detta är den djupaste klyftan mellan romarnas och vikingarnas historia. De enda som jag vet framgångsrikt har lyckats skriva om sin egen historia fördelaktigt i modern tid, för sina egna medborgare och andras befolkningar, är Storbritannien och USA. "*History will be kind to me for I intend to write it*", sade Winston Churchill.

När man skriver sin egen historia pretentiöst så blir den full av fel och den misspyder historien, men när man inte skriver den så skriver någon annan den. Det var det som hände med det moderna Tysklands 1900-talshistoria. Det var inte så att nazisterna industriellt gjorde tvålv och lampskärmar av judar. Det var inte så att tyska soldater var organiserade våldtäktsmän. Tyskarnas historia är illa nog utan att man ska behöva bättra på den med lögner.

MINA ÖNSKEMÅL FÖR ÖST

Det första jag skulle ha gjort om jag hade bestämt i Sverige är att fråga Finland och de baltiska staterna om de vill att Sverige ska inrätta ett *”Särskilt Finlands- och Baltikumministerium”*. Jag räknar med att Ryssland snart skulle protestera. Men då erbjuder jag ryssarna att Sverige skickar några hundra man till Kaukasien som fredsbevarande styrkor, som ska arbeta sida vid sida med de ryska styrkorna, och som rysk säkerhet i avtal som bestäms i 2-årsintervaller. Vi svenskar har absolut ingenting att tjäna på att vara i Tjetjenien eller Dagestan, tvärtom! Men om inte Sverige ska vara ett säkerhetspolitiskt vakuum, och om vi ska undvika ett världskrig, så behöver vi göra detta. Alla vinner, Sverige, Baltikum och Ryssland vinner stabilitet, till och med Tjetjenien vinner. Finland kommer i alla fall inte ut som förlorare. En annan anledning för oss att vara i Tjetjenien är att britterna då inte kan så split mellan oss och Ryssland, eftersom – om brittiska attackdykare sänker ett ryskt örlogsfartyg eller kapar gasledningen i Östersjön och hoppas på att ryssarna ska vända sig emot oss – då får motsatt effekt. Om våra pojkar är en form av informell gisslan så förstår ryssarna att det omöjligt kan vara vi som ligger bakom en sådan sänkning. I den bästa av möjliga världar. Men vi måste fråga våra pojkar först, de ska ha sista ordet, inte jag.

Jag tror att den springande punkten till att ovanstående nog trots allt är en utopi är att vi ser på Ryssland som ett gott folk som har ett ruttet ledarskap, medan ryssarna, eller åtminstone Kreml, ser på Sverige som ett ruttet folk med usla ledare. Hur vet jag det? Jo Kreml agerar på det som skrivs av svenska försvarsbloggare men fäster ingen vikt vid vad våra ledare hävdar om att Sverige inte ska gå med i Nato, eller att våra ledare inte pekar ut Ryssland som den kränkande undervattensparten i våra skärgårdar.

DE SMÅ OMTVISTADE DIAOYU/SENKAKU-ÖARNA ÖSTER OM TAIWAN OCH
DERAS INVERKAN PÅ GEOSTRATEGIERNA

Öarna heter i Japan Senkaku och i Kina Diaoyu. Öarna har sedan 1972 kontrollerats av Japan, men kineserna gör anspråk på dem. Innan 1972 kontrollerades öarna av USA och var administrativt förenade med Riukiu-öarna som ockuperades av USA i samband med andra världskriget. År 1972 återlämnade USA Riukiu-öarna till Japan och de obebodda Senkaku följde med. En privat markägare sålde tre av öarna till den japanska staten 2012, vilket ledde till kinesiska protester. Kina anser att Senkaku är en del av

provinsen Taiwan, vilket Taiwan håller med om. Bråken om öarna har pågått sedan 1971. I oktober 2012 har bråket fått 100 000 kineser att avboka sina resor till Japan, och den japanska bilexporten till Kina väntas falla med 70 procent under resten av året, i skrivande stund. För Japan riskerar detta att bli en allvarlig ekonomisk kris under uppsegling, kanske en kris gemensam med Kina och hela Asien likt den 1997-1998. För ett antal år sedan var det upprepade politiska närmanden mellan Japans dåvarande premiärminister och Kina, och japanerna ödmjukade sig nog för att be om ursäkt för de illdåd som japanska soldater gjorde under det andra kinesisk-japanska kriget 1937-1945. I augusti 2015 kom premiärminister Shinzo Abe med en ny ursäkt till Kina och Sydkorea, denna gång förankrad i en parlamentarisk panel. Men ursakten godtogs inte av vare sig Kina eller Sydkorea, och definitivt inte av Nordkorea. Jag skulle inte säga så mycket om bråket över öarna om jag inte visste att det är just där som DIA/CIA skulle sätta in sin stöt för att slå fast en kil mellan Kina och Japan i hopp om att ostasiaterna inte ska utveckla sina ekonomier utanför USA:s inflytandesfär. Samtidigt är det viktigt för USA att inte Sydkorea involveras i konflikten då USA i dagsläget inte vill se en dykande säkerhetsspiral som mynnar i storkrig i Ostasien. USA balanserar förhållandena i Ostasien på kniven, inte nödvändigtvis av illvilja. Kom ihåg att inget ostasiatiskt land är med i NATO, så det finns få andra möjligheter att "stay on top of it" i Ostasien. Den 21 december 2012 antog den amerikanska kongressen en resolution, som utlovade amerikanskt stöd till Japan om öarna skulle angripas av kineserna. Man måste förstå USA:s intressen för att kunna förstå varför Diaoyu/Senkaku-öarna är så centrala för USA:s geostrategi. **[Fast Senkaku-öarnas strategiska betydelse är nog överspelad vid det här laget. Förf. anm. 2018]** Strategin att splittra Asien beror på att man försöker behålla inflytandet över västra USA:s handelsleder mot Mellanösterns och Afrikas olje-utvinnande länder. Amerikanerna är rädda för en kinesisk-rysk-japansk axel i Stilla havet och Shinzo Abe och Putin har träffats under gemytliga former. Inte ens supermakten USA kan vara helt självförsörjande eller självständiga och leva i ett totalt vakuum och grovt räknat ungefär ¼-del av amerikanarnas olja kommer från Mellanöstern, framför allt från Saudi-Arabien. För ett antal år sedan så blomstrade samtalen mellan Japan och Kina. Jag menar att delar av USA inklusive CIA/DIA, hellre ser ett Asien i luven på varandra än ett enat Asien, även om de inte önskar alt. önskade ett ostasiatiskt krig. Ovanstående styrks av en FOI-publication från september 2015 (*Örnen, Björnen och Draken: Militärt tänkande i tre stormakter*), där det nämns att Kinas s.k. tredje kärntäcke är säkerställandet av Kinas fortsatta ekonomiska och sociala utveckling, som

kan ställas i relation till kommunistpartiets legitimitet. Landets ekonomiska utveckling kräver, enligt Peking, ett relativt stabilt och fredligt närområde. De ekonomiska banden mellan Kina och övriga Ostasien är starka, även om de politiska kontroverserna är påfrestande. Amerikanarnas allierade är traditionellt Storbritannien och Kanada samt Australien och Nya Zeeland och de stödjer också Israel med kraft. Men USA:s ekonomi blir allt mer bunden till Kinas. Jag tror inte att USA har intresse av att sugas in i ett stort svart hål kallat Kina. De fruktar dem helt enkelt i kraft av kinesernas antal. Och kineserna i sin tur har intresse i att låna ut pengar till USA tills situationen blir psykologiskt ohållbar och USA:s ekonomi havererar. Då skulle kineserna få sin chans. Men om då kineserna ligger i luven på en annan asiatisk stormakt så skulle detta förmodligen inte ske. Det finns också möjlighet att underblåsa konflikter på andra fronter. Så här uttrycker sig CIA:s **LIGNET den 17 juli 2013**:

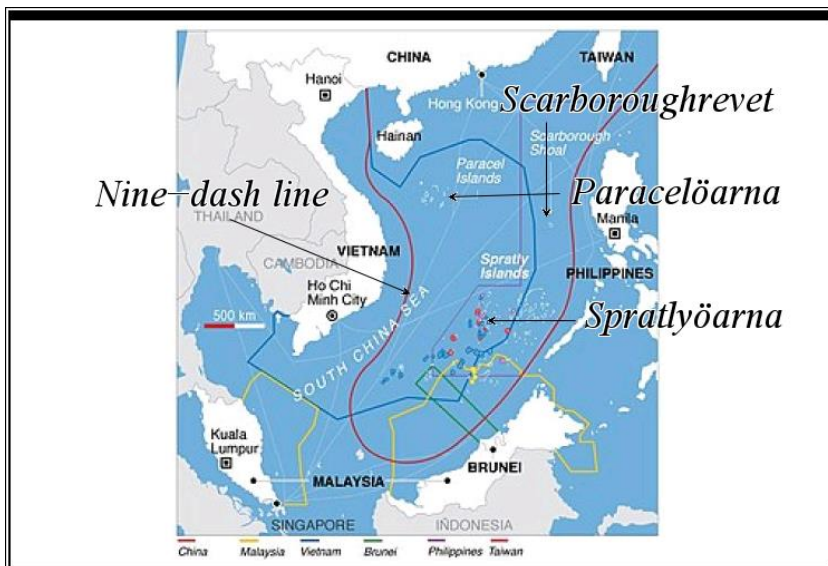
Why the Indian Ocean Could Be the Next Theater of War

While China has loudly trumpeted its new aircraft carrier and its developing "blue water" navy, India has quietly embarked on its own naval modernization program, with a new aircraft carrier on order from Russia and a new nuclear submarine now undergoing sea trials. Both China and India have their eyes on the Indian Ocean and on guarding the oil tankers that traverse it. The recent advances in the navies of both nations set up the potential for a clash there.

Och så här uttrycker CIA:s **LIGNET sig den 24 september 2013**:

China, Russia Compete for Influence Over Central Asia

China and Russia are engaged in an intense rivalry for hegemonic control over Central Asia, a rivalry that could jeopardize the close friendship that has developed between them over the past two decades. What will China's unquenchable thirst for energy and Russia's desire to revive the glory of its former empire mean for the future of the region?

USA har däremot inget intresse i att Spratlyöarna och Paracelöarna i Syd kinesiska havet exploderar i ansiktet på dem. Vissa av Spratlyöarna kontrolleras av Vietnam, andra av Filippinerna och vissa öar av Taiwan och vissa av Kina. Öarna är svåra att komma till men omgivningarna tros innehålla råvarutillgångar. Det har på grund av de till synes olösbara dispyterna inte förekommit några seriösa utforskningar av områdena, så uppskattningen av råvarutillgångar är till stor del extrapolerad från mineralfyndigheter från närliggande områden. På en av Spratlyöarna kallad Mischief Island 200 nm från Filippinerna, har Kina anlagt en rullbana 10 flygminuter i mach 1 från de Filippinska öarna. Konflikter (*dvs. kinesiska kapningsföretag*) om öarna är oönskade. Kina gör anspråk på i stort sett hela Syd kinesiska havet och begär övergrepp på Filippinernas och andras länders lagliga rätt till en ekonomisk zon enligt havsrättskonventionen UNCLOS. Kina kallar sina självtagna demarkationslinjer för "nine-dash line". På den största ön, kallad Woody Island av USA, i den omtvistade Paracelarkipelagen söder om Kina, tros det att Kina har utplacerat surface-to-air robotar. 2012 etablerade Kina staden Sansha på ön för att administrera hela Syd kinesiska havet såväl som en militär garnison. 2015 deployerade Kina tillfälligt jaktplan på Woody Island. Många länder hävdar krav på flera av

Paracelöarna i arkipelagen, länder som Taiwan, Vietnam, Filippinerna, Malaysia och Brunei. Woody Island är lokaliserad ungefär 300 km Sydost om den gigantiska ön Hainan i södra Kina. Kina vill föra bilaterala förhandlingar, men många av Kinas grannstater argumenterar för att Kinas styrka och storlek ger landet en orättvis fördel. ASEAN (*Association of SouthEast Asean Nations*) kan inte heller lösa dispyten. USA säger att de inte väljer sida i territoriella dispyter, men de har sänt militära fartyg och flyg nära de omtvistade öarna och kallar det "*Freedom of navigation*"-operationer. Utöver de här öarna så finns det dussintals steniga rev, atoller och sandbankar, som Scarborough shoal, till största delen obebodda. Dessa uppgifter var aktuella i juli 2016.

§

Den 8 juli 2013: Det kan vara intressant att här notera Förenta Staternas relationer med EU, att President Obama deklarerade i sitt State of the Union-tal redan den 12 februari 2013 att USA skulle inleda breda handelsallianser genom bilaterala handelsliberaliseringar med EU, dvs. ett frihandelsavtal som ska stå färdigt tidigast 2014. I Tyskland är misstron stor, också från näringslivets sida. Det tyska näringslivet är väldigt oroat över uppgifterna om amerikansk avlyssning mot EU, möjligtvis rör det sig ju också om industrispionage, enligt Volker Treier, utlandsansvarig på den tyska industri och handelskammaren. "*Det är en obehaglig känsla att motparten kan ha tagit reda på EU-medlemmarnas positioner innan förhandlingarna ens kommit igång*" förklarade han. Det är en av många röster som kräver att regeringen reder ut vad som egentligen ligger bakom spionerianklagelserna. Men än så länge har frågor som tyska företrädare ställt till den amerikanska administrationen förblivit obesvarade. Den tyska justitieministern avfärdade frihandelsförhandlingarna som rena farsen. "*Om man ändå bedriver industrispionage är det ju meningslöst att förhandla om ett frihandelsavtal*", sa justitieministern Sabine Leutheusser-Schnarrenberger. (*Se även tidigare kapitel 2. Vår faktiska situation, underrubrikerna; Cyberspionage, måltavla Sverige och; Spionage, måltavla Tyskland*) Men en transatlantisk marknad skulle framför allt gynna Tysklands exportindustri, och därför har förbundskansler Angela Merkel försökt sig på en delikat balansakt när hon fortsätter att kritisera USA för att spionera på sina vänner samtidigt som hon betonar vikten av att frihandelssamtalen kommer igång som planerat. Jag instämmer. Samtidigt tog Obama upp i sitt State of the Union-tal, att han (*we*)

ämna fullfölja ett Stillahavshandelsavtal. Med dessa få ord i ett entimmestal deklarerade han sina intentioner; *"To boost American exports. Support American jobs. And level the plane-field in the growing markets of Asia. We intend to complete negotiations on a transpacific partnership. And tonight I'm announcing that we will launch talks on a comprehensive transatlantic trade and investment partnership with the European Union. Because trade that is fair and free across the Atlantic, supports millions of good paying American jobs."* Vad menar han med *"And level the plane-field in the growing markets of Asia"*? Det kan bara tolkas på ett sätt; an Obamish economic War declaration against China, genom att ekonomiskt knyta andra ostasiatiska stater till USA, Jokern Nordkorea borträknad. Det bör vara en smal sak. Men var det Kina eller USA som började? 2012 påbörjade Kina formella samtal om en ekonomisk union med ett antal länder i Ostasien m.m. inklusive Australien, Nya Zeeland, Indien, Japan och Sydkorea. Förhandlingsrundorna har varit många och går under namnet RCEP (*Regional Comprehensive Economic Partnership*). Diskussionerna har pågått länge, fan vet om de har fått till ett avtal ännu så sent som dec. 2015.

Man vet med säkerhet vilka de andra ostasiatiska stater som USA vill knyta till sig är; *"Overshadowed by China and India, a group of smaller Asian economies has committed to rapid economic integration and cooperation. The six largest economies among them – Indonesia, Thailand, Malaysia, Singapore, Philippines and Vietnam – have diverse population sizes, incomes and cultural affinities but share a common desire to prosper as independent and open countries. Together, they are on their way to becoming a powerful new economic bloc."* **LIGNET den 29 augusti 2013**

I närmast ovanstående citat från LIGNET så är Japan och Sydkorea utelämnade i den av amerikanerna föredragna vågskålen mot Kina. Det kan bero på att Japans och Koreas tidiga nittonhundratalshistoria präglades av japansk överhöghet och att hundratusentals koreanska kvinnor och flickor togs som sexslavar till japanska soldater medan koreanska män tvångsrekryterades till den kejsrerliga armén. Däremot så ringar i ovanstående citat nämnda länder – Indonesien, Thailand, Malaysia, Singapore, Filippinerna och Vietnam – in Kina i Syd kinesiska havet, och framförallt genom att inkludera det till stora delar muslimska Malaysia så täcks det för Kina och USA/den fria världen så viktiga Malackasundet rent geostrategiskt in. Islam är Malaysias statsreligion, omkring hälften av befolkningen är muslimer. Malajerna definieras enligt paragraf 160 i Malaysias konstitution som muslimer. En pusselbit är lagd, men den väcker kanske fler frågor än svar, åtminstone vad som berör USA:s planer angående Japan och Sydkorea.

Det ska bli intressant att följa utvecklingen, vi kan börja med att citera CIA:s **LIGNET från den 15 oktober 2013**;

Why Japan Lost Faith in America's Security Guarantee

Secretary of State John Kerry and Defense Secretary Chuck Hagel recently held important talks with their counterparts in Tokyo to revise the U.S.-Japan Defense Cooperation Guidelines. But rather than bringing the United States and Japan closer together, the talks revealed a growing divide between them, as Japan appears to have lost its trust in the U.S. security guarantee over North Korea's triumphant emergence as a nuclear missile power. LIGNET

Frågorna vi måste få svar på är;

- a. varför ska man revidera the U.S.-Japan Defense Cooperation Guidelines?
- b. varför finns det en växande klyfta mellan Japan och U.S?
- c. och varför har Japan förlorat sitt förtroende för USA:s säkerhetsgaranti (kärnvapenparaplyet)?

Den 8 december 2013: Sydkorea utvidgar kausalt sin flygförsvarszon så att den delvis överlappar en expansiv flygförsvarszon som Kina har upprättat strax före Sydkoreas beslut. Området omfattar två öar i södra Östkinesiska havet, och ett undervattensrev som Kina också gör anspråk på. Den nya gränsen ska gälla från den 15 december. ***Sydkorea konfererade med USA*** innan landet beslutade att utöka flygförsvarszonen, enligt utrikesdepartementet i Washington. Enligt det sydkoreanska försvarsdepartementet kommer beslutet *"inte att kränka grannländernas suveränitet"*. Då vet vi åtminstone var Sydkorea platsar in i ekvationen under **LIGNET den 29 augusti 2013** längre ovan. Uttalandet strax här ovan från sydkoreanska försvarsdepartementet bär amerikanarnas tumavtryck, och parterna gör ju heller – helt riktigt och regelrätt – ingen hemlighet av att Sydkorea konfererar med sina rådgivare i USA heller. Bli inte förvånad om den främste bland rådgivarna heter Barrack Obama, förvänta dig det snarare.

Den 26 december 2013: Här har vi kanske förklaringen till USA:s tillsynes försiktiga agerande i grannskapet Östkinesiska havet. Japans premiärminister Shinzo Abe väcker ilska hos grannländerna. Detta sedan han den 26 december besökt ett kontroversiellt minnesmärke som hedrar landets

krigsdöda. Abe förklarade efteråt att han besökt Yasukuni i Tokyo för att be vid minnesmärket över 2,5 miljoner japaner som offrade sina liv i krig. Han sa att avsikten inte var att väcka ilska i Kina och Korea, och att Japan nu verkar för fred. Abe återupprepade också *"djup ånger"* över Japans förflutna. Men arga kommentarer och fördömanden kom snabbt från regimen i Peking. **Också Sydkorea fördömer besöket i dag.** I båda länderna, som drabbades hårt av japansk aggression före och under andra världskriget, anser många att vissa japanska politikernas besök vid Yasukuni är ägnade att hylla även de 14 dömda höga japanska krigsförbrytare som också hedras där, och att Japan inte gjort tillräckligt mycket för att sona sina historiska övergrepp. Abes besök vid Yasukuni i dag var överraskande och det första av en sittande premiärminister sedan 2006. Många bedömare hade trott att Abe, en konservativ nationalist, skulle avstå från att personligen besöka minnesmärket för att inte ytterligare försämra relationerna med Seoul och Peking.

I Washington uttrycker regeringen besvikelse över att Abe gjort något som ökar spänningen med grannländerna. [Washington säger "grannländerna" men menar att de är besvikna över att Abe gjort något som ökar spänningen mellan Japan och Sydkorea, eftersom det motverkar USA:s intressen för att ena regionen ekonomiskt under egen ledning mot Kina. På grund utav framträdande japaners benägenhet att gravitera mot krigsmonumentet – inte alltid med syftet att röra upp känslor utan oftast har besöken försonande drag – och för att den nuvarande premiärministern är en konservativ nationalist, så var USA motvilliga till att nämna Japan bland de länder som USA ville knyta an och till sig. Den tidigare premiärministern Junichiro Koizumi har gjort årliga försonande besök från 2001 till 2006. Yasukunimonumentet kan närmast liknas vid firandet av Karl XII vid ryttarstatyer den 30 november i Sverige, fast med en bredare folkförankring. Förf. anm.] Kina är redan kritiskt mot att Abe går i spetsen för en japansk militär upprustning för att möta det Tokyo uppfattar som ett växande kinesiskt militärt hot, inte minst mot den omtvistade obefolkade ögrupp som Japan kontrollerar.

Premiärminister Shinzo Abe har initierat en förändringsprocess som pågår ännu 2015, med USA:s officiella samtycke efter den 28 april 2015. I Japans konstitution från 1947 fastslås i artikel 9 att det japanska folket för alltid avsäger sig principen om statens rätt att använda väpnat våld och därmed rätten till att upprätthålla väpnade styrkor. Japan har paradoxalt nog ett försvar sedan 1954, s.k. *"självförsvarsstyrkor"* med ett uttalat syfte att enbart försvara landets territorium vid ett väpnat angrepp på landet. Till detta

kommer en etablerad tolkning om att inga offensiva vapensystem, dvs. hangarfartyg, strategiska bombplan eller interkontinentala robotar ska innehas. Japan har tre (3) pågående gränskonflikter. Dessa berör tre öar samt en ögrupp med Ryssland, ön Takeshima med Sydkorea och Senkakuöarna med Kina. Japan kontrollerar endast Senkakuöarna. 2015 utgör den japanska militärbudgeten 42 miljarder US Dollars, på uppgående med 3,5 procent sedan 2014. Militärbudgeten har varit på uppgående sedan 2012.

Sammantaget innebär detta att Japan utvecklar en militär kapacitet för att genomföra begränsade offensiva företag, avseende förmågan att återta en ockuperad ö/ögrupp, inom ramen för en defensiv militär operation med tyngdpunkt på kvalificerade luft- och sjöstridskrafter. Källhänvisning; **Johan Elg, Försvarshögskolan**

...Varför bråkar då Japan och Kina om några små obebodda öar utanför Kinas kust? Jag kan bara tänka mig tre rimliga förklaringar.

- A) Det tros att vattnen runt öarna gömmer oljeförekomster. Men ännu har ingen olja eller gas hittats.
- B) Det rör sig om att Kina känner sig hotat för att Japan kan tänkas sätta upp icke-ballistiska kryssningsrobotar eller ballistiska robotförband för robotar med stridsspetsar på öarna och därmed kan de nå Kinas fastland snabbare än de gör med ballistiska missiler med längre räckvidd (~1 000 km) från Okinawa eller någon annan av Riukiuöarna.
- C) Kina vill ringa in Taiwan genom att anlägga en flygbas och en robotbas på öarna och Japan motsätter sig det därför att de vill förhindra att Kina stärker sin ställning i regionen.

Parterna borde enligt min mening, om ni tillåter att jag agerar medlare, sära på begreppet robotbas från begreppet äganderätt över öarna och komma överens om att göra öarna till demilitariserad zon, och först sedan det är gjort inleda förhandlingar om äganderätten över öarna. Om det hjälper någonting? Ryssland både tjänar och förlorar inflytande vid en verbal eller militär konflikt mellan Kina och Japan. De tjänar kortsiktigt på det för att Kinas uppmärksamhet förskjuts österut och mot Sydost (*Sydkinesiska havet samt det viktiga Malackasundet*) och då kan ryssarna fokusera på sitt naturliga kärnområde – Östersjöregionen – och de förlorar på det för att USA samtidigt får friare händer att fokusera på Europa, dvs. Östersjöregionen. Det är i västra

Ryssland som huvuddelen av den ryska befolkningen bor och det är till Europa som Rysslands ekonomiska band är som starkast. Ryssland har därför ett intresse i att det råder en balans och att den verbala konflikten inte urartar mellan Kina och Japan, vilket är bra. Även vi har ett intresse i att den ostasiatiska regionen inte utvecklar sig till en krutdurk och däri ligger en av dem sällsynta gemensamma geostrategierna som vi har med Ryssland, och det ska vi utnyttja dels som avspänningsfaktor och dels som källa till informationsutbyte med ryssarna. Ryssland ser USA:s inblandning i Östersjöregionen som högst oönskad och provokativ, men paradoxalt nog ser de USA som en garant för stabiliteten i Stilla havsregionen. Vad detta kommer att innebära för de små Östersjöstaterna framöver är nog upp till USA och Ryssland att göra upp om. Ryssland har marginellt inflytande i ASEAN (*Association of SouthEast Asean Nations*).

LIGNET (CIA:s publiksida) rapporterade den 3 juli 2013 att Kina gick på charmoffensiv på ett ASEAN-möte. Helt säkert en kausalitet av Obama's State of the Union-tal från den 12 februari 2013, som i sin tur är en kausalitet av RCEP-rundorna men framförallt Kinas industrispionage. Fool me once – shame on you. Fool me twice – shame on me; det kinesiska ordspråket som president Bush inte kunde få till det rätt i ett tv-tal. Obama skulle självklart inte ha några som helst problem med att få till det rätt men kineserna gick bara på följande en tid; *“And level the plane-field in the growing markets of Asia”*. För den som inte lystrar noga så låter uttalandet harmlöst, men Obama spelar hardball. Men redan Hillary Clinton kastade alldeles för tidigt handsken åt Kina när hon i november 2011 skrev; *“Då kriget i Irak slutar och USA drar sig ut ur Afghanistan står USA inför en vändpunkt i USA:s Stilla havet-århundrade.”* Fruntimmer! Hillary Clinton avslöjade USA:s planer vilka skulle kunna tolkas som att USA gör som de vill och att ingen moral är nödvändig att applicera på någon uppkommen situation för att USA ska ta sig rätten att intervensera i någon del av världen. Där är vi inte än, men vi är på väg dit. För nuläget så gäller; *Det är alltid någon som håller i rodret, om inte Amerika så någon annan, och någon annan är inte bättre.* Och, så att USA vet vad som gäller; *Jag kan försvara Sverige med min tunga, men jag kan inte styra världen med ord.*

Slutord 2018; Japan som land är utelämnat ur CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 av en anledning. Shinzo Abe har under senare år öppet närmat sig Ryssland och Putin har öppet närmat sig Japan och japanerna söker tillgång till det råvarurika Ryssland, inte minst det ryska fjärran-österns olja och odlingsbar mark. Amerikanerna är rädda för en kinesisk-rysk-japansk axel.

KINAS EKONOMI ÄR FORTFARANDE I ETT BEROENDEFÖRHÅLLANDE GENTEMOT USA:S EKONOMI

Kinas GDP per capita uppskattas ligga på en nivå av 16 600 dollar (2017). Det är bara en 106:e plats i världen. Kineserna vill inte göra ansträngningar till en omsvängning till att göra kvalitetsvaror på det sätt som japanerna gjorde under loppet av bara några få år i slutet av 1970-talet. I det långa loppet så borde det även för ett jätteland som Kina vara oundvikligt att börja tillverka kvalitetsvaror för att de ska överleva och fortsätta växa och kunna bygga upp sin flotta, armé och flygvapen, samt sin rymdteknologi om de ska ha en chans att kunna mäta sig kvalitativt med USA. Allt fler Västerlänningar inser att det inte betalar sig att köpa kinesiska skräpvaror som ofta inte fungerar ens när de precis har lämnat fabriksbandet. Kineserna vet detta, det är därför som de tillåter och till och med använder som regulator att landets fabriker producerar piratkopior av märkesvaror. Piratkopior som sedan skrupelfria Västerländska inköpare köper in och säljer till dumpade priser. Typexemplet är den danska butikskedjan Netto som säljer elektroniskt skräp i Sverige. Men för att kineserna ska slippa ifrån en ekonomisk beroendeställning till Väst så måste de i framtiden göra en ansträngning för att göra varor med kvalitet. Men först vill de knäcka den allsmäktiga dollarn genom att snedvrída konkurrensen in absurdum på grund av valutaskillnaderna och skuldsätta amerikanerna upp över öronen och driva upp återbetalningen på de amerikanska lånen från Kina till oöverstigliga nivåer. USA är skyldigt Kina 1 200 000 000 000 (1.2 biljoner) dollar. Så mycket har Kina investerat, mestadels i amerikanska nästan räntelösa statspapper (*obligationer*) som dock måste återbetalas enligt dess löptider. Alternativet till att återbetala är att USA begär sig själva i statskonkurs eller ställa sina egna ekonomiska regelsystem på ända genom att helt enkelt vägra att betala. Det krävs inte mycket tankeverksamhet för att inse att detta skulle orsaka en ekonomisk och militär turbulens utan like i världen. 1.2 biljoner dollar är ekvivalent med 19 procent av USA:s utlandsskuld (2017), och Kina har fortfarande ett överskott att investera. Fast de kanske aldrig lyckas med att knäcka USA:s ekonomi. Det är nämligen USA som bestämmer hur många treasury bills, notes och bonds man ska ge ut och därför så har kineserna tvingats att revidera sin strategi mellan 2011-2018, vilket visar att Kinas ekonomi är i en beroendeställning till USA. Men med USA:s skattepolitik så anstränger det USA:s statsbudget att inte ge ut några obligationer. USA:s GDP (2013) var på 16.72 biljoner dollar. Amerikanerna vet numera att Beijing försökte driva på så att det amerikanska lånetaket skulle höjas till

ohållbara nivåer och sticka hål på USA:s ekonomiska bubbla imorgon genom att sälja, sälja, sälja. Det är bara det att kineserna riskerar sin egen ekonomi på köpet. Men bättre att göra vad man kan för att vända lyckans vindar än att inget göra alls. Men den lågt värderade Yuanen och det faktum att Kina utvinner 98 procent av världens sällsynta grundämnen (*rare earth metals*), och den låga kvaliteten på teknologi eller m.a.o. de låga produktionskostnaderna tillsammans med industrispionage anser kineserna är det bästa kinesiska vapnet ännu. Kinesernas arbetsetik är också ett av deras bästa vapen. I augusti 2015 devalverades den kinesiska valutan först med 1.9 procent och dagen efter med 1.5 procent och dagen efter det med ytterligare 1.6 procent.³¹ Man får i skrivande stund 0,156558 amerikanska dollar för en kinesisk Yuan. Man får 0,01 amerikanska dollar för en japansk Yen, men Japan är dyrt för Västerlänningar ändå och priserna på deras varor är höga. Om det är möjligt att fastställa en valutakurs på konstgjord väg är en filosofisk fråga. Egentligen borde Yuanen vara värderad som halva Dollarn och kvalitetsvaror borde strömma från Kina, kan man tycka. Så sent som idag när jag adderade information till den här boken så talades det i USA om att trycka en trillion dollars (*på ren svenska en biljon dollar*) platinamynt att använda till att betala av sin utlandsskuld till Kina med. Jag vet inte hur allvarligt menat det är, men det vore ett oärligt tilltag, även om det är lagligt i USA att trycka just ett platinamynt med den valören när det inte är det med silvermynt, guldmynt eller sedlar. CNN nämner helt korrekt att ett sådant mynt inte kommer att bidra till inflation i Amerika eftersom det aldrig kommer att komma i cirkulation. Anta att amerikanerna kunde tvinga på kineserna det här myntet med hot om att annars ensidigt avskriva sin egen skuld till Kina. Vad skulle då kineserna kunna använda det till, och vad skulle det vara värt? Samlarvärdet på en enstaka 1-biljon dollarmynt utgivet av amerikanska staten skulle säkert rendera ett reellt värde på optimistiskt räknat 100 000 000 dollar för en rik patriotisk amerikansk samlare som vill hjälpa sitt land att inte framstå som fullständiga skurkar. Men kineserna kommer inte att kunna köpa ens ett större företag för myntet, dess värde är som högst just 100 000 000 dollar vilken valör som än står på myntet. Kina

³¹ Problemet för kineserna i skrivande stund (augusti 2015) är att tillväxten tycks ligga på en bit under nödvändiga 7 procent. Jag tror att devalveringen är ett försök att pumpa upp den egna ekonomin.

som stat betar sig bevisat svinaktigt mot tibetanerna, men det ursäktar inte ett sådant tilltag av amerikanerna.

Även om Kina utvinner 98 procent av världens sällsynta grundämnesmetaller, bl.a. Neodym, som i små mängder tillsammans med några Boratomer för att hålla alltihopa på plats används för att "dopa" järnmagneter så att de blir starkare (*Neodymmagneter*) och andra grundämnena som man nyligen har börjat använda i high-tech sammanhang, så är det svårt för dem att använda malmen som ett direkt ekonomiskt vapen. Det finns även mycket som Kina är beroende av, som kommer från omvärlden, typ jordbruksprodukter och brännolja samt koppar och andra metaller. Kina står för 2/5-delar av den globala förbrukningen av kol, aluminium, zink och koppar. Därför så gör kineserna gruv- och oljeaffärer med stater som Europa och Amerika anser är för dubiösa för att göra business med, afrikanska stater med en horribelt låg nivå på mänskliga rättigheter, som de drar fördel av. Trots det så är Kina en relativt resonabel handelspartner även för Västländer. Från och med 2015 blev det enda gruvföretaget i sitt slag i USA - Molycorp - som brukade kapitalisera sällsynta jordartsmetaller, begärt i konkurs på grund av ogynnsam kinesisk konkurrens. Problemet är att REE (*rare-earth elements*) är så svåra att separera. I maj 2012 upptäckte japanska forskare uppskattningsvis 6,8 miljoner ton rare earth elements nära ön Minami-Tori-Shima, nog för att förse Japans nuvarande industrikonsumtion i över 200 år. En annan nyligen utvecklade källa av rare earths är kasserad elektronik och annat skräp som har beståndsdelar av REE. Nya framsteg inom återanvändning av elektronik har gjort utvinning av REE möjlig och återvinningsstationer har återvunnit hundratals ton REE ur elektroniskt skräp. I Frankrike har man uppfört två fabriker som kommer att återvinna 200 ton REE per år från uttjänta fluorescerande lampor, magneter och batterier. Kina har inget egentligt marknadsövertag trots att de införde allt restriktivare exportkvoter från år 2010 och även stopp i produktionen, och har knutit all utvinning av REE i Kina till den kinesiska staten. I mars 2012 konfronterade USA, EU och Japan Kina i WTO. Kina hävdade då att exportkvoterna upprätthölls för miljöns skull. (*Ja någon gång ska väl vara den första.*) Kinesernas exportrestriktioner slog fel i 2012 sedan priserna på REE föll som svar på öppnandet av andra produktionsställen. [I januari 2015 lyfte Kina alla exportkvoter av REE, men exportlicenser kommer fortsatt att krävas. Förf. anm.] Det är oklart om de trodde att de var de enda som hade råvarutillgångar i tillräcklig mängd, men

Kineserna felbedömde marknads kraft och för tillfället har de redan förbrukat sitt övertag.

År 2013 publicerade Rand Corporation en rapport som fastslog att USA:s ekonomi är "*kritiskt beroende*" av 14 olika råvaror som produceras i länder med svaga regimer, och att Kina samtidigt har en marknadskontrollerande position ifråga om 11 av dessa råvaror. Kina har infört produktionsövervakning, exportrestriktioner, slagit igen gruvor och omstrukturerat företag för att omdirigera produktionen till att ske inom Kinas egna gränser. Samma år kunggjorde USA:s energidepartement att man skapat ett nytt institut med en årlig budget på 120 miljoner dollar med namnet *Critical Materials Institute*. Syftet är att undvika följderna av knapphet på råvaror, som hotar att lägga hinder i vägen för en övergång till alternativa energiformer. Fem så kallade sällsynta jordmetaller (*neodymium, europium, terbium, dysprosium och yttrium*) anges på institutets hemsida som sådana kritiska råvaror. Två andra råvaror som inte är jordmetaller hör också till denna kategori. Beräkningar visar att det kommer att råda en obalans med omkring trettio procent mellan tillgång och efterfrågan redan under 2016. Framst påverkar detta elproduktion med vind-och solkraft. Ett stort problem är samtidigt att det ännu inte finns något acceptabelt alternativ till olja för framdrivning av fordon och flygplan. Det finns nämligen inte något annat ämne med så stort energiinnehåll per transporterad mängd som oljeprodukter och som inte kostar astronomiska summor att framställa med nu känd teknik. Utan transporter skulle vi få återgå till naturahushållning. Varje land måste se om sin försörjning med råolja för att tillgodose både det civila samhällets behov av drivmedel i fredstid och av att hålla igång sina militära transporter i händelse av konflikt. Källhänvisning: **KKrVA, Ingolf Kiesow**

Beroendet mellan Kina/Ryssland å ena sidan och USA/Europa å den andra är ömsesidigt. Vi får nog vänja oss vid tanken på framtida krig, som de ser ut i Ukraina med ömsesidigt ekonomiskt beroende mellan stater och regioner och råvaru-, produkt- och energitransaktioner mellan antagonister, som pågår samtidigt som krigshandlingar äger rum. Man ska inte ens förvåna sig om militärmateriel helt legalt byter ägare från den ena motståndaren till den andra samtidigt som krigshandlingar äger rum mellan dem. En bild framträder av ett Kina som strategiskt försöker monopolisera jordmetaller och använda dem på samma sätt som Putin har sagt att han ska använda rysk energi (*för att öka landets inflytande i omvärlden*) samtidigt som de försöker

göra sig fria från Malackasundets betydelse för deras egen energitransit. Länderna i Syd kinesiska havet försöker nog bevara sitt oberoende och sitt inflytande, men risken är liten att Kina plötsligt skulle invadera ö-staten Sumatra Nordväst Australien och halvön Malaysia som tillsammans skapar Malackasundet. Men skulle Kina agera militärt vid Malackasundet, så skulle de göra det just genom att invadera öarna, för de har inte råd att utmana amerikanerna till havs genom att försöka sig på en marin blockad av Malackasundet. Krig avgörs dock inte på slagfältet utan det avgörs i strategispelet som föregår kriget. Kina bygger konstgjorda öar med start- och landningsbanor i Syd kinesiska havet. Åtminstone en av dessa öar har i slutet av maj 2015 försetts med motoriserat artilleri. Varför artilleri, frågade jag mig? Artilleri gör ju mycket liten nytta där. Men så läste jag en FOI-publikation – *Örnen, Björnen och Draken: Militärt tänkande i tre stormakter*. Den kinesiska Andra artillerikåren ansvarar för PLA:s (*People's Liberation Army*) konventionella robotsystem men också för Kinas kärnvapenarsenal. Artilleri på en eller flera öar i Syd kinesiska havet är troligen en form av maskirovka för deras verkliga avsikt, vilken är att i ett senare skede placera ut robotsystem på öarna, inte nödvändigtvis nukleära. En amerikansk representant sade vid denna tiden till The Associated Press att det finns farhågor att Kina arbetar mot att skapa en parameter runt hela Syd kinesiska havet så att Kina kan hävda hela regionen som sin egen ekonomiska zon med exklusiv rätt till alla råvarutillgångar/naturresurser där.

Den statliga kinesiska investeringsfonden CIC skapades 2007, och det är en av världens största statliga investeringsfonder. Fonden har hittills främst riktat in sig på att investera i infrastruktur, fastigheter och teknik- och elektronikbranschen. Men investeringsklimatet har försämrats, säger fondens företrädare, främst i USA. Det finns i USA en stor misstro gentemot kinesiska företag som vill investera i telekominfrastruktur och inom tekniksektorn. Misstron grundar sig i att amerikanerna är rädda för att de kinesiska företagen ska spionera för den kinesiska staten, eller att de ska stjäla upphovsrättsligt material. CIC investerar nu på den globala jordbruksmarknaden. Fonden har hundratals miljarder i kassan. CIC förfogade över 480 miljarder amerikanska dollar i maj 2014. Nya Zeeländska fåruppfödare, holländska mjölkproducenter, och förmodligen även svenska bönder kommer eventuellt att märka av de kinesiska pengarna. Kinesiska företag ökar sin närvaro i den sydamerikanska jordbrukssektorn och kommer nu, på grund av CICs beslut, knappast att lida brist på kapital. Svårigheterna

att föda sin egen befolkning med endast kinesiska naturresurser är Kinas största strategiska svaghet. Källa; *SR;Ekot, den 2 maj 2014*

Varje år skapas 18 000 000 nya arbetstillfällen i Kina, men under samma tid så tillkommer det 25 000 000 personer till arbetsmarknaden. Kina måste hålla en tillväxttakt på minst 7 procent per år om de ska kunna hålla sysselsättningen på dagens nivå. Tillväxten ligger 2015 på rätt så precis 7 procent enligt den officiella tillväxtintentionen, men allt pekar på att tillväxten ligger betydligt lägre än så. År 2050 kommer andelen äldre i befolkningen att ha växt med 230 000 000 personer till att uppnå en nivå av en tredjedel av befolkningen. Det finns en rädsla bland den kinesiska kommunistiska nomenklaturen att protester ska förvandlas till revolt. Varje år uppstår det tiotusentals protester bland de fattiga kinesiska landsbygdsborna. Men bönderna har ingen makt, de är närmast fullständigt marginaliserade och åtskilda från varandra, så det spelar liten roll om de protesterar. Deras enda vapen är att de producerar jordbruksprodukterna som blir mat. Om de strejkar genom att producera produkter endast till den egna byn så kan polisen och militären gå in och ta ifrån bönderna det lilla spannmål de har, och det vet bönderna så den situationen kommer aldrig att uppstå. Ska det bli en ungarlsrevolution så är den tvungen att uppstå i städerna, åtminstone så länge som bönderna inte är uppkopplade till nätet. Men det är jordbruksarbetarna som betalar det huvudsakliga priset i förlust av kvinnor, av vilka många beger sig till städerna. Det finns en risk att Kina blir mer imperialistiskt och att den nationella stoltheten ökar från dagens spirande nationalistiska nivå vilket kan leda till ett erövrings- och råvarukrig. Då blir OPEC-länderna i mellanöstern kanske ett av Kinas första erövringsmål. Men om Kina blir mer självförsörjande på energi, vilket jag hoppas, kan deras känsla av utsatthet minska. Kina beräknas ha världens största gasreserver, även om den lilla vattentillgången i Kina är en begränsande faktor för den nya tekniken. USA stöder klokt nog kineserna i deras strävan att öka sin egen energiutvinning. De kinesiska kustområdena bidrar (nov. 2014) till 60 procent av landets bruttonationalprodukt, men kustområdena utgör endast 13 procent av landets landareal. Kineserna bygger havsvallar längs kusten. På så sätt kan områden som normalt ligger under vatten torrläggas och byggas på.

LIGNET (CIA:s publiksida) rapporterade den 1 juli 2013 att Kina för andra gången på 3 år har slagit USA i kapprustningslöpet om att utveckla världens snabbaste superdator. Den nya kinesiska superdatorn är dubbelt så

snabb som den amerikanska och den är lätt den snabbaste i världen, enligt LIGNET. Kinas cyberkrigsförmåga bedöms i USA (2015) som formidabel.

§

Vad har då framtiden i sitt sköte? Kina är världens näst största ekonomi. Kina, som är ett hybridsystem, delvis kommunistiskt och delvis superkapitalistiskt, har numera ersatt USA som Asiens största handelspartner. CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 estimerade att Kinas försvarsbudget 2016 låg på 1,9 procent av GDP. Men Kina publicerar inte öppet dokument som beskriver landets militära doktrin eller strategi. Kina sägs dock inte göra någon större hemlighet av vilka nya system och plattformar som produceras. Jag kan föreställa mig att Kina kommer att fortsätta sin ekonomiska tillväxt, utveckla sin välfärd och höja levnadsstandarden för allt fler kinesiska medborgare. Vi kan då hamna i en situation där;

- A) Västmakterna och Kina kommer att hamna i konflikt och med bl.a. väpnade medel slåss om handelsleder och råvarutillgångar och oljan från arabvärlden och Afrika. I så fall så kommer kolonialismen att öka på ett eller annat sätt och arabvärlden och Afrika kommer att bli förlorare. I nuläget är detta scenarie osannolikt så länge Kina är beroende av genomfart med olja och jordbruksprodukter genom det för Kina känsliga Malackasundet, för sin råvaruslukande industri och sin fordonspark och sin matkrävande befolkning. Kina kontrollerar knappt sin egen bakgård, Sydkinesiska havet. Kinas militära materielpark är idag uppskattningsvis numerärt bara en femtedel av USA:s, och Kinas flotta kan inte mäta sig med USA:s på en 20-30 år. Kina har bara ett hangarfartyg, men de har ett starkt men till stora delar omodernt ubåtsvapen inklusive 7 kärnvapenbestyckade ubåtar (2012).
- B) Västmakterna kommer att göra allt för att sockra de ekonomiska buden för Afrikas råvaror, och göra allt för att övertyga dem om att de ska låta just vår sida göra investeringar i olika länder och att de ska sälja produkterna till just vår sida. Kina kommer att göra samma sak. I så fall så kommer den tredje världen att få större inflytande. Beroende på hur scenariet utvecklar sig så kan det vara till vår fördel alt. till vår nackdel att Kina satsat på jordbruksproduktion i Afrika.

- C) Västmakterna och Kina hamnar så småningom i ett kallt krig med någorlunda civiliserade konkurrensförhållanden där Afrika och arabvärlden inte får alltför mycket att säga till om.

Välj själva vilket alternativ som ni föredrar och agera sedan därefter. Det finns ingenting som utesluter att B följer på C följer på A, eller vilken annan kombination av dessa tre alternativ som helst. Jag blandar inte in Ryssland i kompotten för att inte komplicera det för mycket, men sannolikt är att Kina och Ryssland kommer att ingå en djupare ohelig allians, för så är det ju redan idag. Kina har elektronisk högteknologi och Ryssland har råvarutillgångar och naturresurser, det är det perfekta "*resonemangsäktenskapet*" för att använda Karlis Neretnieks ord. Som tur är så skiljer sig Västerländsk och kinesisk omoral åt, så att kineserna gör affärer med moraliskt korrupta länder i Afrika under tiden som Västerlandet fördömer det, om vi mäktar med det. Samtidigt så gör Västmakterna affärer med moraliskt korrupta arabländer och beväpnar även dessa länder till tänderna på köpet. Men vilka krigsmöjligheter står då till buds för Kina om alternativ A blir förhärskande? Det finns två alternativ som jag ser det, och bägge kräver en stark kinesisk flotta och kontroll över Sydkinesiska havet;

- 1) Kina bygger eller investerar i, från Öster till Väster, hamnen Tanjung Priok i Jakarta Indonesien, och Port Klang, Penang samt Tanjung Pelepas i Malackasundet i Malaysia. Utfartsleden går sedan vidare ut mot Indiska Oceanen till Hambantota på ön Sri Lanka utanför Indiens Sydkust. I Hambantota ligger ännu ett hamnområde som Kina har köpt. Kina måste i dagsläget för att kunna hota Västvärlden kontrollera det vältrafikerade Malackasundet mellan östaten Sumatra Nordväst om Australien och halvön Malaysia, där 40 procent av världshandeln, och 80 procent av Kinas oljeimport går igenom. Men även 100 procent av Japans och 90 procent av Sydkoreas oljeimport går igenom Malackasundet. Kina kan om de kontrollerar nämnda hav och sund och har militära baser i Gwadar, kolonisera valda afrikanska länder och utöva skadligt inflytande på sina ostasiatiska grannar, på afrikanska råvarunationer, på oljestaterna i mellanöstern och på Europa och USA. Om det behövs kan de angripa Europeiska intressen via sundet vid Djibouti mellan Adenviken och Röda havet vid Afrikas horn samt vidare genom Suezkanalen, men de måste då kunna disponera Djibouti med

ensamrätt bland stormakterna. Malackasundet är kort sagt nyckeln till världsherravälde och det är USA som ännu har övertaget. Olja för 1 miljard dollar passerar varje dag Hormuzsundet vid Persiska viken. 85 procent av den oljan går till Asien, 8 procent går till Europa och 7 procent går till USA m.fl. Det är på grund av det strategiska Malackasundet, Sundasundet och Lomboksundet som USA har en expeditionär trupp på 1 250 Marinkårssoldater i den lilla staden Darwin i Northern Territory Australien. USA har länge haft en Marinkårsstyrka i Darwin, som var tänkt att förstärkas kraftigt enligt ett beslut av Obama. Förmodligen om kineserna angriper Europa i ett hunnern Attila likt kvinnoerövringsfälttåg så sker det först med kryssningsrobotangrepp från skenbart civila eller militära fartyg mot militära mål och sedan genom en landsättning upp via Grekland-Bulgarien-Rumänien och på räls genom Grekland-Serbien-Ungern in i Centraleuropa.

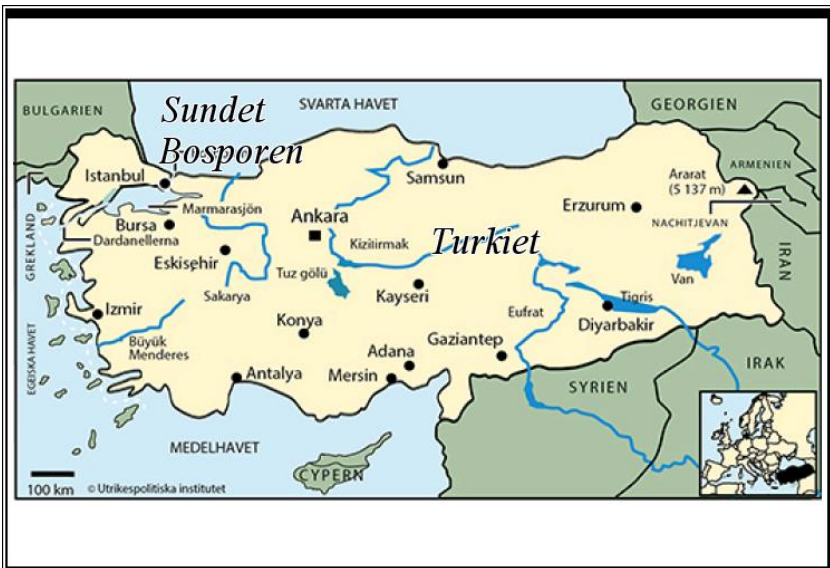
- 2) I följande alternativ måste Kina fortfarande säkra Malackasundet och hålla Australien och Nya Zeeland i schack alt. invadera hamnstäder, för att hålla sina sjöfartsleder mot Mellanöstern och Afrika öppna samtidigt som de håller amerikanarnas 3:rd fleet i Kalifornien, Washington och Hawaii och den mindre 7:th fleet i Apra Harbor Guam och i Yokosuka Japan borta från att ladda upp i Stilla havet. Kina angriper och slår först ut den amerikanska expeditionära Marinkåren i Australien och huvuddelen av USA:s flotta i hamn i Stilla havet, USA:s bas i Djibouti på Afrikas horn, marinbasen på den lilla ön Diego Garcia i Indiska Oceanen samt 5:th fleet vid Persiska viken, lämnandes möjligheter öppna för dem själva att kontrollera valda delar av Afrika och Persiska viken samtidigt som de ger Europa en utväg att hålla sig utanför kriget genom att avgränsa det kinesiska inflytandet och tillgångarna i råvaruländerna i Afrika, men framförallt lämna oljeländerna i Nordafrika fria så att dessa kan sälja eller byta olja mot vapen med européerna. Detta scenarie är mindre troligt på grund av USA:s nukleära övertag.

Kina hade krav på ett 35 års leasingavtal med Grekland på hamnen i Pireus, om de skulle hjälpa grekerna genom att köpa statsobligationer. Hamnen har nu införlivats under kinesiskt förmynderi. Hamnstaden Pireus ligger väl skyddat i den Grekiska arkipelagen i mycket nära anknytning till huvudstaden Aten. Så ni vet vad som väntar er greker! Kineserna måste

kontrollera den strategiskt viktiga västra porten till Medelhavet. Samt kanske gör de en uppmarsch på Italiens fot eller åtminstone tar Sicilien, Malta och slår ut flottbasen i Tarantogulfen på Italiens fotvalv i ett första steg för att sedan landstiga i kustområdena vid Slovenien, eller landsätta förband i Sloveniens huvudstad Trieste i Triestebukten i norra Adriatiska havet. Alla tillgängliga hamnar kommer att användas. Sedan följer en uppmarsch till Centraleuropa genom Österrike. De försöker säkert avskräcka USA från att ingripa, och kanske kan de till och med köpa USA genom att avgränsa sitt inflytande i de oljeutvinnande länderna i Nordafrika. Kineserna måste initialt sänka huvuddelen av Frankrikes och Storbritanniens strategiska ubåtar redan i hamn om möjligt. Kineserna behöver dessutom överbygga de logistiskt gigantiska distanserna om de vill kontrollera den västra porten till Medelhavet. Detta problem försöker de lösa genom nyliga investeringar i Spanien och Portugal (2017). Det är möjligt att åstadkomma, men de kinesiskkontrollerade hamnarna dvs. logistiknoderna blir då tacksamma måltavlor. Därför så är hela scenariet ett vågspel. Vi kan således vänta oss ett kinesiskt överraskningsangrepp och utplacering av sjömålsrobotar och luftvärnssystem på den brittiska basen i Gibraltar för att ta kontroll över Gibraltar sund.

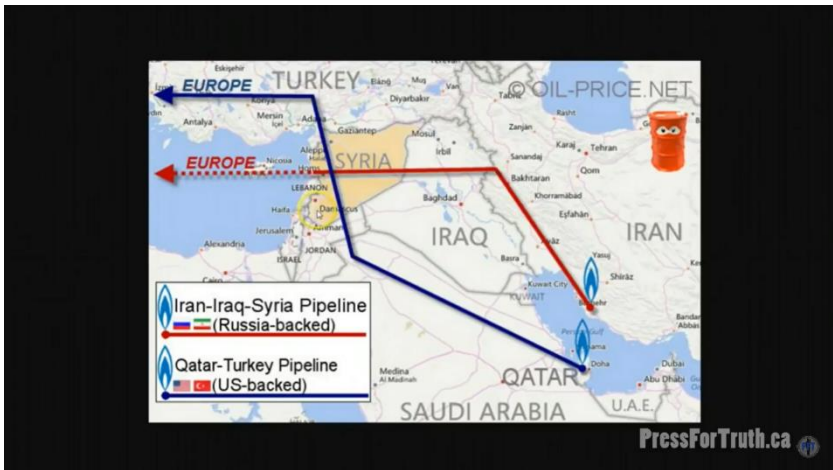
Kina kommer inte att angripa Europa landvägen med markstyrkor på någon rutt det närmsta decenniet. Indien och Pakistan står i vägen för kineserna, så de kan inte med en armé tilltvinga sig tillträde till Europa den södra vägen. Men för att ha råd att angripa Europa landvägen så behöver Kina först få normala handelsrelationer med Indien och Pakistan. Det försöker Kreml att motverka. Därför planerar Kineserna nya rutter som ska knyta samman Peking med Pakistan och Indien via Kazakstan i norr. Det ideala sättet för kineserna att ta sig landvägen direkt till Europa vore via Kazakstan-Uzbekistan-Turkmenistan och sedan Iran och Turkiet. Skulle de ta den möjliga ruten norröver genom Kazakstan och Ryssland eller Väster om Kaspiska havet via Iran, då måste Ryssland låta kineserna passera förbi antingen Volgograd, eller direkt genom oljefälten i Kaukasus i ett läge där oljan i Kaukasus i så fall blir avskuren av kineserna. Om kineserna förbikopplar Ryssland så måste de slutligen över ett smalt sund kallat *Bosporen* i Istanbul Turkiet innan de når Europa, vilket är långt ifrån idealt vare sig det är tänkt att ske via de tre broarna eller via färjor eller både bro och färjor. Tågtunneln kräver kontroll över energinätet, det är inte bara att lasta på stridsfordon på ett tåg. Men Kinas möjligheter att invadera delar av Europa i ett hunnern Attila likt kvinnoerövringsfälttåg kan förändras till

Kinas favör om Kina kontrollerar Malackasundet och gärna Balabacsundet, Makassarsundet, Mindorosundet, Lomboksundet och Sundasundet. I synnerhet som de redan har tillgång till hamnen i Hambantota på Sri Lanka utanför Indiens sydöstra kust och bygger militärbaser i Gwadar i Pakistan samt har en bas i Djibouti på Afrikas horn. Kina har byggt en järnväg från Djibouti till Addis Abeba i centrala Etiopien. Den järnvägslinjen kan ha, eller är av logistisk nytta. En helt ny järnväg ska byggas mellan Budapest i Ungern och Belgrad i Serbien, som ansluter till en redan existerande järnväg mellan Belgrad och hamnstaden Pireus nära Aten i Grekland, en hamn som kineserna redan driver i egen regi. Dock så måste kineserna invadera Gibraltar överraskande först, och deployera luftvärnssystem och sjömålsrobotar där, innan de kan försöka sig på en invasion av Europas inland från Medelhavet, vilket torde bli tämligen enkelt med tanke på att britterna normalt saknar kvalificerade och relevanta förband i Gibraltar. Ett framskjutet angrepp på Gibraltar blir triggern som avslöjar att ett storkrig satts igång. Därför bör man vara vaken på när kinesiska hangarfartyg och andra örlogsfartyg besöker framförallt spanska och portugisiska hamnar, särskilt i kombination med förment civila kinesiska fartyg.

Tåg tunneln under sundet Bosporen tror jag inte mycket på initialt vid ett invasionsscenario. Kineserna vet heller ingenting om brons eller färjornas kapacitet ännu. Hela företaget skulle bli en blind operation med en gigantisk och lång logistikkedja som skulle bli väldigt sårbar. Men om de lyckas etablera det nya kinesiska sidenvägsprojektet *"Silk Road Economic Belt"* i framtiden, så kanske de kan lyckas med ett invasionsscenario landvägen.

Ryssland och USA är primärt aktiva i Syrien på grund av planerade gasrörledningar, och olje- och gasfyndigheter som israelerna har prospekterat. Bilden nedan visar två föreslagna gasledningar och en gul cirkel som markerar oljefynd, som förväntas överstiga dem i Saudi-Arabien. Fyndet ligger vid de av Israel ockuperade Golanhöjderna på gränsen mot Syrien.

Gasledningen mellan Qatar (se bilden ovan) och Turkiet vidare in i Europa var ett förslag från Qatar i 2009 om att ansluta en gasledning till den befintliga *"Nabucco pipeline"*, som går mellan Iran-Turkiet respektive Baku-Turkiet fram till Europa, för att förse Turkiet och Europa med gas. En tänkt rutt gick genom Saudi-Arabien-Jordan-Syrien och en annan rutt gick genom Saudi-Arabien-Kuwait-Irak. Syrien vände sig emot förslaget från Qatar med motiveringen att Syrien ville *"försvara sin ryska allierade, som är Europas främsta leverantör av naturgas"*. Den ryskt föredragna gasledningen (se bilden) vars rutt går mellan Iran-Irak-Syrien-Libanon och ut i Medelhavet har

måhända större sannolikhet att verkställas. Men får Ryssland välja blir inte heller den lagd. Det är intressant att Libanon är tänkt att vara ett av transitoländerna för gasen från Iran. Det landet hade lätt kunnat kringgås.

Olje- och gasfynden vid Golanhöjderna (se gul ring i bilden ovan) har av Netanyahus regering tillerkänts och är tänkt att exploateras av ett företag som kallar sig för Genie Oil and Gas. Oljefynden, som upptäcktes 2015, ligger inom en 246 kvadratkilometer stor yta vid södra Golanhöjderna. Genie Oil and Gas har tunga namn som f.d. försvarsministern Dick Cheney, den brittiska bankiren Jacob Rothschild, f.d. CIA-chefen James Woolsey och mediemogulen Rupert Murdoch, i sin Strategic Advisory Board, en styrelse ledd av grundaren till företaget – oljemagnaten Howard Jonas. Howard Jonas sitter själv på tio miljarder fat olja i USA och fyrtio miljarder fat olja i Israel. Dessutom finns det väldiga gasfyndigheter i vattnen utanför Israel på 1 500 meters djup som förväntas kunna exploateras med start 2019 och förse Israel med gas i 40 år framöver. Brexitvalet ägde rum i juni 2016 vid en tid när Barrack Obama fortfarande var president och före det amerikanska presidentvalet samma år. Det var defacto Obama som banade vägen för Brexit, inte David Cameron, Theresa May eller Donald Trump! David Cameron var i slutet av sin politiska karriärs höjdpunkt och Theresa May var på väg att ersätta Cameron som Premiärminister vid tiden för Brexitvalet. Obama gjorde det han gjorde just på grund av oljan vid Golanhöjderna och i Uganda för att han ansåg att USA bara kan ta med sig ett land i Europa, deras främsta allierade, Storbritannien, ombord på livbåten. Det var Obamas avskedspresent till Fastlandseuropa. *"Ni kan klara er bäst ni vill!"*, sade han inte, men han menade det. Trump fick bara frågan landandes i sitt knä av den skrupelfria Obama, men var inte sen med att *'go along with it'*, helt utan några moraliska betänkligheter. USA och Storbritannien har fört resten av Europa bakom ljuset. Jag tror inte att Israel som stat har varit delaktiga i komplotten även om de har varit inblandade i affären. Även om en brittisk jude, Jacob Rothschild, sitter i styrelsen och är en finansär för Genie Oil and Gas så betyder inte det att hela Israel är inblandat i den här komplotten, det vore oärligt att påstå något sådant. Israel vet att de måste följa Guds vilja för att överleva som nation i sin lilla del av världen. De kan inte göra någonting åt det ändå, de har nog med att försöka överleva som stat själva. Denna anglosaxiska strategi gör att vi vet att Amerika är slut som Gudsstat. *"America takes care of their own!"* och detta ligger inte i Israels intresse. Israel är snarare en ofrivillig passagerare i en trafikdrulles vådafärd. Allt Israel som passagerare kan göra är att göra föraren uppmärksam på de faror

som dyker upp under färden och försöka leda in föraren längs den säkraste framfartsvägen för såväl förare som passagerare som för övriga trafikanter.

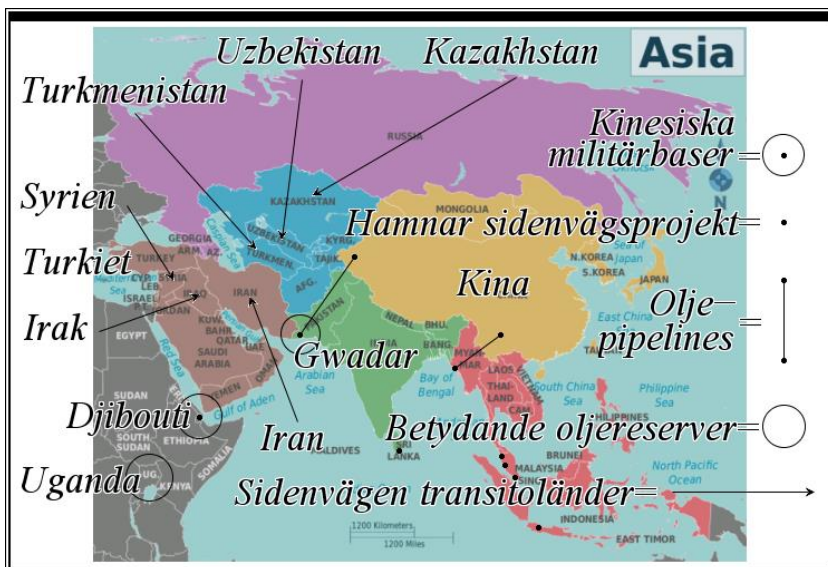
Ny eller moderniserad och utbyggd kinesisk järnvägssträckning på bilden nedan. Blir det på grund av bergsområden problem att ansluta järnvägssträckningen, till den redan befintliga järnvägen som sträcker sig söder om Kaspiska havet från öster till väster genom Iran och in i centrala Turkiet och Ankara och vidare mot Istanbul? Det finns ingenting som tyder på det. Oljan från Baku måste kunna nå vidare, annars vore det ingen mening med att bygga en järnvägslinje från Baku till Turkiet. Men oljan kommer inte på järnvägsräls. Det finns befintliga oljerörsledningar från Baku till Istanbul via Georgien och från Baku till Turkiets sydöstra kustområde via Georgien. Ryssland är delvis närvarande i Syriens västra kustområde söder om Turkiet, med en flottbas i Tartus med S-400 och S-300 luftvärnssystem och en flygbas med luftvärn i Latakia knappt 100 km norr om Tartus, p.g.av dessa oljerör genom Turkiet och järnvägslinjen som ser ut att sluta obestämt vartåt den skall dras därefter enligt bilden nedan på det Kaspiska området. Det finns också 40 000 ryska medborgare i Syrien vars närvaro inte ska förringas när Ryssland genomför sina storstrategiplaner och försöker obstruera andras. Ryssland är numera (2018) fångade i spelet. Kina vill bygga ut oljerörsledningarna till Turkiets sydöstra kustområde, Ryssland vill det sannolikt inte så länge Kina även aspirerar på att bygga ut "*Silk Road Economic Belt*" till lands mot Europa och genom detta hotar Rysslands södra front. Ryssland är således beroende av kappvänderstaten Turkiet och att Beijing inte har dem i sin ficka, och de har bl.a. därför inlett förhandlingar med Turkiet om en försäljning av S-400 Triumf till landet. Turkiet har redan gjort en förskottsinsbetalning och hoppas på leverans före 2019. Frågan diskuteras enligt vad Kreml-rådgivaren Vladimir Kozhin sade till den ryska nyhetsbyrån TASS i september 2017. Den ryska ledningen tvingas ofta att koncentrera resurser, förberedelser och ansträngningar till den södra och östra gränsen. Många gånger är den av militärekonomisk art. Dessa spelplaner är primärt mycket viktigare för Rysslands säkerhet än vad Östersjöfrågan är. Mycket av deras strategi i nordväst är en lyx de ibland kan ägna sig åt.

Azerbajdzjan, Georgien och Turkiet lägger alltså en 826 km lång järnvägsförbindelse på sina territorier rapporteras det i november 2017. Frågan är om kineserna vill eller tänker lösa frågan med hur de ska komma över eller under den 300 km långa sträckningen över Kaspiska havet. Att färdas 300 km över Kaspiska havet från Turkmenistan till det oljerika Baku med fartyg är en realistisk lösning. Förmodligen ser de också en lösning med en befintlig järnvägssträckning söder om Kaspiska havet i Iran. Jag tror inte att Ryssland är glada över de här planerna eftersom inflyttandet över det oljerika Baku glider över till Kinas planhalva. Det nödgade ryska intresset kommer nog till del att förskjutas söderut och mot Kina den närmsta framtiden. Men i S:t Petersburg och i Kaliningrad kommer Rysslands planer att tuffa på som vanligt. Det är listigt gjort av kineserna att få Azerbajdzjan, Georgien och Turkiet att investera i Kinas planer för Europa. Men den här järnvägsförbindelsen är bara en av alla rännilar till lands och till havs som tillsammans utgör det moderna kinesiska Sidenvägsprojektet "*Silk Road Economic Belt*". Bit för bit och under obskyritet bygger de målmedvetet på

det logistiska delvis civila projektet och delvis militära projektet. Sidenvägen blir det största logistiska projektet genom tiderna, som kräver en väl utbyggd infrastruktur, projekteringar och investeringar i transitoländerna.

Problemet med sidenvägsprojektet är inte i första hand att det saknas bra vägar. Det är skapandet och underhållet av infrastruktur som tankstationer, servicestationer, kraftstationer, dricksvatten, jordbruksproduktion och matproduktion längs med sidenvägen som utmaningen ligger i. Det blir svårt att åstadkomma ett underhållsstöd till hela arméer. Öknar måste korsas och elverk kräver bränsle, kärnkraftverk kräver vatten, soldater kräver dricksvatten. Kanske så måste man vissa sträckor förbikoppla en järnväg med en vanlig väg där de transporterade fordonen förflyttar sig för egen maskin. Men de kan också dra vattenrör till kylningen i kärnkraftverk. Inte ens på en flerspårig järnväg kan man på kort tid transportera så många stridsfordon som hade behövts. Bogserfordon, dricksvatten, bränsle, däck, servicepersonal, reservdelar och rullande verkstäder till lastbilar kommer att kräva en stor del av utrymmet i tågen. I Iran saknas det inte olja men väl raffinaderier, vilket gör att diesel ransoneras och förbehålls iranska lastbilschaufförer. Kineserna måste bygga upp infrastruktur, skapa möjlighet för utläggning av olje- och gaspipelines, djurhållning, jordbruksprojekt och bevattningsprojekt i sidenvägens transitoländer. Det kräver ännu mer bränsle och tillgångar till färskvatten. Lokomotiv kräver nog relativt flack mark om de ska orka dra långa och tunga tåg fullastade med stridsvagnar och bränsle. Med detta sagt så är världens högst belägna järnvägssträckning kinesisk och går över begskedjan Kunlun Shan på 3 000-5 000 m höjd över havet. Den kallas Qingzang-järnvägen. Det kan tänkas att en järnvägssträckning om den inte dras över eller genom berg, går från inre Mongoliet (*tillhör Kina*) till Gansu till uigurernas land Xinjiang, in i Kazakstan, Uzbekistan och Turkmenistan söderut, via södra Iran längs kusten vid Persiska viken och vidare Nordväst genom Irak och Syrien och södra Turkiet. Södra Turkiet blir i ett krig den sårbaraste sträckan, som kräver kontroll över östra Medelhavet. Från Beijing till Istanbul är tågsträckan >14 000 km landvägen som jag beskriver här ovan. Men kineserna måste kanske slå minst ett hål i kinesiska muren, som egentligen är flera murar från olika tidsepoker och som står på Unescos världsarvslista.

Kina planerar infrastrukturella satsningar med en järnväg, en landsväg och oljerörsledningar mellan Hamnstaderna Gwadar i sydvästra Pakistan och Kashgar i västra Kina, eller bygger dem redan. Det låter helt logiskt. Det som i så fall kausalt kommer att följa på det är att Kina färdigställer hamnen i Gwadar för deras örlogsfartyg/handelsflotta i södra Pakistan vid Arabiska havet och en militär flygplats, om de får tillstånd till det av Pakistan. Enligt Financial Times elektroniska utgåva i maj 2011, så har Pakistans försvarsminister begärt av Kina att de ska bygga en militär bas för Gwadars hamn. I Uganda 1 200 km sydväst om Djibouti finns gigantiska oljereserver. Det behöver väl inte sägas att stormakterna kämpar hårt om dessa oljereserver som uppskattas överstiga OPEC-ländernas samlade oljereserver.

Kina leder även förhandlingar med den lilla staten Djibouti vid Afrikas horn, om att bygga en kinesisk militärbas där.³² Det ligger ett amerikanskt marinkårsregemente i Camp Lemonnier i det lilla landet som inte är större än

³² Djibouti tjänar redan som bas för ett antal främmande makter, bl.a. för franska flottan och Främlingslegionen. Just nu (2015) i Djibouti bygger Japan sin första utlandsbas sedan andra världskriget.

två Skåne. Det är också där som amerikanerna baserar sina bestyckade drönare, dvs. UCAV:er vilka opererar över det alQaida-infesterade Jemen. Camp Lemonnier är ett center för omkring 6 drönar- och övervakningsbaser som sträcker sig rakt igenom från Väst till Ost och symboliskt delar norra Afrika från södra Afrika. På grund av sitt strategiska läge tjänar Camp Lemonnier som ett nav för hangarfartyg och flygoperationer i Gulfregionen. Det finns omkring 4 000 amerikanska soldater i Djibouti.

Kinesiska baser i Gwadar och Djibouti är en möjlighet för Kina att få ett militärt inflytande över oljekommersen i Persiska viken m.m. och därmed ett ekonomiskt inflytande över USA och Europa. Det är ett effektivt och hotfullt sätt, en potentiell game changer.

Kinas president Xi Jinping besökte Pakistan i april 2015. Flera formella besök mellan Kina och Pakistan har ägt rum de senaste åren. Xi Jinping väntades under sitt besök annonsera omfattande kinesiska strategiska infrastrukturinvesteringar i Pakistan. 46 miljarder dollar, så mycket väntas de planerade kinesiska investeringarna i Pakistan uppgå till. Det främsta syftet med investeringarna sades vara att skapa vad som kallas för en kinesisk-pakistansk ekonomisk korridor. Det ska bli ett nätverk av vägar, järnvägar och oljeledning mellan de båda länderna. Korridoren sträcker sig runt 300 mil, från västra Kina ned in i Pakistan.

Idag går huvuddelen av all Kinas handel och oljeimport igenom Malackasundet och Peking fruktar att USA:s flotta vid händelse av en konflikt enkelt kan utföra en fjärrblockad av *”chokepointsen”* Malackasundet, Sundasundet och Lomboksundet och därmed utdela ett hårt slag mot Kinas ekonomi. Man skulle kunna åstadkomma denna fjärrblockad med 16 mindre militära fartyg, plus understöd och rotationer, har någon räknat ut. I verkligheten kräver en fjärrblockad relativt omfattande insatser för att genomsöka fartyg och ta hand om de fartyg som beslagtogs m.m. Men praxis och regelverk är väl etablerade av Royal Navy i förfluten tid.

Investeringarna i Pakistan är en central del i en större kinesisk strategi för att öka Kinas inflytande runt om i Asien. USA, och kanske framförallt Indien, betraktar de kinesiska investeringarna med stor skepsis. De planerade kinesiska investeringarna i Pakistan är betydligt större än de amerikanska investeringarna i landet. Närmare band mellan Kina och Pakistan är heller inget som välkomnas av den strategiska antagonisten Indien. Men i Pakistan är tongångarna positiva. Det fattiga landet är i stort behov av investeringar inom den eftersatta infrastrukturen. Regeringen i Islamabad hoppas att de kinesiska projekten kan bidra till att förvandla Pakistan till ett regionalt ekonomiskt center. Hamnstaden Gwadar ligger nära Hormuzsundet mellan

Omanviken och Persiska viken. Men amerikanerna har flygbaser i Kuwait (*en halvamerikansk sådan*), Qatar och Förenade Arabemiraten och en hamn i Bahrain, alla i Persiska viken. Två av de amerikanska flygbaserna ligger t.o.m. alldeles invid Hormuzsundet i Förenade Arabemiraten.

I Myanmar (Burma) öster om Indien opererar kineserna Kyaukpyu-hamnen. Enligt IDSA – Institute for Defence Studies and Analyses, bygger kineserna en 982 km lång oljerörsledning från hamnen till Kunming, som är huvudstad i Yunnan provinsen i södra Kina. En motorväg kommer byggas längs med denna rörledning för att sammankoppla hamnen med Kina och järnvägar kommer att knytas samman. Rörledningen kortar sträckan med 1,200 km genom att sidokoppla den normala fartygsrutten genom Malackasundet, för åtminstone en del av Kinas oljebehov.

Bangladesh i djupet av Bengaliska viken vid östra Indien skrev tillsammans med Kina i mars och juni 2010 under flera samarbetsöverenskommelser och ekonomiska överenskommelser, inkluderat bygget av en nukleär reaktor för att möta energiutmaningarna. Kina säljer också modern militär utrustning till Bangladesh, istället för de andrahandsvapen och den omoderna teknologi som Västmakterna försett dem med.

På den stora ön Sri Lanka utanför Indiens sydöstra kust, byggdes i juli 2011 den första delen av Hambantota hamn av det kinesiska företaget Harbour Engineering Company med ett kinesiskt 425 miljonerdollarslån, enligt PortCalls Asia. Hambantota är bara en av fyra hamnar som byggs eller upptraderas. Kina spelade en stor roll både militärt när de försåg Sri Lankas regeringsstyrkor med militär utrustning som blev avgörande för att slå ned de Tamilska Tigrarnas uppror på ön, och politiskt när de stöttade internationella organisationer för att motverka ihärdiga anklagelser om regeringens brott mot de mänskliga rättigheterna. Den lilla staten Sri Lanka kommer väl överens med Pakistan.

Dispyten mellan Indien och Pakistan har fått pakistanierna att inleda nära band med kineserna för att erhålla militärt stöd. Ett stärkt Pakistan kan få Indien att inta en defensiv hållning i händelse av ett krig mot Kina om territoriella anspråk, eftersom om Pakistan är allierad med Kina så kommer Indien att befinna sig i en svår sits med två fiender och tusentals kilometer militariserad gräns. Enligt en artikel i Reuters digitala utgåva i januari 2012

var Kina en viktig leverantör av teknologi och utrustning till Pakistan. På 1980 och 1990-talen försåg Kina Pakistan med kunskap så att Pakistan skulle kunna utveckla kärnvapen, och kineserna försåg även pakistanierna med ballistiska vapenbärare med kort räckvidd 1992. Kineserna byggde även en anläggning för att producera denna typ av vapen nära staden Rawalpindi. 2004 hjälpte kineserna Pakistan att bygga två nukleära reaktorer i Punjab-provinsen, och mer nyligen har Kina haft planer på att bygga ytterligare två reaktorer vid samma konstruktionsplats.

Varken på den indiska eller den pakistanska sidan har det gjorts några försök att lösa frågan politiskt. Istället så har Indien i april 2012 utvecklat och sjösatt sin första långräckviddiga ballistiska kärnvapenbärare som kan nå mål på ett avstånd av 5 000 km inkluderande mål varsohelst på kinesiskt territorium. Detta gör Indien till en medlem av en mycket selektiv klubb länder som äger interkontinentala ballistiska robotar tillsammans med USA, Ryssland, Kina, Storbritannien och Frankrike.

Källor; **Raimundo Oliveira, Social and Political Scientist, samt SR;Ekot den 20 april 2015.** Modifierat av författaren.

Uppdatering; CIA:s LIGNET rapporterar den 24 oktober 2013: *Russia, China Outmaneuver America in Its Own Backyard*

China and Russia appear to be taking advantage of U.S. foreign policy distractions to set up shop in America's backyard. Resource-rich Latin America is proving to be an irresistible opportunity for Beijing and Moscow, which are keen to expand their business portfolios while indirectly challenging the United States within its sphere of influence.

Det är ett regelrätt ekonomiskt krig som pågår nu mellan USA och Kina, och Ryssland har gett sig in i spelet trots att insatserna är höga. USA kommer inte att ha råd att hålla Japan och Sydkorea på halster.

Generalmajor Berndt Grundevik uttrycker sig om läget i Stilla havet i oktober 2014 (*artikeln drogs tillbaka så fort den hade lagts ut på KKrVA:s hemsida*):

Kinas ekonomiska utveckling de senaste 20 åren har få historiska paralleller. En årlig BNP tillväxt om cirka 10 % har varit en uttalad målsättning. Detta i en region som säkerhetspolitiskt är ytterst komplex med många aktörer som uppvisar motstridiga strategiska intressen men med det gemensamt att de

satsar starkt på militära rustningar.

Nästan varje vecka rapporteras om incidenter till havs mellan Kina och grannländerna Japan, Vietnam, Filippinerna och Malaysia rörande ett antal klippöar i Syd kinesiska sjön. Vid flera tillfällen har mindre fartyg ur kinesiska flottan varit inblandade i konfrontationer med fartyg från grannländerna och USA.

USA:s sjunde flotta med baser i Japan och Sydkorea, har sedan andra världskriget opererat i farvatten som kan betecknas som kinesiskt intresseområde. President Obamas ”Stilla havs-doktrin” från 2012, innebärande en satsning på marina resurser i stilla havet, visar tydligt på regionens betydelse inte minst ur ett världshandelsperspektiv.

Den mer än 60 år långa konflikten mellan Nord- och Sydkorea och den uttalade ambitionen från Nordkorea att utveckla kärnvapen skapar osäkerhet för Kina. Nordkorea är en ytterligt svårbedömbare granne som skapar omfattande politisk oro i regionen. En säkerhetspolitisk temperaturhöjning bedöms omedelbart slå mot Kinas handel och ekonomiska tillväxt vilket också skulle skapa stora problem för landets inre stabilitet.

Till komplexiteten bidrar Ryssland och dess behov av säkra sjötransportleder i Stilla havet samt en minst sagt kylig relation mellan Japan och Sydkorea.

För att säkra den ekonomiska utvecklingen är det livsnödändigt för Kina att tillgodose importbehovet av bland annat olja, gas, kol och järnmalm. Utöver behovet av säkra sjöförbindelser för importprodukter så är det lika nödvändigt att ha säkrade dito för landets mycket omfattande export av varor.

Hangarfartyget Liaoning (det första i planen att bygga fyra) är ryskbyggt och har moderniserats i Kina. Fartyget genomför provtursverksamhet sedan 2012, och är ett exempel på den resursutbyggnad som regeringen i Peking anser nödvändig för att backa upp landet ekonomiska och därmed sammanhängande strategiska ambitionen.

Kina har världens näst största försvarsbudget efter USA. Utöver ambitionen att bygga hangarfartyg planeras också anskaffning av fler jagare och ubåtar (en del av dessa kommer att vara kärnkraftsdrivna). Efter 2020 bedöms den kinesiska flottan vara den största flottan i västra stilla havet. I tillägg utvecklas bl.a. kryssningsrobotar som kan användas mot fartyg och satelliter.

Kina satsar på att få tillgång till viktig infrastruktur utanför det egna territoriet. Ramree vid Burmas kust vid Indiska oceanen är ett exempel. Där finns en naturlig djuphavshamn. Därifrån leds en olje- och gasledning nära

300 mil in i Kina. På Sri Lanka har Kina fått i uppdrag att bygga en stor hamn och detsamma i Gwadar (vid infarten till Hormuzsundet) i västra Pakistan. Genom strävan att med egna resurser säkra sjöförbindelserna samt bygga viktig infrastruktur också utomlands, kan landet säkra sin energiimport och samtidigt öka sin handelsfrihet för export av varor.

Uppbyggnaden av flottan innebär att Kina utmanar USA i Stilla havet, och kopplat till råvaruintressen framträder en global ambition som kräver en förnyad säkerhetsstrategi. Några exempel:

- 80 procent av de kinesiska investeringarna i Australien avser gruvindustrin. Stora investeringar har också gjorts i Sydamerika.
- Efter Australien är Afrika söder om Sahara nu den näst största källan för import av mineraler för Kina.
- Nya avtal om olje- och gasleveranser har slutits med Ryssland.
- Kina utvinner olja i Sudan, oaktat ett ytterligt instabilt politiskt klimat i landet.
- I Mongoliet satsar Kina stort avseende utvinningen av kol.
- Burma har potential att i framtiden vara viktig för kinesisk gruvindustri.
- Avseende jordbruksproduktion har stora kinesiska investeringar gjorts i Brasilien, Australien, Argentina och Filippinerna.
- Kopplat till vårt eget närområde finns ett påtagligt kinesiskt intresse av att vara en aktör i den arktiska regionen kopplat till den potential som här finns för energiutvinning.

Säkerhetsbehovet och strävan efter ekonomisk utveckling går hand i hand och här ställer omvärlden krav på att Kina tar ett större internationellt ansvar för säkerhet och stabilitet. Kinas tidigare konsekventa hållning att inte blanda sig i andra länders inre angelägenheter behöver omprövas och tydligare beskrivas i en ny säkerhetsstrategi. Kinesisk FN trupp bland annat i Sudan, samt bidrag med marina resurser för att förhindra piratverksamhet i Adenviken är tecken som tyder på en större kinesisk vilja till internationellt ansvar. Samtidigt är för landets inre stabilitet fortsatt ekonomisk utveckling helt avgörande för att utjämna de klyftor som finns mellan de västra delarna av landet och den betydligt mer dynamiska kustregionen.

Relationen med Burma, Indonesien, Malaysia, Indien, Pakistan, Australien och Ryssland är prioriterade. Dessutom är råvaruproducerande länder i Afrika och Sydamerika högtintressanta för Kina att knyta tätare band med.

Behov finns av en tydlig inriktning avseende relationerna med Europa och USA. Dessutom finns tecken på att Kina vill utveckla kontakterna med Nya Zeeland. Kinas långsiktiga mål också kopplad till möjligheterna att på sikt skapa en "språngbräda" till ett ännu oexploaterat Antarktis.

Det är mot bakgrund av ökade globala ambitioner liksom säkrandet av sjöförbindelserna som de marina satsningarna ska ses. En näraliggande koppling har utbyggnaden av flygstridskrafterna i syfte att med större uthållighet kunna verka långt utanför kustområdena. Till den geografiskt mera näraliggande bilden hör den ökande risken för konfrontation i Kinesiska sjön/Syd kinesiska sjön mot bakgrund av pågående tvister om vem som äger vad av havsområden innehållande olje- och gas fyndigheter.

Armén är inte expeditionär och bedöms inte heller i framtiden utvecklas i en sådan inriktning, eftersom uppgiften att skydda gränserna och att vara en inrikes stabiliserande faktor är prioriterat. Dock bedöms armén utvecklas för att hantera ett större spektrum av kriser. Exempelvis så är skyddet mot terrorism samt förmågan att hantera civil oro på grund av sociala skillnader och olika etniska tillhörigheter några av de största inhemska utmaningarna.

Försvarsbudgetens storlek bedöms också fortsättningsvis öka för att Kina ska kunna genomföra den förmågeutveckling som krävs för att understödja landets långsiktiga strategiska ambitioner.

Källhänvisning; *Generalmajor och ledamot av KKrVA, Berndt Grundevik*

Eftersom den kinesiska armén inte är expeditionär så är ett invasionshot inte aktuellt under överskådlig framtid. Det enda som skulle kunna ändra på det faktumet är en ungarlsrevolution. Man bör inte röra om i grytan, men man bör behandla kinesiska män väl, dvs. håll fingrarna borta från deras kvinnor!

NATURTILLGÅNGAR I GRÄNSOMRÅDEN MELLAN RYSSLAND OCH KINA OCH LÄNGS SIDENVÄGARNAS TILL LANDS

Man har konstaterat att det finns sammanlagda råvarutillgångar under Kaspiska havet som är nästan dubbelt så stora som samtliga råvarutillgångar i hela USA. I Kurdistan finns det så kallade Taq taq-fältet som har ökat sin produktion av olja mer än hundrafalt från 2 000 fat olja om dagen sedan man upptäckt nya fyndigheter på 00-talet. På gränsen mellan Kazakstan och Ryssland finns det jättelika reserver på fältet Karachaganak, 42 biljoner kubikfot naturgas såväl som flytande naturgas samt råolja. I Turkmenistan

finns det gastillgångar på inte mindre än sjuhundra miljarder beräknade kubikfot i marken, den fjärde största fyndigheten i världen. Till detta kommer guldgruvor i Uzbekistan och Kirgizistan som är en del av Tian Shan-bältet. Dessa är de näst största guldfyndigheterna i världen efter bergåsen Witwatersrand i Sydafrika. Såväl Beryllium, Dysprosium och andra Rare Earth Element-metaller har hittats i Kazakstan. Dessa är viktiga vid tillverkning av mobiltelefoner, laptops och laddningsbara batterier samt Uran och Plutonium som är nödvändiga för kärnenergi och kärnstridsspetsar. I östra Ukraina mot gränsen till Ryssland i Donetskbäckenet, där det råder krigstillstånd, finns det koltillgångar med upp till omkring tio miljarder ton. U.S. Geological Service uppger att där finns 1,4 miljarder fat olja och 2,4 miljarder kubikfot naturgas utöver avsevärda mängder flytande naturgas. Även Ukrainas och södra Rysslands bördiga svarta matjord är eftertraktad. En icke-statlig organisation har kommit fram till att jord värd närmare en miljard dollar enbart i Ukraina grävs upp och säljs årligen. Missväxt och krig i Ukraina påverkar såväl priset på teknikprodukter, spannmål som oljan.

En utbyggd och befintlig järnvägslinje mellan Kina-Tyskland kommer snart att sträcka sig till Paris. Stora investeringar i dem transkontinentala järnvägslinjerna har öppnat för fraktrutter längs den mer än 11 000 km långa internationella järnvägen Iuxinous, som går från Kina till Duisburg i Tyskland. 800 m långa tåg har börjat transportera miljontals laptops, skor, kläder och andra konsumtionsvaror i den ena riktningen, och elektronik, bildelar och medicinsk utrustning i den andra på en resa som tar 16 dagar. Betydligt snabbare än sjövägen från kinesiska hamnar i Stilla havet. Källa; ***Sidenvägarna; av Peter Frankopan***

HUR SKULLE ETT DOMINANT KINA STYRA OCH STÄLLA I VÄRLDEN OM USA FÖRLORADE SIN HEGEMONI?

I litteraturens "*Simas metoder*" i boken Sun Zis krigskonst står att läsa vad man förmodligen kan förvänta sig av kineserna; *Regenten och ledaren för feodaltherrarna har sex sätt att styra feodaltherrarna på:*

Det första är att rangordna dem med hjälp av jordens fördelning. Det andra är att stilla dem med politiska åtgärder. Det tredje är att knyta dem till sig med ritualer och förtroende. Det fjärde är att glädja dem med kunskaper och förmåga. Det femte är att använda regionala dignitärer för att knyta dem samman. Det sjätte är att betvinga dem med vapen. Lika plågor och lika möjligheter förenar feodaltherrarna. Det mindre landet ska tjäna det större

för harmoni bland feodalherrarna.

Samla dem för att utfärda de nio förbuden.

- 1) Den som förödmjucar dem svagare eller inkräktar på den numerärt underlägsnes territorium ska utsättas för olyckor.***
- 2) Den som mördar dem dygdiga och skadar folket ska angripas.***
- 3) Den som våldför sig på den egna befolkningen och provocerar omgivningen ska stängas in.***
- 4) Den som låter åkermark förvildas och folket skingras ska få sitt territorium minskat.***
- 5) Den som satsar på försvar och inte underkastar sig ska anfallas.***
- 6) Den som mördar sina släktingar ska tillrättavisas.***
- 7) Den som skickar sina ledare i exil eller mördar honom ska förintas.***
- 8) Den som bryter mot reglerna eller hånar påbuden ska stängas av.***
- 9) Den vars styre har lett till kaos både innanför och utanför gränserna och till att odjur fritt vandrar omkring ska utplånas.***

Detta är gammal och offensiv kinesisk moral. Även om texten i första hand syftar på andra kinesiska feodalherrar så tror jag att man kan ana hur en möjlig kinesisk hegemoni kommer att förete sig för oss. Det låter som ordning och reda, men inte mycket frihet jämfört med under USA:s världsherravälde, så på så sätt blir det sämre för oss. Men vi får mindre att frukta. Jag föredrar definitivt amerikansk framför kinesisk hegemoni.

DEN STRATEGISKA RYMDKAPPLÖPNINGEN MELLAN USA OCH KINA

I en intressant skrift från *FOI informerar om, nr 4 2005* kan man läsa följande utdrag under *Rymdpolicy och den geopolitiska utvecklingen, USA-Kina*. Vid denna tid hade USA ingen beef med Ryssland.

”...Dessutom finns ett par avgörande säkerhets- och geopolitiska anledningar till amerikansk-kinesiska spänningar. Kina har länge varnat för att utplacering av vapensystem i rymden kommer att leda till en destabiliserande rustningsspiral på rymdområdet, och denna kinesiska attityd har hårdnat sedan USA sade upp ABM-avtalet 2001-02. USA planerar så vitt känt inte idag för att placera ut vapen i rymden, men alla former av robotförsvar kommer att i mycket hög utsträckning vara beroende av rymdsystem, främst i form av satelliter. Även om hotet från Kina inte var

huvudorsaken till att USA sade upp avtalet – vilket snarare orsakades av en strävan efter att skapa försvarssystem mot små till mycket små anfall med ballistiska missiler uppskjutna av terroristgrupper eller ”skurkstater” – fick det till följd att den begränsade kinesiska förmågan till kärnvapenavskräckning gentemot USA föreföll att hotas. Den totala mängden kinesiska kärnvapenbärande robotar torde fortfarande vara för stor för att fullständigt kunna slås ut av ett kommande ballistiskt robotförsvar i USA, men ett sådant försvar minskar under alla omständigheter kraften i den kinesiska avskräckningen mot USA.

*Vad värre är, ur ett kinesiskt perspektiv, är att traditionella motståndare som Japan sannolikt kommer att ingå mer eller mindre integrerat i det amerikanska robotförsvaret, vilket gör att den kinesiska förmågan till maktprojektion i närområdet minskar. Detsamma gäller Taiwan, som – även om man inte formellt kommer att ingå i ett amerikanskt missilförsvarssystem i Asien – blir avsevärt lättare att stödja militärt från amerikansk sida om ett utbyggt system av ryldbaserade sensorer övervakar de militära aktiviteterna på det kinesiska fastlandet. Taiwan-frågan är dessutom en extra drivkraft för Kina vad avser att skaffa sig en egen militär rydbförmåga. Med satellithjälp har man en relativt god chans att bekämpa t.ex. amerikanska hangarfartyg som uppträder till Taiwans försvar med robotar av olika slag, vilket skulle kunna göra det för kostsamt för USA att försvara ön i händelse av en konflikt Kina-Taiwan. **[En kinesisk robot finns idag för ändamålet, DF-21D med 1 770 km räckvidd, som med stödsystem har potential att diktera villkoren i regionen. En helt ny robot provskjuten i november 2017, kallad DF-17, har avsevärt längre räckvidd med en vapendel som i hypersonisk hastighet glidflyger den sista biten mot målet; Förf. anm.]***

Sammantaget har den geopolitiska utvecklingen fått kinesiska bedömare och beslutsfattare att a) konstatera att en militär konfrontation, eller i alla fall ett intensivt militärt konkurrensförhållande, med USA i det närmaste är ofrånkomligt, samt b) överväga – trots det egna motståndet på det retoriska planet – att utveckla rydbvapen, t.ex. antisatellitvapen av olika slag. Att rybden skulle kunna bli ett första slagfält i en militär konfrontation mellan USA och Kina är därför inte ett osannolikt scenario. Ett första anfall mot t.ex. det amerikanska, rydbaserade övervaknings- och kommunikationssystemet i Asien skulle på ett mycket allvarligt sätt begränsa den amerikanska förmågan till krigföring i området.

Som i alla rustningsspiraler har också detta scenario fått till följd att man i USA börjar uppmärksamma ett framtida rydbvapenhot mer. Det man i USA tror skulle göra rydbvapen och antisatellitsatsningar frestande för Kina, är

att sådana inte kräver att det kinesiska rymdprogrammet i stort är i paritet med det amerikanska, vilket det inte heller kommer att vara på decennier. Den s.k. Rumsfeld-kommissionen – ledd av USA:s nuvarande (2004) försvarsminister – argumenterade kraftfullt för ett ökat skydd av USA:s rymdresurser bland annat på grund av denna tänkta hotbild.”

*(Det sammanhängande stycket ovan är hämtat ur; **FOI orienterar om Rymden – nytta och teknik (nr 4. 2005)**)*

USA:S INVERKAN PÅ ISRAELS FÖRHÅLLANDE TILL NORDEN OCH DESS BETYDELSE FÖR GEOSTRATEGIN

USA har en nära relation till Israel och det är troligt att amerikanarna utnyttjar sitt övertag så att en allians mellan Norden och Tyskland försvåras. Israelerna skulle aldrig tillåta en stark och offensiv tysk ledare oavsett om han säger sig vara nazist som Michael Kühnen, eller bara patriot som den socialdemokratiska f.d. Riksbanksledamoten Thilo Sarrazin som har försvunnit ut i kulisserna efter sina kontroversiella uttalanden om invandrare och i synnerhet muslimer. Den tysk som har samma svepande patriotiska retorik som en amerikansk presidentkandidat eller president, riskerar att få en israelisk kula i bröstet likt nazisten Michael Kühnen fick. Det är högst sannolikt att det var en israelisk kula som dödade den uppåttstigande nazisten Michael Kühnen 1991. För USA så gäller det att skapa associationer, mellan Hitlertyskland och Sverige eller till och med dagens Tyskland och Sverige, mot israelerna. Jag tror i och för sig att israelerna är medvetna om det. Men Israel har starka vänskapsband med och tar emot militärt understöd från USA, de skulle aldrig ta vårt parti. Våra möjligheter att hålla israelerna på vänskaplig fot med oss hänger istället på om vi har någonting som Israel bara måste ha och inte kan få någon annanstans ifrån. Detsamma gäller omvänt, vi behöver några likvärdigt bra saker från Israel som vi inte kan få någon annanstans ifrån, och vi kommer att behöva stå på vänskaplig fot med dem. De är ju trots allt en Gudsstat och som sådan kan de inte omintetgöras.

RYSSLAND SÄLJER S-300 LUFTVÄRNSSYSTEM TILL IRAN

Iran har minst fem baser vid Hormuzsundet. Baserna ligger vid Bandar Abbas, Bandar Lengeh, Sirik, Kish Island och Abu Musa, varav de två senare är öar. Amerikanarna har flera flygbaser nära eller invid Hormuzsundet i

Persiska viken. Baserna heter Isa Airbase (Bahrain), Al Udeid (Qatar) samt Al Minhad och Al Dhafra (UAE). Utöver det har amerikanarna en marinbas i Bahrain och en på Diego Garcia i Indiska Oceanen och en bas i Djibouti på Afrikas horn. Enligt Rysslands president Vladimir Putin så kommer försäljningen av luftvärnssystemet S-300 att stabilisera situationen i Mellanöstern. Men troligare så kommer det att göra just motsatsen, destabilisera situationen i Mellanöstern. Israel kan känna sig manade att slå till mot iranska nukleära anläggningar i Natanz i en nära framtid innan Iran har deployerat luftvärnssystemen. Det skulle kunna leda till en utökad instabilitet i regionen. Om Israel inte slår till medan de kan så om Iran blir ett kärnvapenland med operationella kärnvapen med tillräckligt lång räckvidd, så kan det på grund av de iranska mullornas oberäknelighet utvecklas till en katastrof för Israel, eller som minst utvecklas till ett kallt krig mellan Israel och Iran. Iran skulle inte vara sena till att involvera andra intressenter i konflikten, vilket skulle riskera att tippa över maktbalansen till Israels nackdel och stärka Irans ställning i regionen. Det skulle sannolikt leda till ett nytt arabiskt krig mot Israel. Det skulle också kunna innebära att fler stater i regionen försöker utveckla kärnvapen. Det finns inte heller någonting som garanterar att Ryssland eller Kina inte säljer kärnvapenbärarna till Irans kärnvapen, när Iran väl har fått och deployerat sina luftvärnssystem. Den ryska försvarsministern Sergei Lavrov betonar att vapnen är defensiva och inte utgör något hot för grannländerna, inklusive Israel. Israels underrättelseminister Yuval Steinitz uttalar sig; *“Istället för att kräva att Iran upphör med sina terrorhandlingar i Mellanöstern och världen, tillåter man nu landet att skaffa avancerade vapen som bara leder till ökad aggression.”* Slut citat. Iran levererar även råolja till Ryssland i utbyte mot spannmål och byggnadsmaterial. På så sätt påverkas vi redan nu också i vår del av världen då Ryssland exporterar sitt överskott av olja för att stärka sin ekonomi. Den så kallade P5+1-gruppen, som består av USA, Storbritannien, Frankrike, Ryssland, Kina och Tyskland som plusetta har i juli 2015 nått ett avtal om Irans kärntekniska program, som innebär att Ryssland och Iran står som vinnare. President Putin sa i ett uttalande på Kremles webbsida att världen i dag kan dra en suck av lättnad. I Israel är tongångarna en annan. Landets premiärminister Netanyahu skräder inte orden och kallar överenskommelsen för ett stort misstag av historiska proportioner. Sanktionerna mot Iran kommer nu att hävas. Avtalet innebär att;

- A) Iran skalar ner sitt kärntekniska program och ska samtidigt öppna dörrarna för FN-inspektörer på alla sina kärnteknikanläggningar, inklusive militära.
- B) Vapenembargot mot Iran uppges bli kvar under fem år.
- C) Enligt IAEA har dessutom en färdplan skrivits under för att undersöka Irans tidigare kärntekniska aktiviteter.
- D) Men även om ett avtal nu är i hamn kommer det dröja månader innan det kan träda i kraft. USAs kongress och Irans parlament ska nu godkänna avtalet.
- E) Västs sanktioner mot Iran, som isolerat landet ekonomiskt, kan hävas och flera miljarder dollar av Irans frysta tillgångar tinas upp därefter.

Källa; *Euromaidan Press, april 2015; SR;Ekot, juli 2015*

Uppdatering den 19 juli 2016: *Den iranska nyhetsorganisationen Tasnim rapporterade att Iran hade erhållit dem första S-300 PMU-2 luftvärnssystemen från Ryssland.*

NATURKATASTROFER SOM KAN KASTA OM STOLARNA SÄKERHETSPOLITISKT HAR REDAN INTRÄFFAT

Somliga säger att Ryssland förvisso rustar, men att de har många och långa gränser mot potentiella krigshärdar. På det svarar jag att under vk2 så hade Stalin ett äss i fickan, han såg till att hålla sig väl informerad om japanernas intentioner, och när han var säker på att inte bli angripen i ryggen så förde han i 1941 över 40 välutbildade och vinterutrustade divisioner från Sibirien till den centrala Moskvafronten. Varför skulle inte Putin kunna göra en repris på någonting sådant imorgon? Han planerar ju och övar för den eventualiteten även om han alltid måste hålla ögonen på Kina på ett helt annat sätt än vad Stalin behövde. Japan har tvingats att använda stora delar av sina ekonomiska resurser på återuppbyggandet idag efter jordbävningen och tsunamin, som slog till mot landet i mars 2011. Betydelsen av tsunamikatastrofen i Japan för Sveriges del när det gäller Rysslands strategi i Nordväst, i och med att konflikten mellan Japan och Ryssland om Kurilerna tillsynes har lösts för Rysslands del för lång tid framöver, är ganska märkbar. Ryssland förhandlar nu med Japan utifrån en styrkeposition och har råd att vara generös mot Japan. Katastrofen i Japan är ett typiskt exempel på sådant

som ingen kan förutsäga men som alla vet måste hända förr eller senare, utan att den svenska försvarsmakten eller regeringen därför drar några säkerhetspolitiska slutsatser, men som kan kasta om stolarna säkerhetspolitiskt. Det skulle lika gärna kunnat vara Kalifornien det hände i. Kalifornien är färdig för en megastor jordbävning, över tiden med decennier. Men inte drar vi några slutsatser om framtidens omedelbara säkerhetspolitik av konsekvenserna av en massiv kalifornisk jordbävning som den 1906 för det. Inte sant? Enligt en rapport från 2015 av den amerikanska geologiska myndigheten U.S. Geological Survey Kalifornien, kommer Kalifornien att med stor sannolikhet drabbas av en stor jordbävning inom 30 år. Nya analyser gör att jordbävningforsknare bedömer att risken är dubbelt så stor, jämfört med tidigare uppskattningar, för en så kallad megajordbävning med magnituden 8 på Richterskalan. Det enda vi vet med säkerhet är att det kommer att inträffa en massiv jordbävning i Kalifornien igen någon gång framöver. Vår enda försäkring är att ha ett stående starkt försvar rustat för det mest extrema scenariet.

NATIONALKARAKTÄR KONTRA GENETIK

Nationalkaraktär: Jag tror inte att det är en komplott eller någon konspiration, men många Natoländer m.fl. med någon form av självhävdelse försöker var och en som individer att slå in kilar mellan Norden och Tyskland. Främst mellan Sverige och Tyskland, genom att ropa i skogen att svenska män är fega och att tyska män är rasistiska i generna och de lägger gärna till att tyskarna är perversa också. Det är det enda sättet att slå in en kil mellan oss. Om vissa här ej nämnda länder hade ropat i skogen att tyskarna är fega så hade svenskar och tyskar kunnat relatera till varandras situation, men det gör de sällan eftersom de då öppnar upp för en sådan relation. Eftersom det inte är en konspiration så måste det vara så att en person i exempelvis Storbritannien har vissa antipatier mot svenska män och tyska män av olika anledning, sedan tänker han ut vissa angreppsvinklar mot svenska män och eftersom det inte går att använda dessa angreppsvinklar mot tyskarna på grund av deras närtida krigshistoria så tänker han ut andra angreppsvinklar mot dem. Sedan adderar man person på person och man får vad man brukar kalla för nationalkaraktär, i detta fall en brittisk sådan. Det som vid en första anblick verkar vara planerat av en mastermind är i själva verket inte så. Det fungerar enligt exakt samma principer som när flockfåglar flyger i oregelbundna formationer, en fågel behöver endast hålla reda på sina sju närmaste grannar i flocken och hur de manövrerar i flykten, det övergripande resultatet blir en viss typ av oförutsägbara mönster, en vacker oregelbundet föränderlig formation av fåglar i flykt. Det är samma sak när en individ håller reda på vad hans närmaste kompisar tycker och tänker. Då får man gruppsytrycket där de i periferin tycker likadant eller liknande med mycket små variationer i en homogen maktsfär. Sedan adderar man det miljoner gånger och det verkar vara en dirigerad handling. I själva verket är det sannolikt en form av personligt mindervärdeskomplex att hacka på de som är oskyldiga. Det finns ett romerskt ordspråk: "*Proprium humani ingenii est odiosum quem laeseris*" (Det är typiskt för människan att hata den som man begått en oförrätt mot). Det är klart att detta påverkar vår nationalekonomi. För de av oss svenskar som vill kalla sig för svenskar så finns det en absolut moral.

Läs gärna på om Milgrams lydnadsexperiment. Detta psykologiska experiment implicerar en auktoritet bakom ondskefulla handlingar av vanliga människor. Om Stanley Milgram har rätt så kan vi hålla britten ansvariga för sina ondskefulla gärningar, enligt principen att Hitler och Nazisterna och det tyska folket har en kollektiv skuld för förintelsen i perpetuum.

Ärtväxter i ärftlighetsforskningens tjänst.

Genetik: Jag är medveten om att jag kan bli beskylld för att vara rasist för att jag tänker skriva det här. Gregor Mendel var en munk och en forskare, som genom att studera blommor och ärtväxter först förklarade ärftlighetsläran på 1800-talet. Hans lärdomar undervisades i grundskolorna i Nazityskland, vilket kan tyckas motsägelsefullt med tanke på nazisternas rasideologiska vanföreställningar om hur man ärver DNA. Får man tre barn som överlever så vinner den första generationen 50 procent arvs massa i populationen. Om man räknar bakåt från mig och dig till en förfader, så på 15 generationer så utgör utspädningen av förfaderns gener i oss lika med 1 del på 16 384 eller 0,006 procent gemensamma gener. Om jag kan spåra mina förfäder till 24 generationen här i Sverige tillbaka till Vikingatid så är jag släkt med alla idag levande etniska svenskar och jag har då 0,0000125 procent gemensamma gener med varje förfader och förmoder i det 24 ledet, i den mån det finns gemensamma gener med honom eller henne. Men i realiteten så har jag ett större släktskap eftersom släktlinjer går ihop, skiljer sig och går ihop igen när avstånden blir så långa som 24 generationer. Fast oftast kommer det in nytt blod från andra länder i svenskarnas släktled.

Trots att bruna ögon och brunt hår är dominanta över blå ögon och blont hår, så kan en större population av blåögda svälja de anlagen och undertrycka

dem under loppet av tusen år, förutsatt att den främmande befolkningen slutar att strömma in i landet. Det var delvis det som hände med folkvandrarernas gener efter folkvandringstiden. En annan sanning är att vikingarna var selektiva med vilka trälbarn som skulle få leva och kunde mycket väl ha sorterat ut brunögda mörka barn. Trots att blåögdhet inte är en dominant gen så har blåögdhet helt tagit överhanden knappt 1500 år efter folkvandringstid. För att förstå vad jag menar med att en större genetisk population kan undertrycka en dominant fast fåtaligare genetisk population så måste du läsa vidare. Men en sak kan man säga med säkerhet, mikrogenetiska anpassningar till miljön sker snabbt.

Folk får även i de kärvaste tider oftast minst två barn som överlever in i vuxen ålder och reproducerar sig i sin tur. Anta att alla främmande och inhemska män får tre barn som överlever in i vuxen ålder och får barn. Då vinner som sagt den första generationen 50 procent arvs massa efter en generation. Men samtidigt så är de främmande männen färre totalt, och det innebär att ursprungsbefolkningens gener fortfarande kan undertrycka de främmande generna över loppet av tusen år, om invandringen upphör. Det kan liknas vid *"exponentiell populationstillväxt"*. Ryssarna var år 1750 11½ ggr så många som svenskarna, idag är de 16 ggr så många som oss, och det har delvis att göra med exponentfaktorn. Den större populationen kommer alltid att öka exponentiellt snabbare än den mindre populationen, alla andra faktorer borträknade. Det innebär bara att det tar lite längre tid för de främmande generna att undertryckas av de inhemska generna, och dessutom så måste man för att exemplet ska gälla anta att den främmande gruppen assimilerar sig så till den grad att dess genetiska kärna förr eller senare uppgår i värdbefolkningens, eller med andra ord att de slutar att vara kvinnoförtryckare. Fram till ungefär 3500 f.kr var invandringen av större art i förhållande till ursprungsbefolkningen. Våra nutida manliga svenska Y-kromosomer bär inga genetiska spår av jägarfolkets män eller de första bönderna från stenåldern. Jägarfolkets män blev utkonkurrerade av de kvinnoförtryckare som var våra förfäder och som kom till Norden i olika omgångar. Men dessa kvinnoförtryckare tänkte vid någon tidpunkt om och blev naturaliserade nordbor. Det nordiska jägarfolkets män var för övrigt relativt mörkhyade.

I samma ordning som med vikingatidens trälarna blev det med kapten James Cooks ättlingar på Virgin Islands, det finns knappt ett synligt spår kvar av kapten Cook och hans män, bland befolkningen på småöarna. Visserligen var det ursprungsbefolkningens gener för bruna ögon och svart hår som var dominanta, men det vägs upp av att James Cook och hans män ynglade av sig

för bara 236 år sedan (1776-1779), att jämföra med minoritetsbefolkningen i vårt land under folkvandringstid (375 A.D.-550 A.D.). Och ja, det fanns ett Sverige då såväl som senare, eller snarare så fanns det en längtan och ett strävande efter att vara ett eget folk inom vårt geografiska område med vår kultur. Men är inte det samma sak? Man måste anta att det finns fler än en gen som avgör ögonfärg, eftersom det inte bara finns blåa alt. bruna ögon bland vissa befolkningar i världen. I någon mån så kan den blåögdes och den brunögdes barn få melerade ögon och den blondes och svarthåriges barn få brun eller röd hårfärg, och det talar för att flera gener än två är involverade i dessa ärftliga egenskaper. Hudfärg måste också avgöras av flera geners samverkan. Man måste också räkna med andra anlag än ögonfärg, pigment och hårfärg. Hur många svenskar av idag har inte örnnäsa eller sluttande panna och markerade pannben? Det visar på att folkvandringstidens främmande anlag inte har undertryckts så totalt som man skulle kunna förledas till att tro. När jag studerar människor i Sverige så är jag ofta osäker på vilken härkomst de kan tänkas ha. Erfarenhetsmässigt vet jag att härkomsten utseendet till trots ofta är etnisk svensk. Jag är själv en sådan människa som med lätthet kvalar in som etnisk svensk, men jag ser ut som en typisk kalabrier från Kalabrien på Italiens tå. I många fall beror svenskars utländska utseende mest på att de har brun ögonfärg och svart hårfärg, men ibland är det ansiktsdragen på folk som väcker undran.

Kultur: Jag föreställer mig att historiker och i någon mån arkeologer lägger för mycket i den vågskål som innehåller forntidens religiösa föreställningsvärld. Liksom idag så var det nog så att staten eller makten eller den politiska klassen ville ha kontroll över människornas religiösa föreställningsvärld. Det är troligt att man kan tolka alla stenverk med religiösa föreställningsavbildningar sedan Göbekli Tepe dagar med en rejäl dos skepticism. Precis som idag lyckades maktmänniskor kontrollera folket med hjälp av kyrkan och staten, som tycks oskiljaktiga genom historien förutom för kristendomen under Jesu tid. I alla tider har det funnits människor med en större tendens att förlita sig på övernaturliga väsen typ spöken och mytologiska varelser typ vättar och troll. Samtidigt har det funnits människor som i stort sett inte trott på något övernaturligt. Religiösa symboler på stenmonument i Göbekli Tepe har troligtvis använts också i sammanhang som har med statens organisation att göra. En religiös figur kunde t.ex. symbolisera försvarsmakten och andra figurer kunde symbolisera andra myndigheter. Ungefär som sagans Oden symboliserade en kung och Tor och hans styrkebalte och hammare symboliserade en arméledare med

sina militära verktyg. Detta för att underlätta myndighetsutövande i ett kulturellt sammanhang och/eller en nationell samling samtidigt som man höll människor i okunskap, vilket gjorde vanliga människor lättare att kontrollera. Jag ställer mig förvånad till att arkeologer framhåller Göbekli Tepe som en kulturell vagga samtidigt som de kan framställa forntidssamhällena här i nordnorden som höjden av splittring. Här i norr fanns alltså inga nationer eller någon gemensam kultur, men i mellanösterns neolitiska samhällen var alla en och samma kropp, typ? Det beror sannolikt på att den kontemporära makten härskar genom att söndra. Den som kontrollerar historien kontrollerar nuet och kan välja framtidspreferenser.

BLIXTKRIG

Stridsvagnarna och tyskarnas sätt att använda dem i Polen, Frankrike och Nordafrika förverkligade en gammal lärosats i det preussiska militärväsendet – vikten av rörlighet. Första världskrigets strider på Västfronten fram till våren 1918 kännetecknades av raka motsatsen till rörlighet, och att återge den dess rätta plats i krigföringen var en slutsats som drogs från de analyser som Tysklands främsta militära tänkare efter 1918 drog. De var fast beslutna att undvika en upprepning av den huvudsakligen statiska naturen hos första världskriget med sitt fruktlösa utmattningskrig och sina kostsamma aktioner med mycket klent resultat. Aldrig mer skulle Tyskland tvingas på knä genom ett utdraget krig eller svältas till underkastelse genom blockader. Det var också otänkbart att skyttegravskrigets färdväg skulle få upprepas. Kommande krig skulle vinnas genom snabbhet och beslutsamhet. En av dem som skarpaste och mest klarsynta militära tänkarna var Heinz Guderian, som blev andra världskrigets kanske mest legendariska tyske pansarchef. Guderians mål var att skapa pansardivisioner som självständigt kunde rulla fram över slagfältet och snabbt orsaka största möjliga skada utan att sinkas av infanteriförband. Pansaret skulle utgöra spjutspetsen i ett sammansatt förband som även omfattade flyg, artilleri och mekaniserat infanteri. Pansarcheferna skulle inte stanna kvar långt bakom fronten, som generalerna i första världskriget, utan befinna sig nära fronten och omedelbart reagera på lägesförändringar och styra sina förband direkt via radio. Att utnyttja den tillgängliga tekniken så effektivt som möjligt var bara en (1) del av Guderians planer. Han hade också klar förståelse av värdet av lämplig utbildning och att det var ytterst viktigt att uppmuntra framåtanda och initiativtagande även bland de meniga.

Erich von Manstein gav underbetyg för den tidigare planen för ett anfall mot Frankrike, en plan som i princip var en repris på inledningen av vk1. Erich von Manstein var den general som utarbetade den övergripande plan med det vågade angreppet genom Ardennerna, som genom Hitlers försorg till slut skulle komma att användas för anfallet mot Frankrike, men blev bortmanövrerad och fick frustrerat se på från åskådarpåls i Ostpreussen när hans plan (*den s.k. Manstein-planen*) sattes i verket. Manstein fick höra om det på nyheterna som alla andra, men han skulle senare göra comeback och vinna erkännande som tysklands främste militära strateg under vk2.

Det var Time Magazine i New York som 1939 myntade begreppet ”Blitzkrieg” (liknar ”Blitzen” i England), men bara ett fåtal tyskar anammade epitetet. Det är många som misstär sig på begreppet Blixkrieg och tror att det är detsamma som ett vanligt överraskningsanfall. Det är alltid en form av strategiskt storskaligt pansaranfall med ett utmärkande drag att man avancerar snabbt och djupt in i fiendeland med pansarspetsar i ett chockanfall understödd av flygvapnet och i den mån det är möjligt av artilleri. Ett chockanfall är en kallhamrat utförd framstöt mot olika mål med koncentrerade styrkor. Man kan bara hoppas på att motståndaren låter sig överraskas. Blixkrieg i dess mer renodlade form kräver dessutom relativt stora flacka och rena ytor för att pansarvapnet ska kunna slå in kilar. Man kan dock smalna begreppet Blixkrieg så att man även räknar in snabba och djupa vägbundna angrepp eller flaskhalsangrepp i flera kolonner med stöd av flygrekognosering där, framhåller man, pansarleden snabbt gör en omfattning om de fångade målklustren på båda sidor av framfartsleden. En omfattning krävs för ett framgångsrikt vägbundet angrepp eller flaskhalsangrepp med stöd av flygrekognosering. Även Stuka-bombare kan koordinerat bidra med ett bombangrepp mot mål på bägge sidor av tillfartsvägen. Men vägbundna angrepp är mycket lättare att stoppa i ett tidigt skede och ett misslyckande skulle nog spoliera eventuella försök att kalla en sådan framryckning för Blixkrieg. Jag tycker inte att man kan kalla snabba avancemang på vägar för Blixkrieg ens om pansarstyrkorna gör en överraskande omfattning till höger och vänster mot fiendeförband och ledningsplatser som de nyss passerat. Det var kanske inte heller detta tillvägagångssätt som Hitlers generaler kallade för Bewegungskrieg. Blitzkrieg som de Allierade ofta ser det är inte en enhetlig taktisk operationskonst, utan bara ett samlingsnamn för lyckade snabba överraskande anfall med momentum, det behöver inte ens involvera stridsvagnsdivisioner. Detta breddade och intetsägande synsätt på bewegungskrieg har spridit sig till Sverige. Blixkriegssegerna i Polen, Västeuropa och på Balkan gynnades av de trånga slagfälten och den korta

varaktigheten. Dittills hade ingen front i ett tyskt Bewegungskrieg varit bredare än 500 kilometer, och inget fälttåg hade varit längre än omkring två månader. I Ryssland blev fronten 6 ggr så lång och utrymmet för taktiska manövrer och strategiska reträtter var i det närmaste oändligt. Ryssland är djupt och produktionen kan lokaliseras långt bakom linjerna. Under andra världskriget bestod huvuddelen av Tysklands strategiska luftflotta av tvåmotoriga medeltunga Heinkel III, och dessa hade en otillräcklig aktionsradie på 1 950 km med 2 500 kg full bombblast. Som ett exempel kan jag nämna att fågelavståndet mellan Tallinn och Jekaterinburg på andra sidan Uralbergen är 2 101 km. Sträckan Moskva-Jekaterinburg är 1 419 km. Det var osannolikt att man skulle lyckas med att förstöra ryssarnas omlokaliserade vapenindustrier till Sibirien långt öster om Moskva och Volga när det inte fanns bombplan med tillräckligt lång räckvidd. Man hade Jagdbombbern Bf 110 med en max räckvidd på 2 410 km, men denna var bättre lämpad för eskortering av större bombplan. Tyskarna fick också räkna med att man kunde bli påhoppad konsekutivt av olika flygdivisioner på vägen mot bombmålet. Man kunde skjuta slut på sin ammunition. Sedan var det, det där med tillförlitliga underrättelser. Sovjet var ett slutet land.

Blixtkrigets fader Heinz Guderian, förfärades av Hitlers planer att angripa Sovjetunionen. Han insåg att planen skulle undergräva eller rent av strida mot den grundläggande principen i ett Blixtkrig, att koncentrera största möjliga styrka mot ett enda mål, dvs. infanteri och i synnerhet infanteriets tunga vapen, artilleribatterier med observationsposter, pansar, ledningscentraler, reserver eller underhåll med installationer.³³ Han ansåg att när styrkorna med nödvändighet spreds ut så kunde man inte heller koncentrera dem mot ett fåtal utvalda hårda mål. Hitlers syn på Blitzkrieg var

³³ Målkategorier för pansarförbanden hämtade från tyskarnas armémanual *Truppenführung*, skriven av General Ludwig Beck (f. 1880, d. 1944). Armémanualen var dock sannolikt skriven före framarbetandet av Blitzkriegstaktiken, dvs. den delen av boken skrevs före 1935. Men trots det talar boken om att positionering till pansaruppsamlingsplatser måste säkras och döljas för att underlätta överraskningsangrepp och att stridsvagnsenheter ofta kör fram till samlingsplatsen på diversifierade vägar, i spridda grupper eller under skydd av mörkret eller dimma. Dock så talas det inte i övrigt om någon exekutiv operation i manualen, som med rätta skulle kunna kallas blixtkrig utöver att överraskningsmomentet är en av de mest viktigaste förutsättningarna för lyckade stridsvagnsoperationer.

att slå in pansarkilar över en bredare och fortfarande djup front och rensa med mekaniserat medföljande infanteri, och använda sig av Luftwaffes Stuka-bombare som understöd riktad mot närliggande flygbaser och ledningssystem m.m. Och i den kursiva texten skilde han ut sig från Guderian som fokuserade mer på koncentration mot mål i ett fåtal olika målkuster. Med andra ord så visualiserade Guderian sig ett begränsat krig. Hitlers syn på operabilitet innebär att den totala styrkan sprids ut mer, men det behöver inte utesluta att man väljer en målriktning och koncentrerar sig på ett fåtal utpekade mål. Mellan anfallskilarna, som inte är överdrivet breda, bör det inte hamna fientliga pansarförband, men gärna spridda infanteristyrkor som förväntas tappa understödet, logistikstödet och möjligheter till kommunikation och som kan neutraliseras av kilarnas bas i form av egna motoriserade infanteristyrkor och med Stuka-bombare igen, helst koordinerat med artilleri även om artilleriet kan få svårt att hänga med. Så länge som de egna pansarförbanden har momentum så kan pansarenheterna kommunicera via radio utan att de behöver oroa sig så mycket för konsekvenserna av att motsidan eventuellt triangulerar radiokällan. Det kan inte de fientliga infanteriförband som fastnar i kilen och som skärs av från sina flyglar. Försvararens infanteri skärs av också från sina personella och motoriserade förbindelselinjer, samtidigt som de tappar kontakten med sitt eget retirerande eller utslagna pansar. De kan inte heller lägga ut förbindelsestråd mellan enheterna, inte ens bakåt kan de lägga ut tråd, eftersom detta inte är något man gör under angrepp. Därför så är Blitzkrieg så effektivt i rätt miljö och med rätt utbildningsdoktrin, chefsinställning och manskapsmoral. Det är överraskningen, koordinationen, momentumet och koncentrationen i ett anfall samt det att man orsakar systemkollaps, som skapar övertaget.

Jag har satt ihop ett axiom på 35 punkter, som kan användas för att avgöra ett möjligt krigs utgång. Av dessa 35 punkter så hade Nazityskland 17 avgörande fördelar mot Sovjetunionens 6, och ändå förlorade Tyskland kriget. Min slutsats är att det mestadels beror på den sovjetiska uthålligheten som vanns genom Lend-Lease, samt på bombningarna av Tyskland och i synnerhet bombningarna mot petroleumindustrin i Ploiesti Rumänien. Med andra ord, ett tyskt fälttåg i Ost i en möjlig framtid torde vara oönskat av tyskarna själva. Från Ost däremot kommer det aldrig att utgå någon Lend-Lease Västerut. Tysklands nuvarande gränser måste vara Tysklands nuvarande gränser i både Ost och Väst. Vi svenskar kan kompensera genom handel med jordbruksprodukter, virke, papper och metaller för Tysklands förlorade landområden. Därmed får vi inflytande och vi stärker varandras

ekonomier. Men jag tror inte att det kommer någon ny Hitler i Tyskland. Tyskarnas intresse av att utvidga sina gränser Västerut är dessutom minimal. Krig däremot, kommer att komma åter till Europa någon gång i framtiden, vi vet bara inte när. Däremot kan man veta att Tyskland kommer att ha en central roll på ett eller annat sätt i det kriget, eftersom landet ligger centralt i Europa. Det kan vara att tyskarna inte vill delta på något sätt och slingrar sig ur sina Natoförpliktelser och inte tillåter att förstärkningar går genom deras territorium, men det kan också vara att de är pådrivande för det kriget. Att Tyskland inte deltar betyder inte att de inte kommer att agera på det diplomatiska området. Hur man än bedömer det så är det delvis tyskarna som avgör utgången av ett europeiskt storkrig för seger eller för förlust.

Yrkesmilitärerna tänkte bara på vilka militära mål de skulle ta för att uppnå sina syften med att vinna kriget, medan Hitler även hade storstrategiskt ekonomiska förespeglningar. Hitler kunde t.ex. välja att svälta ut en fiende. Generalerna hade rätt och Hitler hade fel, men enbart på grund av det för tyskarna ofördelaktiga vädret, den ojämlika resursfördelning som fanns mellan Ryssland och de övriga Allierade versus Tyskland och den hjälp som Ryssland hade av det Allierade bombkriget mot Tyskland och mot petroleumindustrin. Den östra frontens landskap och terräng/miljö var till en del inte fördelaktig för snabba rörliga pansarmanövrer på divisionsnivå, t.ex. i delar av Baltikum eller vid Pripjatt-träsket i söder. Snabba avgörande slag skulle inte längre vara möjliga, vilket skulle kunna förklara varför Hitler valde att fortskrida med tyska utfall med pansar mot staden Stalingrad trots att det torde varit kostsamt. Krigets utgång hänger förstås på hur motsidans arméer är sammansatta och i vilka numerärer. Om dessa är koncentrerade med lika glesa mellanrum som de egna styrkorna så är det inga problem, så länge som motståndaren inte:

(Sjutton tyska fördelar markerade *)

- 1) har ett bättre flygvapen*
- 2) har ett bättre eller mer omfattande luftvärn*
- 3) är grundligare tränade*
- 4) har logistiska fördelar*
- 5) har rätt sorts materiel och materiel i rätt mängd och konstellation, civil såväl som militär*
- 6) har materiella kvalitetsfördelar för tyngre materiel*
- 7) har informations-, underrättelse- och spaningsfördelar*

- 8) har teknologiska kommunikationsfördelar*
- 9) har bättre och fler krypteringsvariabler*
- 10) har en överlägsen lednings- och utbildningsdoktrin*
- 11) har möjlighet att välja sina strider och var de ska äga rum*
- 12) har bäst hemmaklimat*
- 13) har fysiskt starkare och uthålligare soldater, gäller framför allt frivilligförsvaret/yrkesförsvaret*
- 14) har bättre motiverade soldater*
- 15) har ett bättre och uthålligare ekonomiskt system*
- 16) har en bättre förmåga att snabbt bygga upp raserad industri och förstörd infrastruktur (åtminstone när kriget ser ut som i vk2 är det en tävling)*
- 17) har en bättre infrastruktur i hemlandet*

(Sex ryska fördelar markerade ☒)

- 18) har väderleken eller årstiden på sin sida under krigföringen, eller har väderleksbeständigt klädda soldater, köldtålig utrustning, fungerande mattransporter och inomhusövernattningsmöjligheter i sträng kyla m.m. Djup snö kan försvåra transporter och förflyttningar för den som inte är utrustad och övad för detta, djup lera är ännu värre, det innebär kanske mest problem för en angripare.☒
- 19) har en större och snabbare produktion☒
- 20) får ekonomisk alt. materiell hjälp utifrån☒
- 21) har ett tillgångsövertag av olja och oljeraffinaderier samt flygfotogen☒
- 22) har flest (isfria) handelshamnar och tillgång till säkra sjöfartsleder☒
- 23) har gott om eller lämpligt placerade falska mål för att fiendens spanings- och attackflyg ska ta miste när de korrekt fastställer lokaliseringen av fel mål☒

(Tolv obestämbara eller dubbelverkande)

- 24) är bättre utrustade
- 25) är bättre skyddade och försvarade av exempelvis minor och artilleri vid försvar och artilleri vid anfall

- 26) är mer skyddade och svårupptäckta av bättre kamouflage
- 27) har bättre hjälpmedel, t.ex. har mörkersikten som standard om man ska se till situationen idag, eller har elektrolytpulver och kaliumpermanganat och antibiotika och billiga prestationshöjare, m.m.
- 28) har verkansfördelar vad gäller eld mot mål
- 29) har bättre bepansring på stridsfordon med verkansfördelar vad gäller eld mot mål
- 30) har geografiska fördelar för antingen försvar alt. anfall (skogsområden, stäpper, tvärgående floder etc.)^{¤*}
- 31) i övrigt har bäst tunga fordon med lång räckvidd, anpassade till markunderlaget och för framkomligheten i en offensiv (jämför med multiplicerad taktik)^{¤*}
- 32) har en kortare produktionskedja
- 33) har större möjligheter/förmåga att skydda industri och infrastruktur[¤]
- 34) har råvarutillgångar inom gripbart avstånd^{¤*}
- 35) har flest vänligt sinnade grannstater eller minst fientligt inställda grannländer

Det var i rysk produktions-, materiel- och mantalsavseende som Hitler hade otillräcklig information, delvis för att Lend-Lease ännu inte 1940 och in i hösten 1941 hade utökats till Sovjetunionen, av USA. USA gav Lend-Lease till Storbritannien från 1940 och Roosevelts tredje ämbetsperiod. Tyskland hade initialt 17 av dessa ovan uppräknade 35 möjliga fördelar, om man nu ska se det som en fördel att ha högkvalitativ, men tidsmässigt långsamt resurskrävande producerad materiel, vilket det också var i början av kriget. Mot sex fördelar för Ryssland, och tolv obestämbara. Den tveksamt kortare logistikkedjan (nr 4 ovan) kanske vi inte skulle tillskriva varandes en tysk fördel, men jag har gjort det ovan. Jag säger tveksamt. Men Ostpreussen hade ett delvis strategiskt fördelaktigt utgångsläge vid starten av kriget, även om Ostpreussen saknade råvarutillgångar. Detta p.g.av att Stalin omlokaliserade delar av sina industrier från västra Ryssland till öster om Uralbergen sommaren 1941. Nr 31 varierade i tiden och för årtiderna och miljöerna, men man kan slå fast att ryssarnas T-34 hade högre markfrigång och larvbanden var bredare än på några av de vanligaste tyska stridsvagnarna under kriget, och trots att T-34:an vägde mer så var det en given fördel. Nr 28 och nr 29 varierade i tiden under rustningskapplöpningen. Nr 32 kan jag inte heller avgöra, det är sannolikt så att Tyskland hade den effektivaste

produktionskedjan om än inte den snabbaste, men eftersom nr 32 står i relation till nr 6 så avstår jag från att göra en bedömning. Nr 35 är en väldigt subjektiv bedömningsfråga, men den är definitivt en faktor. Jag avstår från att göra en bedömning av punkt nr 35 på grund av att länder var ockuperade mellan 1939-1941, stora länder. En annan tysk fördel (*ej inräknad i listan ovan*) var överraskningsmomentet. Detta neutraliseras normalt relativt snabbt, men inte i det här kriget. Men en rysk fördel i ett senare skede var att de kunde upprätthålla tillräckliga förstärkningar och resurser, som inte tyskarna kunde mäta sig med. Uthållighet är tydligen en så viktig faktor att den överrider alla andra faktorer om man kan skjuta upp en snabb seger för motsidan, t.ex. genom att man förfogar över stora ytor i hemlandet eller kan tillföra förstärkningar i tillräckligt stort antal eller kan ta emot hjälp utifrån. Hur ska man annars förklara en tysk förlust trots att tyskarna hade 17 fördelar mot 6 för Sovjetunionen? Då har jag inte ens räknat med att tyska Luftwaffe, Kriegsmarine, Wehrmacht och Waffen-SS, förutom att de var grundligare tränade (nr 3) och hade en överlägsen lednings- och utbildningsdoktrin (nr 10) och hade bättre motiverade soldater (nr 14), alla hade en bättre organisationskultur än sina ryska motsvarigheter. Men punkterna 3, 10 och 14 implicerar tillsammans det. Det framgår tydligt att man kan vinna ett krig på det egna landets produktion och ekonomi om den är uthållig, dvs. om man har en intakt industri och intakta hamnar och infrastruktur, när inte motsidan har det. Låt oss till sist komma ihåg att Tysklands konstitution idag uttryckligen förbjuder Tyskland att ingå strategiska försvarsallianser med andra än Natoländer. För protokollet kan jag säga att jag stöder detta.

DEN SOM HAR LUFTHERRAVÄLDE VINNER KRIG?

Jag är inte så säker på att den som har luftherravälde också vinner ett krig på Gotland. Då menar jag luftherravälde med flyg, inte med luftvärn. Luftvärnsövertag är nödvändigt. Våra JAS 39 Gripen C/D:ars radarsystem har en bristande räckvidd och därmed begränsad jakt- och telekrigsförmåga i dagsläget, men man kan uppgradera radarn till version PS-05/A Mk4 och får då dubbla räckvidden. Vare sig man väljer att inte uppgradera eller att uppgradera, så anser jag att JAS 39 Gripen C/D bör användas från flygbasen på ön Gotland m.m, för att slå ut av oss på skogsvägar instängda samlade fiendliga stridsfordonskolonner. Men först ska man slå ut de främsta och bakersta stridsfordonen i kortare stridsfordonskolonner från marken med granatgevär, underrätta flygbasen och i språngmarsch bege sig minst 300

meter ifrån målområdet i 90 graders vinkel från målets framrykningsriktning. Målen ska vara multipla och de insatta attackplanen singulära eller fåtaliga. Om detta ska bli möjligt så måste vi tvunget försvara det krigstida flygfältet på Gotland med t.ex. Aster-30 mot Iskander-M missiler, samt IRIS-T SL och Lvkv 90 i deras olika roller mot flyg men framförallt mot attackhelikoptrar och kryssningsrobotar. Dubbelt parvisa Rb 70 kan med fördel vara strategiskt utplacerade för helikopterbekämpning längs med Gotlands huvudvägar som strålar samman i Visby, och mot Fårösund. Gotland är bara 50 km brett på det bredaste stället i väst-östlig riktning. Vi måste ha ett starkt luftvärn för de C/D JAS-plan som står på marken på flygfältet på Gotland för att lyckas med en defensiv strategi, men med en offensiv taktik att låta de äldre JAS-planens huvuduppgift vara understödande till markförbanden från låg höjd. Telekrigförmåga behövs i luften både mot ryssens fartygsradar och deras stridsledningsradar på landbacken. Telekrigförmåga behövs även för markförbanden. JAS ska även användas mot fientligt logistikstöd, i omfattningstag på Gotland.

En lösning heter Brimstoneroboten. En annan att vi återinför Bombkapsel 90 för att kunna maximalt utnyttja vårt Gripensystem som CAS och för att kunna använda våra få stridsvagnar som "målvakter" på Gotland. Det kan tänkas att motståndaren vid vår uppladdningsfas på Gotland använder sig av lufttankning för att erhålla en nedtryckande effekt. Ryssarna kan med jakt- och attackflyg operera över vårt luftrum på ön Gotland längre stunder med stöd av lufttankning. Vi måste därför kompensera med ett starkt luftvärn så att de inte vågar sig in över ön för att angripa våra mekaniserade förband. Luftvärn bör finnas permanent på Gotland. Likaså behöver vi ett starkt luftvärn för Karlskrona och F 17 i Kallinge samt något batteri på Öland.

Under Vietnamkriget så hade USA luftherraväldet men förlorade kriget. Redan där faller den doktrin som varit allenarådande sedan andra världskriget och slaget om Storbritannien. Man ska komma ihåg att "*hangarfartyget*" Gotland ligger i den centrala/västra delen av Östersjöhavet och att det påverkar både försvarare och fiende i luften. Vi kan från våra flygbaser på fastlandet möta fienden över Gotlands innanhav och i den bästa av möjliga världar har vi då mer bränsle kvar att använda än motståndaren har i sina plan. Vi kan också välja att försvara oss mot motsidans flyg med landbaserat mobilt luftvärn. I Väster bör vi kanske ha ett luftvärn med lång räckvidd för att kunna döma ut metoderna med kryssningsrobotar och glidbomber från de amerikanska attackplanen alt. B-52 bombplanen, genom att vi blir förmögna att slå direkt mot vapenbäraren, som då blir tvungen att penetrera vårt luftförsvar för att nå sina mål med glidbombarna. Å andra sidan så ska ju

motståndarens kryssningsrobotar och glidbomber helst inte sättas in, helt enkelt därför att de militära målen inte finns lokaliserade på fasta platser som man redan i förväg kan förvänta att motståndaren vet om. Då återstår för motståndaren att angripa de strategiska och civila målen. Fast en militär phased array OTH-radar blir initialt en given måltavla och den måste ha kvalificerat luftvärn. Men luftvärn hjälper inte mot krigsskepp som avfyrar Tomahawk-missiler från ett avstånd av 1 609 km från målet. Ett långräckviddigt luftvärn på Gotland kan visa sig bli nyttigt vid försvaret av Visby, Visby hamn och Visby flygplats. Den kvasiballistiska roboten Iskander-M och kryssningsroboten Iskander-K kan bägga avfyras med samma typ av mobila ramp från Kaliningradenklaven och nå sina mål på Gotland och fastlandet. Det betyder att ryssarna inte är i behov av att penetrera vårt luftförsvar med någon vapenbärare. Vi kan inte slå mot någon vapenbärare om den inte behövs. Långräckviddigt luftvärn ger vid ett förstaslag inga fördelar mot Iskander-M som färdas mot sina mål på t.ex. Gotland, eftersom en Iskander-M färdas i en kvasiballistisk bana från Kaliningradenklaven till Visby på cirka 4 minuter. Det ger inte mycket till reaktionstid. Luftvärn mot Iskander-M kräver därför nästan tidig förvarning av phased array OTH-B radar eftersom jorden är krökt, eller en kombination av kommunikations-/signalspanings- och IR-satelliter. Luftvärnssystemen bör vara åtminstone halvautomatiska och ständigt bemannade med ett bemyndigat befäl och två luftvärnsoperatörer.

Notera att uträkningarna av tidsfaktorn nedan är högst ungefärliga därför att det finns många faktorer som inverkar, t.ex. så måste flygplanet klättra från kanske 5 meter över havet under ett tidsspänn av 25 sekunder innan planet kan plana ut, rolla till inverterat läge och dyka nedåt igen och uppnå en inflygningshastighet mot målet i mach 1,2 följt av fällandet av GBU-bomben. Dvs. om fiendens utbildningsprinciper liksom de svenska är sådan att de rollar till inverterat läge och dyker för ögonkontakt med målet, initialt vid inflygningen. Men i vilket fall som helst så måste planet upp på högre höjder innan inflygningen kan ske i högre hastighet vid användandet av GBU-bomber. Formeln är $(T=S/V)$ eller för att räkna ut svaret i sekunder $(T=S \times 3600/V)$. T=tiden, S=sträckan, 3600 är lika med sek/h och V=hastigheten. Men multipla system är nödvändigt för att:

1. Fiendeplanen kan flyga an på mycket låg höjd över havet, 5-100 meter, och därmed initialt undgå upptäckt. Beräkningar visar att vid

en anflygningshöjd på 5 meter så kan fiendliga plan röjas av markradarsensorer först på ett avstånd av cirka 34 kilometer. Det är en tiondel av sträckan Kaliningrads flygplats-Visby (350 km). I Kaliningradenklaven har ryssarna ~33 m höga radarplattformar för S-400. Uppgifter gör gällande att de kan se mål som befinner sig 600 km bort med markradar, vilket innebär till Uppsala ungefär. Det är väl Ok, om man vill studera månen, eller skjuta ned ballistiska missiler vilket luftvärnssystemet S-400 är optimerad för. Om man ska ta ett exempel, så på 400 km avstånd så skulle det innebära att de kan se mål på lägst 9 000 m höjd vid Växjö ungefär. Växjö ligger 100 km Västnordväst om Kalmar och Ölandsbron i nära rät linje Kaliningrad-Göteborg. Sätillvida de inte menar 600 km bort med phased array OTH-B radar (*Over The Horizon radar*).

2. Motsidan kan ha fler markpersonal och/eller bredare startbanor. Hur effektivt kan motsidan utnyttja sina start- och landningsmöjligheter jämfört med oss? Dvs. hur många plan kan vi få upp i luften i tid för att möta motsidans preparerade och luftsatta plan och vice versa? För ryssen, men också för oss, är detta viktigt om han har tänkt att angripa oss med lågtflygande bombplan med start från Luga flygplats utanför S:t Petersburg och landar vid Shkalovskfältet utanför Kaliningrad eller vice versa, eftersom eskortplanen då flyger på ångorna vid landning. Su-34 har en räckvidd på 1 100 km vid flygning på låg höjd. Det är osäkert om de ens kan genomföra ett uppdrag huvudsakligen på låg höjd utan att lufttanka eskortplanen. De räknar även optimistiskt med att Su-34 har en combat radius på >1 000 km. Verkligen? Om den flyger an på låg höjd? Med efterbrännare på i strid, vilket man stundvis får räkna med i jakt-paj? Det amerikanska planet F-35 har en combat radius på 1 100 km, också det förmodligen en glädjekalkyl. JAS Gripen, som är lättare men sannolikt har en mindre bränsletank, uppges som jämförelse ha en combat radius på 800 km. JAS Gripens konservativt uppgedda combat radius skvallrar om att den svenska flygvapenledningen räknar seriöst med och planerar för att våra piloter ska övas för och gå segrande ur jakt-paj. Avstånden till våra egna flygbaser, kontra avstånden för fienden till fiendens flygbaser, är till vår fördel. Den som har mest bränsle kvar, när motståndaren måste lämna scenen på grund av bränslebrist för att flyga tillbaka distansekonomiskt, vinner i en ännu inte avgjord jakt-paj så länge som han har robotar kvar på vapenbalkarna.

3. Det är en sak att avvärja enstaka gränskränkande flygplan från svenskt luftrum i fredstid, men det är en helt annan sak att med en fullt tankad och fullt bestyckad fyrgrupp hinna möta en eskader stridsflygplan som flyger an i skydd av radarskugga fallandes till en höjd av 5 meter och $< \text{mach } 0,7$ och som når oss (*F 17 i Kallinge*) på cirka $3\frac{1}{2}$ minuter efter detektering och stigning. Karlskrona örlogsbas når ryssen på knappt 2 minuter efter detektering. Det tar knappt 2 minuter för Kallingeplanen att klättra och flyga till örlogsbasen och man får lägga till cirka 3 minuters starttid för en rote JAS-plan som står bestyckade och startklara på plattan med piloterna gripbara men icke varandes i JAS-planens sittbrunn. Hur man än försöker lösa dilemmat med tiden och insatsberedskapen, så är det en olösbar ekvation så länge vi inte har fått tillräcklig förvarning. Ryssen hinner, om vi bara har en traditionell markradar, slå ut vårt flyg i Kallinge och mål vid örlogsbasen i Karlskrona innan vårt flyg hunnit av startbanan. Det är bara att inse. Motståndaren kan flyga på optimal höjd i varierande hastighet vid anflygning samt vid spurt och därmed få större uthållighet. Han sjunker till 5 m höjd över havet innan han stiger under efterbrännarpådrag efter vår detektering. Men fi använder sig kanske av standoff-vapen, så vi kan inte räkna med tillräcklig reaktionstid ens om piloterna sitter startklara i JAS-planens sittbrunnar för att hinna möta fi vid ett strategiskt överfall. Dock så är det ologiskt att välja flygvapnet som angreppsmetod om man ändå ska bruka fjärrmedel i form av robotar. Rimligt är i så fall att de använder kryssningsrobotar och Iskander-M. Det är nödvändigt att vi har möjlighet att övervaka med phased array OTH-SW radar, och olika aerostatsensorer sittandes på markförankrade heliumballonger på upp till och med 3 000 m höjd. Med Surface Wave OTH-radar får vi förvarning om att de är på väg. Med aerostat skulle vi kunna få en radarräckvidd på ~ 240 km mot mål som flyger an på 5 m höjd över havet. Med aerostat kan vi kanske även målinmäta till våra luftvärnsrobotar då en aerostat har två stora fördelar – liten egentlig radarmålyta och liten eller ingen värmeavgivning.

Vi kanske inte får någon nytta av landbaserade luftvärnsrobotar med lång räckvidd i det initiala skedet i händelse av ett extremt och invasionspåkallande tillstånd för Gotland med ryska flottstyrkor väntades strax utanför vårt territorialhav. Jag antar att vi initialt blir bespanade med

satellit och flyg för att fastställa var våra luftvärnssystem finns lokaliserade. Vi kan inte skjuta ned spaningsflyg över internationellt vatten i Gotlands innanhav i ett förstaslag. Först vid en fientlig attackvåg får vi kanske direkt nytta av långräckviddigt luftvärn, kanske mot Iskander-M. Men att använda Iskander-M initialt tar ifrån ryssarna alla möjligheter att hävda Jus ad bellum (*rättfärdigt skäl att gå i krig*) och gör oss till försvarare i världsoptionen. Som skydd för våra utgångsgrupperade stridsvagnar behövs medeldistansluftvärn av typen IRIS-T SL mot flyg och fartygsbaserade helikoptrar, vid en fullskalig invasion av Gotland. Långräckviddiga Aster-30 eller motsvarande ska ersätta vårt *ingenting* mot den kvasiballistiska roboten Iskander-M. Men en konflikt mellan utvecklade stater startar knappast med att den ena sidan plötsligt börjar lobba över ballistiska robotar, varken med nukleära eller ens med konventionella stridsladdningar. En eventuell svensk-rysk konflikt kommer snarare att trappas upp, vare sig den är planerad av Ryssland eller inte, så vi tillåts förmodligen lite framförhållning. Men ett av Ryssland iscensatt ”*svenskt*” förstaslag likt Gleiwitzincidenten under vk2 ger oss kortare förberedelsestid.

Långräckviddigt luftvärn gör sig förutom för försvaret av Visby flygplats, Visby och Visby hamn också bra på fastlandet av sydöstra Sverige, och på Öland som tröskelförsvar för helikopterflottiljen på flygplatsen Malmen och som skydd för en del av våra flygbaser på fastlandet. Aster-30 baserat i Västervik, Oskarshamn (+Visby) behövs för skydd av rörliga mål typ egna RORO-fartyg m.m. på väg mot Gotland med förband och materiel. Två nackdelar med långräckviddigt luftvärn är förutom att de är dyra att;

1. Använder vi långräckviddigt luftvärn på långa avstånd, förutsatt att vi ens kan göra det med tanke på att vi först måste detektera målet bortom horisonten, så kommer vi kanske inte kunna veta vilken typ av måltavlor som kryssningsrobotarna har. Då tappar vi en viktig underrättelsemöjlighet. Kryssningsrobotar på låg höjd kan smyga under radartäckningen, vilket innebär att luftvärn med lång räckvidd inte hinner sättas in från Öland. Man kan t.ex. tänka sig att ett antal fientliga korvetter/fregatter placerar sig öster om Öland men Sydsydväst om Gotland och matar på med extremt lågtflygande kryssningsrobotar mellan de två öarna, robotar som sedan viker av åt Väster vid norra Öland mot mål på Malmen. Att veta vilket mål kryssningsrobotarna har, har ett värde i det att arméstyrkor och flygvapen lättare ska kunna taktisera och inte misshushålla med sina

resurser. Vi behöver därför släppa in den första fientliga roboten djupt in på vårt territorium innan vi skjuter ned den med medeldistansrobotar, förutsatt att motsidans måltavlor inte ligger för långt ifrån varandra för då kan en lösning med långgräckviddigt luftvärn på fastlandet under vissa omständigheter bli billigare för oss om än inte bättre. Tillvägagångssättet med ett defensivt djupförsvaret fungerar så länge inte ryssarna öser allt de har över oss. Ett problem för den som vill använda GNSS-styrda och tröghetsnavigerade kryssningsrobotar eller Iskander-M mot mål på Gotland, är att Gotland saknar mycket av infrastruktur, vilket innebär att de flesta målen kommer att vara mobila. Men det finns mål på fastlandet för motsidans kryssningsrobotar. Tänkbara måltavlor är logistiknoder, Karlskronas transformatorstation, Karlskrona örlogsbas och utvalda mål vid F 17. Bränslepumparna m.m. i örlogshamnen och på flygbasen måste därför kunna drivas av dieselgeneratorer.

2. Det tar endast 16½ minuter för en rysk kryssningsrobot att flyga 400 km i mach 1,2. Enligt uppgift flyger en kryssningsrobot i genomsnitt i mach 2 (*minst mach 1,2 på en höjd av 100 m över havet och mach 3,4 på marschhöjd eller 22 500 m*). Jaktflygplan och attackflygplan är tyngre och har större luftmotstånd, men också mera bärkraft och dragkraft. Det skulle ta ~8,5 minuter att flyga 350 km i mach 2 (*sträckan Shkalovskfältet strax utanför Kaliningrad till Visby*) med jaktplanet Suchoj Su-27. Observera att detta är i maxhastighet i de högre luftlagren, vilket är en högst osannolik hastighet och höjd för ryssarna att flyga an på. Annars flyger stridsflygplan normalt i mach 0.8-0.9 på 9 000 m höjd. Det finns även all anledning att anta att ryska plan från Kaliningrad vid anflygning på låg höjd kommer att klättra från 5 m höjd under efterbrännarpådrag och flyga in i över mach 1 vid ett strategiskt angrepp. Dessutom, utan att känna till den exakta radaremittorhöjden för stationära svenska radarsystem i dagsläget, så kan vi med en radarmast upptäcka mål på 5 m höjd först på ett avstånd av cirka 34 km. Den sträckan flyger ett jakt- eller attackplan på knappt 2 minuter i mach 1.0. Det gör långgräckviddigt luftvärn oekonomiskt vid ett strategiskt första överfall då vi inte tillåts tillräcklig reaktionstid om vi inte fått upp flygspaningsradar i luften eller har aerostat och OTH-radar. Flygspaningsradar, aerostat och phased array OTH-radar bör därför vara högprioriterade mål för ryssen, och det är mål som de tillsammans med kortvågsradioantennerna trots allt skulle kunna tänkas försöka slå ut

tidigt med Iskander-M eller kryssningsrobotar, trots att de då förlorar alibi för ett angrepp mot Sverige. I en andra attackvåg från Kaliningrad Oblast så har vi nytta av långräckviddigt luftvärn, men vi förlorar vissa tillfällen att taktisera med arméstyrkor, i alla fall till ett rimligt pris eftersom långräckviddigt luftvärn kostar onödigt mycket pengar om de skulle användas som korthållsrobotar. Vi kanske skulle klara oss med medelräckviddigt luftvärn i Karlskrona beroende på motsidans flygs vapenprestanda, typ räckvidden och guidningssystemen för vapnen. Vi måste dock ha ett luftvärn mot projektiler i höga kastbanor, men vi bör komma ihåg att sådana måste användas maximalt optimerat då Iskander-M flyger i mach 7 och når (*i realtid*) Karlskrona eller Visby från Kaliningradenklaven på cirka 4 minuters flygtid. Om vi väljer luftvärn med lång räckvidd så måste alltså systemet vara bemannat dygnet runt i ett skymningsläge, och det får inte luras av reguljärt civilt flyg eller Low Earth Orbit-satelliter.

Eftersom vi i ett läge med vår flygspaningsradar kommer att synas på deras stationära markradar, så bör vår framtida flygspaningsradar alltid flyga i radarskugga för deras markbaserade system. Ett sådant normaliserat tillvägagångssätt av oss kommer att innebära att Ryssland efter ett kryssningsrobotangrepp mot oss strax måste skicka upp egen flygspaningsradar om de är oroliga för JAS bestyckade med KEPD 350. Vi förlorar inte ens framförhållning på grund av en minskad radartäckning när vi flyger under deras radar, eftersom ett lyckat strategiskt överfall för deras del närmast kräver att vi inte är uppe och skannar himlen med flygspaningsradar. Ryssarna måste ju, utan en phased array OTH-B radar på marken, skicka upp den där flygspaningsradarn för att försäkra sig om att vi inte har en egen flygspaningsradar uppe. När de har en flygspaningsradar typ A-50 uppe så får vi i bästa fall i gengäld tillfälle att höja beredskapen. Dessutom, om vi flyger på en begränsad högsta höjd, så kan motståndaren inte belysa vår flygspaningsradar för deras S-400 system från Kaliningrad Oblast så länge de inte har en A-50 Mainstay uppe eller en phased array OTH-B radar kalibrerad med en KYuA-1 satellit m.fl. system. Enbart av det jag skriver i det här stycket, så blir scenariet med ryska flottstyrkor utanför Gotland i en eskalerande konflikt mera trolig, eftersom de ryska möjligheterna till ett strategiskt överfall på oss då ökar. Men är det inte ett sådant scenario vi föredrar? Jag menar det, eftersom vi då får designerade måltavlor. Det vi

definitivt inte vill är att bli angripna med enbart kryssningsrobotar och Iskander-M.

Uppdatering juli 2016: *Det rapporteras tyvärr förutsägbart nog att Ryssland tänker bygga en fast OTH-radar i Kaliningrad.*

Lågtsniffande över vattenytan kryssningsrobotar med ATR (*Automatic Target Recognition*) måste vi ha för att slå mot hangarfartyg och deras eskortfartyg i Skagerack. Jag vet vad många säger nu; "USA är våra vänner!". Det har egentligen ingenting med saken att göra, vi talar om vår överlevnad som nation och ingenting annat. Den som inte har sig själv, sin familj och sitt land som utgångspunkt i den ordningen innan man lägger till världen, är en demonisk människa. Man kan lägga till Gud allra först i ordningsföljden, för att vara riktigt säker på att man är bra, och pålitlig i den mån man kan tänka och försvara sitt abstrakta handlande inför sina överordnade och i någon mån inför andra. Dessutom så har även Ryssland ett (1) hangarfartyg. Kryssningsrobotar är mindre lämpliga mot Iskandersystem eftersom dessa är markmobila.

Slaget om Storbritannien skulle för övrigt inte ha lett till en Allierad seger på marken i förlängningen, om inte britterna och amerikanerna hade fortsatt slaget om Storbritannien med att bomba tyska städer, oljeindustri och viss fransk infrastruktur till spillror. Dessutom så måste man komma ihåg att britterna var utpräglad strategiskt defensiva under slaget om Storbritannien, men de vann det utdragna slaget trots det, och just *på grund av* att de var strategiskt defensiva och även uthålliga förstås. Och då var oddsen ändå på tyskarnas sida initialt. Britterna kunde samtidigt tack vare sina radaranläggningar vid kanalen välja mellan att vara antingen taktiskt offensiva eller taktiskt defensiva över eget territorium beroende på vad de hade att möta. RAF hade nämligen en mycket dynamisk ROE och var nog bättre lett än Görings Luftwaffe. Hur mycket britternas teknikövertag med radiokommunikationen hade att göra med segern kan man bara spekulera i, men de enda som hade tillgång till tvåvägsradiokommunikation i de tyska planen vid början av slaget om Storbritannien var ledarplanen.

Om man inte har några ögon eller öron så tvingas man att snabbt krama ur mesta möjliga av flyget innan det förpassas till dem sälla jaktmarkerna, genom att bli offensiv mot mål som man kan spana okulärt/optiskt mot, som örlogsfartyg, eller fordonskolonner på land. Detta kan vi uppnå genom 32.Underrättelsebataljonen. Men har man varken aerostat typ

Heliumballonger, flygburna, stationära eller mobila radarsystem alt. passiva system kvar så befinner man sig på synnerligen hal is och blir utlämnad till fientligt flyg, kryssningsrobotar och Iskander-M, i synnerhet om man samtidigt saknar telekrigsmedel/ES/DECM. Då är kriget slut, vi har förlorat och det är hög tid att påbörja förhandlingar. För oss så kommer de stationära spaningsradarstationerna och likaså OTH-radar, som eventuellt placeras i sydöstra Blekinge och på Gotland, troligen att bli primära mål för kryssningsrobotar eller air-to-surface missiler.

Brittiska piloter som blev ”*påhoppade*” (observera att det är ett tyskt pilotuttryck) och överlevde hoppade över antingen England eller Frankrike om de blev nedskjutna och kunde återinsättas i tjänst ganska omedelbart, och detta spelar stor roll när det – i alla fall för tyskarna – tog ett år att utbilda en pilot. Tyskarna förlorade på grund av sin offensiva doktrin sina nedskjutna piloter, de som överlevde, till fångenskap under slaget om Storbritannien.

Luftwaffe kom *också* att spela en defensiv roll, under den Allierade bombkampanjen mot tyska städer. Men Luftwaffe var för fåtaligt för att kunna vinna, trots det så fungerade den tyska nattjakten fram till krigets sista månader då jaktflyget förstärktes med de tillfälligt mycket framgångsrika Messerschmitt Me 262 jet-planen. Fast den korta period då Me 262 fick sina första flygaräss, räknas väl inte riktigt typ som en jämförbar potentiell situation på vårt Gotland skulle kunna gestalta sig, annat än att den fientliga numerären skulle vara massiv. De flesta Me 262 sköts dock ned på marken eller på väg upp i luften, tack vare Allierad överlägsenhet i luften som möjliggjorde att Allierat jaktflyg under alla tidpunkter kunde kretsa över de tyska flygfälten. Vi har emellertid ett hav mellan ryska flygbaser och Gotland. Vi ska inte tillåta fientligt flyg över Gotlands fasta land, och det ska åstadkommas genom ett starkt luftvärn. Luftvärnet är tänkt att fungera någorlunda som en mur, tillräckligt effektiv för att det ska bli en psykologisk faktor som förhindrar att ryska plan och helikoptrar vågar ta sig igenom denna brandvägg, så att våra JAS C/D-plan kan på låg höjd verka mot samlade markmål i CAS-attacker. På så sätt samt genom radar-jamming från våra JAS-plan blir min taktik med JAS C/D som opererar över Gotland mer realistisk än annars hade varit fallet om ryskt flyg hade tillåtit likvidera våra stridsfordonsbekämpande JAS C/D plan när dessa står på marken. Ryssarnas flygvapen tillåts inte några längre reaktionstider när vår rote Close Air Support JAS-plan på Gotland skrider till aktion, och därför så hoppas jag att våra CAS-plan inte ska behöva frukta fientliga flygplans radarjaktrobotar, som kan avlossas på ganska långa avstånd mitlids bortom Gotlands östra

kustområden. Men det försvårar förstås att ryska jaktplan kan lufttankas och kontinuerligt cirkulera över Östersjön med för oss fel bestyckning. Det hänger på hur vi timar CAS-attacken, för om ryskt jaktflyg redan är uppe i luften över Östersjön så har de kanske antalsöverlägsenhet nog mot en rote JAS E jaktplan som skickats upp koordinerat från fastlandet, samtidigt som en del av den fientliga eskadern kanske hinner med att ta sig an vår rote CAS-plan. Jag är mera orolig för surface-to-air missiler, deployerade på land eller på fientliga fartyg från östra Gotlandskustens parametrar. Men inget krig är riskfritt. Fientliga mobila luftvärnssystem som deployerats på Gotlands östra kustland ska slås ut med framskjutna M/41 granatkastare elddedda av 32.Underrättelsebataljonen som även ska ha anti-materiella gevär för ändamålet om man inte lyckas med det första tillvägagångssättet därför att man inte tillåts att komma nära nog (*minst 7 km inpå målet*) med granatkastarna. Låt mig bara säga att man kan vara offensiv och slå först mot baser och system i Kaliningrad Oblast som förstaslagsmål med t.ex. kryssningsrobotar med ATR (*Automatic Target Recognition*). Men det har sina nackdelar i fredstid som liten stat, eftersom vi lätt kan kapplöpningrustas ihjäl och skapa ett mera fientligt inställt Ryssland, ett vredesmodigt Ryssland, som skulle kunna vedergälla med kärnvapen. Om vi anfaller först så förlorar vi den moraliska rätten och den behöver vi. Med detta sagt så ställer jag mig välvillig till mobila och/eller flygande svenska plattformar (*JAS 39 E*) med kryssningsrobotar i framtiden. Förmågan kan vi behöva, att ta vapnet i bruk först är en annan sak.

För ett numera litet svenskt flygvapen kan möjligheten att från JAS-planet skjuta ut decoys, s.k. MALD (*Miniature Air Launched Decoy*) i luften vara en av lösningarna. Det går nämligen att programmera robotar att flyga med signaturer som starkt påminner om den egna flygplanstypen och därmed göra robotarna till måltavla istället för JAS-planen. På det sättet kan man bli mer djupoffensiv med vapenbäraren, och det är jag helt för.

Såja, nu kan vi gå vidare; Men att den tyska nattjakten fungerade så väl ända till slutet talar väl snarare för att man *kan* uppnå resultat i luften trots att man inte har luftherravälde bara man har kompletterande luftvärn. Åtminstone på den tiden med de plattformarna med den tekniken med det luftvärnet, och åtminstone under nattstrid. Då på den tiden fanns förstås inga precisionsfjärrmedel typ Iskander-M. Men Iskander-M kommer att vara ett hot oavsett om vi har en offensiv eller en defensiv luftförsvarsdoktrin. Det enda som hjälper mot det hotet är härdade flygplanshangarer, luftvärn och fler tillfälliga flygbaser av Flygbas 90 typ samt möjlighet att fylla igen kratrar och asfaltera flygbanan snabbt efter ett angrepp med Iskander-M med

konventionell stridsladdning. Fienden kan kombinera med att slå ut banan med multistridsdelar i form av minor med spröt som gör röjningsarbetet mycket svårare. Detta kan man kanske ta hand om med en kraftig hög skopa på en bulldozer. Bulldozern behöver man ju ändå. Sedan när det gäller bränslet så är det bra med en underjordisk depå, men ett flygplan som dricker 4 000 liter bränsle per uppdrag och flyger 5 gånger per dag behöver 20 000 liter bränsle eller 20 kubikmeter varje dygn. Det är en tankbil med släp per dygn och per plan. Tankbilar måste gå i skytteltrafik. Bunkerbustern MOP (GBU-57A/B) har en penetration på ned till 61 m under marken vilket gör en bränsledepå ganska rökt. Vem vet vad ryssarna har för motsvarighet., Iskander-M? Vi måste även sprida ut våra plan rejält över ytan när de står på marken så att inte ryssarna frestas att mot våra flygplan använda sig av Kassetnaja-stridsspetsar på Iskander-M, med substridsdelar som exploderar och sänder ut projektiler från 1 km höjd. Tankbilar ska, förutom när de ska tanka upp flygplan, befinna sig mer än en kilometer bort från flygfältet. Ett par betonghangarer för de två JAS-planen som vi ständigt ska ha på Gotland kan komma väl till pass med tanke på Kassetnajastridsspetsarna till Iskander-M. Man bör om möjligt flytta på JAS-planen en 40-50 meter för att undvika fientliga kryssningsrobotar omedelbart när en bildalstrande satellit har gjort en överflygning över flygplatsen.

Ska man skeppa över tankbilar till JAS C/D plan som baseras vid Visby flygplats, eller ska man basera dessa JAS C/D plan på fastlandet, som ska agera stridsfordonsdödare genom med markförband koordinerade CAS-attacker på Gotland? Om man baserar JAS C/D på fastlandet så måste de alltid flyga tillbaka till fastlandet för att tanka. Baserar man dem på Gotland så kan de välja om de ska flyga till fastlandet och tanka alt. tankas upp på Visby flygplats. Det krävs fulla fartygslaster för att förse Gotland med underhåll och förnödenheter, och två tankbilar med släp kommer att närmast försvinna i all det underhåll som skeppas över till Gotland från fastlandet varje dygn. Jag bedömer att det blir bättre att basera dessa två JAS C/D plan på Gotland och skeppa över allt det bränsle som JAS-planen kommer att förbruka. Min intuition säger mig att det blir det bästa att göra. Det finns ingen mening med att djupdyka i varför, man kan ändå bara motivera det platoniskt och även gå i opposition mot min mening platoniskt. Men jag kan säga så mycket som att det gäller att vi besätter öjn. Grunden är att de två JAS-planen ska stå på öjn i syftet att operera på öjn. Om inte annat så för att minuter kan sparas om JAS-planen står startklara och bestyckade på Visby flygplats. För förr eller senare så öppnar ryssarna upp vägen, som de tillfälligt har stoppats på av våra markförband beväpnade med NLAWS och

minor. Jag avslutar diskussionen där. Sedan får man hålla med mig om man vill, eller inte hålla med mig om man hellre vill det.

Doktrinen om seger genom att vara offensiv i luften gäller inte så länge man tvingas möta standoff-vapen. Vi bör sträva efter att flyga omvägar med JAS E, i dagsläget 120 km från Amiral Gorshkov-klass örlogsfartyg för att undvika fartygsbaserat luftvärn. Om vi ska angripa örlogsfartygen så gör vi det bäst med egna krigsfartyg på behörigt avstånd med robotavfyrning från Väst Gotlandskusten, och med ubåtsorpeder på långa avstånd, och med något likvärdigt det numera avvecklade Kustrobotbatteri 90 från land, och med flygburna kryssningsrobotar från standoff-avstånd. Det är sällan något självändamål med att vara offensiv med själva plattformen vare sig det rör sig om JAS, en korvett eller en ubåt. Standoff-metoder har man alltid haft. Man hade det under vk2 för V-1 och V-2, artilleri, slagskepp samt flytande plattformar för flyg. Man bör vara defensiv med själva plattformen genom att hålla sig på behörigt avstånd från motsidans vapensystems räckvidd och det gäller därför att ha ett vapensystem, och även ögon och öron i form av OTH-radar/flygradar/markradar/aerostat/flygspaningsradar/UAS/satellit med längre räckvidd än vad motståndaren har. På land kan man vara någorlunda osynlig, åtminstone osynlig mot horisontal spaning, och man kan agera offensivt inom fiendens räckviddsövertag genom att krama fiendens bälte, agera snabbt och resolut, genom att vara rörlig och taktisera, genom att använda sig av eldledare med UAS-system m.m. och genom att avfyr först. Har man inte räckvidden på sina robotar och vapensystem så vill man helst tvinga motståndarens plattform att komma nära inpå vår egen plattform vapensystems räckvidd utan att vi upptäcks, alt. flytta fram våra egna positioner i det fördolda för delar av våra vapensystem och förband.

§

Ryssland införde under 2013 den moderna flygburna kryssningsroboten Kh-101 med konventionell stridsladdning, som sägs nå 10 000 km. Om de inkluderar själva vapenbärarens räckvidd i kompotten så är det fusk. Den kan endast bäras av de största bombplanen Tupolev Tu-95MS och Tu-160 Blackjack. Tu-160 kan flyga i mach 2.05 och kan oskadliggöra flera mål med många slags vapen under ett och samma anfall. Den har en 2 000 km combat radie vid mach 1.5. Den strategiska dvs. kärnvapenbärande kryssningsroboten (Kh-55), som avlossas från bombflyg, når 2 500–3 000 km

och med förbättrad navigation når den nästan 5 000 km enligt ryssarnas egna uppgifter. Kh-55 kan användas även mot sjömål. Det är samma räckvidd som ryssarna säger att den konventionella kryssningsroboten Kh-555 med tröghetsnavigering, terrängreferenser och GNSS har. Bägge avlossas från bombflyg typ Tu-22M. Tyvärr så har Kh-555 en CEP (Circular Error Probable) på så mycket som 30 m, vilket gör att ryssen förmodligen hellre använder sig av multipla strategiska kärnvapenbärande Kh-55 mot obestämda mål typ taktiserande fartygskonstellationer. Svenska korvetter gör därför bäst i att använda sina framtida luftvärnsrobotar mot inkommande robotar, i den yttre räckviddsenvelopen. Uppföljaren till Kh-55 heter Kh-102 som även ska ha smygförmåga. Ryska kryssningsrobotar kan vara högtflygande. Normalt så flyger moderna kryssningsrobotar an på en höjd av högst 100 m, typ Iskander-K. Men Iskander-K kan komma att flyga på både extremt låg höjd och enligt uppgift på en altitud av 6 000 m. IRIS-T SL har ett höjdtak på 20 000 m. Att kryssningsrobotar flyger an på <100 m kombineras sannolikt med en simultan anflygning på 6 000 m och >22 000 m i en och samma attack, och kanske simultant med en eller flera Iskander-M. Därför så krävs det 3D-invisningsradar som kan spåra ett flertal mål på olika höjd samtidigt. Aster-30:s uppgraderade phased array radar Arabel kan göra det med råge, och jag utgår i böckerna från att också phased array 3D-radarn Giraffe AMB har en god förmåga till det och att den är kompatibel med Aster-30.

Den kvasibalistiska roboten Iskander täcker förmodligen Stockholm från Luga, och Göteborg, Malmö och Stockholm från Kaliningradenklaven, kanske även F 7 och definitivt Malmens helikopterflottilj, med konventionella laddningar. Detta gör faktiskt en defensiv doktrin delvis föråldrad då robotar (Iskander-K och Iskander-M) kan nå alla våra baser och ekonomiska mål i den södra halvan av Sverige.

Ryssarna påstår att de har strypt räckvidden på Iskander-M till 400 km, fast med möjligheten att uppgradera den till 500 km när den är bestyckad med kärnstridsspetsar, vilket är begränsningen för räckvidden enligt INF-avtalet. 400 km med en kärnvapenbestyckad Iskander skulle utesluta Stockholm och Göteborg som måltavlor. Så det skulle alltså vara Putins välvilja att visa att Ryssland inte utgör ett kärnvapenhot mot Sverige, som gör att kärnvapenbestyckade Iskanderrobotar har fått en strypt räckvidd? Eller så är det bara på grund av att en nukleär stridsladdning väger mer, som gör så att räckvidden för Iskander-M med en sådan stridsladdning beräknas till max 400 km med nuvarande kemiska sammansättning på raketbränslet, och att ryssarna bara mjölkade kon gratis. Ryssarna själva talade om Iskander med

utökad räckvidd redan under tiden när George W. Bush satt vid makten. Det enda sättet, förefaller det, att avgöra ett krig mot Ryssland är genom att slå tillbaka mot dem med samma medel. Eller ännu hellre att man gör ett förstaslag med samma medel, på deras egen planhalva. Det sistnämnda är ett politiskt problem då Ryssland är en stormakt vad oss beträffar.

Man bör oftast antingen spana/rekognosera och flytta fram sina positioner för att nå hårda mål, eller vänta ut motståndaren på ett väl förberett ställe vid de vägar man förväntar sig att motståndaren kommer att använda, t.ex. för att de är breda nog för mötande trafik och leder till den strategiska orten Visby med flygfält eller till Fårösund, och man bör aldrig stå och stampa i onödan. Man kan initialt ta upp en luftstrid över Gotlands innanhav med JAS 39 E planen med start från flygbaser på Ostkusten, och operera med C/D planen på Gotland så länge som man genom telekrigsåtgärder kan störa motståndarens stridsledningsradar. Om man väljer att med Gotlandsflyg endast attackera markmål på Gotland, och vi har ett starkt luftvärn som försvar för flygbasen, samt med stöd av JAS E jaktplan baserade på fastlandet, så kan motsidan flyga hur mycket de vill och lufttanka så mycket de vill över internationellt vatten öster om Gotland utan att kunna uppnå så mycket ifall de inte vågar flyga in mot/över ön och har motmedel mot våra telekrigsåtgärder. Starten av JAS E jaktplanen måste koordineras med starten för JAS C/D planen oavsett var JAS E jakt startar ifrån på fastlandet.

Miljön och topografin är direkt avgörande för vilken taktik och framförallt operationskonst man bör tillämpa med de medel vi har, och Gotland har sina egna speciella förhållanden. Förenklat kan man säga att ön är som ett schackbräde där de mörka rutorna är skog och de ljusa rutorna är åkermark eller öppen mark, säkert inte av en slump, plus att Gotland är långsmalt eller ruterformat. De här förhållandena kräver anpassning taktiskt och operativt. Men också det att det vida Östersjön delar det europeiska fastlandet från Gotland gör att man både vinner en del möjligheter och förlorar andra. När den smala ön Gotland skapar begränsningar för vilken operationskonst den svenska armén kan använda, så skapar den långsmala ön möjligheter för den svenska marinen att verka från den västra sidan genom att lobba Rb 15 över Gotland mot mål på den östra sidan. Men fientliga marina styrkor utanför Gotlands kustområden skapar begränsningar för det svenska flyget om det vill operera över Östersjön eller över Gotland.

Genom att välja att med flyg angripa markmål så att man byter arena för det mot fientligt flyg klenst rustade JAS C/D samtidigt som man har en

luftvärnsmur över fasta land plus JAS E jaktplan och telekrigföringsmedel, så kan man agera offensivt och effektivt på åtminstone en arena. De ryska bombplanen Tupolev Tu-22M (Natonamn; Backfire) eller Tupolev 160 är inte riktigt lika avskräckande som det amerikanska B-52 så länge som vi har ett starkt luftvärn på Gotland, mest på grund av B-52:ornas historiskt mångfacetterade, rikliga och fantasifulla motmedelssystempark. De har dock sina svaga möjliga angreppsvinklar.

GOD KAN SLÅSS MOT OND, OCH OND KAN SLÅSS MOT OND. MEN GOD KAN INTE SLÅSS MOT GOD.

USA förstod jag. Amerika hade Gud på sin sida, därför lönade det sig inte att vända sig mot dem. Men allt kokar ned till släktskap. Blod är tjockare än vatten. I USA finns endast 10 000 000 svenskättlingar, det finns betydligt fler ättlingar från britter och tyskar. Tyskland och Sverige har haft ganska lika språk och grammatik för bara några hundra år sedan. Att vända sig mot Tyskland och stämma in i britternas demoniserande av tyskarna är som att begå selbstmord aus angst vor dem tod (*själv mord av rädsla för döden*).

I Herrens år våren/sommaren 2015 har jag kommit fram till slutsatsen att tyskarna inte är att lita på för Sveriges del. Jag tänker på Gotland, gasledningen och viss tysk prorysk psyops i och mot Sverige. Jag har länge känt till att Tyskland aktivt har arbetat mot svenska intressen sedan Nord Stream muddrade och byggde ut hamnen i Slite, en hamn som givetvis saknar sprängkammare. De ligger även bakom ett, som de trodde felaktigt ubåtsprojekt kallat A26 på Kockums i Sverige i syftet att förstöra för oss och stärka den tyska ubåtstillverkaren Thyssenkrupps marknadsställning. Thyssenkrupp (TKMS), som 2005 gick ihop med Howaldtswerke Deutsche Werft AG, och Kockums följde med, försökte hävda att Kockums befintliga kritiskt tekniska produkter i Malmö, så som de svenska Stirlingmotorerna till ubåtarna m.m, tillhörde Thyssenkrupp. En svensk kupp följde där den svenska militären helt sonika planerade en räd och körde in på Thyssenkrupps område i Malmö och lade beslag på en del av det som var vårt. Enligt SR;Ekot den 11 april 2014 körde statliga Försvarets Materielverk (FMV) in med lastbilar hos Kockums i Malmö för att hämta hemlig försvarsmateriel. Men enligt uppgift till SR;Ekot så lämnade FMV anläggningen utan att ta med sig någonting därifrån. Söndag kväll den 29 juni 2014 blev det klart att Saab skulle köpa ubåtstillverkaren Thyssen Krupp

Marine System (*tidigare Kockums*) efter en flera år lång och utdragen kamp mellan Thyssenkrupp och FMV. Företaget konstruerar, underhåller och tillverkar ubåtar och har 900 anställda i Malmö, Karlskrona och Muskö. Jag hoppas att Tyskland inte försätter sig i en situation där de har förlorat alla sina västliga allierade. Och jag hoppas inte att det tyska myrsamhället ser som sin sista utväg att sparka igång ett nytt tredje rike, kanske under ledning av någon av de idag marginaliserade nazisterna i Tyskland. Ett maximalt exploaterat land utan vänner riskerar nämligen att gå den vägen om det får uppleva djupa ekonomiska kriser.

Tyvärr så vet jag att tyskarna tycker att svenskarna är de som är mest negativa mot Tyskland, men de kan inte se hur de demoniseras av briterna i varenda krigsdokumentär, som har gjorts i Storbritannien sedan hedenhös, fortfarande idag 70 år efter kriget. Britterna har tyvärr framgångsrikt fått tyskarna att framstå som att de ärver rasism i generna.

På senare tid har dokumentärmakarna om första världskriget, andra världskriget och det kalla kriget blandat brittiska och amerikanska berättarröster om varandra. Alla brittiska krigsdokumentärer har numera en amerikansk berättarröst. Det har också dykt upp amerikanska krigsdokumentärer med brittiska berättarröster på sistone. Detta gäller för samtliga nyare dokumentärer på bägge sidorna av Atlanten. Gör de sig redo för krig? Vad betyder det att secretary of state, John Kerry, besökte Putin i Sotji den 12 maj 2015? Vad betyder det att Putin i slutet av juni 2015 ringde Obama på en krypterad telefon för att diskutera Ukrainas, vad det verkar som alltmer dystra framtid? Oroväckande foton har strax efteråt dykt upp, också i slutet av juni 2015, på hur ryska stridsvagnar i Donbass har målats med vita IFF-symboler, avsedda för att identifiera stridsvagnarna som ryska för stridsflyg. Var det en tillfällighet att Putin ringde Obama, strax följt av att Ryssland målar IFF-symboler på sina stridsvagnar i Ukraina? Det innebär i så fall att Ryssland planerar att sätta in stridsflyg i sin invasion av Ukraina, vilket i så fall innebär en fullskalig offensiv. Har USA, Storbritannien och Ryssland gjort en ny Jaltapakt/Molotov-Ribbentroppakt, dvs. tänker Obama släppa Ukraina som en säck potatis och offra dem för att komma åt oss nordbor och Tyskland, alt. Sverige och Tyskland? Var det här som den anonyma amerikanska höga militära dignitären syftade på när han våren 2015 sade att "*vi kommer antagligen att befinna oss i krig till sommaren*". Är Sverige därför tänkt att bli en krigsskådeplats? Varför händer detta nu samtidigt med att en nygjord brittisk dokumentär om kalla kriget plötsligt visar en mänsklig och mjuk sida gentemot Sovjetunionen och Rysslands

militära personal genom tiderna, genom att bereda ryska militärer 50 procent av berättartiden från hjärtat i en dokumentär (*det är allt som krävs*), utan att redigera dem det minsta? Putin och Kreml måste ju märka det här. Vad hände med Fömin Peter Hultqvists begäran om vapenköp från USA för att hjälpa oss att hålla Ryssland stången? Ingen uppföljande nyhet om det? Jag har ännu inget definitivt svar på de här frågorna. Det kan ju också vara så enkelt att de flirtar med Ryssland för att USA och Storbritannien anser att de behöver Rysslands välvilja för att mästra Iran med dess kärnvapenambitioner. Men de offerar fortfarande Ukraina och spelar schack med våra länder här i Norden över våra huvuden. Dessutom så förklarar Iranscenariet inte varför amerikanska och brittiska krigsdokumentärer har blivit så sammanflätade på ett medvetet sätt på senare tid.

God kan slåss mot ond, och ond kan slåss mot ond. Men god kan inte slåss mot god. Däri ligger vår räddning för om USA vänder sig emot oss. Så länge vi håller oss goda så kan inte USA konspirera mot oss utan att förlora Gud, och förlorar de Gud så vinner vi.

*

Låt mig förklara varför jag numera inte tycker om Kina som stormakt och varför jag tusen gånger hellre ser USA som världspolis trots deras brister. Men jag skulle ännu hellre se en återgång till 1980-talet och början av 1990-talet när Ronald Reagan och George H.W. Bush ledde världen genom exempel. Kommunistpartiet i Beijing har sedan länge bedrivit en politik som syftar till att öka inflyttningen av majoritetsfolkgruppen Han till tremiljonerslandet Tibet, för att assimilera lokalbefolkningen i ett försök att minska risken för nationell splittring. I tremiljonerslandet Tibet så får inte tibetanska män gifta sig med en kinesisk kvinna, men i tremiljonerslandet Tibet får kinesiska män gifta sig med en tibetansk kvinna. Denna monumentala orättvisa gör att kineserna i mina ögon är diskvalificerade från att ge igen på amerikanska och europeiska män genom att ta våra kvinnor med min hjälp. Förstå mig rätt, om min systerdotter en dag kommer hem med en normal kinesisksvensk man, som inte spionerar på Sverige eller svenska företag, så kommer jag att gratulera dem och bjuda in dem bägge på middag hemma hos mig. Detsamma gäller givetvis i än högre grad om hon kommer hem med en thailändsk man. Men Kina som stat kommer aldrig att behandla oss sjsyst om vi lägger oss platt för deras orimliga krav på underkastelse, för

det är vad det handlar om. Nordeuropéer och amerikaner förväntas av Beijing att förkasta hela sin kultur av individualism och ställa in sig i ledet. Ja jag skulle vilja gå så långt som till att säga att individualismen är en del av vår egen ras kännetecken, precis som total makt för en eller ett fåtal kontra pyramidformad underkastelse för majoriteten, är ett kännetecken för den asiatiska rasen. Så tror jag att det var till och med på medeltiden även om kungar och statskyrkor gjorde sitt bästa för att förtrycka oss liksom gör socialdemokraterna idag. Dessutom så är vi som resultat av vår individualism betydligt mer dynamiska som fria stater. Kineserna är å andra sidan mer unisona. Jag är medveten om att jag öppnar upp mig för anklagelser om rasism. Så kasta skiten på mig då om ni måste! Men européer och kineser har drag av varandras egenskaper och har mer som förenar än som skiljer oss åt, eftersom vi båda är människor.

Tibet är ett suveränt land, som är en viktig källa till vatten och mineraler för Kina. En annan folkgrupp som Beijing undertrycker är Uigurerna, som är sunni-muslimer. Xinjiang som är regionen där Uigurerna bor är rikt på råvarutillgångar, bl.a. olja. Kineserna hade i varje fall George W. Bush inga problem med när det kom till hur Kina behandlar uigurerna. Efter terrorattentatet mot World Trade Center den 11 september 2001 så stödde George Beijings terrorbekämpning när de bl.a. fick förhöra uigurer i Guantanamo-fängelset. Kan man tänka sig att detta då skedde medelst den urgamla kinesiska traditionen med vattentortyr, eller varför skulle de annars förhöras på Guantanamo där "*waterboarding*" var en del av förhörsmetoderna mot vissa? Ur led är tiden.

*

Jag vill vara rak på sak. Det är sant, jag föredrar ett krig mot Storbritannien och kanske till och med USA framför ett krig mot Ryssland. Det spelar ingen roll om Tyskland och/eller övriga Norden är med oss eller inte för det resonemanget. Det gör jag för att lend-lease, underrättelser och strategiskt och taktiskt stöd aldrig kommer att utgå från Ryssland till Storbritannien eller USA. Om vi krigar mot Ryssland däremot så kommer vi att samtidigt tvingas kriga mot Storbritannien, eftersom Storbritannien kommer att stödja Ryssland för att undvika att det lilla som finns kvar av Brittanniens imperium ska gå förlorat. För att kunna göra det så behöver de skapa en bild av oss som onda, kanske till och med nazister. Så om jag har rätt, då kommer brittisk

media att triskas med oss vid en konflikt mellan Sverige och Ryssland där Jimmie Åkesson eller ännu hellre Jag inte längre är marginaliserad. Men det betyder inte att de kommer att ta Rysslands parti. De gjorde ju inte det före vk2. Det betyder att de kommer att finna det "oundvikligt" att stödja Rysslands krav samtidigt som de begår ekonomiska oegentligheter under bordet simultant med att de upprätthåller en fasad av oskyldighet gentemot USA. Men fan vet om en fasad ens behövs idag. Är det inte bättre att slåss mot Storbritannien och kanske USA i ett enfrontskrig framför att slåss mot Storbritannien, USA och Ryssland i allians? Oaktat detta faktum så är jag inte intresserad av ett krig mot någon så länge som denne någon lämnar oss en chans att överleva som nation. Alla som känner mig vet att jag inte är någon våldsam person. Men de vet också att jag är oerhört fascinerad av krig och krigföring och att jag tror på aktiv och reaktiv försvarsstrid. Kommer det många slag under bältet i det fördolda, dvs. ekonomiska oegentligheter under en svensk kris, så kommer jag att svara vederbörande så som jag finner nödvändigt. Men därifrån till krig är det en lång väg. Dels så är jag inte statsminister och dels så saknar Sverige en marin expeditionär förmåga. Kommer briterna och hälsar på oss så är det en annan sak, vi bjuder dem gärna på stryk. Men de har faktiskt inte heller en marin expeditionär förmåga egentligen, inte ensamma i alla fall. Det blir snarare ekonomiska oegentligheter, sanktioner och blockader mot oss och en ockupation av Island utförda av Storbritannien som kännetecknar konflikten medan vi hämtar hem människor med kunskap. Men om de ockuperar Island igen, ett broderland, så begår de ett misstag. Vi tänker inte låta det passera i det långa loppet, och de har absolut noll rätt att göra det.

Briterna laborerar i dagsläget med några stycken angreppsvinklar. De har förmedlat nummer 1) i ordningen nedan till Ryssland genom att bereda ryska militärer 50 procent av berättartiden från hjärtat i en nyligen gjord brittisk dokumentär. Övriga två spelkort avser först och främst politik och ekonomi, men dessa två kort kan spelas även i ett förkrigsscenario.

- 1) "Låt oss ge dem gängstryk."
- 2) Spela ut de nordiska länderna mot varandra, härskra genom att söndra.
- 3) Få Tyskland att begå selbstmord aus angst vor dem tod.

Den så kallade Saudi-ledda koalitionen, som Förenta staterna är en viktig del av, stöder den legitima myndigheten i Jemen som gränsar landvägen till Saudiarabiens söder. Den saudiledda koalitionen försöker ta kontroll över den viktiga hamnen i staden Hodeida, som ligger i Jemen vid Röda havet. Staden är för närvarande (2018) kontrollerad av Huthi-rebellerna. Hodeidas hamn var viktig för somaliska sjörövare vid förhandlingar med rederierna. Förhandlingarna kunde ta upp till ett år. Proxy-kriget som Saudierna och Förenta staterna verkställer i Jemen med förstörelsen av hamnen i Hodeida handlar om säker genomfart för handelsfartyg i Röda havet och i dess förlängning Adenbukten och nordvästra Indiska oceanen. Den iranska regimen anses vara anstiftaren till oron i Jemen. Handelslederna till sjöss går från Mellanöstern och Ostasien till Röda havet och genom Suezkanalen in i Medelhavet och vidare till Västeuropa och östra USA. Handelsfartygen går också i andra riktningen. Somaliska pirater har börjat använda moderfartyg för att avsevärt öka sin räckvidd. De använder nu också raketgevär. Det är möjligt att ta en omväg runt Sydafrika, men det är vanligare att fartyg förliser eller förlorar kontejners på grund av högt hav, och avståndet är betydligt längre, och de flesta handelsfartyg kanske inte ens är byggda för att klara den adderade distansen utan att fylla på bränsletanken med extra brännolja. Det kan också vara så att man har gjort en kallhamrad ekonomisk kalkyl och kommit fram till att det blir för dyrt och/eller riskabelt att runda Sydafrika.

Om man jämför CIA WORLD FACTBOOK 2015 med CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019, så finns inte Uganda som stat med i den senare utgåvan. Detta har Uganda gemensamt med Japan och Paraguay som inte heller står med i den senare utgåvan. Vi kan lämna Japan därhän för det utelämnandet har mindre att göra med naturresurser och råvarutillgångar än det har att göra med storpolitik. Paraguay kan ha utelämnats ur faktaboken för att de är ett latinamerikanskt nav för vapensmuggling, penningtvätt, narkotikatrafik och framförallt terroristunderstöd. Intresset tycks inte finnas hos Paraguays myndigheter för att ända detta. Uganda, som ligger i Afrikas inland 1 200 km sydväst om Djibouti, sitter enligt oljeprospekteringar från 2008 på oljefält som har beräknats vara större än eller lika stora som fälten i Saudi-Arabien och vid Persiska viken. *”Ugandas oljereserver kan motsvara Gulfländernas”*, enligt vad Sally Kornfeld, analytiker vid avdelningen för fossila bränslen vid USA:s energidepartement, har sagt. Planering och

byggandet av raffineringsskapacitet och rörledningar pågår. Vem ska få lägga händerna på den oljan? Det är även en fråga om vilken kvalitet oljan de har hittat i Uganda håller. Är oljan passande att utvinna bensin av? Det är en stor grej om den är det. En anledning bortsett från hotet mot fri navigering till att amerikanerna sätter press på kineserna i södra Kinesiska havet just nu är Uganda. USAs egen WTI-olja, som man uteslutande gör bensin av, och som pumpas upp i Texas räcker i kanske 5 år till om USA ska vara självförsörjande som sagts i ett tal av Donald Trump. Och jag vet att det tar 15 år att utveckla en oljeindustri med allt vad som tillkommer i ett område där man tidigare inte har pumpat upp någon olja. Från 2008 när man upptäckte oljan i Uganda till 2018 har vi kommit 10 år.

Australiens betydelse som en amerikansk allierad buffertstat och en potentiell bas och ett uppbyggnadsområde för vete, majs, mejeriproduktion och köttförråd kan inte underskattas. Om du inte kontrollerar sjöfartsvägarna till Afrika är chansen mycket hög att du inte kommer att få köpa Ugandas olja. Sunden i Malacka, Sunda och Lombok finns i USAs ficka just nu. Därför har USA övertaget. Men kineserna gör stora ansträngningar för att vinna inflytande i Malaysia. Bland annat så bygger de fyra konstgjorda öar i och nära Malacka-sundet, komplett med en stad gjord för 700 000 invånare och allt, som en semesterort för kineser och med en hamn som kan ta emot ett hangarfartyg. En del av de malaysiska ledarna är mutkolvar som säljer ut sitt land till kineserna, och det är allt som behövs. Landet som kontrollerar Malackasundet ligger nu öppet för ekonomiska påtryckningar på grund av lån med dåliga villkor för Malayerna gjorda genom dessa mutkolvar. Fast militärt har Kina en bit kvar för att nå sina mål i Malaysia.

Det går att besegra Afghanistan i krig. Den dagen när kineserna anser sig vara starka nog att projicera sina maktanspråk i andra delar av världen än Kinas fastland, Taiwan, Tibet, Xinjiang och Syd kinesiska havet så kommer de sannolikt att börja med att fullständigt krossa afghanernas stolthet i syfte att betvinga landet så att det kan användas som en kornbod och en logistisk uppsamlingsplats och språngbräda mot östra Europa. För att det ska vara möjligt att åstadkomma så måste kineserna först göra landet till sin privata bordell liksom en gång mongolerna gjorde före dem i historien. Detta kommer att få i synnerhet östeuropéer och även västeuropéer att jubla, och det är helt i sin ordning. Problemet är som jag nämnde att Afghanistan bara kommer att vara en kinesisk språngbräda mot Europa som kommer att bli

huvudmålet för kineserna. Men först måste kineserna skapa sin Silk Road Economic Belt och säkra sina militära transiteringsvägar genom ett antal länder och på flera ställen. Peking önskar transitering och militär tillgång till Malacka-sundet och andra sund i Sydostasien, Indiska oceanen, Röda havet, in-och-utfarterna till Medelhavet samt Persiska viken för att nämna de viktigaste exemplen. Dessa sjövägar är också en del av Silk Road Economic Belt.

Donald Trump och USA vill inte se ett starkt maritimt Kina. Företaget Genie Oil and Gas ska extrahera oljan under Golanhöjderna. Trump vill skydda sjövägarna genom Malackasundet, Sundasundet och Lomboksundet, Indiska Oceanen, Arabiska sjön, Röda havet, Suezkanalen och Gibraltar sund genom att tvinga kineserna att invadera östra Europa till lands och inte USA:s allierade i västra Europa till sjöss. En kinesisk invasion kommer att komma någon gång, vi vet bara inte när och var trots att vi vet att den inte kommer inom de närmaste åren. USA:s mäktiga kärnvapenarsenal borgar för att kineserna inte kommer att försöka invadera USA:s kärnland. Man kan tycka att invasionsscenarioer borde vara överspelade idag, men det är bara vi västerlänningar som tänker så. Enligt min arbetshypotes så gör Trump sitt bästa för att sidsteppa, dansa och jonglera med diverse uttalanden i syftet att kasta grus i ögonen på folk och nationer för att framstå som Syriens räddare i nöden när det egentligen handlar om handelstransit till havs befriad från piratverksamhet. Så håll ögonen på bollen! Men jag skulle ha gjort samma praktiska handlingar i Trumps sits, fast jag skulle ha varit öppen med det till mitt folk och till världen.

Vladimir Putin vill trycka de kinesiska angreppsrutorna så långt ner till Indiska oceanen som möjligt. Kreml är rädda för att förlora inflytande till Kina över Azerbajdzjan och Rysslands smala södra buffertfront. Där i Kaspiska havet har Ryssland och Azerbajdzjan stora oljereserver.

Indien är den tredje största råoljeimportören i världen. Indierna vill avleda det kinesiska intresset i andra riktningen till Argentina, Falklandsöarna och Sydamerika. Chile och Argentina bildar tillsammans de södra delarna av Sydamerika. Chile ligger vid Stilla havet och Argentina ligger vid Atlanten. Chile är i USAs ficka och Argentina är till stor del i Kinas ficka. Både Chile och Argentina har gott om råvaror. Chile har metaller och Argentina har olja.

Trump kan anklaga en patriotisk svensk ledare för att vara fascist och måla fan på väggen om Trump anser att denne motverkar hans planer. Men för att åstadkomma sanktioner mot oss svenskar så måste han smöra för européerna och bre på om hur mycket vi liknar nazisterna och att de enda som kan frälsa Europa från dessa hornbeprydda rövare är en gemensam koalition mot oss. Detta skulle innebära att Trump måste släppa sina drömmar för Amerika. Han måste då spela en hycklande melodi och köpa USA:s minoriteters förtroende och släppa in dessa i sitt Amerika i hopp om att de ska amerikaniseras, precis som Roosevelt försökte med sicilianarna på 1930-talet. Det kommer att bli självmål på självmål på självmål. *"Om Satan kommer i strid med sig själv, hur ska då hans rike kunna bestå?"* Kontentan av ett citat av Jesus Kristus. Naturligtvis så måste Trump hitta en utväg att få folk att tro att mina strategibeskrivningar bara är en dåres yrningar. Men det kan han inte, logik är logik, särskilt när den har beskrivit händelseförloppet i förväg. Tillvägagångssättet kanske inte ens är nödvändigt, men det är vad han kommer att göra förmodligen. Han skulle kunna köra sitt race med *"fan ta muslimerna och vill de medverka till en sanktion mot svenskarna så är alla välkomna"*. Detta flyger inte i EU.

CIVILISATIONERNAS UNDERGÅNG

Jag vill betona att när man sätter en punkt i en sifferföljd följt av ordet "million" så här; 1.837 millioner, så betyder det 1 837 000. När man sätter kommas i en sifferföljd så här; 1,602,205 så betyder det att det är det fulla talet 1 602 205, och det följs inte av ordet "million". Står det så här; 1,514 följt av "millioner" så betyder det 1 514 000 000 eller m.a.o. alltså 1 miljard 514 miljoner.

På engelska betyder;

"million" miljoner; 1,000,000

"billion" miljarder; 1,000,000,000

"trillion" biljoner; 1,000,000,000,000

USA utvann (2013) inom sitt land olja motsvarande 60 procent av sin oljekonsumtion. Amerikanerna konsumerar ~10 liter per person och dag. Men USA:s oljereserver är i princip slut (2018) om vi inte räknar med oljeskiffer och svårtillgängliga oljereserver.

Skifferoljans (*shale oil*) betydelse för marknaden är temporär. Och tyvärr har kemikalierna som måste pumpas ned i marken för att kunna utvinna skifferolja en mycket negativ effekt på miljön. Texas må bestå av till stor del öken, men denna öken har ett ekosystem. Jag tror att Trump befinner sig i ett propagandakrig med de oljeproducerande länder som inte behöver använda sig av kemikalier för att kunna pumpa upp olja. Han säger att allt är väl och han har sagt att USA skulle bli självförsörjande på olja och till och med bli en nettoexportör av olja.

Trump skriver i sin bok "*Crippled America*" från 2015, att forskare på (*det lilla universitetet*) Rice University i Huston Texas har uppskattat att USA "*kan ha*" två biljoner fat "*tillgänglig olja*" så att det ska räcka för USAs konsumtion i 285 år. För det första, om man räknar med 2 biljoner fat och befolkningens mängden 2015 så stämmer inte uträkningen. Den korrekta siffran blir 270 år. Jag tror inte heller på uppskattningen "*2 biljoner fat*" eftersom det skulle innebära att USA har större oljereserver än resten av världen har tillsammans. Ganska mycket större. Jag tror att det är en glädjekalkyl, i synnerhet med tanke på att de måste använda sig av Fracking i en sådan stor utsträckning redan idag för att pumpa upp sin olja. Jag tror att USA upplever sin sista oljebloom, och till en stor kostnad för miljön dessutom.

CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019, som jag tror mer på än jag tror på Trumps bombastiska utsagor om Amerikas oberoende, visar på att USA 2016 importerade den mesta oljan de förbrukar från Kanada, Venezuela, Saudi-Arabien och Irak. Men man får göra en bedömning baserad på jämförelse mellan stater i boken och enkla uträkningar. Om USA inte importerar olja utan istället exporterar inhemsk olja så har de snabbat upp Frackingutvinningen av skifferolja med raketfart den senaste åren sedan 2016. Det framstår nu defacto som att USA har så mycket olja som räcker i evighet och till och med exporteras för att de har för mycket av varan, hur man nu kan ha det. USA som den främsta aktören i Väst och Saudi-Arabien som den främsta aktören i Mellanöstern, befinner sig i ett nervkrig med varandra om oljepriset.

Det tycks faktiskt som att acceptansen för Frackingmetoden har ökat i USA. Texas öken kan man förstöra, för den ekomiljön är inte livsnödvändig för människorna i USA. Men att döma av bilderna i en nyliggjord fransk dokumentärfilm så är skifferoljan åtminstone till del utvunnen i bördiga och

bebodda trakter i området Permian Basin i Texas där den största delen skifferolja finns. Men de 35 miljarder fat olja i området lika stort som delstaten Alabama man pratar om kommer ändå bara att räcka i sammanlagt:

320,000,000 invånare förbrukar

10 liter per person och dag =

3,200,000,000 x 365 =

1,168,000,000,000 / 159 liter per fat =

7,300,000,000 fat under ett år =

Kanske 5 års förbrukning för hela det amerikanska folket.

En bassäng, precis som Permian Basin, är en plats där marken är lägre än omgivningen. En bassäng kan i naturen vara ett mycket vidsträckt område som är idealisk för vegetation. Vatten strömmar från omgivningen till många av bassängerna och det gör bassängerna bördiga. Där det finns gröna betesmarker och rikliga vattenreserver är också samma platser där folk tenderar att bosätta sig. Och det är mest i sådana naturliga bassänger du kan hitta olja. Följaktligen kommer de gifter som används för Fracking-metoden att förorena marken och grundvattnet som används av bönder och som dricksvatten av människor och boskap. 15 miljoner hushåll i USA får sitt vatten från privata brunnar. Det är 43.5 miljoner människor. 63 miljoner amerikaner var utsatta för kontaminerat dricksvatten 2017, nästan 1/5 av hela befolkningen i USA. Eftersom folk först och främst bosatte sig i bördiga bassänger är många idealiska platser för oljeutvinningsändamål bebodda och/eller tungt befolkade stadsområden med förorter. Oljan finns ofta bokstavligen under fötterna på stadsbefolkningen. Det är det jag menar med svårtillgängliga oljereserver. Föroreningar i samhällens grundvatten och i sötvattensjöar tvingar många människor att köpa vatten tappad på flaska istället för att dricka direkt från kranen. Mycket ökad energiförbrukning orsakas således när mängder vatten måste tappas och levereras långt ifrån.

Siffrorna från den franska dokumentärfilmen från 2018 *"Spelet om oljan"* talar om 400 miljoner fat om året eller 1.1 miljoner fat olja som utvinns genom Fracking i USA per dag. Det gör inte USA självförsörjande men 1.1 miljoner fat per dag är lika mycket som USA 2016 importerade från Saudi-Arabien och Irak tillsammans. Det blir 1/7-del av USAs totala oljeimport.

Men siffran 1.1 miljoner är bara 1/8-del av den siffra som CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 uppger att USA 2016 producerade inrikes per dag. Men kanske ser man ändå i USA Frackingen som en metod att pressa ned oljepriset marginellt och inte som ett sätt att bli självförsörjande på olja. Den uppumpade mängden skifferolja kommer i den takt som den franska dokumentärfilmen från 2018 hävdar att man pumpar upp den idag att räcka lika länge som mina beräkningar för hur länge USAs civilisation som vi känner den kan räkna med att kunna existera, dvs. ca 40 år. Är det en tillfällighet?

USA importerar enligt CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 2.0 miljoner fat per dag från Kanada och 1.0 miljoner fat olja per dag från Mexiko, men den mexikanska oljan är på det hela taget slut när som helst. Lägligt då att det ska byggas en mur nu. USA importerar ytterligare 700,000 fat per dag från Saudi-Arabien, 400,000 fat om dagen från Irak och 300,000 fat om dagen från Venezuela. Den kända resten eller 200,000 fat kommer i mindre mängder från andra länder. Allt som allt den kända mängden 4.6 miljoner fat. Om jag i CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 räknar på alla oljeländernas oljeexport och oljeländernas exportprocent till USA och sedan gör en jämförelse med de fasta siffrorna för USAs oljeimport så täcks den kända mängden som nämnts ovan, ca 4.6 miljoner fat i boken av USA totalt importerade 7.85 miljoner fat. Således visar det på att något inte stämmer! USA producerar själva, huvudsakligen med ”*frackingmetoden*” antar jag, beftersom det är den metoden som används i Texas Permian Basin nuförtiden, 8.853 miljoner fat om dagen 2016 enligt faktaboken.

Som jämförelse kan den jättelika amerikanska oljeriggen ”*Perdido*”, som ligger 300 km utanför kusten i Mexikanska Golfen, pumpa upp kanske 86,000 fat olja per dag. Oljeriggen kostade 3,000,000,000 dollar att bygga. Det betyder ett literpris på 4 dollar (36kr) eller 15 dollar (135kr) per gallon (3,78L) om oljeriggen står i femton år. Och då räknar jag inte med profitmarginalerna, underhållet och lönerna för oljeriggens personal eller produktionsstopp, och jag uppskattar inte nedmonteringskostnaderna av oljeriggen. Men å andra sidan är det en låg uppskattning av oljeriggens totala livslängd. Föreställ dig 15 dollar per gallon! Siffrorna antyder att Perdido endast är en experimentell plattform. Men Perdido är extremt avlägsen. I själva verket producerar USA 2 miljoner fat av den amerikanska oljan med mindre avlägsna och mindre komplexa plattformar utanför kusten i

Mexikanska Golfen varje dag. Det är alltså skillnad på off-shore och off-shore.

USA skulle kunna leva på Saudi-Arabiens oljereserver enbart i realistiskt eller optimistiskt, beroende på hur man ser det, 30 år om sauderna hade kunnat pumpa upp oljan i den nödvändiga takten och om de sålde enbart till USA. Kanada sitter på 170 miljarder fat råolja, en fjärdeplats i världen och de exporterar 2.671 miljoner fat olja per dag, varav det mesta går till USA. Och Venezuela, som exporterar olja till Kina men mest till USA, sitter på en av världens två största säkra oljereserver varav den andra är Saudi-Arabiens, dvs. ca 300 miljarder fat olja var. Men Venezuela har bara en plats 11 i världen när det kommer till produktion av råolja. De exporterar 1.514 miljoner fat olja per dag. Kina får köpa knappt hälften av den oljeexport som USA krämar ur Venezuela. Det är på grund av Venezuelas geografiska läge och ingenting annat, som gör att Kina inte har en större del av den kakan.

USA importerar totalt 7.850 miljoner fat olja per dag. Det betyder att de måste importera mer än hälften av dessa 7.850 miljoner fat olja från Mellanöstern huvudsakligen. Det skulle i teorin innebära att de kan klara sig opåverkade i drygt 40 år med sin egen olja och genom att importera olja från bara Saudi-Arabien, Irak, Kanada och Venezuela så länge som produktionen och kakan är konstant som i 2016. Men då har de inga allierade i Europa att ta hänsyn till och de måste ha i alla fall Storbritannien med sig.

Oljereserverna vid det av Israel ockuperade Golanhöjderna beräknas överstiga Saudi-Arabiens oljereserver. I CIA WORLD FACTBOOK 2018-2019 nämns ingenting om några bevisade större oljereserver i Israel, men detta var väntat i det här skedet oavsett om det finns någon nämnvärd olja vid Golanhöjderna eller inte. De tycker inte om att ljuga, men det är faktiskt inte bevisat bortom all tvivel att det skulle finnas olja i stora kvantiteter vid Golanhöjderna. Det kan bli ett lika misslyckat projekt som med den förmodade gasen i Siljansringen i Sverige för tre decennier sedan.

Den europeiska civilisationen har kanske 20 år kvar av sin livstid om vi inte pumpar upp våra muskler. USA:s krigsmakt är en expeditionär sådan och kommer inte att kunna mäta sig med Europas sammanlagda försvarsmakter, åtminstone inte på marken och åtminstone inte utan någon trygg hamn och uppsamlingsplats och inte utan trygga baser. Men amerikanarna har inget

intresse av att ockupera det norra Fastlandseuropa. Om USA tillsammans med Storbritannien hoggar oljan och kör över eller ignorerar de flesta europeiska länder i processen, så blir det England som får sitta kvar med notan. Det kommer att sluta med ett England ofrivilligt snöpt av USA precis som de snöptes av romarna under folkvandringstid. Vi gör inte så. Vi sitter på den bästa magnetiska järnmalmen i världen, men vi skulle aldrig vara så dumma att vi trodde att vi kunde bli isolationistiska medan resten av Europa eller världen faller tillbaka till medeltiden. I så fall så hade vi måst räkna med ett krig mot en övermäktig motståndare. Fast i vårt fall hade ett krig mot oss av européerna inte behövts. Vi hade gått under logistiskt och materiellt ändå. Amerikas och Europas civilisationer går under tillsammans, med eller utan ett storkrig. Men lycka till med att försöka få Trump att förstå det!

Rysslands oljereserver beräknas till 80 miljarder fat (2017). Det räcker i 20 år om Ryssland tvingas att förse Europa och Kina med den olja dessa är vana vid att konsumera hela tiden igenom. Idag exporterar Ryssland ~50 procent av sin producerade olja.

Azerbajdzjans olja räcker i 23 år med nuvarande produktionstakt som är förhållandevis låg.

Norges oljereserver var 1/6 av USA:s (2017). Normmännen producerar 1,648,000 fat olja per dag (2016). De behåller 253,000 av dessa fat olja för eget bruk (2016). Exporten ligger på ~80 procent av den totala produktionen. Norge klarar att producera olja i ytterligare ett decennium med nuvarande produktionstakt.

Sverige importerar 394,000 fat olja per dag (2016). 45 procent av den råoljan kommer från Ryssland. 26 procent kom från Norge, Nigeria stod för 10 procent, Venezuela för 7 procent och Danmark stod för 13 procent (2016).

Källa; CIA WORLD FACTBOOK.

Världens oljereserver på 1 biljon 726 miljarder fat olja (2017) räcker till hela världen i kanske 19 år från år 2018. Men det finns en osäkerhet i de här skattningarna. Nya oljefält upptäcks med jämna mellanrum och man har sagt sedan 1991 att vi har uppnått peak oil. De Ugandiska oljereserverna kan nog kräva en justering av mina uppskattningar. Men å andra sidan så växer de sydostasiatiska ekonomierna snabbt.

Men det är mer komplicerat än så. Det finns faktiskt 161 olika internationellt handlade råoljor på aktiemarknaden. Det kan verka vansinnigt många eftersom du som konsument bara har några olika alternativ att välja mellan när du fyller på bensin i din bil. Råoljorna skiljer sig alla åt när det gäller egenskaper, kvalitet och pris. De flesta kvaliteterna av råolja är endast lämpade för produktion av plast, diesel och brännolja³⁴. Den norska och brittiska råoljan i Nordsjön har getts namnet "*Brent oil*". Brent oil kännetecknas av hög kvalitet och den passar för att göra bensin av. West Texas Intermediate (WTI), även känd som Texas Light Sweet, är också en typ av högkvalitativ råolja som man gör bensin av och som används som riktmärke (*markör*) för oljepriset vid sidan av Brent. Båda råoljorna är lätta (*låg densitet dvs. tröghet*) och söta (*med låg svavelhalt*). Andra viktiga oljemarkörer inkluderar Dubai Crude och OPEC Reference Basket.

Fosfater

Fosfater används till gödsel som sprids på åkrar över hela världen för att uppnå signifikant större skördar. Uppskattningarna av fosfatproduktionen är ibland snåriga att förstå eftersom fosfaten bryts i olika form. Den dominerande formen är "*Phosphate Rock*", ett mineral som oftast bryts i dagbrott. 2/3-delar av produktionen sker i Kina, USA och Marocko/Västsahara. Marocko och det av Marocko ockuperade Västsahara står för 30 procent av exportmarknaden. USA:s fosfatreserver räcker i kanske 30 år för amerikanskt bruk. De exporterar ingen fosfatmalm. Det gör inte Kina heller. Världens fosfatreserver uppskattas till ca 15 miljarder ton vilket räcker för världskonsumtionen i ~90 år med dagens teknik, enligt US Geological Survey. Fosfatproduktionen i världen hinner inte komma till en kritiskt låg nivå innan världens oljereserver sinar. Därmed blir fosfatproduktionen i Marocko/Västsahara strategiskt sekundär. Detta hindrade inte USA från att under president George W. Bush skriva ett bilateralt handelsavtal med Marocko 2006. Europeiska Unionen hoppade på tåget först två år senare.

³⁴ Brännolja används framförallt av fartygsrederierna.

KAPITEL 8. SVENSK VAPENEXPORT OCH IMPORT

Jan Björklund sade i mars 2011 att vapenexportlagen bör skärpas så att bara demokratier eller länder som är på väg att bli demokratier får köpa svensk krigsmateriel, inklusive materiel som inte används i strid. De formuleringar som finns i dag (juni 2015) om att mänskliga rättigheter ska beaktas är för vaga, anser Björklund. Ett förslag om att ett demokratikriterium ska införas, som ska göra det svårare för länder *”utan demokrati och respekt för mänskliga rättigheter”*, att få köpa svenska vapen kom 2015.

Krigsmaterielexportöversynskommitten (KEX) överlämnade slutbetänkandet till utrikesminister Margit Wallström (S). Det finns mycket man kan svära över det här, men jag tycker att Sverigedemokraternas Mikael Jansson uttrycker sig bättre:

– Den här utredningens förslag kan ju göra att svensk försvarsindustri kan tappa marknader. Men ännu värre är om svensk försvarsindustri skulle hamna utanför internationella samarbeten. Så att de svenska riktlinjerna för krigsmateriellexport får inte bli för annorlunda än andra länders, och där tycker jag gränsen är nådd. Mikael Jansson (SD).

”Om utredningens förslag antas av riksdagen blir Sverige enda land i världen med demokratikriterier för vapenexport. Och det kommer att påverka såväl säkerhets och försvarspolitiken, som utrikespolitiken”, skriver KEX i sitt betänkande. Fantastiskt! Jag hade gått och hoppats på att hotbilden och vårt strategiska läge skulle påverka säkerhetspolitiken, försvarspolitiken och utrikespolitiken. Det blir icke godkänt för statsminister Stefan Löfven. Han har förtjänat en clownnäsa och reduceras till en i raden av politiskt korrekta representanter för den siffra som man inte kan räkna med i det romerska talsystemet.

§

Men det finns ett problem med den hittillsvarande vapenexportsrestriktionslagen. Man får inte exportera vapen till krigförande länder, men USA är eller i alla fall var ett krigförande land och vi exporterar vapen till USA. Vi bröt alltså konsekvent mot lagen i Sverige, med åklagarnas och regeringens (*vänster eller höger kvittar lika*) goda minne. Vi

borde därför införa en annan definiering på vilka länder vi inte ska exportera vapen till annat än; *"Vi ska inte exportera vapen till länder som befinner sig i krig eller som riskerar att hamna i krig"*. Vi borde byta till definitionen; *"Vi ska inte exportera vapen till länder som inte bidrar till stabilitet och säkerhet"*. På så sätt kan vi exportera vapen till stabila länder som Israel och fortsätta exportera vapen till USA med gott samvete. Det rör sig om härklyverier av den nuvarande lagen när vi godkänner det krigförande USA som ett exportland men underkänner t.ex. Israel. Vi bryr oss inte ens om att linda in motiveringarna för varför USA tillåts köpa vapen av oss helt enkelt därför att det är oss en övermänsklig uppgift att hitta och namnge en ursäkt med gällande lag, annan än att vi är beroende av USA för vårt eget försvar och säkerhet. Åtminstone så tog USA hänsyn till mänskliga rättigheter före statstortyrens införande i alla fall, och så även idag under Obama har USA avskaffat statstortyren förhoppningsvis. Som tur är så är majoriteten svenskar för att vi bryter mot lagen så att vi kan överleva som stat.

"Alla köper från hyllan, och därför så måste Sverige ha en vapenindustri för att vi som stat ska kunna byta vapen med andra stater då vårt lilla alliansfria land är lågprioriterat bland vapenexportörer", uttalade sig f.d. Generalmajor Karlis Neretnieks på ett filmat seminarium i Lund 2013.

Det är därför som vi måste ändra på formuleringen. Visst, även med mitt förslag så blir lagtydandet en tolkningsfråga, men det är lagtydande allt som oftast. Men vi kommer åtminstone inte att tolka huruvida ett land befinner sig i krig eller inte, utan man tolkar vad som är att exportera säkerhet, fast i dubbel negation – *"Vi ska **inte** exportera vapen till länder som **inte** bidrar till stabilitet och säkerhet"*. Och det är ju lika abstrakt, men vi skulle i alla fall inte bryta mot lagen när vi exporterar vapen till USA. Alternativet är ju naturligtvis att vi blir konsekventa i tolkningen av lagen och slutar att exportera vapen till det krigförande USA. Eller så fortsätter vi som de tre aporna och ser ingenting, hör ingenting och säger ingenting, eller likt den berömda strutsen så stoppar vi huvudet i sanden när vi bryter mot lagen.

2010 såldes krigsmateriel till Pakistan och Förenade Arabemiraten för minst 2,3 miljarder kronor, något som Björklund kritiserade. Även om vi exporterar vapen endast till demokratier, som Björklund vill, så blir det en tolkningsfråga vad en demokrati är och vem som är en demokrati. Vad med alla dessa semi- och kvartsdemokratier? Är Ryssland en kvartsdemokrati? Vad säger politikerna om ryssarna kallar Sverige för en skendemokrati som svar på tal? Om de hade velat göra det, men det vill de inte för de vill behålla Sverige så som det ser ut på den politiska kartan, för tillfället. Fast begreppet

”kvartsdemokrati” är ett ord som de svenska statsmediernas representanter aldrig kommer att replikera till ryssarna eller ta i sin mun, för då skulle de öppna upp för kritik mot sig själva.

§

På vapenimportområdet så är Sverige gynnat på ett sätt men inte på ett annat. Sverige är gynnat därför att om vi inte får köpa vapen av USA och deras Natoallierade, så har vi alltid valmöjligheten att vända oss till Ryssland. Det vet USA, så de måste tolerera vår alliansfrihet. Men vi måste vara bra desperata för att vända oss till Ryssland och be om att få köpa vapen. För att det ska hända så måste vi ha blivit utsatta för sanktioner från Väst, antingen ekonomiskt eller genom ett vapenembargo, och vi måste vara medvetna om det som sker. Fast man behöver inget vapenembargo för att kontrollera vår vapenimport. Våra befintliga system är inte kompatibla tekniskt med Rysslands. Men min poäng är att, om vi ändå går till Ryssland och ber om att få köpa vapen, då är det fritt fram för Ryssland att ställa ekonomiska och militära krav på oss med vetskapen att inga vapen kommer från Väst, och då innesluts de baltiska Natoländerna som en naturlig följd och Östersjön blir återigen ett Sovjetunionens ”*Mare Nostrum*” (Vårt hav). Därför så tillåts vi spekulera hur vi tänker oss ett försvar mot både supermakten USA och stormakten Ryssland och ändå ha möjlighet att köpa vapensystem från USA och andra Natoländer. Men USA kan svara för sig genom att förhålla vissa köp, och hindra andra köp allt som allt, och då kan vi inte få det försvar vi vill ha, samtidigt som det fortfarande inte är så dåligt att vi vänder oss österut. Det kanske till och med är så läget ligger idag, och då är vi inte gynnade. Det är möjligt att vår vapenindustri har tagits över av Storbritannien och USA bl.a. i syftet att tvinga in oss i Nato därför att situationen blir ohållbar för oss när vi alltmer förlorar spelrum militärt, och kausalt också utrikespolitiskt och inrikespolitiskt. Men detta handlar inte om oss, detta är ett schackspel mellan stormakterna. Vi är bara en bonde med en egensinnig vilja i det här spelet. Problemet är att vi inte längre kan räkna med någon empati från Amerikas sida sedan George W. Bush och Barrack Obama klusterknallade upp Amerika. Bruce Springsteen hade rätt när han med sorg skrev låten ”*We take care of our own*”. Amerika tar hand om de sina. Men Amerika vill behålla sin plats i solen och det är därför som de fortfarande är aktiva inom världspolitiken. Det och på grund av olje- och råvarutillgångar i omvärlden.

Det finns två historiska personer jag beundrar – Walsingham och Axel Oxenstierna. Bägge två gjorde en stormakt av sitt respektive utarmade land. Det finns bara två sätt att göra en stormakt av sitt land från en nollställd och inflytelselös position.

1. Hjälp andra utan att förvänta dig något tillbaka.
2. Försvara dig framgångsrikt mot överväldigande odds mot en eller flera mäktiga fiender.

När man säger att optionen att försvara sig själv "utan andra" inte finns så menar man vaddå? Menar man att optionen att försvara sitt eget land inte finns därför att vi är beroende av att få köpa utländsk krigsmateriel, i synnerhet och högaktuellt idag - luftvärnssystem? Sådan materiel köps och implementeras i organisationen under fredstider, men det gör oss inte mindre beroende av omvärlden. Men det betyder inte att vi inte bör sträva efter att uppnå en hög grad av självständighet i fredstid såväl som i krigstid! Vi bör bygga så mycket materiel vi behöver och kan bygga själva, så att vi kan bli autonoma i större utsträckning. Frågan är inte *om* vi är beroende, frågan är väl snarare vem vi ska göra oss beroende av och vem vi ska göra oss oberoende av. Vi säljer också vapen till utlandet, vilket ökar vårt självbestämmande och ökar vårt inflytande utrikes.

Menar man att optionen att försvara sig själv inte finns med tanke på att vi behöver en kontinuerlig import av bränsle, fosfater, föda och andra förbrukningsvaror + reservdelar och utbytesdelar till maskinutrustning + elektronik m.m.? Ja, då är vi högst beroende av omvärlden, inte ens ett land som USA skulle kunna stå helt på egna ben. Men det har visat sig att Ukraina och Ryssland under Rysslands proxykrig i Ukraina har fortsatt att utbyta handelsvaror med varandra under tiden kriget pågick. Detta bilaterala ekonomiska förhållande har till stor del ändrats nu, men ett krig idag kan medföra fortsatt beroende och handel mellan de krigförande staterna.

Men menar man att optionen att försvara sig själv i ett krig mot en stormakt inte finns så har man fel. Vi är inte med i Nato och Trump är en windbag med ett gap stort som ett bildäck. Det är absurt att tro att han frivilligt ska hjälpa oss i ett krig mot Ryssland. Amerika First och allt det där! Trump ser efter Trump's och staten USA:s intressen, ingen annans. Tror du någonting annat så kommer han att krossa ditt hjärta!

§

Ju mer vi lutar åt NATO, desto mera benägen blir ryssen att misstro oss och ju mer lutar vi åt NATO, utan att gå med. Det är ett förmodande att ett Natomedlemskap för vår del ligger utanför vår kontroll. Ju mer kapabla vi blir att försvara vårt eget territorium från angrepp både från Ost och från Väst, desto tryggare kan vi känna oss för angrepp från Ost. Kan vi känna oss trygga från angrepp från Ost, så kan vi känna oss trygga från en invasion från Väst eftersom en invasion från Väst förutsätter att ett angrepp först sker från Ost. De ekonomiska implikationerna av att vi bestämmer oss för att även försvara vår Västkust lämnar jag åt de fåtaliga svenska statsmännen att ta hand om. Det är möjligt att föresatsen idag att i en framtid försvara Västkusten, med amerikanarnas egna komponenter eller ibland vapensystem, faller på sin egen orimlighet. Då må det så vara, och vi skulle kanske folkomrösta om Natomedlemskap. Men innan vi eventuellt bestämmer oss för att ansöka om medlemskap i NATO så måste vi återta vår permanenta militära närvaro på Gotland, eftersom Ryssland annars får casus belli att ta Gotland, för i ett läge då vi försöker gå med i NATO och om vi samtidigt inte har militär närvaro på ön så kommer Ryssland att hävda att om de inte tar Gotland så kommer NATO att deployera luftvärnsrobotar m.m. där.

KAPITEL 9. DEN PREUSSISKA FÖREBILDEN ELLER IDEALET ÄR PÅ VÄG TILLBAKA, ELLER SÅ HAR DEN ALDRIG GÅTT UR TIDEN I VISSA KRETSAR.

“We will win and win and win, until we lose.” Citat; okänd tysk under senare delen av vk2

Om Adolf Hitler har det sagts att han var de Allierades bäste general. Han kallades bakom sin rygg de sista åren ironiskt för *“Der grösste feldherr aller zeiten”* (Alla tiders störste fältherre). Anledningen till Hitlers rigiditet är omdiskuterad, dels har det framförts att han var en gammal första världskriget-veteran på Västfronten, och första världskriget på Västfronten präglades inte alltigenom av ett dynamiskt tyskt tänkande bortsett från det sista året från och med våren 1918. Mot den teorin ska vägas att Hitler huvudsakligen verkade i den dynamiska men farliga tjänsten som ordonnans (*skyttegravslöpare*) under vk1. Dessutom så var det få tyska generaler och höga officerare under vk2 och som hade varit med i vk1, som hade nackdelarna med Hitlers och Nazisternas rigiditet. Det har också framförts att Hitlers rigida och totalitära sätt att vara, främst berodde på den även för den tiden hårda fysiska fostran han fick av sin far, liksom majoriteten av de ledande Nazisterna var funtade och hade fostrats. Psykologerna talar även om betydelsen av att ha en totalitär far och samtidigt ha en mor som lär sin son att världen är till för honom, för om man växer upp till att bli en odåga. Hitlers mor var överbeskyddande men om hon även lärde sin son att världen var till för honom vet man nog inte. Det är i alla fall en klar möjlighet.

Varje god taktiker och strateg måste som minst ha dessa tre egenskaper; *självinsikt, dynamiskt tänkande och mod*. Det hade de preussiska generalerna i varierande grad men överlag mycket av. Låt oss ta några exempel; *Gerd von Rundstedt*, han var en av de generaler som rekommenderade Hitler att göra halt före Dunkerque. Kanske inte så lyckat, men det tar inte ifrån honom vare sig hans självinsikt, dynamiska tänkande eller mod. Rundstedt hade befälet över Armeegruppe syd när tyskarna ryckte in i Ukraina under inledningen av *“Operation Barbarossa”*. Rundstedt kom i konflikt med Hitler redan vid planeringen av operation *“Taifun”*, den tyska vinteroffensiven mot Moskva. Von Rundstedt räddes inte att bli kallad feg genom sitt handlande i tjänsten. Han rådde Hitler att göra halt och retirera till den ursprungliga gränsen.

När Von Ribbentrop sade till Hitler vid ett tillfälle att det kanske vore klokare att förhandla med den nya regeringen i Belgrad snäste Hitler av honom med; *"Är det så du uppfattar situationen? Det är klart att de hävdar att de inte har några fientliga avsikter, men när vi går in i Grekland hugger de oss i ryggen."* Så oresonligt tänkte Hitler. Var fick han det ifrån? Ok, det kunde ju varit sant. Men i så fall, varför förhandlade inte Hitler med regeringen i Belgrad samtidigt som han gjorde upp planer på hur armén skulle värja sig om de blev överfallna av jugoslaverna när de gick in i Grekland? Sådana risker måste man kunna ta eftersom alternativet kan leda till folkfördrivning. Svaret på frågan är att Hitler var ond, och var Hitler ond så var nazityskarna onda. Många av dagens tyskar, om än att de inte ärver rasism i generna, har svårt att förstå detta på samma sätt som judarna som grupp har svårt att ta på sig någon som helst skuld för att Nazityskland kunde uppstå. Men sådan är människans natur. Ingen vill tro att de är onda. Alla som har studerat gamla 20-talsbilder på tyska flickor i underkläder i nattklubbar som frekvent besöktes av på den tiden annars kvinnoförtryckande judiska män, om man är det minsta patriotisk och har fantasi, kan se likheterna mellan 1920-talets Weimarrepublik och dagens Sverige. Det finns t.o.m. bevis för judarnas dåtida ondska i form av en tysk affisch av ett grönfärgat judiskt mansansikte med djävulshorn. Om man tar bort den nidiska färgen och de små hornen så har man kvar det typiska ansiktsuttrycket av en nutida uppstudsig ung arabisk man som tror att han är tuff. Men i vår tid är judarna goda och har ingen som helst skuld till Tysklands eller vår situation. En svensk djup kris till och demokraturen som vi känner den kan ligga i dödsryckningar, precis som Tyskland hade två djupa kriser innan en führer steg till makten. Frågan är bara om vi är apor eller människor. Jag tror att vi är vad vi väljer att vara.

Adolf Hitler eller en genomsnittlig Nazist då och idag, har inte förmågan att inse att taktiska reträtter inte är en form av feighet och stå för det. Taktisk reträtt var Hitler inte kapabel till, hellre mötte han döden än tog ett steg tillbaka för då skulle han komma att upplösas i tomma intet, och tog han ett steg tillbaka så var det bara för att återigen ta sats och stänga sig blodig. General Walter Model presenterade för Hitler en formel som han kallade för *"Sköld och Svärd"* för att manipulera Hitler till att acceptera taktiska reträtter. Hitler kom med tiden över sin djupt rotade skräck för upprättande av bakre ställningar på Ostfronten. Hitler och de allra flesta Nazister, liksom Stalin, ville ha full kontroll ned till den menige soldaten, men de hade inte tänkandet, och vem har det som befinner sig långt ifrån händelsernas

centrum? Normalt så ska taktiska beslut fattas långt ned i hierarkin på plats, och taktik ska vara en utbildningsdoktrin för ingångsbefäl. Men för Wehrmachts officerare var taktiska reträtter bara *en* form av motmedel bland många andra motmedel. Motmedel vars möjlighet till realisering förvisso hade snävats in i takt med att män dog och inte kunde ersättas och att materiel nöttes ned och slogs ut. Pang på rakt fram eller flankerande fungerade bra för Hitler, då var han ett operativt geni, tills krigslyckan vände och den tyska krigföringen hade behövt en härförare med mer defensiv djupdynamik för att Tyskland skulle kunna vinna kriget. Tyskarna kunde tillfälligt stoppa ryssarna och de allierade, men sedan när reserverna tar slut, då står man där och har den führer man förtjänar. Hitlers och generalernas skilda uppfattningar om hur man bäst för krig på reträtten skulle kunna kombinerats till en framgångsrik operationskonst, och gjorde väl det ibland trots att det då rörde sig om minioffensiver i taktiskt gynnsamma lägen. Utnyttjandet av taktiskt ordnade reträtter kommer alltid till en punkt när man måste vända på tjurrusningen och faktiskt angripa sin opponent i en lämplig miljö och terräng. Annars så är det inte frågan om någon taktisk reträtt, utan helt enkelt en oordnad reträtt som förmodat bara kan sluta i Berlin. Det finns olika sätt att göra det på. Antingen så gör man som jag vill på vår ö Gotland, vilket är ett tillvägagångssätt som är ganska likt det taktiska försvarskrig som tyskarna förde i det lapptäckte av ängar med träd och höga häckar i kvadratiska formationer som finns i Cotentin Frankrike, som till del erinrar om miljön på Gotland med dess likvärdiga taktiska möjligheter för en försvarare, samt sätter upp bakre försvarsstödjepunkter. Vi måste låta Kodiak-maskinerna arbeta på Gotland i syfte att spara tid och reducera riskerna med min taktik på Gotland genom att gräva ned stridsvagnspar. Eller så gör man som Hitler och hans generaler tvingades till på Ostfronten³⁵, på grund av ett överväldigande ryskt numerärt och materiellt överläge över en bred och djup front, ett övertag som vi måste förvänta oss att ryssarna ser till att få även på Gotland, om än att Gotlands landskap och infrastruktur är sådan att fronten inte kan bli så bred alt. de egna linjerna så djupa här. Men

³⁵ Av två skäl kunde inte tyskarna använda min taktik med att gräva ned stridsvagnar på Ostfronten. Dels så hade de inte verktygen i form av Kodiak-maskiner så att de kunde gräva med taktiska syftmål. Det var endast möjligt att gräva stridsvagnsgropar när man gavs tid att gräva och det var inför större fältslag. Och dels så hade ryssarna momentum med hela sin styrka på ett helt annat sätt än de kan ha på en avlägsen ö som Gotland är.

miljön på Gotland med partier av skog varvat med åkerlappar i ett oregelbundet mönster ger oss endast X antal valmöjligheter. Välj operativt tillvägagångssätt!

Men i dagens svenska krigföring så finns det ett större inslag av *"infiltrerad strid"* med mindre grupperingar av verkanssexakta väl kamouflerade vapensystem. Bakre stödjepunkter typ Aster-30 bör också skydda logistiken, inte minst tankbilar med bränsle som befinner sig till sjöss och på land, som ska förse främst de otroligt bränsleslukande JAS-planen på Gotlands flygplats med flygfotogen. Också överskeppade ammunitionsfordon och underhåll till soldater och öbor ska skyddas på sjön och *"i hamn"* av Aster-30. Även flygplatsen och de mobila radarsystemen måste skyddas med nämnda robotsystem. Förvarning mot Iskander-M får vi med Giraffe 8A och kanske satellit. Det krävs målinvisning med markradarsystem följt av insättning av motverkanssystem genom att försöka skjuta ned missilen. Om inte det går så får man tillfälligt för några sekunder släcka ned all elektronik och el i förmodade måltavlor till byggnader men även plattformar och fordon. Genom elektromagnetiskt avskärmande av utrustningen, waveguides, energi- och signalfilter m.m. så undgår vi en EMP-effekt om det är en HPM-stridsladdning som Iskander-M missilen bär. Det kan komma dubbla missiler inom loppet av en minut, missiler som bär olika stridsladdningar.

Grupper av underhållsfordon under gång, borde skyddas med Lvkv 90 som kan avfyras under gång. Det ska aldrig finnas mer än 2 st. JAS C/D-plan åt gången på Gotlands flygplats, och de ska vara åtskilda i rummet i så stor utsträckning som möjligt. På så sätt gör vi det inte så attraktivt för ryssen att slå ut målen, eftersom de bara kan slå ut ett enstaka plan, med deras dyrbara Iskander-robotar med klusterammunitionsstridsladdningar. Som jag skrev i ett tidigare kapitel så bör vi även skaffa oss ett par betonghangarer med pansartak och dubbelportar för våra två JAS-plan i var sin ände av flygfältet vid Visby flygplats, för att skydda mot Iskander-M med Kassetnajastridsspetsar (*submunition*) och termobariska stridsspetsar. Om ryssen slår ett stort hål i rullbanan med en annan typ av 480 kg stridsladdning så är det *"bara"* att fylla igen hålet med småsten, som man hämtar från två silos och tömmer på ett befintligt lastbilsflak, och asfaltera över det. Det att vi har förmågan att täcka igen hålen kanske får dem att avhålla sig från att använda sina dyrbara Iskander-M. Det kan dock röra sig om omfattande hål, inte desto mindre så går det att göra. Flygplanshangarerna måste också kunna fungera elektromagnetiskt avskärmande (*med en Faradaybur*) om ryssarna skickar en Iskander-M med EMP-effekt. Rullbanorna på svenska flygfält bör

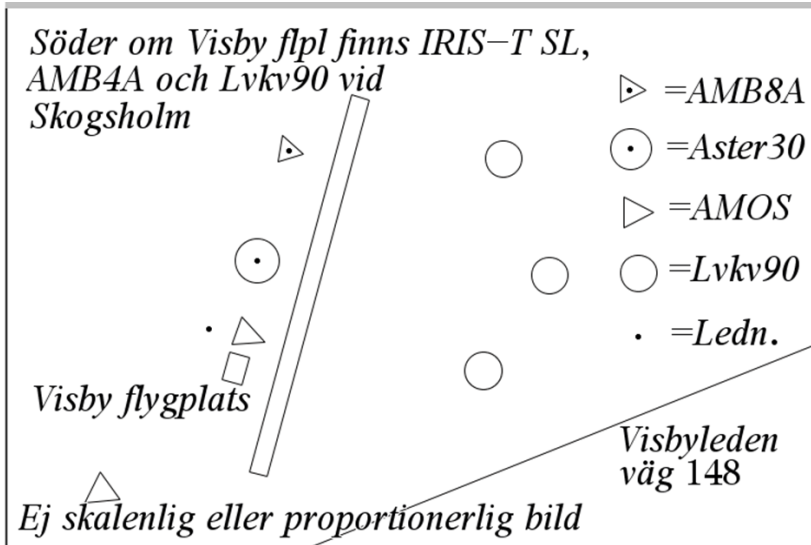
inramas parallellt av jämna välskötta gröna gräsmattor, om något plan måste nödlända och landningsställen inte kan vecklas ut, så att det inte slår gnistor om planet som antänder bränset eller grus och sten slår in i planet. Jag har sett en framgångsrik buklandning på gräs, på Youtube. Då kanske planet kan återanvändas så att den inte blir ett utbrunnet skrotvrak. Man kanske till och med kan starta från en välskött gräsbana i nödfall. Plantera gärna en rad med tulpaner på gräset för att dölja det verkliga syftet med gröngräset.

I övrigt måste bakre stödjepunkter i den mån det är möjligt, förutom flygbasen och de vitt spridda materieluppsamlingsplatserna utanför Visby, vara signallänkade från överfallsställen i öster med den främsta stödjepunkten i Väster, och även från Slite i öster till Fårösund något norröver, när det kommer till stridande förband på en så pass smal ö som Gotland. Jag förespråkar en slags väl förberedda bakre stödjepunkter på djupet med granatkastare typ Patria AMOS (*AMOS = Advanced MOrtar System*) om fienden ska tillåtas närma sig Visby på västra Gotland. Vid Gotlands flygplats norr om Visby ser jag därför gärna primärt försvar med Patria AMOS förstärkt med två kulsprutebeväpnade grupper i pansarfordon och som luftvärn ett batteri Aster-30 kombinerad med ett radarsystem av typ Giraffe AMB 8A. Aster-30 kan användas mot högtflygande mål typ Iskander-M. Medelräckviddsluftvärn IRIS-T SL och Giraffe AMB 4A mot flyg, helikoptrar och kryssningsrobotar som har system vid flygplatsen som mål, ska finnas vid eller på Skogsholm söder om flygplatsen, och minst två Lvk 90 vid anknäytande tillfartsvägar. Markmål ska kunna bekämpas men det viktigaste är system mot de flygande målen typ helikoptrar och kryssningsrobotar. Lvk 90 kan man använda vid flygplatsen mot fiendligt flyg som eventuellt faller fallskärmsstyrkor och pansarfordon från ett antal hundra meters höjd inom ett par dedikerade Lvk 90:s parametrar. Lvk 90 kan även bli ett inre närskydd mot kryssningsrobotar som tagit sig igenom det egentliga luftvärnet. IRIS-T SL på Skogsholm och Lvk 90 kan vara ideala att brukas mot attackhelikoptrar som flyger inom dessa två vapensystems parametrar. Vi ska ha ett antal svenska soldater med tillgång till Granatspruta 92, 12,7 mm tung kulspruta HMG och kulspruta 88 med mörkersikten i norra och i södra delen av flygfältet samt vid de centrala delarna med flygledartornet. Den Giraffe AMB 4A och IRIS-T SL som ska finnas vid Skogsholm utanför Visby ska bevakas och skyddas av Nationella Skyddsstyrkorna. NS som bevakar vid Visby flygplats ska vara väl skyddade i förbyggda skyddande bunkersystem med pansartak för att de inte ska bli träffade av klusterammunitionssvärmar från Iskanderrobotars Kassetnaja-

stridsspetsar (*Kassetnaja = stridsspets med ett antal olika typer av substridsdelar*) som briserar på 1 km höjd ovanför målet. En av typerna har 54 substridsdelar. En annan variant liknar den svensk-franska stridsspetsen BONUS med endast två substridsdelar, som kan slå igenom även pansartak. Försvarsställningarna med pansartak bör av ovanstående anledningar vara så små som möjligt utan att försvarsställningen för den sakens skull ska förlora sin praktiska funktion. Bunkersystemen som omger flygplatsen bör vara 10 till antalet och lokaliserade längs med start- och landningsbanan åtskilda, men förbundna med gångar under jord, i ett zig-zagmönster, eftersom vi utgår ifrån att fienden vill erövra flygplatsen hellre än att de vill förstöra den. Om de bestämmer sig för att det blir för svårt att erövra flygplatsen, så ska det i alla fall bli så kostsamt och så svårt som möjligt, att med fjärrmedel slå ut alla försvarsställningar i zig-zagformationen. Försvarsställningarna ska vara kamouflerade med gräs eller annan adaptiv till omgivningen växtlighet på taket.

Gotlands landskap med växelvisa skogspartier gör att det bara finns ett begränsat antal ställen där man i mängd sekventiellt kan luftnedsläppa medeltunga fordon säkert. Ett av dessa ställen är vid Visby flygplats, det kan vara bra att hålla i minnet. Jag har studerat Eniros kartbilder och kommit fram till att man vid varje möjligt luftfällningsställe på Gotland troligtvis endast kan fallskärmsfälla två lättare stridsfordon per fällande IL-76 flygplan säkert, eftersom man på dem flesta ställen kommer att få högst 20 sekunder på sig per fällningsställe om flygplanet flyger i minimala 370 km/h, och helt öppna ytor på ön oftast utgörs av en sträckning på maximalt 1,2 kilometer x ~650 m. Men det är inte optimalt att inte utnyttja hela lastförmågan hos en IL-76. De möjliga fällningsplatserna kan vara nog så utspridda i rummet. Man kan knappt vid någon fällningsplats flyga in med fler än fyra IL-76 sida vid sida, med 50 m mellan vingpetsarna. Fast på ett ställe vid Burgsvik på sydöstra Gotland finns en minst 3,33 km lång och 600 m bred luftnedsläppningssträcka. Detta är ett mycket troligt nedsläppsställe av BMD-4:or m.m, för IL-76:or som kan flyga i skytteltrafik. IL-76 har bara en enkelspårig nedsläppsräls inuti kroppen. Vi bör tidigt, före en eventuell fientlig ockupation av Gotland inleds, deployera ett par RBS 70-system vid luftnedsläppningssträckan vid Burgsvik, en i varje ände. En fiende måste också vara beredd på att flyga in mot de olika fällningsplatserna ifrån olika riktningar och på olika djup mot Visby till. Är en nedsläppsplats ideal för fienden med tanke på miljön, vägar och förmodat mål, så bör platsen eller vägen som leder därifrån till t.ex. Visby punktmarkeras med förband med

pansarvärnsvapen. Vi bör också fastställa ideala platser för fallskärmshopp av den svenska 32.Underrättelsebataljonen inför deras designerade uppdrag.

Jag tänker mig en Patria AMOS vid Annelund lokaliserad på västra sidan av det södra byggnadskomplexet vid flygplatsen, med attentionsspännet riktad mot vägklustret 1,5 km söderöver. 500 meter från Annelund åt Nordnordost ska det finnas en Patria AMOS med attentionsspännet i riktning Sydost och en stridsledningsenhet i skyl av flygplatsbyggnaden. Ytterligare 400 m åt norr ställer vi initialt en Aster-30 mellan ett par vattenreservoarer. Knappt 460 m Nordost om det ställer vi en AMB 8A och ett elverk. Detta är naturligtvis ett minimum av system. Mindre tillfartsvägar till flygplatsen bör mineras med stridsvagnsminor.

Den operationskonst som jag förespråkar på Gotland liknar till viss del Viet Congs infiltrationstaktik, fast med tillgång till avancerad modern materiel. Så här skriver bröderna Lupander för övrigt i boken *"Karelska Näset 1944"* om striderna vid VKT-linjen öster om Tali 1944; *"VKT-linjen i Noskuanselkä-området skulle enligt Laatikainens planer bemannas av två divisioner som redan var engagerade i reträttstriderna efter VT-linjens fall. Nu skulle de*

direkt, utan tid för vila eller reorganisation, ta upp försvaret i den nya linjen. Gammal militär visdom sade att detta inte var ett förfarande att rekommendera. Dels är risken stor att de retirerade förbanden bara fortsätter reträtten, dels krävs det att förbanden når den nya linjen i stort sett samtidigt för att det inte ska uppstå luckor som en förföljare kan utnyttja.” Mitt förslag med taktiska reträtter för Gotlands försvar innebär inte detta per se, utan man släpper fram i sikte och slår mot som högst elva MBT/BMPT och BMD tank support fighting vehicles åt gången, inte fler, beroende på avståndet mellan våra stridsvagnar och motsidans MBT/BMPT/BMD:ers flank, och drar sig ur till nästa bakhållsställe även om man är ohotad herre på täppan på det bakhållsställe man befinner sig. Det finns ingen mening med att stanna kvar på platsen när de elva framsläppta MBT/BMPT/BMD:erna är utslagna, och om möjligt även övriga lätt bepansrade mellanfordon är utslagna. Dessutom så krävs det att den taktiska reträtten sker under ordnade former och med tanke på att ett Humveefordon står parkerad bakom en av de egna stridsvagnarna så måste vi fortfarande ha initiativet när vi synkroniserat lämnar bakhållsstället. Man kan kalla det för ett offensivt men statiskt ”Blixtbakhållsattack” eller en ”Blixthflankattack”, inte en reträtt.

Tyskarna hade dock en fördel under delar av vk2, för under reträtten under bitar av den senare delen av kriget så kortade tyskarna sitt underhållsled, samtidigt som sovjeterna förlängde sitt underhållsled. Det medförde att när sovjeterna var tvungna att stanna upp för att, framförallt genom fraktandet med lastbilar, manuellt lasta och fylla på med kartescher, granater och annan ammunition och fixa mat och överhuvud taget ordna med logistiken, så kunde tyskarna omgruppera och passa på att göra en begränsad framstöt och på det sättet hoppades de att blöda sovjeterna långsamt, och gjorde väl det också fast otillräckligt. Men vanligtvis grävde tyskarna ned sig. Den främsta effekten genom inringningsstrategi, som var vanligt på Ostfronten, var strypanDET av underhåll till dem inringade, vilket krävde dagar för att ha någon verklig verkan. Hitler och hans generaler jämkade ihop doktrinen för den taktiska reträtten under den senare delen av kriget utan att Hitler egentligen försökte eller bjöd till. Men helst ska man göra som jag föreslår i avsnittet om Gotlands försvar, för den taktiken är att föredra på en ö som måste intas från och över havet och där omfattande fientligt artilleri inte är en faktor. För att lyckas så bör man ”*krama fiendens bälte*” med väl kamouflerade granatgevärsförband och särskilt slå mot pansarfordonskolonner vid vägavsnitt med omgivande skogspartier och sedan strax dra sig tillbaka. Det ska vara relativt småskaliga framstötter genom

nålstick mot deras pansarfordon med granatgevär och nedgrävda stridsvagnar, när ryssarna rycker fram på en väg genom skog respektive vid brytpunkt mellan skog och sädesfält. Det krävdes mycket initiativ av den tyske soldaten. Om man inte kramade fiendens bälte under vk2 så blev man lätt kanonmat på kontinenten. Det lyckades även bra för finnarna med "motti" ³⁶ i Vinterkriget, varför skulle vi inte lyckas? Min taktik är likvärdig med motti. En motti syftade ibland som min taktik gör på att äga de fåtaliga vägarna. Den enda skillnaden är att den finska mottin endast syftade till att *förneka fienden tillträde* längs de finska vägarna, medan min taktik även syftar till att äga eget tillträde till gotländska vägar så länge detta är möjligt och inga kluster av utslagna stridsvagnar blockerar vägarna.

Sovjeterna under vk2 fyllde dock på med manskap och materiel i en sådan omfattning, att naturligt uppkomna taktiska möjligheter – som av den tyska militärledningen utnyttjades opportunistiskt – när sovjeterna stannade upp, inte räckte till för seger. Ingen vet vad som skulle ha hänt om Hitler var en sådan kille som jag är och förespråkade taktiska reträtter fullt ut, förmodligen så skulle Tyskland ha förlorat kriget ändå, kanske snabbare, kanske långsammare. Men vi svenskar har ett hav mellan Gotland och Ryssland och har mer att vinna på taktiska reträtter så som jag beskriver dem, då fientliga tunga förstärkningar begränsas av mer knappa marina förmågor. Fast det finns inte några garantier för oss. Men åtminstone så sparar vi många svenska

³⁶ Ordet motti (motti betyder "en kubikmeter ved") fick en ny användning under Finlands vinter- och fortsättningskrig, då det blev slang för en taktisk manöver som gick ut på att splittra fiendens förband till flera små enheter, vilka man fokuserade merparten av styrkan på. Man omringade dessa grupper med små och lätta trupper, t.ex. med soldater på skidor vintertid, för att sedan successivt eliminera dem en efter en. De finska förbanden kunde röra sig snabbt och slå till på utvalda svaga punkter. Om den omringade enheten var alltför stark och en attack mot den skulle resultera i oacceptabelt många egna förluster lämnade man mottin att "koka" tills den fick slut på ammunition och proviant och var redo att attackeras. Vissa stora mottier varade ända till krigets slut eftersom deras lager fylldes via flygtransporter.

soldaters liv med många upprepade angrepp följt av taktiska reträtter fullt ut, under alla omständigheter. Dessa soldater tillåts leva för att slåss en annan dag.

En taktisk reträtt i ett fördelaktigt läge är inte bara utnyttjandet av bakre ställningar eller reserver, likt tyskarna föredrog att använda sig av, det kan även vara användandet av styrkor i strid som drar sig tillbaka, för att nästan omedelbart eller i ett senare skede slå tillbaka, så som jag föreslår för Gotlands försvar. Ett senare skede kan i de här sammanhangen röra sig om några timmar upp till en dag eller mer. Det kan inbegripa att lämna efter sig prickskytteförband med anti-materiella gevär som sinkar motståndaren innan prickskyttarna drar sig tillbaka i säkerhet vid förutuppgjord tid eller vid en radiosignal, inte nödvändigtvis till de egna linjerna utan de bör kanske snarare dra sig inåt skogen och lämnas att föra kriget infiltrerade bakom fiendelinjerna efter eget huvud efter det, så att de taktiskt retirerande egna styrkorna hinner förbereda sig för motdraget. Det kräver signalkontakt mellan prickskyttar och huvudstyrkan, kanske främst Archeroperatörerna, en signalkontakt som kan vara länkad via en repeaterlastbil med UAV. Det finns ett annat problem med detta, och det är att ryska stridsvagnschefer aldrig åker stående i eller ens stickandes upp huvudet i stridsvagnens kanontorn i ett skarpt läge, och då finns det få angreppspunkter för prickskyttar, mot stridsvagnar i alla fall.³⁷ Om man lyckas utnyttja terrängen till sin fördel och

³⁷ Detta är ett problem som Sverige kan komma att möta i större omfattning om fyra LHD:er utan förluster landsätter 49-160 MBT/BMPT:er i Gotländsk hamn. Med den lägre siffran kan man även ta ombord 70 lätta pansarfordon på en LHD av typ Mistral. Dessutom tar typen Mistral ombord 900 marininfanterister. Men ett större problem för oss än fientliga stridsfordon, är de sexton medeltunga eller tunga attackhelikoptrar som en (1) Mistral kan föra med sig. Dessa kan inte bara slå ut våra stridsvagnar, tankbilar, Archer, mobila och fasta radarsystem, logistik etc. utan kan även tjäna som spaningsenheter. Bl.a. därför så tjänar vi mer på att tillföra den svenska armén mobila luftvärnssystem än vi tjänar singulärt på det dryga dussintalet förrådsställda stridsvagnarna på Gotland. Jag ser det faktiskt som en förutsättning att den svenska armén är utrustad med någon form av mobila och/eller manburna antihelikopterluftvärnssystem för att Kodiakmaskinerna och våra dussintalet stridsvagnar ska hinna göra någon nytta på Gotland.

vända på anfallet så måste man fortsätta mot öster eller vilket väderstreck det nu kan röra sig om, tätt i häl på motståndaren ända tills man har tagit tillbaka lika mycket mark eller mer som man förlorade under den tidigare taktiska reträtten. Då gäller det, för den som saknar motoriserade skyttefordon, att utnyttja sina mekaniserade förband, sitta upp på stridsvagnar som ryssarna gjorde. Man skulle kunna svetsa fast öglor på stridsvagnstaken som soldater kunde haka fast sig på med en sele. Att åka "barbacka" som ryssarna gjorde på en skumpande stridsvagn in i striden, och ibland gjorde tyskarna det också, är inte att rekommendera. Nackdelen med förfarandesättet är att man blir väldigt utsatt sittandes på en öppen stridsvagn, och inte ens vid en defensiv taktik, som jag förespråkar på Gotland är det att föredra så länge det finns möjlighet att använda pansarterrängvagn eller lätt bepansrade fordon (*förslagsvis gärna Humvee, på Gotland*) som har skydd mot splitter och finkalibrig ammunition. Nackdelen med att använda Humvee är att Kodiak Rheinmetallmaskinerna kanske måste ta sig tid att bereda plats för dem genom att gräva bakom stridsvagnsgroparna, med min taktik på Gotland. Å andra sidan ges det tillfälle att lasta på jord på stridsvagnsgropens jordvärn ytterligare, som utgörs av den jordhög man erhåller när man gräver stridsvagnsgropen.

§

En tid efter inledningen av *Operation Barbarossa* blev situationen än värre för *Armeegruppe siid*. Den tyska offensiven hade kört fast grundligt och *von Rundstedt* ville dra tillbaka sina förband vid Rostov. Hitler vägrade emellertid att godkänna förslaget, och en frustrerad *von Rundstedt* telegraferade till Hitlers högkvarter; "*Om Tysklands ledare inte litar på min*

Gör vi inte det så kommer vi att förlora slaget om Gotland. 16 tunga eller medeltunga attackhelikoptrar per LHD-fartyg innebär att vi måste ha plenty med relevanta motverkanssystem typ RBS 70, STINGER, Thor eller ännu hellre IRIS-T SL. Helikoptrar är ett större hot än fientliga stridsfordon är, i synnerhet mot vår logistik på den smala ön Gotland om vi inte har god tillgång till luftvärn, men en motståndare med bara helikoptrar och inga MBT/BMPT:er är en motståndare som inte kan ta över Gotland, för det kan man inte göra med bara helikoptrar om ön är försvarad. Lvkv 90 luftvärnsfordon är att föredra för att skydda TOLO-fordon med momentum och annan logistik på marsch.

förmåga att genomföra denna operation såsom jag själv anser lämpligast, borde han leta reda på någon annan att föra detta befäl”. Hitler tog honom på orden och von Rundstedt fick lämna Armeegruppe Süd.

Strax före den 1 september 1939 antog Hitler att de hade ett 4 mot 1 övertag för armén mot de Allierade tack vare den snabba tyska upprustningen. Under 1942 bedömde tyskarna risken för en invasion i nordvästra Europa som mycket liten, men efter nederlaget vid Stalingrad i januari 1943 var de tvungna att lägga om sin strategi. Under våren 1943 fördes många diskussioner om hur framtiden skulle mötas. Generalöverste *Heinz Guderian*, det tyska pansarvapnets grundare hade i slutet av februari 1943 blivit utnämnd till den nyinrättade posten som Generalinspektör för pansarvapnet. Guderian ville under 1943 att Tyskland inte skulle företa sig några större offensiva operationer det året. Istället ansåg han att man skulle bygga ut pansarvapnet och stärka försvaret i Väst. Denna strategi stöddes av många inom den tyska Armén, däribland fältmarskalk *Erich von Manstein*, en av Tysklands främsta generaler. Han föredrog ett rörligt försvar på Ostfronten för att dra största möjliga fördel av tyskarnas skicklighet i denna typ av krigföring. Rörligt försvar fördömdes dock kraftigt av Hitler då det innebar lokala reträtter, något som han inte ville höra talas om. Hitler, som inte var ett uns dynamisk vid motgångar, ansåg att detta stärkte anfallaren mer än försvararen. Det enda rätta för Hitler var att varje man försvarade där han stod. Denna infantila taktik tog emellertid ingen hänsyn till den betydelse som moderna vapen, och framförallt förbränningsmotorn tillfört krigföringen, inte heller utnyttjade en sådan taktik dem egna soldaternas initiativförmåga. Hade de preussiska generalerna fått friheten att föra kriget som de ville på plats, så hade möjligheterna måhända varit större för tyskarna att vinna kriget. Många mindre skarpa hjärnor med starka viljor är oftast effektivare än en skarpare hjärna med en järnvilja, det är därför som demokratier är framgångsrikare än diktaturer. Hitler fram till 1941-1942 var bra för Tysklands segrar. Men Hitler efter 1942-1943 var en av orsakerna näst bombningarna av Ploiesti och tysk industri samt den Allierade Lend-Lease till Sovjetunionen som gjorde att Sovjetunionen vid alla tidpunkter efter att Lend-Lease startade hade övertaget materiellt och ekonomiskt. Det var ett övertag som ackumulerade. Så länge som Ryssland var dubbelt så stort befolkningsmässigt och kunde producera soldater långt utöver Tysklands förmåga så kunde den rysk-allierade ekonomin tillåtas avgöra kriget. Ekonomier avgör nämligen utgången av utdragna krig, och avgöranden sker i samma stund som ett land fortlöpande får materiell hjälp relativt ostört och i

tillräcklig omfattning. I synnerhet när väder, miljö och utsträckningen av landområdena är extrema, som de var i Sovjetunionen. Och Moskva tycks ligga på precis rätt avstånd för att rädda Ryssland undan undergång i ett historiskt perspektiv. Förutsättningar förändras möjligen med utvecklingen av materiel typ fjärrvapen och satellitsensorer. Bombningarna av oljeinstallationerna i rumänska Ploiesti och Tyskland orsakade bränslebristen. Höstlervälling slukade en stor del av fordonen. Kriget orsakade officersbristen och soldat- och utbildningsbristen. Hitler hade del i det misslyckandet. Ovanstående är viktiga anledningar till att Tyskland förlorade kriget. Jag anser att Tyskland kunde ha vunnit kriget även efter att en lång tid ha varit på defensiven, genom styrkekonzentration och inringningsstrategi med inslag av finsk patrullverksamhet och brukandet av något liknande min stridsvagns- och granatgevärstaktik, om väderleksförhållandena och dem ekonomiska förhållandena hade varit fördelaktiga från början av kriget. Hitler var i allmänhet en dålig taktiker som hade en förkärlek för att ledningsstyra ned till den vanlige fotsoldaten. Men ingen hade en helhetsbild som Hitler, bara han insåg att fyrfrontskriget var nödvändigt under de goda åren såväl som de dåliga åren, om man nu skulle ha ett storkrig i första rummet. Bland annat så insåg Hitler att man inte kunde ge upp Västfronten för att satsa på Ostfronten, eftersom *Ruhr-området* med sin krigsindustri låg i den västra hemisfären, under de pressade förhållanden som förelåg och som omöjliggjorde rationella beslut med rimligt goda möjligheter till lyckad utgång. Det fanns otroligt nog de som förespråkade det, men som sagt var, när man håller på att förlora kriget så förlorar man också sina optioner och alla ens beslut blir ologiska och leder till självmål. För Hitler gällde det att sätta upp motståndet så att försvarslinjen krympte proportionerligt från Väster respektive öster och söder, i förlängningen tills de Allierade mötte sovjeterna i Berlin. Det var egentligen den enda möjligheten som Tyskland hade, även om man naturligtvis försökte samla sina krafter på motsidans svagare frontavsnitt och arenor för att få till ett avgörande där liksom Hitler gjorde vid Ardenneroffensiven vintern 1944-1945. Slutsats; Hitler var den störste strategen men som helhet var han dålig för Tyskland. Men ingen skugga ska i alla fall falla på de preussiska generaler som var beredda att axla ansvar, för de fick aldrig chansen, och de som fick chansen gjorde ett bra jobb mot dåliga odds. Som Walter Model. En vanlig form av taktik på Ostfronten under vk2 var igelkottsförsvar, både från först rysk och sedan från tysk sida. En annan vanlig form av taktik var, som nämnts, kringskärande rörelser med pansarförband. Det var inte alltid lätt att veta vem som kringskar vem.

“Selbstmord aus angst vor dem tod“ (själv mord av rädsla för döden) var några upprepade ord mellan soldater i den tyska krigsmakten. Det är innebörden i de orden som är själva kärnan i den tyska krigsfilosofin, att man måste agera och agera resolut för att undvika döden för sig själv och för att undvika döden för sina kamrater, för att undvika förluster i sin omgång, grupp, tropp, pluton, kompani, bataljon, regemente, brigad, division, sin armé. Uppdragstaktik innebär att man har en *skyldighet* att agera efter eget huvud. Det är detta tänkande som gör den tyske soldaten och officeren genom Tysklands hela närtidshistoria, men kanske främst andra världskriget, så överlägsen. Det gällde även de finska och estniska soldaterna, för dessa stridande nationers soldater i andra världskriget utmärkte sig överlag betydligt mer än övriga andra stridande nationers soldater, om inte i mod så i handlingskraft. Men man kan förlora sitt liv i alla fall, och man kan förlora kriget i alla fall, även om man inte begår självmord av rädsla för döden, i synnerhet när man är så hopplöst utmannade som tyskarna var.

Amerikanare har traditionellt oftare haft ett gott hjärta och de har tack vare det, liksom Israel ett välsignat land till skillnad från t.ex. Sverige och Tyskland där den bekväma ondskan är förhärskande. Men amerikanarna har en lite rigid uppfattning om hur man bäst ska föra strid, på ett sätt som vare sig israelerna, svenskarna eller tyskarna har. Amerikanska officerare kör inte så mycket *”prepping”* som de kör *”pepping”* när de pratar med sina mannar inför en förväntad strid.

En modig soldat (*eller officer*) utan kontakt med sin hjärna är farlig i en oförutsedd situation som han inte har övat för. En feg soldat å andra sidan, hur mycket hjärna han än har, är en belastning och kan dra med sig en hel pluton i sitt eget fall. En officer behöver ha både mod och skicklighet all utrustning irrelevant. Skicklighet utgörs av kunnande, övning och dynamiskt tänkande. Han kommer långt med detta kombinerat med både uppdragstaktiska principer i organisationen (*framförallt i fält*) och en bra och förtroendeingivande ledning samt goda underrättelser. Han måste dessutom vara en bra och rättvis ledare, någon som manskapet har eller får förtroende för. Men han måste även vara en god officer, dvs. han måste ha moral och integritet, dvs. han får inte involvera sig i förbrytelser. En officer måste leda genom exempel och därmed vara benägen att offra sig för sin nästa. Men han måste även vara beredd att ta ansvar och visa att han kan leda och ta risken att i värsta fall offra sin nästa för gruppen, vare sig hans nästa är civila eller

soldater. Men riskerna ska vara motiverade. Han får inte låta sig påverkas av utpressning genom gisslantagning av svenska civila av en ondskefull fiende, lika lite som en statsminister eller en president får låta sig påverkas av sådant. I sådana fall måste han bryta all eventuell kommunikation med fienden och nedkämpa fienden alt. rädda gisslan vid rätt tidpunkt oavsett odds, ensam om det ska behövas, såtillvida de inte har viktigare nära förestående uppgifter att fullgöra, som antas ha stor betydelse för att vi ska vinna kriget. Jag tror att amerikanerna skulle hålla med mig om vad som konstituerar en god officer, men betoningen på aggressivitet hos en soldat släpper de nog inte. Det är ett nationalkaraktärsdrag. En sak måste jag erkänna. Jag förstår inte den amerikanska policyn eller metoden med att stridande soldater mitt under en hård skottduell i ett utsatt läge slutar skjuta på fienden för att börja plåstra om egna sårade om sjukvårdaren är uträknad. Det leder ofta till kaos, det har vi sett om och om igen. För när en stridande soldat börjar plåstra om en kollega så riskerar fler att såras eller dö än vad som annars hade behövts, på grund av att den egna nedtryckande elden minskar. I ett värstafallsscenario så plåstrar snart, nära nog hälften av soldaterna om den andra hälften, i stället för att slåss för att vinna striden i första hand. Dra istället den sårade i säkerhet om möjligt, så att sjukvårdaren och den sårade undgår att ta eldskurar, så duger det för stunden. Det är kanske därför som svenska soldater inte bär med sig morfinsprutor, bara sjukvårdare gör det. Jag ser det som nödvändigt att stridande fortsätter att strida när deras kamrater sårats, det är krigets krassa verklighet. Den ene i ett sjukvårdarepar kan om sjukvårdarna blir beskjutna riva av Röda Korsmärkena på sig och sin utrustning och placera sig framför och strida med den sårades personliga vapen för att skydda sin kollega medan kollegan plåstrar om en sårad. Det är en annan sak om fienden har standoff, t.ex. ensidig tillgång till granatkastare. Men vid en reträtt så tar man ju med sig sina sårade, så No man left behind-konceptet är fullständigt förstäelig.

VAR TYSK MATERIEL JÄMBÖRDIG MED AMERIKANSK OCH BRITTISK?

Britterna och amerikanerna stod sig ibland kort i jämförelse med tyskarna i utvecklingen av materiel men framförallt i krigföringens konst, förutom på några viktiga plan (*dock inte inom armén*) och som delvis avgjorde en hel kampanj – Ubåtsjakt (*radar, Huff-Duff*). Men detta berodde på att ubåtarna befann sig under vatten, hade en helt annan prestanda och inte kunde ta till samma medel för att möta motståndaren, så det är svårt att jämföra den tekniska utvecklingen i Tyskland med de Allierades. Troligen med

utvecklingen av stridsflygplan till det brittiska flygvapnet excellerade de Allierade om vi bortser från att de brittiska jaktplanen inte hade direktinsprutning, vilket medförde vissa nackdelar för prestandan. Planen kunde på grund av karburatorlösningen inte dyka brant utan att motorn slocknade. Men segrarna för jaktplanet *Spitfire* i luften var mycket tack vare markradar och kommunikationsradion även om dessa jaktflygplan var mycket bra maskiner. Spitfire var kanske det bästa brittiska planet vid tiden. En ofta glömd aspekt är att britterna hade ett teknikövertag inte bara vad gällde radarn utan även vad gällde radiokommunikationsutrustning i stridsflygplan i början av slaget om Storbritannien. Bland de tyska jaktplanen hade endast ledarplanen tvåvägskommunikationsradio vid den här tiden. Britterna hade även ett effektivt stridsledningssystem med välfungerande sektorflygfält förberedda då kriget kom. Kanske var även den amerikanska P-51 D Mustang med Rolls-Royce Merlinmotorn bättre än det tyska Me-Bf 109G, men både P-51 och 109G-modellen kom senare i tiden. Det tyska planet Me-Bf 109G ansågs av de Allierade vara ett av de bästa jaktplanen i världen, men det var tydligen inte bra nog. Flygplanets prioriteringspunkter i ordning var; toppfart, stighastighet och manövrerbarhet. På inget av dessa områden överträffade Me-Bf 109 Supermarine Spitfire direkt. Men däremot höjdtaket var högre för Me-Bf 109 än för både Spitfire och Hawker Hurricane. Me-Bf 109 var Luftwaffes standardjaktplan under hela andra världskriget trots att det började ersättas av Focke-Wulf Fw 190 från och med 1942. Bf 109 vann fler luftsegrar under andra världskriget än något annat flygplan har gjort i världshistorien, och den användes för flera olika uppgifter såsom eskortjaktplan, jaktplan, för markattack och som spaningsflygplan. Men i *kurvstrid* man mot man mot en Spitfire hade Me-Bf 109 mindre att hämta när den inte inledningsvis kunde utnyttja ett taktiskt övertag. Spitfire klättrade till 11 000 m på 14 minuter, hade mycket längre räckvidd men lägre höjdtak och 50-100 km högre toppfart under vissa förutsättningar och den manövrerade bättre. Det innebar att de tyska segrarna med 109:an kom sig av bättre piloter, bättre taktik, bättre disciplin och högre höjdtak. Me-Bf 109 E-I hade från början bara fyra 7,9 mm kulsprutor, men senare versioner hade ett par 20 mm automatkanoner i vingarna och ett par 7,92 mm kulsprutor i nosen. Spitfire Mk I hade 8 st. 7,7 mm kulsprutor i vingarna.

Britterna hade inte en lägre produktionstakt av krigsmateriel. Men britterna hade sämre spjutspetsteknikmateriel, och sämre utformning och lösningar på konstruktionerna, att tillgå *till armén* överlag där modern materiel kunde jämföras med modern materiel, typ stridsvagnar mot stridsvagnar, kulsprutor mot kulsprutor (*framförallt den tyska MG42 "lien" var överlägsen alla*

allierade kulsprutor) eller handgranater mot handgranater³⁸. De Allierades stridsvagnar har ofta fått nedlåtande omdömen i jämförelse med de tyska, men man ska komma ihåg att de franska stridsvagnarna av typen Char B1 och de brittiska Matilda II under det tyska fälttåget mot Frankrike, var bättre bepansrade och bestyckade än de tyska stridsvagnarna, och de flesta av de Allierades stridsvagnar under kriget som helhet var jämförbara med den tyska PzKpfw IV. Det var bl.a. den tyska doktrinen med delegering och uppmuntrande till egna initiativ även på låg nivå, som var det som gjorde tyskarna framgångsrika. Radiosambandsförmågan genom en utmärkt tysk kommunikationsutrustning kompenenserade den sämre bestyckningen och bepansringen än vad Char B1 hade. Tyskarna angrep dessa på en stor öppen yta med PzKpfw IV jämbördiga men relativt fåtaliga franska Char B1-vagnar genom att via radion peka ut ett singulärt mål, cirkulera runt målet likt wolfpacks, slå ut det och fortsätta mot nästa designerade mål. De tyska stridsvagnarna hade en tornlucka som vagnchefen kunde sticka ut sitt huvud ur för att bilda sig en uppfattning om läget. En ytterligare fördel var att vagnchefen i de tyska stridsvagnarna till skillnad från den franska vagnchefen inte behövde ladda och rikta kanonen utöver sin huvudsakliga uppgift att leda enheten och hålla uppsikt över landskapet. Med PzKpfw III hade tyskarna ett tremanstorn för skytt, laddare och vagnchef till skillnad från många andra nationers stridsvagnar som hade tvåmanstorn vilket gjorde att det fanns besättningsmedlemmar som måste klara av dubbla roller. Det var främst Tiger och Panthervagnarna som var överlägsna Västmakternas pansar och dessa stridsvagnar i sin tur skulle aldrig ha kommit till alt. kommit till senare utan två av tyskarna tidigt erövrade oskadda exemplar av den ryska T-34 stridsvagnen. Av det totala antalet Tigervagnar sattes 140-150 vagnar in på Västfronten när de allierade landsteg.

³⁸ Anglöländerna har inte förstätt finessen med skafthandgranater, som gör det lättare att sikta och kasta rakt och rätt och även kasta längre (30-40 m) och högre med bibehållen precision. Skaftandgranater riskerar inte heller att rulla tillbaka i motlut som ägghandgranater gör. Skaftets nytta i strid väger väl upp eventuell otymplighet med att bära de långa granaterna med sig i fickor fästa på kroppen. Möjligen finns för skafthandgranaten en nackdel i att den skulle kunna vara mer limiterad än äggranaten i tät växtlighet typ en skog. Möjligen.

”Det har lagts fram olika förklaringar till varför de allierade inte producerade bättre flaggskeppsstridsvagnar än de gjorde. En av dessa är att utvecklingen av brittiska stridsvagnar skedde främst i Chobham, medan kanoner utvecklades i Woolwich. Detta skulle leda till att stridsvagnar konstruerades utan hänsyn till kanoner och vice versa, varmed helhetens prestanda blev lidande. Ett sådant argument kan dock inte förklara varför den tyska Tigern blev vad den blev, när kanonen konstruerades av Krupp och stridsvagnen av Henschel. Inte heller varför Panthern blev så lyckad trots att kanonen konstruerades av Rheinmetall medan vagnen kom från Maschinenfabrik, Augsburg-Nürnberg (MAN). Med ovanstående resonemang borde tyskarna ha lidit av samma handikapp som briterna.” Citat; Michael Tamelander och Niklas Zetterling

Tyskarna och amerikanerna hade två helt skilda sätt att lösa problemet med träffsäkerheten för stridsvagnarnas kanoner under gång. Amerikanerna satsade på att kompensera ojämn gång genom att förfina kanonen och kanontornet. Tyskarna gick rakt på problemets kärna, stridsvagnens gång som sådan, genom att förfina fjädringen så att stridsvagnen fick en flytande gång. Amerikanerna lyckades inte så bra vid den tiden, tyskarna lyckades bättre. Amerikanerna anammade senare tyskarnas lösning, en lösning som medgav högre fart vilket måste ha varit det primära syftet med att åstadkomma en jämn gång. Christie är en typ av upphängning som utvecklades under 1920-talet av den, ironiskt nog *amerikanske* uppfinnaren och konstruktören John Walter Christie. Systemet var huvudsakligen en typ av upphängningssystem för de små stridsvagnar som Christie själv utvecklat. Dessa stridsvagnar hade på grund av sin ringa storlek för små utrymmen undertill vid sidan av chassit för att lösningen med Christiefjädring skulle bli riktigt effektiv. Systemet medgav trots det väsentligt längre fjädringsväg än de stålfjädersystem som då användes, vilket gjorde att de stridsvagnar Christie utvecklade kunde köras snabbare i terräng, samtidigt som de fick en lägre profil. Amerikanen Christies egen konstruktion användes inte i de amerikanska reguljära andra världskrigsstridsvagnarna förrän Super Pershing-vagnen såg slagfältets ljus för första gången så sent som i början av 1945. Den användes däremot i ett fåtal modeller, främst den sovjetiska BT-serien, T-34, de brittiska Cruiser-stridsvagnarna, inklusive A-13, Coventanter, Crusader och Cromwell, samt i vissa experimentella italienska modeller. Senare kom Torsionsstavarna, som var en vidareutveckling av Christie-fjädringen. Torsionsfjädring användes i vissa Volkswagen-prototyper redan på 1930-talet. Systemet användes i många stridsfordon

under andra världskriget. Amerikanska M4 Shermanstridsvagnars eldrör var förhållandevis korta i början, förmodligen delvis på grund av den inriktning de hade valt att lösa problemet med träffsäkerhet på, med en gyrostabilisator kopplad till kanonen. Gyrostabiliserade eldrör kanske tyskarna också hade, vad vet jag. Men amerikanerna fick kanske offra utgångshastighet och räckvidd för träffsäkerhet under gång. Mot detta står att en amfibisk stridsvagn kallad *Sherman DD* utvecklades i 1943 inför Operation Overlord och andra amfibielandsättningar. Den stridsvagnen hade en tygbälg, som gick runt hela stridsvagnen under färden på vatten, och eldröret på Sherman DD stack knappt utanför flytbälgen när något eleverad. Tidigt i 1944 började man producera "*Sherman Firefly*", en vanlig Sherman med en kanon på 76,2 mm, som kunde slå ut Tigern. Sherman Firefly hade ett längre eldrör. Firefly kunde effektivt slå ut en Tiger på 800 meters håll upp till och med 1 200 m, men ett anslag vid 1 200 m var en lyckträff. Dess operativa räckvidd var 193 km, överlägset bättre än Tigerns 80 km på full tank.

NÅGRA INDICIER FÖR TYSKARNAS STÖRRE SKICKLIGHET I DET MESTA DE FÖRETOG SIG MED DERAS ARMÉ

General *Henry Arnold* på Västfronten, överbefälhavaren för det amerikanska flyget, var vid ett tillfälle rådlös och undslapp sig om de Allierades situation; "*Jag vet inte vad jag ska säga. Antingen har vi haft för optimistiska föreställningar om vad vi kan uppnå med bombanfallen, eller så har vi misstagit oss totalt när det gäller att uppskatta hur stor förstörelse vi har åstadkommit på det tyska krigsmaskineriet. Vi är fem gånger så överlägsna och vet ännu inte hur mycket starkare vi måste bli.*" I Normandie dödade eller sårade den tyske soldaten i genomsnitt 0,317 Allierade soldater, medan motsvarande antal för hans fiende var endast 0,0438. I det Allierade fälttåget i Italien slogs tyskarna i underläge 5 mot 1, ändå tillfogade de tyska soldaterna de Allierade sammantaget större förluster än vad de själva led, cirka 1,5 Allierade soldater mot varje tysk trots att de Allierade utöver att de var fem gånger fler hade luftherravälde och i högre grad var motoriserade. Enkel matematik ger vid handen att de Allierade behövde ett numerärt övertag som var 2,5 gånger större för att kunna mäta sig med tyskarna. Redan under inledningskedet omedelbart efter landsättningen hade de allierade skaffat sig mantalsfördel över 2,5 ggr fler än tyskarna. Ett övertag som de inte bara behöll, utan hela tiden förstärkte. Det är delvis en myt att det vid *Normandies kust* den 6 juni 1944 förhöll sig så att tyskarna mejade ned de

Allierade med kulsprutor på stranden och att dessa skulle ha tagit större förluster än tyskarna. Men det var så under D-Day på sina ställen. Under invasionen i *Normandie* så stupade 4 505 Allierade soldater på Dagen D, var av 1 465 döda amerikaner. På den tyska sidan så stupade mellan 4 000 och 9 000 man under Dagen D. En del Allierade förband blev infiltrerat luftlandsatta. De allierade förlorade allt som allt 750 000 man i döda och sårade i den serie av slag och sammandrabbningar, som kännetecknar Västfronten och som sträcker sig in i Tyskland ända till krigsslutet. Slaget om Normandie inkluderat intagandet av det av tyskarna mer eller mindre övergivna Paris var dock över på 80 dagar och resulterade i mer än 400 000 döda. De Allierade hade enligt uppgift rekryterat omkring 2 000 000 man.

Innan fälttåget i Normandie hade de Allierade räknat med att förlora 7 procent av alla sina insatta stridsvagnar per månad, den faktiska siffran blev mycket högre – 25 procent av alla insatta stridsvagnar förlorades varje månad.

”Ända fram till den andra halvan av 1942 behärskade det tyska infanteriet slagfältet. Vid Stalingrad skulle mycket av detta komma att förändras. Men Tyskarna hade lätt att lära, de utvecklade snart nya taktiska system och de anpassade sig snabbt till urban krigföring. När de allierade landsteg på Sicilien och senare så småningom började sin egen kamp uppför den italienska stöveln gavs de många prov på denna tyska acklimatisering. Man kan tycka att även de allierade borde ha anpassat sig till det tillvägagångssätt som tyskarna demonstrerade. Men deras reaktion på den tyska taktiken var inte att försöka efterlikna den, istället försökte man neutralisera den med flyg och artilleri.

Det var inte endast det bepansrade fordonet som låg bakom det statiska ställningskrigets tillbakagång. I kanske lika hög grad som att förbränningsmotorn gav trupperna rörlighet och taktisk flexibilitet, ökade möjligheterna för denna taktik radikalt i samband med mellankrigstidens utveckling av radion. Mindre och effektivare modeller utvecklades och kunde nu monteras in i stridsvagnar och flygplan. De kunde också bäras av infanteriet under pågående operationer. Även ifråga om radions användning skilde sig de tyska och allierade användningssätten. Detta nya instrument gjorde det möjligt för de tyska generalerna att befinna sig långt fram, samtidigt som de fortfarande stod i förbindelse med sin stab. De allierade generalerna däremot, använde radion för att från sin stab stå i förbindelse

med de stridande förbanden. Medan radion var en faktor som faktiskt kom att öka Wehrmachts effektivitet, innebar den bara ännu ett sätt för den högre brittiska och franska ledningen att fjärrstyra de stridande förbanden. Detta förstärkte centraliseringen istället för att minska den.

Beträffande disciplinen i den tyska Armén är det nog många som har fått en felaktig bild. Det rörde sig på intet vis om någon kadaverdisciplin, så som det ofta framställts. Genom att betona gruppsammanhållning och personligt ledarskap, och genom att skickligt måla upp de faror som hotade fäderneslandet, uppnåddes i Tyskland en hög grad av motivation hos soldaterna. Det var inte nödvändigt med någon kadaverdisciplin. Detta skulle inte heller ha varit förenligt med den anda av initiativförmåga och självständighet, som man ville uppnå. Armén betonade lojalitet snarare än krigstukt. I det fall feghet eller försumlighet förekom, straffades detta emellertid mycket strängt. Bilden av kadaverdisciplinerade tyskar härstammar troligen mest från den allierade propagandan och efterkrigstidens filmer i vilka de också utmålades som oförmögna till individuellt handlande. Denna föreställning av tysk kadaverdisciplin kan också ha sina rötter i 1700-talets Preussiska Armé. Denna hade en mycket hård disciplin, vilket var en av grunderna till dess framgång. I detta avseende skilde sig dock inte den Preussiska från exempelvis den brittiska, vilken även den hade en mycket sträng disciplin. Under denna period var värdet av sådan disciplin mycket stort, något som den brittiska Armén under Wellington visade prov på i Spanien 1808 till 1814. Efter Napoleonkrigens slut från mitten av 1850-talet och framåt inleddes dock en förändring av krigföringen som kom att kräva mer flexibelt tänkande. Genom att räffla muskötens skapades geväret, och skjutavstånden ökade plötsligt med dramatisk effekt. Artilleriet moderniserades och blev mer snabbskjutande. Och i slutet av 1800-talet skulle kulsprutan helt förändra infanteritaktiken. Värdet av rörelser genom täta och strikta formationer försvann därmed, och eftersom varje soldat kunde täcka ett betydligt större område med sitt vapen var man tvungen att helt lägga om det taktiska tillvägagångssättet. Den första militära organisation som kom att förändra sig i denna riktning var den Preussiska, sedermera tyska Armén. Av någon anledning har bilden av den gamla Preussiska kadaverdisciplinen från Fredrik den stores tid dröjt sig kvar långt in i våra dagar. Fenomenet har något av en paradox över sig, eftersom det faktiskt var tyskarna som först avskaffade det gamla systemet.”
Citat; Michael Tamelander och Niklas Zetterling

De Allierades operationskonst var många gånger ett trubbigt instrument. Många av de Allierades segrar kan tillskrivas en benägenhet att vara beredda att offra manskap och materiel i högre utsträckning. Likaså var deras strategi ibland tveksam. Vi kan ta det strategiska exemplet med konvojerna till Malta. Vi kan titta på ett annat strategiskt exempel, bombkriget över Tyskland. Ett exempel på tvivelaktig operationskonst var det andra slaget vid El Alamein som uttalat gick ut på att mala ned motståndaren genom att stänga sig blodig. Dessa strategier och operationskonster medförde ibland och överlag förkrossande Allierade förluster även trots att de vann slaget/kriget. Strategin med Ploiesti var motiverad åtminstone på grund av den betydelse oljefälten hade för Tysklands krigsmakt. Procentuellt inom USAAF var förlusterna av människoliv extremt stora och innebar internt stora slitningar och stor sorg. De Allierades förluster var fortfarande inte så illa som de onödiga förluster som Stalin orsakade de sina. Men det var kompletta fälttåg som de Allierade offrade de sina i, till havs och i luften. Men det fungerade tack vare den egna övermakten, även om det lämnade mycket att önska i övrigt. Det är inget fel med att vinna, det är bara det att det kan vara väldigt kostsamt i egna människoliv och materiel.

STRATEGISK MASKIROVKA VS. TAKTISK OCH OPERATIV MASKIROVKA

Några reflektioner över tillvägagångssätten inför invasionen av Normandie 1944:

Dels så hängav sig de Allierade åt några rökläggningar. En av dem var att de ville blanda bort korten för att det verkliga landstigningsområdet var Normandie och inte Calais som de lyckades lura i tyskarna att det skulle bli. Detta gjorde de på tre sätt.

1. Dels så aktiverades en spansk agent som var betrodd av självaste Hitler. Agenten kallad "*Garbo*" lurade i tyskarna genom återkommande rapporter att invasionen skulle komma att äga rum i Calais.
2. Och dels så lanserade de Allierade tidigt Operation Fortitude och Operation Bodyguard, som gick ut på bland andra åtgärder att lägga en enorm dimridå genom en massiv Maskirovka (*vilket betyder konsten att maskera*) med upplåsbara stridsfordon m.m. som placerades i Dover med omnejd med god framförhållning. Denna

- dimridå skulle garantera att tyskarna inte skulle förstå att det verkliga angreppsområdet var Normandie.
3. Invasionen i Normandie startade samtidigt med Allierade skenbombningar och nedsläppande av gummidockor och staniolremsor över Calais, vilket försenade tyskarnas respons ytterligare några timmar.

En annan sak är att de Allierade var tillräckligt välinformerade om den alltigenom dominerande tyske generalen Erwin Rommel och hans familj. Operation Overlord initierades på hans frus födelsedag. De Allierade räknade med att Rommel skulle resa hem till sin familj just den dagen, vilket han gjorde. Alla fyra åtgärderna gick i lås till 100 procent.

Maskirovka är konsten att maskera sina intentioner. Strategi handlar om hur man vinner ett krig. Operationskonst handlar om hur man vinner en kampanj. Taktik handlar om hur man vinner en strid. Vikten av strategisk maskirovka bör inte underskattas, men jag personligen ser den som en andra klassens skyddsåtgärd. Jag säger inte att jag ignorerar den och aldrig skulle använda mig av den, men jag är tveksam till att introducera ren strategisk maskirovka och föredrar öppna kort. Det är förmodligen ett nationellt karaktärsdrag. Det är fullständigt möjligt att planera i förväg, och ändå spela med öppna kort.

Maskirovka på en taktisk och operativ nivå är en helt annan sak. För svenska förhållanden kan det handla om kamouflage, värmekamouflage, värmeavledning, osynlighetskappor av system som kan imitera omgivningstemperaturen, och för operativ nivå spridning av luftbaser och luftkontrollcentra och liknande. Det är jag helt för. Men det är symtomatiskt att det enda centrala och övergripande strategiska plan där de allierade visade sig vara betydligt överlägsen under andra världskriget var under den inledande invasionen av Normandie och planeringen som föregick Normandie. Det är inte så att jag anser att Storbritannien och USA är oförmögna till taktiskt, operationellt eller strategiskt tänkande. Det vore att göra sig själv en otjänst att tänka så. Men vid den här tiden så var tyskarna exceptionellt bra på det mesta som rörde krigföring. Dock inte alltid rörande strategiskt tänkande, eftersom strategi är en lyx som tillfaller de segerrika. Tidigt i kriget, ja, men inte senare. Det som föregick invasionen i form av två dimridåer, som kallas Operation Bodyguard och Operation Fortitude, var dock inte ett resultat av överlägsenhet i strategiskt tänkande, utan ett

smygande och blandande av korten och ren tur för den allierade sidan under planeringen, om du frågar mig. Det var på grund av den enorma skalan på vilseledningen, som det var ren tur att de lyckades. En enda olycklig observation av en tysk agent eller av en förrädare skulle kunnat avslöja delar av planen eller hela planen. Det gjorde det inte mindre listigt. Det handlade om maskering, dummies (*dummies är uppblåsbara stridsfordon som ska lura flygspaning*), vilseledande trafik och skensignalering med syftet att bedra tyskarna om var de Allierade skulle landstiga, Calais eller Normandie. De visste att tyskarna visste att de skulle komma, på grund av all den uppståndelse som kom av att amerikanerna och kanadensarna deployerade sina förband i England, vilket gjorde det omöjligt att dölja att invasionen var nära förestående. Jag nämner också att vilseledande bombningar, staniolremsfällning för att lura radarsystem och storskaliga luftnedsläpp av gummidockor genomfördes under D-dagen från baser i sydöstra England mot Calais-området i Frankrike. Maskering, dummies, vilseledande trafik och kanske falsk signalering var bara former av reguljär strategisk maskirovka. Men den falska signaleringen kostade lite energi, arbetskraft och arbetstid och var därför väl värd det. Falsk signalering kan skiftas om till sann signalering vid en viss tidpunkt eller åtgärd, och du kan då bli exponerad i ett senare skede före en invasion. De vilseledande bombningarna, staniolremsfällningen och gummidockorna var operativa maskirovka som syftade till att vinna kampanjen och var alla motiverade. De allierade överraskade ju tyskarna på D-dagen som de hade tänkt sig. Tyskarna ägnade sig även de åt strategisk maskirovka, på Normandies stränder. Detta gjorde den allierade strategiska Maskirovkan meningslös i någon mening. Visst nog, de allierade landade ibland på ställen där de inte kunde uppnå sina avsedda mål eftersom målet inte var där, och i vissa fall skulle de landstiga på fel plats eller på farliga platser som strandremsan som kallas Omaha.

*

De tyska grundläggande bestämmelserna för hur man skulle möta en Allierad invasion av Normandie kom först i mars 1942 genom Hitlers direktiv nr 40. Men detta direktiv var inte till hjälp och blev en ständig källa till oklarhet och irritation mellan de två försvarsgrenarna armén och marinen. Direktiv nr 40 stadgade att så länge fienden befann sig på sjön så var det marinen som skulle leda försvaret, om och när fienden hade fått fäste på land så skulle armén sköta motståndet. Luftwaffe skulle dirigeras av marinen.

Samordningen av de tyska stridskrafterna lämnade mycket övrigt att önska. Det är kanske inte så konstigt när ens styrkor blir klämda som osten i en sandwich mellan landsättningsstyrkor till sjöss och luftlandsatta specialförband vid strategiska orter och broar. Kustartilleribatterierna löd under marinen medan armékustbatterierna löd under armén. Ansvaret för kustartilleribatteriernas ledning var oklar, eftersom det alltid skulle vara oklart *när* en Allierad invasion skulle ha ansetts vara landsatt, i synnerhet som Normandies strandrensor sträcker sig miltals och att förutsättningarna för en lyckad Allierad landsättning varierade från plats till plats. Det var inte klart när under loppet av en invasion kustartilleriets ledning skulle övergå från marinens ansvarsområde till arméns, och de två försvarsgrenarna hade inte samma kunskap på området närförsvår, maskering, täckning, hinderanordningar. Inom dessa grenar hade marinen av uppenbara skäl begränsad kompetens. Tidiga luftlandsättningar av tre divisioner Allierade soldater krävde en omvänd tysk initial ansvarsfördelning från marinen till armén, som vi kan se av den tyska marinens oförmåga att hantera närförsvaret av kustartilleri- och luftförsvarsbatterierna. Endast armén kunde sköta maskeringen, skapandet av hinderanordningar och närförsvaret av kustartilleriet. Jag tror att det som fällde avgörandet av utgången av slaget var de Allierades luftlandsättning av talrika specialstyrkor (>20 000 man). Jag tror inte att Hitler hade räknat med det prekära läge som tyskarna skulle hamna i på grund av det, även om Rommel var medveten om att de Allierade skulle bruka fallskärmsjägare under den stundande Operation Overlord.³⁹ En kombinerad stab hade krävts, vilket tyskarna inte hade. Hitler lade sig i det mesta, oftast med negativa konsekvenser. Generalfältsmarskalk von Rundstedt klagade över att han som överbefälhavare i Väst inte hade mer att bestämma över än vaktavlösningen i sin stab. Men motsatsen till Hitler är inte heller bra. Clausewitz sade; *Den som följer principen att alltid tro det bästa om människorna och vänta sig det bästa av dem, skulle enbart därigenom vara helt olämplig som härförare.* Det tyska luftförsvaret i Normandie var svagt liksom marinens sjöstridskrafter. De flesta förband bestod inte av förstklassiga soldater och pansar var det knapert med. Enligt en doktrin skulle pansarreserverna inledningsvis hållas tillbaka för att slå ut ett kraftsamlat motanfall när fiendens huvudanfallsriktning identifierats.

Under den inledande invasionen så hade de Allierade initiativet på sin sida, och de hade inte råd att misslyckas. Som tur var eller tack vare ledningsstyrningen i planeringen och utförandet, så slog hela invasionen väl

³⁹ Enligt Hans von Luck, Pansarchef under Rommel.

ut. Precis som inom flyget så tycks ledningsstyrning vara fördelaktigt, vid en sjöväga storskalig invasion, tills man har deployerat sina förband. En så massiv invasionsstyrka som landsätts från sjön kan inte vända om ens när de första attackkvågorna blir utplånade på stranden, som vid strandremsan av de allierade kallad Omaha, vilket gör ledningsstyrningen framgångsrik om den sjöväga anstormningen är överlägsen i mantal och relevant materiel. När de har landsatt styrkor och grupperat sig försvinner fördelarna med ledningsstyrning. Som bevis kan anföras det att amerikanerna förlorade bara 1 465 man i stupade samt 5 138 man i sårade/tillfångatagna/saknade på Dagen D, britterna förlorade 2 700 man i stupade/sårade/tillfångatagna och kanadensarna förlorade 340 man till döden och 621 sårade/tillfångatagna medan tyskarna förlorade mellan 4 000 och 9 000 man i stupade, sårade och tillfångatagna. Sedermera förlorade de Allierade över 7 ggr så många man som tyskarna gjorde, och däri ligger beviset. Normalt sett så var det tyskarna som hade det offensiva initiativet, men under inledningen av Operation Overlord var det de allierade som hade överrumplingseffekten. Tyskarna kunde inte alltid använda sin normalt framgångsrika rörliga operativa nivå i inledningsskedet av invasionen. Men det ska sägas att tyskarna hade planerat för ett rörligt djupförsvar som sträckte sig ungefär femton kilometer inåt land. De mer slagkraftiga tyska divisionerna befann sig inåt land. Inom östra delen av brohuvudet "*Utah*" var landskapet till stor del öppet. Hit krafsamlades efterhand huvuddelen av de tyska pansarreserverna. Tyskarna blev på sina ställen uppbundna av infiltrerade motståndare i form av fallskärmsjägarspecialförband med särskilda uppgifter. Men något djup i själva strandförsvaret vid "*Utah*" fanns inte till följd av ett bakomvarande översvämmat område. De Allierade vann brohuvuden tack vare sin ledningsstyrning, så att de kunde skeppa över soldater och materiel. Man kom ihåg misslyckandet vid Dieppe 1942. Stora och många stridskrafter av de mest skilda slag krävde naturligtvis en mycket noggrann samordning. Enbart ordern för den sjöburna delen, *Operation Neptune*, omfattade hela 700 sidor text. Så fort båda sidor hade grupperat sig i någon slags rörliga linjer vid Normandie så hade tyskarna det operativt bättre greppet, men de var för få och för dåligt utrustade för jobbet. De allierade kunde fylla på med ny materiel och nya välutbildade män, långt flera än tyskarna. Tyskarna kunde inte göra detta. Å andra sidan så när tyskarna grupperade sig mer och mer efter att den inledande Allierade överraskningseffekten gått förlorad, så dämpades effekten av de Allierades ansamlingar. Påståendet styrks som nämnts av de Allierades förlustsiffror kontra tyskarnas den första tiden efter invasionen.

Det finns så många infallsvinklar på invasionen vid olika avsnitt av Normandie att man kan analysera situationen hur som helst, men de Allierade vann både slaget om Normandie och kriget därför att tyskarnas och japanernas resurser var begränsade i förhållande till de Allierades och Sovjetunionens resurser. Japan saknade ju helt olja och mineraler. Japanerna hämtade sin olja från Indonesien och det var därför som Indonesien var i centrum för japanernas operationer. Japan förlorade även på grund av bristande säkerhetstänkande från ritning till flygplanskonstruktion. När de japanska jaktplanen besköts av amerikanska jaktplan, så fattade de eld mycket lättare än de amerikanska planen som hade en mer eldfast konstruktion för bränsletankarna på sina plan. Det var snarare regel än undantag att japanska jaktplan fattade eld vid träff på dem. Det var japanernas livsfilosofi som gjorde att det inte ansågs nödvändigt med personligt skydd, och det drabbade deras piloter. Den japanska underrättelsetjänsten var mindre kompetent än den amerikanska. Japanerna hade i avgörande slag även en mer oturlig flotta än USA. Amerikanerna licenstillverkade svenska Bofors 40 mm Luftvärnskanoner, vilket var en game changer som var ett effektivt vapen mot japanska kamikaze-piloter. Detta begränsade japanernas taktiska möjligheter. Amerikanerna hade moderna radarsystem med en eldledning som fungerade utmärkt även vid dålig sikt. Dessutom så var japanerna dumma som inte förutsåg att deras i princip oeskorterade oljetankers kunde angripas av amerikanska ubåtar, vilket medförde att den japanska flottan till sist lamslogs på grund av drivmedelsbrist. Tyskarna utvecklade aktiva IR-sikten, som kom att gå under namnen Sperber och Vampir, med start redan 1936. Det gjorde även amerikanerna. De tyska siktena kom i högst sparsamt bruk den sista delen av deras krig. Amerikanernas sikten användes vid tiden för slaget om Okinawa. När Japan förlorade sin förmåga att mäta sig med supermakten USA i luften såväl som till sjöss, så förlorade de kausalt även kriget, eftersom kriget i realiteten handlade om handelsvägar för det mineral- och oljeberoende Japan. Japanerna hade ju en ovilja att fokusera ens lite grand på säkerhet på grund av deras Statsshinto-filosofi. Eftersom Japan hade att försvara små öar från att amerikanerna skulle få fotfäste på öarna och därefter erövra dem i strategiskt syfte, så måste man erkänna att efter omständigheterna så skötte japanerna sin operativa och taktiska krigföring väl. Att försvara bergiga, vulkaniska och ibland tätbevuxna små öar med grunda, flacka och för stridsvagnar lättinvaderade stränder gjorde det inte bara lämpligt, utan även nödvändigt för försvararen att bygga fasta eldställningar och högt belägna strongpoints. Rörlig markkrigföring var ofta inte tillrädligt för japanerna,

utom på det kinesiska fastlandet, egna öar och en del av de större önationerna. Britterna och australiensarna har dyrköpta krigserfarenheter, särskilt vid den japanska erövringen av önationen British Malaya, som ägde rum från den 8 december 1941 eller dagen efter attacken mot Pearl Harbor, till januari 1942. Slaget slutade i en avgörande japansk seger. Men Axelmakternas uthållighet var inte tillräcklig i längden.

Käll-litteratur till detta kapitel: serien *Andra Världskriget; Malta*, Michael Tamelander. *Avgörandets ögonblick*, Michael Tamelander och Niklas Zetterling. Övrig käll-litteratur: *ALARM I ATLANTVALLEN*, av Bertil Stjernfelt.

Den kursiva texten med citationstecken om sig på sid. 340-343 i detta kapitel, är nästan rakt av rippat direkt från Zetterlings och Tamelanders böcker. Jag vill att texten ska komma till uttryck igen. En del fakta och lösryckta stycken i övrigt är också taget från Zetterlings och Tamelanders böcker. SMB-medhjälparen Torbjörn Rimstrand har ovetandes bidragit med fakta.

VARFÖR INTE TA TILLVARA FINLANDS OCH TYSKLANDS KRIGSERFARENHETER?

Jag tycker att man ska anställa i det svenska försvaret ett mindre antal fristående, men insatta i sitt eget försvar, finska och tyska inspektörer som ska få insyn i det svenska försvaret för att hjälpa oss komma tillrätta med problem typ olämplig stridsteknik, olämplig taktik eller andra felaktigheter som har uppstått i vårt icke krigserfarna försvar för nordiska förhållanden i alla fall. De ska också ge oss perspektiv på deras egen försvarsmakt. Tysklands konstitution förbjuder landet att ingå strategiska försvarssamarbeten med länder utanför NATO, men det bör inte bli något problem om inspektören är en fristående nyligen pensionerad tysk militär. Med tanke på det goda samarbetet mellan de nordiska ländernas flygvapen de senaste åren i de norra delarna av Norden där dessa samövar, och som förhoppningsvis kommer att leda till ett nordiskt luftförsvar för Island i 2014, så kunde det vara på sin plats att bjuda in och anställa en inspektör från det isländska försvaret, eller med andra ord den isländska kustbevakningen. Isländarna kan alltid lära oss någonting. Det går inte att undgå att dessa inspektörer lär sig om det svenska försvaret, men jag litar på att de från

nämnda länder hanterar informationen rätt. Det är en win-win situation och en vänskaplig dialog.

KALLA KRIGETS FILOSOFI

*"To take and defend the Moral higher ground". Allierad filosofi, som betyder att man tar sin egen rätt och försvarar den med ord vägda på guldväg, alldeles oavsett om man är rättfärdig eller inte. Det är därför som tyskarna fortfarande är the bad guys och det är därför som britterna fortfarande är the good guys trots brittiska folkmord med 10 000-tals döda efter vk2. Jag tänker på Mau Mau upproret där uppemot 320 000 människor sattes i koncentrationsläger, och många torterades på sätt som inte ens nazisterna gjorde i Tyskland eller Polen. T.I.A. eller?⁴⁰ Vill ni fördjupa er i det, läs; *Three recent books – Britain's Gulag by Caroline Elkins, Histories of the Hanged by David Anderson, and Web of Deceit by Mark Curtis – show how white settlers and British troops suppressed the Mau Mau revolt in Kenya in the 1950s. Thrown off their best land and deprived of political rights, the Kikuyu started to organize – some of them violently – against colonial rule. The British responded by driving up to 320,000 of them into concentration camps. Most of the remainder – more than a million – were held in "enclosed villages". Prisoners were questioned with the help of 'slicing off ears, boring holes in eardrums, flogging until death, pouring paraffin over suspects who were then set alight, and burning eardrums with lit cigarettes'. British soldiers used a 'metal castrating instrument' to cut off testicles and fingers.**

§

Under det kalla kriget, var ett möjligt kärnvapenkrigsscenario mellan Ryssland och USA, med 90 procents sannolikhet ämnat att utspela sig i Östtyskland och Västtyskland. Eller det var i alla fall där det med största sannolikhet var tänkt att *begränsas* till. Det var oundvikligt, ingen vill ha ett kärnvapenkrig på eget territorium, och ett kärnvapenkrig på eget territorium får man om huvudantagonisterna angriper varandras städer. Samtidigt måste man ge sken av att man är beredd att göra just detta. Det var ett parti poker där någon med ett par i tvåor synade någon annan med ett par i tvåor. Annars vore de inte människor utan maskiner, typ som i filmen WarGames med

⁴⁰ T.I.A. = This Is Africa.

Matthew Broderick och Ally Sheedy från 1983, regisserad av John Badham. Det var i de två tyska staterna de största spänningarna låg, förutom under Kubakrisen då EXCOMM⁴¹ under president John F. Kennedy förklarade att en kubansk kärnvapenattack på USA eller någon av länderna på den ”västra hemisfären”, skulle anses vara en rysk kärnvapenattack och skulle komma att mötas av USA med kärnvapen mot Ryssland självt. Kuba höll på att bygga kärnvapenrobotramper med rysk hjälp vid tidpunkten. Både öst- och västtyskarna tänkte att; hettade terrorbalansen till så skulle de amerikanska reguljära förbanden vara först att lämna Västtyskland. *Omm* ryssarna tillät det vill säga. Dessa reguljära amerikanska förband utgjorde ett antal tiotusental man. Både Ossies och Wessies visste det här under kalla kriget. Det var vädrat. ”*Var USA verkligen beredda att gå i krig och offra Chicago för Berlin.*” ifrågasatte Chrusjtjov retoriskt under 1958 års Berlinkris, startad av Chrusjtjov själv. ”*Vad har ni för nytta av era 11 000 soldater i Berlin? Blir det krig sväljer vi dem i ett nafs! Västtyskland kan vi förstöra på 10 minuter. Om ni startar ett krig kanske vi dör, men våra raketer kommer att flyga automatiskt.*” Terrorbalansen gick under det endast för öst- och västtyskarna passande namnet MAD – Mutually Assured Destruction. Men detta var på grund av att ryssarna hade, och fortfarande har, en sjuklig antipati mot tyskar som folk. De bara letade efter en ursäkt att kärnvapenbomba Västtyskland, även om det skulle kosta Östtyskland på köpet.

Trident II D-5 robotar, som har en marschhastighet på mach 17,647 eller om man så vill 21 600 km/h, dvs. 6 000 m i sekunden, och som avfyras från atomubåtar kan träffa mål 7 400 km bort. Så när en atomubåt har lämnat hamn från den amerikanska Ostkusten, säg New York (*7 509 km från Moskva*), kan den skicka iväg 24 ballistiska Trident II D-5 robotar in mot Moskva på cirka 20 minuter. Det rör sig om 14 st. ubåtar av Ohio-klassen x 24 kärnvapenrobotar. Det är 50 procent av USA:s totala kärnvapenarsenal och den kan avfyras från under havsytan. Jordens omkrets är 40 075 km eller 5,4 ggr så långt som Trident II D-5 robotarnas räckvidd. Om en Trident II D-5 kunde anfälla sin egen plattform efter att missilen färdats jorden runt, så skulle den kunna göra det på 1 timme och 50 minuter. Värstingarna typ Ohio-klassubåtarna är nästan lika långa som två fotbollsplaner och lika höga som ett fyravåningshus. En rolig sak är att *Jane's Underwater Warfare Systems*

⁴¹ EXCOMM = Executive Committee of the National Security Council. ExComm kom till att bli och varade endast under Kubakrisen.

2009-2010 inte i en satsfylld mening anger att Ohio-klassubåtarna bär kärnvapen.⁴² De nämner det med något ord på ett fåtal ställen i en annars diger text. Men hela syftet med Ohio-klassen är kärnvapenavskräckning, allt annat är en bonus. Däremot står det i den brittiska sektionen under "Notes" i en mening att den brittiska Vanguard-klassen är "nuclear deterrent". De strategiska ubåtarnas främsta syftningsmål må vara kärnvapenkrigföring, men det är i fredstid som deras främsta uppgift ligger – att existera. "Makt vilar i spjutstångs ände" sade de gamla vikingarna.

Det kan vara att de försöker underblåsa kärnvapenskräcken i icke-angloamerikanska länder genom att de låter Ohio-klassen tala för sig själv enbart genom sin existens, och därmed tvingar de fram en fortsatt irrationell rädsla hos framförallt tyskarna, så att dessa förblir oförmögna att bemöta amerikanerna rationellt eftersom det inte finns några operativa bemötanden av Ohio-klassen. Och i det läget vill briterna naturligtvis inte gå ut och göra politik av segrarmakternas kärnvapenubåtar eftersom politiska argument alltid kan bemötas. Det fungerar. De kan ändå prata om det metafysiska i terrorbalansen vilket jag har hört amerikaner göra, visa det på TV. På så sätt håller de Tyskland nere.

Det är på ett liknande sätt mellan Ryssland och oss. Kontentan av detta är att; det handlar inte om att vinna ett kärnvapenkrig, det handlar om att tvinga folk att stanna nere alt. att tvinga ned dem, att ta ifrån dem deras frihet och kvinnor. Kort sagt att förslava manfolk och roffa åt sig deras pengar och teknik. Endast kärnvapenmakterna har intresse av att terrorbalansen fortgår.

VEM BÖR ÖSTERRIKES FÖRSVAR RIKTAS MOT?

Österrike är ett av sex länder i Europa som har förklarat sig permanent neutralt och är ett av få länder som förbundit sig till ständig neutralitet genom grundlag. Populationen i Österrike uppgår till ca 8,5 miljoner invånare. Österrike gränsar till åtta andra länder.

Österrike har utstått flera muslimska belägringar av Osmanerna genom århundradena. En flera månader lång belägring inleddes på försommaren 1683. Wien sände ut desperata böner om hjälp och höll ut tillräckligt länge för att en polsk-tysk armé om 70 000 man under den polske kungen Johan III

⁴² Jane's Information Group, grundad 1898 av Fred T. Jane, är ett mycket välrenommerat brittiskt bokförlag som specialiserat sig på militärt, aerostat, och transportämnen (logistik).

Sobieskis ledning kunde sättas upp och komma Österrike till undsättning. Efter en hel dags infanteri- och artilleristrider satte Sobieski in den ditintills största kavallerichocken i Europas historia; 20 000 ryttare anförda av en spjutspets på 3 000 lansbeväpnade polska bevingade husarer klöv och skingrade den osmanska hären som hävde belägringen och flydde i panik. En bevingad husar var en tungt beväpnad och rustad polsk husar, en tyngre variant av den ungerska lätttrustade husaren. De polska husarerna var ett svårbesegrat vapenslag mellan 1570-talet fram till mitten på 1600-talet och påverkade speciellt svensk krigföring som tog intryck av de svåra nederlagen mot dem i början av 1600-talet, inklusive det för Sverige förödande slaget vid Kirkholm 1605. Vid detta slag led den svenska armén ett av sina svåraste nederlag genom tiderna mot en polsk-litauisk ryttarhär om cirka 3 600 man, vars stomme utgjordes av lansbeväpnade bevingade husarer. Svenskarna räknade omkring 11 000 man, men led trots tredubbel numerär överlägsenhet ett stort nederlag med bortåt 9 000 man stupade, vilket överstiger förlusterna i slaget vid Poltava 1709. Förlusten medförde en grundlig omstrukturering av taktiskt uppträdande, samt anammande av det polska rytteriets anfall i sporrsträck med blanka vapen, vilket lade grunden till de svenska framgångarna under det senare trettioåriga kriget.

Österreichischen Luftstreitkräfte heter det österrikiska flygvapnet och de opererar förutom Eurofighter även helikoptrar av typen UH-60 Blackhawk, som även vi i Sverige har inom militären, här under beteckningen hkp 16. Det är ingen attackhelikopter utan en transporthelikopter och den saknar mörkerförmåga. Men UH-60 kan ha sidoskyttar som tillför moteld, det kan inte ens attackhelikoptrar. Transporthelikoptrar saknar i allmänhet mörkerflygningsförmåga även om Elbit Systems har utvecklat *the BrightNite system*, som möjliggör för utility-helikoptrar som hkp 16 att flyga uppdrag under månfria becksvarta nätter då man sällan flyger sortier.

Österrike har fem större civila flygplatser, en vid Innsbruck i västra delen av landet, en vid Klagenfurt, en vid Graz, en vid Wien och en vid Linz. De har 4 militära flygfält för olika syften. Det största militära flygfältet ligger i en sänka vid Zeltweg, och rullbanan är 2 743 m lång. Tillräckligt för att ta emot tunga transportplan. Wiener Neustadt/West gränsar till Slovakien och Ungern. Aigen ligger i centrala östra halvan av Österrike och är förmodligen en nödländningsbana i krigstid såväl som i fredstid, då rullbanan är av gräs. Langenlebarn (*Brumowski Air Base*) är lokaliserad vid staden Tulln i nordöstra Österrike och ligger nära gränserna till Slovakien och Ungern.

Langenlebarn har en 1 400 m rullbana (*andra uppgifter säger 305 m, men det är troligen 1 400 m som är riktig då Langenlebarn tidigare var en amerikansk flygbas + helikopterbas*).

Gräsflygfältet vid Aigen har en 305 m rullbana (*enligt samma källa som angav 305 m för Langenlebarn*).

Det militära Wiener Neustadt/West ska enligt Airbroker ha en 30 m ej asfalterad bana. Även om jag inte har hittat Neustadt/West på Google maps så ska platsen ligga 3 km utanför den civila flygplatsen Wiener Neustadt/East enligt Airbroker.se. Den civila flygplatsen Neustadt/East har en rullbana på 1 066 m.

Förmodligen kan jakt- och attackplanet Eurofighter landa och starta vid samtliga militära flygfält med asfalterade rullbanor. En rullbana för en Eurofighter behöver uppnå 600 m landningssträcka för att landa och 700 m startsträcka för att starta, plus marginaler.

Sammantaget talar det för att gräsrullbanan vid Aigen förutom att användas som nödländningsfält, används som start- och landningsbana för skolflyg och förbindelseflyg eller alltihop tillsammans. Wiener Neustadt/West kan bara vara en UAV-platta och/eller en framskjuten helikopterplatta.

- Mussarna kan använda sig av mobilt luftvärn av den ryska typen Pantsir-S1, som kan upptäcka mål på ett avstånd av 32-36 km och har en spårningsräckvidd på 24-28 km, och har förmågan att försvara egna mål på marken från att slås ut av flyg. Pantsir har en radar och en elektrooptisk sensor som back-up och kan guida två robotar mot mål samtidigt med en räckvidd på 20 km och en höjdtäckning på 15 000 m. Pantsir-S1 kan avfyra robotar och guida dem mot mål under tiden fordonet kör.
- Mobilt luftvärn av den ryska typen 9K317 "Buk" har en höjdtäckning på 15 meter – 25 000 m, och en räckvidd på 3–42 kilometer.

Österrikarna bör inleda förhandlingar med amerikanarna om att köpa in HARM (*High speed Anti-Radiation Missile*) för att slå mot mobila luftvärnssystem som Buk och Pantsir. HARM används mot radarsystem och allt som bär en radar. HARM har passive radar homing med en räckvidd på 148 km, home-on-jam (*leder roboten mot en störkälla*), GPS och TNS

(*TröghetsNavigeringsSystem*) och millimeter wave active radar homing. HARM kan slå mot både komplexa emitterande och icke-emitterande objekt. Österrikarna bör även förhandla med amerikanarna om att få köpa CBU-97 SFW (*Sensor Fused Weapon*), för att slå ut pansarfordonskolonner på väg mot Österrike. CBU-97 använder man om man vill uppnå förödelseverkan mot specifika mål över stora ytor och undvika collateral victims (*indirekta offer*). CBU-97 är en form av precisionsstyrd klusterbomb, som kan känna av värmen från fordon. Ett attackplan kan bära fyra stycken SFW som var och en målmedvetet kan slå ut upp till 40 pansarvagnar med smält koppar som från 15 meters höjd skjuts ned in i dem multipla mål som SFW:s verkansdelar låst på. Det bör noteras att CBU-97 är väderberoende. Vind spelar definitivt roll. Meteorologer bör därför rådfrågas före insats. En miljon dollar kostar en SFW, men det är ingenting mot vad 40 pansarvagnar kostar.

Om en Eurofighter Typhoon kan bära en HARM är osäkert. Vad som är säkert är att Österrike opererar Eurofighter Typhoon och att de saknar HARM i sin arsenal. Man tycker att det inte måste vara ett oöverkomligt problem att möjliggöra för Eurofighter att bära HARM i framtiden.

Så här visualiserar jag mig annars taktiken: 3 minuter och 54 sekunder tar det för en HARM att färdas maxräckvidden 148 km i marschfarten 2 280 km/h.

Några Eurofighter attackflygplan kan bestyckade med klusterbomben CBU-97 SFW flyga an mot den fientliga fordonskolonnen i mach 0,9 (dvs. 1 102 km/h), tätt följt av SEAD-plan i samma hastighet som avlossar HARM som flyger an mellan mach 2 och mach 3 i ett SEAD-angrepp där HARM-robotarna flyger förbi attackplanen mot de fientliga målen. SEAD-flygplanen avlossar sina HARM med standoff cirka 60 km från målen så att HARM når sina mål på mellan minuten och 1,5 minuter före ett antal Eurofighter når fram och släpper sina sensorfusionerade klusterbomber mot fiendekolonnen. HARM flyger och kan "*loiter*" dvs. cirkulera över målen och slå till när dessa röjer sig genom att luftvärnsfordonens radarsystem emitterar radarstrålning. Det kräver naturligtvis att man kan rapportera in var fordonen kommer att befinna sig om dessa inte skulle emittera någon radarstrålning när HARM anländer, och att man kan koordinera angreppet utifrån denna information vilket kräver signalkontakt via t.ex. mobiltelefon. Angreppsmetoden kommer sannolikt inte att vara utan sina brister då vi inte

vet om fordonen i den fientliga fordonskolonnen kommer att stanna upp eller köra på, och någon form av stridsteknikanpassning måste kanske byggas in i HARM för att sprida ett flertal HARM i det förmodat utdragna målområdet, utan att man tappar fokus på att fordonen som sagt kan tänkas stanna upp. Om fordonen inte stannar upp så kan utspridningen som måste täckas av flera HARM bli 1,75 km lång vilket enligt en estimering kan utgöras av 50 fordon med 35 meters mellanrum mellan varje fordon, varav kanske 5 fordon är luftvärnsfordon. Det innebär att varje enskild HARM i en avlossad samling på 4 robotar, som cirkulerar ovanför sin del av målen måste kunna trycka ned minst 12 för roboten osynliga fordon i kolonnen så att inte någon Pantsir-S1 luftvärnsfordon vågar tända radaremittorn och synliggöra sig. Med fyra avlossade HARM-robotar så innebär det att minst en (1) Pantsir-S1 kommer att överleva om alla fem Pantsir-S1 tänder sin radar. Fienden kan tänkas inte veta vilken prestanda och vilka begränsningar HARM har. Det kan innebära att de tänder sin radar i ett kalkylerat risktagande. Men i jämförelse med andra metoder för flyngrepp i luftförsvaret område så är metoden med HARM säkrare, om man går systematiskt tillväga.

Obs, ej skalenlig eller proportionerlig bild.

SEAD-plan 60km från mål avlossas HARM

Mach 0,9

Harm flyger i mach 2-3

Eurofighters med CBU97 SFW. Mach 0,9 Mål

SEAD-plan flyger en bit bakom

60km

Mål

SEAD-planen avviker från sin kurs här (se pil)

Om Österrikarna vill vara traditionella så kan de även bygga upp sina gamla fortifikationer för kanoner, strategiskt utplacerade på tillfartsvägar in mot Österrikes kärnland, i syftet att sinka ett muslimskt angrepp. Sådana bunkeranläggningar hade de t.ex. under andra världskriget.

Förfarandesätten skyddar även Europas inland mot en söderifrån kommande kinesisk angripare.

KAPITEL 10. "BUILDING BRIDGES. DIGGING TRENCHES." VAR DET NÅGON SOM SADE. SVERIGES FÖRSVAR BEHÖVER GÅ MER FRÅN TAMKATT TILL TIGER. MEN I SÅ FALL EN TIGER SOM RYTER!

Till en del måste jag säga att FM *"försäkrade"* Sverige fram till relativt nyligen, tills det imploderar genom deras föråldrade *"En svensk tiger"*-mentalitet, en mentalitet som går ut på att man samlar information tills man dör och tar den med sig i graven, istället för att använda sig av information från tid till annan när man tycker att det är nödvändigt för att värna landets intressen.

Om man kunde sätta ett datum för när Sveriges intressen gick från en svensk tiger till mer av en öppen bok för FML:s del, så skulle det vara onsdagen den 17 september 2014. Den dagen släppte Försvarmakten information om att man nu vill ha färre hemligheter, dvs. bli mer öppna med vad man håller på med på marken, till sjöss och i luften. Samma dag höll försvarsutskottet ett extrainsatt sammanträde tillsammans med utrikesutskottet. På mötet informerades bl.a. dåvarande utrikesminister på Utrikesdepartementet (UD), Carl Bildt, och Chefen för den Militära Underrättelse och SäkerhetsTjänsten (C MUST), Gunnar Karlsson, om läget i Ukraina och vårt närområde. Även Överbefälhavaren (ÖB), Chefen för LEDningsStaben (C LEDS) och Chefen för INSatsledningen (C INS) fanns med vid mötet och hade sina egna punkter på ärendelistan. Normalt sett rapporterar ÖB och MUST direkt till regeringen. Det är helt nödvändigt att politikerna får denna information. Tyvärr, eller kanske skulle jag säga tack och lov, så verkar det inte som om medborgarna fått information av försvarsutskottet och utrikesutskottet i sin tur. Det är bättre om informationen till medborgarna släpps direkt av FML (*efter samråd med försvarsministern, utrikesministern och statsministern*), som vet vad man får och absolut inte får säga eftersom det fortfarande finns saker som måste förbli sekretessbelagda.
Källa; *Skipper*

Men att sitta och hålla på informationen tills man dör är inte att värna landets intressen, det leder enbart till ett psykologiskt underläge för den egna sidan, som omvärlden inte är sena att dra fördel av på alla områden. En svensk tiger var en strategi som fungerade väl under vk2 när man väntade ut krigsutgången och Tysklands oundvikliga kollaps. Faktum är att strategin fungerade så väl att vi trodde den skulle lösa alla framtida problem. Men idag har den spelat ut sin roll för länge sedan. Ibland måste man helt enkelt *"släppa bomben"* för medborgarna att ta del av. Det har blivit bättre på den

här fronten, men oftast begränsar sig informationsanvändandet till insatsförsvarets nytta i Långbortistan, men vi ska ju kunna försvara hela Sverige, enligt avgående försvarsminister Sten Tolgfors och nuvarande försvarsminister Karin Enström i alla fall. [Sedan dess har ett val ägt rum och regeringen bytts ut. Förf. anm.]

Jag kan förstå att det är svårt att agera ut, i motsats till att vara "*en svensk tiger*", när politikerna inte spelar med. Det är ju ytterst politikerna som ska tala för Sverige i fredstid. Och det är ju lovvärt att Försvarsmakten följer de demokratiska spelreglerna genom att de förklarar sig enbart vara militärer som sysslar med det militärer sysslar med. Men man måste samtidigt få säga sin mening och uttrycka viktiga saker. Jag som medborgare hoppas ofta att få höra ÖB:s uttalanden och åsikter om kontemporära händelser i omvärlden i intervjuer. Saker som händer i världen och som inte påverkar vår säkerhet negativt genom att ÖB säger det, i alla fall inte mer än att vi tar en kalkylerad risk som är mindre än, eller lika stor som den motsvarande risken vi tar genom att följa en konsekvent svensk-tiger-policy. Då och då händer det, före ÖB *Sverker Göransson* publicerade sig ofta på *Newsmill*. Även en hög militär och myndighetschef har yttrandefrihet, och som sagt var – en svensk tiger är överspelad. Dåvarande ÖB *Sverker Göranssons* uttalande om "*enveckasförsvaret*" i slutet av december 2012 är ett utmärkt exempel på sådant man måste våga säga till svenska folket och politikerna. Ett annat utmärkt exempel var när samme ÖB under Almedalsveckan 2012 yttrade att det kunde bli fråga om att ta bort en valfri försvarsgren om inte medel sköts till.

Svenskar har bevisat sitt mod i strid i svensk uniform i bland annat Kongo, i Bosnien Hercegovina och i Afghanistan, så jag är säker på att det inte är brist på mod som gör att Försvarsmakten aldrig uttalar sig kategoriskt om den närmaste omvärlden, med undantag för en handfull försvarsbloggare av känd och okänd rang. Försvarsmakten är en myndighet, och som sådan kan inte regeringen gå in och detaljstyra i hur de sköter sina uppdrag, vill personer i FML framhärda att den som vill fred måste förbereda sig för krig under pågående politiskt beslutade försvarsnedrustning så har de inte överskridit sina befogenheter. Vad politikerna kan göra är att dra upp riktlinjerna, som när regeringen bestämmer att Försvarsmakten ska satsa mer på insats nu, och FML måste då följa. Men när det gäller sådana saker som att de offentligen uttrycker sina misstankar mot omvärlden när det är befogat, eller kommer

med personliga invändningar mot regeringens politik i försvarsfrågan, då har regeringen ingen rätt att göra någonting åt det. Tjänstemän på myndigheter har meddelarfrihet. Det gäller förstås att välja sina ämnen och tillfällen så att man inte hamnar i rejäl onåd hos FML. Det måste vara någon högt uppsatt militär, som hävdar försvarets och hela svenska folkets existensberättigande först. Naturligtvis så måste det skötas snyggt och genom de rätta kanalerna, insändarsidor i de stora tidningarna och intervjuer i media och sådant. Saken är den att officerarna har de samhällspositioner som gör dem kvalificerade att skriva på "*Brännpunkt*" i SvD och andra debattsidor. Vem ska göra det om inte dem? Det finns redan idag ett fåtal exempel på personer som gör det och som har någon form av fullmakt från försvaret för att uttala sig, men de är i regel pensionerade. Jag tänker då på sådana som *Överste Bo Hugemark* och överste *Bo Pellnäs*, säkerhetspolitiska kommentatorer. Jag förstår fördelarna med att ha sådana pensionerade militärer som Bo Pellnäs som säkerhetspolitiska kommentatorer, förutom fördelarna med att de har en gedigen erfarenhet. FML får ansvarsfrihet då. Men ansvar ska man kunna utkräva, annars är det som att smita från sitt ansvar. En skenbar fördel med att ha pensionerade överstar som säkerhetspolitiska kommentatorer är att om Bo Hugemark eller Bo Pellnäs skulle säga någonting känsligt så kan man alltid luta sig tillbaka och tänka att Ryssarna kan inte lära sig någonting av de f.d. överstarna eftersom Hugemark och Pellnäs inte är insatta längre. Men att tro att ryssar är dumma för att de är ryssar, det är enbart dumt. Även om Bo Pellnäs och Bo Hugemark inte är insatta i detalj så kan ryssarna lära sig ändå, för de vet ändå inte vad Bo Pellnäs är eller har varit insatt i för hemligheter, samtidigt som sannolikheten är hög att Pellnäs slår huvudet på spiken. I ryssarnas öron är det bara så att "*låter det rimligt så låter det rimligt*", och även om det inte läggs till handlingarna och sprids, så om det är intressant så fastnar det i något ryskt högt befäls huvud att tas fram när eller om de vill agera, alt. testa svenskarna för att bekräfta eller dementera insamlad information. Ryssarna kan testa oss t.ex. genom att med deras eget flyg trigga en svensk incidentrote att lyfta och sedan postera en militärattaché vid den aktuella flottiljen och utföra signalspaning, så som de gjorde vid ett tillfälle 2011. På detta sätt klarlade de ledtider, dvs. hur lång tid det tar från det att svensk förvarning i form av radar upptäcker ett företag, till det att vår stridsledning fattar beslut om insättande av incidentrote till det att incidentroten är luftburen och kan avvärja en kränkning. Man de kan även ha kartlagt s.k. sambandsvägar, dvs. hur radiotrafiken till ansvarig flottilj vidare till incidentroten går tillväga, samt hur signalmeddelandena är uppbyggda.

Mycket information som GRU snappar upp läser de mellan raderna.

Åtminstone så kan jag föreställa mig det, eftersom jag arbetar likadant. Även om Försvarsmakten skulle föredra att vara "*en svensk tiger*" så kan ryssarna och andra genom att testa oss dra korrekta slutsatser om organisationen och om vad vi vet. Men att inte agera alls ger bevisade nackdelar. Vilken Svensson bryr sig t.ex. om det svenska försvaret i Sverige idag? Det är en nödvändig om än inte tillräcklig åtgärd för att stärka försvarets roll i samhället att modifiera "*En svensk tiger*" och att visa sig i medier som folk inte kan undgå att se, och som folk inte aktivt behöver söka upp typ som hemsidor på nätet. TV och dagstidningar är att föredra, för de har sådana spridda tittar- och läsargrupper, medan en försvarsblogg endast samlar en liten skara entusiaster och redan försvarsmaktsanställda. Vi är på väg dit. Men alla kanaler ska användas, det finns ingenting som heter för lite engagemang. Det viktiga när man ersätter "*en svensk tiger*" är att man samtidigt sätter sitt avtryck på världen.

UPPDRAGSTAKTIK

Delar av underrättelsetjänsten ska vara en kontinuerlig serviceorganisation till de väpnade styrkorna! MUST ska vara horisontalt linjärt, dvs. en rimligt platt organisation som aldrig är utan bemyndigade beslutsfattare på ledningsplats, och som ska ha ett kontinuerligt tvåvägsverkande ömsesidigt informationsflöde till övriga försvarsmaktsdelar även i fredstid. Information är ofta en färskvara. Det innebär få hemligheter inom den egna organisationens väggar och inga bestående hemligheter när informationen är en färskvara. Underrättelsetjänsten och dess ledning bör vara ständigt i högsta beredskap, typ som ett luftfartsledartorn, för att vinna tid och möjligheter vid varje form av angrepp. FRA spelar här en viktig roll som nervbana till hjärnan (MUST). FRA bör tolka SigUnd och förse ansvarig på underrättelsetjänsten med färdigbearbetat material. MUST bör rimligen ha en avdelning, som samlar in OSINT-information främst genom att dammsuga nätet. Till denna avdelning ska en liten men extremt duktig IT-serviceavdelning knytas. Putin använder inte internet, har han själv sagt, och vid tillfällen när Ryssland ska dra igång en stor övning så går befälsgången förbi internet. Förändringar i läget kan vara snabba eller långsamma. Ju snabbare förändringar, desto närmare ska avdelningen stå den bemyndigade beslutsfattaren på MUST. Avdelningarna ska alltså klassificeras efter hur snabba lägesförändringarna är. En avdelning som handhar SigUnd, luftrumskränkningar, sjöinformation och elavbrott ska arbeta närmast chefen

och han ska i sin tur stå i förbindelse med STRIL och högkvarterets personal m.fl. Det får inte vara vattentäta skott mellan avdelningarna. Jag menar bara att man inte ska överbelasta chefen, som tolkar informationen. Behöver chefen mer information så kan han hämta det. Det är förutom genom att förse våra soldater, hemvärnare, officerare och reservofficerare med personsökare, främst genom att införa en SigUnd-, elavbrotts-, lufrumskränkings- och sjöinformationsavdelning på MUST som vi kan korta vår reaktionstid. Genom denna höga beredskap vinner MUST inflytande som hjärtat och hjärnan i organisationen. Med detta sagt, så får de uppdragstaktiska principerna för de lokala förbanden inte åsidosättas. Självförsvarsprincipen måste få gå före. Kommunikation med flygbaser, radarbildstolkning och marinbaser blir viktig och man bör kunna kommunicera genom flera olika medier, typ kortvågsradio (HF/VHF), fast telefoni, mobiltelefoni och satellittelefoni. Om man kommunicerar via satellittelefon så kan det krävas flera strategiskt placerade aerostat-länkar längs Sveriges sträckning, som i och med att man nyttjar satellitkommunikation inte behöver vara så kraftfulla, för att kommunicera genom enstaka satelliter. Aerostaterna kan då sväva på 3 000 m höjd.

Kontoret för särskild inhämtning (KSI) (*tidigare SSI, Sektionen för särskild inhämtning, dessförinnan IB*) är en del av den svenska Militära underrättelse- och säkerhetstjänsten (MUST). KSI arbetar med HUMINT (*personbaserad underrättelseinhämtning*), ett begrepp som bland annat innefattar användandet av infiltratörer i utlandet. Handlingar som berör dessa infiltratörer och KSI:s medarbetares personuppgifter måste vara sekretessbelagda. Högste chefen för MUST är offentlig, och på grund av att han kan kidnappas så ska han inte ha behörighet att ta reda på infiltratörers namn och personuppgifter. Endast vilken ort infiltratörer verkar i får han tillåtas hålla koll på. Inhämtad teknisk information och ritningar måste naturligtvis existera i tryckt form, och ha någon form av klassifikationsrangordning förutom om den har inhämtats genom OSINT.

Förutsatt att MUST är stort så finns det sannolikt fler underavdelningar på MUST, än de som jag föreslår och tar upp här, t.ex. avdelningar för IMINT och MASUND. Är MUST litet så tilldelas man snarare olika uppgifter.

“Big ideas are nothing, unless they’re shared.” Citat; okänd. Citatet var visserligen inte tänkt att appliceras på militära strukturer. Det är hemlighetsmakeriet som gör att det bara finns ett fåtal kända författare om egen strategi, taktik och stridsteknik av certifierade militärstrateger igenom historien, och som skriver för gemene man. Två av dem från äldre tider heter

Carl von Clausewitz (f. 1780, d. 1831) och Antoine-Henri Jomini (f. 1779, d. 1869). Sun Zis "*Krigskonst*" har vissa kulturella särdrag för en Västerlänning, men det som lärs ut kan appliceras på nutida strategi. Sun Zis text är klar, tydlig och lättfattlig. Han behandlar i stor utsträckning ledarskap liksom även Clausewitz gör. Sun Zi föddes 540 f.kr och dog 496 f.kr. Det finns förutom Sun Zi ytterligare 1 känd och 6 mindre kända kinesiska författare om strategi och taktik från svunna tider. Jag vet inte hur det är med Jomini, men Carl von Clausewitz skriver så mycket mer konkret och utlämnande öppet än vad de kinesiska strategerna gör, med undantag för Sun Zi. Det är måhända traditioner respektive kulturdrag som gör att det tar emot att skriva publikt om så känsliga saker, som egentillämpad militär strategi och operationskonst kan vara, för professionella europeiska och amerikanska militärer av hög rang. I Kina så var det förr lite av en tradition bland militärstrategiker av rang att skriva om sin strategi. 0-1 till Kina. Men vi behöver inte fler böcker än "*Om kriget*" för att tillfullo förstå krigskonstens dynamiska spelregler. 1-1 reducering Västvärlden. Dessutom så är Clausewitz bok en tegelsten på cirka 629 textsidor om man räknar endast Clausewitz egna nedtecknade ord. Ingen av de kinesiska författarna har skrivit något omfattande verk, Sun Zis *Krigskonst* är på endast 42 A5-textsidor. 2-1 till Västvärlden. Det som skiljer Clausewitz och Jomini och utmärker dem framför de kinesiska författarna är att de kinesiska strategiböckerna hade en liten upplaga och bevarades i princip i kungliga bibliotek. Sedan var de kinesiska böckerna enskild egendom och utgjorde inget hot mot makten, men det implicerar att böckerna inte heller kunde tillnyttgöras av hela krigarkastet. Clausewitz skrev förmodligen för landsmän och allierade, men han kunde läsas av alla efter sin död. 3-1 till Västvärlden. Både Clausewitz och Jomini utgår från Napoleonkrigen i sina böcker. Amerikanerna valde, trots att de har studerat Clausewitz flitigt efter Vietnamkriget, i praktiken att anamma en del av Jomini's filosofi för arméstridskrafterna. Jag förstår själv inte Jomini's utgångspunkt och jag vägrar sätta mig in i hur Jomini tänker eftersom jag vädrar håll i logiken. Jag har skummat igenom en av hans mest kända böcker och he makes no sense så som jag ser det. Man blir bara irriterad när man läser den också ytligt. Bortdömt mål för Västvärlden – seger Västvärlden 3-1.

Hur kan jag säga att det är bra att professionella strateger skriver, om sådant som anses hemligt för andra staters strateger, när fienden kan läsa dig bokstavligen som en öppen bok? Är inte sådant bra endast för fienden? Svar: För det första så måste det till att boken blir läst av många krigare för att det som står i den ska få genomslag. Om boken läses flitigt av egen part, så läses

den oftast av andra parter också (*t.ex. Clausewitz – Om Kriget*). Men ofta så implicerar sådana böcker kulturella nationalkaraktärsdrag inom stridsteknik, operationskonst och taktik, och dessa efterapas inte så gärna av främmande kulturer. I Sveriges fall så utgör dessutom vår strategi och operationskonst ett rent nationellt försvar. Det innebär sammantaget att det finns mer att tjäna på att skriva böcker om vår strategi och operationskonst än det finns att förlora, för skulle de efterapa våra doktriner så kan de huvudsakligen bara göra detta i defensivt syfte. De kan naturligtvis fortfarande använda kunskapen om vår operationskonst mot oss. Men begrunda motsatsen för en stund. Hur effektiv blir ett lands krigsmakt, som inte publicerar några professionella alster alls? Frågan är retorisk. Men, ja, det finns en mellanväg. Att publicera böcker som reserveras för krigarkastet, böcker som anses vara konfidentiella (*t.ex. de antika kinesiska strategernas böcker*). Men på överdrivet konfidentiella bibliotek och krigsvetenskapsakademier följer en stor ineffektiv och dyr byråkratisk statsorganisation, och förlusten av en enda bok till utländsk makt blir en katastrof när hela systemet bygger på hemlighållande av litterärt material inom en krets. Alternativt så snävar man in kretsen betydligt, men större delen av krigarkastet kan då inte tillnyttogöra sig informationen. Förlusten av en enda bok kan jämföras med den skada storspionen Stig Bergling ansågs ha åsamkat Sverige. Idag med vår öppenhet skulle kanske den skada Bergling åsamkade Sverige då inte ha ansetts lika stor.

Hur många ryssar genom historien har egentligen läst Clausewitz, och hur många av dessa ryssar har haft en upphöjd position? De går säkerligen att räkna tvåsiffrigt. Dessutom så är det inte troligt att de har låtit sig påverkas. De tänker liksom romarna gjorde och amerikanarna gör så här; "*Observandum, non imitandum*" (Observera – inte efterlikna). Jag är ingen certifierad militärstrateg. Jag är en teoretiker. Har eller hade den ryss, som har läst Clausewitz, ens förmågan att arbeta fram ett motdrag mot en tysk axiomatisk doktrin som är så omfattande och heltäckande, som i Clausewitz nedtecknade bok, utan att kopiera Clausewitz doktriner och därigenom förlora sin själ? Jag tror inte det. Lära sig och kopiera enskilda saker av eller från honom kan de alltid, men de ryska strategerna är i min mening schablonaktiga. Kanske är jag det också, men det är i så fall på grund av att jag föreställer mig ett försvarskrig. Med amerikanarna är det svårare, för de utvecklar bara mer och mer högteknologiska vapen för att möta potentiella taktiska och operativa hot mot exempelvis ett hangarfartyg. Det verkar som om amerikanarna har råd med hur många, dyra och komplicerade vapensystem som helst. Amerikanarnas främsta tillgång är deras innovativa

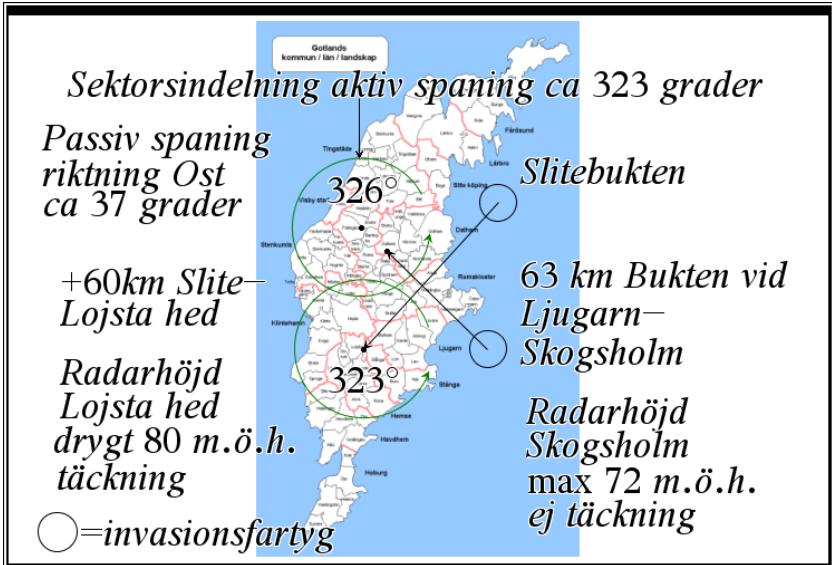
natur, som tillsammans med deras ekonomiska styrka och patriotism främjar ett högteknologiskt amerikanskt försvar. Amerikanerna är inte resonabla, de siktar mot månen och Mars och därför driver de utvecklingen framåt och gör det som ibland dömts ut som omöjligt. Även om de inte skulle lyckas fullt ut så gör de teknologiska framsteg som är användbara inom många olika militära och civila områden.⁴³ Men för det mesta lyckas de, tiotals miljarder dollar och miljontals mantimmar senare. Inte nog med att de vann rymdkapplöpningen, de fortsätter racet långt efter att målnöret är spräckt. Så tidigt som 2020 vill Pentagon kontrollera hela jordklotet genom en rymdsköld med tre lager från stratosfär till exosfär, som ska kombineras med drönare med robotar. Skölden ska förblinda en hel armé genom att slå ut kommunikationer, flygsystem och navigation. Lyckas de så har de sitt Starwars till sist.

Stora stater och deras militära organisationer som praktiserar oskicket att i onödan hemligstämpla en massa uppgifter och har mindre av en öppen informationskultur, har ofta eller alltid den problematiken att någon kan sitta inne med information som aldrig kommer andra till del inom samma organisation som behöver den bättre. Även om vi bortser från att ett hemligt arkivs mest framträdande egenskap är att det mest samlar damm, så sitter många människor inne med information som inte kan tas fram och bli ett verktyg, på grund av organisationens storlek och kulturen i organisationen.

Det kan vara en fördel för oss att vi under vissa omständigheter kan testa ett skikt av beslutsfattare på mellancheffsnivå, t.ex. om vi vill få fram vilken strategi eller vilka operativa drag som ryssarna har tänkt att använda sig av mot oss och vilka delar av Sverige som är mest intressanta för dem. Mellancheferna kan lockas eller luras att röja ett visst sensorsystems, en viss plattform eller ett visst vapens prestanda som det saknas information om i Jane's, varifrån vi kan dra slutsatsen att det vore fördelaktigt för Ivan att använda alt. att inte använda detta vapensystem på t.ex. Gotland eller Öland, eller för Ivan att använda systemet från Luga eller Kaliningrad mot svenska

⁴³ Ta t.ex. det där med Ronald Reagan's SDI som initierades den 23 mars 1983 med ett av Reagan's public speeches. (Strategic Defense Initiative, populärt kallat "Starwars")

flyg- och marinbaser om det är ett fjärrvapen. Att uppgifter saknas i Jane's är ganska vanligt. Begrunda följande:

Ivan Grens Deep draught står inte utsatt på Wikipedia.⁴⁴ Mistral har en Deep draught på 6,2 m, exakt gotländska Kappelshamns fridjup, men radarhöjden över havet när fullt lastad, står inte utsatt i Jane's. (*Radarhöjden över havet står aldrig utsatt utan man får skatta den.*) Spaningsräckvidden på Mistral blir tillräcklig för att fartyget ska kunna ligga utanför bukten vid Slite på ~28 km håll (*den svenska territorialgränsen går 22 km från kusten*) och spana mot Giraffe AMB, 60+ km diagonalt över Gotland mot öjns högsta punkt Lojsta hed på den södra halvan av Gotland. Sträckan Slitebukten utanför Slite till Lojsta heds högsta punkt (81 m ö.h.) är ungefär +60 km. Om fartygets radar reser sig 41 m över havsytan skulle de kunna detektera Giraffe 4A ca 85 m ö.h. knappt 64 km bort. En Mistral som befinner sig utanför vårt territorialhav vid Ljugarn och aktivt eller passivt radarspanar diagonalt åt Nordväst över Gotland mot höjden vid Skogsholm (68 m ö.h.) utanför Visby

⁴⁴ Deep draught (Eng.) eller Deep draft (Am.) = the depth of water needed to float a ship. Motsatsen till Deep draught är Air draught.

kan inte se vår Giraffe 4A allra högst uppe på höjden (ca 72 m ö.h.) eftersom radartäckningen (61 km) understiger det faktiska avståndet (ca 63 km). Vi kan preparera både höjden vid Lojsta hed och höjden vid Skogsholm med vallar så att bara radaremittorn syns från de östliga väderstrecken. De kan lika gärna spana Väst mot höjden vid Skogsholm från bukten utanför Slite, och Väst mot Lojsta hed från bukten utanför Ljugarn. Men vad händer om vi sektorsindelar vår radarspaning så att den sektor som ligger närmast öster om våra spaningsradar 4A endast avspanas med passivt radarläge och multispektrala IR-spanare? Alla länder som gör upp planer för en offensiv mot ett annat land måste göra någon form av kalkyleringar. *"Har svenskarna tänkt på att sektorsindela respektive Giraffe 4A:s radartäckning så att dess radar i normalläge inte belyser LHD-mål närmast till öster om respektive Giraffe 4A-system?"*; måste ryssarna begrunda. Vidare måste de begrunda; *"Får svenskarna initiativet om de kan kombinera universalradarn Giraffe 4A som eldledning från dessa höjder till framtida kustrobotbatterier?"* Mycket talar för att vi får det. Vi har valmöjligheten att närhelst vi vill, slå på aktivt radarläge i riktning direkt Ost och eldleda kustrobotbatterierna. Vinsten som kommer av att sektorsindela är att vi nog inte kan detekteras från havet Ost Gotland genom passiv radar, samtidigt som vi fortfarande kan detektera lågtflygande mål över öjn med aktiv radar tidigt. Poängen med att placera den ena radarn på Skogsholm är att vi minimerar riskerna på grund av radarskuggan vad avser radar mot Skogsholm i Nordväst från läge Ljugarn i Sydost. För fienden så är det vad gäller radartäckning från Slite mot Lojsta hed en avgörande skillnad på att befinna sig vid havsterritorialgränsen och att befinna sig 6-7 kilometer utanför havsterritorialgränsen vid Slite. Men de kan då stanna ytterligare några kilometer Sydost om Slite, fortfarande utanför territorialgränsen, men ändå med radartäckning mot Lojsta hed.

En DIME-policy kan stjälp oss, men den kan kanske också hjälpa oss. (*DIME = Diplomatic Information Military Economic*) Den lilla staten har mer att tjäna informationsmässigt på en DIME-policy än stormakten, eftersom den lilla staten aldrig kommer att attackera stormakten och därför inte måste vara offensiv. Det är nämligen lättare att vara den utsatta staten när det kommer till att samla in information (DIME) och lägga pussel genom SIGUND och MASUND.⁴⁵ Motståndarens maktambitioner kräver att de visar

⁴⁵ SIGUND = kommunikationsspaning, s.k. strategisk signalspaning. MASUND = mätandet av signaler och emittering från tekniska system, radar typiskt.

tänderna. Men stormakten har mer att tjäna på den ekonomiska aspekten av en DIME-policy länderna emellan.

Precis som det kan vara en fördel för oss, att vi under vissa omständigheter kan testa ett skikt av beslutsfattare på mellancheftsnivå, så kan det under andra omständigheter vara en nackdel för oss också, eftersom vi kan testa en stat men att vi då bara testar just den del av organisationen som för tillfället agerar och som svarar helt ovetandes om den hemliga information som vi vill få fram ifrån en annan avdelning, och därför så blir vårt test ofullständigt eftersom vi inte har testat hela organisationen. Det finns fortfarande någon någonstans som sitter inne med informationen, information som kan tas fram under vissa omständigheter i ett skarpt läge, även om det finns få kända historiska exempel på det. Men ska informationen kramas ur dem så måste den som sitter inne med informationen vara fullständigt upplyst. Ju högre upp i organisationen som den informerade befinner sig, desto högre sannolikhet att de kommer att tillnyttogöra informationen i ett skarpt läge. Men då har inte vårt test kunnat visa det för vi testade på en lägre nivå. Fast det är inte alls säkert att de kan ta fram den nödvändiga informationen i ett skarpt läge. Ofta hemligstämplas inte information på högsta nivå, utan den hemligstämplas på nivån därunder eller därunder under. Eller så hemligstämplas den i en annan autonom organisation utan att de har något informationsutbyte av hemliga dokument med varandra. Sverige är en viktig partner i verksamheten med fiberkablar under Östersjön som kan förse bland andra USA och Storbritannien med information från Ryssland och de baltiska staterna. Det är främst tack vare FRA vi kan testa ryssen och luska ut saker. Ivan vet naturligtvis att vi tappar fiberkablar på information och kan desinformera.

Nackdelen med *vårt* öppna sätt att tänka är att den mesta information som ligger ute i cyberspace lätt kan samlas in av fienden. Men å andra sidan så finns information i överflöd och detta kan också förvirra och förvilla fienden som tvingas att ge upp sina ambitioner om en fullständig överblick över våra operationsplaner då det finns så många egensinniga men insatta fria agenter i bloggofären och dylikt. Det är våra operativa planer och vapen och sensorers förmågor och begränsningar som är mest intressant för fienden för att de ska kunna ta sig innanför vår beslutscirkel. Men vilken operationsplan är det som gäller? Det kan de svårigen avgöra utan en storspion på högsta nivå, så länge vi inte införskaffar specialiserade plattformar och vapensystem som bara kan användas på ett och samma sätt på ett och samma ställe vid ett statiskt försvar, t.ex. bunkrar och kustrobotbatterier. Men detta ger dem endast

partiell kunskap om våra operationsplaner. Information om numerär och var materiel är deployerad kan kontrolleras genom att söka tillverkarens egen information på nätet, söka i Jane's och genom det så kallade "Open skies-avtalet" från 1989.⁴⁶ Det är kontraproduktivt att ljuga om det menar jag. Ändå gör somliga stater det till viss del, och smusslandet kan få ofantliga proportioner som skjuter upp budgetkostnaderna i höjden. Det är pengar som kunde ha gjort mycket större nytta som reella moderniseringar av krigsmakten. Ett exempel skulle kunna vara det ryska systemet Iskander-M, som kan vara deployerad i Kaliningrad Oblast, men vi vet inte.

Om någonting man säger inte tåler offentligheten så ska man inte sätta det på pränt. Man ska ha så lite hemligheter som möjligt. Lita på att sitt folk kan läsa och lösa en situation utan detaljstyrning. Det kallas för uppdragstaktik. Motsatsen – kommandotaktik dvs. ledningsstyrning – leder kontraproduktivt till omfattande byråkrati, och de bemyndigade officerarna kan ändå inte förväntas läsa och memorera all det ihopsamlade nedskrivna materialet som underrättelsetjänsten samlar in. Ju mindre som finns nedskrivet i hemlighet och ju mer som är öppen information (*dessa två faktorer står i diametral relation till varandra, ju mer som är hemligt ju mindre som är öppen information och vice versa, för vore det inte så, så skulle skriftlig information gå förlorad*), desto mindre kan hamna i fel händer eller skada oss. Muntlig informationsöverföring mun till öra är problematisk av flera anledningar. En ursprunglig bärare av information kan gå i pension eller dö. Informationen skrivs inte ned. Informationen förvrängs över tid. Det finns två typer av sekretessbelagda arkiv; äldre pappersarkiv, och nyare antingen uppkopplade eller inte uppkopplade interna databaser. Genom att vara selektiv med information och öppen i högre grad så får officerarna fria händer att ägna sig åt väpnad strid om det kommer till det, utan att låta sig styras av vare sig försvarsmaktsledningen eller ett överflöd av hemlig information, som man pliktskyldigt har samlat på sig. Då blir man effektivare och överbelastar inte hjärnan med för striden oväsentligheter eller låses till staberna. T.ex. en örlogskapten, bör i databaserna ha läst på allt vad som finns att veta om utländska plattformar, numerär och örlogsfartygs sensorer och vapensystem, sjöhelikoptrar, minor och torpeder samt andras attackflyg och dess sensorers och vapens kända prestanda. Utöver det och information om egna systems

⁴⁶ Open Skies är ett avtal för internationella rustningskontroller, det omfattar ett 30-tal länder där bland annat Sverige, Ryssland och USA ingår.

(som ovan) prestanda finns det inte mycket han måste bolla med inför striden.

Fast lägre officerare har lika stor förmåga som en general att bevara hemligheter och de kan oftast avgöra vilka uppgifter som inte bör spridas till allmänheten. Om någon av dem är spion för en främmande makt så må det vara hänt, men spioner har funnits i försvarsmakten sedan totalförsvarets dagar, och på hög nivå också. För att inte driva tesen om öppenhet för långt vill jag tillägga följande; *"om försvarsmakten inte ville att deras information skulle vara tillgänglig för alla så hade de väl inte gjort informationen öppen"*; är samma sak som att säga; *'om flickan inte hade velat bli våldtagen så hade hon väl inte gått ut med en så kort kjol'*. Detta nämnda i kursiv stil gäller inte mig personligen förrän försvarsmakten säger att det gör det, eftersom jag inte är försvarsmaktsanställd. Allt det jag skriver är åsikter byggda på OSINT, dvs. öppen information på nätet och från FOI. Jag har ingen insyn i FM-organisationen. Jag har frågat HKV om jag ska ta bort böckerna från nätet, men de svarade att så länge som jag bara använder öppna källor när jag skriver ned mina slutsatser så behöver jag inte göra det.

Handlingar som berör utvecklingsstadiet och utvecklingstiden sekretessbeläggs ofta av alla parter även om det samtidigt kan röra sig om offentliga upphandlingar. Det finns en del *"fjärilar i magen"* i detta skede. Handlingarna är inte 100 procent hemliga men inte heller 100 procent öppna. 100 procent hemliga handlingar finns knappast då det skulle innebära att de bara var kända och tillgängliga för en enda person. Så sekretess är en flytande skala. Sedan finns det sådant som måste vara sekretessbelagt under lång tid, uppemot flera decennier. I USA kategoriserar man information enligt följande system:

U = unclassified
U//FOUO = unclassified for official use only
C = confidential
S = secret
TS = top secret
SCI = sensitive compartmented information
SAP = special access program

Man kan utgå ifrån att samtliga invigda i SAP-kategorin känner till samtliga program i denna kategori och pratar tyst om dem. Men t.ex. det som är klassificerat som S som i secret läcker de invigda i denna kategori muntligen men också bildligen och/eller skriftligen, i någon utsträckning p.g.av

materialets stora omfattning/fragmentering och människans begränsningar, fel och brister. En motståndare använder sig kanske främst av multipel data-insamling på de lägre nivåerna för att samla på sig ett underlag som tillsammans kan avslöja hemligheter på högre nivå.

*

I Tyskland klassificerar man rapporternas tillförlitlighet när de anländer, men det är för mig okänt om de har någon formell klassificeringskod som bygger på graden av bedömt sekretessbehov. Men jag antar att det är ovidkommande. Varje rapport som anländer till tyska BND prövas ur två olika synpunkter; källans tillförlitlighetsgrad respektive själva underrättelsens trovärdighetsgrad. En källa kan vara:

A = tillförlitlig B = i allmänhet tillförlitlig C = tämligen tillförlitlig D = icke alltid tillförlitlig E = otillförlitlig F = tillförlitligheten omöjlig att bedöma
--

Trovärdigheten hos en rapport graderas i BND enligt följande:

1 = bekräftad av motståndaren 2 = sannolikt riktig 3 = möjligen riktig 4 = tvivelaktig 5 = osannolik 6 = omöjlig att bedöma
--

Först sedan en sådan värdering gjorts fortsätter de med nästa arbetsmoment, dissekeringen av uppgiften i fråga. Härvid uppdelas rapporten utifrån bestämda syften i sina enskilda element, jämförs med andra underrättelse-element etc. så att den *"börjar tala"*, som det heter på UT-språk.

OSINT har vuxit i betydelse sedan införandet av databaser på 1970-talet. Men spionen kommer fortfarande att ha sin roll att spela i den hemliga

tjänsten, så länge han kan skaffa fram det som det datoriserade spionaget aldrig kan leverera, nämligen upplysningar om motståndarens avsikter. De tekniska hjälpmedlen kan registrera motståndarens potential och yttre rörelser. Men planer och viljehandlingar hos motståndarens ledning kan endast avslöjas genom en spion som smuglats in i denna samma lednings närhet.

Källa; *Den Stora Spionskandalen; av Hermann Zolling, Heinz Höhne*

Försvarsmaktsledningen eller högkvarteret ska i förkrigstid ägna sig åt att dra upp de operativa riktlinjerna i korta ordalag, till de stridande förbanden inför en förestående större strid som vi vet om eller kontrollerar var, när och hur för, kanske högst en A-4 sida med numrerade uppdrag som måste utföras, en sida som inte bör vara fullplottrad. Och skriftliga order ska utfärdas endast om tid finns. Brigadens chef har råd att vara generös med information till sina på plats lokaliserade officerare, men han behöver inte vara detaljerad i allt han säger till dem när det inte rör just deras förband. En need to know basis kombinerad med en allmän läges-briefing är att rekommendera. Det är det svenska sättet att tänka, men det var i allmänhet inte det tyska sättet att tänka under vk2, främst för att man inte ville överbelasta sambandsnäten som var ganska primitiva, men också på grund av sekretessänkandet hos tyskarna. Från detta tyska sätt att leda under vk2 uppstod det ryktesspridning bland soldater och lägre befäl. Naturligtvis är det upp till varje land och deras militära underrättelseorganisationer hur mycket som ska finnas på pränt som säkerhetsklassad information. Man kommer inte någonsin undan att en del saker måste vara hemliga, för andra än de högsta officerarna inom hkv eller en försvarsgren eller för tekniskt förtrogna, eller vilken klassifikationskod som nu föreligger. Det kan vara ett problem att hundratusentals handlingar, eller ens tiotusentals handlingar, endast ligger och samlar damm utan att någonsin bli lästa och tillnyttgjorda då de inte har digitaliserats. Och även om information har digitaliserats så betyder inte det att den tillnyttgörs. För att uppnå det så krävs det att informationen sprids till en vidare krets.

Öppen information (OSINT), och inte bara svensk sådan, tenderar att intressera försvarsmaktsanställda på alla nivåer, som suger åt sig den som en svamp suger åt sig vatten, och därmed kommer informationen alltid till nytta på något sätt. Dessutom uppdateras information i en del fall ständigt till skillnad från i ett pappersarkiv eller en bok. Jag tänker främst på företagsinfo och wikipedia. Varje försvarsgren och varje tjänstegrad och varje tjänst

intresserar sig för det som är relevant för dem och ofta intresserar de sig för hela bilden, därför skriver jag de här böckerna. Jag har ingen aning om försvarsmaktsledningen håller med mig i min beskrivning av läget eller om de håller med mig om mina taktiska och operativa synpunkter. Jag är som sagt var en autodidakt amatör. Jag är också en förespråkare av öppenhet eftersom jag tror att fördelarna med öppenhet idag mer än väl väger upp fördelarna med *en svensk tiger*, och jag är öppnare till min natur än nästan alla andra. Om man som jag inte har någon svensk försvarsmakterfarenhet eller någon insyn i försvarsmaktsledningens tankar så kan man tala fritt på sitt svenska modersmål, det skulle försvarsmakten tjäna mer än de förlorade på, *omm* de är samstämmiga med mig. Det gäller bara att vara öppen via de rätta kanalerna, och böcker för intresserade av krigskonst är rätt kanal. Kungliga Krigsvetenskapsakademiens kurslitteratur är en annan rätt kanal, men den är förknippad med vissa risker om och endast om försvarsmaktsledningen är samstämmiga med mig om strategiska, operativa och taktiska tillvägagångssätt. Till skillnad från t.ex. en bokklubb så kan krigshögskolan vara utsatt för spionage och ovänligt sinnade utländska underrättelsetjänster kan läsa och tillnyttogöra sig undervisningslitteraturen antingen genom att efterapa den och/eller genom att anpassa sin taktik, sin operationskonst och sin materiel till den. Fast alla har en övertro på sin egen förträfflighet. Jag vet dock att det har hänt, men då tog amerikanarna förmodligen grafiken över BVR-strid från en känd svensk försvarsblogg, så tillvida det inte var vi som stal den. Antagligen så kan endast elever från krigshögskolan köpa en särskild del av undervisningsmaterialet medan annat undervisningsmaterial är tillgänglig för utomstående. Jag har inte sett någon begagnad litteratur från Krigshögskolan bjudas ut på nätet av f.d. studenter. Dessutom så tror jag att både amerikansk och tysk, liksom svensk taktik och operationskonst av idag, i hög grad bygger på tysk andra världskrigstaktik, doktriner, metodik, principer, maximer och axiom men även sådant som nu har blivit dogmer. Detta är inga hemligheter längre. David Bergman, kapten och doktorand i psykologi, uttryckte sig så här på KKrVA om öppenhet kontra slutenhet; *”problem som göms i tystnad blir sällan lösta”*.

AETERNAM PACEM (DEN EVIGA FREDEN)

”De förband som inte förväntas bidra till att ÖB’s vecka förlängs bör opereras bort till förmån för de förband som kan förväntas bidra mest. Det luftvärn som kanske anskaffas bör kanske inte vara brigadluftvärn utan

främst användas för att skydda FM:s resurser.” Det är essensen av FM:s tidigare tänkande. Just precis det som ÖB Owe Wiktorin höll på med och som ÖB Håkan Syrén kanske gjorde i lite mindre utsträckning. De gav efter för politikernas krav om besparingar genom effektiviseringar. Men egentligen handlar det bara om besparingar. Effektiviseringar genom besparingar är inga effektiviseringar alls! Effektiviseringar är en sak, besparingar en annan. Att skära i försvarets fett, om det har något överflöd, därför att man tror att man har förmågan att klara sig med den taktiska, stridstekniska och måhända operativa doktrin man kan tänka ut för den kvarstående förmågan, leder till ett allt större teoretiserande och en allt mindre reell förmåga i verkligheten. *”Man klarar sig med mindre, klarar sig med mindre, klarar sig med mindre.”* Till sist når man en nivå där allting är dysfunktionell teori. Men det värsta är att FM hotar att kollapsa inifrån för att försvarsanställda på lägre nivå inte ser någon mening i det. Det är ju just detta som är felet! Det är väl ingen som tror att Owe Wiktorin, Johan Hederstedt eller Håkan Syrén vaknade på morgonen och tänkte att nu ska jag förstöra försvaret, nu ska jag skära ned på försvaret tills det imploderar.

Att luftvärnskompanier ska finnas där luftvärn ska finnas är ingen prioriteringsfråga om luftvärnets vara, utan en lokaliseringsfråga. Innan man skär i ett förband därför att utrustningen har blivit irrelevant, så bör man fråga sig hur man bäst ska förnya förbandet. Fast en regering som den borgerliga kan svälta ut det svenska försvaret så att materiel hinner bli omodern utan att det för den skull skjuts till budgetmedel för att förnya materielparken, och under sådana omständigheter så kan det vara berättigat att utrangera numera verkningslösa vapensystem och slitna fordon, och är väl det oftast. Alternativet är att materielen rostar ihop och det svenska försvaret kollapsar likt en gång den sovjetiska krigsmakten gjorde. Sveriges försvar har bantats många gånger om. Cirka 10 000 000 000 kr – från 50 miljarder till 40 miljarder kronor – har sparats in mellan år 2000-2010. Kostnaderna har stegrats, och svångremmen har dragits åt med 20 procent som vi kan se. Samtidigt har försvarsbudgetens andel av GDP minskat.

VÅGAR VI FRAMHÄRDA SVENSK MILITÄR EFFEKTIVITET I SAMMA MENING SOM VI SÄGER ATT VI ÄR PATRIOTER, MED TANKE PÅ ATT FOLK OFTA DRAR PARALLELLER MELLAN EFFEKTIVITET OCH NAZITYSKLANDS VK2-KRIGSMAKT I DE HÄR SAMMANHANGEN?

Den sämre effektivitet som ryssarna visade upp mot Tyskland under andra världskriget, den kan inte länkas till att ryssarnas intellekt skulle vara mindre. Den är istället relaterad till den ryska "machoismen" och pennalismen som ytterst började med Stalin och spred sig nedåt, och som i sin tur inverkade menligt på samarbetsförmågan och initiativförmågan under stress framförallt. Idag är självsvåldigt machoistiskt agerande utan att informera överordnade antagligen vanligt inom den patriotiska ryska armén. Skulle de informera sina överordnade om sanningen om vad de har gjort så skulle de riskera repressalier, *omm* de har misslyckats med sitt initiativ, eller om det har tillstött komplikationer eller handlandet har fått negativa konsekvenser. Men de skulle också riskera repressalier om de begått flagranta krigsförbrytelser i dagens ryska försvarsmakt. Jag tänker då på, för att ta ett modernt exempel, viss etnisk rensning mot georgier av ryska förband i Georgienkriget 2008, även fast det främst var sydossetisk milis som gjorde sig skyldig till detta. Putin hade med stor sannolikhet aldrig gett någon order till sina trupper om att etniskt rensa Sydossetien från georgier, hade han gjort det så skulle händelseförloppet sett helt annorlunda ut. Det är stor psykologisk skillnad på ryska bombplan som bombar civila i städer, versus dokumenterat våldtagande, rövande och skövlande ryska soldater under officiellt ryskt befäl. Man kan som statsledare inte blunda för det senare, inte ens en kvartsdemokratisk ledare som Putin kan göra det.

- A) Ryska förband gjorde trots det råder djupt in i Georgien, råder som när det kom fram genom västliga medier Putin förmodligen inte gärna ville tro på tog den utformning de fick med viss etnisk rensning och så.
- B) Räderna var antagligen OPS-planerade och sannolikt tänkta som rekognoseringsråder mot bl.a. flygplatsen i Tbilisi. Flygplatsen vid huvudstaden Tbilisi i sydöstra Georgien bombades sedermera.
- C) Putin var alltså antagligen delvis felinformerad om läget i Sydossetien och Georgien, genom att patriotiskt sanktionerade ryska befäl upp till okänd nivå självsvåldigt ljög om vad de hade tagit sig för till sina befäl på den punkten, och Putin kunde inte få någon

samlad korrekt bild från sina egna militära underrättelsekällor om vad som pågick i gränsområdet.

Det var skillnad på den etniska rensning som Hitler och Stalin gjorde sig skyldiga till, för den kom uppifrån, vilket märktes mycket tydligt på slutresultatet. Det spekulativa i ett självsvåldigt ryskt etniskt rensande är trots att det är spekulationer styrkta. *Keir Giles* (f. 1968), är en brittisk akademiker och författare och nuvarande direktör för *Conflict Studies Research Centre*. Giles är en ledande expert på säkerhetsfrågor rörande Ryssland, och på den ryska federationens väpnade styrkor. Keir Giles argumenterar att den ryska bilden av kriget i Georgien inte är trovärdig. Han säger; *“Russia and the world woke up to war on the morning of 8 August, but close study of events leading up to that point provides a number of indicators that suggest additional Russian troops were moving into South Ossetia significantly earlier – crucially, without necessarily having explicit authority to do so from the supreme command.”* Tilläggs skall att Giles reser den viktiga frågan om risker relaterade till undermåliga ledarskaps- och kontrollsystem i Ryssland, som kan leda till farlig och provokativ aktivitet, i tider av spänningar, av individuella förband, vilket var fallet i Georgienkriget. Att det är Putin som styr i Ryssland är för oss svenskar både en välsignelse och en förbannelse. Det är en välsignelse i den meningen att Putin är den överlägset stabilaste ryska ledaren, så länge han kontrollerar kärnvapenarsenalen så kommer det förmodligen inte att regna kärnvapen över Sverige. Taktiska kärnvapen kan komma att användas, men det kommer inte att regna kärnvapen över oss. Men det är en förbannelse i den meningen att det är Putin som gör Ryssland till den militära stormakt landet är idag.

Om det bara hade varit upp till Putins intellekt så hade Ryssland haft en lika effektiv militärmakt som Tyskland hade under andra världskriget, men i praktiken så sätter de socio-etniska karaktärsdragen (*jämför nationalkaraktären*) krokben för dem. Samspelet fungerar i praktiken bättre i länder som Sverige, Norge, Finland och Tyskland än i många andra länder. Å andra sidan så har Ryssland en större militärmakt än Tyskland. Tyskarnas militära effektivitet under andra världskriget har felaktigt blandats ihop, kanske medvetet, med nazismen i ytliga sammanhang som amerikansk film. Men så var det ju inte. Det går nästan inte att tala om tysk effektivitet idag, och därmed i förlängningen svenskt försvars åtminstone taktiska effektivitet

(för den har vi sett i Afghanistan) i förhållande till omvärlden, utan att folk drar paralleller till Nazityskland och den tyska "krigsmaskinen" under vk2.

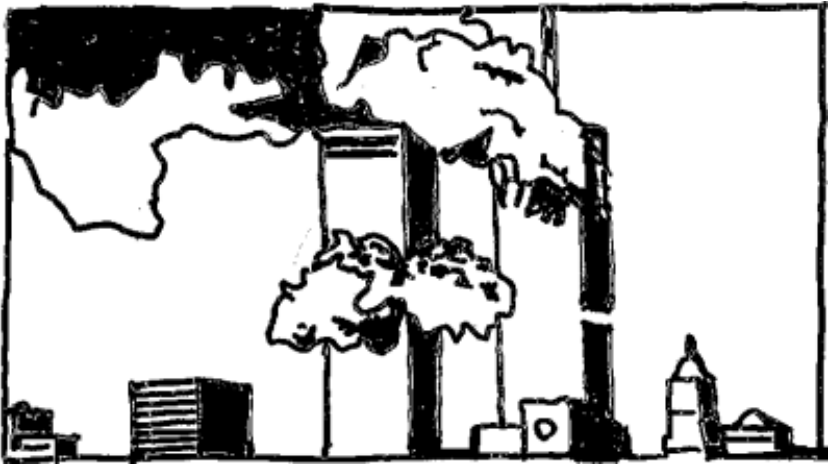
Det finns ingenting som säger att inte segrarmakterna från vk2 i Väst vill dra fördel av Tysklands strategiska läge, samtidigt som de räknar med tyskarnas förmåga att försvara sig själva. Med rätt inställning så är det ett helt acceptabelt äss att spela. Men det kan samtidigt finnas maktmänniskor i USA och GB som inser det omöjliga i att föra igenom tunga förstärkningar till Polen via Tyskland eller Tysklands luftrum i en sådan krigssituation, och medvetet för att vinna ekonomiska fördelar försöker att isolera och alienera Tyskland från Europa genom att få tyska män att framstå som att de ärver rasism i generna på ett sätt som inget annat folk gör. På så sätt försöker de kanske åstadkomma ett nytt "trettio-åriga kriget", där Tyskland åter igen blir krigsskådeplats. Det är lite långsökt, men ju längre tiden lider och ju närmare vi kommer ett krig i Nordeuropa, desto mera sannolikt blir det. Om inte tyskarna omprövar sin negativa Amerika-attityd.

Man kan kanske tycka att Sveriges försvar har en massa brister i befälsgången och i samarbetet mellan olika försvarsgrenar, eller kollegialt på samma befälsnivå inom en och samma försvarsgren, och det är bara bra att man tycker det för då strävar man efter att förbättra sig. Men i jämförelse med många andra länder i världen, även i Västvärlden, så är vi rena rama schweiziska urverket förmodligen, och det beror mycket på att vi uppmuntrar och tillämpar uppdragstaktik och löser problemen som alltid uppstår efter hand, lokalt ända ned på lägsta nivå. I alla fall om vi får ha tillräckligt med KFÖ (*krigsförbandsövningar*) på brigadnivå. Men som sagt var, det är inte det att ryssarna är dumma, så de kan nog räkna ut att de har en mindre effektiv försvarsmakt än vad vi har när det kommer till samarbete, och de kan nog räkna ut att vi också vet att det ligger till så. Det är förmodligen en av de medvetna lärdomar de har dragit från andra världskriget, men det kan också vara en omedvetet förvärvad kunskap, för oss kvittar det lika. Det är därför som de alltid kommer att se till att vara i förkrossande majoritet i mantal och materiel när de slåss mot finnar och svenskar.

*

Alla män med självaktning har någon gång försökt att sätta sig in i hur det skulle vara att som brandman gå in i och ta sig upp i tvillingtornen i New

York den 11 september 2001, eller hur det var att landstiga i den första vågen på Omaha Beach i Normandie den 6 juni 1944. Skulle jag klara av att rusa ut ur landstigningsfarkosten, som i filmen Rädsla menige Ryan och kasta mig in i den ojämna striden, bara för att naglas mot marken av automateld från den fruktade MG42 "Lien", trots de usla oddsen för att komma levande igenom de blodiga stränderna? Är jag man nog att ta trappen upp i något av tvillingtornen? Är du man nog?

Jag anser att det är ett felslut att dra några slutsatser om sitt eget mod utifrån vetenskapen om utgången av en katastrofal händelse för några hundratal eller tusental modiga män och bara ett fåtal överlevare. Jag tror inte ens att de döda hjältarna från 9/11 skulle vara mer benägna än andra modiga män att vilja bege sig upp i tvillingtornen igen när de känner utgången av den dagen, om de hade levt idag. Verkligheten är någonting som kastar sig över dig, du har ingen makt att i stundens hetta förutse kausala händelser som tvillingtornens kollaps, du bara agerar utifrån hur du tolkar situationen. Du vet att det kommer att bli hårt att rusa iland och slå ut den där bunkern, men du skulle inte för ditt liv kunna föreställa dig att din bataljon nästan totalt skulle komma att utplånas och troligtvis du med den. Över 50-procentiga uppskattade förluster är hart när omöjligt att få en större fullständig trupp värnpliktiga soldater att acceptera i förväg (*gissar jag*), vissa individer kan acceptera det. Det krävs fortfarande en god portion mod att göra en sådan sak

som att ge sig upp i de brinnande tvillingtornen eller storma en befäst strand, men om man inte känner den dåliga utgången för sig själv så är många män mer benägna att ge sig ut i det okända, som i ett stort ärofullt och patriotiskt drivet äventyr. Eller så är man bara en god människa och vill rädda så många liv som möjligt, som kanske var fallet med en del eller alla brandmän i 9/11.

George Washington kanske var den som bäst visualiserade vad som krävs, när han fann sig ledandes en odisciplinerad rebellarmé med otillräcklig utbildning, efter att han hade utsetts till överbefälhavare i det amerikanska frihetskriget. Under en av hans svåraste motgångar anförtrodde han en av sina medarbetare; *"Om jag hade kunnat förutse vad jag varit med om och vad som väntar mig så skulle ingen på denna jord ha kunnat få mig att acceptera denna post"*. Att han accepterade posten som ledare för rebellarmén var på grund av optimism. Men att han stannade kvar tydde på en blandning av stoiskt mod och realistisk insikt om vad som skulle hända honom om han misslyckades med sitt uppdrag eller flydde. Idag vet vi utgången av frihetskriget, men George Washington visste inte det när han accepterade posten. När han gjorde ovanstående uttalande befann han sig mitt i hetluften och var informerad om vad som låg bakom honom och halvt ovetande om vad som skulle följa. Det motsvarar att befinna sig på Omaha beach när det smällde. Det kunde ha slutat med hans och hans soldaters död som i Normandie 1944. En allierad seger var inte en säker sak vid den här tiden!

PRO PATRIA

Vi vet att svenska män utmärker sig mer i krig än de flesta andra män när det väl gäller, det bara är så utan att förringa modet hos resten av världens män. För det är även andra saker än enbart mod som spelar in. Empati, initiativförmåga kombinerad med den uppdragstaktiska kulturen, kallblodighet/nerver/självdisciplin, Realpolitik, snabbt tänkande och noggrant fullföljande av sin uppgift tills målet uppnåtts, försiktighet, avsaknad av kvinnoförtryck samt ett högt socialt kapital. Det är bara en sak vi svenskar har en nackdel av i striden – mindre Gudstro. Även Antikens kineser förstod ovanstående. Kung Wen sade: *"Bara de som hyser människokärlek tål att höra kritik, och finner inte de verkliga förutsättningarna motbjudande"*. Helt klart så har inte Västvärlden förstått att kineserna en gång i tiden behärskade uppdragstaktiska principer, förmodligen bättre än de flesta Västerlänningar eftersom uppdragstaktik bygger på empatisk förmåga samt förmågan och

viljan att leda genom exempel. Empatin sträckte sig i vilket fall inte bortom det kinesiska folket. Amerikanerna borde finna detta strategiskt avskräckande, under förutsättning att den kinesiska kulturen har genomgått en metamorfos sedan ordförande Mao's dagar och numera liknar det antika Kinas igen. Men om den politiska nomenklaturen de facto styr den kinesiska försvarsmakten så kan de lägga ned.

Det finns både för och nackdelar med att ha en reserverad kylig nationalkaraktär, som majoriteten av oss nordbor ofta har, för att uttrycka mig krasst. Fördelarna är att man skapar en effektivare organisation när man slår sig ihop. Nackdelarna är att man förlorar psykologiska fördelar i fredstid och i tiden som leder fram till konfrontation, så till den grad att vi kanske väljer att politiskt ge vika för ett aggressivt Kremlin och rysk krigsmakt och överlämnar äpplet, spiran och kronan och nyckeln till rikets portar innan försvaret ens har kommit till skott. I synnerhet när man kör policyn '*En svensk tiger*' hårt, ådrar man sig nackdelar för riket som helhet, både den militära och den civila delen. Jag vet inte någon som skulle bestrida att det finns något sådant som nationalkaraktär. Eftersom inte ens vänstern betvivlar att det finns något sådant som *nationalkaraktär* eller *socioetniska karaktärsdrag* så finns det också en stor chans att jag har rätt i mina slutsatser om orsakerna till effektivitet kontra ineffektivitet i den svenska vs den ryska militären, ja i hela våra samhällen överhuvudtaget. Det är ju graden av machoism och pennalism som instrumentellt avgör den ekonomiska statusen i våra samhällssystem, för det är bristen på "*socialt kapital*" (statsvetenskaplig term för graden av förtroendet mellan medborgare och medborgare samt medborgare och myndighet ung.) i ett samhälle som är orsaken till korruption alt. är symtomen på korruption (*hönan eller ägget*). Men det är inte svart eller vitt, det finns korruption och ineffektivitet i Sverige också. Det är bara en gradfråga, även om gradskillnaderna mellan Ryssland och Sverige är ganska markanta, också mellan Ryssland och Tyskland. Men man ska inte underskatta det psykologiska underläge som följer av att vara "*en svensk tiger*" och inte använder sig av eller "*vädrar*" utvald information om motsidan eller för den delen information om vår egen försvarsmakt, som vi har samlat på oss, genom att inte sätta hårt mot hårt trots att man har någonting att tjäna på det, förrän det är försent. Mod är universellt, men psykologiska nackdelar är det dessvärre inte, man kan vinna och förlora krig på grund av psykologisk krigföring. Och det är för att vi försätter oss i en sådan situation, p.g.av att "*en svensk tiger*", som ryssarna inte respekterar oss. De ser oss inte ens, hur ska de då kunna respektera oss?

Vi visar ju inte att vi existerar, vi hävdar inte vår rätt att existera som en suverän stat. Den svenska storövningen Dagny II, som ägde rum vid tidpunkten för den ryska storövningen i Östersjön – *Zapad 09 i september 2009* – var någonting positivt och ovanligt med svenska förhållanden mätt. Hatten av för tidigare ÖB Sverker Göransson för det! Försvarsmakten tycks alltså vara inne på rätt linje. Att uttrycka sin mening kontra att inte respektera regeringen eller regeringsledaren, är inte samma sak. Man måste som hög officer kunna uttala sig om konkreta saker som händer runtomkring i världen och ändå respektera lagen, och det får gärna vara i paritet med vad regeringen anser, men man kan inte ha det som ett förbehåll för att uttala sig.

I sitt handlande följer de flesta bara sin intuition, som träffar mer eller mindre rätt beroende på hur mycket talang som är med i spelet.

Så har alla stora fältherrar handlat och här har delvis deras storhet och genialitet legat, så att de genom denna intuition alltid handlat rätt. Så kommer det också att förbli i allt handlande och denna spontana känsla är helt tillräcklig i detta sammanhang. Men om det inte gäller att handla själv utan att råda och övertyga andra, gäller det att vara logisk och att visa dem mindre sammanhangen. Eftersom utbildningen i dessa hänseenden ännu är så efterbliven, är de flesta överläggningar ett innehållslöst pratande fram och tillbaka. Antingen vidhåller var och en sin uppfattning eller också leder en överenskommelse enbart av ömsesidiga hänsyn till en kompromiss, som egentligen är helt utan värde.

Det är alltså väsentligt att ha en logisk och klar uppfattning i dessa frågor... Sid 24 i "Om kriget", av Carl von Clausewitz

Helmuth von Moltke sade; "*Ingen plan överlever den första kontakten med fienden*". Men den som inte planerar sitt eget utgångsläge överlever inte den första kontakten med fienden. Förutom stridstekniken så betyder operationens utgångsläge och naturligtvis taktiken som ska vara en följd på utgångsläget oerhört mycket för stridens utgång vid försvarskrig. Men krigets kaotiska natur förändrar sedermera i allmänhet naturligt det av oss föredragna utgångsläget, i uppdragstaktiskt hänseende, oftast i rörlig och offensiv alt. defensiv mening. Officerarna och soldaterna på plats måste då vara både kvicktänkta, initiativrika, snabba att agera men ändå eftertänksamma, samt flexibla. Det är ofta en förutsättning att de, förutom att de har gedigen och tillräcklig utbildning, har eller får stridsvana i någon mån för att de ska kunna leva upp till samtliga kriterier. Krigets friktion präglar soldaternas och

officerarnas professionalitet, ger dem en bild av vilka tidsperspektiv det rör sig om när man bekämpar den specifika motståndaren och vilken effekt som de egna och motsidans vapensystem har i en duell, med andra ord – vem som i allmänhet vinner t.ex. när man ställer en eller flera Rb 57 NLAW mot en eller flera MBT:er eller BMPT:er, i ett givet taktiskt för oss fördelaktigt utgångsläge naturligtvis.

Man kan dra vissa paralleller mellan krig och ishockey. När fotboll är fördelaktigt för divor, eftersom bollen är rund, så är krig det inte. Men ishockey med sin platta glidande puck är fördelaktigt när man bedriver lagsport med vissa inslag av divalater, precis som i krig. Vi ska därför vara glada för att vi samarbetar så mycket bättre än många andra länder där man hyllar divor. I den kinesiska litteraturen "*Simas metoder*" kan man som jag poängterade i inledningen av bok 1 läsa; "*Om likhet värderas för högt kommer ingen att utmärka sig. Om egna initiativ värderas för högt kommer många att dö. Om livet värderas för högt kommer många att tvivla. Om döden värderas för högt segrar man inte.*"

UNDERRÄTTELSEGUIDE UKRAINA

Ett område som det alltför sällan talas om i sammanhang som Ukraina är staternas underrättelseverksamhet. Jag tänkte därför göra en översikt för lekmän, så att läsare som inte kommit i kontakt med denna mytomspunna verksamhet får en lite klarare bild av möjligheter och begränsningar. Jag tänkte följa den så kallade underrättelsecykeln som ser snarlik ut i västländerna.

Ledning/Planering: *Liksom all annan verksamhet, så måste underrättelsetjänsten ledas och planeras. På västsidan kan man påstå att detta fungerar relativt väl, det är något som sker hela tiden allteftersom beslutsfattarnas intressen varierar. Några saker är framförallt viktiga att bära med sig. Dels avgörs framförallt tillgången på analysresurser av de långsiktiga prioriteringar som regeringarna har gjort år före krisen inträffar. När Arabiska våren bröt ut, så var omvärlden oförberedd. Visst följde man misstänkta terrorister, men detta var på ett mer taktiskt plan. Hur många analytiker i Västvärlden som talar ukrainska vet jag inte, men det är säkert inte särskilt många.*

Nästa viktiga faktor är graden av precision i de frågor som beslutsfattaren ställer till sin underrättelsetjänst. Vad kommer att hända i Ukraina? – är

ingen bra fråga. Vag och därmed alltför omfattande. Här måste duktig underrättelsepersonal, oftast genom frågor lotsa sin klient fram till mer precisa frågor som: "Hur kommer Regionspartiet ställa sig till en rysk inmarsch?" "Hur sannolikt är det att ryska förband anfaller väster Dnepr från Vitryssland?" Förmågan att skilja huvudsak från bisak är absolut nödvändigt för att överleva i den informationsocean som finns.

En tredje sak att hålla i minnet är att man i denna fas gör en inhämtandeplan på grundval av tillgänglig information och vilka källor man bedömer kan användas. Detta görs efter man brutit ned frågorna till allt mindre fragment som är möjliga att svara på ett och ett. Ett vanligt misstag amatörer eller stressade proffs gör är att de glömmer att konsultera dem egna arkiven och databaserna. Det är inte ovanligt att man redan har mer än halva svaret i dessa.

Inhämtning: Det är i detta skede som de olika inhämtningskällorna är som mest aktiva. Med utgångspunkt från inhämtandeplanen genomförs uppdragen, ofta dolt men ibland öppet.

HUMINT: Att samla in via mänskliga källor är den bästa metoden när det gäller att lära sig något om aktörernas avsikt. Metoden är också i princip väderberoende. Förenklat finns det två huvudstråk. Med passiv metod, där man lyssnar och ställer frågor till människor som kan tänkas veta något. Gör man detta systematiskt kan en organisation lära sig en del viktiga saker typ stämningar. Exempel på tillvägagångssätt är soldaternas vanliga patrullering eller debriefing av flyktingar.

Aktiv inhämtning innebär att man skiljer ut vissa kontakter och ställer uppgifter till dessa. "Ta reda på vilka det är som upprättat vägspärren vid järnvägs korsningen utanför Donetsk!" För mer kvalificerade uppgifter värvas källor. Dessa måste de egna operatörerna möta under stor försiktighet och därför använder man sig av konspirativa metoder för att dölja mötet. Detta innebär att den största nackdelen med metoden är tiden. Det tar många månader att etablera sig i ett område med acceptabel risk. Och i fallet med Ukraina fanns det antagligen inte särskilt många som hade något nätverk etablerat i landet. Ryssland är givetvis ett undantag, och rent generellt anses ryssarna vara bäst i världen på HUMINT.

SIGINT: Signalunderrättelsetjänsten används ofta som benämning för ett av sina delområden, nämligen kommunikationsspaning. Att försöka lyssna av

aktörernas kommunikationer via radio, telefon, fax och datorer är legio bland de stora aktörerna. Inhämtning sker i stor skala, men man får inte tag i all kommunikation, åtminstone inte i tid. Viss kommunikation är hårt krypterad och annan går i nedgrävda kablar. Precis som i fallet med den allmänna resursprioriteringen, så gäller det här att ha kunniga människor som förstår exempelvis ryska och ryska militära strukturer. Genom trafikanalys försöker man identifiera lednings- och lydnadsförhållanden i olika strukturer. Vem förefaller vara chef och var finns denne? Insamlingen sker med hjälp av satelliter, flygplan och fartyg. Specialförband kan också signalspana med mindre utrustning, men då är det oftast med kortare räckvidd.

MASINT: eller att mäta olika slags signaler och emittering från tekniska system är den andra delen av signalunderrättelsetjänsten. Ofta handlar det om att upptäcka vilka radarsystem som är i gång, var de står och hur de används. Avfyras vapen som robotar försöker man mäta mot dessa också. Detta kan sedan användas för att uppdatera de egna hotbiblioteken som finns inprogrammerade i motmedelssystemen på exempelvis flyg och fartyg.

IMINT: Många har väl sett bilderna på ryska truppsammandragningar på gränsen till Ukraina. Precis som i SIGINT så är det USA som dominerar. De militära satelliterna anses ha en upplösning kring 4-5 tum, vilket gör att man ser det mesta, om vädret bara tillåter observation med elektro-optiska system. Som alternativ vid dåliga siktförhållanden finns radarbilder från satellit, men med sämre upplösning. Den är dock tillräcklig för att urskilja farkoster som stridsfordon etc.

Bilder kan naturligtvis tas från flygplan som Gripen under Libyeninsatsen eller fjärrstyrda farkoster, men också i horisontellt läge av spaningsförband på marken. När det gäller bildunderrättelser, så är det stora mängder data som ska hanteras och också tolkas för att lämpliga bilder ska väljas ut för analys. Bilder kan också köpas på den öppna marknaden, där civila företag opererar satelliter med ganska god upplösning numera. Ett av problemen är att bildunderrättelser i sig har det mycket svårt att exempelvis skilja från riktiga krigsförberedelser och förberedelser för övningar med skarp ammunition.

I takt med att hantering av geografisk information automatiseras blir det möjligt att lägga jordytan i botten av alla lager, så att olika slags information kan relateras till en geografisk referens. Detta skapar ökad

tydlighet och möjligheter till ny kunskap när exempelvis en radiosignalering med bestämt mönster som användes på Krim kan knytas till en hörnlägenhet i Kharkiv som står registrerad på en ryss som flyttade dit för sex månader sedan.

Övrig inhämtning: Det finns andra inhämtningsdiscipliner som OSINT (öppna källor). En del tror felaktigt att det bara handlar om det som kan hittas på nätet. Men OSINT omfattar alla källor inklusive reklambroschyrer och dammiga böcker i ett antikvariat. Mycket kulturell kunskap kan hämtas från studier gjorda flera år före konflikten.

En annan verksamhet som hjälper länderna att veta mera är den underrättelsesamverkan som bedrivs. Genom den så kallade "Äpple mot päron-byteshandeln" kan den enskilda nationen förvärva mer kunskap om omvärlden än vad som varit möjligt på egen hand. Denna samverkan är en utrerad (överdriven, till ytterlighet. Förf. anm.) marknad och det som var intressant kunskap igår kan vara nästintill ointressant i morgon. Det finns också risker med detta. Dels kan starka nationer försöka påverka sina partners genom ett starkt urval av vad man presenterar, dels kan det bli en form av grupp tänkande och risk för att man bekräftar samma information från flera källor. En bra tumregel är att när de inblandades intressen är hyggligt jämbördiga och ganska gemensamma, så kan man få ett väldigt bra utfall av underrättelsesamverkan.

Fallet Ukraina bjuder på en särskild delikatess när det gäller själva Ukraina. Med all säkerhet är en hel del av beslutsstrukturerna penetrerade av de ryska underrättelsetjänsterna. Detta borde rimligen innebära att Väst är mycket försiktigt med att dela med sig av detaljerade underrättelser till Kiev, något som det säkert pågår ständiga diskussioner om i huvudstäderna. Goda underrättelser är ett slags militärt bistånd som omvärlden kan förse den nya regeringen med, givet att Västs underrättelseproduktion nu säkert fått upp ångan och har en hygglig överblick.

Avslutningvis, alla försök till inhämtning försöker motståndaren att motverka. Därför fungerar inte inhämtningen som i en film. Höga militärer avstår från telefon, förband parkeras inuti parkeringshus, kontraspionaget undersöker den egna personalen och så vidare.

Bearbetning och analys: Detta steg har blivit viktigare i Väst det senaste decenniet av två skäl. Dels behovet att bli bättre på att ta emot all den mängd data och information som väller över organisationerna, och dels på grund av

den politisering av underrättelseanalysen som skedde inför Irakkriget 2003. Numera följer många underrättelseorganisationer en strukturerad analysprocess. Det är inte heller ovanligt att analytikern får försvara sitt arbete vid särskilda möten innan underrättelseprodukten släpps iväg. Det är i detta steg som den bearbetade informationen från olika källor läggs samman och sätts i ett sammanhang. Vad innebär bilderna på det avlastade stridsvagnskompaniet utanför Bryansk? Och varför genomför man skensignalering utanför Kursk?

En alltmer vanlig metod är att man låter ömsesidigt uteslutande hypoteser tävla med varandra. Ryssland kommer/kommer inte anfälla Ukraina militärt före 25/5. Som stöd för analysen har man ställt upp olika indikatorer som kan bidra med ledtrådar till svaret. "Propaganda mot den ukrainska ledningen med fiendliga övertoner tilltar." "Diplomatiska krav framförs eller ökar i styrka." "Händelser som kan åberopas som Casus Belli inträffar, oavsett vem som egentligen har utfört dessa."

Ofta slutar analysen med en slags sannolikhetsprediktion: "Det är troligt att Ryssland anfäller Ukraina militärt före 25/5." Om analytikerna är med redan i planläggning och får styrt utrymme, så kan underrättelsearbetet bli delvis analysstyrt, vilket är en stor vinst. Ett vanligt fenomen är att inhämtningsresurserna har en egen bild av vad som är viktigt, om styrning saknas genom en inhämtandeplan som bygger på analysbehoven.

Delgivning: Genom en svag delgivning till kunden kan man misslyckas med sitt uppdrag, alldeles oavsett hur bra man arbetat eller hur rätt man hade. Underrättelserna ska kunna användas som underlag för informerade beslut om utformning av politik och vilka åtgärder som bör genomföras visavi omgivningen. Det gäller att komma med tydliga budskap, så att man inte fastnar i att "x är möjligt, liksom y och z." Budskapet ska paketeras också, vilket man ska diskutera med uppdragsivaren när uppdraget startar. En evig fråga är hur långt underrättelsetjänsten ska gå i sina rekommendationer. En skola hävdar att man bara ska lämna rapporterna, en annan att underrättelsetjänsten kan påverka politiken där så anses lämpligt. Självtillhör jag skolan rekommendation, men bara kopplat till aktörerna. "Hur kommer Vitryssland agera, om vi gör x?" är en fråga som en underrättelsechef bör kunna besvara vid diskussionen som alltid utbryter efter en redovisning. "Ska vi göra y eller z med hänsyn till er rapport?" är däremot en fråga som man inte bör besvara utan koppling till det som på finare språk kallas för "icke-egna fenomen".

En annan sak att hålla i minnet är att delgivning nästan föder nya

underrättelsebehov för beslutsfattaren. ”Ni säger att det är troligt att Ryssland kommer anfalla inom sex veckor, men inte väster om Dnepjr. Kommer man försöka att ta Kiev militärt? Vid ett ryskt anfall mot Kiev, hur länge håller staden ut? Hur ser förutsättningarna ut för Ukraina att organisera en motståndsrörelse i de södra och östra delarna av landet? Vad är den militära statusen i det västra och centrala militärdistriktet i Ryssland?”

Och sen börjar det om från början. Nu är detta bara en förenklad modell, i verkligheten kan utvecklingen springa ifrån de egna organisationerna. Eftersom underrättelser måste komma i tid, så kan det bli fråga om att avbryta analysen när den knappt startat för att beslutsfattaren ska få aktuell kunskap i tid i alla fall. Ibland rycker kunden i underrättelsetjänsten ännu tidigare och önskar så kallad råinformation direkt från källorna. Det är allra oftast en riskfylld väg att gå, eftersom informationen inte är satt i kontext än. Mycket erfarna beslutsfattare kan visserligen förhålla sig någorlunda till detta, men även dessa tar miste ibland. Ett annat, inte ovanligt, problemområde är att beslutsfattaren kan sitta med sina egna fördomar, värderingar och politik som hinder. Det spelar alltså ingen roll vad underrättelsetjänsten lägger fram som stöd för sina slutsatser, mottagaren är redan övertygad om sin bild. Det är en mycket frustrerande upplevelse för ett proffs att hamna i en sådan situation. Man måste visa både takt och tålmod för att försöka nå fram. Om det är mycket som står på spel måste man bli mycket tydligare och tuffare, fast på ett korrekt sätt. Så kallad Confirmation bias är en mänsklig egenskap som kan förstärkas på höga nivåer. Och den finns givetvis inom underrättelsetjänsterna också – hos både inhämtare och analytiker som chefer. Det bästa receptet är att arbeta fram en kultur, där det är tillåtet att diskutera andras, men också sina egna fördomar öppet. Det är också viktigt att komma ihåg att stödja beslutsfattaren med vad denne kan säga om underrättelserna till olika grupper av utomstående, alltifrån det egna partiets ledning till svenska folket eller till utländska diplomater. Egna metoder och källor ska man alltid undvika att röja. Nu är detta en sanning med modifikation. Ibland framhärdar ansvariga i möten med utomstående och har stark övertygelse om att de egna uppgifterna är helt korrekta, när motpartern gör invändningar. Då är det nästan alltid fråga om att någon form av kommunikationsspaning varit i farten.

En av svårigheterna för underrättelseorganisationerna att urskilja de ryska planerna, förutom den troligen låga prioriteringen som regionen har haft, så är det just sättet som ryssarna agerar på. Jag skulle vilja påstå att detta påminner om de första försöken som tyskarna genomförde på västfronten

1917 i det som skulle utvecklas till blixtkriget. Ukraina 2014 är klassisk infiltrationstaktik i sitt esse, låt vara i prototyp.

Källhänvisning; **Försvar och säkerhet den 13 april, 2014**

UPPFÖRANDEKOD; INTEGRITET OCH ETISK HANDLING FÖR EN AGENT

Jag ska här på en metafysisk nivå agera agent-mentor, ej spion-mentor. Fri agent kan vem som helst bli. Bara den som är för hemlig kan lockas till att bli en landsförrädare av hemliga agenter. Den som är öppen finner sig aldrig i situationen där han kan bli komprometterad av dem egna, eftersom allt redan är i det öppna. Det gäller även för dem som verkligen är landsförrädare, för om landsförrädare är öppna och de är starka och modiga, så slutar de som celebra författare och journalister likt Jan Guillou eller ambassadör i Marocko likt Mathias Mossberg. Alltför stort hysch-hysch leder inte till något gott. Av två onda ting så är Jan Guillou att föredra framför andra storspioner, även om han är dryg för en patriot att stå ut med. Guillous felsteg var inte att han började med att vara hemlig även om han gjorde det, utan att han förrådade sitt land. Intentionerna räknas!

Hur ska man lättast avslöja en hemlig förrädare inom sina egna led? En förrädare undviker att använda ordet "Vi" i debattartiklar och i yrkesrelaterade sammanhang. Förrädaren varnar där andra ser möjligheter, och det är för övrigt den enda gången han använder ordet "Vi" konsekvent.

§

Man kan lära sig taktik och operationskonst av en totalt besegrad fiende likaväl som man kan lära sig av hans tekniska kunskapsnivå. Det är mycket svårare att lära sig av en aktiv motståndare. Redan de gamla Romarna sade... *Observandum sed non imitandum = Bör observeras men inte efterliknas.*

Vi bör se till att vi inte förlorar vår själ genom att vi efterapar taktik och operationskonst. Det går fortfarande bra att bevisa en poäng, t.ex. när britterna kollektivt beskyller oss för att vara fega för att våra 500 man i Afghanistan inte angrep talibanerna och tog mark. Det vi gjorde för att bemöta anklagelserna om feghet var att testa att anfalla och ta mark bara för att bevisa för de dim-witsar som tror att de är bättre och modigare än oss, att

när man är 500 man stark, så måste man strax överge den mesta marken man nyligen har tagit. Man kan med femhundra man på sin höjd hålla ett par km² yta över längre perioder. Observandum sed non imitandum gäller som princip för väpnade styrkor över hela världen. Man kan inte ge upp sin själ, det är svårt att förklara, men det är en rent fysisk sak. Det finns ett undantag från regeln, tysk vk2-taktik och operationskonst, av den enkla anledningen att den är logisk och tydlig, nästan självklar i sin konstruktion. Den största taktiska och operativa skillnaden mellan officerares beslut i Sverige gentemot officerares beslut i de flesta andra länder är att vi väljer när och hur vi ska skrida till verket på andra premisser än maningen att visa aggressivitet. Ofta gör vi ingenting men får ändå mer gjort i slutändan.

Alla som arbetat som militärattachéer, eller som på högre nivå är involverade i internationell krigföring alt. fredsbevarande insatser, vet att det inte är möjligt att ingå relationer med sina kollegor i andra krigförande nationer utan att man avslöjar en och annan svaghet eller fördel i sin egen organisation. Det är likadant för militärattachéer i andra nationers försvarsmakt. Om båda parter är Ok med detta så är dessa allierade med varandra. Om den ena parten är lösmint om den andres hemliga tekniska eller taktiska förmågor eller operativa metodik till potentiella och traditionella fiender så är han inte en allierad, eller i alla fall inte en vän. Detta gäller endast vid personliga kontakter människor emellan. För en fri agent som sitter vid en dator och räknar ut saker från öppen information gäller ofta det här:

När helst man agerar, agerar man utifrån en övertygelse eller slutar att existera som en fri individ med en fri vilja. Den som inte agerar utifrån sin övertygelse blir en slav till andra.

Eftersom vänner och allierade har personliga kontaktnät med varandra så är det i sig självt en stark indikation på att dessa två parter är allierade. Man kan och bör räkna med att informationen en vänligt sinnad agent får serverad eller räknar ut förs vidare till deras egna, men eftersom en vän och allierad inte kommer att angripa oss så spelar det i praktiken inte någon roll. Detta betyder inte att man inte bör vara försiktig i samtal med sina kollegor ifrån andra vänligt sinnade försvarsmakter. En bra uppdragsagent är tillknäppt och återhållsam med information. Man bör själv agera så att man för vidare värdefull information om sin allierade till den egna försvarsmaktens ledning.

Man måste nog vara en person som är tillfreds med att enbart ha ytliga vänskapskontakter, för att kunna vara en framgångsrik och för dem egna en pålitlig uppdragsagent verksam i de här kretsarna. Det handlar om vilka man väljer att vara lojal mot och det finns bara ett rätt svar – Svea rike. Det är inte chefen man ska vara lojal mot, utan landet där vi är födda. Man måste med andra ord vara patriot.

NÖDVÄNDIGHETER FÖR UPPDRAGSAGENTER (HUMINT)

Nödvändigheter kan tvinga en mindre part att avslöja sin främsta operationsplan till sin främsta allierade när det egna landet anses hotat och utsatt för en främmande stormakt, så att den större allierade kan ställa om eller anpassa sin egen operationsplan, taktik, innovation och krigsmaterielproduktion till rådande förhållanden. Ju mera beroende man är av sin allierade, desto mer är man tvungen att kunskapsöverföra av sina egna operationsplaner och av strategispelet som råder mellan olika parter i den närmsta regionen. Bara en frilansande agent kan göra detta spontant, arbetar man för försvarsmakten så är man oftast inte bemyndigad att göra det. Det krävs överläggningar inom försvarsmaktsledningen och politiken innan ett land kan göra ett sådant omslag i säkerhetspolitiken. Skulle (*alla*) uppdragsagenter agera så självsvaldigt så skulle snart alla veta allt om svenska förmågor, operationsplaner och taktik. Fast det är bara vissa agentsers föredragna allierade som är accepterade och tolererade av försvarsmaktsledningen, den allmänne soldaten och en överväldigande majoritetsbefolkning. Ur det försvarande förhållandet kommer det sig att man måste utesluta kommunister och islamister från försvarsmaktsledningen och officersyrket. Notera att det inte finns någon Nazistat idag, så tyskvänliga borde inte ha några problem då Tyskland är en fullvärdig demokratisk stat, eller åtminstone en liberal stat. Även en frilansande agent har en lojalitet, eftersom det krävs en lojal personlighet för att kunna ta ställning för någonting annat än den egna personens välbefinnande och den egna karriären. Har man inget sinne för realiteter så vet man heller ingenting om strategi, och det blir mest goja när sådana människor försöker bilda sig en uppfattning om saker, vilket gör dem harmlösa. De som har en annan lojalitet än svensk kan vara skadliga för vår säkerhet däremot. Men det måste inte vara så, för dessa personer kan också prata goja, precis som en lojalist kan trots en övertygelse om sin egen förträfflighet. Dessutom så räcker det med att mottagarlandet av informationen vet vad de sysslar med för att de ska få

ut något intressant ur förrädaren. De kan ju ställa ledande frågor, och därmed styra agenten och få fram pärlor som agenten inte själv värderar så högt.

Det krävs någonting annat än bara lojalitet för att man ska kunna tillnyttogöra sig komplex information, nämligen en god portion intelligens. Ju mer djuplodande och korrekt information en lojal, blixtrande intelligent och grundlig person har, desto bättre blir den personens operationsplaner. Därmed inte sagt att dessa operationsplaner kommer att bli framgångsrika i den meningen att idéerna får genomslag, för att det ska ske krävs nämligen ledaregenskaper, gradbeteckningar och popularitet också.

Om man är försvarsmaktsanställd med en svensk identitet och har delgett en annan nation operativa insikter för svenska förhållanden så bör man tala om det för sin chef. Fast HUMINT innebär per definition att samla information, inte delge information till andra än sina egna uppdragsgivare. Att öppet samla korrekt information låter sig inte alltid göras så lätt som det låter, bland kollegor i alla fall, när ens vänner inte är ens riktiga vänner. Till fälts är det lättare. Information kan bli nästan en envägsriktning utåt när man inte har några allierade på pappret och när man är en öppen, liten och militärt svag stat. Men raka frågor brukar ge ärliga svar, det är bara det att då vet *"intervjuobjektet"* att du vet. Fast raka frågor ställer man per definition till allierade. Är du inte allierad så får du inget eller ett felaktigt svar.

Ett lands politiska ledning kan uppge sig vara vän och allierad med ett land som de motarbetar i det fördolda, typ Tyskland med USA och vice versa, för man har mycket att vinna på om landets otaliga militärer, tjänstemän, forskare och utbytesstudenter kan inhämta information och ingå partnerskap fritt i motsats till att sättas i sanktion eller till och med blockad. Västvärldens ledare är inte dummare än att de förstår att det är kontraproduktivt och krigsinducerande att bryta alla militära och akademiska kontakter med varandra. De riktiga infopärlorna hittar man inte alltid på internet. Men vi får väl se om Natolandet Tyskland släpper igenom tunga amerikanska förstärkningar till Östeuropa i händelse av ett krig med Ryssland. Jag tror inte det. Jag minns tyska Siemens förnekanden om att de försåg Iran med moderna styrdatorer till Irans Uranslungor och den förmodligen delvis amerikanska STUXNET-trojanen mot Siemens styrdatorer⁴⁷ och jag minns

⁴⁷ Det blir lite svårt att trycka in en USB-sticka med virusprogram av Trojantyp på, i en dator från 1970-talet vilket tyskarna hävdade att Siemensdatorerna var ifrån. ☺

det vilande programmet Irongate som är en skadlig programvara som inriktar sig på Siemensdatorer genom att ersätta deras datafiler för att manipulera en maskins temperatur och tryck. Jag minns den amerikanska juridiska och ekonomiska utpressningen mot tyska biltillverkare och nu i september 2016 mot Deutsche Bank. Jag minns Tysklands stödpaket till Grekland och Obamas intervention som lämnade Tyskland med notan när Storbritannien gick fri utan motivering. Och jag minns avlyssningen av Merkel. Ingenting händer av en slump på de här nivåerna. Däremot feltolkas ofta andras intentioner och händelseförlopp randomiseras i interaktioner. Men inte i dessa fall. Men att tyskarna inte visste vem/vilka som var avsändaren av Stuxnettrojanen kan ha begränsat de tyska handlingsalternativen.

*

Det är lika viktigt att försöka ta reda på de ryska officerarnas kunskaper och kunskapsluckor(!), som befinner sig snäppet under generalstabspersonerna och som leder divisionerna och brigaderna på plats, som att känna till generalspersonernas i staben egna kunskapsnivå och i förlängningen Putins kunskapsnivå. Den som är intelligentast och mest initierad blir minst lurad. Desto högre sannolikhet att han är king of the hill bland sina jämlingar. Men man får nog ändå räkna med en del kunskapsluckor bland generalerna själva, liksom hos all världens generaler i varierande grad, inklusive Sveriges. Själv tror jag att Sveriges generaler hamnar någonstans i mitten av kunskapsligan, liksom jag själv har lyckats kämpa mig upp till på många områden. [Från mitten av 2018 hamnar jag på toppen av kunskapsligan på området geostrategi. Förf. anm.] Tekniker har nog ofta mera makt än generalstaben, precis på samma sätt som Tekniska Nämnden har gentemot kommunalpolitikerna. Det vill jag ändra på. Sveriges generaler ska hålla toppklass, trots bristande resurser. Jag kan ha fel i en del saker som rör de stora elefanternas storstrategiska schackdrag, men jag börjar se ett ljus i tunneln för min egen del. Jag har lagt mitt öga i Mimers källa och generalerna har Huginn och Muninn. Korporna symboliserar minnet (*Muninn*) och tanken (*Huginn*).

— ~ —

(@u@)

V

KAPITEL 11. MELLAN SKÅL OCH VÄGG

Jag i en prekär situation

**Now, you can say that I've grown bitter but of this you may be sure
The rich have got their channels in the bedrooms of the poor
And there's a mighty judgment coming, but I may be wrong...
Tower of Song, Leonard Cohen**

VIKINGATIDA DEMOKRATI

En sak som talade för vikingarnas sak var att de levde i demokratier fram till kristnatiden, så mycket demokratier som man kunde begära av en kommun på den tiden. De var kanske till och med samtidigt *enda* demokratier. Det fanns i de vikingatida samhällena någonting som kallades för 'Ting', där fria män inte bara hade rätt, utan också en skyldighet att delta. Tinget var ett rådslag som hölls varje höst och varje vår. Här betalade man in skatt, bestämde olika göromål det kommande året och redde ut olika konflikter.

Varje fri man som fri kvinna eller deras representant, kunde lägga fram sina åsikter under tinget som varade i ungefär en vecka. Denna demokratiska ordning borgade för vikingarnas rikedom kanske mer än någonting annat. På kontinenten hör man aldrig någonting om att vikingarna var demokratiska, och det är väl för att de var slavägare. Men vikingarna var inte de enda slavhandlarna. Det var romarna också. Slavhandeln blomstrade defacto i de flesta länder under vikingatiden och de engelska kungarna sålde vikingar som slavar, vilket de flesta övriga länderna ivrigt deltog i. Men trälarna kunde liksom romarnas slavar bli fria män och till och med gifta sig med en avlidens hustru och få arvsrätt. Vikingarnas kvinnor kunde också ärva då liksom idag. I vikingasagan Rigsthula beskriver författaren Jarlen som blond, blek och vacker. Karlarna är rödlätta. Trälarna är mörka, solbrända och fula.

Ovanför tinget fanns det ändå en hierarkisk ordning. Men det var knappt möjligt att vara mera organiserad i det vikingatida samhället än vad man var, när det inte fanns något administrativt byråkratiskt center i någon centralmaktstad. Det var på grund av den demografiska spridningen olämpligt att skriva ned ingångna transaktioner på lertavlor. Lertavlor var bräckliga, tunga och otympliga att föra med sig. Dessutom var de lätta att avsiktligt förstöra och lätta att hitta i glesbygden för den med illvilliga planer. I ett samhälle som var baserat på utspridda byar utan en genomsvärande centralmakt så kunde alltså den kanske lättaste lösningen för byråkratisk hantering, genom administrativa lertavlor, aldrig bli den smartaste lösningen. Det faktumet inverkade potentiellt menligt på statsmakten. Då återstod näver, papyrus, bomullspapper, vax, standardiserade träbitar eller pergament, som ofta var både dyrt och knappt. Standardiserade träbitar fanns och användes i de mest skilda sammanhang som snigelpost. Men skulle man använda dem i handelssammanhang så behövdes det eldstäder med regnskydd och märkjärn. Dessutom fanns det inget bra sätt att verifiera äktheten på *"dokumentet"*. Därför så var vikingarnas demokrati och ekonomi baserad på handslag och ärande av sitt ord, och hjälpte inte det så fanns tinget och våld.

Normännens kung hade ett visst inflytande på Island. När den första kristna kungen i Norge ville kristna islänningarna *"Då lopp hedningarna samman i fulla vapen. Det var mycket nära strid"*. Den kristna minoriteten på Island valde en egen lagsagoman liksom gjorde hedningarna. Den hedniska lagsagomannen blev goden (*god = en hednisk präst*) Torgeir Torkelsson. Den kristne lagsagomannen hette Hall Torstensson, men han fränsade sig uppdraget. Torgeir var en maktmänniska som ansåg att man måste ha en gemensam lag baserad på en gemensam tro. Vem hade kunnat gissa att han skulle välja kristendom. Torgeir genomdrev att alla islänningar skulle vara

kristna och låta sig döpas, men att tre undantag skulle finnas. Det skulle fortfarande vara tillåtet att sätta ut barn i skogen, att äta hästkött och att dyrka de hedniska gudarna i smyg. På detta sätt skedde religionsskiftet på Island utan våld. Varför stipulerade Torgeir dessa undantag? Jo han skulle inte kunna få islänningarna att döpa sig om de inte gavs en utväg. Förfarandet med att sätta ut barn i skogen skulle även framgent fortsatt, och att då stifta en lag emot det skulle framställa Torgeir som att han inte hade kontroll över folket. Om han hade förbjudit hednadyrkan så hade han också riskerat att framstå som att han saknade kontroll, om folket var trotsigt. Att få fortsätta äta hästkött var bara ett köttben han kastade in till folket. Det är på samma sätt med lagen om hets mot folkgrupp idag. De kan inte förbjuda rasism då det hade framstått som att de saknar kontroll över folket, om folket inte håller med dem. Nu kan de välja själva när de anser att någon har brutit mot lagen om hets mot folkgrupp och genom att vara selektiva kan de bryta ned motståndsviljan. Då behöver de inte ställa hundratusentals inför skranket och framstå som en maffia alternativt som kontrollösa. Det är meningen att bara de som utgör ett hot mot makten ska åtalas och dömas för hets mot folkgrupp om möjligheten uppstår. Fast om hotbilden blir bred så kan de döma många obetydliga individer samtidigt med deras ledare för att skrämja folket till lydnad. Så stiftas lagar i en demokratur. Men i en tvist med invandrare så gör man som svensk man bäst i att aldrig hävda sin rätt på grund av att lagen om hets mot folkgrupp innebär att en eller många invandrare ostraffat kan begå övergrepp mot en etnisk svensk. Svensken kan inte försvara sig själv utan att gripas och dömas, om han har fel åsikter och råkar vädra dem under striden och/eller rättegången därför att han är heligt förbannad. Om det motsatta händer, att en svensk begår övergrepp mot en invandrare som försvarar sig, så döms svensken för brottet och får ett extra kryddat fängelsestraff. Det måste vara så för att regimen ska kunna behålla makten i ett fast grepp.

PSYOP MOT DET EGNA FOLKET

En sak som kausalt orsakar friktion i ett nationellt ekonomiskt system är när statsledaren och hans medier ljuger för det egna folket om vad som försiggår i utlandet. Så som Olof Palme och hans medier gjorde mot svenskarna. Jag kan berätta att när min tekniskt utbildade far i början av 1980-talet skrev till Statsminister Palme och frågade vilken anledningen var till att inte släppa televisionen fri i Sverige faktiskt fick svar av Palme. Svaret var att det inte fanns bandbredder nog. Men det fanns bandbredder nog för en handfull marksända nationella kanaler till. Frekvensbandet för TV har sedan dess

smalnats för att ge plats åt mobiltelefonin. Palme har bott och studerat i USA, så han visste nog att han ljög. I viss mån så förekommer detta beteende fortfarande av medierna i Sverige även utan Palme. Men det är mycket svårare att direkt ljuga för folket idag och bli trodd när Svensson är så berest. *"Man kan lura hela folket en kort tid, och man kan lura en del av folket hela tiden. Men man kan inte lura hela folket, hela tiden."* Citat; Abraham Lincoln. Nationalekonomi är en kamp mellan stater med begränsade resurser, och den som är bäst informerad om omvärlden vinner, allt annat egalt. Det funkar som på internet, folk vill ha övertaget och de får det genom att samla in information om någon medan de förnekar opponenter information om sig själva eller planterar bedräglig information så att det kommer att ta opponenter längre tid att komma igen. Det är precis som mellan länder, och afrikanska länder är alltid de sämst informerade bortsett från Sydafrika. Om opponenter saknar information om sin nedsablare kan han inte svara tillräckligt elakt tillbaka. Nu kanske du kommer med invändningen att i världens rikaste i-land – USA – så är människor totalt ointresserade av omvärlden. Det kanske gäller för Joe sixpack, men de amerikanska individer som vill tjäna internationella pengar har mycket god koll på sin omvärld. Låt vara att de ser världen genom ett slags kulturellt filter, men det gör även vi svenskar, liksom alla andra folk. Även på andra områden vinner den bäst informerade. Enbart t.ex. CIA:s budget är större än hela den svenska försvarsbudgeten och NSA har en budget som är flera gånger större än CIA:s. Det finns en anledning till att fotbollsklubbar och andra lagsportsutövare använder sig av idrottsspioner. Anledningen till att man desinformerar det egna folket är förmodligen för att det är så mycket lättare än att desinformera ett annat folk, speciellt när andra folk är så många fler. Om desinformatörerna kunde så skulle de desinformera alla andra folk också, eftersom desinformatörerna upplever det, som att ensamma sitta på kunskap och konstant mata folk med desinformation är liktydigt med makt. Själva är de mer eller mindre fullt informerade. Jag antar att makt korrumpierar. Så som Jag ser det så är maktdelning till folket liktydigt med makt. Så ser amerikanerna det också, för det var de som myntade begreppet *"drop the bomb"*, syftandes på spridning av kritisk information till dem breda lagren från det högsta skiktet, alltså maktdelning. Förutom att de hade en uppriktig Gudstro som inget annat folk så var det därför som de reaktionära politiskt inkorrekta republikanska dödsstraffanhängarna och vapenliberalerna backades upp av Gud. De svenska bekväma ateistiska, barnamördande, värdegrundskramande gör-ingen-nytt-socialbidragstagarna till yrkespolitiker är dödsfall, ytterst därför att de med sin värdegrund har förvärvat sin makt

på de svagas och de maktlösas bekostnad istället för att göra någonting för dem.

Men det är inte mycket man *kan* göra för de maktlösa förutom att införa stränga straff för grova våldsbrott, införa dödsstraff för gruppvåldtäkt och överfallsvåldtäkt, och införa dödsstraff för grova mord mot oskyldiga "civila" inklusive för hedersmord, samt för vapensmuggling till Sverige.⁴⁸ Som det är idag så får man 3-4 gånger så hårda fängelsestraff för fusk med assistansbidrag, än man får för grov våldtäkt. Under år 2006 i USA våldtogs 0-10 svarta kvinnor av vita män, men över 35 000 vita kvinnor våldtogs av svarta män. Det går 6 vita amerikaner (*inräknat latinos*) på varje svart amerikan. Svarta utgör 41 500 000 individer varav mindre än hälften är män och av de männen är 4 000 000 i åldrarna 15-35 år. Det betyder att 17,5 procent av alla svarta män i Amerika mellan 15-35 år våldtar en vit kvinna under loppet av 20 år. Det blir 700 000 våldtagna kvinnor mellan 15-35 år under loppet av samma tid. Det är godtyckligt men realistiskt satta åldersgrupper. I Sverige för flertalet år sedan begicks 85 procent av alla våldtäkter av minoriteter, 566 procent överrepresentation i våldtäktsstatistiken. Hur många av våldtäkterna som begås av araber, centralasiater och afrikaner specifikt lämnar jag till läsaren att bilda sig en uppfattning om. Men i Sverige så har vi också en uppluckrad lagstiftning på våldtäktsområdet vilket gör att svenska män kan dömas för sådant som i

⁴⁸ Jag har lagt till dödsstraff för grova sexualbrott och för vapensmuggling och illegal vapenhandel i den här boken. Våra kära invandrare har tvingat mig att tänka om angående straffen för dessa brott. De för krig mot oss, och den enda krigföring de förstår sig på är terrorkrig mot kvinnor och barn. Må eftervärlden förlåta mig, men de behöver förstå att sexualbrotten ökat lavinartat under de få månader sedan vi började ta emot "syriska" migranter. Låt er inte luras av en möjlig framtida vänsterregering, som skriver om historien så som de vill ha den. Eftervärlden ska veta att det just nu finns en stor folkrörelse på nätet mot den här, endast nätbaserat exponerade, våldtäktsvägen som pågår idag i framförallt Tyskland och Sverige eftersom våra två länder saknar kulturellt skydd mot kvinnoförtryckarna. Soldiers of Odin är ett snabbt växande medborgargarde IRL (In Real Life), som startade i Finland, ett medborgargarde som i Sverige sprungit ur denna nätbaserade folkrörelse som en spinn-off. Jag skriver detta i april 2016.

själva verket inte kan menas utgöra en våldtäkt i egentlig mening. Så våldtäkter med vålds- och hotinslag trivialiseras genom ett strategiskt juridiskt, medialt och statistiskt grepp. Invandrarnas våldtäktsrepresentation på 566 procent ligger förmodligen upp emot det dubbla och deras offer är förmodat nästan uteslutande svenska kvinnor att döma av den amerikanska statistiken ovan. Men det innebär samtidigt att antalet verkliga våldtäkter totalt sett är färre även om invandrarnas överrepresentation rusar i höjden.

Man kan ta bort värdegrunden i försvarsmakten för alla utom officerarna och liberalisera vapenlagarna för Svenssons under ansvar, samtidigt som man inför stränga straff för vapenbrott begångna av kriminella som ju inte ska få inneha vapen. Man kan även göra det tillåtet att med vapen i hand försvara sig själv och sin familj mot vålds- och sexualbrottslingar. Då får alla som räknas, något ut av demokratin så att även pöbeln kan få någon form av peace of mind. Med *"de svaga och de maktlösa"* menar jag inte nödvändigtvis de fattiga även om dessa ju är maktlösa. Jag menar sådana som blir offer för gamarna för att de har blivit sexuellt utnyttjade som barn av sin vårdnadsgivare eller någon annan vuxen auktoritet. Sådana som har blivit grovt psykiskt och/eller fysiskt misshandlade av sina vårdnadsgivare som barn. Sådana som har vuxit upp på barnhem. Sådana som har vuxit upp med alkoholiserade eller narkotikamissbrukande föräldrar. Sådana som har blivit mobbade som barn. Man kan vara välbärgad och vara, om inte maktlös så åtminstone svag, många sd-politiker är tämligen förmögna egenföretagare(!) som skippade vissa steg i barns normala utveckling. (*It takes one to know one.* ☺) Men några extrema fall har jag inte sett, dessa rör sig förmodligen mot extrema högerpartier. Man kan också vara vänster och vara svag. Det är inte ens säkert att man som svag framstår som svag i egna eller andras ögon. Men jag talar om de onämnbare, de som växer upp och utvecklar aversioner mot folkgrupper på grund av maktens bekväma *"så vaddå om Sverige inte kan hjälpa hela världen, jag kommer inte att rakryggat ställa mig upp och säga som det är trots att jag kan, jag vet ju att jag inte lever i Rosengård och att jag kommer från goda föräldrar så att jag Gud ske lov har en krockkudde av fluffig kärlek som skyddar mig och de mina från mångkulturens baksidor"*. Maktens män är nämligen fullt informerade om mångkulturens baksidor. Trodde du verkligen något annat? Dessutom så lurar maktmän med stabila familjeförhållanden sina underordnade av mera tvivelaktig familjebakgrund att de är från lika goda familjer som de själva, i syftet att styra dem genom att se till att alltid vara i centrum och äga ordet. Men denna del av maktens män vet att hälften av dessa underordnade inte ens har haft

någon lycklig barndom och spelar dem som en violin. Den här gruppen maktmän vet att en kärleksfull uppväxt parat med ett skarpt intellekt ger automatiska fördelar om man vill få folk att göra som man själv vill. Detta är ondskans banalitet⁴⁹, och den banala ondskan är den verkliga ondskan. ”*Men nu är du ljum, varken kall eller varm, och jag spottar ut dig ur min mun*” Citat; Jesus Kristus. Jag antar att jag i någon mån tillhör de svaga. Hitler tillhörde också de svaga, men han blev som vuxen samtidigt en av de främsta representanterna för den rena ondskan. ”*The weak can never forgive. Forgiveness is the attribute of the strong.*” Citat; Mahatma Gandhi. Den banala ondskan är särskilt framträdande i Sverige och Tyskland där maktens bröstmjölkdruckna män inte tycker att det är förnedrande att förnedras på grund av en vad som framstår som närmast total avsaknad av kulturellt sammanhållande kitt i våra länder. Det betyder att andra som individer måste stå upp i deras ställe som skulle stå upp för Sverige i första rummet om inte riket ska implodera. Sådana svaga individer som Mahatma Gandhi talar om i citatet här ovan har lämnats med svarte petter. Nu kanske du tror att jag är sverigedemokrat eller någonting värre, men det är jag inte. Jag är KV (*Kristna Värdepartiet*). Under 1 års tid var jag Sverigedemokrat, men de ville inte ha min hjälp visade det sig. De får som de vill, jag är bara glad att slippa företräda SD då man utsätter sig för skitkastarnas hela arsenal. Det jag har sagt här måste sägas, men får inte sägas. Jag har dropped the bomb och det får man absolut inte göra i Sverige. Det är förbjudet enligt lag att föra statistik baserad på etnicitet i Sverige, även statistik om etnicitet på frivilligt uppgedd grund. Varför? Därför att om man kan diskutera invandrares större vålds- och sexualbrottslighet så implicerar man att PK-maktens män har en ond agenda, och vem vill följa någon som man vet är ond? Man får diskutera vad som helst offentligt förutom det. Man får diskutera månggifte. Man får till och med diskutera giftermål mellan man och häst. Jag har umgåtts med och känner många invandrare än idag. Jag kan bara konstatera att i dödsstrafflandet USA så för man statistik om etnicitet på frivillig grund. Men

⁴⁹ Ondskans banalitet = uttryck myntat av den tysk-judiska filosofen Hannah Arendt om det Nazityska civilsamhället som inte bestod av förgrundsfigurer men väl av en försvarlig mängd smygkarriärister vars kritiska tänkande och samvete var obefintliga, karriärister som i det fördolda levde gott på judarnas blodsoffer. Det var samma karriärister som i Weimarrepubliken levde gott på de som då var de svaga, och som karriärister så var de dem enda som framstod som vinnare i båda regimerna. Typ.

USA är ju en demokrati, Sverige är vad statsvetarna kallar en skendemokrati.

Jag tror även att det att den skeva numerära fördelningen mellan utländska män i Sverige och utländska kvinnor i Sverige, på grund av att det tas in alltför många unga män i Sverige och på grund av att invandrarna från mellanöstern skickar hem sina unga döttrar för att giftas bort i hemlandet, är en viktig anledning för makten till att förbjuda statistik på frivilligt uppgedd etnicitet. Dock så är det nog så att många invandarmän gifter sig med kvinnor som de har hämtat från sitt hemland, kvinnor som passar dem bättre i kynnet än sådana som har vuxit upp i Sverige. Men de skickar fortfarande hem sina svenskfödda döttrar för att giftas bort i hemlandet, i synnerhet när dessa döttrar visat tecken på att de skulle ha vuxit upp till att bli sexuellt självständiga kvinnor i Sverige. Nu tänker jag inte säga mer om detta och jag tänker inte implicera våra invandrare i någon djup diskussion. Men låt mig bara säga två saker.

- 1) Jag tycker att det är symtomatiskt att unga män kan anses vara skyddsvärda när unga kvinnor inte tycks befinna sig i någon fara alls i mellanöstern eftersom de inte kommer hit ensamma.
- 2) Jag tycker att det är underligt att flyktingar går säkra nog för att åka tillbaka till sina hemländer på semester trots att de skulle vara flyktingar, och gärna ta med sin dotter för att gifta bort henne, för vi har ju läst om omfattande flyktingspionage från olika mellanösternländers underrättelsetjänster.

Den svenska regeringen, oavsett färg, och kanske många regeringar i Västvärlden, är helt öppna och transparenta. Ända tills ett av alla de demokratiproblem som kommer fram i min text dyker upp på riksdagens dagordning på grund av några illvilliga ”*parlamentarterrorister*” (det kan vara SD, det skulle kunna vara jag). Då blånekas det och ljugs det å det grövsta, vilket kanske är helt naturligt eftersom ett korrekt och sanningsenligt svar skulle rendera i ett regimskifte. På det sättet är det ingen skillnad mellan den ryska regimen och den svenska.

Tro det eller förkasta det, det är upp till dig. Jag är medveten om att när jag säger det här, så riskerar jag att få kalla handen från förläggare som antingen är duperade av eller själva tillhör den banala ondskan. Risken är stor för det när det kommer till medier. Bröd och politik går ihop i statsmedia och majoriteten övriga media. Thomas Jefferson sade en gång; ”*yttrandefrihet kan inte begränsas, bara förloras.*” Det är ett citat som ni aldrig kommer att få se eller höra på statstelevisionen. Bara för att ni ser och hör hallåorna i

rutan så betyder inte det att SVT är transparent. Låt mig bara avsluta med att säga att jag är emot slaveri och jag är emot slutgiltiga lösningar. Citera mig gärna! Jag har alltså ingen anledning att ljuga. *"Av barn och dårar har man alltid fått höra sanningen"* citat okänd. Gnarl Barkley, Crazy;
<http://youtu.be/WMO72KRoL4Y>

§

Ezra Taft Benson, USA:s jordbruksminister 1953-1961, sade att Amerikas förenta stater är *"ett land jag älskar av hela mitt hjärta"*. Han sade också; *"Jag värnar om patriotism och kärleken till det egna landet i alla länder"*. *"Patriotism är mer än flaggviftande och modiga ord, det är hur vi bemöter olika frågor i samhället. Låt oss åter hänge oss som patrioter i ordets sanna bemärkelse"*. *"Till skillnad från den politiske opportunisten, sätter den sanna statsmannen principer framför popularitet och arbetar på att de politiska principer som är visa och rättvisa ska vinna popularitet"*. Slut citat. Nu till den spegelvända världen:

"Alliansen vill styra, men inte leda. Den vill bestämma, men inte ta ansvar. Den vill omstrukturera och kontrollera, men inte utvärdera den förda politiken. Den vill kritisera, men inte erkänna egna fel och brister. I nuläget ger varken statsministern, försvarsministern eller regeringen i helhet ett intryck av att vilja utöva positivt ledarskap." Citat; Andreas Braw [Obs, Andreas delar alldeles säkert inte min världsåskådning i övrigt och jag ger honom därför ett frikort här, utöver vad jag har skrivit i början och i slutet av bok 1 och i slutet av bok 2 om att mina politiska åskådningar är mina egna, och dem står Jag för. Förf. anm.]

KAN MINDRE FRIHET OCH ÄGANDERÄTT NÅGONSIN VARA BRA?

I en komplex organism som staten så krävs det ofta statlig styrning och begränsande av äganderätten. De mest tydliga exemplen är polisen och försvaret. Men det finns mer att tillägga. Vi kan förvisso alla förstå varför polisen och försvaret måste kontrolleras av staten. Men ofta så kan inte medelvänsen se eller förstå varför staten måste lägga sig i äganderättsfrågan och styrningen. De renodlade Nyliberalerna vet inte vad de talar om, för statlig styrning och statligt ägande är ibland nödvändigt. Låt mig ge ett bra exempel på hur statlig styrning fungerar och när den verkligen bör tillämpas. Exemplet är hämtat ur FOI:s rapport ***"Ett skepp kommer lastat"***.

”En hamn drivs ofta genom så kallade ’landlord ports’, vilket innebär att en hamnmyndighet står som hamnens juridiske ägare och att infrastrukturen, speciellt terminaler, hyrs ut till privata aktörer på långtidskontrakt. Modellen är vanligt förekommande i Europa och möjliggör fortsatt myndighetskontroll, koordinering och styrning kombinerat med privata aktörers effektivitet och flexibilitet.”

Lösningen med en juridiskt ansvarig myndighet men med privata aktörer med långtidskontrakt för själva rulljangsen av hamnen, garanterar att ingen främmande nation, kan så att säga *”kapa hamnen”*. Med ett sådant system med privata aktörer som sköter hamnverksamheten tillåts skötseln av den dagliga hamnverksamheten fungera effektivt. Fast många gånger sköts dock rulljangsen av hamnar av kommunala eller statliga aktörer. En stat måste kunna kontrollera sina egna hamnar, för vad hade hänt om trafik eller transportflödesscheman lades om ofördelaktigt för oss utifrån t.ex. industriella tillverkningscykler och faktisk lokalisering av produktionscentra eller avsättningsmarknader, i syfte att påverka svenska statens makthavare och tvinga på svenska folket sin vilja? Det hade blivit katastrof. Försök till att återbörda hamnen till den utpressade staten i det läget hade resulterat i anklagelser om att sätta de internationellt ekonomiska överenskommelserna ur spel med motivet att försätta utpressaren i *’game over’*, vilket om vi är den utpressade staten utan tvekan skulle rendera i för oss oönskat krig om den utpressande staten heter Ryssland, och i ekonomiska sanktioner om den utpressande staten heter Storbritannien. Jag fick i november 2014 höra av den f.d. verkställande direktören för BAE Bofors i Karlskoga, numera ambassadråd på Sveriges ambassad i Washington, Magnus Ingesson, att den borgerliga regeringen tyckte om att kalla sig för *”Frihandelstalibaner”*. Man ska inte leka med nyliberalistiska idéer bara för att man ska framstå som den som är mest trogen en ideologi. Motsvarande dilemma har givetvis den andra sidan av den politiska skalan, men för dem gäller det att undvika att förstatliga hela näringslivet alt. tvinga på dem orimliga regleringar för att man ska framstå som de mest rättrogna socialisterna. Man måste av ovanstående anledningar vara en aning pragmatisk när man styr ett land, annars är man regeringsoduglig. Man bör alltid utgå från att Ryssland vill hoppa på oss, och att det enbart är vår förmåga att stå emot elektroniskt, ekonomiskt, politiskt och militärt tryck, som kan bevara oss från ett framtida ryskt angrepp mot oss. Den inställningen har tjänat oss väl under lång tid.

HUR MAN LÄMNAR AVTRYCK PÅ VÄRLDEN

De fem största statsmännen i modern tid – Putin, Hitler, Palme, John F. Kennedy och Ronald Reagan. Churchill var lite grand som Göran Persson, en gris som vältrar sig i ett mat-tråg, inte speciellt karismatisk. Jo, Churchill var karismatisk, men inte så utpräglat karismatisk som de fem största var. Både Göran Persson och Winston Churchill var väldigt stora politiker och statsmän, inte tu tal om det. Men de var bäge ganska offensiva och inte så tillknäppta och asketiska som de övriga statsmännen. G.P. och W.C. tog gärna strid långt innan det var nödvändigt. Jämför t.ex. med Chamberlain. Att Chamberlain skulle varit en särskilt svag politiker är bara nonsens, det var Chamberlain som ledde Storbritannien dem första om än ganska trevande 8 månaderna av andra världskriget, och inte Churchill. Churchill ville ha krig, Chamberlain ville inte ha krig. Churchill tyckte om kriget, Chamberlain tyckte inte om krig. Göran Persson tyckte om att buffla sig. Både Persson och Churchill tyckte om tuffa tag och hade ingen speciellt moralisk grund att vila på. Det skulle man kunna säga om Hitler också. Men när det gällde sådana saker som Genevekonventionen så var Hitler långt framme och ville reglera krigföringsmetoder genom att han försökte förhandla fram krigslagar som var framsynta för vilken epok som helst. Men han fick inte Storbritannien och Frankrike med sig. Hitler fokuserade bl.a. på dem tekniska aspekterna av krigföring, sådant som rörde giftig gas och bomber mot civilbefolkning. Men även smuggling kom på tapeten. Så var det mot Tysklands västra sfärs perifera stater, men i öster förväntade sig Hitler ingenting och han gav ingenting. I öster var det en dödskamp. Så Hitler var mångfacetterad på det sättet. Han var också noga med att ubåtskriget inte skulle bryta mot 1936 års Londonprotokoll. Men i realpolitiken så blev detta senare omöjligt i slutänden både för tyskarna, och för amerikanerna som efter kriget fick erkänna att de hade gjort avsteg från folkrätten i ubåtskriget mot japanerna. Det gick inte att upprätthålla de folkrättsliga krigslagar som behandlade ubåtskrigföring. Det var ju inte heller Hitler som var först med att med berått mod bryta mot krigslagarna, utan det var Churchill. I Väster alltså. Hitler var för att allt gick sjysst till i Väster. Sedan så kan man alltid argumentera för att Churchill gjorde ju bara mot tyskarna som tyskarna gjorde mot polackerna och icke-arierna i centrala och östra Europa och Ryssland. Så andra världskrigets folkrättsliga och moraliska aspekter är bipolära när det gäller själva krigföringen och implementeringen av den. Vad den förste först gjorde mot den andre gjorde den tredje snart mot den förste. Man kan argumentera för att tyskarna fick vad de förtjänade, och det är detta som britten gör.

Problemet är bara att de aldrig har slutat att argumentera för det. Jag menar, i deras ögon så är Tyskland förtjänt av sju plågor, den ena värre än den andra, ännu idag. Hade de kunnat så hade de fortsatt bomba Tyskland ända in på tvåtusentalet. Skämt åsido, det har gått nästan sjuttio år och ännu har ingen sett till någon tillstymmelse av självvranssakan från britternas sida vare sig för andra världskrigets eller efterkrigstidens folkrättsbrott.

Det brittiska folkmordet på Kikuyu, 320 000 afrikaner i brittiska koncentrationsläger, ägde rum så sent som på 1950-talet! Tyskarna kunde inte anklaga dem vid tidpunkten, men vi svenskar kan. Notera att Kenya, Kikuyu och Mau-Mau-upproret med 10 000-tals döda inte ens finns nämnt på den engelskspråkiga wikipediasidan "*Genocides in history*" http://en.wikipedia.org/wiki/Genocides_in_history

Britten/britterna som skrev sidan (*förmodligen var han/de brittiska*) utelämnade sannolikt halvt medvetet nämmandet av det brittiska dådet med syftet att gräva ned sitt eget mörka förflutna likt sanna historierevisionister. Men även om dådet inte utelämnades medvetet på Wikipedia så har ändå någon, eller snarare många, utelämnat dådet från brittiska historiebесkrivningar så att wikiförfattarna förts bakom ljustet om den brittiska skulden till ett alldeles eget folkmord. Så om wikiförfattaren medvetet fört sina läsare bakom ljustet är egentligen ointressant, eftersom majoriteten brittiska historieskrivare gjorde det först.

"...Den historiska tankeoperationen är alltid dubbelsidig. Den utgår alltid från oss, från våra frågor och problem i nuet, men våra urval och perspektiv måste samtidigt efter vår bästa förmåga göra rättvisa åt historien på de villkor som gällde då den utspelades. Annars blir historien bara en konstruktion som lånar sig till allsköns maktpolitiska uppgifter, till exempel att till varje pris vidmakthålla goda handels- och utrikespolitiska relationer.

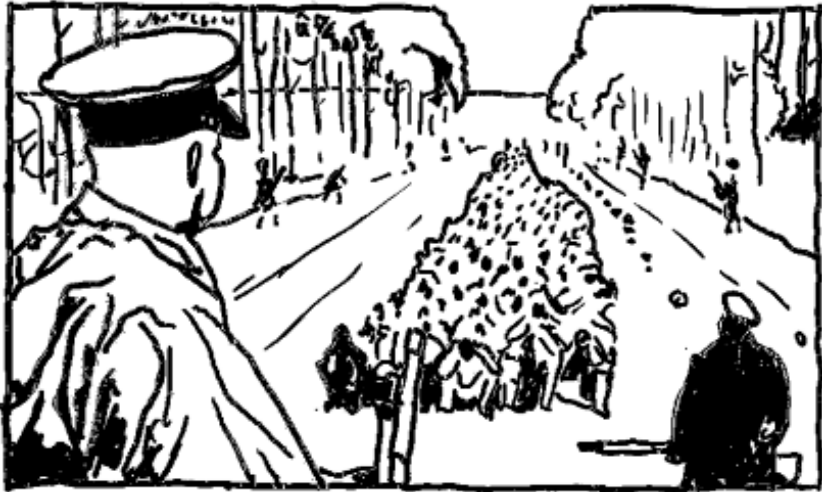
Det är förstås lockande för en svensk regering, ovan vid att hantera historiska problem, att göra politiska prioriteringar framför historiska. Enklast är att hänvisa till att det finns olika tolkningar av historien, och att en tolkning är så god som en annan. Men så är det inte. Det finns tolkningar som bättre eller sämre svarar mot vad vi vet om det förflutna/.../ Folkmord är brott mot mänskligheten, och angår eller

borde angå oss alla. I detta läge, vad gör då den svenska regeringen, med Reinfeldt och Bildt i spetsen? Jo, den signalerar att den inte kommer att bry sig om riksdagens beslut och ger därmed indirekt stöd åt Turkiet att fortsätta sitt destruktiva förnekelsearbete, som måste ses som en fortsättning på folkmordet, om än med andra metoder.”

Klas-Göran Karlsson, professor i historia, Lunds universitet.
Saxat ur Svenska Dagbladet, den 17 mars 2010.

http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/folkmord-bor-angaven-regeringen_4434795.svd

Det var Carl Bildt och Fredrik Reinfeldt som vek sig, alltså inte för Turkiet men väl för Storbritannien. Vaddå undrar du måhända. Jo, så här är det: Storbritannien vill varken erkänna eller förneka det turkiska folkmordet på armenier därför att de vet att turkarna skulle vara snabba att anklaga britterna för folkmordet på Kikuyu i retur om de erkände det, och det skulle inneburi att britterna inte längre skulle kunna behålla enväldet över Tyskland och de tyska männen genom ständiga till synes oplanerade påminnelser om tyskarnas genetiska ondska, som så effektivt tystat tyskarna i modern tid. Genom att ta ställning *för* Turkiets hävdande att slakten på armenier *inte* har ägt rum skulle de flesta Västerlänningar anse att britterna har hycklat. Båda varianterna av ställningstagande skulle omöjliggöra alt. gravt försvåra deras fortsatta insinuationer om tyskarnas inneboende ondska. Det är ingen liten skitfråga för britterna, hela deras brittiska välde hotar att kollapsa, eller det som är kvar av deras välde, om de besvarar officiellt var de står i frågan om Turkiets skuld. Carl Bildt och Reinfeldt kan måhända veta om det här. Var det därför som frågans behandling drog ut så på tiden, för att de fåfängt ville invänta briterernas positionering? Och vems sida står de på egentligen Bildt och Reinfeldt? Har Europavännen Carl Bildt i verkligheten *”beröringsangst”* för Centraleuropa? Eller är det Jag som inte är svensk nog, som tar parti för Tyskland framför Storbritannien?

ORIGINALBILDEN: The Guardian

Den brittiska miniförelsen startade alltså med Mau-Mau upproret i Kenya. Förutom att britererna föste samman 320 000 svarta i koncentrationsläger, så föste de samman ytterligare en miljon eller fler i "enclosed villages". Vidriga tortyrmeter tog plats, bl.a. så använde brittiska soldater ett "metal castrating instrument" för att klippa av testiklar och fingrar. Men det gjorde ingenting för det var ju bara svarta. Tyskarna däremot var onda.

Självrannsakningen har man sett gott om från tyskarnas sida. Tyskarna har klätt sig i säck och aska och späkt sig för andra världskriget och förelsen. Lika lite som man har sett någon självrannsakningen från brittisk sida, så har man inte heller sett någon självrannsakningen från rysk sida. Den ryska opinionen och historieskrivningen är kliniskt fri från självrannsakningen. Men som jag ser det, om man inte börjar behandla tyskarna som människor utan fortsätter att behandla dem som monster som ärver ondskan i generna som inget annat folk, så riskerar det att försätta Tyskland i en sådan sits att tyskarna återigen riskerar att hamna i ett sådant läge där en föhrer tar makten och leder världen i fördärvet. Det är inte bara det att världens män är elaka. Även om elakhet kan leda till att folk faller in i ett aggressivt stadie så kan detta i sig inte leda till ett nytt Nazityskland utan en simultan ekonomisk utsugning av landet. Hårda ord allena kan nog inte orsaka det, men ekonomisk utsugning tillsammans med hårda ord och ändrande på de ekonomiska reglerna så att

dessa ska passa segrarstaterna så fort det börjar gå bra för Tyskland i jämförelse med omvärlden. Man kunde åstadkomma ändringar av de ekonomiska reglerna då USA tryckte på för att Tyskland och Sverige mer eller mindre ensamma skulle betala grekernas budgetunderskott (*inte bara betala en utan två eller tre ggr*), som om USA vore en EU-stat, och Obama sade samtidigt att Storbritannien ska slippa betala till Grekland, utan motivering förstås. Och det blev som USA och Storbritannien ville. Sedan var det Irland som Sverige förbehållslöst pytsade ut 10 miljarder till, och jag vet inte hur mycket Tyskland pytsade ut. När det gällde Tyskland och Grekland så var motiveringen till att Tyskland skulle betala att Tyskland var den största EU-ekonomin. Jag tror att vi betalade 9 eller 10 miljarder till grekerna, men det är inte lätt att veta då siffrorna är en officiell hemlighet i både media och statsförvaltning i världens öppnaste land. Med officiell hemlighet menar jag att, någonstans kan man säkert läsa det, men att hitta det är nästintill omöjligt eller tar otroligt lång tid och möda. Icke så av en tillfällighet. Tyskland kanske är den största EU-ekonomin, men det finns ju någonting som heter proportionalitet också, och då borde man väl även pytsa ut proportionerligt. Är Reinfeldts Sverige också en mäktig EU-stat som ska hosta upp 10 000 000 000 riksdaler för att vi sköter vår ekonomi mera ansvarsfullt? Det står alla fritt att göra samma sak! Dessutom så är vår EU-avgift redan en av de högsta i EU och vi är en av de minsta bidragstagarna i EU. Man kunde åstadkomma ändringar av de ekonomiska reglerna genom att godtyckligt i en klusterattack dra inför rätta för att bötfälla tyska storföretag som Daimler AG, Volkswagen och Opel med fantasibelopp, som USA gjorde. Man kan leta oegentligheter som kanske inte ens finns i svenska storföretag som TetraPak för att bötfälla dessa företag med stora belopp, medan företag i södra Europa tycks vara exemplariskt korruptionsfria. Man kan åstadkomma ändringar av de ekonomiska reglerna genom att Storbritannien t.ex. ämnar dra sig ur EU i ett läge där Tyskland precis ska till att börja casha in. Allt detta har hänt inom samma tidsramar som Reinfeldt har lekt statsminister, förutom det sistnämnda som inte ännu har ägt rum. [Detta skrevs långt innan Brexit var påtänkt. Förf. senare anm.] Men även på Göran Perssons tid förekom oegentligheter mot vår ekonomi. Tidskriften *Contra* uppger:

Frihandel är bra för företagsamheten och den ekonomiska utvecklingen. Så den delen av EU har vi mycket att tacka för...

EUs konkurrensmyndighet och konkurrenskommissionären har ett stort inflytande på stora affärer i Europa. Myndigheten har helt andra muskler än det svenska Konkurrensverket och visar dem mycket gärna. I en del fall alltför gärna. När det gäller den europeiska konkurrensmyndigheten finns det flera tillfällen där man direkt motverkat svenska intressen.

År 2001 planerade bankerna SEB och Swedbank att gå ihop. Konkurrensmyndigheten hade tidigare godkänt den rad fusioner som ledde fram till den nordiska storbanken Nordea. Men när två svenska storbanker skulle fusioneras till en bank som fortfarande skulle vara långt mindre än Nordea satte konkurrensmyndigheten upp så hårda krav att parterna beslöt sig för att avstå från den planerade fusionen. Idag är Nordea en europeisk storbank (balansomslutning 7,5 miljarder), medan Swedbank och SEB är medelstora banker (balansomslutning på 1,8 respektive 2,5 miljarder kronor) som inte kan vara med om de allra största affärerna annat än som kompletterande partners. Sverige har fått en mindre konkurrenskraftig banksektor än vi kunde ha fått om EU inte lagt sin näsa i blöt.

År 1999 var det på gång en fusion mellan två av Sveriges allra främsta industriföretag, lastbilstillverkarna Volvo och Scania. Bägge är världsledande och framförallt Scania har i decennier varit extremt lönsamt. EUs konkurrensmyndighet förbjöd fusionen med motiveringen att det sammanlagda bolaget skulle bli för dominerande på den svenska marknaden för tunga lastbilar. Fortfarande skulle det sammanslagna bolaget ha en bra bit kvar till den storlek internationellt som Mercedes har. På ingen annan marknad än den svenska skulle de två bli alltför dominerande och vem som helst kan ju räkna ut att om de två hade gått ihop och slagit ihop sina försäljningsorganisationer i Sverige, så hade de i praktiken rullat ut röda mattan för konkurrenter som Mercedes, MAN och Iveco. Efter EUs nej såg Volkswagen sin chans och började köpa på sig aktier i Scania. Wallenbergs investmentbolag Investor orkade inte stå emot

och spelade sina kort dåligt. Efter några års försök att behålla en ledande position i Scania gav man upp och sålde sina aktier till Volkswagen. Volkswagen har helt nyligen kunnat lägga under sig hela Scania och kommer nu att samordna verksamheten med MAN. Tyska intressen har kommit över en av Sveriges främsta industriella juveler och det troliga är att tyngdpunkten i den tunga lastbilsverksamheten kommer att förskjutas från Sverige och Scania till det redan tidigare av Volkswagen kontrollerade tyska MAN. Vad som kunnat bli en sällsynt stark svensk industrigrupp väl i klass med Mercedes, blir nu ett halvstort Volvo och en svensk filial till Volkswagen. EUs konkurrensmyndighet har ryckt undan viktiga utvecklingsmöjligheter för svensk industri.

Däremot tycks konkurrensmyndigheten inte vara särskilt intresserade att agera när världens största läkemedelsföretag Pfizer vill köpa brittisk-svenska AstraZeneca. Pfizer blev världsstörst genom att 2003 köpa svenska Pharmacia, som sedan dess lagt ner nästan all forskning i Sverige och även det mesta av tillverkningen. Pfizer sysselsätter idag 500 personer i Sverige mot 5000 för tio år sedan. Pfizer är ett amerikanskt bolag och har som främsta motiv för fusionen sagt att man vill flytta bolaget till Storbritannien där bolagsskatten är lägre än i USA. För att få igenom det förhandlar man om åtaganden gentemot de brittiska myndigheterna för AstraZeneca – men säger inte ett ord om den svenska verksamheten (som bara har en av tre stora forskningsenheter kvar och som sysselsätter 6000 personer). EUs konkurrensmyndigheter har inte sagt ett knyst.

Det finns mycket nytta Sverige kan ha av EU, men inom konkurrenspolitiken händer det alltför ofta att EU direkt motarbetar svenska intressen. Däremot tillvaratar man gärna intressen från de stora länderna, Storbritannien, Tyskland, Frankrike och Italien.

Jag vill bara lägga till att om tyska företag ges särskild behandling tillsammans med länder som Storbritannien, Frankrike och Italien så beror det bara på styrkeförhållandet. Att sedan tyska företag gör mot oss det som världen gör mot dem beror nog på att de begår "*selbstmord aus angst vor dem tod*". Jag tror att det tyska folket är enormt ångestfulla för att hamna i en sits där någon stark man träder fram och att detta ska leda till en ny Naziregim i Tyskland och i förlängningen ett nytt tyskt Ragnarök. Därför så har man varit återhållsamma med invandringen till Tyskland, och därför försöker man få oss svenskar att sitta kvar med svarte petter. Jag tror att detta är tyskarnas innersta tankar och rädslor och att det är detta som driver den banala ondskan i Tyskland just nu. Fast där skiljer de sig inte från den banala ondskan i Sverige som tror att vi är bättre eller immuna, och ändå försöker den att få tyskarna att sitta kvar med svarte petter genom att medialt slå ned hårt på oliktankande i Sverige, och därmed hoppas man att man aldrig ska förlora makten. Men rädslan är starkare i Tyskland med deras historia.

Britterna säljer flygfotografier tagna av de brittiska bombplanen under raiderna i vk2, till ett hutlöst pris till tyskarna så att tyskarna kan desarmera odetonerade bomber som Storbritannien en gång släppte över Tyskland. Det

kallar jag ironi. Sådant brittiskt beteende är normaliserat i relationerna mellan Storbritannien och Tyskland.

ISLAND

Island lyckades skaffa fram indicium som gränsar till bevis på brittenas hyckleri, därmed lyckades de vända bevisbördan. Islandsbloggen skrev följande den 26 oktober 2008:

Näringsminister Össur Skarphéðinsson jublar över att tv-programmet "Kastljós" kom över en kopia av samtalet mellan Island finansminister Árni M. Mathiesen och hans engelske kollega Alistair Darling.

Efter samtalet placerades Landsbanki på samma lista som bland annat al-Qaida, Nordkorea och Iran. Darling hävdade att Island vägrade att fullgöra sina åtaganden för sparare som haft pengar i Landsbankis Icesave. Trots att Árni M. Mathiesen upprepar att Island ska göra vad som krävs för att leva upp till regelverkets krav.

Samtalet avslöjar Alistair Darling som en lögnare eller – i bästa fall – någon som har svårt att förstå sitt eget modersmål.

Össur Skarphéðinsson kräver nu att Alistair Darling plockar fram bevis för sina påståenden om att Island skulle vägra att följa internationella överenskommelser. "Det fanns inget i Árnis ord som gav Alistair Darling grund att i en intervju med BBC påstå att den isländska regeringen hade sagt att de inte hade för avsikt att stå fast vid sina skulder", säger han enligt Vísir.is.

Det är i Storbritannien fortfarande svårt för isländska fiskare att få betalt i pengar för sin fisk. Och vissa har i ren protest valt att sälja fisken på andra marknader i stället, skriver Morgunblaðið.

Storbritannien använde terrorlagstiftning för att beslagta isländska Landsbankis tillgångar. Så fräckt gjort av någon som vill bli tagen på allvar! När brittena inte stjäl små försvarslösa länders tillgångar för något som en privat bank orsakat, så roar de sig med att under livligt påhejande från de brittiska samhällsmedborgarna stjåla pollinerande humlor i Sverige.

Dessutom med USA:s goda minne. Amerikanen Lyndon H. LaRouche undantagen, men han tycks vara spritt språngande galen.

In Defense, en gräsrotsrörelse som kämpade som hårdast i 2010 mot den så kallade Icesavelagen, upprördes över att Sverige, ett nordiskt grannland, ställde sig på Nederländernas och Storbritanniens sida. Den svenska regeringen var beredd att låna pengar till Island, men hade tillsammans med Internationella valutafonden (IMF) kopplat lånen till att Icesaveuppgörelsen stod fast. In Defence anser att den svenska regeringen bör stödja Island och inte EU-landet Nederländerna och EU-landet Storbritannien. Förvånad över den svenska regeringens ställningstagande för den starke mot den svage? Men det är inte som regeringen är socialdarwinister, utan det är minsta motståndets lag som är ledstjärnan för den svenska regeringen. För protokollet så kan jag säga att jag stöder In Defense och Island. Jag förstod aldrig hur det gick till vid tiden och det kan jag tacka de svenska journalisterna för. Men jag stödde ändå Island vid tiden.

Jag ser Island som ett broderland, kanske det främsta broderlandet i Skandinavien eftersom de är en underdog som många typländer hänsynslöst försöker att blöda torr. Enligt min mening så bör vi hjälpa Island på fötter militärt så att de kan försvara sig själva om de så önskar. De saknar ju ett riktigt försvar men de förtjänar ett riktigt försvar. *Långräckviddiga mobila luftvärnssystem och mobila kustrobotar, med mobila radarsystem och phased array OTH-SW radar. Flygförsvaret av oss samt attackdykare som de får stå för själva. Vi bör kunna bestycka JAS på Island med RBS 15F.* Om de står för populationsmässigt proportionerligt lika mycket pengar som Sverige kan göra för deras försvar, av i huvudsak huvudstaden Reykjavik med hamn och flygplats samt fientliga lämpliga landsättningsplatser, så kan vi skjuta till lejonparten av pengarna. Vi ska naturligtvis inte pressa islänningarna till att bygga upp ett eget försvar, valet måste vara deras. Om Island som suverän stat så önskar så ska de naturligtvis fritt få välja andra vänner och allierade än oss, typ Norge, Danmark/Grönland, Ryssland, Storbritannien, Kanada eller USA. Det ska vi inte lägga oss i, de får välja sina vänner var de vill, det är deras rättighet. Jag ställer inga motkrav på Island, t.ex. så har jag full förståelse för om islänningarna inte vill gunga i båten och säga upp avtalet om det amerikanska SOSUS undervattensbevakningssystemet som löper från Grönland-Island-Storbritannien (*det s.k. GIUK-gapet = Greenland, Iceland, United Kingdom*), som indikerar mot strategiska ubåtar som söker sig ut i Atlanten. **SR;Ekot rapporterar den 2 juli 2016** att Island och USA har kommit överens om att öppna amerikanska baser igen på Island men utan

permanent amerikansk personal. Amerikanerna rustar upp den gamla flygbasen för att vid behov kunna skicka flyg som kan söka efter ubåtar. Om beslutet var ömsesidigt så är det gott så. Vad vinner vi nordbor på en allians med Island då? Jo om islänningarna kan försvara sig själva så i den bästa av möjliga världar så kan vi nordbor aldrig bli utestängda från Atlanten. Man ska komma ihåg att Island under vk2 var ockuperade av först Storbritannien och senare USA. Så visst har vi ett intresse i att Island kan försvara sig. Hur försvaret av Island ska utformas i detalj tänker jag inte lägga mig i. Men jag tror att jag vet vad de primärt vill ha, och det jag tror att de vill ha har jag räknat upp här ovan i kursiv stil i detta stycke. Vi kan utbilda dem också. De får gärna komma med egen input på både Islands och Sveriges försvar för de har säkert egna idéer som de vill föra fram. Efter genomgången utbildning så får de göra som de själva vill med den kunskap som vi har försett dem med. Jag litar på deras egen förmåga. Mitt förtroende för de isländska brödernas inre ljus och mod (*Clausewitz definition av en krigsman*) är stort och jag tar tacksamt emot förslag om svensk taktik och operationskonst från dem. Jag skulle erbjudit mitt broderskapsstöd till islänningarna även om de inte hade haft ett sådant strategiskt läge till förbannelse för dem själva.

Skulle värsta tänkbara katastrof inträffa på Island typ ett vulkanutbrott som spyr ut metertjock aska över hela ön därför att vindarna blåser fel, så kan de få komma hit till Sverige, så ska vi ge dem mark att bruka eller betesmarker för djurhållning och en stat i staten Sverige som de kan få kalla hem, i Norrland. De ska tillåtas att stifta sina egna lagar och ha sin egen polis. Jag ser inte på islänningarna som en för oss reserverad genpool likt Hitler gjorde med oss svenskar. Jag önskar inte ta ifrån dem deras nationella självkänsla. Vi ska hjälpa dem, eller så många islänningar som möjligt, att bygga sina egna samhällen i Norrland, om det värsta inträffar på Island och ön ödeläggs. De ska få tillgång till våra universitet och sjukhus och dylikt medan vi bygger upp deras samhälle tillsammans. Men det är som sagt en extrem situation som vi nog inte kommer att få se i vår livstid. Jag kan förstås inte svara för vad efterkommande eller samtida generationer svenskar säger om min deklaration ens om jag hade varit statsman nr 1 i Sverige. Jag kan bara rekommendera mina landsmän att anamma min privata deklaration och samtidigt ge mitt personliga stöd till islänningarna redan idag.

§

De ekonomiska lagarna är inte lätta att förstå sig på, men kortfattat kan man beskriva dem så att det är en kamp mellan stater med ändliga resurser. När

Asien t.ex. hade sin kris 1997-1998, en kris som för övrigt startade i Latinamerika redan 1994, så vann USA och Europa. Bl.a. svenska storföretag köpte till ett billigt pris upp asiatiska high-tech företag. I länder som Sverige och Island så blir kriserna alltid svårare än i sydeuropeiska länder, men det är också så att högkonjunkturerna blir mer höga här. Det finns två typer av krisekonomier; utpressade länder och utpressarländer. Sverige och Island m.fl. tillhör den ena typen och Sydeuropa den andra typen. Men skillnaderna har jämnats ut de senaste 20 åren. Man talar gärna internationellt om att kriserna drabbar våra europeiska länder och USA lika, samtidigt som man gärna implicerar att hela världen har kris samtidigt med oss, s.k. globala kriser. Men det är inte nödvändigtvis sant, och det bevisas av den svenska 90-talskrisen, som var en ensidigt svensk kris. Kriser kan till stor del vara inhemska, i synnerhet om landet är ett rikt immigrantland. Men det brukar inte gälla USA:s kriser som sprider sig som ringar på vattenytan. Islands demografi är sådan att den största gruppen invandrare är från Europa (4,87%) med Polen i klar ledning (2,71%) som tillsammans med USA (0,19%) och Ostasien (0,53%) utgör 15 immigrantländer (övriga = 1,26%) som totalt räknar 6,8 procent av Islands befolkning på 313 000 invånare. Fast det är troligt att Icesave-krisen sammanträffade med den amerikanska av en ren slump, om man nu inte tror på Gud. Men man kan med säkerhet säga att den massinvandring från arabiska och nordafrikanska länder som vi har haft och har i Sverige är onödigt. Island har aldrig haft någon massinvandring från muslimska länder och de håller på att hämta sig från sin ekonomiska kris. Men det finns indikationer på att de övriga 1,26 procenten invandrare ovan huvudsakligen kommer från mellanöstern då det finns ett motstånd mot, kontra ett önskemål om ett Moskébygge på Island.

Det var USA som slog på trumman för de ursprungliga ekonomiska reglerna med motiveringen till de efterkrigstida EG-länderna att ekonomiska upp- och nedgångar går i vågor och att det man förlorar på karusellen tar man igen på gungorna. *"Idag är det ni som tjänar, i morgon är det vi som tjänar men i övermorgon blir det ni som tjänar på konjunkturen."* (Jämför profetian med egypternas 7 goda år och 7 dåliga år som det står om i Bibeln.) På den tiden efter andra världskriget var USA klanderfritt och gav ekonomiskt bistånd (*Marshall-hjälpen*) till Västeuropa för att få igång Västeuropas ekonomier så att dessa kunde börja göra affärer med USA igen. Att USA tjänade på biståndet själva var egentligen grädden på moset, tanken med Marshallhjälpens var i huvudsak rättfärdig. Pengarna kom från nazityskt stöldgods som guldackor m.m. som amerikanerna hade hittat i en tysk gruva.

Men Tyskland kommer framgent att fortsätta att förlora pengar även efter en kraftig konjunkturnedgång i Tyskland. Liksom gör Sverige och Island så länge vi har en krona kvar. Vi är nettobetalarna till EU:s jordbruksländer och Storbritannien. Sådana perverterade ekonomiska av segrarmakterna dikterade regler har gummiklausuler bara för den ena sidan, den sida som har ett övertag. De enda EU-länder som följer de dikterade ekonomiska reglerna slaviskt är främst Sverige och Tyskland. Det enda man kan vara säker på är att de ekonomiska spelreglerna alltid kommer att ändra sig till fördel för Storbritannien och USA när de anser det nödvändigt. Vi kan lägga till den redan digra listan, med exemplet med att National Security Agency spionerade på Angela Merkel och Europeiska Unionen, och förmodligen stoppar de inte där utan de spionerar på det tyska näringslivet. Tyskland och Sverige kan bara svälja hela allt, vi har ingenting att sätta emot förutom vårt intellekt. USA äger ju internet-nätet. USA och Storbritannien kan skanna av vitala svenska och tyska institutioners e-mejlbrevlådor som de vill. De gör det genom att utnyttja schismer mellan diverse europeiska stater. Jag fruktar att mycket ekonomisk och militär utveckling i USA drivs av NSA:s spionage, vilket ger en enorm ekonomisk och militär snedvridning. Men det gör också USA till en Mammutjord som springer mot en avgrundsklippa, det går inte att stoppa ens från vår sida. Intresset finns helt enkelt inte i USA för att avstyra NSA:s spionverksamhet. Om det kommer en ny Edward Snowden, och det tror jag att det gör, så kommer det inte att förändra någonting. USA kommer bara att göra som en hund som vet att den har brutit mot Husses regler och sänka huvudet och dra öronen åt sig. Hunden har ingen som helst förståelse för att den skulle ha brutit mot någon moralkodex, men den gör så för att blidka sin Husses vrede. Husse tror att hunden verkligen skäms för det den har gjort, men det gör den inte för den kan inte skämmas, det finns inte i den. Det är bara ett försök av hunden att komma undan med så lite repressalier som möjligt, komma undan med att ha ätit korven på fatet på middagsbordet när Husse tittade bort, fullt medveten om hur Husse kommer att reagera. Hunden tar helt enkelt med det i beräkningarna redan när den planerar att äta korven i det ögonblick Husse vänder ryggen till. Det är bara en fråga om hur fräck hund man har för inga hundar kan skämmas. Vad jag säger är att USA är betingade att göra som de gör, precis som hunden är betingad att äta korven och låtsas skämmas, därför att USA har valt att sväva ut. De har glömt Gud i Unit-Corps-God-Country. De har glömt *"In God We Trust"* på deras dollarsedlar. Och när man gör det så går man vilddjurets väg genom att man följer sin instinkt, sina betingade reflexer, och släpper sina hämningar.

Med detta sagt så ska jag ta tillfället i akt att säga att USA fortfarande är mycket bättre än Kina eller Ryssland. Allt är en gradfråga. Men Ryssland agerar på det USA har gjort de senare åren. Rysslands käpphäst heter USA:s agerande i Irak och Afghanistan och i Jugoslavien på 90-talet. Putin och Ryssland har ingen egen moral, de följer USA:s exempel. Det är inte riktigt sant att Putin inte har någon moral för t.ex. så har Ryssland inget dödsstraff, av någon anledning har de inte dödsstraff längre. Och dessutom så torterar de inte människor. Situationen i dem ryska fångelserna kan vara bedrövlig men de torterar inte människor. Om situationen är bedrövlig i ryska fångelser så har de flesta fångarna kanske förtjänat den behandlingen. Men i storpolitiken så tror de sig följa USA:s och NATO:s exempel. När det kommer till USA:s internationella handlingar så skiljer dessa sig inte särskilt mycket från Kinas eller Rysslands idag, t.ex. när det gäller IT-spionage. USA kanske har några fler hämningar och är kanske inte lika uppenbara. USA är lite mer tekniska, kontrollerande och regelmässiga. Men i princip så är det samma sak de gör mot Kina, Ryssland och EU, som Kina och Ryssland gör mot USA (och EU). Återigen har vi här Rysslands käpphäst; det USA gör mot Ryssland kan Ryssland göra mot alla andra, även mot små länder i Rysslands periferi. Ryssland har inget som helst begrepp om små staters rätt att existera, rätt att få bli lämnade i fred av en stor och mäktig granne i öster. Ryssland är blinda för folkrätten. De styrs av USA:s agerande på den storpolitiska arenan så som de uppfattar det. Och USA har i sin tur abdikerat från sin tidigare roll som *Dei civitas (Gudsstaten)*. Det skapar en nedåtgående spiral som är helt beroende av USA:s agerande i framtiden. När USA:s moral sjunker så sjunker världens moral med den. Jag ser inte hur något annat land skulle kunna axla USA:s ansvar. Inte Tyskland, och inte Sverige heller för vi är för små. Jag tror helt enkelt att dagens civilisation så sakteliga går mot sitt slut. Det kan dröja flera hundra år, men USA har just passerat bäst före datum. De har passerat medelåldern för en supercivilisation. Men de har aldrig varit så militärt starka som de är nu i förhållande till omvärlden. Så var det under delar av Romarrikets tid också. Även när Romarriket hade passerat bäst före datum så dröjde det ännu länge innan någon vågade utmana dem militärt. Men amerikanerna kanske är nöjda med det? De kanske tycker att det är finemang, då är det bara att köra på och tänka att vi ska ta med oss allihop i civilisationens grav, för ingen stat ska överleva sin storhet efter oss. Det är nog så de tänker tror jag. Kanske tänker de till och med att de ska överleva oss som framgångsrik och mäktig stat. Det är inte OK i min bok. Vi Svear överlevde det antika Grekland och allt tyder på att vi hade en liten vikingatid under bronsåldern, eftersom bronsålderssvenskarna blev rika över en natt.

Det visar i alla fall arkeologiska utgrävningar. Vi överlevde Konstantinopel som stat och vi kom ut segerrika på andra sidan efter en lång tids kvinnoförtryck. Likaså gjorde Tyskland. Och de av oss som var moraliska, var nära nog lika starka och moraliska som vi någonsin hade varit innan. Våra civilisationer repade sig vid en tidpunkt, tack vare amerikanerna då USA steg upp som en sol på världsarenan, efter att vi hade blandat blod i hundratals år under det Antika Grekland, Romarriket och i någon mån Frankrike. Våra nationer hävdar sig nästan lika bra idag som vi någonsin gjorde under Vendeltid. Mot detta kan man alltid argumentera att det behöver ju inte gälla för framtiden bara för att det har gällt fram till idag. Och det kan vara sant. Men jag bryr mig inte om vilket. För mig handlar det om att göra Guds vilja, som individ och som stat. Det är för övrigt det enda sättet att överleva och inte åldras som stat, för man åldras som stat när det går bra för en på de oskyldigas bekostnad, typ Sverige under stormaktstiden möjligen (*även om jag tror att svenskarna åldrats till vad vi är 1 400 år tillbaka i tiden, inte helt fria från kvinnoförtryck ens på 600-talet*), Danmark fram till 1658 och USA idag. När jag talar om oskyldiga så menar jag inte regaler. *"Att göra Guds vilja"* som ungdomselixir har USA glömt. Men de var mycket medvetna om det så sent som under Ronald Reagan och George Bush den äldre. Reagan hade ett antal citat om Amerika som Gudsstaten;

- A) *"Freedom is never more than one generation away from extinction. We didn't pass it to our children in the bloodstream. It must be fought for, protected, and handed on for them to do the same."*
- B) *"If we ever forget that we are One Nation Under God, then we will be a nation gone under."*
- C) *"We are never defeated unless we give up on God."*

Vare sig Gudstro är fåfänga, hägringar eller det är en realitet att Gud finns, så innebär sann Gudstro för en statsman och ett folk vissa fördelar. Äkta Gudstro leder helt enkelt till oöverbinnerlighet för en nation som tillämpar Gudstro och följer Gud så som han är. Kristi exempel är *'ungdomens källa'*. Har man Gud på sin sida så kan man likt Romarriket med en miljon invånare i staden Rom och Vikingatidens sammanlagt 250 000-350 000 invånare i Norge, Danmark och Sverige styra en världsdal eller en region, alldeles oavsett om någon Gud existerar eller inte. Så stark är kraften i Gudstron och i synnerhet den Kristna Gudstron. Ju mer du följer Kristi Evangelium, osjälviskheten i det Kristna tänkandet, desto klarare lyser stjärnan och det omöjliga blir möjligt. Nu försöker jag inte påskina att Romarriket eller

Vikingarna var särskilt Deistiska eller ödmjuka, men bägge regimerna styrde under en period i respektive region i ett tillstånd då Kristendomen ännu inte hade slagit rot i våra världsdelar. Tiden var ännu inte inne för Kristendomens spridning i våra delar av världen. Därför så hade våra folk en mer krass inställning till våra medmänniskor i våra delar av världen. Men många av oss hade en vägran att medvetet döda kärleken mellan man och kvinna genom att förtrycka kvinnan med våld, hot och tvång, trots yttre och inre påtryckningar. Därför så hade vi också kausalt en relativ rikedom i Sverige under Vikingatiden, är jag övertygad om. I Tuna i Badelunda utanför Västerås finns ett gravfält med bara kvinnor begravda obrända i båtgravar från Vendeltid och Vikingatid. Endast en kvinna per generation har valts ut för en sådan begravning. Enligt Tacitus fanns i Norden ett folk som ska ha styrts av kvinnor omkring år 48 e.Kr. Det är starka bevis för att vi vid tiden ännu inte var kvinnoförtryckare. Romarriket Kristnades inte förrän Romarriket var på dekis och Vikingarna Kristnades senare i en övergångstid. Det är först i modern tid som stater som vilar på den Kristna värdegrunden, likt USA, har sett dagens ljus, och i någon mån Frankrike. Den moderna människans bekvämlighet i Västvärlden är vida överlägsen det klassiska Romarrikets, och det har vi det klassiska USA från före 2001 att tacka för. Det är inte sextet eller Hollywood som är det klassiska USA, det är det att man har en fri vilja att följa Gud eller låta bli utan att någon våldför sig på dig eller hotar dig. Samtidigt så är det så många amerikaner som dyrkar Gud, och argumenten tillsammans säger mig att USA är ett av två länder som traditionellt sett har kvalificerat in sig som en Gudsstat, tillsammans med Israel. De var eller är de enda Gudsstaterna på jorden. Min handlingsfrihet är det mest dyrbara jag har och det är den största gåvan Gud har gett sina barn.

Jag kan inte uttala mig för andra, men jag har då rakt inte något intresse av att USA tar ett moraliskt dyk och drar resten av världen nedåt med sig i civilisationens glömska. Sverige har dessutom militära motiv för att USA inte ska försvinna in i ett stort svart hål som Kina, utan fortsatt ha en militär närvaro i Östersjöområdet, Estland, Lettland och Litauen. Och det kan bara ske om USA inte sluter sig inom sitt skal. Kan de inte se det så är det deras förlust. För hur man än ser på saken så är det ingen som kan axla USA:s ansvar, som jag skrev. Det bästa vore om USA fortsatt leder världen så länge som möjligt än, trots alla deras nuvarande brister och fel. Jag önskar inte en tysk dominans, jag tror inte att det är bra för världen. En svensk dominans skulle bara sträcka sig runt Östersjöområdet, kanske till Baltikum och Finland, men inte längre. Men jag vågar inte ha några förhoppningar om vår

moraliska godhet i ett läge när vi utövar makt på vår omvärld. Vi hade ju inte det under Vikingatiden. Jag identifierar mig egentligen mer med Vendeltidens svenska män än med vikingarna. Pesten och fimbulvintern i mitten av 500-talet e.kr. markerar slutet på folkvandringstid och början på Vendeltiden. Det var alltså inte vikingarna som satte P för den förra folkvandringen till vårt land. Vikingarna var ett slavägande folk, liksom det tidiga USA. Jag kan bara säga att jag hoppas skipa det stadiet för Sverige i framtiden när vi nu har Kristi exempel att följa. Den ledstjärnan hade vi inte på den tiden, eftersom Kristendomen inte hade nått till våra trakter.

I Nestorskrönikan står det att rusiska Varjager, som i stor utsträckning kom från nuvarande Sveriges Ostkust, tog sig till Kiev-riket och krävde skatt av de slaviska stammarna som härskade i området. Men naturligtvis kastades de ut av slaverna. Ryssland fanns alltså redan då, men inte i federal form. Slaverna började bråka inbördes igen och såg inte någon annan råd än att bjuda in några av ruserna och be dem styra i området. Rurik med sina två bröder och ett stort följe drog till Novgorod på 860-talet, där Rurik och hans ätt skulle komma att styra Kiev-riket fram till slutet av 1500-talet.

*

Jag anser att Himmlers och nazisternas tolkning av nordiskt hedniska människooffer till stor del var korrekt, jag tror att det var homosexuella som offerades. Men jag tror också att det rörde sig om offerblot av feiga män, desertörer, landsförrädare, muslimska imamer och sexualbrottslingar. Det finns ett danskt mosslik, en 14-årig kvinna eller barn, som har avrättats och lagts i sin mossgrav med en medvetet tillrättalagd obscen gest mot sitt könsorgan. Några meter därifrån fanns det ett manligt mosslik. Det mest sannolika är att mannen var samtida och därtill en utlänning med tanke på den obscena gesten, som de hade lagt tillräta på kvinnan vid gravplatsen, och även med tanke på hennes rakade huvud. Många mosslik i Danmark har rakade huvuden. Man har även hittat kvinnor med spädbarn, som också pekar på ett talibanliknande beteende bland danskarna vid tiden. Det är en indikator på att det är som jag tror, men det är ju inget bevis. Men vi vet att danskarna är stora kvinnoförtryckare för att vara nordbor, och de var tydligen kvinnoförtryckare redan på den tiden. Tyskarna är inte kvinnoförtryckare, men de har tydligen en ful ovana att explodera i en orgie av statsunderstött våld, och danskarna driver på dem för att de ska kunna utöva sin egen ogudaktighet och våldsamma föredragna storpolitik. Men jag ser allt militärt

våld som danskarna vill utöva på Storbritannien om bara USA ville försvinna in i glömskan, som ett angrepp på oss svenskar. Två fel gör inte ett rätt! Fast vi svenskar är kanske inte utan synd. Den romerska historieskrivaren *Tacitus* skrev i sitt arbete "*Germania*" år 98 efter Kristus om de brutala germanerna och deras vana att dränka ynkryggar, desertörer och homosexuella i mossar och träsk. Andra klassiska författare skriver om "*barbarerna i norr*", som offrade krigsfångar och människor som inte var socialt accepterade, men man offrade också enligt dem slavar till gudinnan Nerthus. Det finns i alla fall gott om välbevarade mosslik i Danmark, Tyskland och även Norge, men det finns bara två välbevarade mosslik från Sverige, och det ena var inte från tiden. Fast det ska nämnas att det mosslik som var från tiden var en ung kvinna.

Man kommer inte undan det faktum att homosexualitet inte nämns eller berörs i det Vikingatida samhället. Inte i sagorna, inte i sägnerna eller skrifterna, inte på runstenarna och i synnerhet inte i andra folkstammars redogörelser för Vikingatida samhällen. Det indikerar att homosexualitet inte hade någon hög status, snarare ingen status alls. Men det har ju inte homosexualitet i vårt samhälle heller. Homosexuella frågor drivs bara av queer-teoretiker, men dessa lämnar ju inte efter sig några monumentala verk idag heller. Queer-teori leder varken till rikedom, makt eller några synliga bestående spår på civilisationen. Det är ju inte precis så att civilisationer byggs på queer-teori. Queer-teori är snarare nedbrytande, det ser man ju på deras syn på matematik på universiteten exempelvis. De försöker bryta ned algoritmiska uppställningar till nonsens som förment ska styrka queer-teorin, och den politiska vänstern försöker futilt ge queer-teorin ett frispel genom att ständigt peka på Bonobo-apan och hur sex kan användas som avspänningsfaktor. Men då kan man lika gärna peka på gorillan eller på den normativa schimpansarten. Vi har lika mycket gemensamt med den normativa schimpansen med sin krigföring och stöld av honor mot varandra inom arten. De dominanta hannarnas dominerande av honor i deras samhällen kan i så fall lika gärna visa på människans natur som Bonobo-apan kan göra. Så det argumentet är ett lika stort nonsens som queer-teorierna.

Det enda som lämnar något eftertryck på världen är, som ett Vikingatida ordspråk löd; "*Makt vilar i spjutstångs ände*". Det är det enda varaktiga när det kommer till att lämna avtryck på världen. Det var så under det Antika Grekland, Romarriket, Frankrike och det är så under USA. Det är spjutstångs ände som man kommer ihåg. Det är först när man börjar gräva lite djupare som man ser de sexuella aspekterna bland gemene man i t.ex. Romarriket.

Men sådana avtryck är inte lika självklara, man får leta djupare som sagt var. Man får läsa på privata moratorium och upptäcka det i rika romares privata boningars fresker, men de står inte att finna i befästningar, akvedukter, colloseum eller i senaten. Inte i något av de stenverk som representerar Romarriket, just därför att makt vilar i spjutstångs ände. Så är det med alla stora civilisationers avtryck på världen. En lerkruga med sexuella motiv ger inte avtryck på omvärlden även om man tillfälligt fläker upp den på förstasidan av en dagstidning. De antika grekernas dragning till unga pojkar, och de aristokratiska romarnas depravering, kom inte förrän deras civilisationer hade passerat medelåldern för en superstat, skulle jag gissa på. Utlevd depravering förekommer hos slutna kulturer typ den man kan hitta bland afghanska krigsherrar, som håller sig med ett harem av sminkade småpojkar men ändå fördömer Västvärldens moraliska dekadens angående homosexualitet, dvs. det att vi inte har dödsstraff för homosexualitet. Konservativa i USA är inte depraverade ännu. Man har en bild av Amerika som att de ser sex som något naturligt, också när amerikaner är konservativa och kristna, även om dessa helt riktigt inte ser all form av sex som naturligt. Det är den bilden jag har av det klassiska Rom också. Synen på sex är fortfarande politiskt polariserad. Det är först när slutenheten orsakar att de två politiska lägren smälts samman och polariseringen försvinner, som utlevd depravering uppstår bland folk och ledare.

"Pulvis puteolanus" eller Puzzolanecement, som de antika grekerna men framförallt romarna brukade till sina monumentala byggnadsverk, bestod av en blandning av släckt kalk, kiselsyra, aska, vulkanisk sand och tegelmjöl. Romarna utvann vid tiden, den för Rom och den romerska civilisationen så viktiga vulkaniska askan på halvön Puzzuoli 17 mil söder om Rom vid Neapel. Romarnas civilisation vilade i huvudsak på dessa grunder; Centralmakten, erövring och administration, amfiteatrar, slavar, cement och arkitektoniska konstruktioner, anlagda vägar, akvedukter, keramik, bly och metallurgi, krigsmakten och militär maktprojicering, sjöfart och överlägsen logistik. Men tänkandet för tänkandets egen skull stod inte högt i kurs bland romarna. Romarna var inte överdrivet intellektuella. De utnyttjade framförallt grekerna till att göra tänkandet till dem. Romarna hade förmågan att samla all den här kunskapen, men det är inte specifikt för romarna enbart. Alla mångtackna supermakter har haft den här förmågan, inklusive USA.

Den grekiska civilisationen vilade på; Centralmakten, theatrons, slavar, cement och arkitektoniska konstruktioner, keramik, metallurgi samt

krigsmakten och militär maktprojicering, men också på de sköna konsterna typ filosofi, och astronomi som de såg som en del av matematiken samt finmekaniska astronomiska urverk. Astronomen Herakleides förklarade på 300-talet före Kristus att jorden roterar runt sin egen axel. Under 200-talet f.Kr. blev Aristarchos den förste att beskriva en helt heliocentrisk världsbild, medan Eratosthenes använde vinklarna hos skuggor på platser på stort avstånd från varandra för att uppskatta jordens omkrets med stor precision. De antika grekerna var i högsta grad intellektuella.

Vikingarna må ha levat i hyddor, till och med våra tempel var hyddor jämfört med romarnas och grekernas byggnadskonst. Men vikingarnas civilisationer vilade på erövring och militär maktprojicering, metallurgi, slavar, båtbyggarkonsten, navigering (*och därmed astronomi*) samt guldsmidskonsten. Skaldekonsten stod högt i kurs här i Norden, vilket bevisar att tänkandet för tänkandets egen skull, alldeles oavsett om skaldekonsten förmedlade information eller inte, hade en hög status vid sidan av militär makt.

Den heterosexuella aspekten med fria nationer orsakar bara masturberande och en längtan att ta sig till den stat som för närvarande styr världen, och i andra hand den statens vasallstater. Väl där så utgör de antingen en del av problemet eller så upptas de i civilisationens kärna inom en eller två generationer.

Men bara de som står emot lockelsen från den stora skökan (*som Bibeln talar om i Uppenbarelseboken*), och stannar kvar i sitt hemland även när tillfälle ges att bege sig till Konstantinopel eller till USA eller den stat som för närvarande lyser klarast, har förstått vad makt är. Bara de förstår att makt vilar i spjutstängs ände, och det behöver inte nödvändigtvis vara reaktionära män, de kan lika gärna vara relativt progressiva män. Men bägge har den gemensamma nämnaren patriotism, och en patriot byter inte stat eller lojalitet vare sig för rikedom, kvinnor eller makt. Svearna var svear även när det blåste snålt. Vissa kom visserligen hem från Konstantinopel när de hade tjänstgjort där som t.ex. livvakt i Miklagård. Men andra graviterade mot lyx, rikedom och/eller kvinnor och blev kvar för gott. Tar man med sig lyx kvinnor och rikedom tillbaka hem så må det vara hänt, det är ju trots allt det som makt går ut på, och pengar är synonymt med kvinnor.

Sverige har alltid haft ett gott öga till stater som det antika Grekland förmodar jag, Romarriket definitivt, Frankrike samt USA. Sverige har alltid fungerat som en garant för dessa staters fortlevnad även när dessa riken har arbetat mot sitt eget bästa.

*

Vad gäller Storbritanniens förhållande till USA kan jag bara säga att den som alltid håller med är inte en vän alls. Det kan man veta. Man måste ha en egen utgångspunkt, en egen identitet. Jag vet att Sverige inte alltid har detta, men jag har det, och jag vet att det finns människor i Storbritannien som har det också. Dessvärre så är vi inte i majoritet, det finns alltför många lismande politiker och andra människor bland eliten såväl som inte eliten, som stolt deklarerar att de har Reagan som sin största idol, och sedan så har de inte ens mod att stå upp för sitt land eller förespråka dödsstraff ens för grova mord. Med andra ord så kan de inte alls ha förstått Reagan. I själva verket så är de velourmän och feminister, vilket är så långt ifrån Reagan som man bara kan komma. Eller om vi ska jämföra med socialisterna i våra länder så kan vi ta exemplet med Kennedy som också var för dödsstraff och militär maktdemonstration. Om svenska folket fortsätter på den inslagna vägen med konformism så kommer vi att gå mot vår undergång. *"Om alla tänker likadant så är det någon som inte tänker."* citat; George S Patton. Jag kan bara hoppas att vi genomgår en samhällsomvälvning med blix och dunder där vi tvingas att ta ställning, eller där den banala ondskan rensas ut på naturlig väg och där de enda som står kvar är vi som står pall. Förhoppningsvis så betyder inte det att de som står kvar är de som förespråkar utrensningar av vänstern och mainstream mediefolk. Jag kan inte uttala mig för andra, jag kan bara uttala mig för mig själv, men jag skulle se det som den enda premissen som kausalt skulle kunna orsaka att jag emigrerade till USA. Två fel gör inte ett rätt! Även om vi lever i en skendemokrati så kan man inte tillåta sig att släppa sina hämningar lösa och gå loss på de som upprätthåller skendemokratin i dagsläget, utan man måste inse att den banala ondskan fyller en samhällsfunktion. Man kan inte sopa bort den delen av befolkningen, den är alldeles för stor för det. Ett samhällssystem där den banala ondskan är marginaliserad banar bara vägen för den rena ondskan. Man måste svälja det faktum att de spelar hasard med Sveriges överlevnad som nation i syfte att konsolidera sin makt, svälter ut försvaret eller trycker ut ett politiskt parti bara därför att de inte bryr sig om vad som händer Sverige utan bara bryr sig om hur de ska få mera inflytande

och mer att säga till om utan att inse att det leder till mindre att säga till om både för dem och för Sverige som rike. Ju mer detta leder mot en ekonomisk kris desto hårdare försöker de att bita sig fast med näbbar och klor, vid sina positioner och vid köttgrytorna, utan att inse att det är de själva som betalar priset för det samhälle de har skapat. Vänstern tror att deras *"krockkudde av moral"* skyddar dem, och borgarna tror att deras gedigna familjeförhållanden skyddar dem. Men så enkel är inte hela sanningen. Alla betalar priset i en eller annan form. Jag måste tillägga [före valet 2014. Förf. anm.] att det finns flera inom vänstern och framförallt socialdemokratin som har uppvisat ett mera lovvärt och principfast beteende, vilket i och för sig kan bero på att de inte befinner sig i regeringsposition och har befunnit sig utanför en längre tid. Det låter jag vara osagt, men jag har alltid respekterat Göran Persson, också när han satt vid makten. Jag har aldrig trott att Göran Persson var en dödskalle, trots att det var han som låg bakom regementsdöden. Den hårda kärnan inom socialdemokratin, gräsossarna, har en svensk identitet i grund och botten, och jag respekterar dem enormt mycket mer än jag någonsin kan respektera de Nya Moderaterna, Fredrik Reinfeldt eller Per Schlingmann, eller Annie Lööf (c) och Fredrik Federley (c). *"Nya Moderaterna"* är idag ingenting annat än Hippies i kostym. Jag för min del hoppas att Gud har ämnat för Sverige att ha starka ledare både på vänster- och högerkanten, som kan motverka varandra. Jag tror att våra samhällen mår bäst av att det finns en politisk balans. Man kan bara ta exemplen Kampuchea och Pol Pot, Nordkorea och Jong-Il:erna, Nazityskland och Hitler för att inse att jag har rätt, några andra exempel behövs inte. I dessa stater fanns det ingen balans mellan vänster och höger och detta leder alltid till fördärvet.

En ond stat kan leva med relativt hög levnadsstandard under en ganska lång period. Men en ond stat kan inte mäta sig med en välfungerande demokrati vare sig i ekonomisk rikedom eller rättvisa, och framförallt inte i rättvisa. Men för att en demokrati ska vara funktionell så krävs det att högern och vänstern respekterar handlingsfriheten, det fria ordet och motpartens och antagonistens rätt till densamma. Men inte bara motparten och antagonisterna utan även de marginaliserade grupperna måste få äga det fria ordet.

"Yttrandefrihet kan inte begränsas, bara förloras!", som Thomas Jefferson sade. Och där så skiljer sig tyvärr Sverige från det klassiska USA, för i USA så respekterade både vänstern och högern varandras åsikts- och yttrandefrihet i långt större utsträckning än man gör i Sverige. Här vill motpolerna trycka ut varandra i skogen utan förekommande diskussion (*snarare har vi förekommande agitation i det här landet*), även bland de som skulle vara den

moraliska eliten, den politiska klassen. Här har såväl SD:are som vänstern något att lära av det klassiska USA. Men det är den politiska vänstern som har det största ansvaret för att det ser ut som det gör i det här landet för det är de som har makten, det är de som äger media, det är de som utgör majoriteten i riksdagen. Vad borgarna gör är helt irrelevant därför att de har sålt sin själ till Djävulen, de gör bara det som gynnar att de själva ska kunna sitta kvar vid köttgrytorna och vinna än mer prestige och ära, pengar eller kvinnor eller makt, det kvittar egentligen vilka deras motiv är för de tillhör den banala ondskan. Sverigedemokraterna är några korta steg från att tryckas ut i skogen och vänstern tycks inte ge sig förrän de är där eller vänstern har satt en plastpåse över huvudet på dem och kvävt dem till döds på "dödens fält"⁵⁰. Ska vi ha något hopp om det här landet så måste etablissemangent ändra på sig. Det är val igen hösten 2018 och sammanfaller det valet med en stor ekonomisk turbulens i Sverige likt den enbart svenska krisen sommaren 1990, som ju inte var ett valår, så kan det sluta riktigt illa. Då kan den här maktfullkomligheten från etablissemangent rekylera och slå tillbaka mot dem själva och hela samhället i stort.

Allt hänger på hur effektivt som etablissemangent trycker ut sverigedemokraterna till skogen, hur effektivt de får sverigedemokrater att betala hela det ekonomiska priset för invandringsspolitiken. Ju skickligare de är på det desto större kommer motreaktionen att bli, med Svenssons goda minne. Svensson tycker inte om att bli manipulerad av makten, han har bara ingenstans att vända sig när han blir det. Och den som tror på Gud inser att Gud inte kommer att tillåta att utfrysningen fortgår med ett sådant slutresultat, utan att han hellre kommer att tillåta en revolution. För Darwinisten så innebär det väl snarare att det som sker i samhället bara är ett myrsamhälles betingande igångsparkande av en motreaktion, att negativa känslor mellan individer i olika samhällsgrupperingar bara är naturens verktyg för att rensa ut oönskade element ur myrstacken, element som trycker ut värdfolkets hannar från möjligheten att producera avkommor genom att svartsjukt bevaka sina egna honor samtidigt som de parar sig med värdfolkshannarnas honor. Sådan är Darwinismen. Jag för min del tror att det går att höja sig över den naturliga människan om man tror på Gud, vare sig Darwin hade rätt eller fel. Jag tror inte att det lönar sig att hota svenskarna

⁵⁰ På dödens fält i Kampuchea satte den kommunistiska regimens lakejer plastpåsar över huvudet på oppositionella och kvävde dem till döds. Gärningsmännen var ofta barn.

med Guds vrede i alla fall. Jag skriver det här så att alla ska få en möjlighet att se sina irrvägar och ändra sitt beteende samt börja respektera yttrandefriheten, oavsett politiskt läger. Eller i alla fall börja respektera varandras människovärde. För varje Roger Klang som det finns så hoppas jag att det finns en Göran Persson.

ÖB Sverker Göransson gjorde rätt som inte försökte ta ifrån politikerna deras makt, han insåg att den banala ondskan fyller en funktion. Det är kanske därför som han uttalade sig så förklenat som han gjorde ibland, t.ex. när han sade att FM måste fullfölja IO14, precis i ett läge när det tycktes som om opinionen för att stärka försvaret vinner över nedrustningsivrarna. Men det finns ett pris att betala för det för ÖB. Jag vet att Sverker är demokratisk. Låt mig bara delge ett utdrag från ÖB ur *Försvarsmakten kommenterar* den 12 mars 2014; "*Mitt militära råd som överbefälhavare är att försvarsreformen med moderna och snabbt gripbara förband fullföljs.*" ÖB ägnar sig alltså åt att ge råd. Det är nog inte riktigt som man tror att vara herre på täppan. Sverker insåg nödvändigheten av att alla får komma till tals. Han insåg att vi är ett enat land oavsett om vi är dödsfall eller moralisk elit, vare sig vi är Sverigedemokrater, Socialdemokrater eller Nya Moderater. Det enda jag klandrar Sverker för är att han inte insåg att värdegrunden för andra stridande försvarsmaktsanställda än officerare bör avskaffas, just på grund av de demokratiska anledningar som jag nämner i texten. Man ska inte trycka ut svenska män med en attityd till skogen, försvaret är deras sista tillflyktsort och möjlighet till levebröd, i en värld där arbetsmarknaden för okvalificerade jobb också har den hårdaste konkurrensen. Dessa svenska män har oftast inte förmågan att studera och utbilda sig för att kunna erhålla ett kvalificerat jobb, men de kan bli det här landets ryggrad. Är man rädd för att de ska begå krigsförbrytelser så kan man bara se till att "*landets ryggrad*" fördelas jämnt i förbanden och att de aldrig blir i majoritet i respektive förband. Låt mig bara säga en sak till nuvarande ÖB; välkomna alla, Micael Bydén, men försvaret är ingen prideparad! Prideparader får man ägna sig åt på sin fritid. Jag misstänker att de styrande försöker att utesluta patrioter från att utbilda sig till soldater och patriotiska soldater från att utbilda sig till officerare. Jag har anmält mitt intresse för att utbilda mig till minörjare för flera år sedan. De hörde aldrig av sig. Jag är förvisso född 1965. Varför ska man ha "*värdegrunden*" för soldater? För att politisera soldatyrket! Jag anser att man bör ta bort värdegrunden för soldater men inte för officerare. Detta ska inte innebära att soldater ska få åtalsfrihet om de begår krigsbrott, märk väl. Med värdegrundskrav för soldater så är det inte så konstigt om de inte kan fylla

upp tjänsterna. De likställer patriotism med rasism på vaga grunder. Urvalet på de soldater de väl får blir dessutom av mycket sämre kvalitet.

§

Winston Churchill internerade Londons självutnämnda Führer, Aswold Mosley, utan egentlig motivering under kriget. Var det demokratiskt? Var det rätt? Jag anser att när statens framtid står på spel, alltså om landet är i krig, så kan det vara nödvändigt att tumma på de demokratiska spelreglerna när landsförrädare försöker att revoltera i syftet att bejaka rikets fiende. Jag skulle inte förklarat mina handlingar i en sådan situation, för nazister som försöker revoltera utnyttjar bara demokratin i syfte att avskaffa den. Därför är mitt samvete rent. SD är inte en samhällsomstörtande organisation, men däremot F!, miljöpartiet och diverse vänsterorganisationer på ytterkanten. Mot nämnda politiska samhällsomstörtande organisationer får man i extrema situationer sätta ned foten. De som vill ta ifrån andra medborgare deras frihet förtjänar ingen egen frihet, de kan få den på nåder men de förtjänar den inte. Men å andra sidan, hur många medlemmar i F!, hur många Jan Myrdal finns det som i fredstid uttalat säger sig vilja ta ifrån medborgare deras rösträtt? I krigstid med en näraliggande diktaturstat så växer denna skara naturligtvis. De blir inte fler, men de pratar inte längre förtäckt om de har förhoppningar om att bli annekterade. Jag har hört mycket prat om Svenskarnas parti, men jag vet inte var de står egentligen. Är de Putinkramare? Det finns sådana på högerkanten och dessa kan komma att få samma behandling om det krävs.

§

Det är möjligt att *alla* som har makt korrumpas i det långa loppet. Jag vet inte. Men det är därför som demokrati är så överlägset alla andra styrelseformer, för förr eller senare så röstas man ändå bort utan att kunna ta med sig hela riket ned i avgrunden. Jag ser det själv i dagsläget, som att det skulle vara min största lycka att bli bortröstad i en situation då jag faller till föga för personlig prestige, makt, kvinnor eller pengar. Även om jag inte skulle vara förmögen att se det bra' a med det i en sådan situation, så gör jag det idag. Och därför så skulle jag aldrig ha tagit emot en statsministerpost utan att ha låtit skriva en ny fundamental grundlag som ska bli mer lik USA:s grundlag, fast med Monarkin formellt kvar då jag inte vill ta död på Monarkin. Jag vill ha en mer demokratisk grundlag som bygger på frihet, varje medborgares rätt till frihet. En grundlag måste vara folkförankrad. En

grundlag ska bara kunna ges tillägg eller röstas bort, av majoritetsrösterna av svenska folkets röster i allmänna folkomröstningar. Den ska inte styras av politikernas klåfingrighet för att de vill konsolidera sin egen makt. Politikernas enda uppgift ska vara att komma med förslag till lagändringar, tilläggsförslag eller förslag till korrigeringar av grundlagen. Grundlagen ska vara så formulerad att den inledningsvis beskriver medborgarnas religiösa och personliga frihet. Klausulen får inga politiska förtecken men lovar ändå frihet till individen. USA:s konstitution inleds med följande ord i stora bokstäver; *"We the people"*, vilket också är viktigt att ha med allra först i en svensk grundlag, på svenska. Det är den amerikanska konstitutionens *"amendments"* som är politiskt detaljstyrande bortsett från Bill of Rights, på ett sätt som gör att dessa kanske inte i samtliga fall passar för just vårt land, beroende på i vilken grad vi inför ett federalistiskt system, dvs. hur maktindelningen mellan stat och kommun och kanske region ska fördelas. Vi bör även införa en författningsdomstol i Sverige för att hålla politikerna i skinnet så att de inte gör någonting grundlagsvidrigt. Att som borgarna har gjort, ändrat i grundlagen så att det blivit grundlagsvidrigt med ett svenskt utträde ur EU, är ingenting som man bör ha i en grundlag.

I Bill of Rights finns ett förbud mot *"cruel and unusual punishments"*. Förvisso så avskaffade George W Bush i praktiken den klausulen i grundlagen, även om den står kvar i grundlagen. Jag tänker naturligtvis på statstortyraren som W implementerade efter elfte septemberattacken 2001. Inte allt som har kallats tortyr i Guantanamo är tortyr, men de *"extra legal actions"* av typen waterboarding (*vattentortyr*) var det.

Den svenska grundlagen är ingen grundlag alls, den är så reglerande, detaljstyrande och omfattande att den i allt liknar de vanliga lagarna, fast i extraordinära ämnen. ***Vi ska inte folkomrösta för att ändra grundlagen, vi ska folkomrösta för om vi ska folkomrösta för att få ändra grundlagen.*** Det skulle jag vilja påstå upphäver den nuvarande grundlagen så fort denna är ersatt av den nya grundlagen, utan att det behöver gå två mandatperioder med samma sittande regering. Folket har då sagt sitt. Folkets röst måste gå före politikernas och de lagstiftandes röster. Det är ett representativt system vi måste ha och inte som det är idag ett kollektivt partikonsoliderande system. Det finns ett bra exempel på hur den styrande eliten har ändrat grundlagen till sin egen favör genom att införa en tilläggs klausul som säger att majoriteten av riksdagen måste godkänna en blivande statsminister. När Reinfeldt gjorde detta så avskaffade han samtidigt demokratin, eftersom det diskvalificerade reaktionära riksdagsledamöter och Sverigedemokrater från att någonsin

kunna vinna makten. Oavsett vem som vinner valet så måste nämligen vår nästa statsminister godkännas och röstas fram av minst hälften av riksdagsledamöterna. Men om svenska folket en gång har röstat fram en person genom att kryssa honom eller henne så ska väl inte regeringen ogiltigförklara valet och internrösta i riksdagen om någon viss person ska få bli statsminister? Föreställ er Jimmie Åkesson någonsin kunna få någon makt i Sverige! Hur ska det gå till? Genom 51 procent av väljarrösterna? Knappt ens socialdemokraterna har haft sådana siffror ensamma. Ergo, vi har de facto ingen demokrati i Sverige. Vi har åtminstone ingen representativ demokrati, vilket innebär att slätstrukenheten riskerar att *öka* i riksdag och regering istället för att minska som vi desperat är i behov av. Vi behöver mer av individualism. Vi behöver fler människor med integritet. Med nuvarande system så vinner den socialdemokratiske röstfiskaren som säger sig vara för hårdare straff exempelvis, eller moderaten som säger sig vara för sociala reformer. Det skapar mjäkighet och inte profilering av politiker som vi är i stort behov av. Det är folket som på valdagen ska få bestämma vem som ska ha makten, men Reinfeldt har tagit beslutet från folket och gett det till riksdagen, och riksdagen kommer att missbruka den liksom alla gör som ges mera makt. Den nuvarande konstitutionen medför att integritetsstarka människor som Lennart Sacrédeus trycks ut, när det är just sådana populära personer som han som behöver finnas i det politiska systemet.⁵¹ Då kan man lika gärna skipa de allmänna valen helt och hållet. "*Riksdagsvalet*" är helt rätt namn! Många länder har en oberoende konstitutionsdomstol som skall skydda medborgarna mot övergrepp, korruption och maktmissbruk, men Sverige saknar naturligtvis en sådan. Konstitutionsutskottet är ett skämt, det handlar bara om pajkastning mot politiska motståndare i riksdagen.

⁵¹ Lennart Sacrédeus (kd), abortmotståndare och motståndare mot samkönade äktenskap. Sacrédeus har ett stort stöd bland gräsrotterna i det kristdemokratiska partiet. Han blev fyra i provvalet 2008 (provvalet är partiernas inre omröstning som avgör vem som ska få kandidera till riksdagen, eller i detta fall EU-parlamentet), men han hamnade ändå utanför kommitténs 50 namn långa lista. Så mycket bryr sig Göran Hägglund om demokrati. Han menade att Lennart Sacrédeus var omöjlig att ha att göra med. Omöjlig för honom ja, men principfast för gräsrotterna.

- *“Those who would give up essential liberty to purchase a little temporary safety deserve neither liberty nor safety.” Benjamin Franklin “*
- *“Politics is the art of looking for trouble, finding it, misdiagnosing it, and then misapplying the wrong remedies.” Groucho Marx*
- *”De nya Moderaterna och Socialdemokraterna är som en hästsko, ändarna sitter väldigt nära varandra.”*

Jag tror att det existerar lika många extrema människor i USA som i Sverige. En allmänt hållen grundlag som bejakar individens frihet tjänar alla på, rik såväl som fattig, höger såväl som vänster. Förutom den här friheten så skulle inte vänstern kunna agera fritt, inte heller extremvänstern eller extremhögern (*inom lagens ramar*). Det positiva med kråksången är att även de i mitten vinner. De vinner mest i stort sett eftersom de är den största gruppen. Alla har frihet. Man måste särskilja den amerikanska konstitutionen från den amerikanska politiken som är högerviden i många svenskars ögon. Den som ska skriva en ny svensk grundlag, om den någonsin kommer till stånd, får inte vara någon som kan tjäna på att den perverteras och han måste ha en högst analytisk hjärna. Jag föreslår den frihetsälskande bloggaren Magnus Ernström, alias Morgonsur, som har ett skarpt analytiskt intellekt och en omutlig integritet. Han har en vilja att skriva den, jag har frågat honom. Magnus Ernström har inga politiska ambitioner och får inte ha några politiska uppdrag vare sig före eller efter han har skrivit grundlagen, *omm* han bestämmer sig för att ta uppdraget att skriva den. Åtta saker som måste finnas med i grundlagen för att det ska vara lönt är att;

- 1) Svensson ska få mycket lättare att äga vapen, bära dem på sig på allmän plats och försvara sig och andra.
- 2) Araber, nordafrikaner, muslimer och islamister ska inte tillåtas att beväpna sig oavsett hur länge deras familj har bott i Sverige och oavsett vilken generation de är och oavsett om de har en svensk mor.
- 3) De ska inte ha automatisk rösträtt i allmänna val och inget automatiskt medborgarskap. Detta ska gälla retroaktivt, dvs. det ska gälla oavsett tidigare medborgarskap och oavsett om de har en svensk mor.
- 4) Endast svenska medborgare ska tillåtas att rösta i kommunal-, regional-, och riksdagsvalen.

- 5) Dödsstraff för grova välbevisade mord mot civila (*om de anhöriga till offret så önskar*) och för överfallsvåldtäkt och gruppvåldtäkt och vapensmuggling till Sverige och illegal handel med eldvapen, oavsett nationalitet på förövarna.
- 6) Totalförbud mot manlig invandring från MENA-länderna oavsett vilken typ av invandring det rör sig om, arbetskraft, flyktingar eller s.k. ensamkommande barn, det spelar ingen roll. I enskilda fall ska dock regeringen kunna tillåta en individ, familj eller en liten grupp speciellt och individuellt utvalda harmlösa människor att komma ombord, i synnerhet om de har hjälpt vår nation.
- 7) Man ska vara född i Sverige för att få bli statsminister.
- 8) Människor av alla ursprung inklusive svenskt som är dömda för brott som har gett fängelse skall inte tillåtas att rösta i de allmänna valen någonsin. Inte heller ska de tillåtas att beväpna sig.

Ett procentuellt lägsta röstdeltagande och ett rimligt tak för antal blankröster bland väljarkåren ska gälla så att man inte inför en grundlag utan stöd av folket, alltså måste grundlagen och konstitutionen vara så objektiv och välgjord som det bara går och omfatta så många medborgare som möjligt. När grundlagen är färdigsnickrad så kan man följa upp på tre olika sätt;

- A) Svenska folket röstar för om de är nöjda med grundlagen.
- B) Riksdagen röstar för om de är nöjda med grundlagen.
- C) Svenska folket och riksdagen röstar bägge för om de är nöjda med grundlagen, men svenska folkets beslut går före politikernas. Om både svenska folket och riksdagen är nöjda så ges grundlagen extra legitimitet för all framtid eller till vår civilisations undergång.

Om svenska folket inte är nöjda med grundlagen så går den tillbaka till Magnus Ernström för omarbetning efter att undersökningar har gjorts om varför den inte har godtagits av svenska folket. Dessa undersökningar ska

naturligtvis Ernström få ta del av i sin helhet och de ska vara kvalitativa, inte kvantitativa, så att man i görligaste mån kan veta att svenska folket verkligen har fått säga sin innersta mening och att ingen har lagt ord i munnen på dem. Det kräver en selektion bland materialet och det är grundlagsskrivaren som utan inblandning av andra ska ha i uppdrag att välja ut vilka invändningar som är vanligast men framförallt mest relevanta. Sedan när korrigeringar eller ändringar har gjorts i grundlagsformen så röstar svenska folket om den igen. Det är under dessa former en grundlag måste skrivas. Grundlagen får inte hänvisa till lagtext i övriga lagboken, det ska vara tvärtom. Om nödvändigt så måste man anpassa övrig lagtext till grundlagen. Man måste i så stor utsträckning som möjligt göra en George Washington.

- *"Man ska inte vara med när korb och lagar tillverkas"* Citat; Rikskanslern Otto Von Bismarck

Jag tror inte att svenska folket skulle misshagas om man bestämde sig för att skriva in i grundlagen att en statsminister endast får sitta i max 8 år som statsminister och måste avsäga sig alla politiska uppdrag efter sina två mandatperioder. Röstar han bort efter en mandatperiod så måste han ändå avsäga sig alla sina politiska uppdrag. Jag kommer inte att skriva grundlagen, men det är rimligt med en ämbets tid på max två mandatperioder, i synnerhet som makt korrumpierar. Jag skulle själv vilja (*tvingas att*) avgå efter 8 år för min egen del. 8 år är en lång tid. Medborgarna måste kunna lita på sina ledare. *"Samhällskontraktet"* som medborgarna å ena sidan och rikets ledare å den andra sidan ingår gör det nödvändigt att ledarna är lojala mot det egna landet enbart, dvs. att de är patrioter, så att de aldrig frestas att bryta mot samhällskontraktet. En tillträdande statsminister måste svära en ed på det. Och det implicerar att en tillträdande statsminister är född i Sverige givetvis.

LITE KONSTRUKTIVA GRUNDLAGSLÖSNINGAR

Trettonpunktsförslaget nedan kommer oredigerat från Anders W. Edwardsson, fil. Mag. i historia vid Uppsala universitet, MA i politics med fokus på political theory i Catholic University of America. Och jag håller med nästan till punkt och pricka. Jag har gjort vissa anmärkningar i texten i den här typen av parenteser [...].

1. Sveriges monarki bevaras.

2. Minska antalet riksdagsledamöter till 149, ta bort 4 procentspärren och inför majoritetsval i tvåmansvalkretsar.
3. Inför direktval av statsminister, som måste bilda majoritetsregeringar.
4. Inför term limits för alla nationella politiska, byråkratiska toppjobb/uppdrag. Ingen skall kunna bli vald eller utsedd till samma post mer än tre gånger på rad. [Förf. håller inte riktigt med, jag säger två ggr. på rad]
5. Skilj riksdagsval och kommunalval.
6. Tillsätt en grundlagsutredning med uppgift att framarbeta förslag på en riktig konstitution som bl.a. kraftigt begränsar offentliga organs rätt att inskränka personliga fri- och rättigheter. Förändringar av konstitutionen skall sedan enbart kunna genomföras av folket medelst folkomröstning. Brott av politiker och offentligt anställda mot den samma skall automatiskt leda till riksriättsåtal som skall kunna leda till upp till 25 års fängelse.
7. Yttrandefriheten stärks speciellt genom avskaffande av diverse begränsningsregler, som hets mot folkgrupp. Enbart säkerhetspolitiska begränsningar och lagar mot rent förtal av enskilda individer bevaras.
8. Lagg ner landstingen. Existerande sjukhus och andra vårdinrättningar privatiseras eller överförs på stat och kommuner. [Detta är en diskutabel fråga som har blivit lite förenklad i Edwardssons text. Förf. anm.]
9. Minimera den statliga styrningen av kommunerna till en lagstadgad skyldighet att ansvara för ett existensminimum, brandskydd, grundutbildning och äldreomsorg (*där privata, kooperativa eller andra alternativ fattas*).
10. Underlätta både kommunindelningar och kommunsammanslagningar genom folkomröstningar; folket skall avgöra.
11. Mindre kommuner kommer ej behöva heltidsanställda kommunalråd. Återinför istället borgmästarämbetet.
12. Fler kommunala folkomröstningar i kontroversiella sakfrågor som "*skrytbyggen*" (alltid med krav på vidhängande konkreta finansieringsplaner).
13. Avskaffa alla former av offentliga parti-, press- och organisationsstöd.

Man borde ordna det så att sakkunniga medborgare inom olika områden, framförallt tekniska områden, oavsett eventuell utbildning och position i samhället, ska kunna få chansen att lägga fram sin syn på en sak inom ett specifikt ämnesområde för Kommunfullmäktige under öppna politiska sammanträden. Den som ska få avgöra vem som får lägga fram sin syn på en teknisk fråga i kommunfullmäktige ska vara Tekniska nämnden, inte politikerna. Man ska naturligtvis inte förbehållslöst acceptera den infallsvinkel som den anförande lägger fram och därför bör medborgaren få hård opposition av en tekniskt sakkunnig inom det specifika området. Det kan röra sig om en tjänsteman på Tekniska nämnden eller en annan sakkunnig inhämtad utifrån. Tekniska nämnden ska också avgöra vad som är relevant att debattera i kommunfullmäktige i tekniska ämnesfrågor.

Man borde ordna det på samma sätt i Riksdagen. Är det en fråga som rör t.ex. försvarets materielpark, så ska den som avgör om den tekniskt kunnige personen ska få lägga fram sin syn på saken inför Riksdagen vara en specialistofficer och/eller en högt uppsatt militär med kännedom om förhållandena. Men det måste inte nödvändigtvis röra sig om tekniska frågor, det viktiga är att politikernas roll krymper och medborgarnas roll förstärks, för demokratins skull. Det höjer dessutom kvalitén på debatten och gör den levande. Man spar tid också, därför att kommunfullmäktigeledamöter ofta lägger fram förslag som bordläggs innan frågan remitteras till Tekniska nämnden, som efter att ha tittat på frågan remitterar tillbaka förslaget med ett utlåtande. Politiker är inte lämpade att på egen hand avgöra tekniska frågor! Förvisso så har Tekniska nämnden en stor roll att spela redan idag, då politikerna oftast går på deras linje till slut. Men Tekniska nämnden kan vara enögda. Det finns redan idag någonting som heter "*Medborgarförslag*". Dessa förslag är alltför komprimerade och saknar ofta teknisk anknytning och har av politikernas försorg ingen riktig roll att spela i kommunfullmäktige. Kommunfullmäktigeledamöterna har inget intresse i att dela beslutsrätten med medborgarna, så de avslår oftast medborgarförslagen rutinmässigt. Kommunfullmäktigeledamöterna kan lägga fram nog så tokiga förslag på egen hand. Det finns ingen anledning att anta att situationen är mycket bättre i riksdagen. Medborgarförslag måste finnas kvar, men medborgare ska få utökat inflytande i styrande organ. Man kan tänka sig att den tekniskt insatte medborgaren gör ett medborgarförslag som går ut på förändringar inom ett speciellt ämnesområde, varefter saken bordläggs i det demokratiska organet där han deltar och går i opposition mot en sakkunnig. Tekniker ska avgöra vem, vad, och även om vad, som ska bordläggas i det demokratiska organet.

*

Fakta: Grundskolan är infesterad av politiseringar. Studera läroplanen så ska du få se hur de bär sig åt, Svensson. Jag tycker synd om dina barn. Alla elever med fel världsåskådning, oavsett hur begåvade de än är och hur bra de än presterar i hårda ämnen som matte och fysik, trycks bort från högre utbildningar redan i grundskolan. Det är åtminstone det som Skolverket strävar efter. *"Man kan inte med ett individalkapitalistiskt betraktelsesätt hålla på och tala om mina barn och dina, utan det är fråga om våra barn - det gäller varenda tjatting. Därför ska barnen sättas i förgrunden."* Citat; Olof Palme. *"Varenda tjatting"* som Palme orerade om, är bara en eufemism för politiskt motiverad totalitarianism mot barn. Totalitarianism är väl Ok om man har den, må så vara omogna, politiskt korrekta läggningen som elev, men nåde den som inte har det. Har man en samsyn med det genompolitiserade Skolverkets riktlinjer så tycker man säkert att vi lever i en underbar demokrati. Har man ingen samsyn så får man finna sig i att ens utbildnings- och jobbdrömmar blir krossade. Väcker inte sådant hat?

Brottslingar dömda för brott som ger fängelse ska inte få rösta, bortsett från om det rör sig om brott som har en vardaglig prägel som bilkörning under påverkan av alkohol, eftersom alkoholism är en sjukdom och alkohol är en laglig drog. Upprepade brott av detta slag ska dock rendera i fängelsestraff och fråntagande av rösträtten. Utöver detta så behöver vi att vanliga människor är en del av det juridiska systemet och får vara med att döma brottslingar genom ett s.k. Jurysystem. Ju mer vi involverar Svensson i maktens korridorer desto bättre för demokratin. Vad kan vi mer behöva? Lite interndemokrati i partierna! Jag är rädd för att svenska folket inte är så särskilt demokratiska, och det beror på bristen på patriotism hos vår befolkning. I Amerika får alla som vill och kan inom ett av de två stora partierna chansen att visa upp sig och visa vad de kan för populationens partimedlemmar som sedan röstar på den person som faller dem i smaken. Populism kallas det visst för. Om det är populism så kalla mig populist!

DIREKTDEMOKRATI SOM FUNGERAR

I framtiden ska vi ha någonting liknande det vikingatida Tinget. Detta ska varje myndig medborgare ha plikt att delta på för att respondera verbalt på förslagen på förändringar, som berör folket, som kommunpolitikerna lägger fram. Frågorna som ska tas upp på Tinget en gång i halvåret eller när

påkallat, ska fastställas i kommunfullmäktige genom ett kommunfullmäktigeinternval där 13 procent av fullmäktigeledamöterna har röstat för att en fråga ska bli en medborgarfråga för folkförsamlingen. Det får absolut inte vara så att det är majoriteten i kommunfullmäktige som ska besluta om det ska röstas i frågan i folkförsamlingen, för i så fall är det enda man har åstadkommit att de ledande politikerna får ännu ett verktyg till sitt förfogande. I större kommuner så får man dela upp folkförsamlingen i tiden eller i rummet, eftersom det kanske inte finns plats för en tillräckligt stor folkförsamling på ett och samma ställe per gång.

Genom att införa riktigt direktdemokrati på ett verbalt plan så kan ingen enskild eller grupp av människor driva igenom demokratividriga beslut eller föra folket bakom ljuset på ett sätt som det svenska folket inte tolererar. När jag säger verbal direktdemokrati så menar jag naturligtvis inte att de som skriker högst ska avgöra frågan. Jag menar bara att det kommer att bli mycket svårare för maktmänniskor att driva igenom en fråga mot folkets vilja när de vet att folket har bevisat för sig själva, politikerna och sina jämlingar vilken folkets åsikt i frågan är. Så håller man de maktkåta politikerna i schack! Men det innebär nog samtidigt att vi måste föra över vissa tekniska beslut som rör t.ex. brandkår eller energi till särskilda tekniska myndigheter. Sådana frågor måste tekniska experter bättre kunna svara på, och de är inte direkt demokratifrågor i regel. Sådantillvida de inte är utformade på ett sådant sätt att det blir en demokratifråga.

LA COSA NOSTRA (VÅR SAK)

Andrew Hill Card, Jr. är en amerikansk republikansk politiker och affärsman. Han tjänstgjorde i the West Wing under President Ronald Reagan. Han tjänstgjorde under USA:s president George Bush Sr som USA:s transportminister 1992-1993. Och framför allt så tjänstgjorde han under George Bush Jr. som 1:st Chief of Staff. Det var Andrew Card som meddelade president George W. Bush om terrorattentatet den 11 september 2001. Presidenten var på besök i en grundskola i Florida. Han satt och lyssnade på barnen som läste högt ur en bok när Card gick fram till presidenten och viskade i hans öra; *"A second plane hit the second tower. America is under attack."* W:s 1:st Chief of Staff, har ordagrant sagt efter sin avgång; *"What I miss most was the information that I had. I was very, very fortunate, to have acces to phenomenal information. I got to see the world as it really is, not necessarily as I wanted it to be."*

Hade alla vetat varför det bland etablissemangen anses att invandring har ett intrinsiskt värde (*ett värde i sig självt*) så hade nog rösterna gjort sig hörda både för och emot. Jag tänker inte hålla läsarna på sträckbänken, anledningen är (*var*) helt enkelt att det var nödvändigt för att vi inte skulle hamna på efterkälken teknologiskt (*och för vissa – militärt*) och därmed riskera att gå under som stat. Det är ingen slump att staten USA är den framgångsrikaste av icke-slavstater i världen. Det är bara sant i ett kort perspektiv det som Sverigedemokraterna hävdar, att flyktinginvandring driver upp kostnader med pengar som vi har förtjänat på andra håll, och som bättre skulle kunna användas på vård, omsorg, skola eller försvar än på flyktingmottagning. Det är empiriskt belagt att historiens mest homogena länder har varit de miserablaste, medan alla framstående ekonomiska system har varit blandetniska – egyptierna, det antika Grekland, Rom, Konstantinopel, USA. Men det betyder ju inte att vi har flyktingarna att tacka för någonting, utan det är de som ska tacka oss för att vi har gett dem chansen till ett bättre liv. Så måste vi se det, det är ju trots allt vårt land. Vårt välstånd har ju inte kommit sig av någon godhet från invandrarnas sida som grupp, så mycket står klart. Men även om invandring kan vara ekonomiskt benigt så kommer konjunkturcykeln att bestå av toppar och kraftiga dalar och tider däremellan med relativ ekonomisk stabilitet och kanske tillväxt.

Sedan så är det så att varje stat har en gräns för hur många invandrare man kan ta emot innan den staten går bankrutt, som t.ex. staden Detroit har gjort i USA. Invandring upp till en viss nivå kan vara ekonomiskt benigt, men över den nivån så är den ekonomiskt malign och ruineringsen kan gå snabbt, mycket snabbt. Hastigheten och demografin på invandringen spelar naturligtvis stor roll, samt vilken typ av människor som släpps in. Idag är invandringen utom kontroll. Kommer det bara män så är invandring ekonomiskt maligt på alla sätt och vis, för staten men i synnerhet för enskilda medborgare. Vi kommer att få se en ytterligare polarisering och ett kraftigt ökat antal hemlösa, starkt pådriven av en regering som hävdar sig vara för ekonomisk jämlikhet. Förra gången det begav sig under 1990-talets kris, fick jag själv känna på hemlöshet, eftersom jag var ett överskott bland män då jag var ful. Men denna gång kommer vi inte att kunna hämta oss från en ekonomisk kris, eftersom de som kommer in i Sverige nästan uteslutande är extrema kvinnoförtryckare, som inte ens drar sig för flickemord eller terrorism för att förhindra att deras systrar, med eller utan direkta blodsbånd till dem, lämnar dem för en svensk man. Det måste dessutom finnas en balans mellan antalet män och kvinnor i fertil ålder i samhället för att vi ska ha en

chans. 1990-talets svenska kris kommer att te sig som en sommarfläkt i jämförelse. Jag har bara ett krav på invandrare, att de inte förtrycker sina kvinnor, alt. att de släpper sina kvinnor fria. Allt annat kan jag ha överseende med och till och med lära mig att uppskatta. Men de gör inte det frivilligt.

Olof Palmes förhållandevis milda arbetskraftsinvandring tog ett abrupt slut när han blev mördad den där februarinatten 1986, och Ingvar Carlsson tillträdde. Då fick invandringen plötsligt en stor skjuts framåt, och de började kalla invandrarna flyktingar. Olof Palme var för stor för sitt eget bästa. Ingvar Carlsson spillde inte sin tid efter mordet, han gick omedelbart igång och ändrade på arbetskraftsinvandringspolicyn till att bli flyktingmottagning. Jag är inte cynisk, sarkastisk eller ironisk när jag säger att Ingvar Carlssons vanligaste offentliga ord var "*flyktingar*" näst Att, Och, En, Ett, Som, Den och Det. I alla fall fram till att den enbart svenska 90-talskrisen slog till, för då tystnade inte bara Ingvar Carlsson abrupt om flyktingar, även samtliga medier tystnade abrupt och totalt i 2-3 månader om flyktingar. Innan 90-talskrisen påbörjades i maj 1990 så skrev medierna minst två artiklar eller nyfotportage per tidning om flyktingar varje dag. Från att inte ha existerat alls som fenomen, så utsattes över 20 flyktingförläggningar för brandattentat över hela Sverige någon vecka in i krisen och ett par veckor framöver. Och alltihop började med blix och dunder och hor. Den folkliga följderna av det man i politiska kretsar och medier benämnde "*bankkrisen*" skulle dröja ytterligare några år. Jag personligen blev hemlös. Totalt i början på 90-talet ägde mer än 100 brandattentat rum mot flyktingförläggningar inom loppet av tre år, enligt SR;Ekot. Men så vitt jag vet så var det ingen som dog i en eldsvåda.

Jag lägger inga idéer i era huvuden om Olof Palme blev skjuten av en ensam tokig galning vid namn Krister Pettersson eller om mordet skedde kausalt på den ljumma arbetskraftsinvandringspolitiken under Palme. Läsarens gissning är så god som min och jag avstår helt från att gissa. Men resultatet av mordet lät inte vänta på sig i alla fall. Skulle man lyssna på Anders Jallai, Sveriges kanske enda konspirationsteoretiker, så var det prominenta medlemmar ur Socialdemokratiska Arbetarepartiet själva som lät mörda Palme. Inte vet jag om han har rätt men han har välgrundade argument i alla fall. Det är bara det att han inte nämner ordet flyktinginvandring i samma argument. Men man kan lätt pussla in det där utan att anstränga sig, det passar som hand i handsken som motiv. Jag låter det vara osagt. För min del låter det nog mer troligt att det var Gud eller Djävulen som drog i trådarna, än att det var

socialdemokraternas inre krets själva som lät mörda Palme. Men vi lär inte få reda på vem det var – Gud eller Djävulen – förrän framtiden har uppenbarat sig för oss genom tidens driv. Utgången av historien är inte här än, vi har inte facit i hand. Blir det ett tredje rike så är det Djävulen som ligger bakom. Blir det en sann demokrati med en sund grundlag så är det Gud som ligger bakom. Jag tror på Gud, eftersom Djävulen inte har någon makt över oss om vi inte så önskar! Men en eventuell utgång skulle förstås, som jag redan har nämnt i detta kapitel, kunna förklaras med ett *'myrornas krig'* utan att någon absolut moral spelar in därför att det inte finns någon Gud. Då är det antingen determinismen (*avsaknaden av handlingsfrihet*) alt. slumpen som avgör utgången av historien. Enkel matematik säger oss då, utifrån de begränsade naturvetenskapliga kunskaper vi har, att vi bara har 25 procents chans för ett lyckligt slut, eftersom determinism endera leder till en motreaktion (*50 procents chans*) alt. slumpen (*50 procents chans*) som i sin tur delas in i en 50-50 chans för ett lyckligt slut, och 50 procent av 50 procent = 25 procents chans att det ska sluta väl. Dessa dåliga odds gäller oavsett, eller i ännu högre grad eftersom svenskarna är i majoritet, om det är så att determinismen i naturen är ett faktum. Ett myrsamhälle implicerar ett Darwinistiskt synsätt. Det spelar ingen roll vilka moraliska förhoppningar vi försöker knökla in där, det blir som det blir med den saken. Det kan endast finnas bara en vinnare i så fall. Detta är inget synsätt som jag vurmar för, för jag väljer att utnyttja min handlingsfrihet till att arbeta mot den naturliga människans villighet att avstå från att tänka själv för den kortsiktiga njutningen av att låta sig förledas av andra vilket alltid leder till fördärvet för den naturliga människan. Men om Svensson däremot avstår från att tänka själv i ett system där grundlagen och den formella makten är väl formulerade, så att missbruk av makten försvåras i största möjliga mån, så får inte den naturliga människans benägenhet att inte tänka för sig själv så stor betydelse, eftersom de ledare som missbrukar makt oftast inte klarar av att missbruka systemet när man har en solid och objektiv grundlag. Winston Churchill sade att det bästa argumentet mot demokrati är ett fem-minuterssamtal med den genomsnittlige väljaren. På det andra hållet så är det bästa argumentet för en mångtinsk demokrati att ingen svensk för nationens del kan kasta hela livets bok i elden, vilket maximerar lyckan enligt en utilitaristisk världsbild.⁵² Märk väl att jag menar mångtinsk demokrati

⁵² Utilitarismen går ut på att ju fler lyckliga och ju mer sammanlagd lycka desto bättre, även på bekostnad av minoritetens lycka eftersom det är den

och inte skendemokrati. Jag är inte utilitarist själv, tvärtom så värnar jag individens rätt.

- *"Vi kan inte riva ut en endaste sida ur livets bok, men vi kan slänga hela boken i elden"* Citat Aurore Dudevant, pseudonym – George Sand, fransk 1800-talsförfattarinna.

Inte bara kommer etablissemangen inte in i himlen, de tillåter inte andra att komma in i himlen. Problemet är att borgerligheten drar med sig andra människor i sitt fall, och fallet blev djupt. Goda människor drabbas, såväl som onda människor. Vänstermänniskor såväl som högermänniskor drabbas. Men den stora majoriteten drabbade är den banala ondskan eller kultureliten själva, borgerligheten framförallt eftersom deras kvinnor är lika egoistiska och moraliskt slappa som sina män. Det är därför som ekonomin kraschar med dem.

MEDIA

Radiotjänst och SVT är som en sovjetisk drake som ringlar sig runt sin stulna guldskatt, fast besluten att förgöra alla eventuella riddare som vill komma åt skatten.

SVT kan lura folk att prata om sådant SVT vill, men sådant SVT vill prata om kan de inte lura folk med.

SVT gör skandaler till petitesser och petitesser till skandaler.

Det förtjänar också att sägas att mediekarusellen, främst med ett alltmera sexualiserat statsmedia (*sex är nämligen politik*), beror på polariseringen mellan sig själva och Sverigedemokraterna. För den *"tredje statsmakten"* som statsmedierna är stödjer inte inskränkthet, dvs. patriotism eller Sverige åt svenskarna-filosofi, eller bara högerpolitik i största allmänhet. Den tredje statsmakten tolererar den urvattnade s.k. *"borgerliga"* Alliansen eftersom den inte försöker förhindra att statsmedia kan fortsätta sitt närmast hegemoniska åsiktsmonopol genom *"Public Service"* som tvångskonfiskerar oppositionens pengar för att indoktrinera oppositionen och/eller propagera

totala lyckan som gäller, enligt skaparen av denna filosofiska inriktning – Jeremy Bentham.

mot den. Den tredje statsmakten får sin maktfix genom att spela ut olika grupper mot varandra, vänsterextremister mot Sverigedemokrater, invandrare mot svenskar och alla mot nazister. Det är därför som ett definitivt fördömande av våldsbejakande vänsterextremism aldrig kommer att ske från SVT:s sida. Men de behöver fler invandrare i Sverige för att kunna spela ut olika grupper mot varandra fullt ut. Den tredje statsmaktens medarbetare sitter på sina maktpositioner på livstid och kavlar ut sin politik i mediet, med garanterad inkomst i högkonjunktur såväl som i lågkonjunktur. Det finns inga andra som är garanterade inkomst i lågkonjunktur än medarbetarna på SVT/SR/UR.⁵³ Denna nutida aristokrati kan inte röstas bort, eftersom de bestämmer sin egen budget och sina egna löner. Så länge som ovanstående tillåts fortgå så har vi ingen demokrati i Sverige. Det hjälper inte att likt ett barn säga att *"Storbritanniens Public service får minsann också månadspeng från sina medborgare"*. Storbritanniens Public service har inte löpt amok i kampanjer mot sina egna medborgare på samma usla sätt som SVT/SR/UR. Inte heller ljuger Storbritanniens Public Service lika uppenbart som SVT. SVT och andra etablerade medier ljuger, bl.a. så försöker de förtvivlat ta fotografier i vinklar som framhåller kvinnliga flyktingar i fertil ålder trots att de knappt existerar (*hösten 2015*), så att det ska framstå som att flyktingströmmen till vårt land är demografiskt blandad med nästan lika många kvinnor som män. Eftersom det inte går att rösta bort statsmedierna vare sig med plånboken eller i valbåset, så är de genomkorrumpade sedan länge, och ingen tycks vilja göra något åt det. Men inte minst så är 80 procent av SVT-medarbetarna antingen röda eller gröna. 0 procent av dem är Sverigedemokrater. Till och med kökspersonalen är röda alt. gröna. Mona Sahlin jobbade t.ex. i köket på SVT som ung. Detta är ett förhållande som inte något SVT-program någonsin kommer att rapportera om *som ett problem*. Inte Agenda, inte Dokument inifrån, inte Rapport. Det kan man veta. Det finns ingen anledning att tvinga alla att betala för SVT:s skräp, bara

⁵³ Förutom riksdagspolitikerna, men där är det berättigat med kontinuitet av andra skäl än de rent egoistiska. Någon måste ju styra landet även i orostider, man kan ju inte börja byta ut regeringen och riksdagen i krigstider eller kristider, om det inte råkar vara riksdagsval just då. Men detta gäller endast om regeringen och riksdagen är resonabla och pålitliga och består av män och kvinnor som respekterar yttrandefriheten och demokratin och som är lojala mot Sverige. Bryter de samhällskontraktet är de bara till skada för riket, menar jag.

för att man äger en TV-apparat, video eller DVD. Inte heller diskuteras det odemokratiska i en TV-avgift för alla datoranvändare i Sverige. Under hela den tiden då den ensidiga rapporteringen om den kommande TV-avgiften för datoranvändare (*SVT:s tvångskonfiskering av ovilliga medborgares pengar*) förekommit så har det inte nämnts med ett ord på SVT/SR/UR att det finns en annan mer demokratisk och självklar lösning. Nämligen att låta de som vill se på SVTPlay betala för det, antingen vid varje tillfälle de väljer att titta alt. månadsvis/kvartalsvis. Det bör nämnas att SVT inte lyckats driva igenom sin definitivt uppenbara agenda mot svenska folkets vilja – ännu. Public Service borde tvingas att leva på aktivt valda, frivilliga bidrag, dvs. inte som i svenska kyrkan där medlemskap är normerande och utträde är frivilligt.

Myndigheten för press, radio och TV:

6.2 Beräknad budget för avgiftsbelagd verksamhet där intäkterna ej disponeras

Verksamhet	Ink. tit.	+/- t.o.m. 2013	+/- 2014	Int. 2015	Kost. 2015	+/- 2015	Ack. +/- utgå. 2015
Offentlighetsrättslig verksamhet							
Särskild avgift samt utdömda viten	2712	0	0	0	0	0	0
Avgifter för analog kommersiell radio	9458	0	0	115 891	0	115 891	115 891
Summa		0	0	115 891	0	115 891	115 891

Belopp angivna i tkr

Kulturministeriet har medvetet gjort det svårt att tolka regeringsbeslutet från Kulturdepartementet den 22 december 2014. Men utdömda viten för marksända kanaler som TV4, Sveriges Television AB, Sveriges Radio AB och Sveriges Utbildningsradio AB enligt ovan förefaller ha varit någonstans under 2 712 000 kronor mellan 2013 och 2015. Det är talande att man lägger

ihop raden *"utdömda viten"* med *"särskild avgift"*, och det är ett vanligt knep av maffian att slå ihop synnerligen intressanta poster med trivialiaposter för att vilseleda folket. Tabellen är svår att tolka när de ställer upp det efter årtal, som de har gjort ovan, där varje år visar noll kronor i balansräkning. Men det rör sig om åtskilliga anmälningar men mycket små ekonomiska konsekvenser för medierna vid fällande utslag. Men det är växelpengar hur som helst att döma av den ihopslagna kolumnen till vänster. Länge var det kutym att bara *"pricka"* enskilda medier. Medierna kunde ignorera prickningarna i oändlighet utan risk för deras egen verksamhet, precis som det var tänkt. Ingen visste hur många prickningar de hade samlat på sig genom åren, jag betvivlar att det fördes statistik på det. Men förändringarna till det nya har enligt ovanstående tabell marginell betydelse, inte ens 226 000 kronor per år och bolag i vitesavgifter för otaliga prickningar. En försvinnande liten del av budgeten. I verkligheten rör det sig om betydligt mindre summor då det finns fler berörda kanaler och vi inte vet hur mycket av summan som utgör *"särskild avgift"*.

Men ovanstående är inte det allvarligaste. Under *"Vad kan du anmäla"* på sajten *myndigheten för press, radio och tv* står det ingenting av intresse för en anmälare, endast vilka som kan anmälas. *"Flera anmälningar mot samma inslag gör inte ärendet tyngre. Antalet anmälningar mot ett och samma inslag påverkar inte granskningsnämndens bedömning"*, står det på sajten när man ska göra en anmälning till granskningsnämnden. Det innebär alltså att folkets åsikt aldrig syns i statistiken eller någon annanstans. Folkets upprördhet registreras inte annat än för en (1) individ. Det kan lika gärna vara Asta Karlsson i Glimminge som upprört anmält ett program till granskningsnämnden för att hon tycker att garnet som användes i Go'morron Sverige var otillbörlig reklam för ett danskt garnföretag, som det kan vara stora delar av svenska folket som är förbannade och rasande på myndigheterna och deras politiserande TV och radio. Politiska protestmöjligheter vallas in under *"Inga regler om tycke och smak"*, vilket i sammanhanget betyder; *'gör dig inte besvär om du tycker att SVT är sexualiserat till vänster'*. Posterna Opartiskhet och Saklighet bryter medierna mot konstant utan att det blir några konsekvenser för medierna eller myndigheten. Och faktiskt kan man som privatperson bara göra anmälan om man känner sig utpekad i ett inslag och anser att programmet var ett intrång i sitt privatliv, och förvänta sig att mediet kanske fälls, om man inte heter Jimmie Åkesson. I övrigt står det ingenting om vad man kan göra en anmälan för utöver; *"I övrigt kan vem som helst göra en anmälan mot ett sänt inslag"*.

Specifikationer om vad man kan göra anmälan för är det väldigt sparsmakat med. Men om man navigerar grundligt på sajten så kommer man till sist till; *"Tillämpning av regler"*, där myndigheten för press, radio och tv visar exempel på vad som kan leda till fällande i granskningsnämnden. De program som fälls, fälls för trivialiteter och banaliteter men sällan för allvarliga saker. Men de vill att man ska göra en anmälan som individ och alltid som individ så att inte folket kan vända sig mot TV-mediet som är riksdagens förlängda arm. Och vem är det egentligen som sitter i nämnden, och vem är ordförande för granskningsnämnden? Ja det kan du ge dig fan på är en av dem – maffian.

För den som inte har gått i en dissidents skor kan jag berätta att statens medier (s.k. *"fri och oberoende television"*, *oberoende i allt utom det som verkligen betyder någonting – sin politiska tillhörighet*) och de affilierade mediernas taktik är att skrämja folk till att inte titta på alternativa nyhetssajter genom att utlova utfrysning om folk ändå gör det. Det är faktiskt så att folk verkligen skräms bort från sajter som *"Avpixlat"* och att det är en rent fysisk rädsla. Folk vill inte bli förknippade med rasism, folk vill inte *"avslöjas"* som rasister. Gud vet att till och med en dissident som jag undviker att läsa avpixlat regelbundet, trots att den sajten många gånger är bra mycket närmare sanningen än SVT:s Rapport. Synkront med detta så smyger statsmedierna runt bloggägande dissidenter, som är ärliga och modiga nog att skriva under eget namn, som katten runt het gröt och samlar information om det värsta skulle inträffa att tillräckligt många får upp ögonen för honom. Bloggar och hemsidor utgör i princip den enda och sista utposten mot demokraturen. Det är i stort sett det enda mediet som etablissemang inte äger eller kontrollerar bl.a. genom att ingiva fysisk fruktan i folk. Avpixlat är egentligen ofarligt och den sajten är en lätt måltavla för etablissemang eftersom de som driver den sajten inte vågar stå med eget namn när de skriver. Genom att med jämna mellanrum hänga ut mindre lyckade människor i media så lyckas statsmedierna, hittills i alla fall, medvetet skrämja bort folk från att läsa avpixlat och liknande sajter. Men statsmedia tycker inte om att de inte kan angripa de som driver avpixlat direkt, utan måste ge sig på bloggen som en maktfaktor. De som driver Avpixlat är lika de vänsterradikaler som begår illdåd maskerade, fast bildligt talat. Jag litar inte på maskerade människor på nätet eller ute på gatorna, de har en dold agenda, hatets agenda.

Statsmedia smyger runt många av oss namngivna bloggare därför att de inte kan snacka ned oss, åtminstone inte utan att bestämma dagordningen i

diskussionen som förs. Hur vet jag då att statsmedierna samlar information om namngivna dissidenter på nätet? Jag har själv sett att namnet SVT står klart och tydligt upprepade gånger under upprepade perioder på min bloggstatistik över besökande till min personligt drivna politiska blogg. Jag har även varit bloggare på *"Föreningen Nej till TV-avgift"*, så nog har de motiv allt. Om du redan gissat att jag var en bloggare så är det korrekt, jag brukade driva den kontroversiella bloggen *"Relativitetsbloggen"* under eget namn. Jag har slutat skriva på den men den kommer för alltid att stå kvar som ett monument, för jag tänker inte radera den. *Historia är ett obrutet led!* Inte ens när *"hets mot folkgrupp"* hoten kommer tänker jag radera den. Även om det inte finns något fog för sådana anklagelser så kommer de att komma. Det har sagts av Cardinal Richelieu; *"Give me six lines written by the most honest of men, and I'll find something in there to hang them by"*.

Men så fort hökarna på statsmedierna ser ett lätt byte som om de bryter ned bytet ger en nettoförtroendevinst, då är medierna där och dissekerar kadavret i syfte att skrämja bort andra människor och avleda deras intresse. Det kan de inte göra med mig, åtminstone inte utan att trasha psykiskt handikappade generellt. Jesus Kristus sade; *"Om Satan kommer i strid med sig själv, hur kan då hans rike bestå"*. Det kommer alltså att bli mycket svårt att komma åt mig, speciellt som jag har en stor fördel – Jag har rätt. En annan fördel jag har är att jag är mycket analytiskt lagd men saknar det oftast hämmande abstrakta tänkandet. Likt Göran Persson. *"Det man inte vet tar man ingen skada av"* brukar man säga. Jag hade en ganska stökig ungdom, men det ligger så långt tillbaka i tiden att de nog inte kan få det att fästa. Jag stöder ju polisen, och då menar jag de på golvet arbetande poliserna.

Svensk media dammsuger amerikansk media efter dödsskjutningar i USA för att lura i oss att det blir dåligt om Svensson får äga vapen. Vad de däremot inte säger är att 4 utav 5 mord i USA sker i de vapenrestriktiva delstaterna. De säger inte att liberala vapenlagar spar liv. Jag låter läsaren själv dra sina slutsatser om varför maffian inte vill att Svensson ska få bevärna sig i ett samhälle där kriminella inte har några problem att skaffa handeldvapen och gör det. Därmed inte sagt att Svensson borde få skaffa vapen utan ansvar!

Hur kan då en person på en nyhetsredaktion styra hela nyhetsflödet? Den som sitter och bestämmer på redaktionen avgör vem som ska få skriva och inom vilket nyhetsområde, kombinerat med att han också bestämmer vilka artiklar som kommer in i tidningen. Om han då också bestämmer vem som ska få arbete på redaktionen så råder det inget tvivel om att en ensam person

kan styra hela nyhetsflödet. Så länge som journalisterna kontrollerar vem som ska få bli journalist så är utgången given. De är demokratins dödgrävare.

Cirka 86 procent av svenska folket förkastar Radiotjänsts metoder att tvångskonfiskera TV-ägarnas pengar, men Radiotjänst håller käften om det. Ungefär 30 procent av de 90 procenten hushåll som äger en TV vägrar att betala "TV-avgiften". Det är den enda maktposition den lilla människan har mot myndigheterna, som han/hon kan komma undan med, och/eller så har hon inte råd. Men hushållen är inte till 30 procent fattiga.

Svensson, du måste känna till att anledningen till det sexualiserade media som ensidigt propagerar för mer sex mellan arabiska män och svenska kvinnor är att det motsatta förhållandet, svenska män med arabiska kvinnor, motverkar deras maktambitioner om total makt genom att splittra svenska heterosexuella män socialt. Detta måste forceras med kraft i mainstreammedierna, för annars förlorar de och riksdagen makten. Men det är också så att statsmedia till stor del styrs av orättfärdiga och egoistiska kvinnor som inte vill att svenska män ska ge tillbaka mot araberna med samma mynt. Dessa maktkvinnor är inte motsvarigheten till mig. Jag ser thailändska och isländska män som bröder vilka vi är skyldiga att hjälpa så att dessa män kan ge oss (*inte mig*) tillbaka för gammal ost. Det är så jag kan veta att maktkvinnorna och maktmännen i Sverige är moraliskt korrupta. De är de sämsta människorna och inte en moralisk elit. En maffia. Men de bär inte västar, utan de bär en partiblomma.

VARFÖR GÖR REGERINGARNA SOM DE GÖR?

Varför gör regeringarna, vänster såväl som höger, som de gör och tar in allt fler och fler "flyktingar" till Sverige om det leder till proteströrelser, om det nu är så som jag säger att det konsoliderar deras makt? Jag vet! För det första ska man ha klart för sig att när man säger "flyktingar" så menar man inte bara kvotflyktingar. Sverige tar in långt mer folk från hela världen utan krav. Då syftar jag inte bara på krav på att man ska kunna försörja sig och sin familj. Jag menar snarare sådant som att om man trakasserar, hotar och misshandlar kristna medflyktingar så händer ingenting från svensk sida, förutom att man får PUT. Man kan säga att invandringspolitiken i Sverige började som en följd av att Danmarks regering upplöstes av danskarna själva på grund utav ett ökat folkligt motstånd mot tyskarna sommaren 1943, sedan den tyska krigsmakten krävt av den danska regeringen att det skall vara

dödsstraff för varje fientlig handling mot den tyska krigsmakten, och undantagstillstånd införs i Danmark i augusti. Tyskarna beslutar sig för att deportera de danska judarna. 7 500 danska judar skeppades i samband med detta över Öresund till Sverige i en omfattande räddningsinsats. Samtidigt i augusti 1943 stoppas permittenttrafiken i Sverige. Vänstern mjukstartade sedan med arbetskraftsinvandringen på 1960-1970-talet. Vid den här tiden så var motiven inga andra än ren självbevarelsedrift då det rörde sig om arbetskraftsinvandring vid en tid då vi behövde den. Men sedan blev Palme skjuten, och Palme hade varit en garant mot alltför stora tillströmningar av folk från alla länder. Vid ett tillfälle kommenterade Palme en kollega med att säga att; *"Du är tokig, det skulle dra olycka över oss om vi tog emot alltför många utlännigar"*. När Olof Palme blev skjuten tog Ingvar Carlsson över och cirkusen tog fart. Sedan dess har vi haft både borgerliga regeringar och socialdemokratiskt ledda regeringar. Det enklaste är om jag börjar med att förklara varför borgerliga regeringar, i synnerhet den som leddes av Reinholdt, har varit så benägna att ta ombord så många invandrare i livbåten. Det finns mer än ett skäl, men allt kokar ned till makt.

- 1) De upptäckte att det var bra för ekonomin, i synnerhet deras ekonomi.
- 2) EU premierar de politiker i Sverige som *"tar ett stort ansvar"* för EU:s flyktingsituation. I den bemärkelsen så legitimerar EU den formella svenska makten i syftet att undgå stora flyktingströmmar för sig själva. Den borgerliga regeringen har alltså sett det som att de fått mer makt givet dem av EU och även USA.
- 3) Protesterna garanterar att arga medborgare vänder sig mot regeringen med brevskrivande, och missnöjda medborgare legitimerar alltså den formella makten så länge som det inte är organiserat eller övergår i våldsamheter.
- 4) Ju fler invandrarna blir, ju mer hoppas man på att fiska fler röster än vänsterblocket på alternativa ställen när förlusten av kärnväljare till SD ökar. Det blir en ond cirkel för borgarna. De organiserade muslimerna försöker spela ut vänsterblocket mot högerblocket. De brukade uppmana sina moskébesökare att rösta Fi, nu röstar de organiserade muslimerna på nya moderaterna, eftersom (m) propagerar för månggifte. Så att kompensera röstbortfallet till (sd) med muslimernas röster är realistiskt, ända till den dagen invandrarna från mellanöstern och Nordafrika kommer i egen majoritet.

5) Bekvämlighetsskäl. Minsta motståndets lag. Medietrycket.

Socialdemokraterna ser på saken så här:

- 1) De upptäckte att det var bra för ekonomin, i synnerhet statens ekonomi.
- 2) Socialdemokraterna och miljöpartiet älskar att vara älskade och samarbetar mycket bra med sådana som inte vill dem väl, så länge som dessa illvilliga personer inte är etniska svenskar eftersom endast etniska svenskar kan slänga den svenska "demokratiska" makten överbord.
- 3) Protesterna garanterar att arga medborgare vänder sig mot regeringen med brevskrivande, och missnöjda medborgare legitimerar alltså den formella makten så länge som det inte är organiserat eller övergår i våldsamheter. Det betyder inte att de som protesterar tolereras av regeringen.
- 4) De räknar med att fiska fler röster än det borgerliga blocket på alternativa ställen trots vissa väljarförluster till SD. Detta är realistiskt, ända till den dagen invandrarna från mellanöstern och Nordafrika kommer i egen majoritet. Men socialdemokraternas väljare bland invandrarna kommer inte i huvudsak från de organiserade muslimerna eftersom (s) inte är sellouts som borgarna, inte under Stefan Löfven i alla fall.
- 5) Härska genom att söndra, är deras livsfilosofi. De vill säkra makten genom att spela ut invandrare, kvinnor och autonoma vänstermänniskor mot svenska patrioter, som de hatar.

Det fungerar så länge som de kan bevara det absoluta tabuet att ifrågasätta ens invandringens storlek. Ju längre gånget, dvs. ju fler invandrarna blir i det redan mångkulturella samhället, och ju mer de öppna protesterna stegras av svenska folket, desto mer benägna blir regeringarna att gå "all in" och dränka Sverige i immigranter så att det ska bli omöjligt att reparera skadan så att de kan sitta i perpetuum. Det är i alla fall vad de fåfängt hoppas på, med invandrarnas stöd. Vare sig det finns någon som vill och kan "reparera skadan", alltså göra det otänkbara, eller om det slutar med två uppsättningar lagar i landet med Sharialagar enbart för muslimernas kvinnor, så går vi mot katastrof. Inte kommer de muslimska invandrarna att stödja eliten i ett evigt lyckorike, det kan jag garantera. Det är helt och hållet de olika svenska regeringarnas fel. Vi kan veta att vi med en borgerlig eller rödgrön regering

aldrig kommer att få rösta om vår egen (*Sveriges*) framtid, dvs. invandringens vara eller inte vara, eller ens invandringens storlek. Gud förbjude, då skulle vi ju vara en demokrati! Det har gått prestige i det helt enkelt. Men de skulle inte själva kalla det för prestige, de kallar det för integritet, eller "*en krockkudde av moral*". Redan 1988 utlyste Sven-Olle Olsson en folkomröstning om flyktingmottagande i Sjöbo i Skåne. Du milde vilket liv det blev i "*folkhemmet*" för något så demokratiskt som en folkomröstning om en grundläggande fråga. Sven-Olle döptes av samma politiska kretsar och medier, och i många fall av samma politiker och journalister, som idag propagerar mot nätkränkningar, för "*Svin-Olle Olsson*" rätt upp och ned på löpsedel efter löpsedel efter löpsedel i stora svarta bokstäver. Efter detta uteslöts han ur Centerpartiet. Det stod inte att läsa i tidningarna den verkliga anledningen till varför Sven-Olle kallades för Svin-Olle, att det var på grund av att han ville genomdriva en folkomröstning i Sjöbo. Allt som man fick reda på var att han var emot flyktingar. Kanske inte så konstigt när han hade stora delar av svenska folket bakom sig i frågan om en folkomröstning, och ett medialt tillkännagivande riskerade att slå bakut på medierna och regeringen själva. De kunde komma undan med det på den tiden då inget internet fanns. Hur kunde de göra det de gjorde? Var det på grund av politikernas och journalisternas goda hjärta? Nej det var för makten, ingenting fick hejda politikernas redan långt gångna vägval! När en snöboll väl har börjat rulla så växer den, och den krossar allt som kommer i dess väg. Sven-Olle har inte varit den ende lokalpolitiker i Sverige som velat stoppa flyktingmottagandet. Vi kan ta Göran Perssons gamla hemstad Katrineholm som haft ett flyktingstopp för att, som man säger, få kontroll över arbetslösheten och integrationsproblemen. Moderata Vellinge vill inte heller ha några flyktingar av ungefär samma skäl. Miljöpartisterna i Tanumshede talade högt om sina fobier i ungefär samma veva som Sven-Olle Olsson gjorde det. Inte heller socialdemokraten Gösta Brodin i skånska Åstorp, som i alla år tyckt ungefär som Sven-Olle, har lagts på stupstocken. Skillnaden är att de andra *inte röstar om saken*. Därmed kan de tolereras, om än ogillas.

Dessutom blev mångkulturen 2010 utan föregående debatt inkludad i grundlagen. Märk väl att lagen är helt kravlös från vår sida sett.

Citatet är hämtat ur Regeringsformen (1974:152) 1 kap 2§ sjätte stycket:

"Samiska folkets och etniska, språkliga och

religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur-och samfundsliv ska främjas. Lag (2010:1408).”

Det avslöjar den lagstiftande församlingen. Väl? Men denna lagen blir tandlös om man inte avskaffar yttrandefriheten helt och hållet. Frågan är hur de ska kunna göra det och ändå inte framstå som en maffia. Det är de facto så att regeringarna bryter samhällskontraktet med medborgarna redan idag. Vår nuvarande politiska nomenklatura har skapat detta Sverige, men de kommer inte få njuta frukterna av det, tvärtom kommer de att få betala priset för det, på det personliga planet, för dem vet inte själva hur de ska stoppa snöbollen och börja ”*casha in*” för sitt idoga arbete, utan fortsätter med att sparka nedåt i perpetuum vid minsta ansats till kritik mot regeringens ständiga huvudfråga – invandringen. Detta land kommer aldrig att bli något framgångsrikt USA vare sig på vänster- eller högerskalan, så länge som den nuvarande partinomenklaturen tillåts sitta kvar. Någon rättvisa får det vara. Som minst så måste maktstrukturen luckras upp och vändas på. Är det omstörtande?

Jag vill också säga att genom att tvinga kommuner att ta emot flyktingar så kan inte folket rösta alls med valsedeln i denna fråga. Då tvingas de att rösta med plånboken, som jag gör, och då hamnar vi i en ekonomisk kris snart.

Och vilket är självändamålet med att ta emot flyktingar när en försvarlig del av svenska folket inte vill detta och dessutom motsätter sig det mycket skarpt? De tvingar på oss sin vilja i en demokratur eftersom vi inte kan få några 51 procent av väljarrösterna. Inte heller kan vi få någon sund person som Jimmie Åkesson som statsminister med under 51 procent av väljarrösterna, då riksdagen odemokratiskt nog har tagit sig rätten att först godkänna den blivande statsministern trots att svenska folket har röstat för den de har röstat för. Detta Reinfeldtska beslut är ingenting annat än en feg ”*nödbroms*” som mainstreampolitikerna skulle kunna ta till om Jimmie Åkesson blir för stor. Det är ingenting konstigt med att regera utan stöd av majoriteten, socialdemokraterna själva har knappt någonsin haft 51 procent av väljarrösterna. Men skulle vi sunda människor någonsin trampa ned den mycket mindre del av befolkningen som S-medborgarna utgör idag om man jämför med på 1970-talet? Kan ni tänka er vilket ramaskri det skulle bli i dem socialdemokratiskt ägda medierna då? Likväl så är det vad S gör mot oss reaktionära idag. Och detta bara för att en tredjedel av befolkningen är egoistiska och vill kunna gå på basar och äta etnisk mat. Men en tredjedel av befolkningen anser att priset är för högt för sådana triviala önskemål. Vi talar

en eskalerande kriminalitet på grund av flyktinginvandring. Detta är ett faktum, ingen åsikt! Även svenskarnas kriminalitet har ökat just på grund av invandringen, i synnerhet narkotikarelaterad småkriminalitet. Det kan man veta. Så vem har rätt? Och vem har fått igenom sin vilja i val efter val i en demokratur som har pågått i 50 år och där makten äger det fria ordet liksom i Ryssland? De äger det fria ordet vilket i sin tur medför att de kan skrämja bort väljarna från SD eller lura den resterande tredjedelen svenskar att rösta för någon av mainstreampartierna.

§

Man kan veta att regering och statsmedia är en kollaborerande maffia, som sinsemellan pratar verklighet och utåt mot folket förmedlar sagor via främst statsmedierna. Egentligen är de flesta vad man kan kalla för moraliskt korrupta "*hangarounds*". Det är sinnesjukt, men dessa hangarounds arbetar frenetiskt på att Sverige ska gå i konkurs. Som hangarounds kan de vara fullt informerade, men de har varken mod eller karisma att leda organisationen de arbetar för. Hangarounds är karismabefriade skadedjur. "*Skade*" för att de gör allt för att förinta vårt land och "*djur*" för att de själva med frenesi hävdar att de är djur. Naturligtvis utan moralisk ansvarskonsekvens eftersom brottslingar inte har några andra valmöjligheter än att begå sina brott, enligt dem (*Obs; ironisk kommentar*). Följderna blir att många svenska kvinnor av rädsla för att bli våldtagna i den här våldtäktsvågen flyr till USA eller commonwealthländerna. Inte helt oplanerat av de senare två. Och så får vi en ekonomisk kris i Sverige. En ekonomisk kris som dessa hangarounds helt kontraproduktivt har gjort allt som står i deras makt för att framkalla.

Statsmedia försöker trumfa igenom att antalet många anmälda gruppvåldtäkter på ungdomsmusikfestivaler nu sommaren 2016 beror på att tjejer är mer benägna att anmäla våldtäkter nuförtiden och att det som alla vet – att det är nyanlända "*flyktingbarn*" som är gärningsmännen – är en lögn som svenska folket och i synnerhet de svenska ungdomar som besöker festivalerna har hittat på (*utan att för den sakens skull säga svenska folket rakt ut*). Men det är statsmedia som ljuger och denna statsmediala lögn är en av de lögnerna som statsmedia tvunget måste trumfa igenom för att känna sig säkra på att få behålla makten. Det har ju också under tiden som det här pågår sommaren 2016 sagts av Stefan Löfven att det är lika vanligt att svenska män våldtar som att invandarmän våldtar. Denna utsaga är världshistoriens största lögn och den är genomskådad av Svensson. Samtidigt som

våldtäktsvågen pågår och Stefan Löfven säger det här så gör Stefan Löfvens parti just ingenting, de låter det fortgå konsekvenslöst för gärningsmännen därför att etablissemang inte vill att det på något sätt ska synas vilka det är som begår de här brotten. *"Dessa jävla Avpixlat som är skyldiga till att vi inte kan komma tillrätta med missförhållandena utan att erkänna vår skuld och göra avbön!"* tänker de. De kan men de vill inte sätta ned foten. Stefan Löfven har helt brutit samhällskontraktet med svenska folket. Allt som återstår är en maktungriig maffia som får den jugoslaviska maffian att framstå som ett gäng klåpare och amatörer.

"Om man berättar en tillräckligt stor lögn och fortsätter att upprepa den, kommer folk till slut att tro på den. Lögnen kan hålla bara så länge som staten kan skydda folket från politiska, ekonomiska och/eller militära konsekvenser av lögnen. Därmed blir det livsviktigt för staten att använda all sin kraft för att kväsa oliktankande, ty sanningen är lögnens svurna fiende och därmed blir alltså, i förlängningen, sanningen statens största fiende." Joseph Goebbels.

De börjar med att diskutera i medierna att nätmobbning som ett fenomen drabbar oskyldiga flickor och kvinnor. Senare när lagen är implementerad så kommer man att övergå till att diskutera nätmobbning och ärekränkning av ministrar. Och sedan har vi nog noll yttrandefrihet kvar, utan att det syns på pappret. Omvärlden kommer att fortsätta att tro att vi lever, inte bara i en demokrati, utan i en av de främsta demokratierna. Elitokraterna har blivit the untouchables. Fria val är ett nödvändigt kriterium om man ska kunna kalla sig för en demokrati, men det är inte ett tillräckligt kriterium. När Finland för några år sedan bestämde sig för att embarkera den mångkulturella vägen fullt ut, och med små omskrivningar proklamerade på finska Uutiset nyheterna i Sverige att nu skulle de minsann starta ett USA också i Finland, så var det ett reportage som vi insatta bara kunde tolka på ett sätt. Och mycket riktigt så öppnade Finland kausalt plötsligt sina portar för flyktingar, så inte var min uppfattning någon irrationell perception. Egentligen så är socialdemokraterna rasister. De vet att det är skillnad på folk och folk och har alltid gjort det om vi bortser från de politiskt korrekta socialdemokraterna som förvisso är många på grund av vår kulturella svenska oförmåga, så tillvida det finns någonting svenskt. Det är en oförmåga som gör majoriteten av svenska folket totalt karismabefriade. Det är bara det att Löfven och andra svenska socialdemokrater, som väl har en form av karisma, vill klamra sig fast vid makten och hålla allt så hårt knutet till sig själva som det bara är möjligt. De

vill bara ha följare, inte konkurrens. Sådan var för övrigt Hitler också. Göran Persson var inte sådan, det medges. Tro mig, jag hade att göra med Persson indirekt, Göran Persson var en av sitt slag. Jag höll inte med Göran Persson politiskt, men han var bättre än alla sina kollegor i det här landet. Ok, nu är Sverige lika uppblandat som USA på gott och ont, men..., vi har inte fått amerikanarnas frihet. Och detta bara för att de styrande vill styra enligt stuprörprincipen så att de kan sitta högst upp på tornets tinnar och titta ned på oss andra. De socialdemokratiska spindlarna i nätet vill både äta kakan och ha den kvar. Men jag vill ha min frihet!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Innan jag och andra får den så blir detta landet, liksom alla övriga europeiska experimentprojekt, aldrig något nytt USA. Var är min rätt att försvara mig och min familj mot kriminella, som alltid har tillgång till handeldvapen? Var är rättvisan i våra domstolar? På statsvetenskapliga institutionen i Lund kan man för övrigt inte vara för dödsstraff, då får man inte läsa där enligt vad de sade till oss. Stefan Löfven kan fortsätta att drömma om ett socialistiskt stormaktssverige, det kommer aldrig att slå in, inte så länge som hans socialism innebär centralstyre. Jag har rätt att inte bara tycka vad jag vill, utan också att säga vad jag vill, studera vad jag vill och jobba med vad jag vill utan att någon med makt ska säga till mig att jag inte får det! Det är ju inte som att jag är Nazist eller odemokratisk och vill beröva andra medborgare sin röst så länge de inte är kulturella kvinnoförtryckare eller kriminella. Eller sina liv så länge de inte är mördare eller tar sig rätten till gruppvåldtäkt eller illegal vapenhandel. Tvärtom så är jag ju likt vikingarna var, för demokrati.

§

Jag vet de som förnekar att en svensk man inte kan ta en arabisk kvinna och på fullt allvar hävdar att det finns lika många förhållanden mellan svenska män och arabiska kvinnor, som det finns förhållanden mellan arabiska män och svenska kvinnor. SCB tillhandahåller en del demografiska fakta om svenska folket. Det är en av journalisterna spridd alltför passande myt att det finns fler kvinnor än män i Sverige. Det föds, och har alltid fötts, cirka 1060 pojkar på 1000 flickor. Det är endast i de högre åldrarna det finns ett överskott av kvinnor. Så det är inte en ren lögn, men det är ändå en lögn som syftar till att få oss att hålla oss nere. Den svenska könsdemografien blev till råga på det hårt snedvriden på grund av arbetskraftsinvandringen under 1960-talet fram till 1970-talet, då myndigheterna senkommet "rättade till" könsobalansen genom att i det tysta ta in fler kvinnor än män, stadigt med två

procent varje år under ett flertal år i följd, tills en könsbalans uppstod. Det var en bra åtgärd! Men ändå förnekar de olika svenska regeringarna att invandringen var överlagd (*men OK, situationen har gått överstyr idag hösten 2015*). Invandrarna har ju bara råkat vandra till vårt land. Tillrättaläggandet innebar bevis för att den svenska regeringen kände till invandringens baksidor, och det finns inte mycket som talar för att någon regering skulle vara ovetande idag.

Sverige står inför samma problem x4 idag, med ett kraftigt underskott av kvinnor i fertil ålder, i alla regioner, i stad såväl som på landsbygd. Det rör sig om sex-siffriga tal. Vi behöver göra ett nytt ordentligt tillrättaläggande. Så ja till mera invandring, förutsatt att den består av kvinnor i fertil ålder framtiden. Men det är här, som Löfven visar sitt rätta maffiaansikte. Han är inte beredd att ens diskutera könskvotering av invandringen, men könskvotera näringslivet det ska han göra. Och media spelar samma musikstycke, eftersom de spelar i samma maffialiga eller är hangarounds. Ödesfrågan har aldrig ens en gång nämnts i feministmedia eller av feministregeringen (*läs; de maktfullkomliga*). Det är som om ödesfrågan inte existerar, som om den är en ickefråga. Det är som om ingen fanns som hade de åsikterna. Men jag tror att de är vanliga, speciellt bland unga etniskt svenska män. De var det på min tid. Det finns många ickefrågor som inte får beröras i det här landet.

[...*En människas hudfärg, ras, språk och födelseort har ju ingenting med mänskliga kvalitéer att göra. Att gradera människor med sådan måttstock står i hjärt kontrast till principen om människors lika värde. Men den är skamligt enkel att ta till för den som känner sig underlägsen - på arbetsplatsen, i sällskapslivet, i konkurrensen om flickan eller pojken...*]

Utdrag ur citat av Olof Palme. Svar post festum av Roger Klang; Om araberna var ett företag så skulle konkurrensverket försatt dem ur business för länge sedan. Det är skönt att veta att man har en statsminister som bryr sig om människors framtid, då såväl som idag. Obs, spår av ironi kan förekomma i kommentaren. Men nu är jag inte riktigt rättvis. Brukar inte (s) hjälpa människor genom att stifta förbudslagar (*ingen får*)? Lagar inom områden där den socialdemokratiska filosofin genomsyrar kulturen, som förbjuder t.ex. barnmorskors samvetsfrihet. Brukar inte (s) hjälpa människor genom att stifta obligatoriumlagar (*alla ska*)? Lagar inom områden där den socialdemokratiska filosofin *inte* genomsyrar kulturen, som syftar till t.ex. tvång på lika föräldraledighet mellan man och kvinna. Om man inte följer lagen så straffas man ekonomiskt, och då är man inte ens kriminell. Varför straffar man familjer som inte ens är kriminella för att de vill göra egna val?

Om man inte kan få folket att göra som man vill så får man väl tvinga dem. Snacka om att inte leda genom exempel.

Om Stefan Löfven ökar på försvarsbudgeten med i runda tal 8,5 miljarder kronor så gör inte det honom till patriot. Stefan Löfven ökar bara på försvarsbudgeten för att skydda makten mot utländskt övertagande. Stefan Löfven är inte patriot, fråga honom själv! Är man inte patriot så kan motivet till att öka på försvarsbudgeten endast vara ett; att man vill skydda sin position och sitt politiska system mot utländsk makt. Sverige är "*ett fint*" land kommer han att svara, om man frågar honom om han är patriot. Men Sverige är inte "*ett fint*" land, om man är svensk. Det är hela hans syfte med att regera att det inte ska vara det för andra än elitokratin, liksom det en gång var med adeln i Sverige. Det är en liten grupp extremister i regering och mainstreammedia som bestämmer vad man får tycka. Det är välorganiserade vänstermänniskor, dvs. den lilla åsiktsextrema maffiaklicken, som ska skyddas, inte svenska folket. Invandrarna och den autonoma vänstern är bara verktyg för att hålla oss på plats. Löfven har fått sin makt på falsk angivelse, han utger sig för att företräda svenskarna, arbetare och sådana som mig. De har till och med blivit ertappade med valfusk genom att ta bort SD:s valsedlar i vallokalerna, och det är ingenting annat än valfusk. Även om valsedlarna försvann innan de hamnade i valurnan, så försvann de. Det innebär att man inte ens kan lita på valförrättarna. Hur ska man kunna styra ett land när man inte ens är patriot, var ligger ens lojalitet? Svara mig på det Stefan Löfven!

*

MS Estonia – länken går till en seriös dykundersökning gjord och filmad av ett tyskt dykteam under ledning av den tyska journalisten Jutta Rabe, samt påföljande oberoende tekniska undersökningar av material från kanterna av hålet i skrovet på det bevisligen sprängskadade skeppet:

<https://www.youtube.com/watch?v=gPx1bA4Y9XY#t=829>

Brinn i helvetet M, C, L, KD, S, MP, SVT, SR, UR m.fl. Ingen är mer förtjänt av sitt öde än vad ni och Adolf Hitler är –

Godwins lag är namnet på fenomenet att diskussionstrådar på Usenet oavsett ämne förr eller senare leder fram till liknelser som inbegriper Hitler eller nazister. Att sannolikheten går mot ett betyder att det förr eller senare

kommer att ske. Anspelningar på lagen syftar på att vidare diskussion kommer att vara lönlös, och den som liknar sin åsiktsmotståndare vid nazister kan anses ha förlorat diskussionen. ☺

§

En gång i tiden var dock högern verkligen höger trots att de befann sig i motvind. Moderaterna hade till och med ryggrad nog att kalla sig för högern. Olof Palme och hans UD propagerade lamt att *"utrikespolitiken var den första försvarslinjen"*. Moderaterna kritiserade det synsättet i skriften *"Fred och frihet i Europa"* där de skrev; *"Försvaret är vårt viktigaste bidrag till freden och stabiliteten i Nordeuropa"*. När den kärnvapenbestyckade sovjetiska U-137, 1981 grundstötte djupt in i Karlskrona örlogsbas skyddsområde och ryssarna skickade örlogsfartyg mot grundstöttningsplatsen, beordrade statsminister Thorbjörn Fälldin överbefälhavaren; *"Instruktionen gäller, håll rent med de resurser ni har"*. Senare under incidenten gav han ordern till ÖB; *"Håll gränsen!"*. Och de höll gränsen. Detta var på den tiden politiken bestod av två ideologiska block – Höger vs. Vänster – och inte Höger/Vänster vs. SD. Idag består de nya moderaterna och det borgerliga blocket av nästan enbart moraliskt korrupta hippies iförda kostym. I princip är det bara skatte- och näringslivspolitikerna som skiljer nya Moderaterna från Miljöpartiet.

STATSMANNASKAP

Det kan hända att statsledare och andra statsmän kan tala gott om en viss nation eller koalition men samtidigt i det tysta försöka undanmanövrera från alt. underminera den staten/koalitionen. Och den andra staten gör likadant tillbaka. Tillvägagångssättet blir ett verktyg för oss att neutralisera framtida hot eftersom en demokratisk stat inte kan starta krig mot en annan *"demokratisk"* stat vars statsledare pratar enbart gott om den staten, och dessutom samarbetar med den. Så länge inte katten har sluppit ut ur säcken och man talar öppet vill säga. Detta är politikens paradox. Det kan fortfarande vara så att den statsledaren har genuint goda känslor för den andra staten. I vårt fall så försöker vi undanmanövrera från den andra staten, men många av våra politiker har genuint goda känslor för den andra staten eller koalitionen som folk, t.ex. jag bland andra har haft det för USA i alla fall. Tyvärr är det inte ömsesidigt.

SD och Socialdemokraterna har egentligen samma bakgrund när det gäller rasism, det är bara det att socialdemokraternas historia ligger lite längre bak i tiden. Ta bara det där med Statens institut för rasbiologi (SIFR). Bakom riksdagsbeslutet 1921 om att bilda ett rasbiologiskt institut fanns en motion, som hade framförts i riksdagens båda kammare den 13 januari 1920 och undertecknats av den blivande statsministern, socialdemokraten Hjalmar Branting. Det kvittar att högerns framtida statsminister Arvid Lindman också var en av de som skrev under på det. För någon med Löfvens påstådda principer ska det inte spela någon roll. När det gäller det här med invandringen, idag så klumpar S ihop alla som har kritik som de önskar framföra om hur integrationen går till eller storleken på invandringen, med SD. Men det är så många fler medborgare som ser med oro på detta än bara SD:are. Stefan Löfven har en ganska uppblåst bild av sig själv och en nedgörande bild av "fienden". Det är uppenbart vilka Stefan Löfven månar om. Låt mig ge er en ledtråd, det är inte svenska folket, inte det minsta. Han har gjort stora delar av svenska folket till sin personliga fiende. Löfven påminner mer om en autonom vänsteraktivist till sitt sätt än en statsminister. Ur den synvinkeln står han skrämmande långt till vänster. Han envisas med att försöka passa in de fyrkantiga klossarna i de runda hålen. Fast han är ingen ny Palme och Sverige är ändå inte det Sverige som var på 1970-talet. Det är ju uppenbart att Stefan Löfven saknar både förmågan att tänka pragmatiskt såväl som han saknar närvaro. Det sistnämnda kan han inte ens stava till. Å ena sidan så har han full insyn i vad jag och många andra dissidenter gör. Å andra sidan så förnekar han svenska folket insyn i vad han själv gör, det är ju därför som han är så tyst utåt. För det är väl ingen som tror att han sitter och rullar tummarna på regeringskansliet? Han är ungefär lika transparent som Sveriges Television, vilket inte är något bra tecken för en demokrat om han nu är det. Det har snart gått så långt att det är försent för Sverige. Vi behöver få till en förändring i det här landet. Men Stefan Löfven är förstas välkommen att försöka vinna tillbaka svenska folket i nästa riksdagsval, eller nästa igen etc, efter att vi – en försvarlig del av svenska folket – har bytt ut grundlagen till en mer demokratisk sådan. Att inte lyssna på svenska folkets röst, oavsett hur stor denna del av befolkningen blir, kan liknas vid fanatisk idealism. Stefan Löfven har med andra ord en ganska totalitär personlighet. Låt oss hoppas att vi får en mer verklighetsförankrad socialdemokratisk partiledare i framtiden. En partiledare som i regeringsställning undviker att piska för många av sina undersåtar och inte

försöker rida ut stormen utan att införa en enda egentlig förändring till det bättre för det svenska folket. 'Försvar med vapen i hand för svenskar' – Nej! 'Proportionerliga straff för grova brottslingar' – Nej! 'Sverige åt svenska medborgare' – Nej, men gärna medborgarskap åt muhammedaner! Etc.

Majoriteten i etablissemanget skiter i grundlagen och lagarna i sitt arbete, det är bara när det är sådana som "*sticker upp sitt fula nylle*" som lagarna är så viktiga att varje man måste åtlyda dem. Lagarna gäller inte etablissemanget, de gäller bara andra. Etablissemanget kan ostraffat bete sig nära nog hur som helst när det rör sig om någonting grundläggande. Exempelvis rörande abortfrågan. Samvetsfrihet är EU-lag och därmed svensk lag sedan 1995. Men de vägrar – efter förutsägbara utslag i rättsinstanser – barnmorskor rätten till den lagstadgade samvetsfriheten gällande abort. Varför? Därför att samvetsfriheten hotar vänsterns privilegier och maktpositioner.

§

Låt mig citera fysikern och matematikern Krister Renard. Eventuella värdeladdade ord uppmanas att ses mellan fingrarna:

Invandringsförespråkare är hycklare. De bor inte själva på de ställen där vanliga invandrare bor. Och speciellt inte där muslimska invandrare bor. De bor på Högalid på Söder i Stockholm och liknande platser, och de enda invandrare de kommer i kontakt med är kinesiska docenter i nanoteknologi. När en badstrand vid Hornsbergs strandpark i Stockholm (det är i de trakterna som många av Godhetskörens medlemmar bor) för några månader sedan togs över av (jag citerar här från en artikel i Avpixlat):

omkringliggande förörternas mångkulturella klientel. Som väntat har en våg av misshandel, öppen knarkhandel, omfattande störomål [jag har aldrig hört detta ord förut men tydligen så existerar det, fast inte i Svenska Akademiens Ordlista] dygnet runt, sanitär olägenhet och allmänt hotfull stämning samtidigt kommit som ett brev på posten, och stadsdelens invånare är nu fullständigt chockerade över denna lilla glimt av klassisk kulturberikning.

Och nu, när kultureliten själv fick möta mångkulturen, ja då snålade man inte på resurserna:

Enligt den lokala polisledningen har nu "all ledig tid och personal" beordrats till platsen, vilket har resulterat i dygnetruntpatrullering på den

lilla badplatsen av både vanlig polis, tunnelbanepolis och ridande polis. Men endast det bästa är gott nog åt innerstadens journalister, politiker och i övrigt Miljöpartiröstande elit, så utöver detta lät man även civilpoliser förstärkta med personal från Kronofogdemyndigheten kontrollera samtliga bilar som körde in i området(!).

Även Sjöpolisen kom dit med Stridsbåt 90. Och man fortsatte att patrullera en avsevärd tid framåt, så att "buset" inte skulle komma tillbaka. Samtidigt har polisen i Landskrona, när de ser brott begås i invandrartäta områden, order att sitta kvar i sina bilar för att inte provocera invandrarna och få ett upplopp på halsen (och speciellt inför valet vill man inte ha några upplopp – det kunde ju gynna SD). Detta enligt Helsingborgs Dagblad.

När det gäller Hornsbergs strand så läs gärna vad som skrivits i den lokala tidningen Vårt Kungsholmen. Där försöker man förvisso låtsas som att det mer handlar om lite stökighet i största allmänhet (folk som är glada och högljudda och kanske lite på lyran), men läs kommentarerna under artikeln, där vanligt folk i området skriver, så får du kanske en sannare bild (dvs inte politiskt korrekt tillrättalagd) av verkligheten.

Slut citat; Krister Renard

*

I Storbritannien pågår en öppnare, tydligare och mer informerad debatt i media och forskningsrapporter än vad som är fallet i Sverige. Bland annat har Centre for social cohesion publicerat många rapporter om islam och muslimer i Storbritannien. Rapporten visar att jihadisterna inte är lågutbildade eller arbetslösa. Utanförskap är alltså ingen förklaringsmodell. Däremot visar denna och andra rapporter att jihadister och terrorister skapas genom böcker, i brittiska moskéer och i brittiska muslimska organisationer. Men även genom offentliga bibliotek, bekostade av brittiska skattepengar. I städer och stadsdelar med hög muslimsk andel finns oproportionerligt mycket böcker som manar till och glorifierar jihad och stöder tankar och handlingar som återfinns hos Hizbollah, al Qaida och Hamas och andra islamistiska terrorgrupper. En annan rapport visar att en tredjedel av muslimska brittiska studenter anser det vara rätt att döda i religionens namn. Hälften anser att det är fel att lämna islam, en mindre grupp anser att de borde straffas, och cirka 40 procent anser att sharia borde införas i Storbritannien. Bland studenter

som är medlemmar i muslimska organisationer är dessa siffror högre och där finns även mer extrema åsikter. Undrar hur det ser ut i Sverige? Källa; **Mats Tunehag**

Riktiga straff behövs som en ventil för folket. Straffsatserna för grova sexualbrott och mord på vanliga människor är så ynkliga. Statsmedia tyckte att domarna mot de män som dömdes för kidnappning och våldtäkt mot två kvinnor i Staffanstorps 2015 var "*långa straff*". En av de dömda fick 8 års fängelse för människorov, våldtäkt, grovt koppleri, försök till människorov, stöld och ringa vapenbrott. En annan man i samma mål dömdes till fängelse i 5,5 år för människorov och grovt koppleri. De kidnappade kvinnorna fördes efter att de övermannats hem till en av de åtalade männen. Där utsattes de enligt åtalet för våldtäkt, fotograferades och annonserades ut på internet till sexköpare. En 80-årig kvinna får 3 års fängelse för människorov och försök till samma brott. Fusk med assistansbidrag ger 5,5 till 6 års fängelse. Det visar på att etablissemangets prioriteringar är uppåt väggarna. De vill skydda sitt och de sina. Livstids fängelse på den värsta anstalten utan möjlighet till benådning vore ett mera rimligt straff i många människors ögon. Men sådana undersökningar bland vanligt folk görs inte av SCB, så det får för närvarande stå för mig.

© Sagt i kycklingfabriken:

-Tro mig, de försöker mörda oss! Oss allihop! Snälla, lyssna på mig...

-Självklart! Och det är därför som de ger oss tak över huvudet och matar oss.

-Säg åt henne att hålla käften!

-Och så var vi där igen... konspirationsteoretiker, alltid nedklankandes på ett fullständigt normalt system.

ÖPPET BREV TILL GEORGE W. BUSH

Till allra, allra sist vill jag adressera George W Bush personligen! George W. Bush var den siste amerikanske president man kanske kunde resonera med.

Jag hoppas på att Amerika leder världen för all framtid eller så länge som det behövs. Men jag hoppas inte att Ni styr världen för det. Vårt stöd är villkorat. Vi är inte som ja-sägarna och nickedockorna i Storbritannien. Någon som alltid håller med en kan illusoriskt verka vara en vän, men när korthuset rasar så kommer det att framgå vilken otjänst de har gjort er. Ska Ni ha vårt stöd så måste Ni leda genom exempel. Jag har skrivit det jag har skrivit. Höga amerikanska agenter har nyligen i 2015 uttryckligen beklagat sig över att utländska agenter försöker arbeta fram ny taktik för att bemöta den amerikanska militärmakten. George W Bush nämnde i ett tal på Southern Methodist University's commencement ceremony i Texas i maj 2015, att somliga i omvärlden menade att USA har sett sina bästa dagar. W höll inte med om det. George W Bush försöker att göra vad han kan för att bevara Amerikas gloria, och det är fullt förståeligt, jag skulle ha gjort samma sak i hans kläder. Men han gör det inte genom att omvända sig och göra bot och bättring för den statstortyr han införde under sin ämbetsstid. Det heter inte *"kinesisk vattentortyr"* för intet George! Jag vill ställa en fråga till George W Bush, om han kan svara på den så är jag tacksam:

'Is it a fact that only America can defeat America?'

If the answer is *"Yes"*, then I do not want W or the Americans to say in a possible future, as did the Romans to my predecessor, that I brought America down, because I cannot bring America down! Only America can defeat America, according to W himself, provided that W agrees with my question and straightens out the questionmark. I wish you all the success in the world as De civitate Dei! It is true, I really do.

"Liberty also means responsibility. That is why most men dread it." Said by another George – George Bernard Shaw 1856-1950. Yes, it is difficult to admit that America had state torture as a policy for a number of years, and that you were responsible for it. It is. But it is also a fact. Listen to the name; *"Chinese watertorture"*, because it has been around for many a year. *"Waterboarding"* is just a catchy new name designed to mix it all up and neutralize the torture part. And *"extra legal actions"*, in which waterboarding is the most effective means, is just another way of saying *"fuck You!"*. The funny thing is that I do not even care that you simulated drowning on Khalid Sheikh Mohammed a 183 times, he probably deserved it. But do not tell us that you needed to simulate drowning on him a 183 times to prevent another terroristattack! We are not that stupid.

The mediated idea, that simulation of drowning on some terrorist a 183 times would prevent further terrorist attacks, is a big lie. It was clearly about revenge, we know that. But why wasn't this actual notion of yours mediated to the American people or the world, George? Let me answer the question myself, since I am a big know-it-all. Because the truly righteous interstate war on Afghanistan was too short and easily won, and hence unsatisfactory. You wanted a prolonged war against the Muslims, or almost any Muslims you could target, to get full revenge for nine-eleven. It was never about weapons of mass destruction. You weren't done retaliating! I am not sure how to feel about this fact, since I at the time when I were in the dark more or less supported the American war on Saddam Hussein's Iraq. I guess what is done is done. But that which I am stating is a fact, so take a good look at yourself and the post 9/11 America you created. The post nine-eleven evolution has brought us Trump. Trump is just You times four. Is there no end to it?

The American justice system executed Japanese military men for committing waterboarding in WWII. Torture is almost never a punishment, but often it is a revenge for perceived humiliation on a country's sense of pride. Sometimes the perceived humiliation is an inflicting act of war which usually involves casualties. Capital punishment on the other hand is a punishment for crimes committed, at least in America. To get the death penalty one has to commit a serious crime, typically murder, and thereafter undergo a fair trial in which nothing is certain until it is proven in court, otherwise the defendant should be acquitted. The many countries choice of execution method does not leave the convicted criminal hanging between life and death. It is designed to kill. Watertorture can more or less go either way and are often repeated. Capital punishment likewise can mean that the end is painful for the convicted. It should be. Otherwise the death penalty lose its deterrent effect on crime. I advocate slow hanging. Capital punishment is also a vent for the people since some crimes are horrendous and unforgivable. Like "*gangbangings*". It even has a nickname that is incorporated into the American language! Sick!

George, somebody has calculated that there is one chance in a hundred thousand, that a tornado will appear somewhere in Sweden during tornado season in America. But that is just what happened in the mid-nineties. A tornado travelled from Florida to just outside the coast of Ystad (*of all the places it could have landed on*) on the south end of Sweden. I say this humbly. Because I don't believe that America is finished, no I refuse to believe it, and I know that you don't want to believe it either.

KAPITEL 12. KÄRNVAPEN

Vi har redan på många ställen gått in på ämnet kärnvapen ur ett mottagarperspektiv. Här ska vi se det ur brukarperspektivet.

En interkontinental robots värsta fiender i sin bana mot målet när den vänder nedåt och penetrerar atmosfären är inbromsningen och hettan. Värmeenergin blir totalt sett lika stor vare sig återinträdet sker i en flack bana eller en nära lodrät bana, men på grund av den kortare tid som en robot, som befinner sig i en lodrät bana, uppehåller sig i atmosfären så kommer den inte att hinna hettas upp till samma höga temperatur som en robot gör vid ett flackt återinträde. Roboten undviker värmefördelning också genom att ha en hög velocitet vid återinträdet. Robothuvudet bör vara strömlinjeformat och vara belagt med ett ablativt keramiskt material. Ett ablativt material faller en del av sin yta under återinträdet och gör sig därför av med mycket värme som därmed inte hinner tas upp i robotens kropp, samtidigt som keramiskt material är en dålig värmeledare. Redan på ritbordet modifierar man en robots form och storlek relativt till dess vikt, dvs. dess ballistiska koefficient. På programmeringsfronten alternerar man robotens kastbana, velocitet, altitud och robotens vinkel under återinträdet i atmosfären.

USA förvarar inga strategiska kärnvapen i Europa. De enda kärnvapen man har i Europa är den dumma bomben B 61 i olika versioner. Den ska släppas från amerikanskt attackflyg eller stealthplanet B-2 Spirit, men kan också monteras ombord på tyska, italienska och brittiska Tornadoplan. Räckvidden är alltså högst begränsad och kräver även luftherravälde. Antalet kärnvapen av typen B 61 i Europa ska vara runt 200. Dessa är grupperade i Tyskland (*Büchel*), Italien (*Aviano och Ghedi Torre*), Nederländerna (*Volkhel*), Belgien (*Kleine Brogel*) och Turkiet (*Incirlik*). Alltså långt från de ryska gränserna.

Sedan 2007 lagrar amerikanerna 20 dumma frifallande B 61-12 kärnvapenbomber på en tysk flygbas i Büchel i Tyskland, enligt den tyska TV-kanalen ZDF. Varje bomb motsvarar två Hiroshimabomber. Amerikanerna har tydligen fått det att framstå som att de gör Tyskland en väntjänst genom att lagra 20 kärnvapenbomber av frifallande typ på den tyska flygbasen. De tyska Panavia Tornadoplanen är anpassade för att kunna fälla dessa dumma bomber. I själva verket är det en högst ovänlig handling att dumpa 20 stycken frifallande kärnvapenbomber på tyskt territorium. Ryssland har svarat med att förklara att man kan komma att framgruppera

nya kärnvapen till Kaliningrad Oblast. De menar då Iskanderrobotar med kanske 500 km räckvidd med en nukleär laddning. Fast tyskarnas möjligheter att fälla en B 61 över ryskt territorium är minimal. Ryssarna saknar inte luftvärn och Panavia Tornadoplanen måste om de startar från den tyska flygbasen i Rostock lufttankas sannolikast först över Polen och sedan igen över södra Östersjön. I Väst så har Storbritannien Vanguard class strategiska ubåtar med ballistiska Trident kärnvapenrobotar med lång räckvidd – 7 400 km. Frankrike har Le Triomphant class ubåtar med robotar med knappa Tridents räckvidd. I praktiken kan tyskarna bara fälla dem taktiska B 61-bomberna på tyskt territorium, och man vill ju inte gärna använda kärnvapen på eget territorium ens med taktiska syftmål. Tyskarna har allt att förlora och ingenting att vinna på att disponera 20 frifallande taktiska kärnvapenbomber med relativt liten sprängstyrka. Det ger incitament för pre-emptive strikes med kärnvapenrobotar med längre räckvidd av stormakterna. De stackars tyskarna är så bortkollrade man kan bli.

B 61 har upp till 340 kilotons stridsspets. Hiroshimabomben hade 16 kilotons sprängverkan. Den modernaste B 61-12 har ”dial-a-yeild” från 0.3 kiloton till 50 kiloton och har 30 meters precision mot ca 150 meter för äldre varianter av B 61, och kan därmed ha en klenare laddning vid insats mot hårdgjorda mål som berggrum. Precisionen kan sättas i relation till Iskander-M robotarnas sju meter. Notera att taktiska kärnvapen avser det militära bruket, dvs. mot taktiska eller operativa militära mål.

Sedan USA gick över till OPLAN 8044 och 8010 för sin kärnvapenplanering har bland annat Syrien varit ett av de utpekade möjliga målen. Detta som vedergällning i händelse av angrepp med massförstörelsevapen. Syrien hade tidigare kemiska stridsmedel, vilka också sattes in i inbördeskriget, innan de nu enligt uppgift ska ha fraktats bort och förstörts. Den amerikanska Incirlikbasen kan ses som inriktad just mot Syrien (och mot Iran).

Enbart Rysslands taktiska kärnvapen är upp emot 2 000 stycken, varav 500-600 av dessa, enligt FOI är förbandssatta och insatsklara i västra Ryssland, precis på gränsen mot Natoländer och andra grannar. Dessa taktiska kärnvapen är säkerligen inte tänkta att brukas på ryskt territorium. Ryssland har ca 2 500 strategiska kärnvapen, varav ca 2 000 är placerade i Europa.

Källa: *Cornucopia?*

Det finns starka misstankar om att det finns Iskander-M robotar i Kaliningrad som bl.a. har kärnvapenstridsladdningar. Det är semi-officiellt. Att Ryssland då pratar om *"kärnvapenskalpellen"*... Ni kan fylla i resten själva. Men vi skulle se kärnvapen ur brukarperspektivet. Låt oss därför gå vidare.

Ett kärnvapenprogram omfattar i huvudsak fyra verksamheter:

- 1) Framställningen av kärnmaterialet till laddningen.
- 2) Forskning, utveckling och prov av själva kärnladdningen och prototyp till kärnvapen.
- 3) Serietillverkning, underhåll och demontering av kärnvapen.
- 4) Utveckling av stödsystem

I en stormakts produktionsprogram är dessa fyra verksamheter ungefär lika resurskrävande. Tillverkas några tusen avancerade kärnvapen per år blir priset per vapen uppskattningsvis 20 Mkr. Uran eller Plutonium används i alla kärnladdningar, eftersom även fusionsladdningar innehåller en fissionsdel. I fusionsladdningar ingår dessutom fusionsmaterial, som deuterium, tritium och litium. En Uranladdning är svårare att framställa än en Plutoniumladdning.

Naturligt uran består huvudsakligen av två isotoper, uran 235 och uran 238. Båda har mycket långa halveringstider, 0,7 respektive 4,5 miljarder år. Det uran som finns i naturen har en mycket låg halt av uran 235 (0,7 %). För att nå vapenkvalitet krävs 90% uran 235, av denna anledning behöver man anrika uranet. (*Se även senare underrubrik i det här kapitel 12; "Uranfyndigheter" och "Anrikning av Uran"*)

Plutonium 239 som används till kärnvapen har en halveringstid på 24 100 år och finns inte i nämnvärda mängder i naturen. Det måste framställas i särskilda produktionsreaktorer med uranbränsle som körs så att Plutoniumet får en isotopsammansättning som är lämplig för kärnladdningar.

De stora kärnvapenländerna har sedan flera år slutat höganrika uran för kärnladdningsändamål. Men höganrikat uran används fortfarande i viss utsträckning för kärnkraftsdrivna ubåtar, och förråden räcker länge. Totalt uppskattas att drygt 2 000 ton höganrikat uran har producerats sedan 1945 var av supermakterna USA och Ryssland svarat för över 90 procent. I dag finns betydande mängder i lager.

KONSTRUKTION

Flera faktorer bestämmer kärnvapnets utformning. En viktig faktor är att de måste anpassas till vapenbärarna vad gäller styrka, vikt och dimensioner. Storleken av (och kostnaden för) en strategisk robot bestäms t.ex. främst av vapenlasten, särskilt om denna består av flera stridsdelar. Lätta och små stridsdelar eftersträvas.

Andra styrande faktorer är förknippade med lagring och underhåll samt kostnadseffektivitet. Kärnvapen kan utnyttjas i den operativa arsenalen under lång tid. Det finns exempel på vapen som varit utplacerade i 20–25 år. Men kärnmaterial förändras med tiden och även andra komponenter behöver kontrolleras. Det har hänt att man upptäckt fel i serietillverkade kärnvapen på grund av korrosion eller åldringsfenomen. Om felen inte rättas till skulle dessa vapen få mycket mindre styrka än den avsedda eller eventuellt inte kunna explodera. Man måste därför underhålla och modernisera kärnvapen med intervaller på kanske fem år.

Tekniken för hantering och formning av kärnmaterial är komplicerad och unik och kräver omfattande resurser. För de andra delar som krävs för att få ett färdigt vapensystem t.ex. sprängämnessystem, säkringar, kraftkällor och elektronik utnyttjas konventionell teknik men ofta i mycket avancerad form vilket kan krävas både av vikt- och säkerhetsskäl.

Förstörelsekraften hos ett enda kärnvapen är så enorm att kraven på säkerhet måste vara mycket höga. De tekniska säkringarna är främst kopplade till det konventionella sprängämnet och dess tändare, men kan även gälla neutronkällan. Flera olika och oberoende system utnyttjas för att garantera att kärnvapen endast kan avfyra med tillåtelse av den aktuella statens politiska ledning.

Slutligen är det fullt möjligt att anordna självdestruktionsmekanismer, som gör vapnet funktionsodugligt om någon obehörig avsiktligt eller oavsiktligt försöker forcera säkringarna. Till dessa åtgärder kommer självfallet andra som är aktuella vid all farlig verksamhet, t.ex. fysisk bevakning av anläggningar, personkontroll, säkerhetsbestämmelser och utbildning.

Detonationshöjden för en kärnvapenmissil ligger på mellan 100-1 000 meter över marken för att tillåta den fusions- eller fissionsdrivna explosionen att studsas mot marken tillbaka mot sig självt, vilket skapar en chockvåg som är

mer kraftfull än om den skulle ha detonerat på marknivå. Den här s.k. machstem inträffar bara nära marknivån. Luftdetonationen reducerar även radioaktivt "nedfall" genom att man förhindrar eldskottet att vidröra marken och därmed så limiteras mängden bråte, smuts och damm som evaporerar och dras upp i det radiaktiva molnet. Hiroshimabomben detonerade på 550-610 meters höjd över markytan för att uppnå maximal effekt men med minimal mängd resterande bråte på marken då man hoppades på att egna förband snart skulle ockupera staden.

Hiroshimabomben hade en kärnladdning som motsvarade nästan 15 000 ton trotyl. Döden hemsökte 70 000 av Hiroshimaborna etappvis. De individer som befann sig på marken rakt under ground zero hettades upp till 5 000 grader celsius och förångades. Många dog av chockvågen från explosionen. En del dog av den dödliga eldstorm som sög ut syret ur atmosfären. Somliga dog i ett senare skede, ibland årtal efteråt, av strålningsskador efter att ha blivit utsatta för svart radioaktivt regn.

ETT VAPEN FÖR TERRORISTER?

För att konstruera och tillverka en primitiv fissionsladdning räcker en halv liter plutonium. Ur strålningssynpunkt är plutonium inte särskilt svårhanterligt, då det i huvudsak avger alfastrålning. Även med tillgång till det fissila materialet är vägen lång till en fungerande bomb. Bombkonstruktion och tillverkning är långt ifrån triviale för en terroristgrupp eller en ensam galning. Fissionsladdningens princip beskrivs i uppslagsböcker och är förledande enkel, men döljer möjligheter till misstag. Att tillverka en fungerande laddning, kräver kunskap och resurser för mätningar och experiment inom flera teknikområden, t.ex. kärnfysik, detonik, teoretiska beräkningar och hantering av radioaktiva material och sprängämnen. Verksamheten inbjuder till misstag med ödesdigra konsekvenser för aktören. Utspridning av radioaktiva ämnen för terrorändamål, kan vara ett alternativ till en primitiv kärnladdning, om än med avsevärt mindre verkan. Effekten av en sådan handling är relativt odramatisk, sett till synlig förödelse och omedelbar manspillan. Psykologiska faktorer och saneringsproblem skulle emellertid kunna lamslå samhällsfunktioner beroende på målval.

SKROTNING AV KÄRNVAPEN

Det är lättare sagt än gjort att skrota kärnvapen. Problemet är vad man skall göra med dem ämnen som ingår i laddningen. Både Ryssland och USA kommer att få tonvis med Plutonium över. Uranet går dock lätt att göra obrukbart för vapenändamål genom att blanda det med naturligt eller utarmat uran och göra det användbart som reaktorbränsle. Förstöring av Plutonium utgör ett mycket större problem. I huvudsak finns det två vägar att gå: att förbränna det eller slutförvara det på något svåråtkomligt ställe. Förutom det klyvbara materialet innehåller laddningarna andra ämnen som beryllium, litium, deuterium, explosivämnen och konstruktionsmaterial.

URANFYNDIGHETER

Uran finns i många mineral, bl.a. ofta i skiffer. I Billingen i Västra Götaland finns t.ex. en stor men relativt lågvärdig uranfyndighet. Uranet är mer eller mindre svårt att utvinna, vilket i hög grad påverkar priset. De länder som anses ha de största uranfyndigheterna är Australien, Kazakstan, USA, Kanada, Namibia och Sydafrika och det är från dessa länder som det mesta uranet exporteras. Av dem etablerade kärnvapenmakterna har USA, Ryssland, Kina och Frankrike egna tillgångar. Storbritannien har inte några egna brytvärda fyndigheter utan måste importera. Indien och Pakistan har mindre mängder.

ANRIKNING AV URAN

Bränsle för lättvattenreaktorer måste innehålla 3-4 procent uran 235. Material för kärnladdningar innehåller över 90 procent uran 235. Eftersom halten av uran 235 i naturligt uran endast är 0,7 procent, måste alltså uranet anrikas. Idag har ett tiotal länder större eller mindre produktionskapacitet. Hit räknas USA, Ryssland, Kina, England, Frankrike, Tyskland, Pakistan, Indien, Argentina, Japan, Holland och Sydafrika. Dessutom har Pakistan erkänt såväl kunskaps som materielexport till Libyen och Iran. Anrikningsmetoderna bygger på att isotoperna 235 och 238 har något olika kemiska och fysikaliska egenskaper. De mest kända metoderna för urananrikning är gasdiffusionsmetoden och gascentrifugmetoden.

PLUTONIUMFRAMSTÄLLNING

Plutonium framställs i en reaktor och kräver tillgång till uran 238. Utsätts denna isotop för neutronbestrålning omvandlas urankärnorna genom infångnings- och sönderfallsprocesser till Plutonium. Plutoniumisotoperna kan sedan i sin tur omvandlas till andra kärnor, och beroende på hur lång tid neutronbestrålningen pågår får slutmaterialet olika sammansättning. Den Plutoniumisotop som är användbar i kärnladdningar är Plutonium 239. Andra, t.ex. Plutonium 240, är inte önskvärda. Det Plutonium som bildas i en kraftreaktor vid ekonomisk drift är inte lämpligt för vapenändamål. Vapenplutonium, som innehåller mindre än sju procent Plutonium 240, framställs därför i s.k. produktionsreaktorer, som är speciellt konstruerade för ändamålet. Det måste gå snabbt och lätt att byta bränslestavarna om man ska få en lämplig sammansättning på plutoniumet.

För att Plutoniumet ska kunna utvinnas ur de bestrålade uranstavarna måste dessa upparbetas. Det innebär att man behandlar stavarna med mekaniska och kemiska metoder för att skilja Plutonium, uran och radioaktiva sönderfallsprodukter från varandra. Strålningsnivån är så hög att arbetet måste ske fjärrkontrollerat, även om strålningen inte når upp till samma nivåer som vid upparbetning av kärnkraftsbränsle. Slutligen överförs materialet i metallisk form.

Totalt sett har 200 ton vapenplutonium producerats sedan 1945. Även här är supermakterna helt dominerande tillverkare. Huvuddelen av detta Plutonium finns i kärnvapen. Vid en kärnvapendetonation frigörs farliga ämnen som Plutonium och Cesium 137 som sprids genom surt regn över stora ytor.

TRITIUM OCH DEUTERIUM

I fusionsladdningar och vissa andra laddningar utnyttjas även tritium och deuterium. Tritium produceras, liksom Plutonium, i särskilda produktionsreaktorer. I dessa utsätts speciella bränslestavar med isotopen litium 6 för neutronbestrålning. Tritium kan också utvinnas ur moderatorm i tungvattenmodererade reaktorer. Mängderna är emellertid inte så stora som de man erhåller i en produktionsreaktor. Försörjningen med tritium inrymmer problem, eftersom ämnet är radioaktivt med en halveringstid på 12,3 år. Det innebär att tritiuminnehållet i laddningen måste förnyas med jämna mellanrum.

Källhänvisning; *Faktasamling CBRN, FOI*

Till skillnad från kärnmaterialet i en fissionsbomb där man använder uran, som vid en kritisk massa exploderar spontant, så finns det ingen teoretisk gräns för hur mycket plutonium man kan använda i en vätebomb dvs. en fusionsbomb.

USA:S FÖRSTASLAGSFÖRMÅGA; LGM-30 MINUTEMAN

BILD PÅ: Doktor Strangelove

Den interkontinentala roboten (ICBM) Minuteman är en förstaslagsförmåga som kan nå Moskva från djupt inne i USA. Den 18,2 m långa robotens tre steg är fyllda med ett hemligt fast bränsle. Minuteman har en räckvidd på 13 000 km och kan nå Moskva på en dryg halvtimme. Maxhöjden är 1 120 km. Den 35 ton tunga roboten har en kärnstridsspets som väger 308 kg på 1,2 megaton. Minuteman kan också bära tre mindre kärnstridsspetsar på upp till 350 kiloton var. Minuteman är USA:s enda landbaserade kärnvapen. Vapnet skyddas i sin silo av betongklädda stålväggar täckta med 110 ton bombsäkra lock. När ordern kommer kan en Minuteman avfyras på några sekunder. Oavsiktlig avfyrning förhindras genom användandet av tvåmanskonceptet, där två personer som befinner sig på ett avstånd av några meter ifrån varandra måste vrida på en nyckel samtidigt för att fyra av roboten. För att förhindra att roboten inte avfyras bedriver man ständig övningsverksamhet så att operatörerna aldrig vet när det är allvar och när det är övning.

Raketbränslet som antänds vid start släpper inom minuter loss 90 000 kg dragkraft. När det första steget har separerats stiger missilen till 73 000 m. På 144 km höjd justeras missilens bana. Maxhastigheten är på 24 100 km/h eller 6,7 km i sekunden vid klimax. Kapseln med stridsspetsen återinträder sedan mot sitt mål. LGM-30 Minuteman blev den första interkontinental roboten som drivs med fast bränsle.

USA:S ANDRASLAGSFÖRMÅGA

Varenda en av de 14 amerikanska SSBN Strategic Missile Submarines atomubåtar av Ohio-class har 24 stycken SLBM Surface Launched Ballistic Missiles av typen Lockheed Trident II med stellar (*navigation efter stjärnorna*) och inertial guidance (*tröghetsnavigering*). Varje robot har åtta MIRV (*multiple independently targetable reentry vehicle*) som kan tilldelas unika mål med antingen 475 kilotons alt. 100 kilotons stridsladdningar. Trident II D-5 har en räckvidd på upp till 11 300 km enligt en brittisk Wikipediasida, och den motsvarande amerikanska Wikipediasidan avrundar uppåt till 12 000 km men hävdar att den har längre räckvidd än så. Till saken hör att den exakta räckvidden, sägs på den amerikanska Wikipediasidan vara hemligstämplad och att på andra ställen står det att Trident II D-5 kan träffa mål på 7 400 km avstånd. Det är en markant skillnad mellan 11 300 och 7 400 km, och skillnaden beror sannolikt på att de olika kärnladdningarna väger olika mycket beroende på styrkan i dem. Eftersom det är 7 500 km avstånd från New York till Moskva så innebär den kortare räckvidden att en Ohio-class ubåt med bas i New York och som är ute under en månads tjänstgöringstid till sjöss åt gången, kommer i praktiken att tillbringa mer än tio timmar av dessa trettio dagar för att under ytan smyga sig från och till det yttre vatten där de kärnvapen med störst laddning kan nå målet Moskva. Det innebär att 6 procent av USA:s andraslagsförmåga kanske måste räknas bort redan där. Till det kommer att approximativt 25 procent av USA:s strategiska ubåtsflotta vid varje givet ögonblick ligger i hamn för servicearbete och reparation som inte kan klaras av ombord på ubåten till havs och/eller utanför dockan. Dessutom måste besättningarna få tillbringa tid med sina familjer i hamn och ubåtarna buffras med föda oberoende av om deras ubåt är i behov av service och genomgång i hamn eller inte. Till allt detta ska läggas att ubåtarnas kärnvapen måste få en genomgång med jämna mellanrum, kanske vart femte år, och detta görs inte ombord på ubåten. Det reducerar sammantaget andraslagsförmågan med 40 procent eller mer i värsta fall. Alternativt så reduceras detonationseffekten av en skarp multipel tidig

kärnvapenavfyrning från en given ubåt mycket nära kusten med uppemot 80 procent om hälften av robotarna har 475 kilotons stridshuvuden med kortare räckvidd för kärnvapendrivraketen och som förblir oavfyrate, och den resterande halvan bara har 100 kilotons stridshuvuden men som kan avfyras från New York-kustens vatten. Om detta förhållande gäller så lite som 6 procent + 25 procent av USA:s andraslagsförmåga så får man i alla fall plocka bort kärnvapen med totalt 82 800 kiloton trotyl ur ekvationen, åtminstone i ett omedelbart skede till uppemot dryga tio timmar. Dessa Ohio-class atomubåtar med Trident II utgör USA:s strategiska andraslagsförmåga med 50 procent av USA:s strategiska kärnvapenkapacitet. Det finns även 4 st. SSGN Cruise Missile Submarine atomubåtar av Ohio-class, som kan medföra 154 Tomahawk Block III eller Block IV kryssningsrobotar. Tomahawk Block IV missile är ett allväders surface- and submarine-launched precision strike stand-off weapon. Tomahawk är designad för långräckviddiga precisionsslag-uppdrag mot högvärdiga och tungt försvarade mål och har en max räckvidd på 1 000 miles, eller 1 609 km för att vara metriskt exakt. Den färdas i underljudsfart – 890 km/h. Siffrorna i detta stycke är till del en approximering.

Britterna har 4 st. SSBN Strategic Missile Submarines av Vanguard-class med vardera 16 st. Lockheed Trident II D-5.

Den amerikanska ytstridsflottan fasade ut TLAM-A, den kärnvapenbestyckade versionen av Tomahawk, för några år sedan. Den amerikanska ytstridsflottan är alltså numera utan kärnvapen, precis som den brittiska ytstridsflottan är. Idag har ytstridsflottans alla Tomahawk, konventionella verkansdelar antingen i form av en enkel stridsdel (TLAM-C, TLAM-E) eller med substridsdelar (TLAM-D).

HISTORIA

När Amerika 1962 provsprängde atombomben i Starfish Prime på 400 km höjd 1 445 km från Hawaii så slocknade trafikljusen och gatubelysningen på ön. Jag har redan nämnt det. 1952 provsprängde USA den första vätebomben. Bomben kallades *Mike* och var stor som ett trevåningshus. Oppenheimer ska ha sagt; ”*Bomben måste levereras med oxkärna eller båt*”. Amerikanarna ville ha en bomb som man kunde fälla från luften. Det finns prestige i att kunna göra anspråk på att vara den som byggde den första mobila vätebomben för detta träter man om än idag. 1953 tog Sovjet fram en vätebomb som rymdes i ett flygplan. 6 månader senare kom Los Alamos svar på sovjets bomb. Amerikanarna använde Litium, som är världens lättaste

metall, till denna bomb. Litium 6 har 3 protoner och 3 neutroner. Litiumdeuteriumet packades in i en aluminiumcylinder. Bomben detonerades från en betongbyggnad på den designerade atollen den 1 mars 1954, kodnamnet var Castle Bravo. Bravo mätte 1,5 x 6 m. *Bravo* var den starkaste bomb som någonsin sprängts på Bikiniöarna och av USA. Amerikanerna hade redan provsprängt med flytande väte, men aldrig med Litiumdeuterium. Måtten blev fel eftersom bomben förutom Litium 6 innehöll Litium 7. Man förväntade sig att bomben skulle explodera med en 5 megatons sprängverkan, men den exploderade med 15 megatons sprängverkan. Vetenskapsmännen prövade sig fram vid den här tiden och visste egentligen inte fullt ut vad de gjorde då varje nytt vapen låg i vetenskapens framkant. Det som gällde var *"trial-and-error"*. Något som är viktigt för fysiker att känna till är de såkallade tvärsnitten, dvs. kärnmaterialets reaktionsförmåga. Litium har både kärnor av typen Litium 6 och Litium 7. Litium 7 har en extra neutron i kärnan och har ett högt tvärsnittsvärde, dvs. risken är alltså hög för att den ska genomgå en kärnreaktion. Den tidens fysiker trodde att Litium 7 var inert, dvs. att den inte påverkade sprängverkan alls. Bränslet i Bravo bestod till 30 procent av Litium 6 och till 70 procent av Litium 7. Den japanska fiskebåten Lucky Dragon föll offer för radioaktivt nedfall och inom några dagar drabbades besättningen av strålsjuka, en av besättningsmedlemmarna dog innan fiskebåten nått japansk hamn. Japanerna reagerade starkt, som enda land som genomlidit inte bara en, utan två kärnvapendetonationer riktade mot städer. Efter den bomben har det inte tillverkats en lika kraftig bomb i USA. I mitten av 1950-talet hade amerikanerna tagit fram den grundteknik som krävdes för att kunna framställa kärnvapenbomber i alla storlekar. De hade bomber som de kallar för dial-a-yield, på vilka man kunde ställa in önskad sprängkraft. Detta gjordes inte av hänsyn till de länder som skulle bli slagfält eftersom energi inte kan förintas, bara omvandlas. Om varken strålningen eller värmeeffekten eller stötvågen ökar så innebär det att det överflödiga radioaktiva plutoniumet sprids över stora ytor när man skruvar ned sprängkraften. Utmaningen blev nu istället att få till ett optimalt leveranssystem. Både Ryssland och USA försökte utveckla långdistansrobotar. I Sovjet fortsatte man utvecklingen av allt kraftigare bomber. Sovjetunionen hade en upphöjd ställning som enda kärnvapenmakt i Warsawapakten. I 1961 försämrades förhållandet mellan de två supermakterna i och med den kärnvapenrelaterade Kuba-krisen. I Tyskland tävlade supermakterna om vem som skulle styra Berlin. Chrustjov byggde Berlinmuren. Det var nära till krig. I juli 1961 försattes hälften av Europas bombplan i krigsberedskap. Chrustjov kallade in sina rådgivare och sade;

"Nu visar vi amerikanarna vad vi kan göra". Han ville bygga den största bomb som världen skådat. Forskaren som Chrustjov kallade till sig hette Andrej Sacharov, hjärnan bakom det ryska bombprogrammet. Projektet gick under namnet Tsar-bomben. Den skulle bli en trestegsbomb. Den amerikanska Bravo var en tvåstegsbomb. En atombomb skulle utlösa fissionen genom att komprimera bombbränslet till först en termonukleär reaktion, och sedan i en till. Tsarbomben var först tänkt att bli på 1 000 megaton, vilket skulle krävt fyra eller fem steg. Det vore meningslöst, för när man går över 100 megaton blir eldklotet lika högt som jordens atmosfär, 16 km, och den extra sprängkraften försvinner bara ut i rymden. När Tsar-bomben var nästan klar gjorde Sacharov en viktig förändring och den krymptes till 100 megaton. Men mycket sent i processen oroade han sig för nedsmutsningseffekten och sänkte bombens sprängkraft till 50 megaton. Tidigare sovjetiska bomber hade sprängts i Kazakstan. Tsar-bomben skulle emellertid sprängas på Novaja Zemlja i Barents hav cirka 2 100 kilometer från Moskva. Bomben skulle fällas på 12 km höjd och detonera på 7,5 km höjd. Tsar-bomben utlöste den kraftigaste explosionen i historien och orsakade ett svampmoln på 65 km höjd, 7 ggr Mount Everest höjd. Byggnader förstördes 11 mil bort och fönster krossades 50 mil bort. Hade de använt mer Plutonium så hade de kunnat krama ut 100 megaton. Som jag har nämnt tidigare i boken så räknar Amerikanarna med att för att slå ut all elektronik i USA så måste man detonera en atombomb på 483 km höjd över USA. 1963 ingick parterna ett avtal som satte stopp för provsprängningar ovanför markytan. Framtida provsprängningar skulle ske under jord så att nedfall undveks. (*Frankrike och Kina anslöt sig inte.*) Amerikanarna utvecklade även Neutronbomben. Detta kärnvapen fick en utökad strålningseffekt som stod i relation till en minskad värme- och stötvågseffekt enligt en fysiklag. Dess önskade effekt var inte riktad mot civila, utan mot en fiendes trupp och materiel.

UNITED STATES STRATEGIC COMMAND

United States Strategic Command (USSTRATCOM) är ett av USA:s försvarsgrensövergripande militärkommandon som ansvarar för kärnvapenarsenalen, försvarets rymdoperationer samt för cyberrymden. Militärbefälhavaren för USSTRATCOM lyder direkt under USA:s försvarsminister. USSTRATCOM skapades 1992 som en enhetlig ledningsfunktion för den efter det kalla krigets slut återstående triaden av kärnvapenbestyckade styrkor. I oktober 2002 fusionerades USSTRATCOM

med United States Space Command (USSPACECOM) som mellan 1985 till 2002 ansvarade för försvarets satelliter, rymdoperationer och informationskrigföring. Liksom sin föregångare SAC har USSTRATCOM sitt högkvarter beläget på Offutt Air Force Base i delstaten Nebraska. Kommandocentralerna får beslutsunderlag via satelliter och kedjor av radarstationer. Beslutsunderlag överförs till USA:s president i Vita huset. Presidenten har ett stridsledningsflygplan i ständig beredskap nära Washington.

Cheyenne Mountain Complex och Peterson Air Force Base, lokaliserade till delstaten Colorado, svarar för en stor del av USA:s förstaslagsförmåga. Cheyenne Mountain Complex har på senare tid p.g.av EMP-hotet återigen fått en förhöjd roll som ledningscenter framför Peterson Air Force Base.

USA:s tidigare doktrin, som lanserades 1950 – Forward defense – för krigföring i Europa byggde på det faktum att Warsawapaktens stridskrafter var numerärt överlägsna. *Forward defense* gick som namnet antyder ut på att ta upp försvaret så långt österut som möjligt. 1966 lämnade Frankrike det militära samarbetet med Nato i protest mot amerikansk dominans, men blev fullvärdig medlem igen 1993. 1967 lanserades doktrinen *Flexible response*. Ordet "*Flexible*" betonade värdet av att ha multipla möjligheter i händelse av en kris. Flexible response förutsatte inte omedelbar insats av kärnvapen, vilket gjorde att NATO:s konventionella stridskrafter ökade i betydelse. Ryssland ställdes inför problemet hur de skulle kunna bryta igenom NATO:s försvar utan att själva använda kärnvapen. Brezjnev deklarerade 1982 att Warsawa-pakten inte skulle vara först med att använda kärnvapen. Det gjorde han för att det låg i Rysslands intresse då deras vedergällningsförmåga gentemot NATO var strategiskt eftersatt i och med att USA hade strategiska kärnvapenbaser i Europa och terrorbalansen var därmed ofördelaktigt skev till nackdel för Ryssland som alltid befann sig närmare utplåning än USA. Sovjetunionen var enda land i Warsawapakten med kärnvapen. Källa; **Marco Smedberg, KRIGFÖRING FRÅN AUSTERLITZ TILL BAGDAD**

TOPOL M OCH RS-24 YARS (RYSSLAND)

Den ryska så kallade "*Kärnvapentriaden*" är uppbyggd av markbaserade robotar, ubåtsbaserade robotar, och fjärrflyget eller bombflyget som bär kryssningsrobotar. Markdelen, de Strategiska robottrupperna, utgör triadens huvudsakliga komponent. Detta beror inte bara på att det största antalet

bärare och kärnstridsspetsar återfinns där, utan också på en högre insatsberedskap och allvädersförmåga samt mer robusta lednings- och kommunikationssystem. Fjärrflyget kan bära strategiska eller taktiska kärnvapen men är flexibelt nog att kunna avlossa även konventionella vapen från stora avstånd. Det ryska navigationssatellitssystemet GLONASS kan stödja robotar under flygtiden med navigeringsdata. SORT-avtalet från 2002 bordlade ärendet med tusentals ryska och amerikanska *kärnvapens* inaktivering i väntan på återanvändning. År 1985 fanns det uppskattningsvis 65 000 kärnvapen i världen, år 2002 fanns det troligtvis cirka 20 000 aktiva kärnvapen. Ryssland fortsatte dock utvecklingen av *kärnvapenbärare*. 1994-2010 producerade man RT-2UTTKh Topol M (*ryska bokstäver: PT-2ПМ2 Тополь-М, Natorapporteringsnamn: SS-27 Sickle B*) som är en rysk interkontinental ballistisk robot. Det finns en mobil version av Topol M mycket lik dess föregångare RT-2PM Topol. Denna är monterad på en terränggående MZKT-79221 lastbil och är på så sätt mycket svår att lokalisera för t.ex. satelliter då dess position ständigt kan ändras. I slutet av 2010 fanns 69 stycken Topol M i tjänst, 51 stycken i siloversion och 18 stycken i den mobila versionen. Det finns även den tunga roboten R-36M2 Voevoda (*SS-18 Mod5 Satan, på Natospråk*). Men den ska ersättas av den hälften så tunga RS-28 Sarmat (*100+ ton*), som enligt planerna ska introduceras på förband omkring 2020. En lättare version av Yars, tvåstegsroboten RS-26 Rubezh, kommer enligt planerna att introduceras 2017 och kommer operativt att fylla samma roll som Pioner (*SS-20 Saber, på Natospråk*) hade. Pioner var tänkt att fungera som strategisk robot med räckvidd inom Europas gränser. Pioner skrotades i INF-avtalet.

Topol M är utvecklad för att kunna tränga igenom moderna robotförsvaret. Genom att robotens tre raketsteg har en kort brinntid så minimeras den känsliga accelerationsfasen då den ballistiska roboten kan angripas med en kraftig laser eller robotar. Den korta brinntiden innebär att laservapen måste placeras på flyg, i omloppsbana eller på ryskt territorium för att hinna skjuta ner roboten. Under den ballistiska fasen utanför atmosfären så är det största hotet mot roboten strålning och EMP från kärnvapenbestyckade antiballistiska robotar. Dock så kan Topol M överleva en nukleär detonation i Jonosfären på så nära håll som 500 meter. Detta ställer betydligt högre krav på precisionen för målnmätning och målsökare för försvararna då moderna ballistiska robotar trots namnet kan göra mindre kursförändringar under den ballistiska fasen. Topol M har en ganska lätt böjd missilbana. Topol M bär med sig ett flertal realistiska skenmål för att vilseleda motsidans försvar, efter

att stridsspetsen har separerat från roboten under den senare delen av den ballistiska fasen, och under återinträdesfasen. Dessa skenmål har samma radarmålyta som den riktiga stridsspetsen. Skenmålen återinträder i atmosfären med samma hastighet och termiska signatur som stridsspetsen, till skillnad från äldre typer av skenmål som på grund av sin ringa vikt snabbt bromsades in i atmosfären. Alla dessa försvar tar dock mycket plats och vikt och på grund av detta så bär Topol M endast en singular kärnstridsspets på 800 kiloton. Detta kan jämföras med de äldre typerna R-36M och UR-100N som bär på 10 respektive 6 kärnstridsspetsar. Topol M har en räckvidd på 10 000-10 500 km och en maxhastighet på 7 320 meter i sekunden (*i Jonosfären*). Topol M använder fast bränsle.

Den modernare kärnvapenroboten RS-24 Yars har *“multiple independently targetable reentry vehicle”* (MIRV), en nyttolast som består av flera stridsladdningar. Både Topol M och RS-24 avfyras från enorma hjulförsedda fordon och kan deployeras på en mängd ställen innan avfyrning. Dock borde de deployeras där marken är bärfast och så att inte omgivningen tar fyr vid avfyrning, typ på en tom öde grusbelagd och platt yta.

Det amerikanska skyddet mot Topol M och Yars heter National Missile Defense system (NMD) och det består av Ground Based Interceptors (GBI). Det är CE-II:s uppdrag att intercepta inkommande ballistiska missiler i exoatmosfären och förstöra dem med kinetisk verkan. Under flykten mottar CE-II information från NMD:s Battle Management, Command, Control, and Communications (*med förkortningen BMC3*) för att uppdatera lokaliseringen på den inkommande ballistiska missilen, vilket möjliggör för CE-II:s ombordvarande sensorsystem att identifiera och homa in på målet. CE-II består av en multi-stage solid propellant booster och en exoatmosfärisk kill vehicle. Inga kärnladdningar används som en del av NMD systemet. Amerikanerna har radar- och satellitkommunikationsbaser bl.a. vid Thule på nordvästra Grönland, i Oregon på Västkusten och i Maine i östra USA.

Defense Update rapporterar den 22 juni 2014:

“...Today’s successful test validates a portion of the ground based interceptors currently deployed in Alaska and California which are loaded with the CE-II interceptor. The majority of interceptors still carry the CE-I. The validation leads the way forward to replace the entire fleet of 30

interceptors with CE-II interceptors, retiring the first generation CE-I which began deployment in 2004.

The successful test is a significant milestone and long awaited requirement that demonstrates the system's reliability and increases the confidence of the North American Combatant Commander and Command who is responsible for the defense of the country. The successful test is also expected to pave the way for the development and deployment of future discrimination sensors such as the Long Range Discrimination Radar, which will further enhance the reliability of this overall system." Slut citat.

Ryssland har liksom USA tidiga förvarningsradarsystem, Voronezj med ca 6 000 km räckvidd, och målinvisande Don-2M med 1 500 km räckvidd kombinerat med moderniserade konventionella 53T6 Gazelle-robotar, S-400 och framöver S-500 Triumf. Högvärdiga strategiska måltavlor som Moskva har anti-ballistiska robotsköldar av typ A-135 och den nyare A-235 närmast motsvarande CE-II som robotsköld. Om det föranleds så kan USA skicka upp Nightwatch (E-4B) i luften. Nightwatch eller National Airborne Operations Center är Pentagons ledningscentral vid kärnvapenkrig och det finns fyra maskiner totalt. USA kan också skicka upp Boeing RC-135 Cobra Ball och RC-135X Cobra Eye i luften, vilka används för att detektera ballistiska robotar.

Epilog

Att skriva böcker om optimerad operationskonst och taktik kräver ett välutvecklat analytiskt sinne samt ett eidetiskt minne. Ett eidetiskt minne parat med ett analytiskt sinne är synonymt med att minnas tredimensionella saker och hantera dem i huvudet i ett tredimensionellt och kausalt perspektiv. En urmakare behöver typiskt ha dem här två egenskaperna. Jag behöver säga det här inte bara för min egen skull utan även för alla dem som inte får bekräftelse av sin faktiska intelligens därför att samhället har bestämt att det är hög IQ och inget annat som definierar ett geni. På den eidetiska/analytiska fronten har jag nog inga övermän, utan endast jämlikar. Jag tyckte att de eidetiska/analytiska testerna när jag mönstrade var enkla, även de problem som skulle vara de svåraste exemplen löste jag utan problem. Eidetiskt minne är också en form av intelligens, eftersom det implicerar att man kan hantera komplexa mönster och sammanhang på problem som existerar och bearbeta dem till en praktisk lösning. För att kunna åstadkomma detta så gäller det att först kunna sätta fingret på vilka problem som föreligger och särskilja praktiskt genomförbara lösningar från teoretiserande. Jag kallar det för att förstå "*krigets anatomi*". Ett eidetiskt och analytiskt test som alla tog när jag mönstrade bestod i att vika ut kartonger i huvudet efter bilder av kartonger som satt ledade i varandra och bildade olika Rubiks orm-liknande former fast med fyrkantiga leder. Sedan fick man ett antal förslag på lösningar men bara ett av dem var rätt. Jag tog nyligen ett mer osäkert eidetiskt test i en nättidning. När jag hade kommit in i testet ägnade jag varje bild bara 3-4 sekunders uppmärksamhet fastän man fick 10 sekunder på sig att memorera bilderna. Ändå fick jag ett testresultat som sades tillhöra dem 1 procent bästa. Man får ta detta test med en nypa salt, men det ger ett indicium på begåvning. En psykiatriker testade mig en gång i ett eidetiskt test med mycket gott resultat också. I krigföringskonsten finns det ofta flera lösningar som är mer eller mindre rätta. Man kommer långt också med en hög IQ, vilket jag inte har. När jag gjorde inträdesprovet till MENSA, det som man betalar för och inte sådana tester som de använder som lockbete för att mindre begåvade ska tro att de är högintelligenta och gå och testa sig mot betalning (*för det är så MENSA kammar in sina pengar till medlemsorganisationen*), så hade jag en IQ precis under det normala, eller IQ 98. Men deras tester hade inga tredimensionella analytiska frågor eller eidetiska exempel typ kartongutvikningstester. Jag kanske bara har 98 i IQ, men jag är inte så dum att jag tror att män med hög IQ inte kan mäta sig med mig i operativt och

taktiskt tänkande om de har tränats i det och har sinne för realiteter. Men det är osannolikt att de eidetiska/analytiska testerna vid mönstringen skulle vara så enkla att en kille med normal begåvning tycker att de är en barnlek. Det motverkar sitt syfte att skapa ett eidetiskt test som är så enkelt att alla kan svara på det utan att göra några fel. Dessutom så fick jag göra telegrafitestet, vilket bara de med bra resultat på intelligenstesten fick göra. Min mönstringsförrättare sade; *"Du är smart som en räka"*. Hade han menat att jag var dum så hade jag väl inte fått göra telegrafitestet. Ergo, även om jag bara har 98 i IQ så är jag ingen dumskalle eller ens medelmåttig. Jag brukar ändå presentera mig som mer eller mindre korkad. (*Det är bäst att ta det säkra före det osäkra!*) Jag är lite grann som 1970-tals TV-deckaren Columbo – analytisk med ett fallerande minne för det jag hör auditivt och läser. I synnerhet mitt korttidsminne och mellantidsminne är nog skadat på grund av min sjukdom. Men bildspråk kommer jag ihåg och mitt långtidsminne är det inget fel på. Efter att ha skrivit på de här böckerna i mer än 6 år vet jag precis vilka ord jag ska söka på för att hitta en specifik textsnitt i böckerna, typ. Nu är ju Columbo förstås en fiktiv detektiv spelad av Peter Falk, men någon, som uppenbarligen hade samma analytiska egenskaper kombinerat med ett andra rangens närminne, har upfunnit honom.⁵⁴ Att bearbeta information med ett eidetiskt minne och analytiskt tänkande kräver mycket ansträngning och tid för att resultatet ska bli bra, i alla fall för mig. Det fokuseras alltför mycket på IQ och alltför lite på analytiska förmågor på Västerländska akademiska institutioner. Jag kan ha fel i en del saker jag skriver i böckerna, men bara om jag inte har erhållit ett tillräckligt faktaunderlag, och definitivt inte i allting jag skriver.

"The reasonable man adapts himself to the world; The unreasonable one persists in trying to adapt the world to himself. Therefore, all progress depends on the unreasonable man." Citat; George Bernard Shaw

"Jag är inte född till geni. Så när jag såg genialitet sitta där helt oskyddad, så tog jag det." Citat för mig okänd

"Genialitet är två procent inspiration och nittioåtta procent transpiration"
Citat; Thomas Alva Edison.

⁵⁴ "Columbo" skiljer ut sig från andra deckare genom att tittarna alltid får veta vem mördaren är redan innan Columbo själv träder in i handlingen.

KÄLLHÄNVISNINGAR OCH REFERENSER:

DEN STORA SPIONSKANDALEN, av Hermann Zolling och Heinz Höhne. Berghs Förlag AB 1972, ursprungligen Hoffmann und Campe 1971, 1972.

AVGÖRANDETS ÖGONBLICK, av Michael Tamelander och Niklas Zetterling. Norstedts Förlag 2003 (ISBN: 91-1-301204-5)

MILITÄR LEDNING, av Marco Smedberg. Historiska Media 2001 (ISBN: 91-89442-07-5)

KRIGFÖRING FRÅN AUSTERLITZ TILL BAGDAD, av Marco Smedberg. Historiska Media 2005 (ISBN: 91-85377-13-9)

BISMARCK, av Niklas Zetterling och Michael Tamelander. Norstedts Förlag 2004 (ISBN: 91-1-301288-6)

RYSSEN KOMMER, av Bosse Schön och Gösta Borg. Bosse Schöns Förlag 2009 (ISBN: 978-91-977646-2-9)

INSIDE THE THIRD REICH, av Albert Speer. Simon & Schuster Paperbacks 1981 (ISBN-13: 978-0-684-82949-4)

ALARM I ATLANTVALLEN, av Bertil Stjernfelt. SMB 2004 (ISBN: 91-974384-9-9)

Karelska näset 1944, av Johan Lupander & Jan-Christian Lupander. Norstedts 2012 (ISBN: 978-91-1-302170-6)

BLIXTKRIG 1939-1941, av Niklas Zetterling. Prisma 2008 (ISBN: 978-91-518-5106-8)

DEN DOLDA ALLIANSEN, av Mikael Holmström. ATLANTIS 2011 (ISBN: 978-91-7353-581-6)

Truppenführung, General Ludwig Beck (f. 1880, d. 1944)

Om kriget, av Carl von Clausewitz, Bonniers 2006 (ISBN: 91-34-51163-6)

Sun Zis krigskonst, av Bengt Pettersson, Ooi Kee Beng och Henrik Friman. Santérus Förlag 2010 (ISBN: 978-91-7359-041-9) Med tillstånd från Santérus förlag.

KRIGSKONSTENS HISTORIA. Försvarshögskolan. Elanders Sverige AB 2010. Första tryckningen 1968.

Supplying War, Logistics from Wallenstein to Patton, av Martin van Creveld, 2:nd edition Cambridge University Press 2013 (ISBN: 978-0521-54657-7)

THE CIA WORLD FACTBOOK 2015, 2018-2019, Central Intelligence Agency, Skyhorse Publishing 2014, 2018 (ISBN: 978-1-62914-509-9 resp. 978-1-5107-4027-3)

Svenskarna och deras fäder de senaste 11000 åren, av Karin Bojs, Peter Sjölund. Albert Bonniers förlag 2016 (ISBN: 978-91-0-016754-7)

Sidenvägarna, av Peter Frankopan, Albert Bonniers förlag 2015 (ISBN: 978-91-0-017157-5)

SOVJETISTAN, av Erika Fatland, Leopard Förlag 2017 (ISBN: 978-91-73436-58-8)

THE DEVELOPMENT OF RUSSIAN MILITARY POLICY AND FINLAND, av Stefan Forss, Lauri Kiiänlinna, Pertti Inkinen och Heikki Hult från National Defence University, Department of strategic and Defence Studies.

Bo Nordquist, C-uppsats försvarshögskolan 2003 (*Marinen*)

Örln Carl-Johan Holm, SA på C-nivå 2014 (*Marinen*)

Alexander Andréén, SA på C-nivå 2012, Telekrig mot bandspridningsteknik

Peter Saltin, Försvarshögskolan 2010 (*Armén*)

FOA; Framtida system för spaning från satellit. 2000

FOI; Faktasamling CBRN (*Kapitel 12*)

FOI orienterar om Telekrig nr 5. 2005

FOI orienterar om Sensorer nr 3. 2004

FOI:s rapport; Radar bortom horisonten – OTH. En kort översikt med fokus på ytvägs-OTH. Per Grahn, Anders Gustavsson, Anders Nelander, Lars Ulander, Rolf Ragnarsson, Björn Larsson. 2014-12-31

FOI orienterar om Rymden – nytta och teknik nr 4. 2005

FOI Arktis och rymden, Christer Andersson, Niklas Granholm. 2014

FOI:s rapport; Ett skepp kommer lastat; Tomas Malmlöf & Johan Tejpar. 2013

Lärobok i telekrigföring för luftvärnet, Radar och radartaktik; Författare och ämnesexpert; Per Gerdle. 2004

FOI:s underlagsrapport FoRMA – Luftvärn mot främst kryssningsrobotar; Maj Britt Hansson. 2001

FOI:s studie; China and Russia – A Study on Cooperation, Competition and Distrust; Märta Carlsson, Susanne Oxenstierna och Mikael Weissmann. 2015

FOI-publikation – Örnen, Björnen och Draken: Militärt tänkande i tre stormakter; Robert Dalsjö, Kaan Korkmaz & Gudrun Persson. 2015

FOI-publikationen – Laserteknologier för telekrigstillämpningar: En översikt av teknikutvecklingen; Markus Henriksson och Lars Sjöqvist. 2015

FOI-rapporten – Rysk militär förmåga i ett tioårsperspektiv – 2016. Jan. 2017

Lästa publikationer inför mina korrigerade böcker "Caught up in the game" version 5.0. Notera att endast enstaka och egenkonstruerade meningar har

lagts till eller rättats i mina böcker med nedanstående publikationer som underlag:

Lärobok i Militärteknik, vol. 1 Grunder. Försvarshögskolan 2007. Kurt Andersson, Kristian Artman, Magnus Astell, Stefan Axberg, Hans Liwång, Anders Lundberg, Martin Norsell, Lars Tornérhielm. (ISBN: 978-91-85401-72-7)

Lärobok i Militärteknik, vol. 2 Sensorteknik. Försvarshögskolan 2007. Kristian Artman och Anders Westman. (ISBN: 978-91-85401-73-4)

Lärobok i Militärteknik, vol. 3 Teknik till stöd för ledning. Försvarshögskolan 2009. Jonas Andersson, Magnus Astell, Stefan Axberg, Berndt Brehmer, Joel Brynielsson, Daniel S Hagstedt, Martin Nylander, Michael Reberg, Åke Sivertun. (ISBN: 978-91-89683-16-7)

Lärobok i Militärteknik, vol. 4 Verkan och skydd. Försvarshögskolan 2009. Kurt Andersson, Stefan Axberg, Per Eliasson, Staffan Harling, Lars Holmberg, Ewa Lidén, Michael Reberg, Stefan Silfverskiöld, Ulf Sundberg, Lars Tornérhielm, Bengt Vretblad, Lars Westerling. (ISBN: 978-91-89683-08-2)

Lärobok i Militärteknik, vol. 5 Farkostteknik. Försvarshögskolan 2010. Nils Bruzelius, Peter Bull, Lars Bäck, Jonas Eklund, Kenny Heilert, Hans Liwång, Patrik Stensson Carl-Gustaf Svantesson. (ISBN: 978-91-86137-02-1)

Lärobok i Militärteknik, vol. 6 Inverkan av geografi, klimat och väder. Försvarshögskolan 2013. Jonas Eklund, Åke Sivertun. (ISBN: 978-91-86137-15-1)

Lärobok i Militärteknik, vol. 7 Rymdteknik. Försvarshögskolan 2007. Sven Grahn och Kristina Pålsson. (ISBN: 978-91-85401-77-2)

Lärobok i Militärteknik, vol. 8 Oförstånd och okunskap – konsekvenser för alla militära nivåer. Försvarshögskolan 2007. Azriel Lorber. (ISBN: 978-91-85401-79-6)

Lärobok i Militärteknik vol. 9 Teori och metod. Försvarshögskolan 2013. Stefan Axberg, Kent Andersson, Martin Bang, Nils Bruzelius, Peter Bull, Per Eliasson, Marika Ericson, Mikael Hagenbo, Gunnar Hult, Eva Jensen, Hans Liwång, Lars Löfgren, Martin Norsell, Åke Sivertun, Carl-Gustaf Svantesson, Bengt Vretblad. (ISBN: 978-91-86137-23-6)

Det digitaliserade försvaret, Teknikutvecklingens påverkan på försvarsförmågan. KV 21, KKrVA 2017. Mats Olofsson, Martin Rantzer, Sven-Christer Nilsson, Johan Sigholm, Evorn Mårtensson. (ISBN: 978-91-88581-02-0)

Angrepp mot Sverige, Varför och hur?. KV 21, KKrVA 2016. David Bergman, Anders Carell, Frederick Fooy, Lars Helmrich, Karlis Neretnieks, Johan Sigholm, Marco Smedberg, Niklas Wiklund. (ISBN: 978-91-980878-9-5)

DONBAS IN FLAMES, GUIDE TO THE CONFLICT ZONE. 2017. Mykola Balaban, Olga Volyanyuk, Christina Dobrovolska, Bohdan Balaban, Maksym Maierov.

Korridoren till Kaliningrad. 2013. Johan Wiktorin. (ISBN: 978-91-980878-3-3)

Mediearkiv:

21 DAGAR TILL BAGDAD, DVD

Källor:

Jane's Fighting Ships 2011-2012, Jane's Underwater Warfare Systems 2009-2010, Jane's Armour & Artillery 2009-2010.

Major Carl Bergqvist alias Wiseman, Jägarchefen, Lars Gyllenhaal, Observationsplatsen, Lars Wilderäng alias Cornucopia?, Allan Widman, Örlogskaptan Niklas Wiklund alias Skipper, Klart Skepp! – , Rolf K. Nilsson (m), Anders W. Edwardsson, m.fl. bloggare/bloggar.

Akademiens blogg Kungliga Krigsvetenskapsakademien (f.d. Försvar och säkerhet), där bl.a. Johan Wiktorin, Johan Tunberger, Jan Blomqvist, Karlis Neretnieks, Generalmajor Berndt Grundevik och Ingolf Kiesow m.fl. har bidragit.

Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek

Raimundo Oliveira, Social and Political Scientist

Ziyang Zhang (från Kina, verksam i USA) har hjälpt mig bl.a. vad beträffar tolkningar av de kinesiska strategernas nationalkaraktäristik.

David Stavenheim och Bertil Wedin, CONTRA

Tidskriften CONTRA har ibland också bidragit med ren fakta, och i samband med detta, korta brottstycken av text. Även andra källor kan ha bidragit med korta brottstycken av text utan att jag har angett källan, eftersom det rör sig om brottstycken.

Bl.a. Marco Smedberg, Johan Lupander och Richard Areschoug på tidskriften MILITÄR HISTORIA har bidragit med en del utdrag, fakta och brottstycken.

Vårt Luftvärn nr:1/2014 och nr:1/2015, FMV AKTUELLT nr: 1/2003

Tidskrifterna Försvarsutbildaren, Vårt Försvar och Slagfjäders

Langley Intelligence Group NETwork. (*LIGNET är inte längre on-line sedan den 30 oktober 2014.*)

www.fixanetet.se

Temaserien Vetenskap – Vikingar, del 6/2016

Enskilda individer på Försvarshögskolan har varit mig till stor hjälp.

Ingen av källorna har bidragit till den politiska utformningen av böckerna och politiska synpunkter är mina egna och dem står jag för. En del fakta och/eller slutsatser i böckerna är rippade och andra yrkesmän och bloggare har bidragit till mina böcker, och jag har byggt min världsbild på dem. Men logik är universell och därför kan man uppfinna hjulet på nytt, det är inte svårare än så. Ibland har jag uppfunnit hjulet på nytt innan jag ens blev medveten om andras slutsatser. Att jag har uppfunnit hjulet på nytt kan man utläsa av att min beskrivning av taktiken eller strategin tar en helt annan utgångspunkt. Jag har haft mycket god nytta av Svenskt Militärhistoriskt Biblioteks (SMB) medarbetare, jag räknar då Lars Gyllenhaal, Torbjörn Rimstrand m.fl.

Den här boken är *inte* utgiven med ~~Copyright~~ GFDL utan har © Copyright. Författaren äger rättigheterna till den här boken. Se nedan;

© Copyright Roger Mikael Klang, Dec 2018

Alla rättigheter reserverade. Ingen del eller helhet av de här böckerna i serien som heter **'Fångad i spelet'** får översättas, reproduceras eller användas i någon form eller med några medel, elektroniska eller mekaniska, inkluderat

fotokopiering och inspelning, eller med något informationslagrings- eller informationsinhämtningssystem, utan att ha skriftligt tillstånd med manuell handskriven underskrift av författaren. Det enda undantaget från dessa regler är om någon vill kommentera böckerna eller någon del av böckerna under sidhuvudet **Feedback och kritik** på författarens hemsida <http://Dettyskakriget.com/>, för då tillåter författaren att text överförs från nätböckerna till kommentarsfältet på författarens hemsida, utan mellanled eller kopieringar enligt ovanstående förbud som gäller delat, allmänt eller organisatoriskt bruk eller lagring.

Copyrighten är i enlighet med lag (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk. Men hav förtröstan, jag är inte omöjlig att komma överens med, i synnerhet inte när det gäller svenska patrioter. Islänningar och finländare är två andra folk som genomgående inte kommer att få några problem med mig. Egentligen så finns det flera folk som jag generellt har förtroende för, polacker, belgare m.fl. Tyskarna har jag börjat tvivla på när det här skrivs i maj 2015. Amerikanarna är strukna så sent som i slutet av januari 2016.

De här böckerna är dedikerade till alla som har vuxit upp på barnhem och i fosterhem, som min döde far, Sven-Erik Klang. Jag tillägnar den även min döde morfar, Tage Myrén, och alla andra som under kriget låg i beredskap under beredskapsåren i Sverige för att vara beredda att försvara landet, och de som försvarar landet på ett eller annat sätt, med vapen i hand från fordom till idag. Min morfar var genom hela livet arbetare och dedikerad socialdemokrat, vilket kontrasterar mot mig och min far, som hade en förkärlek för att rösta blankt eller ännu hellre på Kalle Anka och hans parti. Min morfar hissade svenska flaggan varje morgon och halade den på kvällen, alltid vid föreskriven eller rekommenderad tid. Han var något så sällsynt som en patriotisk socialdemokrat. Min mor säger lite elakt att hissade flaggan, det gjorde morfar bara när vi barnbarn som bodde i Skåne kom på besök. (*Vi har även en yngre kusin i Arboga där också morfar och mormor bodde.*) Kanske så är patriot lite för mycket sagt, snarare skulle man kanske kunna benämna honom "*folkhemshjälte*", för sådana var tiderna. Jag är i alla fall stolt över dem bägge, och jag är stolt över det personliga mod och den hängivenhet och skicklighet, som vi svenskar kan visa när vi slåss för det som är rätt. För jag är svensk patriot i själ och hjärta, och man kan ta mitt liv, men ingen kan ta

min patriotism ifrån mig. Jag är född med den och jag kommer att dö med den! Den som gör sig sjelf till får, blifver af vargar uppäten.

Det finns bara en person genom tiderna som har saknat perversioner eller otillbörliga böjelser helt – Jesus Kristus. Amerikanska UAV:er har filmat talibaner som i grupp har utövat sexuellt umgänge med en get. Det är inte så att vi svenskar är perversionsfria, men perversion i våra länder tycks skilja sig från kvinnoförtryckarnas. De gör det i grupp. Svenskar som är perversa gör det ensamma med djur eller tillsammans med en annan person eller föremål. Det som skiljer är annars den rena ondskan, och att utöva sexuella perversioner i grupp är säkerligen ett slags Guds straff till dogmatiska människor som lever ut sin ogudaktighet mot andra människor. Perversioner är en gradfråga i alla länder. Amerikanska soldater har t.ex. filmat vad som synes vara relativt normala araber som sköljer ansiktet i färskt kamelurin direkt från kamelens bak. Något sådant är närmast otänkbart i vår svenska kultur. I amerikanska sociala medier kallar man det "*golden shower*". Att skillnaden mellan arabvärlden och Ryssland är liten har vi märkt dem senaste åren. Ryssar har ett nästan lika stort mindervärdeskomplex på grund av sina utlevda perversioner. De vill exponera oss som perversa när det egentligen är dem själva som är mest perversa av oss. Det är också så att de försöker kapa vår identitet så att vi ska bli dem och de ska bli vi. Vi = onda, de = goda. Vi = krigshetsare, de = fredsälskare. Det är bara det att när det väl lyckas dem att skapa den djupaste kris i vårt samhälle, som startar med blixt och dunder, då blir vi inte som dem. Vi blir som vikingarna var. Fasta och beslutsamma med god självkontroll och små egon. Åtminstone eliten blir det. Och det fattar de bara inte, det kan de inte få in i sitt huvud. När det händer hatar de oss ännu mer. Men det är inte så de ser det hela, att vi är mindre perversa än de är eller att de vill byta identitet. För dem, och även för oss, så handlar det om vår fördömda principfasthet. Deras medvetna jag tål inte vår principfasthet. De förstår ännu inte att de är perversa. Liksom alla människor i världen så förtränger de sina någon gång mer eller mindre utlevda perversioner. Den vanligaste avarten är stor åldersskillnad. En del människor är mer medvetna än andra om vad de har gjort i sitt liv, dessa människor är dem bästa av oss så länge som det vi gjort inte gått ut över andra. Men det står klart att ryssarna hatar oss för att vi är som vi är och de är som de är. Ryssarna kanske respekterar ett folk som inte viker ned sig, men de hatar samtidigt sådana folkslag desto intensivare. En intensiv medial hatkampanj bedrivs just nu i Ryssland mot Sverige och svenskar. Löfven och hans hejdukar kanske har förtjänat det, men jag har inte gjort något för att förtjäna det. Ändå slår det lika hårt mot mig som någon annan svensk. Är det så du vill ha det Putin? Då är du vikt för helvetet. Vi ses på slagfältet, metaforiskt tyvärr.

Jag. Bild tagen i Juni 2020.

Ett särskilt tack riktar jag här till korrekturläsaren av mina två böcker i bokserien 'Fångad i spelet'; Britt-Louise Hoberg Karlsson

© Copyright Roger Mikael Klang, Dec 2018

